

அயல்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்கள் (தொகுதி - 2)

பதிப்பாசிரியர்கள்
முனைவர் கோ. விசயராகவன்
முனைவர் மு. வளர்மதி
முனைவர் கு. சிதம்பரம்
முனைவர் து. ஜானகி

உலகத் தமிழராயிச்சி நிறுவனம்
INTERNATIONAL INSTITUTE OF TAMIL STUDIES

அயல்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்கள்

(தொகுதி - 2)

பதிப்பாசிரியர்கள்

முனைவர் கோ. விசயராகவன்

முனைவர் மு. வளர்மதி

முனைவர் கு. சிதம்பரம்

முனைவர் து. ஜானகி

உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம்
International Institute of Tamil Studies

இரண்டாம் முதன்மைச் சாலை
ஸ்மயத் தொழில்நுட்பப் பயிலக வளாகம்
தரமணி, சென்னை - 600 113

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title of the Book	: Ayaññat tamil ilakkiyarkal
Editors	: Dr. G. Vijayaraghavan, Director Dr. M. Valarmathi, Associate Professor Dr. K. Chidambaram, Assistant Professor Dr. T. Janaki, Assistant Professor
Publisher & ©	: International Institute of Tamil Studies II Main Road, C.I.T. Campus, Tharamani, Chennai - 600 113
Publication No.	: 744
Language	: Tamil
Paper Used	: 18.6 kg TNPL Super Printing
Size of the Book	: 1/8 Demy
Printing type Used	: 10 points
No. of Pages	: xiv+442
No. of Copies	: 1200
Price	: Rs. 200/-
Printed by	: Lakshmi Agencies, No. 23/11, Perumal Mudali Street, Royapettai, Chennai - 14
Subject	: Overseas Tamil Literature

நால்விவரக் குறிப்பு

நால் தலைப்பு	: அயங்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்கள்
பதிப்பாசிரியர்	: முனோவர் கோ. விசயராகவன் முனோவர் மு. வளர்மதி முனோவர் கு. சிதம்பாம் முனோவர் து. ஜானகி
வெளியீட்டாளரும் பதிப்பு உரிமையும்	: உலகத் தமிழராம்ச்சி நிறுவனம் இரண்டாம் முதன்மை சாலை மையத் தொழில்நுட்ப யிலக வளாகம் தரமணி, சென்னை 600 113
வெளியீட்டு எண்	: 744
மொழி	: தமிழ்
பதிப்பு	: முதற்பதிப்பு
பதிப்பு ஆண்டு	: 2013
பயன்படுத்திய தாள்	: 18.6 கிகி டி.என்.பி.எல். வெள்ளை மேப்லித்தோ
நாலின் அளவு	: 1/8
எழுத்தின் அளவு	: 10 புளிகள்
பக்க எண்ணிக்கை	: 14+442
அச்சுப்படிகளின்	: 1200
எண்ணிக்கை	: 200/- (ரூபாய் இருநாறு மட்டும்)
விலை	: இலட்சி எஜென்ஸிஸ்
அச்சுக்கம்	: 23/11, பெருமாள் முதலி தெரு இராய்பேட்டை, சென்னை 600 014
பாடம்	: அயங்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்கள்

முனைவர் கோ. விசயராகவன்

இயக்குநர்

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

தரமணி, சென்னை - 600 113

அணிந்துரை

“தமிழன்டு தமிழ் மக்களுண்டு - இன்பத்
தமிழுக்கு நானும் செய்வோம் நல்ல தொண்டு
தமிழ் என்று தோள்தட்டி ஆடு! - நல்ல
தமிழ் வெல்க வெல்க என்றே தீனம் பாடு!”

எனப் பாவேந்தர் ‘எங்கள் தமிழ்’ எனும் பெருமித உணர்வுடன் கவி புனைந்தார்.

இத்தமிழின் மாண்பினைப் பெற்ற பண்டைத் தமிழர் பரந்த ஓர் உலக நோக்குடன் ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ எனும் மானுட நேயத் தத்துவத்தைப் பறைசாற்றினர். அப்பண்டைத் தமிழர் தாய் மண்ணை விட்டு அயல் மண்ணில் கால் பதிக்கும் பயணத்தில் அவர்களுடன், பிரிக்க முடியாத உடைமையாக இருந்தது தமிழ் மொழி. சமூக, அரசியல், பொருளாதாரக் காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, உலகின் பல நாடுகளில் பரவிய தமிழர் எத்துணையோ சொல்லவொண்ணாத் துயரங்கள், வேதனைகள், சோதனைகளுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இந்நிலையிலும் நம் தமிழரை அயலகத் தமிழர் என அழைக்க மனம் அஞ்சுகிறது. இது நிலப்பரப்பைக் குறித்ததேயென்றி உள்ளப் பரப்பைக் குறிப்பதாகாது. எங்குப் பிறந்தாலும், இருந்தாலும் தமிழர் தமிழரே என்பது அனைவரும் உணருகின்ற ஓர் உண்மையாகும்.

தாங்கள் வாழுகின்ற நாடுகளில் தமிழ்ச் சங்கங்கள், தமிழ் மன்றங்கள், தமிழ்மொழி, கலை, பண்பாட்டு மையங்கள், தமிழ்நினர்கள் சார்ந்த அறக்கட்டளைகள், தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கங்கள் எனப் பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் மூலமாக ஆங்காங்கே தமிழ் மொழியின் தொன்மையை, சிறப்பை உணர்த்தி வருகின்றனர்.

தாம் மண்ணில் வாழும் தமிழறிஞர்களுடன் பிற நாடுகளில் வாழும் தமிழறிஞர்கள் கலந்துகொண்டு தமிழ் மொழி குறித்த ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள ஒரு தளமாகத் தவத்திறு தனிநாயகம் அடிகளார், பேரவீரன் அண்ணா ஆகியோரின் அரிய முயற்சிகளால் உலகத் தமிழ் மாநாடுகள் நடைபெறுகின்ற ஒரு வழமை உருவாக்கப்பட்டது. இம்முயற்சிகளின் தொடர்ச்சியாக உருவாகியது ‘உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்’ என்பது சிறப்புக்குரிய ஒன்றாகும்.

உலகத் தமிழறிஞர்களை ஒன்றிணைக்கும் ஒரு மையமாகச் செயல்படுவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் நோக்கமாகும். இந்நிறுவனத்தில் உள்ள ‘அயல்நாட்டுத் தமிழர் புலத்தின்’ வழியாகக் கருத்துரங்குகள் நடத்தி அவற்றின் மூலமாகப் பல்வேறு கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதும், தொடர்பான நூல்களை வெளியிடுவதும் இதன் இன்றிமையாத பணிகளுள் ஒன்றாகும்.

தவத்திறு தனிநாயக அடிகளாரின் நூற்றாண்டாக அமைகின்ற இவ்வாண்டில் (தி.ஆ. 2044, மாசி 2-3) பிப்பிரவரித் திங்கள் 14, 15-2013 ஆகிய இரு நாள்கள் இதன் தொடக்க நிகழ்வாக ‘அயல்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்கள்’ எனும் தலைப்பில் நிகழ்கின்ற தேசியக் கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் நூலாக்கம் செய்யப்பட்டு இரு தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அயல்நாட்டுத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகள், அவர்களின் இலக்கியங்கள் குறித்துப் பேசுகின்ற இந்நால் தொகுதிகள் தமிழ் ஆய்வுகளிற்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக அமையும் என்பதில் ஜயமில்லை.

மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களின் பிறந்தநாளை முன்னிட்டு 2013 பிப்பிரவரித் திங்கள் முழுவதும் நிகழுகின்ற நிகழ்வுகளுள் ஒன்றான இத்தேசியக் கருத்தரங்கைச் சிறப்பு நடத்தி இந்நால் வெளிவரப் பேருமைப்பை நல்கிய அயல்நாட்டுத் தமிழர் புலத்தைச் சார்ந்த இணைப் பேராசிரியர் முனைவர் மு. வளர்மதி, உதவிப் பேராசிரியர்களான முனைவர் கு. சிதம்பரம், முனைவர் து. ஜானகி ஆகியோருக்கு எனது இதயங்களின்த நன்றி.

இந்நிறுவன வளர்ச்சிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வருவதொடு தம் தனிப்பட்ட அக்கறையைக் காட்டிவரும் மாண்புமிகு பள்ளிக் கல்வி, தொல்லியல், விளையாட்டு மற்றும் இளைஞர் நலம், சட்டம் - நீதிமன்றங்கள் - சிறைச்சாலைகள், தமிழ் ஆட்சிமொழி மற்றும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் திரு. என்.ஆர். சிவபதி அவர்களுக்குத் தமிழுலகம் என்றும் நன்றிக் கடன்பட்டுள்ளது.

இந்நிறுவனச் செயல்பாட்டுக்கு உறுதுணையாக இருந்துவரும் தமிழ் வளர்ச்சி, அறநிலையங்கள் மற்றும் செய்தித்துறைச் செயலாளர் முனைவர் மூ. இராசாராம் இ.ஆ.ப. அவர்களுக்கும் நன்றி.

இந்நாலாக்கத்தில் செப்பம் செய்யும் பணியை மேற்கொண்ட முனைவர் ஆ. தசாதன் அவர்களுக்கும், புலவர் வெற்றியழகன் அய்யா அவர்களுக்கும் என்னுடைய உளமார்ந்த நன்றி.

மிகக் குறுகிய காலத்தில் இந்நாலை ஒளியச்ச செய்து வழங்கிய திருமதி கா. இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கும், முனைவர் பட்ட ஆய்வு மாணவர்கள் திரு. பொ. வேல்முருகன், திரு. கோ. கணேஷ், திரு. க. பகலவன், திருமதி ச. பிரியா, திருமதி க. புஷ்பாவதி, திருமதி ச. யோகேஸ்வரி, திருமதி வே. விஜி, செல்வி சீ. கோகிலா ஆகியோருக்கு எனது மனமார்ந்த பாராட்டுகள்.

இயக்குநர்

**உணர்ச்சியை உவந்தோம் உலகோடு
உலக வளர்ச்சியை வகுத்தோம் தமிழோடு.**

- மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தன்

பதிப்புரை

'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற புறநாளுற்றும் பாடலின் வரிகளுக்கேற்பத் தமிழர்கள் உலகம் முழுவதிலும் பரந்துபட்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர். தாங்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலிருந்து தங்களின் படைப்பிலக்கியங்களை வெளியிட்டு வருகின்றனர். அப்படைப்பாளிகள் அவர்களின் தாய் மண் சார்ந்தும், புலம்பெயர்ந்த மண் வாசத்தோடும் பதிவு செய்து வருகின்றனர். தற்காலத் தமிழிலக்கியம் - இந்தியத் தமிழிலக்கியம், இலங்கைத் தமிழிலக்கியம், மலேசியத் தமிழிலக்கியம், சிங்கப்பூர்த் தமிழிலக்கியம், மொரிசியசு தமிழிலக்கியம், அமெரிக்கத் தமிழிலக்கியம், கனடா தமிழிலக்கியம் எனத் தமிழிலக்கியங்கள் வகைமைப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்தியத் தமிழிலக்கியம், இலங்கைத் தமிழிலக்கியம் தவிர, பிற நாடுகளிலிருந்து வெளியாகும் தமிழிலக்கியங்கள் 'புலம்பெயர்ந்த தமிழிலக்கியங்கள் அல்லது அயல்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்கள்' என்ற சொல்லாட்சிக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன.

'அயலகத் தமிழிலக்கியங்கள்' என்ற சொல்லாட்சி 'உலகத் தமிழிலக்கியம்' என்ற புதிய சொல்லாக்கத்திற்கு வழிகோலுகின்றது. சீன இலக்கியம், கிரேக்க இலக்கியம், இலத்தீன் இலக்கியம் என்று நாட்டு எல்லையின் அடிப்படையில் அமையால் வானமே எல்லையாகக் கொண்டு 'உலகத் தமிழிலக்கியம்' என்று உயர்வு பெற்று வான்புகழ் சிறப்புடன் திகழ்ந்து வருகின்றது - தமிழிலக்கியம்.

உலகத் தமிழர்களை ஓன்றினைக்கும் நோக்குடனும், உலகத் தமிழிலக்கியங்களைப் பற்றியும், தமிழர்களைப் பற்றியும் பன்முக ஆய்வுகளை உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம் சிறப்பாக மேற்கொண்டு வருகின்றது.

அயலகத் தமிழர்கள் குறித்து நிறுவனப் பதிப்பாகப் பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

1. உலகில் தமிழும் தமிழரும் (1976)
2. தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் தமிழ்ப் பண்பாடு (1987)
3. பாரெலாம் பரந்த தமிழர் (1994)

4. அயலகத் தமிழ்க்கலை, இலக்கியம், சமகாலச் செல்நெறிகள் (2001)
5. உலக அரங்கில் தமிழ் (2003)
6. உலகத் தமிழிலக்கிய வரலாறு (6 தொகுதிகள்)
 - தொகுதி 1 - தொடக்கம் முதல் கி.பி. 500 வரை (2004)
 - தொகுதி 2 - கி.பி. 501 முதல் கி.பி. 900 வரை (2004)
 - தொகுதி 3 - கி.பி. 901 முதல் கி.பி. 1300 வரை (2006)
 - தொகுதி 4 - கி.பி. 1301 முதல் கி.பி. 1600 வரை (திட்டப்பணி நடைபெற்று வருகின்றது)
 - தொகுதி 5 - கி.பி. 1601 முதல் கி.பி. 1850 வரை (திட்டப்பணி நடைபெற்று வருகின்றது)
 - தொகுதி 6 - கி.பி. 1851 முதல் கி.பி. 2000 வரை (2005)

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் 1999ஆம் ஆண்டு “அயலகத் தமிழ்க் கலை, இலக்கியம், சமகாலச் செல்நெறிகள்” எனும் தலைப்பில் கருத்தரங்கத்தினை நடத்தி ஆய்வுக் கோவையாக வெளியிட்டுள்ளது. அதன் தொடர்ச்சியாக உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் அயல்நாட்டுத் தமிழ் புலம் “அயல்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்கள்” என்ற பொருண்மையில் தேசியக் கருத்தரங்கம் (திருவள்ளூர்வாண்டு 2044, மாசி 2-3) பிப்ரவரித் திங்கள் 14, 15 - 2013 ஆகிய இரு நாள்கள் நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டு, தமிழக அரசின் நிதி நல்கைப் பெற்று, இக்கருத்தரங்கம் நடத்தப்பட்டது. இக்கருத்தரங்கிற்கு இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, மொரிசியக், சீனா, அமெரிக்கா, பிரான்ஸ், கனடா, நெதர்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் வாழும் தமிழ்ப் படைப்பாளர்களின் படைப்புகள் குறித்தும், படைப்பாளிகள் குறித்தும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் கருத்தரங்கத்திற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், ஐக்கிய இராச்சியம் (இலண்டன்) ஆகிய நாடுகளிலிருந்தும் பேராளர்கள் தங்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வழங்கினார்கள். இலங்கையின் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம், கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம், தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம், ஊவா வெல்லஸ்ஸ பல்கலைக் கழகம், சபர் கழுவ பல்கலைக் கழகம் ஆகிய பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்தும், மலேசியாவின் மலையாப் பல்கலைக் கழகம், மலேசியா சபாப் பல்கலைக் கழகம் ஆகிய பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்தும் பேராளர்கள் கருத்தரங்கில் பங்கு பெற்றுமை கூடுதல் சிறப்பாக அமைகின்றது.

இக்கருத்தரங்கில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகள் அயல்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி, வரலாறு, வாழ்வியல், சமூகச் சிக்கல்கள், பெண்ணியம், மொழி - பண்பாட்டுத் தாக்கம், மொழிநடை, கவிதை, சிறுகதை, புதினம், நாடகம், சிறுவர் இலக்கியம், நாட்டுப்புற இலக்கியம், இணையத் தளத்தில் இலக்கியங்களின் வளர்ச்சி, அயலகத் தமிழ் வானோலிகளில் இலக்கிய ஒலிபரப்புப் பணிகள் ஆகிய பொருள்மைகள் குறித்துப் பேசுவதாக அமைந்துள்ளன.

இக்கட்டுரைகள் அயல்நாடுகளில் தமிழின் நிலை, தமிழர்களின் நிலை, தமிழிலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி உலகத் தமிழர்கள் அனைவரும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் அமைந்துள்ளன. கருத்தரங்கம் நடத்துவதற்கு நிதி நல்கிய தமிழக அரசிற்கும், பள்ளிக் கல்வி, தொல்லியல், வினையாட்டு மற்றும் இளைஞர் நலன், தமிழ் ஆட்சிமொழி மற்றும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு என்.ஆர். சிவபதி அவர்களுக்கும், இந்நிறுவனச் செயல்பாட்டுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் தமிழ் வளர்ச்சி, அறநிலையங்கள் (ம) செய்தித் துறை அரசுச் செயலாளர் முனைவர் மு. இராசாராம் இ.ஆ.ப. அவர்களுக்கும், ஒளியச்சி செய்து தந்த கா. இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

முனைவர் கோ. விசயராகவன்
முனைவர் மு. வளர்மதி
முனைவர் கு. சிதம்பரம்
முனைவர் து. ஜானகி

பொருளாடக்கம்

நாவல்

1. சமூத்தில் மலையக நாவல் இலக்கியத்தின் பங்களிப்பு எஸ்.வெ. ஸ்ரீதர்	15
2. மலையகத் தமிழ் நாவல்களில் இலங்கைவாழ் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களின் சமூகப் பிரச்சினைகளும் வெளிப்பாட்டு முறைமைகளும் பத்மநாதன் கலாவல்லி	23
<u>3.</u> இலங்கைத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியில் பெண்களின் பங்களிப்பு த. அஜந்தகுமார்	39
4. இலங்கை மலையகப் பெண் படைப்புகளில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள் முனைவர் து. ஜானகி	53
5. அண்மைக்கால இலங்கைப் படைப்புக்களில் எஸ்.ஏ. உதயனின் நாவல்கள் – ஓர் ஆய்வு க. குணேஸ்வரன்	59
<u>6.</u> ராஜேஸ்வரியின் 'நாளை மனிதர்கள்' புதினத்தில் பண்பாட்டுப் பதிவுகள் முனைவர் க. முருகேசன்	68
<u>7.</u> 'பனி பெய்யும் இரவுகள்' புதினத்தில் மனப்போராட்டங்கள் முனைவர் மு. நாகராஜன்	80
8. சயாம் – மரண இரயில் நாவலில் இரண்டாம் உலகப் போர் காலகட்டத்தில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் நிலை ம. சித்ரா	87

அயல்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்கள்

11

9. முத்தம்மாள் பழனிச்சாமியின் ‘நாடுவிட்டு நாடு’
நூல்வழி அறியலாகும் மலேசிய தமிழ்ச் சமுதாயச்
குழல் (ஜம்பதுகளுக்கு முன்)
முனைவர் ப. சந்யா

97

இணையத்தளம்

10. அயலகத் தமிழர்களின் இணையத்தள
இலக்கியப் படைப்புகள்
ககந்தி வெங்கடேஷ் 106
11. இணைய உலக இலக்கியப் படைப்புகள்
செ.க.நா. சந்திரசேகரன் 121
12. புகலிடத் தமிழர்களின் இணைய இதழ்கள்
பா. உமா சங்கரி 125
13. கணேஷயத் தமிழர்களின் இணையத்தள இலக்கியப்
படைப்புகள் – ஒரு மதிய்பீடு
முனைவர் எஸ். சிதம்பரம் 132

பொது

14. அயலகத் தமிழரும் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளும்
முனைவர் க. சுகிரோகா 140
15. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு
இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி
பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 150
16. சமுத்து நாட்டார் இலக்கியம் வழி வாழ்வியல்
ஏ. மேனகா 162
17. சமுத்தமிழரின் மரபுசார் தமிழ் இலக்கிய உறவுகள்
ஐ. கன்ஸியப்பன் 176
18. சமுத்துப் பேச்சு வழக்குத் தமிழும் யாழ்ப்பாணத்
தமிழும் ஓர் மொழியியல் ஆய்வு
வேல் நந்தகுமார் 200

19.	சமூத்துக் கவிஞர் இ. முருகையனின் மொழி, இலக்கணச் சிந்தனைகள் ஓர் அறிமுகக் குறிப்பு திரு. செல்லத்துரை சுதார்சன்	208
20.	சமூத்தில் சைவத் தமிழ்க் கல்வியும் நவீனத்துவமும் திரு. ஸ்வரநாதபிள்ளை குமரன்	226
21.	நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு இலங்கையின் பங்களிப்பு பேராசிரியர் செ. யோகராசா	240
22.	நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்தில் புதிய வகைப்பாடு – (சமூத்துப்) போர் இலக்கியம் முனைவர் தி. ஞானசேகரன்	267
23.	இலங்கைத் தமிழ் இதழ்களில் இலக்கியப் படைப்புகள் முனைவர் சௌ.பா. சாலாவாணிரீ	285
24.	அயலகத் தமிழ் இதழ் “இந்து சாதனம்” (யாழ்பாணம் இலங்கை பழந்தமிழ் இதழ்) முனைவர் இல.செ. திருமலை	299
25.	சமூத்தில் தமிழ் அகராதி முயற்சிகள் (1939 வரை) திரு. ஞா. பாலச்சந்திரன்	305
26.	கவிஞர் சேரனின் கட்டுரைத் தொகுப்புகளில் தமிழ்ச் சமூகமும் அரசியலும் திரு. சி. கோபியா	316
27.	சமூத்து அரங்க எழுச்சியில் ‘பொங்கு தமிழ்’ நாடக அரங்கு திரு. யாழ். தர்மினி பத்மநாபன்	320
28.	சிங்கப்பூர் தமிழ் நாடகங்கள் நோக்கும் போக்கும் (1935 முதல் 2007 வரையிலான வரலாற்றின் வழி) முனைவர் கே.இரா. கமலா முருகன்	334
29.	ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் தமிழ்ப் பணிகள் திரு. மார்க்கண்டன் ரூபவதனன்	340

அயல்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்கள்	13
30. சுவாயி விபுலானந்தரின் தமிழியல் ஆய்வுகள் (1892 – 1949)	
பேராசிரியர் அம்மன்கிளி முருகதாஸ்	358
31. மலேசியாவில் தமிழியல் – புதிய போக்குகள், புதிய பாதைகள் முனைவர் பா. கெளசல்யா	370
32. மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுவர் இலக்கியம் முனைவர் எஸ். குமரன்	375
33. அமெரிக்க பெண் படைப்பாளி காஞ்சனா தாமோதரனின் மொழிநடை திருமதி கி. ஜமுனா, முனைவர் கு. சிதம்பரம்	389
34. பிரான்க் நாட்டுப் படைப்பாளி நாகரத்தினம் கிருஷ்ணாவின் எழுத்துலகம் முனைவர் மு. இளங்கோவன்	398
35. நெதர்லாந்து படைப்பாளி கலையாசனின் அகதி வாழ்வியல் – பயணங்கள் – உரிமைகள் முனைவர் கு. சிதம்பரம்	405
36. சீனத்தில் விளைந்த தமிழ்ப் படைப்புகள் முனைவர் ந. கடிகாசலம்	416
37. சீன வானோலியின் தமிழ் நூல்களும் படைப்பாளர்களும் திரு. தங்க. ஜெய்சக்திவேல்	433
38. Folk Songs of Srilanka Dr. M.A. Bhageerathi	441
39. Tamil Novelist S. Ganesalingan's Long Journey as an Epic told in Lyric Parts Dr. N. Murugaiyan	449

நாவல்

ஸமுத்தில் மலையக நாவல் இலக்கியத்தின் பங்களிப்பு

திரு. எஸ்.வெ. ஸ்ரீதர்
முதுநிலை விரிவுரையாளர்
மொழிகள்துறை
இலங்கை சபரகமுவ பல்கலைக்கழகம்
பெலிஹால்ளூயா
ஸ்ரீவங்கா

தென்னிந்தியாவில் இருந்து தம் வறுமையைப் போக்கும் வண்ணம் சமார் இருந்து ஆண்டுகளுக்கு முன், இலங்கையின் மத்திய மலைநாட்டில் உள்ள பல தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குக் கூலித் தொழிலாளர்களாகக் கொண்டு வரப்பட்ட தமிழ் மக்கள் அனுபவித்த துண்பங்களோ எண்ணிலடங் காதவை. அதிகாஸலையில் வேலைக்குப் போனால் மாலை ஆறு மணிக்குப் பிறகே தமது இருப்பிடங்களுக்கு வந்துசேர்ந்தனர். மேலும் இவர்கள் வெளியுலகத் தொடர்பின்றித் தோட்டங்களில் அடைக்கப்பட்டிருந்தனர். இந்திலைக்கு அப்போதைய அரசு - பிரத்தானிய வெள்ளைக்காரத் தோட்டத் துரைகளுக்கு ஆதரவாகவே இருந்தது.

இந்த நிலையில் இவர்கள் பற்றிய நாவல் இலக்கியம் என்பது மிகவும் பிற்பட்ட காலத்திலேயே தோற்றும்பெற்றது எனலாம்.

'மலையகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பத்திரிகையின் தோற்றுத்தின் பின்னரே பல நாவல்கள் தொடர்க்கதைகளாக வெளிவந்திருக்கின்றன. அவற்றுள் தேசபக்தன் (1924 - 1929) பத்திரிகையில் 'முலையில் குந்திய முதியோன்' அல்லது 'துப்பறியுந்திறம்' என்ற தொடர்நாவலைக் கோ. நடேசையர் எழுதியிருக்கிறார். இது அக்டோபர் 1924இல் ஆரம்பமானது. சுத்தியிலத்திரன் (1926) என்ற பத்திரிகையில், 'சரஸ்வதி' அல்லது 'காணாமற்போன பெண்மணி' என்ற தொடர் நாவலைத் து.தொ.சு. இராசம்மாள் எழுதியுள்ளார். பத்திரிகை ஆசிரியர் என்ற பதவியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தொடர்நாவல்கள் பலவற்றை எழுதியவர்கள் எச். நெல்லையா, கே.வி.எஸ். வாஸ் போன்றோர். இவ்விருவரும் இந்தியரை மையமாகக் கொண்ட வீரகேசரிப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர்களாக வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களில் பதவி வகித்தவர்கள். இவர்களுள் எச். நெல்லையா பிரதாபன் (1931), சந்திரவதனா (1934), இரத்தினாவளி அல்லது காதலின் மாட்சி (1938), சோமாவதி அல்லது இலங்கை இந்திய நட்பு (1939), காந்தாமணி அல்லது தீண்டாமைக்குச் சாவுமணி (1940) போன்ற நாவல்களையும் இவரைத் தொடர்ந்து வந்த

கே.வி.எஸ். வாஸ் ரஜனி என்ற புனைபெயரில் எழுதிய குந்தளப் பிரேமா, நந்தினி, தாரினி, பத்மினி, உதயகன்னி, மலைக்கன்னி போன்றவற்றை எழுதினார். 1937இல் 'சாமளா' அல்லது 'காதல் போதனை' என்ற நாவலைக் கண்டியிலிருந்து எஸ். செல்வநாயகம், 1938இல் சுந்தரமினா அல்லது காதலின் பெற்றி என்ற நாவலை மஸ்கெலியா குயின்ஸ்லேண்ட் தோட்டத்தில் ஆசிரியராகக் கடமைபுரிந்த ஏ. போல் என்பவரும், 1940இல் கண்ணனின் காதலி என்ற நாவலை இருத்தினபூரி, மத்வாகெலவ் தோட்டத்தில் ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்த ஜி.எஸ்.எம். சாமுவேல்...¹ எனப்பல் எழுதிய நாவல்களைச் சாரல்நாடன் தம் நூலில் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். இவை 1924ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கம் 1950ஆம் ஆண்டுவரை எழுதப்பட்டவையாகும். பேற்குறிப்பிட்ட வரலாற்றினை உற்று நோக்கும்போது மலையகத் தோட்ட தொழிலாளர்களே இவற்றைப் பாதுகாக்காமல் கைவிட்டமைக்குப் பல காரணங்களைக் கூறலாம்.

1. பத்திரிகைகளின் விற்பனையை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் கல்வியறிவு நிர்மிய தோட்டத்தொழில் செய்யாத 'இந்தியத் தமிழ்' என்ற போர்வையில் ஒன்றுபட்ட நகரங்களை அண்டிய மத்தியதா வர்க்கத்தினரால் எழுதப்பட்டமை.
2. இந்திய அருட்டுணர்வு.
3. பத்திரிகைகளின் பக்கங்களை நிறைப்பனவாகவும் ஆவலைத் தூண்டுவனவாகவும் உண்மை வாழ்க்கைக்குப் புறம்பான கற்பனைகளைக் கொண்டதாகவும் சில வேளைகளில் முடிவு இல்லாமலே பாதியிலேயே காணாமற் போனவையாகவும் இவை காணப்பட்டமை.
4. இவை மலையகச் சமூக மாற்றத்தையோ அல்லது அரசியலையோ அல்லது வாழும் முறையையோ இவர்கள் பொதுவாகத்தானும் பதிவுசெய்யவில்லை. இவர்கள் நாவலைப் பொழுதுபோக்காகவே கருதினர். ஆகவே, மலையகத் தமிழ் இலக்கியம் என்றவைகையிலும் இவற்றுக்கு ஆதரவு கிடைக்கவில்லை.

ஆனால் சாதாரணத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளின் கல்வியை வளர்ப்பதற்குப் பட்டில்த் மதத்தினரும் சேர்ச் மிசன் சபையினரும் அரும்பாடு பட்டுக்கொண்டிருந்தனர். பல தோட்டங்களில் பொரிய கங்காணியார் சிலர் திண்ணைப் பள்ளிகளைத் தோட்டங்களில் ஆரம்பித்து எழுதுவதற்கும் வாசிப்பதற்கும் சிறு பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பித்திருக்கிறார்கள்.² காலப்போக்கில் தோட்ட நிர்வாகிகளின் தூண்டுதலின் பேரில்

தோட்டங்களில் பிள்ளை மடுவங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இதற்குக் காரணம், தோட்டத் தொழிலாளர் களின் குடியிருப்புக்கள் தோட்டங்களுக்கு அருகாமையிலேயே காணப்படுகின்றன. பெற்றோர்கள் வேலைக்குச் சென்ற நேரத்தில் அங்கே இருந்த பிள்ளைகள் தேயிலைச்செடிகளை உடைத்து எறியாமல் இருக்கவும் பெற்றோர்கள் திரும்பி வரும்வரை அவர்களைப் பாதுகாக்கும் ஒரு இடமாகவுந்தான் இவை செயற்பட்டன. இருப்பினும் இவர்களுக்கு எழுத்தும் வாசிக்கப் பிறகு சிறு சிறு பாடல்களும் கற்பிக்கப்பட்டன. அரசு பாடசாலைகளைப் பொறுப்பெடுக்கும் வரை இந்தநிலையே தொடர்கின்றது.

இவ்வாறு சிறுகச் சிறுக அறிவு வளர்ச்சி ஏற்பட்ட போது வாய்மொழி இலக்கியங்களிலிருந்து சற்று விடுபட்டுப் புதிய ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகளான கவிதை, சிறுகதை போன்றவை படிப்படியாகத் தோற்றும் பெற்ற தொடங்கின. இதன் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சியே நாவல் எனலாம். நாவல் இலக்கியம் பற்றிப் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி பிள்ளையாறு கூறுகிறார்.

பல்வேறு காரணங்களினாலே ஒருமைப்பாட்டை இந்த சமூகத்தில் குடும்பம், சாதி, வாழிடம், குலத்தொழில் முதலிய வற்றிலிருந்து தனிமைப்பட்டும் விலகியும் வாழ நேரும் மக்களே தனி மனிதராவர். வழிவழி வந்த நம்பிக்கைகள், நியதிகள், சமூக உணர்வுகள் ஆகியவற்றிற்கும் தனி மனிதருடைய வாழ்க்கை நிலைக்கும் பொருந்தாமை ஏற்படும் பொழுது முரண்பாடு தோன்றுகின்றது. அந்த முரண்பாட்டினை, அதாவது மனிதருக்குள்ளும், மனிதனுக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையேயும் தோன்றும் மோதலை அடிநிலையாகக் கொண்டதே நாவலிலக்கியம்.³

இந்தத் தன்மைக்கு ஏற்பக் கல்வியறிவு பெற்ற மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தம் உள்ளத்து உணர்வுகளையும் ஆசாபாசங்களையும் விருப்பு வெறுப்புகளையும் போராட்ட உணர்வுகளையும் பத்திரிகைகளில் தொடர் நாவல்களாக 1950ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கம் எழுதி வெளியிட்டனர். எடுத்துக்காட்டாக,

எ.வி. வேலுப்பிள்ளை எழுதிய ஜெந்து நாவல்களில் 'எல்லைப் புறம்'(1962), 'பார்வதி'(1966), போன்றவை தினகரன் பத்திரிகையில் தொடர் நாவல்களாக வெளிவர்ந்திருந்தன. இவை நூலாக வெளிவரவில்லை. மலைபூரசு சஞ்சிகையில் வெளிவந்த 'இடந்த மாளிகை', மலைப்பொறி சஞ்சிகையில்

வெளிவந்த 'கடமையின் வெற்றி', 'விமோசனம்', 'சங்கு' என்ற பத்திரிகையில் கே.டி.கே. பிள்ளை எழுதிய 'சரித்திர வாழ்வு' (1967), செய்திப் பத்திரிகையில் டி.எஸ். இராஜா எழுதிய 'நெடுந்தூரம்' (1964), மாத்தளை வடிவேலன் எழுதிய 'தொடுவாணம்', தெளிவத்தை ஜோகப் அஞ்சலி சஞ்சிகையில் எழுதிய 'மாறுதல்கள்', மாத்தளை ரோகினி (துவசித்தேவர் ஜயாத்தரர்) 1987 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு தினகரணில் தொடராக வெளிவந்த 'வந்த துணபம் போதும்', 'அவளுக்கு அவன் துணை', 'பூங்கோதை புயலானாள்' போன்றவற்றுடன் சாரல் நாடன் வீரகேசரி வாரமஞ்சரியில் 2010 ஆம் ஆண்டு எழுதிய தொடர்நாவல் 'வாணம் சிவந்த நாட்கள்' போன்றவை இதுவரை நூல்வடிவம் பெறவில்லை. இதற்குக் காரணம்:

1. எழுத்தாளர்களின் வறுமை.
2. தேசியப் பத்திரிகையில் வந்தால் போதும் என்ற மன நிறைவு.
3. விற்பனை வாய்ப்பின்மை.
4. பாரிய நிறுவனங்கள் அல்லது தனவந்தர்கள் இவற்றை நூலாக்கம் செய்ய முன்வரவில்லை.
5. இலங்கைத் தமிழர்கள் மலையக மக்களின் வாழ்வியல் ஆம்சங்களுடன் கூடிய நாவல்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமை.
6. மலையக மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள வறுமை காரணமாக விலைகொடுத்து வாங்கி வாசிக்கும் பழக்கம் இல்லாமை.
7. இந்த மக்களிடம் இருக்கின்ற ஏனோ தானோ என்ற மனநிலை.

எனப் பல காரணங்களைப் பட்டியல் படுத்தலாம்.

இதுவரை மலையக நாவல்கள் இருபத்தைந்து நூல்வடிவில் வெளி வந்திருக்கின்றன. அவை முதல் மூதல் எப்போது பத்திரிகையில் தொடர்க்கை வெளிவந்தனவோ அந்த ஆண்டை மையமாக வைத்தே இந்தப் பட்டியல் தயாரிக்கப்படுகின்றது.

எழுதியவர்	நாவல்	வெளியீடு
1. வேலுப்பிள்ளை, ஸி.வி. (பத்திரிகையில் -1959)	வாழ்வற்ற வாழ்வு	சாரல் வெளியீட்டகம், கொட்டக்கலை, 2001.
2. வேலுப்பிள்ளை, ஸி.வி. (பத்திரிகையில் -1962)	வீற்றுவண் (குறுநாவல்)	வைக்கறை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், 1981.

3.	நந்தி (பத்திரிகையில் -1963)	மலைக் கொழுந்து	ஆசிர்வாதம் அச்சுக்கம், யாழ்ப்பாணம், 1964.
4.	கோகிலம் சுப்பையா	தூரத்துப் பச்சை	தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, 1964.
5.	பெண்டிக்றபாலன், யோ.	சொந்தக்காரன்	பாரி நிலையம், சென்னை, 1968.
6.	தெனிவுத்தை ஜோசப்.	காலங்கள் சாவதில்லை	வீரகேசரி வெளியீடு, கொழும்பு, 1974.
7.	டேவிட், கே, ஆர்.	வரலாறு அவளைத் தோற்றுவிட்டது	வீரகேசரி வெளியீடு, கொழும்பு, 1976.
8.	ஞானசேகரன், தி.	குறுதிமலை	வீரகேசரி வெளியீடு, கொழும்பு, 1974.
9.	சுதாசிவம், க.	முட்டத்தினுள்ளே	வீரகேசரி வெளியீடு, கொழும்பு, 1983.
10.	வேலுப்பிள்ளை, வி.வி.	இனிப்பா மாட்டேன்	மீணாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை, 1984.
11.	மாத்தளை சோழு.	அந்த உலகத்தில் இந்த மனிதர்கள்	நாமதா பதிப்பகம், சென்னை, 1984.
12.	மாத்தளை சோழு. (பத்திரிகையில் 1986)	அவள் வாழுத்தான் போகிறான்	தமிழ்க் குரல் பதிப்பகம், திருச்சி, 1996.
13.	ராஜ்கோபாலன், தி.	கண்ணான கண்மணிக்குக் கதை கேட்க நேரில்லை	மலையக இளைஞர் பேரவை வாசல் வீதி, கொழும்பு, 1989.
14.	மாத்தளை கார்த்திகேச.	வழி பிறந்தது	இளவழகன் பதிப்பகம், சென்னை, 1992.
15.	ராஜ்கோபாலன், தி. (பத்திரிகையில் 1993)	சிரிக்கும் செவ்வந்திப் பூ	மணிமேகலைப் பிரசாம், சென்னை, 2003.
16.	ஞானசேகரன், தி.	வயத்துச் சிறைகள்	மலையக வெளியீட்டகம், கண்டி, 1994.

17.	மாத்தளை சோமு.,	எல்லை தாண்டா அகநிகள்	தமிழ்க்குரல் பதிப்பகம், திருச்சி, 1994.
18.	மாத்தளை - ரோகினி,	இதயத்தில் இணைந்த இரு மலர்கள்	குறிஞ்சி வெளியீடு, கொழும்பு, 1997.
19.	சண்முகநாதன், சித்தி.,	இதய ஊனம்	கிளி பதிப்பகம், பலாங்கொடை, 2003.
20.	தமிழ்ச்செல்வன், செ.,	தேயாத முழு நிலவு	பழைய மாணவர் சங்கம், இந்து தேசிய கல்லூரி, புசல்லாவை, 2003.
21.	சண்முகநாதன், சித்தி.,	காஸப் பறவைகள்	மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை, 2006.
22.	நவமணி, வி.எஸ்.,	விஷத்தைப் பொழியும் நிலவே	ஏர்க்னோ பிரின்டர்ஸ், வெள்ளவத்தை, 2006.
23.	பாலாசங்குப்பிள்ளை.,	உள்ளையே உறவென்று	மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை, 2008.
24.	தெளிவத்தை ஜோசப்	குடும்பம்	எஸ்.கோ_கே சகோதரர்கள், குலரத்ன மாவத்தை, கொழும்பு, 2010.
25.	அல்லுஸாமத்	அறுவடைக் கணவுகள்	லலன் பிரின்றிச், மாதம்பிட்டிய வீதி, கொழும்பு - 15, 2010

மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள்

1. உழைப்பால் உயர்ந்தவர்கள் (சிங்களத்தில் இருந்து தமிழ்) இரா. சட்கோபன் 2007
2. கசந்த கோபி (ஆங்கிலத்தில் இருந்து தமிழ்) இரா. சட்கோபன் 2010

இந்நாவல்களை மலையகம் சாந்தவர்கள் எழுதிய நாவல்கள், தொழில் நியித்தம் மலையகத்தில் வாழ்ந்த இலங்கைத் தமிழர்கள் எழுதிய நாவல்கள் என இரண்டு வகையாகப் பிரித்துப் பார்க்கலாம். இவற்றுள் மலைக்கொழுந்து, சொந்தக்காரன், குருதிமலை, மூட்டத்தினுள்ளே, வயத்துச் சிறைகள் போன்றவை தொழில் நியித்தம் மலையகத்தில் வாழ்ந்த இலங்கைத் தமிழர்களால் எழுதப்பட்டவை. ஏனையவையெல்லாம் மலையகம் சாந்தவர்களால் எழுதப்பட்டவையாகும்.

இந்நாவல்களை அவை வெளிவந்த கால அடிப்படையில் மூன்று வகைகளாகப் பிரித்தும் நோக்கலாம்.

1. ஆரம்பக் காலம்

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தென்னிந்தியாவில் இருந்துகொண்டு வரப்பட்ட போது அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்களையும் தோட்டங் களுக்குள் வந்ததன் பின்னர் ஏற்பட்ட துண்பியல் அனுபவங்களையும் இவை காட்டுகின்றன.

2. இடைக்காலக் கட்டம்

தொழிலாளர்கள் எழுச்சியடைந்து தோட்டத் துரைமார்களுக்கு எதிராகப் போராட்டங்களை நடத்துவதையும், தொழிற்சங்கங்களின் ஆரம்பத்தையும் அரசின் காணிச் சீவிகரிப்புக்கு எதிராக மக்கள் கிளர்தெழுவதையும் காட்டுகின்றன.

3.தற்காலம்

பல்பொருள் பற்றிப் பேசுகின்றன.

முடிவாகப் போராசிரியர் க. அருணாசலத்தின் பாணியிலே நாம் சொல் வதாக இருந்தால் மலையகத் தொழிலாளர்களின் புலம்பெயர் வரலாறு, தமிழகத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து கொண்டிருந்தபோது அங்குக் காணப்பட்ட அவர்களின் சமூகப் பொருளாதாரப் பண்பாட்டு நிலைமைகள், இலங்கையில் மலையகத்தை அடைந்தபின் அவர்கள் அடைந்த ஏழாற்றங்கள், நடாத்திய வாழ்க்கைப் போராட்டங்கள், தோட்டத்து அதிகாரிகளாலும் ஆட்சியாளர் களாலும் ஏனையோராலும் அவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகள், தம் அடிப்படை உரிமைகளைப் பெறும்பொருட்டுத் தொழிற்சங்கம் அமைப்பதற்காக அவர்கள் நடாத்திய தீர்ம் மிக்க போராட்டங்கள், செய்துள்ள ஒப்பரிய தியாகங்கள், தொழிற்சங்கக் கெடுபிடிகள், பிரஜா உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அவர்கள் பட்ட அவலங்கள், இலங்கை - இந்திய உடன்படிக்கைகள், அவற்றின் மூலம் இலட்சோபலட்சம்

தொழிலாளர்கள் தாயகம் திரும்ப நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதை, நாடற்றவர் பிரச்சினை, 1958, 1977, 1981, 1983, 1995 ஆகிய ஆண்டுகளைப் பிரதான எல்லைகளாகக் கொண்டு அவர்கள் மீது அடுக்கடுக்காக அவிழ்த்து விடப்பட்ட கொட்டுமான வன்செயல்கள், அவற்றின் சூராமான பாதிப்புக்கள், 1970 ஆம் ஆண்டுகளில் தோட்டங்கள் தேசிய மயமாக்கப்படல் என்ற போர்வையில் இடம்பெற்ற அக்கிரமங்கள், தொழிலாளர் மேற்கொண்ட இடையறாப் போராட்டங்களால் நிண்டகாலம் தோட்டங்களில் சர்வாதிகாரம் நடாத்திவந்த பெரியகங்காணியின் ஆதிக்கம் சரியத்தோடங்கியமை முதலிய விடயங்கள் மலையக நாவல்கள் பலவற்றில் முனைப்புடன் நோக்கப் பட்டுள்ளனம் குறிப்பிடத்தக்கது.⁴

இவற்றில் இருந்து பார்க்கும்போது இம்மலையக நாவல்கள், ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களில் இருந்து வேறுபட்ட சூழலையும் களத்தையும் பிரச்சினைகளையும் முன்வைப்பதாகவும் அவர்களுடைய வரலாற்றை மிக நேர்த்தியாகப் பதிவுச் செய்துள்ள வரலாற்று ஆவணமாகவும் இவை காணப்படுகின்றன என்றால் அவை மிகையாகா.

அடிக்குறிப்புகள்

1. சாரல் நாடன், 2000, மலையக இலக்கியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், சாரல் வெளியிட்டகம், இல. 7, பல்கூட்டுச்சந்தை, ரோசிட்டா பசார், கொட்டக்கலை, பக். 69-73.
2. சாரல் நாடன், 2003, மலையகத் தமிழர் வரலாறு, சாரல் வெளியிட்டகம், கொட்டக்கலை, பக். 69-73.
3. கைலாசபதி, க., 1999, தமிழ் நாவல் இலக்கியம், குமரன் பய்ரிசர், வடபழனி, சென்னை, ப. 96.
4. அருணாசலம், க., 1999, மலையகத் தமிழ் நாவல்கள் ஓர் அறிமுகம், குமரன் புத்தக இல்லம், 3, மெய்கை விநாயகர் தெரு, குமரன் காலனி, சென்னை - 26.

மலையகத் தமிழ் நாவல்களில் இலங்கைவாழ் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் சமூகப் பிரச்சினைகளும் வெளிப்பாட்டு முறையைகளும்

திரு. பத்மநாதன் கலாவஸ்லி
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
இந்திய மொழிகள் பள்ளி
தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்
தஞ்சாவூர்

அறிமுகம்

மலையகம் என்ற சொல் வெறுமனே ஒரு புவியியல் பிரதேசத்தைக் குறிக்காது இலங்கையில் வாழும் ஏறத்தாழ முப்பது இலட்சம் தொழிலாளர்களைக் கொண்ட தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் ஒரு பிரிவினான் பெருந்தோட்டங்களில் தொழில்புரியும் பத்து இலட்சம் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் புலம் பெயர்வையும் அவர்களின் தொழில் பின்புலத்தையும் விளக்குவதாகவும் அத்தொழிலாளர்களை அடையாளம் காட்டுவதாகவும் அமைந்துள்ளது. ஆகவே மலையகம், மலையக மக்கள், மலையகத் தமிழ் இலக்கியம் போன்ற சொற்றொடர்கள், வெறும் சொற்பதங்கள் மாத்திரமல்ல; அவை ஓர் இனக் குழுவினுடைய வரலாற்றின் ஓர் உருவாக்கம் மற்றும் ஓர் இனக் குழுவின் இருப்பை உறுதி செய்யும் சொற்றொடர்கள் எனவாம். இவ்வினாக் குழுவானது 1800களின் பின்னர் இந்தியாவின் தென்திசையான தமிழ்நாட்டிலிருந்து காலம் காலமாக, ஒப்பந்தமுறை, கங்காணிமுறை, துண்டுமுறை ஆகிய முறைகளில் தொழில் நிமித்தம் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, பெருந்தோட்டங்களில் குடியேற்றப்பட்ட இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களைக் குறிக்கின்றது.

இவர்கள் இலங்கையில் குடியேறிய பின்னர் அக்காலத்தில் ஆட்சியாளர்களாக இருந்த அந்தியர்களாலும் இலங்கைச் சுதேசியர்களாலும் தம் இன மேல்வர்க்கத்தினராலும் பல வகையில் அடிமைப்படுத்தப்பட்டனர். அவ்வாறான தொரு அடிமைத்தனமான வாழ்க்கை நிலையானது அம்மக்களின் சமூகப் பிரச்சினைகளாக உருவெடுத்தது. அதனால் அம்மக்கள் தம் சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காகப் பல போராட்டங்களை நடாத்தினார்கள். ஆகவே அக்காலத்தில் எழுந்த பல நாவல்கள் குறிப்பிட்ட இன மக்களின் சமூகப் பிரச்சினைகளையும் அவற்றுக் கெதிராக அவர்கள் நடாத்திய போராட்டங்களையும் பிரதிபலிப்பனவாக

அமைந்தன. அவற்றுள் கீழே தூப்பட்டுள்ள நாவல்களில், மலையக மக்களின் சமூகப் பிரச்சினைகள், அப்பிரச்சினைகளுக்கெதிரான போராட்டங்கள், அவை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள முறையை ஆகியவற்றைப் பற்றி ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

ஆய்வுக்காக தெரிவு செய்யப்பட்ட நாவல்களின் பட்டியல்

காலம்	ஆண்டு	நாவல்	நாவலாசிரியர்
1960 - 1970	1962	வீற்றுவன்	சி.வி.வேலுப்பிள்ளை கோகிலம் சுப்பையா
	1964	தூரத்துப்பச்சை	
1970 - 1980	1974	காலங்கள் சாவதில்லை	தெளிவத்தை ஜோசப் சதாசிவம்
	1983	மூட்டத்தினுள்ளே	
1990 - 2000	1992	வழி பிறந்தது	மாத்தளை கார்த்திகேச மாத்தளை சோமு
	1996	அவள் வாழுத்தான் போகிறாள்	

சமூகப் பிரச்சினைகளும் வெளிப்பாட்டு முறையைகளும்

மலையகத் தமிழ் நாவல்கள் வெறுமனே பொழுதுபோக்கு இலக்கியங்களாக அமையாது, ஒரு சமூகத்தின் இருப்பை நிலைநிறுத்தும் இலக்கியங்களாகவும் அச்சமூகத்தின் பிரச்சினைகளை வெளிக்கொண்டும் இலக்கியங்களாகவும் அமைந்துள்ளன. அவற்றைப்படைத்த நாவலாசிரியர்கள், இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் பெருந்தோட்டங்களில் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த துண்பங்களைக் கருவாகக் கொண்டனர். எந்தவொரு சமூகத்தின் பிரச்சினைகள், தேவைகள் போன்றவை அவர்களாலேயே வெளிப்படுத்தப்படும்போதுதான் அவை யதார்த்த பூர்வமாகவும் இயல்புத் தன்மையுடையதாகவும் அமையும். அதற்கமைய நாவலாசிரியர்கள், இலங்கைவாழ் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் பிரச்சினைகளையும் போராட்டங்களையும் வெளிப்படுத்த அம்மக்களின் பேச்சு வழக்கினைச் சிறந்த முறையில் கையாண்டு தம் நாவல்களைப் படைத்துள்ளனர். அந்தவகையில் மலையக நாவல்களில் வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ள அம்மக்களின் பிரச்சினைகளைக் கீழ்வருமாறு பகுத்து நோக்கலாம்.

- அ. தம் சுயமரியாதையை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கான போராட்டம்.
- ஆ. குடியுரிமையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான போராட்டம்.

- இ. தோட்ட நிர்வாகிகள் மற்றும் உத்தியோகத்துர்களின் அடக்குமுறை களுக்கெதிரான போராட்டம்.
- ஈ. சம்பள முரண்பாடுகளுக்கெதிரான போராட்டம்.
- உ. வறுமை நிலைக்கெதிரான போராட்டம்
- ஊ. பாலியல் வன்முறைகளுக்கெதிரான போராட்டம்.
- எ. கல்வி கற்பதற்கான போராட்டம்
- ஏ. மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கான போராட்டம்.
- ஐ. சுயமரியாதையை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கான போராட்டம்

மனிதனாகப் பிறந்த யாருக்கும் சுயமரியாதை என்பது பொதுவானதாகும். மனிதன் சிறுவயது முதலே சுயமரியாதையுடன் வாழுக் கற்றுக்கொண்டுள்ளான். இன, மத, பொருளாதார வேறுபாடின்றி, மனிதன் என்பவன் சுயமரியாதையுடன் வாழுவேண்டும் என்பது பொதுவான கருத்தாக உள்ளமையை மாணிட சமூகத்தில் காணமுடிகிறது. அதற்கு யாருமே விதிவிலக்கானவர் அல்லர். அந்த வகையில் மலையக மக்களும் விதிவிலக்கானவர்கள் அல்லர். ஆதலாலேயே அவர்கள் தாம் பெருந்தோட்டங்களில் கூலித் தொழிலாளர்களாகத் தொழில் புரிந்த போதும், தம் சுயமரியாதையைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காகப் பல வழிகளிலும் முயற்சித்தமையைக் கீழ்வரும் உரையாடல்கள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

இது தோட்டத்து ஆயீஸ். இந்தத் தோட்டத்துத் தொழிலாளியான என்ன 'ஒனக்கு இங்கே வேலயில்லன்னு' சொன்னா அது சிரிப்புக்கு இடமானது. எங்க வயத்துக்கு வந்து குளிச்சிக் கிட்டிருந்த பொம்பளபிள்ளைகிட்ட வாலாட்டிப்பாத்தா ஒதைக்காமலவுடோமா?

(தெளிவத்தை ஜோசப், காலங்கள் சாவதில்லை, ப. 118)

வயத்துக்குப் போன்னா போறேன். படவாள் கிடவாளன்னு பேச வேண்டாம். போட கீடின்னு சொல்லாதே கங்காணி. நா ஒன் பொண்டாட்டியா, ஆமா சங்கத்துலே சொன்னா எல்லாம் நாறிப்போகும். எல்லாரையும் அமட்டுற மாதிரி என்ன அமட்டாதே. கங்காணி மாமா

(வேலுப்பிள்ளை சி.வி., விடற்றவன், ப. 30)

நான் என்ன குற்றங்க செஞ்சேன். என்னே ஏன் வெளிய போகச் சொல்றீங்க. எதுக்காக என்னே வேலய விட்டுப் போகச் சொல்றீங்க. என் வேலயில் ஏதும் தப்ப இருந்தாச் சொல்லுங்க.

(கோகிலம் சூப்பையா, தூரத்துப்பச்சை, ப. 282)

என்ன ஓய்பெருசா பேசூ? எங்க மேல கைய வச்சா. அப்புறம் எல்லாத்தையும் அடிச்சி நெரூபுக்கி, அந்த லொரிக்கும் நெருப்பு வச்சிடுவோம்.

(கோகிலம் குப்பையா, தூரத்துப்பச்சை, ப. 290)

தொழிலாளர் வாழுக! ஜக்கியம் ஓங்குக! துரோகிகள் ஓழிக! கருங்காலிகள் ஓழிக! வெற்றி நமக்கே!

(மாத்தளை கார்த்திகேச, வழி பிறந்தது, ப. 127)

இது பெரிய அழியாயம். ஒரு தொழிலாளியின் சுதந்திரங்களையும் வாழ்க்கையையும் நசக்க முதலாளி வர்க்கம் எடுத்துள்ள ஒரு திமிர் நடவடிக்கையாகும். இதைச் சம்மாவிடக் கூடாது. இதை இப்பவே தட்டிக் கேட்காவிட்டால், அது நாளைக்கு எனக்கும் உங்களுக்கும் நடக்கும்.

(மாத்தளை கார்த்திகேச, வழி பிறந்தது, ப. 135)

மேல் வரும் உறையாடல்களை நோக்கும்போது தொழிலாளர்கள், நிர்வாகத்தினர் மத்தியில் தமது சுயமரியாதையை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்காக எவ்வாறு செய்யப்படுள்ளனர் என அறியமுடிகிறது. அவர்கள் ஏழைத் தொழிலாளர்களாக விளங்கியபோதும் தன்மாணம் மிக்கவர்களாக விளங்கியமைக்கும் மேல் வரும் உறையாடல்கள் சிறந்த சான்றாதாரங்களாக விளங்குகின்றமையைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. மேலும் தாம் நினைத்தவற்றை, தம் கருத்துக்களை ஆணித்தரமாகவும் உறுதியாகவும் முன்வைத்துள்ளமையை இவ்வறையாடல்களின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

சுயமரியாதை போலவே அம்மக்கள் தம் குடியிரிமைக்காகவும் போராடவேண்டியிருந்தது. அடுத்து வரும் பகுதியில் அம்மக்கள் தமது குடியிரிமைக்காக நடத்திய பேராட்டம் பற்றி ஆராய்ப்படுகின்றது.

ஆ. குடியிரிமையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான பேரராட்டம்

தம் தேவையினை அடையும் பொருட்டு, இந்தியாவிலிருந்து கூலித் தொழிலாளர்களைக் கொண்டு வந்து குடியேற்றிய அந்தியர், அவர்களுக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதில் எவ்வித அக்கறையும் காட்டவில்லை. அதுவுமின்றி, அவர்கள் சிறு தவறு செய்தாலும் உடனே அவர்களைத் தோட்டத்தை விட்டு வெளியேற்றினர். தொழிலாளர் களுக்குத் தோட்டத்தில் தொழில் புரிவதற்காகப் பத்துச்சீட்டு எனப்படும் ஓர் அனுமதிச்சீட்டு வழங்கப்பட்டது. ஆயினும் அது தொழிலாளர்களை அடக்கும் ஆயுதபாகவே நிர்வாகிகளால் பயன்படுத்தப்பட்டது எனலாம். காரணம் தொழிலாளர்களின் சிறு சிறு தவறுகளுக்குக் கூடப் பத்துச்சீட்டு இரத்து

செய்யப்பட்டது. அதனால் வெறுப்படைந்த மக்கள் ஏனைய பிரச்சினைகள் போலவே தமது குடியினமையத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காகவும் போராட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டமையை மலையக நாவல்கள் கீழ்வருமாறு சித்திரிக்கின்றன.

சரி நீ சாக்கி. ஓனக்கு பத்துச்சீட்டு தெரியும். இந்தா பத்துச் சீட் எடு.

எனக்குப் பத்துச்சீட்டு வேணாங்க. தொரைகளே. பழனியப்பன் சொகமில்லாத தாயே பார்க்க வந்தா எனக்கு என்னத்துக்குங்க பத்துச்சீட்டுங்க.

(தெளிவத்தை ஜோசப், காலங்கள் சாவதில்லை, ப. 33)

ஒன்றுமில்லே. நாளைக்கே தோட்டத்தைவிட்டு நான் போயிடனுமாம்.

எனக்குப் பத்துச் சீட்டு கொடுத்துட்டாங்க.

நாளைக்கே நான் தொரையிடம் கேட்கிறேன். இல்லாட்டா நானும் வேலைக்குப் போகாமே இருக்கேன்!

(கோகிலம் சுப்பையா, தூரத்துப்பச்சை, ப. 234)

இவ்வாறு தோட்ட மக்களின் குடியினமைப் பிரச்சினைகள் எடுத்துக் காட்படுகின்றன.

இ. தோட்ட நிர்வாகிகள் மற்றும் உத்தியோகத்தர்களின் அடக்க முறைகளுக்கெதிரான போராட்டம்

தோட்ட நிர்வாகிகள் மற்றும் உத்தியோகத்தர்கள் போன்றோர் பெருந் தோட்ட மக்களைத் தங்களின் அடிமைகளாகவே நடத்தியமைக்குப் பல நூல்கள் சான்று பகர்கின்றன. அவர்களைத் தங்களது தேவைகளுக்கு நன்கு யயன்படுத்திக்கொண்ட நிர்வாகிகள், அழ்மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றாது, அடக்கி ஒடுக்கி ஆண்டனர். ஆதலால் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தோட்ட நிர்வாகிகள் மற்றும் உத்தியோகத்தர்களுக்கெதிராக போராட வேண்டிய கட்டாய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். அவர்கள் தோட்ட நிர்வாகிகளுள் உயர் மட்ட நிர்வாகி முதல் இறுதி நிர்வாகி வரை போராட வேண்டியிருந்தமையை அறிய முடிகிறது. அந்தவகையில் பெரிய துரை, சின்னதுரை, கண்டக்டர், கணக்குப்பிள்ளை, கங்காணி என ஒரு பெரிய நிர்வாகக் குழுவுக்கு எதிராகப் போராட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. அந்தியருக்கெதிரான போராட்டத்தை விடத் தம் இனத்தவரான, தாம் நம்பி வந்தவர்களான கங்காணிமாருக்கெதிராகப் போராட வேண்டியிருந்தமையே

மிகக் கொடுமையான விடயமாகும். அது பற்றிச் சாரல்நாடன் பின்வருமாறு கூறும் கருத்து இவ்விடத்தில் நோக்கத்தக்கதாகும்.

கங்காணிமார் இந்திய வம்சாவளித் தொழிலாளர்களின் கடவுளாக ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் கருதப்பட்டார்கள். சர்வ வல்லமை படைத்தவர்கள். ஆணவத்தோடு நடப்பதற்குச் சதி படைத்தவர்கள். ஆங்கிலேயத் துறைமார்களுக்கும் கூவித் தொழிலாளர்களுக்குமிடையில் தொடர்புப் பாலமாக விளங்கினார்.

அத்தகைய கங்காணிமார் தம் இனம் என்றுகூட எண்ணாது, தம் நன்மைக்காகத் தொழிலாளர் பக்கம் சாராது நிர்வாசிகளைச் சார்ந்தவர்களைவே காணப்பட்டனர். அவர்களுக்கெதிராகக் கோ.நடேசுப்பால வகையிலும் போராட்டனார் என்பதை,

இறுதியாகத் தொழிலாளர்களைக் கங்காணியின் பிடியிலிருந்து கழற்றும் மார்க்கமாகத் தோட்டப்பிரட்டை அறிமுகப்படுத்தியவர். கங்காணி பிரட்டிலிருந்து தோட்டப் பிரட்டு அல்லதுதுறைபிரட்டுக்கு மறைப் போது தொழிலாளியின் அடக்கு முறை குறைந்தது

எனச் சாரல்நாடன் குறிப்பிடுகின்றார். அவ்வாறு கோ.நடேசுப்பாரின் வழியில் மட்டுமன்றி நாவலாசிரியர்களும் தம் நாவல்கள் மூலமும் கங்காணிமார்களுக்க் கெதிராகப் போராடியுள்ளமையை அவர்களின் நாவல்களை வாசிக்கும் தேவை அறியலாம். அதேபோல் தோட்டத்தில் ஏனைய உத்தியோகத்தர்களுக்கெதிராகவும் போராடியமையை மலையக நாவலாசிரியர்கள் பின்வருமாறு சிற்திரித்துக் காட்டுகின்றனர்.

இது டெரிய அநியாயம். ஒரு தொழிலாளியின் சுதந்திரங்களையும் வாழ்க்கையையும் நகச்க முதலாளி வர்க்கம் எடுத்துள்ள ஒரு திமிர் நடவடிக்கையாகும். இதைச் சும்மா விடக் கூடாது. இதை இப்பவே தட்டிக் கேட்காவிட்டால், அது நாளைக்கு எனக்கும் உங்களுக்கும் நடக்கும்.

(மாத்தளை கார்த்திகேச, வழி பிறந்தது, ப. 135)

எரிஞ்சி போனத மறுபடியும் நாங்க கட்டி எழுப்பியிருக்கோம். இவை மறுபடியும் எரிச்சாக்கூட நாங்க மறுபடியும் ஒரு ஸல்பரியக் கட்டி எழுப்பவோம். மனம் தளர மாட்டோம். யாருக்கும் பயப்பட மாட்டோம்.”

(மாத்தளை சோழ, அவள் வாழுத்தான் போகிறாள், ப. 217)

தொர வெசாரிக்காட்டியோ அல்லது வெசாரிக்க மாட்டேன் னாலோ அவன வெசாரிக்க வைக்கனும். வெசாரிக்க வைக்க நுழ்மலால முடியும். கண்ணுச்சாமியித் தானே சுட்டான். என்னய சுடலியேன்னு நாம பாட்டுக்கு இருந்துட்டோழன்னா, நாளைக்கு என்னையும் சுட்டு, நம்ம சமுகத்தையும் சுட்டுப் பொசக்கிப்புவாங்க. அதனால தொழைய வெசாரிக்கச் சொல்ற அருதி நாம ஒருத்தரும் சூடையத் தூக்கித் தலையில மாட்டப்படாது. மம்பட்டி முள்ளுத்தூக்கித் தோள்ல வைக்கப்படாது.

(தெளிவத்தை ஜோசப், காலங்கள் சாவதில்லை, ப. 133)

இன்னைக்கு நாங்க யாரும் வேலக்கிப் போறதில்லைன்னு முடிவு கட்டியிருக்கோம்.

என்?

கண்ணுச்சாமிய பொலிஸ் அடாவடித்தனமா சுட்டுக் கொன்னது என்னு எங்களுக்குத் தெரிஞ்சாகனும். தொர இதெல்லாம் விசாரிச்சுச் சொல்றவரைக்கும் நாங்க வேலைக்குப் போறதா இல்லீங்க.

(தெளிவத்தை ஜோசப், காலங்கள் சாவதில்லை, ப. 136)

தோட்டத்துக் காசை கிளாக்கரப்யா கொள்ளையடிச்சிட்டுப் போகட்டுமுங்க. அதைப் பாக்க நிஞ்க இருக்கீங்க. கம்பனி இருக்குது, ஆடிட்டர்மார்கள் இருக்காங்க! ஆனா இது கால் வயிறு அரை வயிறு காய்ஞ்சி ஒழைக்கிற ஏழை பாழைங்கவுட்டு காசங்க. அதுக்கு நாம எடம் குடுக்க ஏலாது. அப்யாவுட்டு இந்த அட்டுமீயமெல்லாம் ஏழைங்கவுட்டுப் பணத்துல தாங்க நடக்குது. நட்டம் துரைக்கு இல்லே. தொழிலாளிகளுக்கு! ரொட்டி திங்கிறவன் ரொட்டியும், கேக் திங்கிறவன் கேக்கும் திங்கட்டுங்க! எங்களுக்கும் கேக் குடு, இல்லாட்டி நீயும் ரொட்டி தின்னுன்னு நான் சொல்ல வரல்லே. நாங்க திங்கிற ரொட்டி மாவை களவாண்டு நீ கேக் திங்காதே! அப்படின்னுதான் சொல்ல வந்தேன்.

(தெளிவத்தை ஜோசப், காலங்கள் சாவதில்லை, ப. 230)

நான் என்ன குற்றங்க செஞ்சேன். என்னே என் வெளிய போகச் சொல்றீங்க.

எதுக்காக என்னே வேலய விட்டுப் போகச் சொல்லிங்க.

என் வேலயில் ஏதும் தப்பு இருந்தாச் சொல்லுங்க.

(கோகிலம் சுப்பையா, தூரத்துப்பச்சை, ப. 282)

மேல் வரும் உரையாடல்களை நோக்கும் போது அவர்கள் துரை முதல் கங்காணி வரையுள்ள தோட்ட உத்தியோகத்தர்களுக்கெதிராகப் போராட்டுமூலமாக அறிய முடிகிறது. அத்தகைய போராட்டத்தில் அவர்கள் உயிர்த் தியாகம் செய்யக்கூடத் தயங்கவில்லை என்பதற்குத் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் காலங்கள் சாவதில்லை என்ற நாவலில் வரும் கண்ணுக்காமி என்ற பாத்திரம் சான்று பகர்கின்றது.

மலையக மக்களுக்கு நிர்வாகத்தினருடன் தம் சம்பளம் தொடர் பாகவும் போராட வேண்டியிருந்தது. அது பற்றிய தகவல் அடுத்து வரும் பகுதியில் ஆராய்ப்படுகின்றது.

ச. சம்பள முரண்பாடுகளுக்கிடீரான போராட்டம்

செய்யும் தொழிலுக்குச் சரியான முறையில் கூலி பெற முடியாத நிலைமையினால் பொருளாதார மட்டத்தில் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் தம் வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்த தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தம் செய்கூலியைப் பெறும் பொருட்டும் தோட்ட நிர்வாகிகளுடன் போராட வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் போராட்டம் தம் வேதனத்தைப் பெற முயற்சித்தமைக்குக் கீழ்வரும் உரையாடல்கள் சான்று பகர்கின்றன.

என்ன பெரியாணி அக்கிரம் இது? செஞ்ச வேலைக்குச் சம்பளம் வாங்கையில் வெவரம் கேட்டா தகராறு பண்ணாதேங்கிறீங்க. நாங்க என்ன குத்தவாளிகளா? அல்லது கைதிகளா வாயைத் தொறக்காமல் இருப்பதற்கு?

விடாதே கண்ணா வெவரம் கேளு. என்னதான் நடக்குதுண்ணு பாப்போம்.

அவன மொருச்சி பெரயோஜனம் இல்லே. எனக்கு வெவரம் கேட்டுக் குடுங்க. அப்பத்தான் சம்பளம் வாங்குவேன். கம்பளிக்கு அஞ்சி ரூபா, கறுப்புக் கம்பளிக்கு அஞ்சி ரூபான் காலம் செத்துப் போச்சி.

அதுதானே முடியாது வெவரம் சொல்லிக் குடுத்தா வாங்கிக்கிறேன். இல்லாட்டி இப்பாட்டே நிப்பேன். என்னைத் தள்ளிட்டு அடுத்த ஆள் சம்பளம் வாங்க வந்தாலோ, நீங்க

அடுத்த ஆண்க்கு சம்பளம்போட முயன்றாலோ கொலை விழும்.

(தெளிவத்தை ஜோசப், காலங்கள் சாவதில்லை, ப. 13)

ஒனக்கு என்னா?

சம்பளங்க.?

நீநேத்தே சம்பளம் வாங்கிட்டதானே. எனக்கு நல்லா நினைவு இருக்குது. எதுக்காவ இன்னிக்கி, அதும் இந்த நேரத்துல வந்து நிக்கிறே?

நானு சம்பளம் வாங்கல்வங்களே! இது என்ன அநியாய மாயிருக்கு! ஏவுட்டு சம்பளத்தை வேறு யாருக்காவது குடுத்திட்டங்களா?

என்ன பத்துச்சீட்டு பதினொரு சீட்டுன்னுகிட்டு இருக்கிங்க. சம்பளம் கேட்டா பத்துச்சீட்டு குடுத்துடற்றா. அப்ப பத்தாந் தேதி பத்தாந் தேதி எல்லாத்துக்கும் பத்துச்சீட்டையே குடுத்துடற்று தானே.

(தெளிவத்தை ஜோசப், காலங்கள் சாவதில்லை, ப. 80)

இது சம்பளம் வாங்கிருக்சிகங்கிறதுக்கு என்ன சாட்சி?

செக்ரோல்ல மார்க் பண்ணி இருக்கு.

பென்கலும் உங்க கையில் இருக்கு, செக்ரோலும் உங்க கைல இருக்கு. நீங்களே வேணுமின்னு போட்டுக்கிட்டாக்க வேண்டாங்குதா?

(தெளிவத்தை ஜோசப், காலங்கள் சாவதில்லை, ப. 82)

மேல் வரும் உதாரணங்களை நோக்கும்போது பக்கச்சார்பாகவே தொழிலாளர்கள் நடத்தப்பட்டமையை அறியமுடிகிறது. தமக்குச் சார்பாகச் செயற்படுவர்கள் தொழிலுக்கு வருகை தந்தாலும் வரவில்லையாயினும் சம்பளம் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் தம் விருப்பங்களுக்கு உட்படாதவர்கள் மற்றும் தமக்கெதிராகச் செயற்படுவர்கள் தொழிலுக்கு வந்தபோதும் அவர்களுக்குரிய வேதனம் முறையாக வழங்கப்படவில்லை. அது மட்டுமன்றித் தொழிலாளர்களின் சம்பளத் தொகையைக் குறைத்து, மீதியாகும் பணத்தைத் தொழிலாளர்கள் மூலமே வாங்கச் செய்து அதனை தாம் பெற்றுக் கொள்ளும் சதித்திட்டங்களும் உத்தியோகத்தர்களால் அமல்படுத்தப்பட்டன. அவை தொழிலாளர்களுக்குத் தெரியவந்தபோது அவர்கள் கொதித்தெழும்பினர். அதுமட்டுமன்றிக் கொடுக்கப்படும்

சம்பளத்தையே வாங்கவேண்டும். ஏன் பணம் குறைகின்றதென்றோ அல்லது சம்பளம் தொடர்பான விவரத்தை அறிய முயற்சித்தாலோ அவர்களுக்கு அவை சரியான முறையில் வழங்கப்படவில்லை. மாறாக அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தினர். அவ்வாறானவர்களுக்கெதிராக அம்மக்கள் போராட்டங்களை நடத்தினர். இவ்வாறு சம்பள மரண்பாடுகளுக்கெதிராகவும் அம்மக்கள் போராட வேண்டியிருந்தமையை மலையக நாவல்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

உ. வறுமை நிலைக்கீதிரன போராட்டம்

இந்தியத் தோட்டத் தோழிலாளர்களின் வாழ்க்கையானது வறுமைக் கோட்டிற்குட்பட்டதாகவே காணப்பட்டது. அவர்களின் பொருளாதார நிலையானது மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்பட்டது. அதனால் உணவு, உடை போன்றன அவர்களுக்குப் போதுமானவுக்குக் கிடைக்க வில்லை. அதனால் அவர்கள் ஒருவேளை உணவையேறும் நிறைவாக உண்ணவில்லை. மாறாகக் கால் வயிற்றுக் கருசியுடன் தமது வாழ்வைக் கழித்தனர். அவ்வாறான அவர்களது நிலைமைக்குக் காரணம் தோட்ட நிர்வாகிகள் அம்மக்களின் ஆடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யாமையாகும். அத்தோடு அவர்களுக்கு உரிய முறையில் சம்பளம் வழங்காமையும் ஆகும். அவர்களின் ஏழ்மையான வாழ்க்கை முறை, மலையக நாவல்களில் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

எந்த நாளும் ராவைக்கு பலாக்காயும் மரவள்ளியும் தின்னு தின்னு சலித்துப் போக்க போ!

(கோகிலம் சுப்பையா, தூரத்துப்பச்சை, ப. 14)

ஆயா எனக்கு நேத்திக்கும் பாதி ரொட்டிக்கூட கெடை கல்லியே.

இந்தக்கண்ராவியப் பாக்காமலே ஒங்கப்பன் கண்ண முடிடாரு. நாகெடந்து வத்ப்படுறேன்.

(சதாசிவம் க., மூட்டத்தினுள்ளே, ப. 5)

ஏழைங்க வவுத்துல அடிக்கிறவங்க நல்லா இருப்பானுங்களா? எங்கவுட்டு அரிசியில ஒன்னரை றாத்தலும் மாவுல ஒரு றாத்தலும் அரிசிக்கிளாக்கரு முழுங்கிட்டாரு.

(சதாசிவம் க., மூட்டத்தினுள்ளே, ப. 14)

கோகிலம் சுப்பையாவின் ‘தூரத்துப் பச்சை’ என்ற நாவலின் ஆரம்பத்தில் காட்டப்படும் சேந்தனுர் கிராமத்தில் வசிக்கும் வேலுவின் குடுமைப்பு வறுமையால் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளது. ஒரு வேளைக்

கஞ்சிக்குக்கூட வழியற்று காணப்படுவதால் அவர்கள் இலங்கை வரத் தீர்மானிக்கின்றனர். ஆயினும் இலங்கைக்கு வந்து, பெருந்தோட்டத்தில் தொழில் புரிந்து பல இன்னள்களை அனுபவிக்கும் வேலுவின் மருமகன் நகரத்திற்குச் சென்று பிச்சையெடுக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றான் என்பதைப் பின்வருமாறு காட்டுகின்றார் ஆசிரியர்.

சரி! சரி! போய் அந்த உருப்பா மனுசன் எங்கே போக்கின்னு பார்த்துக்கிட்டு வா! போ!

எங்கே போக? அது எங்கேயாச்சும் பிச்செடுத்துக்கிட்டு ஒக்காந்திருக்கும். அதேபோய் நான் எங்க தேட. இன்னம் கொஞ்ச நாள் போக்கள்ளா நீ கூட அந்தக் கெதிக்குத்தான் வந்திடுவே! இந்தக் தோட்டத்திலே வேலை செஞ்சு வேறே என்னா கெட்டைக்கப்போவது?

ஊ. பரவியல் வன்முறைகளுக்கெதிரான போராட்டம்

பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்முறை என்பது காலங்காலமாக இடம் பெற்றுவரும் ஒரு விடயம் என்பதனை இலக்கியங்கள் வாயிலாக ஆறிய முதிகிறது. சிறப்பாக நாட்டுப்பறு இலக்கியங்கள் பெண்களின் குறிப்பிட்ட அப்பிரச்சினை தொடர்பாக அலசி ஆராய்ந்துள்ளன. பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்முறைகள் டெல்லியில் சட்டங்களையே மாற்றியமைக்கும் அளவுக்கு இன்று முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன.

ஆ. சிவகப்ரமணியன் அவர்கள், பெண்கள் மீதான பாலியல் குற்றங்கள் கீழ்வரும் மூன்று முறைகளில் இடம் பெறுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

1. ஆபாசக் சொற்களைக் கூறல், ஆபாசக் கைகை காட்டல்
2. நச்சரித்தல் மற்றும் சில்லறைச் சேட்டைகள் புரிதல்
3. வன்புணர்ச்சி அல்லது பாலியல் பலவந்தம் என மூன்று வகையாகப் பகுக்கலாம்.

இவற்றுள் இறுதியாகக் கூறப்பட்டதற்கு, பாலியல் பலவந்தத்தின் தொட்க நிலையாக அல்லது முன்னோட்டமாக முதலிரண்டு குற்றங்களும் பெரும்பாலும் அமைகின்றன. அவ்வாறு பெண்களைப் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தும் பழக்கம் மறபு ரீதியானது எனில் அது யிகை யாகாது. அத்தகைய மரபானது மலையக மண்ணிலும் இடம் பெற்றமையே கொடுமையிலும் கொடுமையெனலாம். காரணம் அன்றாடம் உணவுக்கே வழியில்லாத பெண்களே இங்குப் பாலியல் ரீதியில் சரண்டப்பட்டனர்.

மலையக நாவல்கள் பற்றி ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ள க. அருணாசலம் அவர்கள், மலையகப் பெண்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட பாலியல் கொடுமைகள் பற்றிக் கூறும் கருத்து இவ்விடத்தில் நோக்கத்தக்கதாகும்.

தோட்டத்து அதிகாரிகளின் கொடுமைகளுக்குள்ளும் கொடுமையாய்த் திகழ்வது இளம் பெண்தொழிலாளர்கள் மீதான வல்லுறவேயாகும். இதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான இளம் பெண் தொழிலாளர்கள் புண்புத்த மேனியராயும் புகை மூண்ட உள்ளத்தினராயும் வாழ்வை முடித்துக் கொண்டனர். துண்பக்கேணியில் இக்கொடுமை தத்ரூபமாகச் சித்திரிக்கப் படுவதை அவதானிக்கலாம். இப்பலையகத் தோட்டங்களில் காலம் காலமாக இடம்பெற்றுவரும் இக்கொடுமைகளை அம்பலப்படுத்துவதிலும் வெளியிலகுக்குக் காட்டுவதிலும் இலக்கியங்கள் முக்கியப் பங்காற்றி வந்துள்ளன.

அத்தகைய இலக்கியங்களுள் இங்குக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மலையக நாவல்களும் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. அவை மலையக பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் பாலியல் வள்முறைகளை, கொடுமைகளைப் பின்வருமாறு ஈட்டிக் காட்டுகின்றன.

வயத்துல இருக்கிற ஒரு பொம்மாட்டியை டவுண்ல இருக்கிற ஒரு காட்பய தூக்கிட்டுப் போறதுன்னா என்னங்க தொரைகளே! உங்க தோட்டத்துல அப்படி நடக்கிறது வெட்கமாயில்லே! உங்களுக்கு. அதைப்பத்தி ஏதாச்சும் நடவடிக்கை எடுத்தீங்களா?...

(தெளிவத்தை ஜோசப், காலங்கள் சாவதில்லை, ப. 80)

விடு என்னை. விடுறியா இல்லாட்டா கூச்சல் போட்டுமா? ஒனக்கு வெட்கமாயில்லே. நான் வரமுடியாதுன்னா மருவாதயா இதெ விட்டுப் போயிடு. தெரியுமா? ஒன் தொரை எல்லாம் தெரிஞ்கதான் கெடக்கு. நான் வேலை செய்யறேன். நீ கூலி குடுக்கிறே. கம்பாவா குடுக்கிறே.

(கோகிலம் கப்பையா, தூத்துப்பச்சை, ப. 117)

என்னா அஞ்சலே கேக்க கேக்க என்னமோ சொல்லிக்கிட்டு இருக்கே?

எத்தன மாசம்?

ஆறு

யா?

சின்னதுரை.

(கோகிலம் சுப்பையா, தூரத்துப்பச்சை, ப. 193)

பொதுவாகத் தோட்ட உயர் அதிகாரியான பெரியதுரை முதல் கடைநிலை உத்தியோகத்தவரான கங்காணி வரை பெண்களை இவ்வாறு பாலியல் வன்முறைக்கு உட்படுத்தியுள்ளமையை அறியமுடிகிறது. மேல் வரும் உதாரணங்களைத் தொகுத்து நோக்கும்போது மலையகத்தில் பின்வரும் மூன்று காரணங்களுக்காகப் பாலியல் வன்முறைகள் இடம் பெற்றமையை அவதானிக்கலாம்.

- அ. நிர்வாகிகள் மற்றும் உத்தியோகத்தர்கள், கட்டாயப்படுத்திப் பெண்களை அவர்கள் விரும்பாமலே பாலியல் வன்முறைக்கு உட்படுத்தல்.
- ஆ. கையறுநிலையில், தமது தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக வேறு வழியின்றிப் பெண்கள், மேல்வர்க்கத்தினரின் பாலியல் விருப்பங்களுக்கு இடங்கொடுத்தல்.
- இ. ஏனையவர்களின் தூண்டுதலின் காரணத்தால் பாலியல் விருப்பங்களுக்கு இலக்காதல்.

எ. கல்வி கற்பதற்கான பேரராட்டம்

தென்னிந்தியத் தமிழர்கள் மலையகத்தில் வந்து குடியேறிய பின்னர், கல்வி என்பது அவர்களைப் பொறுத்தனவில் எட்டாக்களியாகவே இருந்தது. ஆட்சியாளர்கள் தொழிலாளர்களை ஏனைய சமூகங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவிடாது தனிமைப்படுத்தியதோடு மட்டுமன்றி, அவர்கள் கல்வி கற்பதையோ அல்லது வெளியுலக அறிவைப் பெறுவதையோ விரும்பவில்லை என அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. ஆதலால் அவர்கள் மலையக மக்களின் கல்வித் தொடர்பாக எவ்வித நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கவில்லை. மாறாக அவர்களை அறிவற்ற, விழிப்புணர்வற்ற ஒரு சமூகமாக உருவாக்குவதற்கே முயற்சித்தனர். ஆதலால் மலையகத்த வர்க்குக் கல்விக் கற்பதற்குரிய வாய்ப்பு அங்கிருக்கவில்லை. அது தொடர்பான விடயங்களை மலையக நாலூலாசிரியர்கள் பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறுகின்றனர்.

தொரைகிட்ட சொல்லி ராமனையும் ஸெட்சுமணனையும் பள்ளிக் கூடத்திலே சேத்துவிடேன்.

என்னா! பள்ளிக் கூடமா? ஒனக்கு பைத்தியமா என்ன?"

இல்லே! நாலு வார்த்தே எழுதப்படிக்கத் தெரிஞ்சா நம்ப தொரைகிட்டே சொல்லி ஆயீசிலிலேயே வேலை வாங்கித் தரலாமில்லே.

நாட்டிலே பள்ளிக்கூடமில்லேயே. நம்ப ட மேக்கரையா புள்ளோங்க எல்லா டவுனுக்கு இல்லே போறாங்க. அதோ நம்பஞாக்கு அண்ணாடம் கஞ்சி குடிக்கவே பத்தாமே இருக்கு. அப்படியிருக்க, பள்ளிக்கூடச் செலவு செய்யக் காசா இருக்கு? அந்தப் பாவிங்கத்தான் கொடுப்பாங்களா?

எப்படியாச்சும் வாயே வவுத்தே கட்டி அதுகளே படிக்க வச்சிட்டா அப்பற்ற பாக்கலாம். எப்பவும்தான் நமக்கு கசிட்டம் இருக்கு.

(கோகிலம் சுப்பையா, தூரத்துப்பச்சை, ப.198)

என்ன வேலு ஓம்மவன பெரிய படிப்பு படிக்க டவுனுக்கு அனுப்புறியாமே! தொரை வேல கண்டாக்கு வேல பார்க்கப் போறானோ! பில்லு வெட்டப் போறவனுக்கு தோட்ட ஸ்கூல் படிப்பு பத்தாதா?

என்ன பெரிய கங்காணியாரே அப்படிச் சொல்லி புட்டைங்க. ஓங்க புள்ள மட்டுந்தான் படிச்சி கண்டாக்கு கெளாக்கரு வேலை பாக்கப்போறானா. நம்ப புள்ள படிக்கக் கூடாதோ.

ஒனக்கு அவ்வளவு றாங்கியா? இந்தாப்பாரு வேலு, இன்னிக்கு சொல்லேன். நாள்கி பெரிய கங்காணி அப்படி சொன்னாருன்னு நெனச்சி பாப்ப. கடசில ஓம்மவன தோட்டத்தில் பில்லுவதான் வெட்டுவா.

(சதாசிவம் க., மூட்டத்தினுள்ளே, ப. 54)

இவ்வரையாடல்களை நோக்கும்போது மலையக மக்கள் தாம் படிப்பறிவற்றவர்களாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை தம் வருங்காலச் சந்ததியினர் கல்லிமான்களாகத் திகழ வேண்டும் என்ற மனப்பாங்கை யுடையவர்களாக விளங்கியமையை அவதாணிக்க முடிகிறது. அது யட்டுமன்றி, அவர்களது அத்தகைய விருப்பங்கள் எவ்வாறு உத்தியோகத்தா் களால் மாற்றப்படுகின்றன என்பதை முட்டம் என்ற நாவலில் வரும் பெரிய கங்காணி என்ற பாத்திரத்தின் மூலம் சித்திரித்துக் காட்டுகின்றார் ஆசிரியர். அதற்கு எதிராக அம்மக்கள் குரல் கொடுப்பது பற்றி வேலு என்ற பாத்திரத்தின் மூலம் சித்திரித்துக் காட்டுகின்றார்.

ர. மக்கள் மத்தீயில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கான போராட்டம்

மலையகத்தைப் பொறுத்தளவில் ஆரம்பக் காலங்களில் தேசபக்தன் கோ. நடேசப்யர், சி.வி.வேலுப்பிள்ளை போன்றோர்களாலேயே விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அத்தகைய விழிப்புணர்வானது, தோட்ட இளைஞர்கள் மத்தீயிலேயே ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவர்கள் மூலமே ஏனையோருக்குத் தம் சமூகம் பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டது. கீழ்வரும் உரையால்கள் அதனை வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஏன் நீங்க சம்பளம் வாங்கையில் மொத்தம் இவ்வளவு பண்டுக்கு, இவ்வளவு அரிசி மாவுக்கு, இவ்வளவு போக மீதி இவ்வளவுண்ணு கவர்கூட்டுல அச்சடிச்சு வாங்கலையா? சம்மா குடுத்தா வாங்கிட்டு வருவிங்களா? ஒழுச்ச ஒழைப்புக்குக் கொடுக்குற சம்பளத்த விளக்கிச் சொல்லிக் குடுக்குறதுக்குக் கொட வருத்தமா இருக்கு.

அம்பது ரூபா எம்பது சதம், நாப்பது ரூபா இருபது சதம்னினு அவுக பாட்டுக்குப் பாடுகிட்டு இருப்பாங்க. நீங்க பாட்டுக்கு தலையாட்டிட்டு வாங்கிக்கிட்டு போயிடனும். எப்படி ஏன் எதுக்காகன்னு கேட்டுறக் கூடாது. அப்பத்தானே செக்ரோல்ல ஒன்னு இருக்க இவக வாயில ஒன்னு வரும்.

(தெளிவத்தை ஜோசப், காலங்கள் சாவதில்லை, ப. 56)

எங்கிருந்தோ வந்து ஒரு பொலிஸ்கூட்டம் நம்மல்ல ஒருத்தன நாயச்சுறையாதிரிச் சுட்டுத் தூக்கிப்போட்டுக்கிட்டு போயிட்டா நா மெல்லாம் சும்மா இருக்கிறதா? அப்படியே சரி செய்யிறானுங்க. சரி தொலையிறானுங்கள்னு இருந்து இருந்து தானே இன்னமும் இப்படியே இருக்கோம். எதையாவது தட்டிக் கேட்டிருக்கோமா?

(தெளிவத்தை ஜோசப், காலங்கள் சாவதில்லை, ப. 134)

இவ்வாறு தம் சமூகத்தின்பால் அவர்களாகவே விழிப்புணர்வு பெறும் வகையில் குறிப்பிட்ட நாவல்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளமை நாவலாசிரியர்களுக்குப் பெருந்தோட்ட மக்கள்பால் இருந்த ஈர்ப்பும் அவர்களின் துயரம் நிறைந்த வாழ்க்கை முறையும் காரணமாகவிருந்தன எனவாய்.

தொகுத்து நோக்கும் போது இலங்கைவாழ் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் மேற்குறித்த சமூகப் பிரச்சினைகளையும் போராட்டங்களையும் குறிப்பிட்ட நாவலாசிரியர்கள் தம் நாவல்களில் பல்வேறு விதமான

பாத்திரங்களைப் படைத்தும் பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டும் அம்மக்களின் பேச்சு வழக்கினைப் பயன்படுத்தியே சில இடங்களில் அமைதியாகவும் சில இடங்களில் ஆக்ரோசமாகவும் தம் நாவல்களின்வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அந்நாவல்கள் மூலம் இந்தியாவிலிருந்து தொழிலுக்காக இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுப் பெருந்தோட்டங்களில் குடியேற்றப்பட்ட இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் வாழ்ந்த அடிமைத்தனமான வாழ்க்கை முறைமையினை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

துணை நால்கள்

1. அருணாசலம் க., (1999), மலையகத் தமிழ் நாவல் - ஓர் அறிமுகம், குமரன் பதிப்பகம்.
2. அந்தனி ஜி.வா, (2005), மலையகத் தொழிற்சங்க வரலாறு, மலையக வெளியீட்டகம்.
3. சாரல்நாடன், (988), தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யர், மலையக வெளியீட்டகம்.
4. தெனிவத்தை ஜோசப், (1974), காலங்கள் சாவதில்லை, வீரகேசரி பிரகார்.
5. வேலுப்பிள்ளை சி.வி.,(1962), வீற்றவன், வீரகேசரி.
6. கோகிலம் சுப்பையா, (1964), தூாத்துப்பச்சை, தமிழ் புத்தகாலயம்.
7. மாத்தளை கார்த்தி கேச, (1992), வழி பிறந்து, குறிஞ்சி வெளியீடு.
8. சதாசிவம் க., (1983), மூட்டத்தினுள்ளே, வீரகேசரி.
9. மாத்தளை சோழ,(1992), அவள் வாழத்தான் போகிறான், குறிஞ்சி வெளியீடு.
10. சிவக்ப்பிரமணியன் ஆ., (995), அடித்தள மக்கள் மீதான பாலியல் வன்முறையும் நாட்டார் வழக்காறுகளும், தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல், இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

இலங்கைத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியில் பெண்களின் பங்களிப்பு

திரு. த. அஜந்தகுமார்
முன்னாள் உதவி விரிவுரையாளர்
தமிழ் முதுதத்துவமானி ஆய்வு மாணவன்
தமிழ்த்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
இலங்கை

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பெண்கள்

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பெண்களின் பங்களிப்பு கவனத்துக்குரியதாகும். இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான 'மடைமாற்றிகளாகவும்' பங்காளர்களாகவும் அவர்களின் பணி ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியது ஆகும். கவிதை, சிறுக்கதை, நாவல், விமர்சனம், ஆய்வு, இதழ் என்று விரிந்து செல்லும் பாதையில் சில இடங்களில் அவர்களே பாதையாகவும் சக பயணியாகவும் இருப்பதைக் காணலாம். தமக்கெண அவாயும் இலச்சியப் பயணத்தில் இலக்கியத்தின் துணையோடும் அவர்கள் பயணிக்கின்றார்கள்.

இலங்கையில் பெண்களின் கவிதைப் பங்களிப்பைப் பத்மாசனி அம்மாளின் புலோலி பசுபதீஸ்வரர் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி (1925), மீனாட்சியம்மாள் நடேசையரின் இந்தியர்களது இலங்கை வாழ்க்கையின் நிலைமை (1940) என்பவற்றில் இருந்தே ஆரம்பிக்கின்றோம். சிறுக்கதையில் 1940களில் மறுமலர்ச்சி சுஞ்சிகை மூலம் பொ. கதிராயத்தேவி, பத்மா துரைராஜா என்று பெண்களின் பங்களிப்பு ஆரம்பமாகின்றது. 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்' என்ற திறவு வாசகத்துடன் 'தமிழ்மகள்' என்னும் இதழ் மூலம் (1923) பெண்வழிப் பங்களிப்பை மங்களம்மாள் மாசிலாமணி ஆரம்பித்து வைத்தார். ஆனால் இவை எல்லாவற்றுக்கும் முன்னதாக 1914ஆம் ஆண்டு மங்களநாயகம் தம்பையா 'நொருங்குண்ட இருதயம்' என்ற நாவல் மூலம் நாவல் பங்களிப்பை ஆரம்பித்து வைத்துவிட்டார்.

எனவே பெண்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பானது நாவலுடனேயே ஆரம்பித்திருந்தது என்பதனை ஆய்வுகள் வழி கண்டுகொள்ளலாம். ஆயினும் பெண்களின் கவிதைப் பங்களிப்பு நோக்கப்பட்ட அளவுக்கு நாவல் பணி நோக்கப்படவில்லை.

'நாவல், சிறுக்கதை, கவிதை என வெவ்வேறு வடிவங்களில் பெண் எழுத்து வெளிவருகின்றது. எனினும் ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும் போது

கவிதையில் பெண்களின் காலடி உறுதியாகப் பதிந்துள்ளதைக் காணலாம்'. என்று சித்திரலோகா மௌனகுரு அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கவிதையைப் போலப் பெண் தன்னை நாவலில் வெளிப்படுத்த வில்லை என்றாலும் குறிப்பிடத்தக்க கவனத்துக்குரிய பங்களிப்பை நாவலிலும் வெளிப்படுத்தியுள்ளதை நாம் காணலாம்.

பெண்மொழி பற்றிய கண்டடைவை நோக்கிய பயணம் நிகழ்கின்ற இக்காலகட்டத்தில் பெண்களின் இலக்கிய வரலாற்றை எழுத வேண்டியது தான் அடிப்படையானதாக இருக்கவேண்டும். பெண்களின் இலக்கிய வரலாற்றை எழுதிக்கொள்வதற்கும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பை விளங்கிக்கொள்ளவும் நாவல் வளர்ச்சியில் பெண்களின் பங்களிப்பை ஆவணப்படுத்தவும் முக்கியத்துவத்தைத் தெளிவுபடுத்தவும் இவ்வாய்வின் வழியாக முயல்கின்றேன்.

இலங்கைத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியில் பெண்கள்

1914ஆம் ஆண்டு மங்களநாயகம் தம்பையா எழுதிய 'நோருங்குண்ட இருதயம்' என்ற நாவல் மூலம் பெண்களின் நாவல் முயற்சி ஆரம்பமாகித் தமிழ் நதியின் 'கானல் வரி' நாவல்வரை தொடர்ந்து வருவதைக் காணலாம்.

25க்கும் மேற்பட்ட நாவலாசிரியர்கள் 50க்கும் மேற்பட்ட நாவல்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். இவற்றுள் குறுநாவல்களும் அடங்குகின்றன. அருணாசலம் சரோஜினி தேவி என்பவர் டி.பி. இலங்கரத்னாவின் இணை பிரியாத் தோழர் (1978) என்ற சிங்கள நாவலை மொழிபெயர்த்தும் இருக்கின்றார். 1914இல் இருந்து இன்று வரையான காலகட்டத்தில் பெண்களின் நாவல் எண்ணிக்கை போதாது எனினும் அவை பெறும் முக்கியத்துவத்தைக் கண்டடைவது அவசியமானதாகும். பெண்ணாட்கு முறை ஆக்ரோஸ்மாக இருந்த சூழலிலும், கிறிஸ்தவ சமய மாற்றங்களுக்கான உந்துகைகள் அளிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த சூழலிலும் இந்திய இராணுவம், இலங்கை இராணுவம் ஆகியவற்றின் மேலெழகை போராக வெடித்த காலத்திலும், புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலும் என்று பல்வேறு கூடங்களில், காலங்களில் நாவல்கள் வெளிவரத் தொடங்கியபோது மேற்கிளம்பிய நாவலாசிரியர்களின் தனித்துவமான பங்களிப்பை நாம் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தித் தெளிவு கொள்ளலாம்)

1. தமிழ்லேயே முதன்முதலில் யதார்த்தமான பாத்திரமான சமூகப் பிரச்சினைகளையும் தெளிவானப் பாத்திரங்களையும் நாவலில் சித்திரித்துக் காட்டுயமை.

2. மலையக வாழ்க்கையை வரலாறுக்கியமை.
3. பிரதேசப் பண்பையும் விவசாயிகளின் வாழ்க்கையையும் இயல்பாக வெளிக்கொண்ந்தமை.
4. போர்ச்குழலில் புறநானூற்றுத் தாய்மாரின் தொடர்ச்சியாக இயங்கியமை. மற்றும் அதில் பெண்நிலை அனுபவங்களை, பிரச்சினைகளை உயிரோட்டாகப் பேசியமை.
5. புகலிட அனுபவங்களை வெவ்வேறு களங்கள், பிரச்சினைகள், பண்பாடுகள், வழியாகப் பேசுதல், அரசியல் கருத்துகளையும் முன்வைத்தல்.
6. பெண்ணியச் சிந்தனைகளை, ஆண்களின் நோய்க்கூறுகளை உளவியல், சமூகவியல் பின்னணியிடன் முன்வைத்தல் - விவாதித்தல்.
7. பாலியல் விடயங்களைக் கவிதையைப் போன்று பண்பாட்டுத் தடையின்றிப் பேச முற்படுதல்
8. கூட்டு நாவலாக்க முயற்சியில் ஆண்களுடன் பெண்ணும் இணைந்து செயற்பட்டமை.

என்று பல விடயங்களினுடாக இலங்கைத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியில் பெண்களின் இடத்தையும், ஒட்டுமொத்தமான தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியில் பெண்களின் இடத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் நாம் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

மேற்கூறிய தனித்தன்மை வாய்ந்தவை தவிர, மிகச் சாதாரணமான குடும்ப நாவல்களையும் பெண்கள் எழுதியிருக்கின்றார்கள். மர்ம நாவல்களைப் போல அவை இயங்கியிருக்கின்றன.

ந. பாலேஸ்வரி இதுவரை வெளியிட்ட சுடர்விளக்கு (1965), பூஜைக்கு வந்த மலர் (1972), உறவுக்கப்பால் (1975), கோவும் கோயிலும் (1980), உள்ளக் கோயிலில் (1984), பிராயச்சித்தும் (1984), உள்ளத்தின் உள்ளே (1990), மாது என்னை மன்னித்துவிடு (1993), நினைவுநீங்காதது (2003), போன்ற நாவல்கள் இவ்வகையான ஜனரஞ்சக்குத் தன்மையான மர்மப் பண்புடன் கூடிய நாவல்களாக விளங்கின.

பாலேஸ்வரியின் நாவல்களோடு நமீஸா ஏ. பீரின் வாழ்க்கைப் பயணம் (1974), செல்வி சிவம் பொன்னையாவின் நீலமாளிகை (1974), கவிதாவின் கனவுகள் வாழ்கின்றன (1976), அன்னலட்சுமி ராஜதுரையின்

உள்ளத்தின் கதவுகள் (1975), வித்யாவின் உள்க்காகவே வாழ்கிறேன் என்று பல நாவல்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

இவ்வகையான நாவல்கள் பேராசிரியர் செ. யோகராசா குறிப்பிடுவது போல,

இந்தநாள் வரையிலான தென் இந்தியச் சுஞ்சிகைகள், கல்கி, மு.வ. மணியன், நா. பார்த்தசாரதி முதலியோரது நாவல்கள் வாசிப்பினதும் தென் இந்தியத் திரைப்படங்கள் பார்க்கும் பழக்கத்தினதும் ஒன்று சேர்ந்த அறுவடையே இந் நாவல்களாகும்.

வீரகேசரி, ஜனதித்திரன், மாணிக்கம் போன்ற வெளியீடுகளுக்காக இவை உருவாக்கப்பட்டமையினால் பலவீனமானவையாகவும் பெண் களுக்கான தனித்தன்மையோடு விளங்காதவையாகவும் காணப்பட்டன.

இதனைப் பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன்,

தனி மனிதனுக்குமிடையிலே தோன்றும் முரண்பாடுகளின் காரணத்தைச் சமூகவியல் நோக்கில் அனுகாமல் தனிமனித் தனிர்ச்சிக் கண்ணோட்டத்தில் அனுகுவது இவ்வகை நாவல்களின் பொதுப்பண்பாகும்”

என்று கூறியுள்ளார். எனவே இவ்வகையான நாவல்களைக் கவனத்தில் கொண்டு ஆய்வினைத் திசை திருப்பாமல் தனித்தன்மையான பெண்களின் நாவல்களை நோக்கி, பார்வையைத் திருப்புவோம்.

தமிழுக்கும்; ஈழத்துக்கும் முன்னோடியான பெண் நாவல்

இலங்கையில் தோன்றிய முதலாவது நாவலாகவும் தமிழில் தோன்றிய இரண்டாவது நாவலாகவும் விளங்குவது மஹமது ஹாசிம் சித்திலெவ்வை 1885இல் வெளியிட்ட அஸன் பேயுடை கதை ஆகும். அதைத் தொடர்ந்து 1891இல் ஊசோன் பாலந்தை கதை, 1895இல் சி.வெ. சின்னப்பிள்ளையின் வீரசிங்கன் கதை அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம் ஆகியன வெளிவந்தன. அஸன் பேயுடைய கதை, ஊசோன் பாலந்தை கதை ஆகியன மேலத்தேயெப் பின்னணியிலும் மோகனாங்கி தமிழகப் பின்னணியிலும் தோன்றியிருந்தன. வீரசிங்கன் கதை அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம் ஈழத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்ட முதலாவது நாவலாக விளங்கிய போதிலும் யதார்த்தப் பண்புகளற்ற வீரசாகசங்களால் நிரம்பிய நாவலாகவே விளங்கியது. இதைத் தொடர்ந்து 1914இல் வெளிவந்த மங்கள் நாயகம்

தமிழப்பாவின் நொருங்குண்ட இருதயம் நாவல்தான் அந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கக் காலப் பகுதியை கல்வி கற்ற நடுத்தர வர்க்கத்தை, கிறிஸ்தவ சமயப் பின்னணியை, ஆணாதிக்கத்தின் வேர்களை இயல்பான பாத்திரங்களுக்கு ஊடாகவும் இலட்சியப் பாத்திரங்கள் ஊடாகவும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

சன்மார்க்க சீவியத்தின் மாட்சியை உபதேசத்தால் விளக்குவதிலும் உதாரணங்களால் உணர்த்துவது மிகவும் நன்மையைத்தற்கு ஏதுவாகும் என்றெண்ணி இக்கதையை எழுதத் தொடங்கினேன்.... சில காரியங்களைப் போதனையாகவும் புத்திமதியாகவும் இப்புத்தகத்தில் அடக்க மனமேவப்பட்டேன்.

என்று ஆசிரியர் கூறினாலும் கிறிஸ்தவ சமயப் பெருமை கூறலைத் தாண்டி, அறப்போதனையைத் தாண்டிப் பெண் சார்ந்த நிலைப்பாட்டின் குரலாகவும் யதார்த்தத்தின் பாதையில் செல்வதாகவும் இந்நாவல் அமைந்துள்ளது:

ஆணாதிக்கத்தினால் இதயம் நொருங்கிப் போன கண்மணியையும் துணிவுள்ள, தன் வாழ்க்கையைத் தானே தீர்மானிக்கும் பொன்மணியையும் ஆசிரியர் படைத்துள்ளார்.

உலகம் என்னைப் பற்றி நன்மையாகப் பேசிக் கொள்ளும் என்பது ஜமயான காரியம். சிலருக்கு எனது செய்கை மிகவும் கூடாததாகத் தோன்றக் கூடும். ஆனால் என்னுடைய மனதிற்கு நீதி யன்று பட்டதைப் செய்தேன்

என்று பொன்மணி என்ற பாத்திரம் பேசுகிறது. இதனைப் பேராசிரியர் சித்திரலேகா மௌனகுரு,

பெண் ஒரு போதும் சுவாதீனமானவள்ளுள்ள என ஆறுமுக நாவலர் போன்றோர் கூறிய கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு சமூக நிலையில் தனக்குச் சரியெனப் பட்டதைச் செய்யும் தன்னாற்றலும் தீர்மானம் எடுக்கும் வலுவும் கொண்ட ஒரு பெண்ணின் குரலாக இந்த வசனம் அமைகின்றது

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

யதார்த்தமான, குறித்த காலப் பிரதிபலிப்புக் கொண்ட, பெண்ணின் வலிமையான குரல் கொண்ட ஈழத்து நாவலாக மாத்திரமன்றி இதன் சமகாலத் தமிழக நாவல்களோடு ஒப்பிடும்போதும் என் இன்று பார்க்கும் போதும் முன் மாதிரியான பாத்திரவார்ப்புக் கொண்டது என்பதை வாசித்தவர்கள் உணர்வார். இதனைப் பேராசிரியர் செ. யோகராசா,

இந்நாவலின் இரு பெண் பாத்திரப்படைப்புகளை (பாரம்பரியத் தமிழ்ப்பண்பாட்டினைப் பிரதியிக்கின்ற கண்மணி, துணிவும் புத்தி சாதுரியமும் ஆண்களுக்கே ஆலோசனை கூறுகின்ற நுண்மதியும் கொண்ட பொன்மணி ஆகியோரை) சமகாலத் தமிழ் நாவல்களிலும் காண்பதற்கு சமகாலத்தில் மட்டுமென்றி இன்று பார்க்கும் போதும் அவை வியப்பளிக்கின்ற பாத்திர வார்ப்புகள்

என்று குறிப்பிடுகிறார். இதன்மூலம் பலவகையிலும் முன்னோடியான தமிழ் நாவலைப் படைத்த பெருமை மங்கள நாயகம் தம்பையாவையே சேர்கின்றது.

மிரதேசப் பண்பையும் மிரச்சினைகளையும் வரலாற்றுணர்வோடு தருதல்

மங்களநாயகம் தம்பையாவைத் தொடர்ந்து 1924இல் செம்பொற் சோதீஸ்வரர் செல்லம்மாள் ‘இராசதுரை’ என்ற நாவலை வெளியிட்டார்.

வாசிப்பவர்களின் இருதய கமலத்தை நல்வழிப்படுத்தும் அதிருசிகரமான இராசதுரை என்னும் இக்கதை.....

என்று அவரே நல்வழிக்கதை என்பதைக் கூறிவிடுகிறார். அதன்பின் வெளிவந்த நாவல்களில் 1964இல் வெளிவந்த கோகிலம் சுப்பையாவின் ‘தூரத்துப் பச்சை’ முக்கியமானது.

பத்தொன்பதாம் நூர்றாண்டில் தென்னிந்தியக் கிராமம் ஒன்றில் இருந்து மலையகத் தேயிலைத் தோட்டத்தின் ‘தூரத்துப் பச்சையை’ சொர்க்கப்புரி என்று நினைத்து அடைக்கலம் புகுந்த ஒரு குடும்பத்தின் நான்கு பரம்பரைக் கதையை இந்த நாவல் பேசுகின்றது. நம்பி வந்து மொந்தவர்களின் வரலாற்றை, துறையார் கங்காணி ஆகியோரின் அட்கு முறை, கொடுமை, பெண்களை ஆளுமுயலும் துரோகத்தனம் என்பவற்றின் ஊராக விரிவாகப் பேசுகின்றார். 1962இல் மலையகம் சாராத நந்தியின் ‘மலைக்கொழுந்து’ நாவல் மலையகப் பிரச்சினையைப் பேசினாலும் அப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த அம் மக்கள் கூட்டத்தில் ஒருத்தியான கோகிலம் சுப்பையாவின் பதிவு வரலாற்றுணர்வோடும் அவலத்தோடும் கலந்த பெண்ணிலைப் பதிவு எனலாம். மீனாட்சியம்மாள் நடேசைய்யர் தம் கவிதைகள், பால்களால் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளை எடுத்துக் கூற இதனை நாவலில் பேசிய முதல் பெண்ணாகின்றார் கோகிலம் சுப்பையா.

மலையகத்தின் ‘தூரத்துப் பச்சை’ கண்டு கற்பனை வளர்த்து வேலன் என்பவன் அங்கே வந்த விதத்தைப் பின்வருமாறு அழகாகப் படம் பிடிக்கிறார்.

அவன் கற்பனையெல்லாம் இலங்கைக்குப் போய், பணத்தைக் குவித்துக் கொண்டு வந்து இங்கே பெரிய வீடு வாசல் கட்டிக் கொண்டு வயது சென்ற காலத்தில் வாழுவேண்டும் என்பது தான். அன்றியும் அங்குபோய் நிம்மதியாகப் பசி பட்டினியின்றி இன்பமாக வாழ்ந்து அடிக்கடி திரும்பி ஊருக்கு வந்து போவதாகவும் அவன் உள்ளத்தில் கற்பனைகள் சுற்றி வட்டிட்டன. எத்தனையோ எத்தனையோ இன்பக் கனவுகள். அதாவது தேயிலை, காப்பிச் செடிகளின் தூள்களில் பொற்காககள் குவிந்து கிடப்பதாகவும் அதை அள்ளி அள்ளி ஊருக்குக் கொண்டு வருகின்றது போலும், சேந்தூர்க் கிராமத்தில் எல்லோரும் இவனை அதிசயத்தோடு பாப்பதாகவும் இவனுக்குத் தனியே மரியாதை அளிப்பதாகவும் வள்ளியை நல்ல இடத்தில் மணம் முடித்து நல்ல நிலையில் கண்டு களிப்பதாகவும் அவன் எத்தனை எத்தனையோ கற்பனைக் கனவுகள் கண்டு வந்தான்.

மலையகப் பிரதேசத்தையும் பிரச்சினைகளையும் பதிவு செய்த பெருமை கோகிலம் சுப்பையாவுக்கு உரியது என்றால் வன்னிப் பிரதேசத்தினையும் அங்குப் போரினால் உருவான விளைவுகளையும் பதிவு செய்த பெருமை தாமரைச்செல்விக்கு உரியது.

தாமரைச்செல்வியின் நாவல்களாகச் சுமைகள் (1977), வீதியெல்லாம் தோரணங்கள் (1985), விண்ணில் அல்ல விடிவெள்ளி (1992), தாகம் (1993), பச்சைவயல் கனவு (2004) ஆகியன விளங்குகின்றன.

தாமரைச்செல்வியின் ‘சுமைகள்’ நாவல், பரந்தன் பிரதேசத்தைச் சார்ந்த குடியேற்றக் கிராமமான குமரபுரத்தைக் களமாகக் கொண்டு வெளிவிந்த அப்பிரதேசத்தின் முதலாவது நாவலாகும். இதே போல இவரது ‘பச்சைவயல் கனவு’ நாவல் தென்மராட்சியில் இருந்து கிளிநோச்சிப் பிரதேசத்தில் வந்து குடியேறிய விவசாயிகளின் வரலாறாக, அனுபவங்களின் பதிவாக அமைந்துள்ளது. போர் அனர்த்தம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் அவல வாழ்வைச் சித்திரிக்கின்றது. ‘தூரத்துப் பச்சை’ கண்டு வந்தவர்கள் அதிகாரங்களின் கீழிருந்து அவலஞ் சமந்தது போல் ‘பச்சைவயல் கனவோடு’ வந்தவர்கள் போரினால் அவலம் சமந்ததை இவர் நாவல் அழகாகப் பேசுகின்றது.

விவசாயிகளின் வாழ்வையும் பண்பாட்டையும் பிரதேச சித்திரிப்பையும், உணர்வையும் பதிவு செய்ததில் தாமரைச் செல்வியின் இடம் தனித்துவமானது.

தாமரைச் செல்வி எழுதத் தொடங்கிய காலப்பகுதியில் சாதி, வர்க்க முரண்களையே பெரும்பாலானவர்கள் பதிவு செய்ய இவர் பிரதேசப் பண்புடையும், விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை மையமாகவும் கொண்டு நாவல் படைத்துமை தனித்தன்மை எனலாம். இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் கோளாவில் கிராமத்தின் மன்றங்கூழுத் தீர்த்துங்களை நாவலைப் படைத்துள்ளார். பிரதேசப் பண்பையும் பிரச்சினைகளையும் நாவலில் கொண்டு வந்ததில் பெண்களின் இடம் தனித்துவமானதே.

இனப்பிரச்சினையையும் அரசியல் கருத்துகளையும் தனித்தன்மையுடன் பேசுதல்

இனப்பிரச்சினைச் சூழலை வெளிப்படுத்திய நாவல்களில் தாமரைச் செல்வியின் நாவல்கள், கோகிலா மகேந்திரனின் தூவானம் கவனம் (1989), தமிழ்க்கவியின் இனி வானம் வெளிச்சிரும் (2000), மெல்ல இருள் விலகும், ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் ‘ஒரு கோடை விடுமுறை’ (1981), உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள் (1991) ஆகியன முக்கியமானவை.

போர்க்காலப் பகுதியில் விவசாயக் குடும்பம் எதிர்கொள்ளும் சீக்கல்களை விண்ணில் அல்ல விடிவெள்ளி, பச்சைவயல் கனவு ஆகிய நாவல்களில் தாமரைச் செல்வி பேசுகின்றார். இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் ‘ஒரு கோடை விடுமுறை’ (1981) இலண்டனில் வாழ்கின்ற தமிழ் இளைஞர்களின் அரசியல் ஈடுபாட்டைக் கூறுகிறது. புகலிடப்பின்னணியில் எழுத்து அரசியலையும் இனப்பிரச்சினைச் சூழலையும் முதன்முதலாகப் பேசிய பெண் என்ற பெருமைக்கு உரியவர் இவராவார். இவரது உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள் என்ற நாவலும் அவரே கூறுவது போல், ‘1970 - 1980 ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழ்மக்களிடையே உள்ள பிரச்சினைகளைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.’

தாமரைச் செல்வி குறித்த பிரதேசத்தில் இருந்து கொண்டு பார்க்க, புகலிடத்தில் இருந்து கொண்டு ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் நோக்க, போராடுகின்றவர்களில் ஒருத்தியாக இருந்து கொண்டு தன் இரண்டு பிள்ளைகளையும் போராட்டத்துக்குப் பலிகொடுத்த தமிழ்க்கவியின் இனி வானம் வெளிச்சிரும், மெல்ல இருள் விலகும் ஆகிய இரண்டு நாவல்களும் மிகக்குறிப்பிட வேண்டியவை. சங்ககாலப் பறநானாற்றுத் தாயின் தொடர்ச்சியை நாவலின் மூலம் எமக்கு இனங்காட்டுகிறார் தமிழ்க்கவி. இனி ‘வானம் வெளிச்சிரும்’ (2002) நாவலின் என்னுரையில்,

இது எனது முதலாவது கதை. இது என்னுடன் இருந்து என்னைத் தாக்கி என் உணர்வுகளைக் கிழித்துத் தொத்து ஒரு விவகாரம். என் அனுபவங்களைக் கலந்து இக்கதையை எழுதினேனா? இக்கதையில் எனது அனுபவங்களைக் கலந்தேனா என்பதும் புதிரல்ல. இனவாத அரசின் செயற்பாடுகளால் எழும் வன்முறைகள், அடிமனதில் ஆழப் புதையுண்டு போய் அதுவே சந்ததிவழியாகக் காவிச் செல்லப்பட்டு இயலுமை உண்டான போது வெளிப்போந்து வீரியம் பெறுகிறது. என் மகனும் இவ்வெளிப்பாட்டன் ஒரு குறியீடே. இவன் போராட்ப்போன்போது நான் எனக்குள் வருந்தியதுண்டு எனக்குச் சொல்லாமல் போய்விட்டான் என்பதற்காக. ஒவ்வொரு போராளியின் பின்னணியிலும் ஒரு சரித்திறம் உண்டு. அந்தப் பிஞ்சு உள்ளத்தின் ஆதங்கத்தை மதித்தேன். ஒரு நாள் அவனைத் துப்பாக்கி ஏந்தியவனாய்ச் சீருடையில் பார்க்கத் துடித்தேன். ஆகாயக்கடல் வெளிச்சயில் அவன் ஆகுதியான செய்திதான் கிடைத்தது. இது எனது மகனின் கதை

என்ற அவரது கூற்று மெய்ப்பிக்கின்றது.

தாமரைச்செல்வியின் பச்சை வயல் கனவு கிளிநொச்சியின் வரலாற்றைப் பேசுவது போல், கோகிலம் சுப்பையாவின் தூரத்துப் பச்சை மலையகத்தின் வரலாற்றைப் பேசுவது போல் தமிழ்க்கல்வியின் 'இனி வானம் வெளிச்சிரும்' நாவலானது பார்வதி என்ற தாயின் வாயிலாக விரியும் போராட்ட வரலாற்றைக் கூறுகின்றது. அதில் வெளிப்படும் அவரது மனப்போராட்டங்களும் அனுபவங்களும் வியப்பினையும் பெண்மையின் புதிய இயல்புகளையும் எமக்குக் காட்டுவன. சங்ககாலத் தாய் விலகி நின்று 'உவகைக் கலுழுச்சி' அடைந்தாள். ஆனால் பார்வதியோ தானும் இணைந்து உவகைக் கலுழுச்சி அடையும் புத்தனுபவத்தை உண்மையின் சாட்சியாய் நின்று தருகின்றார். இது தமிழ் நாவலின் புத்தனுபவப் பக்கம்.

இதே போலவே இவரது 'இனி இருன் விலகும்' நாவல் யாழிப்பாணப் பிரதேசத்தில் பெண் போராளிகள் சிலரது கொரில்லாத் தாக்குதல் அனுபவங்கள் ஏற்றி விவரிக்கிறது. மலரவனின் 'போர் உலா' நாவலுக்கு கொடுக்கப்படும் அதே முக்கியம் தமிழ்க்கல்வியின் நாவல்களுக்கும் உரியவை. அவரது மொழி வீறார்ந்து பயணிக்கிறது.

புகலிட அனுபவங்கள் - பண்பாட்டு முரண்நிலை முர்க்கங்கள் - பண்பாட்டு அதிர்ச்சி பேசுதல்

தற்கால நாவல்களில் புதிய களங்கள் புதிய பிரச்சினைகளைப் பேசுகின்ற புலம் பெயர் நாவல்கள் தனிக் கவனத்திற்கு உரியன. புலம் பெயர் சூழலில் இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின்

உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள் (1991)

தேம்ஸ் நதிக் கரையில் (1992)

பனி பெய்யும் இரவுகள் (1993)

வசந்தம் வந்து போய் விட்டது (1997)

அவனும் சில வருடங்களும் (2000)

ஆகிய நாவல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன.

ஒரு கோடை விடுமுறை இலண்டனில் வாழ்கின்ற தமிழ் இளைஞர்களின் அரசியல் ஈடுபாட்டைக் கூறுகின்றது. புகலிடப் பின்னணியில் தோன்றிய முதல் நாவல் இது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

'உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள்' இலண்டன் வாழ் தமிழரது அரசியல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகிறது. புலம் பெயர்ந்து பல நாடுகளிலும் வாழ்கின்ற தமிழரில் ஒரு சாராரது பண்பாடும் அரசியலும் இந் நாவலில் வெளிப்படுகின்றன.

'தேம்ஸ் நதிக் கரையில் நாவலும்' இலண்டனில் வந்து வாழுகின்ற தமிழ் இளைஞர்களின் மனவுட்டங்கள் அவர்களின் வாழ்வு முறை மாற்றம் என்பன அழகாகப் பேசப்படுகின்றன.

'பனி பெய்யும் இரவுகள்' வித்தியாசமான காதல் கதையொன்றினைப் புலம் பெயர் சூழலில் பேசுகின்றது.(1993) 'ரெஸ்ரியுப் பேரி' போன்ற பாரம்பரியப் பண்பாட்டுக்கு அதிர்ச்சி தரக்கூடிய பல விடயங்களை இந்த நாவல் விவாதிக்கின்றன.

இதே போலவே அவனும் சில வருடங்களும் என்ற நாவல் புகலிடத்தில் முற்றிலும் வேறுபட்ட இலண்டன் தினர்ப்படக் கல்லூரியில் பயில்கின்ற தமிழ் மாணவர்களது அனுபவங்களைப் பேசுகின்றன. இலண்டன் தினர்ப்படக் கல்லூரியும் அங்குப் பயிலும் பண்ணாட்டு மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் ஆகியோருமே இதன் கதர்மாந்தர்கள். இவர்கள் வெவ்வேறு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால் வெவ்வேறு கலாசாரப் பின்னணியும் இதன்

காரணமாக அவர்களிடையே ஏற்படும் முரண்பாடுகளும் இவற்றையும் மீறி ஊடாடும் சில உடன்பாடுகளும் இந்நாவலில் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. வெள்ளைக்காரனைத் திருமணம் செய்யும் தமிழ்ப்பெண்ணையும், கட்டிய கணவனை உதறிவிட்டு முன்னாள் காதலுடன் சேரும் பெண்ணையும் காட்டுகிறார்.

புகலிடச் சூழலில் தமிழர் பண்பாட்டுக்கு வரக்கூடிய நெருக்கடி களையும் அவை தம்மை மாற்றத்திற்கு உள்ளாக்கி வரும் தன்மைகளையும் அரசியல் நுண்ணுங்களையும் வெவ்வேறு களங்கள் மனிதர்களைக் கொண்டு சொல்லுகின்றன. பண்பாட்டில் அதிர்ச்சிகளையும் ஏற்படுத்துகின்றன.

பெண்ணியச் சிந்தனைகளைப் பேசுதல் - விவாதித்தல்

இலங்கையில் தோன்றிய பெரும்பாலான நாவல்கள் குடும்பப் பிரச்சினைகளையே பேசின. ஆனால் அவை மர்மப் பண்புகளுடன் நின்று விட்டன. பெண்ணியச் சிந்தனைகளைக் காத்திரமாகப் பேசிய நாவல்களாகக் கோகிலா மகேந்திரனின் துயிலும் ஒரு நாள் கலையும், தூவானம் கவனம் ஆகிய நாவல்களையும் ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் பளி பெய்யும் இரவுகள், உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள் ஆகிய நாவல்களையும் குறிப்பிடலாம். குறுமகளின் அகணிதத் தீவிரமாக பிழையன்று என்ற குறுநாவலையும் இதனோடு கேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

தூவானம் கவனம் (1989) என்ற நாவல், அந்திய நாடுகளின் தொடர்பால் நமது மன்னுக்கு இறக்குமதியாகக் கூடிய தொற்று நோய்களில் ஒன்றான 'எயிட்ஸ்' பற்றிய எச்சரிக்கையை முன் வைக்கிறது. பேரினவாத ஒடுக்குமுறை என்ற மழை நின்ற பின்னருங்கூடத் தொடர்க்கூடிய ஒரு தூவானமாக மேற்படி நோயை உருவகிக்கின்றது. இதனை நாவலில் வருகின்ற கோபி என்ற பாத்திரம்

பொம்மர் குண்டு வீச்சும் வெல் அடியும் ஹெலித் தாக்குதலும் பெற்றோல் குண்டு வீச்சும் எரிப்பும் முடிஞ்சு சுதந்திரம் வந்த உடனை நாங்கள் பெருமழை பெய்து விட்டிட்டுது எண்டுதான் நினைச்சும் ஆனால் இப்பதான் தெரியது..... பெரிய மழைக்குள்ள நனையலாம். ஓண்டும் செய்யாது..... ஆனால் அந்த மழைக்குப் பிறகு வாறு தூவானத்தைப் பற்றி நாங்கள் யிச்சும் கவனமாய் இருந்திருக்க வேணும். தூவானத்திலை நனைஞ்சால் கட்டாயம் நோய் வரும். தடுக்கேலாது

என்று கூறுவது நிருபித்து நிற்கின்றது.

இதே போல, பெண் சார்ந்த பார்வையில் வெளிநாட்டு வாழ்க்கையால் வரக்கூடிய 'பண்பாட்டு அச்சம்' பேசப்படுகின்றது.

துமிழ்ச் சமுதாயத்தின் குடும்பங்கள் ஒருவன் ஒருத்திக்கு என்று திடமாகவும் ஒழுக்கமாகவும் வாழ்ந்த காலம் மலையேறி விடப் போகிறதா? விரும்பிய இடத்தில் விரும்பிய நேரத்தில் விபிறி செக்ஸ் என்ற மேற்கு நாடுகளின் கொள்கை இங்கும் பரவ முயலுகிறதா?

என்ற வினா பண்பாட்டின் மீது வைக்கப்படும் வினாவாகக் காணப்படுகிறது.

பெண்ணியவாதத்தை வலியுறுத்தி எழுதப்பட்ட நாவல்களில் கோகிலா மகேந்திரனின் 'தூயிலும் ஒரு நாள் கலையும்' குறிப்பிடத்தக்கது. பெற்றோளின் விருப்புக்கேற்ப ஒருவனை மணமுடித்த பூரணி கணவனின் புரிந்துணர்வின் மையால் இறுதியில் தனது ஒழுக்கத்தையே சந்தேகக்கேள்வியுடன் பார்த்த கோபத்தில் குடும்பத் தளையில் இருந்து விட்டு விடுதலையாவதைக் கூறுகின்றது. இது ஆணாதிக்கம் மீதான பெண்ணின் எதிர்பாகவும் தான் எடுத்துக்கொண்ட சுதந்திரத்தையும் காட்டுகின்றது. இதன் தலைப்பே இதனை உணர்த்திவிடுகின்றது.

உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள் நாவலில் இராஜேஷ்வரி பாலகப்பிர மணியம் கேட்கும், சொல்லும் விடயம் பெண்ணியவாதத்தின் அடிப்படை நாதமாய் ஒலிக்கிறது.

அடக்கப்பட்டு ஓடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமை என்று சொன்னபோது நான் நினைக்கவில்லை. கோடானுகோடி வருடாங்களாக கலாசாரம், பண்பு, கற்பு என்ற பெயரில் அடக்கப்பட்டு, துண்புறுத்தப்படும் பெண்களின் பிரச்சினை தணிப்பது என்று. அவர்களின் விடுதலை என்பது வெளியில் போய் வேலை செய்யக்கிண்டக்கும் உரிமையில்லை. வீட்டிலும் அவள் கணவனுக்குச் சரிசமமாக நடத்தப்பட வேண்டும். மீனா போன்ற பெண்களின் உரிமையைப் பேரின்பநாயகத்தார் பண்பு, கற்பு, கலாசாரம் சொல்லி அடக்கப் பார்க்கிறார். இதை விட்டுக் கொடுப்பதா? வெள்ளைக்காரனைச் செய்வதும் அதனால் வரும் பிரச்சினைகளுக்கு ஈடுகொடுப்பதும் மீனாவின் பிரச்சினை. அதில் மற்றவர்கள் ஏன் தலையிடல் வேண்டும். பெண்கள் ஒன்றும் உணர்ச்சியற்ற கத்தரிக்காம் அல்ல. அவர்களுக்கும் முளை இருக்கிறது யோசிக்க.

இதே போல ‘குறுமகளின் கூதிர்க்காலக் குலாவல்கள்’ என்ற குறுநாவல்களின் தொகுதியின் தன்னுரையில்,

மாற்றானின் காமவெறியாலோ பழிவாங்கலாலோ எங்கள்
பெண்கள் பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளாகித் துன்புறுத்தப்
பட்டு கர்ப்பவதிகள் ஆனார்கள்.....ஒரு சிறு விந்து
உப்புகுவதால் ஒரு சமூகமே பாதிக்கப்படலாமா?

ஏய் பெண்ணே! உனது முட்டையும் சரிபாதியாக அங்கே
இருக்கின்றது. அது மாத்திரமல்ல உனது இரத்தத்தையும்
போசாக்கையும் கொடுத்து நீயே அதற்கு உருவகம்
கொடுக்கிறாய். உயிர்ப் பிண்டமாக்குகின்றாய். நீயே பத்து
மாதமாகச் சுமந்து வேதனைப்படுகின்றாய்.

நீயே பிரசவ வேதனையால் தூஷித்துப் பெற்றெடுக்கின்றாய்.
நீயே பாலுாடி வளர்க்கின்றாய். எங்கே அந்தத் துளியை
விட்ட அவன்? உனக்கே உனக்கென்று உன்னாலே
படைக்கப்பட்டதை நீயே வீரமுடன் பெற்றெடு. நீயே தீரமுடன்
வளர்த்தெடு. சமூகம் அதற்குப் பழக்கப்பட்டும்..இரண்டாம்
தாரமும் கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கும்

என்று குறிப்பிடுவது பெண்ணின் தனித்தன்மையை, ஆற்றலை
முதன்மைப்படுத்தி ஆணின் தனித்தன்மையைக் கேள்விக்குட்படுத்துகிறார்.
அந்த வகையில் பிறந்த ‘அகண்துனின்’ கதையை இவர் பேசவது முக்கியப்
பேசு பொருளாகின்றது.

பாலியல் விடயங்களைப் பண்பாட்டுத் தடையின்றிப் பேசுதல்

இந்த வகையில் அண்மையில் வெளிவந்த தமிழ் நதியின் ‘கானல்
வரி’ குறிப்பிடத்தக்கது. மாதவி தனது கணவனை விட்டும் மெளவி தனது
மனைவியை விட்டும் காமம் மீதாரும் காதலால் கட்டப்பட்டு இயங்குவதைத்
தமிழ்நாடு பேசுகிறார். கவித்துவம் நிரம்பிய நாவலாய் இது எம்மை அழைத்துச்
செல்கிறது.

கூட்டு நாவலாக்க முயற்சியில் பெண்

குறுமகள் ஆண் எழுத்தாளர்கள் நால்வருடன் இணைந்து மத்தாப்பு
என்ற குறுநாவலையும் பத்துப் பேரில் ஒருத்தியாகக் கடல்தாரரை என்ற
நாவலையும் எழுதியிருக்கிறார். இதில் குறுமகள் இணைக்கப்பட்டமை

பெண்ணிலைப் பார்வையூடாக நாவல் முழுமை பெறுவதற்கே ஆகும். இது பெண் எழுத்துக்கான ஆண்ணிலை அங்கீகாரிப்பு என்று கூடச் சொல்லலாம்.

முடிவரை

நாவல் முயற்சியுடன் தொடங்கிய பெண்களின் இலக்கியப்பணி நாவலில் அதிக எண்ணிக்கையில் பிரகாசிக்கவில்லை என்றாலும் குறியிட்டுக் கூறுத்தக்க பரிணாமங்களைப் பெற்றிருக்கிறது. குடும்பச் சூழலும் தொழிற்சூழலும் அதிக பக்கங்களைக் கொண்ட அதிக நேரத்தை எடுக்கக்கூடிய நாவல் பயணத்திற்குத் தட்டையாக இருந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் இலங்கையின் சிறந்த நாவல் ஒன்றை எழுதக் கூடிய ஆற்றலையும் அனுபவத்தையும் எமது வாழ்க்கை பெண்ணுக்கே கொடுத்திருக்கிறது. அதற்காக நாம் காத்திருப்போம்.

இதுவரை வெளிவந்த பெண்களின் நாவல்கள் முன்னோடி முயற்சிகளாகவும், சமுதாயப் பிரச்சினைகளைப் பேசிய முதன்மைப் பிரதிகளாகவும், வரலாற்றின் அடுக்குகளில் பயணித்தவையாகவும், பெண்ணியச் சிந்தனையை வளர்த்து விவாதித்துச் சென்றவையாகவும், தேசப் பிரச்சினையில் தமிழை இணைத்தவையாகவும், பரிசோதனைக்கான பங்காளிகளாகவும் என்று இயங்கி முதன்மை பெற்றிருப்பதைக்காணலாம்.

உள்ளியல், மருத்துவம் போன்ற அறிவியல் பண்புகளுடனும் நாடகம், கவிதை போன்ற கலைப்பண்புடனும் இவை பினைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

எனவே தமிழ்நாவல் வரலாற்றிலும் சரி, எழுத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் சரி புதிய திசைகள், அனுபவங்களுக்கான பயணத்தை, தீர்க்கத்தை, இலங்கைத் தமிழ் நாவலாசிரியைகள் காட்டியிருப்பதனை மறுக்க முடியாது.

(இலங்கைத் தமிழ் நாவலாசிரியைகளின் நாவல் விபரப்பட்டியல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.)

துணை நூல்கள்

1. சுப்பிரமணியன், நா., சமுத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம், குமரன் புத்தக இல்லம், 2009.
2. யோகராசா, செ., சமுத்துத் தமிழ் நாவல் வளமும் வளர்ச்சியும், குமரன் புத்தக இல்லம், 2008.
3. ஞானம், சமுத்து நலீன இலக்கியச் சிறப்பிதழ், செப்ரேம்பார் 2008, இலங்கை.
4. அருணாசலம், க., மலையகத் தமிழ் நாவல்கள் ஓர் அறிமுகம், குமரன் புத்தக இல்லம், 1999.

இலங்கை மலையகப் பெண் படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகளில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்

முனைவர் து. ஜானகி
உதவிப் பேராசிரியர்
அயல்நாட்டுத் தமிழர் புலம்
உலகத் தமிழாராயச்சி நிறுவனம்
தரமணி, சென்னை - 600 113

அறிமுகம்

இலங்கை மலையகச் சமூகத்தின் மூத்த பரம்பரையினர் கல்வியறிவற்றுத் தோட்டத் தொழிலாளர்களாகவே வாழ்ந்தனர். இந்தச் சமூகத்தின் உயர்வும் முன்னேற்றமும் படித்த இளம் தலைமுறையினரிடமே தங்கிபிருக்கிறது. படித்தவர்கள் அனைவருமே விரல்விட்டு எண்ணிலிடக் கூடிய சிறு தொகையினர்தாம் என்றாலும், தமது சமூகம் அதன் உயர்வு என்று சிந்திக்கிறவர்கள் சிலரே. சமூக அக்கறை கொண்ட கற்றவர்கள் மற்றவர்களை இது பற்றிச் சிந்திக்கத் தூண்டிவிட வேண்டும். நற்சிந்தனையைத் தூண்டக்கூடிய இலக்கியங்கள், கவிதைகள், காப்பியங்கள், நூவல்கள், சிறுகதைகள் போன்றவை அகிம்சை வழியில் சமூக மறுமலர்க்கியை உருவாக்கி வருகின்றன. இவற்றுள் நவீன படைப்புகள் எனச் சொல்லத்தக்க மிக ஆழமான முயற்சிகள் பெரும்பாலும் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் சிறுகதைகளில்தாம் என்பது மிகையாகாது. சிறுகதைகளின்வழி சமூக விழிப்புணர்வை ஊட்டுகின்றனர். குறிப்பாக மலையக மக்கள் கல்வியறிவு பெறாமல் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகும் நிலைமை இலக்கியங்களின் வழி அறியமுடிகிறது.

பெண்களுக்குக் கல்வியறிவு என்பது தன்னைத் தானே செதுக்கி, சீர்ப்புத்திக் கொள்ள வழிவகுக்கும் என்பதை வலியுறுத்தும் பெண்ணியப் படைப்புகள் பல உண்டு. மலையகப் பெண் படைப்பாளிகளின் சிறுகதை களில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள் பற்றி ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகிறது.

மலையகப் பெண் படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகள்

மலையகம் பற்றி எழுதக்கூடிய மலையகப் படைப்பாளிகள் பலர் இருக்கின்றனர். சில குறிப்பிட்ட பெண் படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகள் மட்டும் இங்கு ஆராயப்படுகின்றன. 1994ஆம் ஆண்டு கலைஞரி முத்தையாபிள்ளை நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசு பெற்ற பெண்

படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகள் 5 மற்றும் 1997 ஆம் ஆண்டு தொகுக்கப்பட்ட 'டயைக்கப் பிறத்தவர்கள்' எனும் தலைப்பில் இடம் பெற்ற பெண்ணியச் சிறுகதைகள் 7 என 9 பெண் படைப்பாளிகள் எழுதிய மொத்தம் 12 சிறுகதைகளை மட்டும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. அவை,

1. நளாயினி சுப்பையா - சாபக்கேடு, கலங்கரை விளக்கு
2. சுகந்தி வெள்ளையக் கவுண்டர் - விடியல் எப்போது?
3. பாலரஞ்சனி சர்மா - பசி, சாஸ்திரம் மீறிய கீர்த்தனம்
4. ரோஹினி முத்தையா - சட்டி சுட்டுவிடும், தீபாவளி அட்வான்ஸ்
5. யேபி ராணி இம்பானுவேல் - இது ஒன்றும் புதிதல்ல
6. ரூபாராணி ஜோசப் - வறுமைப் பூக்கள்
7. மலைமதி சந்திரசேகரன் - அவள் விட்டில் பூச்சல்ல
8. திருமதி அரபா மன்குர் - வேண்டும் ஒரு பதில்
9. செல்வி சுந்தரி மலைசுவாயி - தொடரும் சோகங்கள்

போன்றோரின் சிறுகதைகளில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

எல்லாச் சமூகங்களிலும் பெண்களுக்கான அடிப்படைச் சிக்கல்கள் பொதுவானவையாக அமைந்தாலும், குறிப்பிட்ட சமூகத்தைச் சார்த்த பெண்களின் சிக்கல்களைச் சிறப்பாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு, அந்தச் சமுதாய, வரலாற்று, பண்பாட்டுப் பின்னணியில் எழுந்த இலக்கியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெண்ணியச் சிந்தனைகளை அணுகுவது சிறப்பானதாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில் இங்கு மலையகப் பெண் படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெண்களின் சிக்கல்கள் ஆராயப்படுகின்றன.

பெண்ணியம்

Feminism என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்குப் பெண்ணியம் எனும் தமிழ்ச் சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. சென்னைப் பல்கலைக்கழக ஆங்கிலம்- தமிழ் அகராதி (1965:379) Feminism என்பது பெண் உரிமை ஏற்றக் கோட்பாடு; பெண்ணுரிமை ஆதரவு என்றும் Feminist என்பதற்குப் பெண் உரிமைகளுக்காகப் பரிந்து பேசுவர்; பெண் இயல்புகளை ஆராயும் மாணவர் என்றும் கூறுகிறது.

க்ரியாவிள் தற்காலத் தமிழ் அகராதி (2008:1009) பெண்ணியம் என்பது “ஆணுக்குச் சமமாகப் பெண் மதிக்கப்பட வேண்டும் எனும் சிந்தனைப் போக்கு” என்று கூறுகிறார்.

பெண்ணியம் என்பது இக்காலச் சமூகத்தில் நிலவுகின்ற சமூகப் பண்பாட்டுக்கு எதிரான மாற்றுப் பண்பாட்டை உருவாக்கும் ஒரு சமூக மாற்ற முயற்சி

என்கிறார் இரா. சம்பத் (1998:31). பொதுவாக மலையகப் பெண் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் பெண்கள் பெற வேண்டிய உரிமைகள் என வலுவான கருத்துகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

பெண் கல்வி

மலையகப் பெண் படைப்பாளிகளின் கதைகள் அனைத்திலும் பெண்களுக்குக் கல்வி என்பது அவசியமான ஒன்று என்பதனை வலியுறுத்தியின்னன. பெண்கள் தேயிலைத் தோட்டங்களிலும், வீடுகளிலும் மாறி மாறி வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுதே இரவில் தனது குடிகாரக் கணவன்களின் தொந்தரவுகளும் சேர்ந்து கொள்ளும் பொழுது படித்திருந்தால் இப்படி அடிமை போல் வாழ வேண்டிய அவசியம் இருந்திருக்காது என்பது போலப் பலபாத்திரங்கள் படைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ‘வேண்டும் பதில்’ எனும் கதையில் செயல்மொ எனும் பாத்திரம் “நான் நாலு பொஸ்தகம் படிச்சிருந்தனென்டா இப்படி அடியும் உதையும் வாங்கியே அடங்கிப் போயிருக்க மாட்டேன். நான் கஷ்டப்படாப் போல மைமுனும் கஷ்டப்படக்கூடாது. அவள் படிச்சி ஒரு ‘கோட்’ வேலைக்கிப் போகணும் இதுக்கெல்லாம் நாயம் காட்டி வெற்றியடையணும்” என்று கூறிகிறாள். ‘தொடரும் சோகங்கள்’ எனும் கதையில் “நம்ம மகள் அட்டனுக்கு அனப்பி படிக்க வைப்போம். நம்ம கஷ்டமான வாழ்வு செல்விக்கு வர்க்கூடாது.

கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சீக்கல்

வீட்டில் பெண்கள் தங்களின் கருத்துகளை வெளியிடும் கருத்துச் சுதந்திரம் தடைபடுகிறது. சமூகத்தில் பெண்களுக்கு எதிரான சொல்லாடல்கள் பெண்களைச் சுதந்திரமாகச் செயல்படவிடாமல் தடுக்கிறது. தங்களது உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை வெளியிடும் சுதந்திரம் பெண்களுக்கு இல்லை. இவை கதைகளில் சுட்டப்படுகின்றன. ‘வேண்டும் ஒரு பதில்’ எனும் சிறுகதையில் கணவன் மது அருந்திவிட்டு இரவு நேரங்களில் துன்பப்படுத்தினாலும் விடிந்ததும் “கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன்!” என்ற தாரக மந்திரம், அவளைக் கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்யப் பொல்கிறது” என்று நினைக்கிறாள் பெண்.

மேலும் “எதிரும் புதிருமாக, எலியும் பூணையுமாக நியதிகளின் நிர்ப்பந்தங்களாக இல்லறத்தில் இணைந்தவர்கள், கட்டிய மரத்திலேயே கழுதை உறைந்து சாகவேண்டும் என்றாற்போல”, “படிதாண்டாப் பத்தினியாக இன்னல்களையெல்லாம் பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு பொறுமையின் சிகரமாக நாள்களை நகர்த்துகிறாள்” என்று கூறப்படுகிறது. ‘சாஸ்திரம் மீறிய கீர்த்தனம்’ எனும் கதையில் “இந்தப் பொட்டக் கழுதைய ஸ்கோல்லுக்கு அனுப்பினதுதான் தப்பாப்போச்சு; பாத்தியா? இந்தப் பொட்டக்சி முன்னேத்தப்போராக” என்றும் “அவள் விட்டில் பூச்சல்ல” எனும் கதையில் “எவ்வளவுதான் வீரம் காட்டினாலும் பெண் ஆணாக முடியுமா?” போன்ற சொற்போர்கள் பெண்களுக்கு எதிரான கருத்து சமூகத்தில் நிலவியதனைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

அழும் ஆணிடம் “பொட்டைப் பயமாதிரி அழுகாதே” எனக் கூறுவதும், பொட்டையால் என்ன செய்யமுடியும், பொம்பா சிரிச்சாப் போச்சு, கணவனே கண் கண்ட தெய்வம், கணவன் சொல் மீறாதவனே கற்புடைய பெண் போன்ற சொல்லாட்ல்கள் சமூகம் பெண்களுக்கான சட்டம் இல்லாத கட்டுப்பாக முன்வைக்கப்படுகின்றன. இந்நிலை மாற வேண்டுமானால் பெண்கள் பற்றி இழிவாகப் பேசப்படும் சொற்களும் மாற்றப்பட வேண்டும்.

பரலியல் அடிமை

கணவனே ஆணாலும் பெண்ணின் விருப்பம் இன்றிக் கட்டாயப் படுத்துவது கற்பழிப்பிற்குச் சமம் என்பர். பெண்களுக்கு அவர்களின் விருப்பம் அறியப்படாமலேயே வீட்டில் இரவில் கணவன்களின் தொல்லை பல இடங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

வெளியில் வேலைக்குச் செல்லும் இடங்களில் பெண்களைப் பாலியல் வன்கொடுமை செய்ய முயலுதல் போன்ற செயல்கள் நடைபெறுகின்றன.

‘இது ஒன்றும் புதிதல்ல’ கதையில் “சோம்பல் முறித்தவாறு ஏழ முயன்ற சிவம்மையை அவளின் மார்பில் கிடந்த கணவனின் கை தடுத்தது. இரவு பட்ட அடிகளினால் உடம்பு கண்த்தது. எரிச்சலாக இருந்தது. ஆன் என்ற பெருமை இந்தப் 10 வருட தாம்பத்தியத்தில் அவள் படும் அவஸ்தை மட்டும்தான்” என்றும் ‘அவள் விட்டில் பூச்சல்ல’ என்னும் கதையில் “பலவிதத்திலும் அவள் தனது மானத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள எடுத்த நடவடிக்கைகள் எதுவும் அந்த நேரத்தில் அவளுக்கு உதவவில்லை. வெறிகண்ட வேகத்தில் காத்திருந்த ஒநாயிடம் ஒரு பாவும் அறியாத ஆட்டுக்குட்டி சிக்கிக் கொண்டது. அந்த மிருகத்தின் காமப்பசி அடங்கிவிட்டது” போன்ற இடங்களில் வரும் கருத்துகள்வழி பெண்களுக்கு ஏற்படும் பாலியல் சித்திரவதைகள் பற்றி அறியமுடிகிறது.

இக்கதையில் ஆசிரியர் இச்சிக்கல்களுக்குத் தீர்வாகப் பெண்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளக் கூடிய நெஞ்சுரமும், நீதியை நிலைநூட்ட தனக்கு நேர்ந்த கொடுமைக்கு எதிராக நீதிக்குப் போராடி வெற்றிபெறும் போராட்ட குணம் கொண்ட பெண் பாத்திரத்தைப் படைத்துள்ளார். பெண்களுக்குத் தற்காப்புக் கலை, மனத்திடம் அவசியமாகின்றன என வலியறுத்தப்படுகிறது.

வரதட்சணை

பெண்களின் திருமணம் தொடங்கி அடுத்துத்து வரும் கடைசி நிகழ்வுகள் வரை கணவன் வீட்டிற்கு வரதட்சணை கொடுப்பது வழக்கத்தில் உள்ளது. தினக்கல்யாகத் தோட்டங்களில் வேலை பார்க்கும் பெற்றோர்கள் வாதட்சணையை நினைத்துக் கலங்குகின்றனர். ‘தீபாவளி அட்வான்ஸ்’ எனும் கதையில் “மகளைத் திருமணம் செய்து கொடுத்த பிறகு வரும் முதல் தீபாவளி என்பதனால் மருமகன் வீட்டில் நிறையவே எதிர் பார்க்கிறார்கள்” எனப் பெண்ணின் பெற்றோர் புலம்புவதாக உள்ளது.

கற்புநிலை

கற்பு என்பதனை இருவருக்கும் பொதுவில் வைப்போம், கற்பு மனத்தைப் பொறுத்தது உடலைப் பொறுத்ததல்ல போன்றவை எல்லாம் பேச்சளவிலே உள்ளன. கற்பினைப் பெண்களுக்கு மட்டுமானதாக உரியதாக்கி இழிவுபடுத்துகின்றனர். ‘கலங்கரை விளக்கு’ எனும் கதையில் “ஆண்கள் தவறினால் அது சம்பவம், பெண்கள் தவறினால் அது சரித்திரம்” என்றும் ‘அவள் விட்டில் பூசல்ல’ எனும் கதையில் “மணம் வீசக்கூடிய மலர் கணப்பொழுதில் பின்மேலுமிழுந்துவிட்டது. வேலு கங்காணியின் பேத்தியின் கற்பு ஓர் இரக்கமற்ற மிருகத்தால் குதறி ஏறியபட்டுவிட்டது’ எனக் கூறும் இடங்கள் உண்டு.

தவறு செய்வது இருவருமாக இருந்தாலும் முடிவில் பெண்களை மட்டுமே குறைக்காறும் உலகம் எனவே நாம்தாம் மிக எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார் ஆசிரியர்.

மணவாழ்க்கை

பெண்களுக்குத் திருமணம் என்பது பாதுகாப்பான ஒன்றாகக் கருதுகின்றனர். ஆனால் இயல்பு வாழ்க்கை ‘வேலியே பயிரை மேய்வது’ போலாகிறது. அனைத்துச் சிறுகதைகளிலும் மணவாழ்க்கையில் கணவனும் மணவியும் எதிரும் புதிருமாக, எலியும் பூணையுமாகக் குடிகாரக் கணவனின் கொடுமைகளையெல்லாம் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு

பொறுமையின் சிகரமாக வாழுவேண்டியது கடமையாகிவிட்டது எனப் புலம்புவது போன்றே பெண் கதாபாத்திரங்கள் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு கதையிலும் கணவனாகச் சித்திரிக்கப்படும் ஆண்கள் அனைவரும் மது, மாதுவிற்கு அடிமையானவர்களாகவும் இரவில் பெண்களைச் சித்திரவதை படுத்துவதாகவுமே கதாபாத்திரங்கள் அமைந்துள்ளன. ‘வேண்டும் ஒரு பதில்’ சிறுகதையில் பெண்கள் வெறுவழியில்லை வாழ்ந்துதான் ஆகவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாட்டையும் மீறி கணவன் இல்லை என்றாலும் பரவாயில்லை தன் (குழந்தைகள்) பெண்ணிற்காகப் போராட வாழுவேண்டும் என்று கூறி கணவனை எதிர்க்கத் துணியும் பெண்ணைப் படைத்துள்ளார். “ஒரு கணவனுக்கு மனைவி ஆடையாகவும், ஒரு மனைவிக்குக் கணவன் ஆடையாகவும் வாழுமோ” என்ற கருத்து முன்வைக்கப்படுகிறது.

முடிவுரை

பெண்ணியப் படைப்பாளிகளின் படைப்புகளில் கதைக்கரு, கருத்து வெளிப்பாடு, மொழி அமைப்பு இவை அனைத்திலும் பெண்களுக்குக் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, சமயியாதை, முடிவெடுக்கும் திறன், தற்காப்பு, சட்ட உரிமைகளை அறிதல், பேசும் மொழிகளில் விழிப்புணர்வு, கருத்துச் சுதந்திரம் என அனைத்தையும் மையப்படுத்தியே பாத்திரங்கள் படைக்கப் படுகின்றன. பெண்களுக்கு எதிரான பழையமைவாதங்கள், இயற்றப்பாத சட்டங்கள் அனைத்தையும் தகர்த்து ‘ஆணுக்கு நிகர் பெண்’ எனும் சம உரிமையுடன் வாழுவேண்டும் எனும் சிந்தனை மேலோங்கி இருப்பது பாரதி கண்ட புரசிப் பெண்களின் வளர்ச்சிடிலையேயாகும்.

துணை நூல்கள்

1. க.கண்ணசி (ப.ஆ.), பெண்ணியச் சிந்தனைகள், தமிழ்யா வெளியீட்டுகம், திருவொரூபு, 2010.
2. துரை விகவநாதம் (தொ.ஆ.), உழைக்கப் பிறந்தவர்கள், துரைவி வெளியீடு, பார்க்கர் அச்சகம், சென்னை, 1997.
3. பக்தவத்சல பாரதி (பதி.ஆ.), பெண்ணிய ஆய்வுகள் (புதுவை மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி, 1998).
4. மனிமேகலை கமலநாதன் (தெ.ஆ.), மனவைகப் பரிசுக் கதைகள், ஆர்க் பிரின்ஸ்டன், மதுரை, 1994.

அகராதி

1. ஆங்கிலம் - தமிழ் அகராதி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1965.
2. க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி (தமிழ் - தமிழ் - ஆங்கிலம்), க்ரியா, சென்னை, 2008.

அண்மைக்கால இலங்கைப் படைப்புக்களில் எஸ்.ர. உதயனின் நாவல்கள் - ஓர் ஆய்வு

திரு. ச. குணேஸ்வரன்
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

அறிமுகம்

தமிழ் இலக்கியத்தின் செழுமையினையும் குறித்த ஒரு மக்கட் சூட்டுத்தின் பண்பாட்டு அம்சங்களையும் விரிவாகப் பதிவு செய்யும் இலக்கிய வடிவங்களில் புனைக்கதை இலக்கியம் முதன்மையானது.

அண்மைக்காலத்தில் இலங்கைத் தமிழ்ப்படைப்பாளிகளின் பல நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன. போர்க்காலத்திலும் போரின் பின்னரும் வெளிவந்த நாவல்களை அரசியல் அடிப்படையிலும் பண்பாட்டின் அடிப்படையிலும் இரண்டு பிரிவாகப் பகுக்கலாம். அவற்றுள் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் பெரிதும் கவனத்தைக் குவித்த படைப்புக்களாக எஸ்.ர. உதயனின் நாவல்கள் அமைகின்றன.

இந்தக் கட்டுரையில் லோமியா, தெம்மாடுகள், வாசாப்பு, சொடுதா ஆகிய உதயனின் நான்கு நாவல்களும் நோக்கப்படுகின்றன. இவை கடந்துபோன காலங்கள் பற்றியும் அவை கொண்டியங்கிய பண்பாட்டுப் பெறுமானங்களின் மீதான வேண்டுவா குறித்தும் பேசுகின்றன.

கழிந்துபோன காலத்தின் எச்சங்களான நினைவுகளின் மீது கட்டியெழுப்பப்பட்ட படைப்புக்கள் இவை. ஓர் இனத்தின், ஒரு சமூகத்தின் படிப்படியான மாறுதல்களைக் காட்டுபவை. பலவற்றை இந்தச் சமூகம் மறந்துவிடுகிறது. சிலவற்றையே ஞாபகக் கிடங்குகளில் இருந்து மீட்டுப் பார்க்கின்றது. மீளவும் மீளவும் இந்தச் சமூகம் தவறிவிடும்போது கடந்த காலங்கள் ஆசிரியர் சொல்லிக்கொடுத்த பாடமாக ஆகிவிடுகின்றன.

கடற்பிரதேச மக்களின் வாழ்க்கை அம்சங்கள், அவர்களின் பண்பாடுகள், வாழ்க்கைப் போராட்டங்கள், மாறுதல்கள் என ஏறத்தாழ எண்பது வருடத்திற்கு முற்பட்ட காலங்களில் இருந்து கதைகளைத் தமது நாவல்களில் எஸ்.ர. உதயன் பதிவு செய்கிறார்.

கதையும் கதைப்பண்டுகளும் - லோமியா

லோமியா என்றால் 'ஒளிக்கரும் விளாக்கு' என்று அர்த்தம். கடலில் வீசும் கார்றுக்கு அணைந்துவிடாமல் வெளிச்சம் தருவது அது. 1926, 1927இல் தாக்கிய காலரா நோயினாலும் 1931இல் வீசிய புயலினாலும்

மன்னார்ப்பிரதேசம் பெரும் உயிரிழப்பைச் சந்தித்தது. இதனைப் பின்புலமாக வைத்து இந்நாவல் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

எறத்தாழ 80 வருடங்களுக்கு முந்தைய கதை. தமிழ்நாட்டில் இருந்து தொழில் செய்வதற்காக வந்து சேர்ந்த குடும்பங்கள் அங்கு வாழ நேரிட்டபோது அந்தக் குடும்பங்களுக்கும் அந்த ஊராருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட உறவுநிலைச் சிக்கல்களே வோமியா நாவலாக விரிகின்றன.

கடல்வாழ்க்கையும் தொழில்முறை அம்சங்களும் கிராமிய வாழ்வும் இணைந்த உயிர்த்துடிப்பான மாந்தனை நாவலில் காணலாம்.

சடையன் என்ற அவ்வூர் இளைஞனுக்கும் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்து குடியேறிய தலைமுறையின் வழிவந்த செல்லி என்ற பெண்ணுக்கும் இடையிலான காதல், பின்னார்த் திருமணப் பந்தமாக மாறும்போது ஏற்படும் சிக்கல்கள் இங்குக் கூறப்படுகின்றன. இங்குப் பிரதான பாத்திரமாகிய சடையனின் முற்போக்கான செயற்பாடுகளும் கூறப்படுகின்றன.

சம்மாட்டுமாரின் தொழில்முறைமை, அவர்களின் தந்திரோபாயம், மக்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டம், சாதிப்பிரச்சினை, ஊர்க்கட்டுப்பாடுகள், வழக்கடிபாடுகள் என்பன இந்நாவலில் பேசுபொருள்களாக உள்ளன.

தொழிலாளர்கள் பற்றிய சித்திரமும் அவர்களின் முதலாளிமாராக இருக்கின்ற சம்மாட்டுமாரின் தகுதிநிலைகளும் கதையில் முக்கிய இடத்தைப் பிடிக்கின்றன.

மோசோ சம்மாட்டுமின் நிலைகள் கூறப்படுகின்றன. ஆவார் தொழில் நுணுக்கம் தெரிந்த சம்மாட்டுமாகவும், தொழிலாளரின் நன்மை தீமைகளில் கைகொடுப்பவராகவும் வார்க்கப்பட்டுள்ளார்.

தொபியாக சம்மாட்டி என்ற பாத்திரம் பொறாமையும் குழ்ச்சியும் நிறைந்த பாத்திரமாக வார்க்கப்பட்டிருக்கிறது. தனக்குப் போட்டியாக இருக்கின்ற சம்மாட்டுகளின் தொழில் நுணுக்கத்துக்குக் காரணங்களை அறிவதும் தனது உதவியாளர்களை வைத்து வலையை எரிப்பது, குடிசைகளுக்குத் தீ வைப்பது போன்ற இழிநிலைச் செயல்களுக்கு ஏவி விடுவதும், இன்னும் பல சம்பவங்கள் கோர்வையாக நாவலில் பேசப்படுகின்றன.

பேச்சு மொழிச்சொற்கள், சொற்றொடர்கள், மக்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளான வழிவழியான சடங்குகள், நம்பிக்கை, மரபுகள் கதையோட்டத்தில் கூறப்படுகின்றன. திருமணச் சடங்கு, மரணச்சடங்கு, வாக்குக் கொடுத்தல் (வெற்றிலையில் வைத்துக் காசு கொடுத்தல்),

தொழிலுக்குச் சென்றவனுக்கு முள்ளுப்படுதல் முதலானவற்றுக்கு கைவைத்தியம் செய்தல் முதலான நம்பிக்கை மற்றும் மரபுசார் பண்பாட்டுக் கூறுகள் கதையெங்கும் இழையோடுகின்றன.

இந்நாவலின் மொழிநடைக்கும் தொழில்முறைமை மற்றும் கிராமிய மணங்கமமும் சொற்றொடர்களுக்கும் பின்வரும் பகுதிகளை உதாரணம் காட்டலாம்.

எலே வெவரம் கெட்ட பயலுகளா... இப்பிடிப் பொழுதுக்கும்
பொழைப்புக்கும் தண்ணியில் கெடப்பீகளா. வலையில் கம்பு
குத்தி கால்ப்பொறுப்பில் இழுத்துவைச்சு வலை பிழச்சிகள்ளா
கொள்ளள மீன் கிடைக்குமில்ல. (வோமியா)

சடையனுக்கும் செல்லிக்குமான உறவின் தொடக்கத்தை நாவலாசிரியர் வருணிக்கும் பகுதி முக்கியமானது. ஒரு தேர்ந்த நாவலாசிரியனுக்கு இருக்கவேண்டிய பண்பை இப்பகுதி எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

கிணற்றிக்குப் போனவனை நில்லுங்க தண்ணி.
கொண்டுவாறன் என்டு நிறுத்திய செல்லி வாளியில்
தண்ணியும் சுவக்காரமும் துவாயும் ஓரே முறையில் கொண்டு
வந்தாள். சடையன் கையை நீட்டச் செல்லி வாளியில்
தண்ணியை ஊத்தினாள். மஞ்சள் பூசின தங்கம் அவட கை
ஊத்தின கைக்கும் நீட்டன கைக்கும் எவ்வளவு வித்தியாகம்.
உழைச்சு உரம் பாஞ்ச சடையனின் முரட்டுக் கைக்கிட்ட
மூல்லைப்பூ மாதிரி செல்லியோட கை. அவ குனிஞ்சு
ஊத்தும்போது அவ தலைமுடி கத்தையாய் முன்னுக்கு விழுந்து
அழுகு காட்டினத சடையன் ரசித்தான்.

சடையன் தேச் சக்கின்டே இருந்தான். செல்லி ஊத்திக்கொண்டே இருந்தா. செம்புல தண்ணியில்லாம் போனது தெரியாம ரெண்டு பேரும் பாத்துக்கின்டு நின்டாங்க. மனக்குள்ள மின்னல் குடி வந்த மாதிரி சளீரெண்டு என்னவோ இழுக்குது. வெளிக்கிட்டான் சடையன். ‘தேத்தண்ணி குடிச்சிட்டுப் போங்க’ என்றவன் அவன் முகத்தைப் பாத்துச் சிரிச்சு சிரிப்பில் அவள் கண்களுக்குள் காதல் இருந்தது. (வோமியா)

பேசாலைக் கிராமத்தின் கடற்கரையில் விரவிக் கிடக்கும் சாதியச் சுவடுகளை இந்நாவலில் காணமுடிகின்றது என்பதும் மதத்தைவிடவும் சாதியே மனிதர்களின் எலும்பு மச்சைகளிலும் ஊடுருவியுள்ளது என்பதும்

இந்நாவலின் ஊராக உணர்த்தப்படும் முக்கியமான சமூகச் செய்தியாக அமைகின்றது.

தெம்மாடுகள்

1986-1990 காலகட்டத்தில் இலங்கையில் இருந்து தமிழகத்திற்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்று முகாம்களில் வாழுநேரிட்ட தமிழ் அகதிகளின் கதைதான் தெம்மாடுகள்.

'தெம்மாடு' என்பது மன்னார்ப்பிரதேச வட்டாரவழக்குச் சொல்லாகும். இயல்புநிலை பிழீன்று அறியாமையால் உழலும் அப்பாவிகளைத் தெம்மாடுகள் என்று அழைப்பார்கள் என உதயன் குறிப்பிடுகிறார்.

இங்கு இனப்பிரச்சினை காரணமாக இலங்கையில் இருந்து எல்லாவற்றையும் இழந்துவிட்டுத் தம் உயிரைக் காத்துக் கொள்வதற்காகத் தமிழ்நாட்டு முகாம்களுக்குச் சென்று அங்குப் பல்வேறு அல்லல்களையும் மௌனமாக ஏற்று வாழ்ந்த மனிதர்கள் தெம்மாடுகளாக ஆசிரியரால் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இந்நாவலின் பிரதான பாத்திரமாகிய 'கலா' என்ற பெண் இலங்கையில் சாதிமாறித் திருமணம் செய்த காரணத்தால் அவளின் குடும்பத்தினரால் நிராகரிக்கப்படுகிறாள். இந்நிலையில் அவளும் கணவனும் பிரச்சினைகளின் போது இடம்பெயர்ந்து வாழும்போது அவளின் கணவன் இராணுவத்தால் கைது செய்யப்பட்டுக் காணாமற்போக அவள் தனித்துப் போகிறாள். பின்னர்த் தனது கணவனின் நண்பனின் உதவியால் தமிழகத்திற்குப் புலம்பெயர்கிறாள். அங்கு முகாம் வாழ்வில் அவள் எதிர் கொள்ளும் இன்னல்களும் அவளைப்போன்ற தழிப் பக்கள் படும் அவலங்களும் நெருக்கடிகளும் இந்நாவலில் கதையாக விரிகின்றன.

இக்கதையில் தமிழ்நாட்டு முகாம் வாழ்வு சொல்லப்படுகிறது. இலங்கையில் இருந்து புலம்பெயர்ந்தபோது அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் கடற்பயண அனுபவம், முகாம்களில் இருக்கக்கூடிய கட்டுப்பாடுகள், பொலிஸாரின் அத்துமீற்கள், பெண்கள் மீதான பாலியல் விடயங்கள், தரகுவேலை செய்வோர் மற்றும் கடத்தற்காரர்களின் இழிநிலைகள், முகாம்களில் இருந்து கூலித்தொழில் செய்வதற்காக வெளியே செல்வோரை முதலாளிகள் கரண்டுதல், மருத்துவம் மற்றும் அடிப்படை வசதிகளுக்கு மக்கள் படும் பாடுகள், காதல் - கல்யாணம், அடிதடி மற்றும் குடிப்பழக்கம் போன்ற சமூகத்தின் பல்வேறு முகங்களை இந்நாவலின் கதை நகர்வுக்குத் துணையாகக் கொள்கிறார் நாவலாசிரியர்.

இந்நாவலின் பிரதான பாத்திரம் கலா ஒரு முழுமையான பாத்திரமாக வார்க்கப்பட்டுள்ளார். வீட்டாரை எதிர்த்துத் திருமணம் செய்ததாலும் அதனால் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் கலாவைத் தனிமைப் படுத்தி விடுகின்றன. அவனுக்கு உதவ வந்தவன்தான் சத்தியநாதன். சமூகத்தின் எல்லைக் கோடுகளைத்தாண்டித் தமிழகமுகாம் வாழ்வரை வருகின்றான். வெளியே குடும்பமாக இருப்பதுபோலும் உள்ளே கலாவும் சத்தியநாதனும் தனித்தனியானவர்களாகவும் வாழுக் காலமும் குழலும் அவர்களை நிர்ப்பந்திக்கிறது. சமூகத்தின் எளனங்களுக்குத் துணை போகாமல் அகதியாக அந்திரிக்கும் மனத்தைத் திட்ப்படுத்தி வாழ்ந்து கூட்டும் பாத்திரமாக்குகிறார் ஆசிரியா.

அதிமுகாமில் ஒரு முற்போக்குச் செயற்பாடு கொண்ட பெண்ணாக கலா உலாவருகிறாள். அதனால் அவள் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகள் பல வடிவங்களில் அவளை அணுகுகின்றன. பாலியல் பலாத்காரமாக, சந்தேகத்துக்குரியவளாக, இறுதியில் போலியாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுச் சிறையில் வதைபடுகிறாள்.

இவ்வாறு எம்மைச்சுழி வாழும் வெவ்வேறுபட்ட மனிதர்களின் மனவனார்வகளையும் வாழுவதற்காக அப்பாவி மனிதர்கள் எதிர்கொள்ளக் கூடிய மிகப்பெரிய தண்டனைகளையும் வித்தியாசமான களத்தினுடாக ஆசிரியர் இந்நாவலில் சித்திரிக்கிறார்.

வாசாப்பு

வாசாப்பு என்பது கூத்துக்கலையைப் பற்றிய புனைவாகும்.

மன்னார்ப்பிரதேசத்தின் கூத்துக்கலையை உயிரோட்டமாகச் சொல்லும் நாவலே வாசாப்பு ஆகும். வாசாப்பு என்பது இரண்டு இரவு நாடகமாகச் சமய வழக்காற்றுடன் தொடர்புபடுத்திக் கத்தோலிக்கக்கீறிஸ்தவர்களால் நேர்த்திக்கடனுக்காக நடிக்கப்படுவதாகும்.

மன்னார்ப் பிரதேசக் கூத்துமுறையையிட்டுப் பார்க்கும் கடை. கூத்து ஒரு கலைஞரோடும் ஊரோடும் எப்படி பின்னிப் பிளைந்தது என்பதை இந்நாவலாக ஆசிரியர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

கிராமியக் கலைகளும் அதன் வீரிய வீச்சங்களும் முனை மழுங்கிப் போயிற்று. நகரமயமாதல் என்ற நகர்த்தலில் எமது பண்பாட்டு வாண்மைகள் பதுங்கிப் படுக்கின்றன என்ற இக்காலத்து அச்ச உணர்வுதான் இப்படியொரு நாவலை எனக்கு எழுதத் தூண்டியது என்று உதயன் எழுதுகிறார்.

(வாசாப்பு - என்னுரை)

இதனைக் கூத்துக்கலை பற்றி இலங்கையில் எழுந்த முதல் தமிழ் நாவல் என வியாசகர் செ. யோஹாசா குறிப்பிடுகிறார். விமல் குழந்தைவேல் உட்பட பலரின் சிறுக்கதைகள் கூத்துக்கலை பற்றி வந்துள்ளனவாயினும் வாசாப்பு நாவல்தான் முதல் முயற்சியாக அமைகின்றது.

இந்நாவலில் கூத்துப்பற்றிய விலாவாரியான விவரிப்புகள் இடம்பெறுகின்றன. வாசாப்புக் கூத்து தொடங்குதற்கு முன்னர் மேற்கொள்ளப்படும் வரண்முறையையான சில வழக்காறுகள் இங்குப் பதிவு செய்யப்படுகின்றன.

நாடகம் பயிப்பதற்கான அறிவித்தலைப் பறையடித்துக் கிராமத்திற்குத் தெரிவிக்கும் வழக்கத்துடன் தொடங்குகின்றனர். தொடர்ந்து கூட்டம் கூடுதல், நடாகர்கள் தெரிவுசெய்தல், நாடகம் பழக்குதல், ஏடு திறந்தல், வரவு கொடுத்தல், பழக்கம், கொச்சைகட்டுதல், கப்புக்கால் நடுதல், பாடப்பு, மங்களங்கட்டி நேர்த்தி அவிழப்பு என்ற சடங்குகளின் ஊாக இக்கூத்து முறையைக்கான படிமுறையான வழக்கம் கூறப்படுகிறது. அத்தோடு மத்தளக்காரர், கட்டளைக்காரர், அண்ணாவியார் மற்றும் கூத்துக் கலைஞர்கள் பற்றிய வருணணைகளும் வருகின்றன.

அமலதாசு, குருசமுத்துப்புலவர் ஆகிய உண்மையான கலை உள்ளங்களின் நிலையும் கூறப்படுகிறது.

மேடைக்குப் பக்கத்தில் கதிரையைப் போட்டு நாடகம் பாத்துக்கிண்டிருந்த குருசமுத்துப் புலவருக்கு அது நாடகமாகத் தெரியயில்ல. அது சீவியமாத் தெரியது. நெஞ்சு குழுறிக் குழுறிவிழுகிறது. போர்க்களத்தில் அவரும் போய் நிக்கிற மாதிரி துறுதுறுவென்டு நரம்பு மண்டலம் புடைக்குது. அவரு எழுதின நாடகம் காவியமாப் போகுதென்டு பூரிப்பு. இப்பு அவரிட புத்திக்குள்ள இருந்து மனசாட்சி கதைக்குது. ‘அப்பா குருச நீ பெரிய புலவன்தான்டா.. பிறந்தா உன்ன யாதிரிப் பிறந்து உன்னமாதிரி வாழுணுமடா.. இனி.. நீ.. செத்தாலும் பரவாயில்ல..’ நினைப்புக்கு ஏத்த மாதிரி உடம்பு பாரம் குறைஞ்ச நேத்து இருந்த கையுளைச்சல் காணாமைப் போய்ச்ச (வாசாப்பு).

ஏரேது என்றால் அது அமலதாசதான் மிகப் பொருத்தமான கலைஞர் என்ற எண்ணவோட்டம் ஊரார் மனதில் ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

கோணான் கூத்து முடிச்சிட்டுது. இனி நமக்கு ஆட்டம்தான். தனக்குள்ளேயே சொல்லிக் கொண்ட அமலதாசு அலுமாரிக்கு

மேல் இருந்த மரமுடியைப் பார்க்கிறாரு. ‘வந்திட்டுபா நமக்கு வேலை’ அவர் முகத்தில் சிரிப்பு முளைச்சு கண்ணு பளபளக்குது. பக்குவமா அந்த மரமுடியைத் தொட்டு தூக்கிறாரு. (வாசாப்பு)

நாவலில் அமலதாசவின் சந்தோசமும் துக்கமும் ஆற்றாமையும் மிகச் சிறப்பாகக் கூறப்படுகின்றன. குருசமுத்துப் புலவரின் மரணம் கூத்துக்களாயிலேயே நிகழ்ந்துவிடுகிறது. இது கலைக்காகவே வாழ்ந்த உண்மையான மனிதனை இனங்காட்டுகிறது.

உள்ளோட்டமாகக் கிளைக்கத்தையாகப் பறையர் சாதி எப்படி அப்பிரதேசத்தில் இருந்து விரட்டப்பட்டார்கள் என்பதும் அடிமைகுடியைத் தொழிலின் நிலையும் கூறப்படுகின்றன. உயர்வர்க்கத்தினர் செய்யும் சூழ்ச்சிகளில் அவர்கள் அகப்பட்டு விடுவதும் சாதிமான்களின் முன் கூனிக்குறுகி நிற்கும் அவர்களின் நிலையும் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன.

இந்நாவலில் வரும் கட்டளைக்காரரின் மகனும் அதிகாரத்தின் ஒரு குறியீடுதான். அவன் அந்த வீட்டில் வேலை செய்யும் துப்பாவத் தொழிலாளப் பெண்ணைப் பலவந்தமாக ஏமாற்றித் தனது இச்சையைத் தீர்த்துக் கொள்வதும் அது வெளியே தெரிய வந்தபோது அவளை கள்ளப்பட்டத்துான் வீட்டைவிட்டே கட்டளைக்காரர் வெளியேற்றுவதும் மிக இயல்பாக நடந்துவிடுகின்றன. அதேநேரம் அந்தக் குடும்பங்களின் குடியிருப்பைத் தங்கள் கிராமத்தைவிட்டே அகற்றவேண்டும் என்று சந்தர்ப்பம் பார்த்திருந்த அதிகார வர்க்கம் அதையும் மிகத்தந்திரமாகச் செய்து முடித்து விடுகிறது.

ஆசிரியர் ஒரு கலைஞராக இருந்து எழுதிய இந்நாவலின் ஒவ்வொரு நகர்வும் மிக நுட்பமாகச் செதுக்கி எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பண்பாட்டின் அடியாகக் கட்டியெழுப்பப்பட்ட நாவலாக இருப்பது அதன் மற்றுமொரு சிறப்பு எனலாம்.

சொடுதா

1950களின் காலகட்டக் கதை. மன்னார்க் கடற்புறத்து வாழ்க்கையையும் சம்மாட்டுகளின் நிலையையும் சொல்வது.

‘சொடுதா’ என்றால் இளைஞர் என்று அர்த்தம். மன்னார்ப்பிரதேச கடற்பிரதேசச் சம்மாட்டுமாளின் கதை. கரைவலை இழுப்போர் சம்மாட்டுகளின் ஆதரவில் வாழ்வதும் சம்மாட்டுமாள் அவர்களின் குடும்பங்களில் ஏற்படுத்தும் தாக்கமுமே இந்நாவலாக விரிகின்றன.

இந்நாவலிலும் தொழில்முறை நுணுக்கம் மிகச்சிறப்பாக வருகிறது. காலங்காலமாக இருந்த கயிற்றுவலை, நெலோன் வலைக்கு மாற்றப்படுகிறது. சாப்பாடு மற்றும் தொழில் செய்வோர் கவனிப்பு என்பனவும் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன.

மரியாசு சம்மாட்டியும் சுகந்தமாலையுமே இந்நாவலின் முக்கியப் பாத்திரங்கள். மரியாசு இளமையும் துடிப்பும் மிக்க இளைஞர்கள். முழுமையாக வார்க்கப்பட்டுள்ள பாத்திரம். தொழிலாளிகளைப் பங்காளிகள் ஆக்க வேண்டும். அவர்களைக் கூலிகளாகக் கருதக்கூடாது. தொழில் முறையில் மாற்றம் கொண்டு வரவேண்டும் என்பன மரியாசு சம்மாட்டியின் இலக்கியங்களாக உள்ளன. பெண்கள் விடயம் சந்தர்ப்ப குழுநிலை என்று சொல்லப்படுகிறது.

சுகந்தமாலை என்ற பாத்திரம் கதை நகர்வின் நடுப்பகுதியில் இருந்து வருகின்ற பாத்திரமாக இருந்தாலும் முழுமையும் நிறைவும் உள்ள, மனதை விட்டு அகலாத பாத்திரமாக உள்ளது. மரியாசுவுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பு சந்தர்ப்ப குழுநிலையால் ஆனது. மரியாசுவைக் காட்டிக் கொடுக்கக்கூடாது என்பதற்காக - திருமணம் காலம் தாழ்த்தியதால் உயிரை மாய்க்கிறார்.

இரண்டு பெண்களின் சீரழிவுக்குக் மரியாசு சம்மாட்டி காரணமாக இருக்கிறார். ஆனால் மரியாசு சம்மாட்டியின் பெயரும் மானமும் சாதாரண பெண்களின் இழப்பினூடாக யாருக்கும் தெரியாமல் காப்பாற்றப்படுகின்றன.

ஒருத்தி கற்பமாகி ஊருக்குத்தெரியாமல் சம்மாட்டியின் பெயரை சமூகத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்ளாமல் தற்கொலை செய்கிறார். மற்றவளின் காதல் யாருக்கும் தெரியாமல் சம்மாட்டியால் நிராகரிக்கப்படுகிறது.

நாவலாசிரியர் இறுதிவரை மரியாசு சம்மாட்டியைச் சமூகத்திடம் காட்டிக் கொடுக்காமல் காப்பாற்றி விடுகிறார்.

தொகுப்பு

எஸ்.ஏ. உதயனின் நாவல்களில் தெம்மாடுகள் கதைக்களம் தமிழ்நாட்டு முகாம்களில் வாழ்ந்த அகதிகளின் களத்துடன் தொடர்புப்பட்டது. ஏனைய மூன்று நாவல்களும் இலங்கை மன்னார் மாவட்ட கடற்பிரதேசக் களத்துடன் தொடர்புப்பட்டன.

குறிப்பாகக் கடற்பிரதேச மக்களின் வாழ்வு இம்மூன்று நாவல்களிலும் கூறப்படுகின்றது. அவர்களின் கிறிஸ்தவ மதப் பின்னணியுடன் கூடிய வாழ்முறை அம்சங்கள் இந்நாவல்களில் முக்கியமானவை. மதப்பின்னணியுடன் கூடிய சடங்காசார முறைகள் கட்டுப்பாடுகள் இந்நாவல்களில் முக்கியமான அம்சங்களாக உள்ளன.

அடுத்து முக்கியம் பெறுவன சாதியச் சமூகம். மதத்தை மாற்றினாலும் சாதியச் சமூகத்தை மாற்றமுடியாது என்பதற்கு ஆதாரமாக நான்கு நாவல்களிலும் சாதிய செல்வாக்கு பேசப்படுகிறது.

கட்டளைக்காரர், சம்மாட்டிமார் ஒரு அதிகார வர்க்கமாகவும் அவர்களின் கீழ் இருக்கும் கிறிஸ்தவ சமயத்தினர் அதற்கும் அடிநிலையில் இருக்கும் தலித் சமூகத்தின் பல்வேறு தொழில் புரிவோரும் இந்நாவல்களில் பேசப்படுகின்றனர்.

குறிப்பாக வர்க்கவேறுபாடு, சாதிய வேறுபாடு என்ற அடுக்கமைவு களில் இச்சமூகங்கள் இங்குப் பதிவு செய்யப்படுகின்றன.

இவ்வகையில் உதயனின் நாவல்கள் எதிர்காலத்தில் பின்வருவன தொடர்பாகக் கவனத்தைக் கோருவனவாக உள்ளன.

1. சுபகால இலக்கியம் என்பது சமகால வாழ்வைப் பதிவுசெய்வதாக இருக்கும். மூன்று தசாப்த போர்ச்குழலில் பல படைப்புக்கள் எழுந்துள்ளன. ஆனாலும் எஸ்.ஏ. உதயன் அதிலிருந்து விலகிக் கடந்தகாலங்களையே இந்நாவல்களில் பதிவு செய்துள்ளார். (தெம்மாடுகளின் ஒரு பகுதி தவிர).
2. உடமைச் சமூகங்களாக இருக்கின்ற சம்மாட்டிமார் மற்றும் கட்டளைக்காரர் போன்றோர் தலித் சமூகம் தொடர்பாக வைத்திருக்கும் கருத்து நிலைகள்.
3. தெம்மாடுகளிலும் சொடுதாவிலும் இருக்கக்கூடிய பலவீணமான பகுதிகள் - குறிப்பாகச் சிரிமாத்துனமான திலர் திருப்பம் மற்றும் விபரண ரீதியிலான பதிவுகள்.

எனவே ஈழத்து நாவல் இலக்கியத்தில் மன்னார்ப் பிரதேசத்துக் கடற்பிரதேச மக்களின் வாழ்வையும் அவர்களின் வாழ்க்கையையும் அவர்களின் பண்பாட்டையும் முதல் முதலில் பதிவு செய்த வகையில் உதயனின் நாவல்கள் கவனத்திற்கு உட்படுத்தவேண்டியனவாகவுள்ளன.

துணை நாவல்கள்

1. உதயன் எஸ்.ஏ., லோமியா (நாவல்), 2008, சென்னை, சாளரம் வெளியீடு.
2. உதயன் எஸ்.ஏ., தெம்மாடுகள் (நாவல்), 2009, மன்னார், திருப்புமுனை வெளியீடு.
3. உதயன் எஸ்.ஏ., வாசாப்பு (நாவல்), 2010, கொழும்பு, திருமறைக் கலாமன்றம் வெளியீடு.
4. உதயன் எஸ்.ஏ., சொடுதா (நாவல்), 2011, மன்னார், கலையருவி வெளியீடு.
5. மல்லிகை, 2009 டிசம்பர், கொழும்பு.

ராஜேஸ்வரியின் ‘நாளை மனிதர்கள்’ புதினத்தில் பண்பாட்டுப் பதிவுகள்

முனைவர் க. முருகேசன்

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

கொங்குநாடு கலை அறிவியல் கல்லூரி

கோயம்புத்தூர் - 641 029

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தான் பிறந்த மன்னின்மீது பற்றும் நேசமும் இருப்பது இயற்கை; பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் எல்லாவற்றையும் விட மேலானதாகப் போற்றப்பட வேண்டியவை. பிறந்து வாழும் மன்னாகிய தாய்நாட்டின் தொன்மைப் பாரம்பரியமும் பண்பாடு கலாச்சார மேன்மைகளும் ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்திலும் உணர்விலும் உயிரிலும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும். அந்தத் தாய்நாடு யுத்த பூமியாக இருந்தாலும் சரி, அமைதியையும் ஆணந்தத்தையும் அள்ளித்தெளிக்கும் அபூர்வ வெளியாக இருந்தாலும் சரி, அதனை நேசிப்பதும் பூசிப்பதும் நல்ல அண்புள்ளத்தின் அனுபவ வெளிப்பாடுகள். சிங்கள தேசத்தில் பீரங்கிகளின் அதிர்வுகள், வெடிகுண்டுகளின் சிதறல்கள், சிதைக்கப்பட்ட உடல்கள், அவலங்களின் வடுக்கள் ஆகிய வண்முறை வடிவங்களுக்கிடையே வாசமயராகத் தோன்றியவர் புதின ஆசிரியர் ராஜேஸ்வரி பாலகுப்பிரமணியம். வாழ்வின் வசந்தங்களைத் தேடிக் கடல் கடந்து இலண்டன் மாநகரத்தில் வாழ்ந்து வரும் பண்பாட்டினை மறந்துவிடாத பண்பாளர். அவருடைய எண்ணத்தில் உதித்தெழுந்து ‘நாளைய மனிதர்கள்’ என்னும் புதினத்தில் அவர் படைத்துக் காட்டும் பண்பாட்டுப் பதிவுகளைக் கண்டறிந்து, அவற்றை முன்னிறுத்தி அயலகப் படைப்பாளியின் படைப்பாளுமைத் திறனைப் புலப்படுத்திக் காட்டுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கதையும் கதைக்கருவும்

இலங்கையில் பிறந்து வளர்ந்த ரவி என்னும் கதைத் தலைவன் தன்னுடைய மேற்படிப்பாகிய மனநல மருத்துவம் படிப்பதற்காக இலண்டனுக்குச் செல்கிறான். பிறந்த நாடாகிய இலங்கையில் வாழ்ந்த முப்பது ஆண்டு காலத்தில் தன்னுடைய குடும்ப உறுப்பினர்களாகிய தந்தை சிதம்பரம், தம்பிகள் கண்ணன், அழகேசன், தங்கை சங்கீதா போன்ற நால்வரை இனக்கொடுமையில் வெவ்வேறு குழுநிலையில் இழுந்து விட்ட அவனுடைய மனம் வேதனையில் ஊறித் தவிப்பதில் தன்னுடைய தாய் மட்டும் யுத்த பூமியில் தனித்துத் துண்புறுவதைப் பொறுக்காதவன்.

இலங்கையில் சொந்தங்களைத் தொலைத்துவிட்டு இலண்டனுக்குச் சென்று அவனுடைய மேல் அநிகாரி மெலனி அவனுக்குத் தோழியாகிறான்.

ரவிக்கு இலண்டனில் உறவினர்களாக மாமா ராமநாதன், மாமி திலகவுதி இவர்கள் மகள் சித்ரா, ரவியின் அக்கா சுமதி, அவள் கணவன் செந்தில், செந்திலின் மாமா தனபால் ஆகியோர் இருக்கும் குழலில் தனபால் அரசியலில் ஈடுபாடு மிக்கவர். இவர் குடும்பம் சென்னையில் வாழ்கிறது.

இலண்டன் போன்ற மேலை நாடுகளில் குடிப்பழக்கம் இல்லாதவர் களைத் தேடுவதுதான் கடினம். அதை ஒரு பொருட்டாக எண்ணாதவர்கள் அப்பழக்கத்திற்கு அடிமையாகி விடுகிறார்கள். சுமதியின் கணவன் செந்தில் குடிப்பதும், மனைவியைத் துண்பறுத்துவதும், குழந்தை சிவத்தின் கைமுறிய அதுவே காரணமாவதும் புதின ஆசிரியரால் பதிவாக்கப்பட்டுள்ளன. மதுவும், வேறு பெண்ணுடனான தொடர்பும் இவனுடைய வாழ்க்கை சீரழிவதற்குக் காரணங்களாகின்றன. இருப்பினும் சுமதி தன்னுடைய குழந்தையின் எதிர்காலத்தைக் கருதிக் கணவனைப் பிரிந்து தனித்து வாழ முடிவு எடுக்கிறான்.

கேம்பிரிட்ஜ் நகரில் சமூகப் பணியாளராகப் பணிபுரியும் சித்ரா, கல்லூரியில் படிக்கும்போது நாராயணன் என்ற தென் இந்தியத் தமிழனைக் காதலித்துப் பின்பு அவனால் கைவிடப்பட்டவள். கேம்பிரிட்ஜில் பக்கத்து வீட்டில் இருக்கும் ஜேன், டேவிட் இவர்கள் மூலம் அறிமுகமாகும் ஜார்ஜ் என்னும் இளைஞரைச் சித்ரா மறுமுறை காதலிக்கிறாள். தவறான செய்தியைக் கேட்டு அவன்மேல் சந்தேகித்து மனக்குழப்பம் அடையும் அவள் பின் தவறாகப் புரிந்து கொண்டோம் என்று வருந்தி அவன் காதலை ஏற்கிறாள்.

திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் இணைந்து வாழும் ஜேன், டேவிட் இருவரும் குழந்தை வேண்டாம் என்று முடிவு செய்கிறார்கள். எதிர்பாராத விதமாக ஜேன் கருத்திரிப்பதனால் இருவருக்கும் இடையில் கருத்து முரண்பாடு எழுகின்றது. தன்னுடைய வாழ்க்கை என்பது எத்தனை ஆண்டுகள் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடியாத மனிதன், தான் வாழும் காலம் வரையும், தனக்கு உடல்நலக் குறைவு தோன்றும் வயோதிகப் பருவத்திலும் உடனிருந்து பாதுகாப்பதற்குப் பிள்ளை வேண்டும் என்ற எண்ணம் வலுப்பட டேவிட் புரிந்துகொண்டு ஜேனை ஏற்றுக் கொள்கின்றான்.

ராமநாதனின் அடுத்த வீட்டில் வசிக்கும் மைக்கேல் அவர் மனைவி கரலைன் இருவரும் ஆங்கிலேயர்கள். ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரியும்

இவர்கள், திலகவதிக்கு உடல்நலக் குறைவு ஏற்பட்டபோது அருகிலிருந்து அன்புடன் கவனித்துக் கொண்டார்கள். திலகவதியிடம் கரவைன் அவன் தாயைப் பற்றி, எனக்குப் பத்து வயதும், துமிகிக்கு ஏழு வயதும் இருக்கும்போது தந்தையிடம் எங்களை விட்டுவிட்டு, என் தாய் புதிய காதலன்தான் பெரிது என்று அவனுடன் ஓட்சிலிட்டாள் (ராஜேஸ்வரி, நாளைய மனிதர்கள், ப. 16) எனக் கூறுமிடத்தில் மேலெநாடுகளில் நடைபெறக் கூடிய அழுத்தமான பிடிப்பு இல்லாத குடும்ப வாழ்க்கை படம்பிடித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. மேலெநாட்டு ஆங்கிலேயர்களைப் பற்றிக் குறைவான மதிப்பிட்டைக் கொண்டிருந்த திலகவதிக்கு மைக்கேஸ் - கரவைன் அன்பைக் காணும்போது அனைவரையும் ஒரே கோணத்தில் பார்ப்பது தவறு என்ற எண்ணம் மேலோங்குகிறது.

மெலனி ஏழு வயதுப் பெண்ணாக இருந்தபோது அவன் சித்தப்பாவால் பாலியல் பலாத்காத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்ட கொடுமையைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாத அவனுடைய தாய் மனநல பாதிப்புக்கு உள்ளாகிறாள். தன்னுடைய வாழ்க்கையில் மனநல மருத்துவம் படித்து ஏழை எனிய பெண்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்னும் உயரிய நோக்கில் மெலனி மனநல மருத்துவம் கற்கிறாள். ஓர் ஆண்மகன் தன்னை ஏமாற்றிவிட்டான் என்பதற்காக மற்ற ஆண்கள் அனைவரையும் தவறாக நினைக்கக் கூடாது. ஆண்களை வெறுக்கும் மெலனி தன் தோழியடன் ஓரினச் சேர்க்கையில் ஈடுபடுகின்றாள். மேலெநாடுகளில் வாழும் உரிமை பெறுவதற்காக வேண்டித் தன்னைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுமாறு மெலனி கூறிய போதும்கூட, பிழைப்புக்காகப் பொய் சொல்லவும், பெயரளவில் திருமணம் செய்து கொள்வதாக நடிப்பதற்கும் விரும்பாத ரவி அதனை மறந்து விடுவதுடன், தன்னுடைய தாய்நாட்டில் தன் இனத்து மக்களின் மீளாத் துயர் துடைக்கும் எண்ணத்தில் இலங்கைக்குப் பயணமாகின்றான்.

எந்த ஒரு புதினத்தின் கதைக் கருவும், புதின ஆசிரியரின் வாழ்வியல் அனுபவத்தோடு ஒத்ததாக அமையும். இம்முறையில் புதின ஆசிரியர் ராஜேஸ்வரி தன்னுடைய புதினத்தில் தம் சொந்த வாழ்வியல் அனுபவத்தைக் கதைமாந்தர்களின் இயக்கங்களின் ஊடாக இணைத்துச் சொல்வதாகவும், பிறந்த நாட்டெவிட்டுப் புலம்பெயர்ந்து குழுகும் தமிழர்கள், புதிய கலாச்சாரச் சூழலுக்கு ஒத்த முறையில் சிலவற்றை இழந்து, சிலவற்றைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். உலகிலுள்ள பல்வேறு நாட்டு மக்களின் வாழ்வில் உள்ள பல நல்ல கூறுகளையும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் நோக்கங்களை வெளிப்படுத்துவதாகவும் நாளைய மனிதர்கள் புதினத்தின் கதைக்கரு அமைகின்றது.

1981 இனக்கலவரங்களுக்குப் பிறகு மேற்கத்திய உலகில் குழுயேற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு சோக வரலாறு என்பது உண்மை என்கிறார் மா. இராமலிங்கம் (நாவல் இலக்கியம், ப. 41). இந்த வரலாற்றின் காயங்கள் அவர்கள் நெருஞ்சிலிருந்து என்றும் மறைவதற்கில்லை. புதிய சமூகக் கலாச்சாரச் சூழலில் வாழ நேர்ந்த நிலையில் இவர்களுக்குள் கலாச்சார நெருக்கடிகள் தீவிரப்படத்தான் செய்யும். தமிழ்க் கலாச்சாரத்தை மதிக்கின்ற குடும்பச் சூழலில் வாழ்கின்ற இளைய தலைமுறையினருக்கு நெருக்கடிகள் இன்னும் அதிகரிக்கும். எதிர்காலத்தில் தனக்குரிய நாடு எது, கலாச்சாரம் எது என்னும் சிக்கல் எழுக்கூடும் என்பதில் சிறிதும் ஜயமில்லை. ஆனால் தனக்கான கலாச்சாரத்தின் சிறப்பையும் தனித்தன்மையையும் விட்டுக் கொடுக்காத வலிமை அவர்களுக்குள் இருக்க வேண்டியது அவசியம்.

இப்புதினத்தின் ஆசிரியராகிய திருமதி ராஜேஸ்வரி, இலங்கையிலிருந்து இங்கிலாந்தில் குடும்பத்தில் வேர்களைத் தமக்குள் ஆழமாகத் தாங்கி இருக்கின்ற காரணத்தால், இங்கிலாந்தின் சனநாயகப் பண்பைப் பெரிதும் போற்றுவதோடு, மாறுபட்ட சமூகத்தில் வளர நேர்ந்துள்ள தமிழ் மக்கள் பற்றி ஆழந்த ஈடுபாட்டுடன் சிந்திக்கின்றார். மனிதனுடைய முன்னேற்றத்திற்குத் தடைகளாகக் கருதக்கூடிய சம்பிரதாயங்களும், பழையப் பிடிப்புகளும் மனிதனைச் சிறைப்படுத்திவிடக் கூடாது என விரும்புகின்றார். அவருடைய எண்ணத்தின் வழவாக்களாக அவருடைய பாத்திரங்கள் இப்புதினத்தில் காட்சி தருகின்றார்கள்.

பழையப் பிடிப்புகளிலிருந்து தமிழ்க் கலாச்சாரம் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டும். பெண்ணுக்கு மட்டுமே வலியுறுத்தப்படும் கறுபு, கல்லானாலும் கணவன் முதலிய தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பிறபோக்கான கூறுகள் இன்றைய நாளில் நெகிழிவத் தன்மைக்கு இட்டுச் செல்லப்பட வேண்டியவை. இனம், மொழி என்பனவற்றைக் கடந்தும் மனிதர்களுக்கிடையில் அன்பைப் போற்ற முடியும். ஆதிக்கங்களை எந்த வழவத்திலும் ஏற்க முடியாது. தனிமனிதார் சார்ந்த நலன்களைக் காட்டிலும் சமூக நலம் மரியாதைக்குரியது. தான் சார்ந்த யக்கள் கட்டடம் அடிமைத்தனத்தில் வாழுந்திருக்கும்போது, தன் நலமே போதும் என வாழ முடியாது. இத்தகைய கலாச்சாரப் பண்புகளைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலமே வாழ்வு செழுமை பெறும் என்பது புதினப் படைப்பாளியின் கருத்துரைகளாகப் பக்கங்களில் விரிகின்றன.

மேற்கத்தியர் என்றவுடன் அவர்கள் எல்லோரையும் உடலியல், பாலியல் தொடர்பான குணங்களில் பாரத நாட்டினர் சற்றே குறைத்தே வரையறை செய்வதும் பொருத்தமற்றதே. மேற்குலத்தின் சனநாயக வரலாறு அற்புதமான மனிதர்களைத் தோற்றுவித்து, ஆதிக்கத்திற்கெதிராகவும் அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராகவும் போராடக் கூடிய நல்ல மனிதர்களை இனங்காட்டியுள்ளது.

திருமணம் என்கின்ற பந்தத்தில் இணையும் ஓர் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையில் சரியான புரிந்துணர்வு என்பது குடும்பத்தின் ஆணிலேர். அப்புறிதலானது உண்மையானதாகவும், சரியானதாகவும் அபையாதபோது கருத்து முரண்பாடுகளும், விரிசல்களும் ஏற்பட்டுத் திருமண வாழ்க்கை சிறைகின்றது. இந்தியத் திருநாட்டில் நிலவி வருகின்ற இத்தகைய வாழ்வியலுக்கு எதிர்மாறான வாழ்க்கை மேற்கத்தியருக்கு வாய்த்திருக்கின்றது. விரும்பக்கூடிய இருவர் விருப்பம் மாறும்வரை இணைந்து வாழ்வதற்குத் தடையில்லை; அதே சமயம் விருப்பத்தில் குறை ஏற்படும் போது யாரை யாரும் துண்பறுத்தாமல் விட்டு விலகிக் கொள்வதற்கும் தடையற்ற உரிமையுண்டு என்ற புரிதலோடு அவர்களின் வாழ்க்கை நகர்கின்றது.

இப்புதினத்தில் ஆசிரியர் படைத்துக் காட்டும் இங்கிலாந்து மனிதர்களாகிய ஜேன், டேவிட், மெலனி, ஜோர்ஜ், கரலைன் ஆகியோர் இளையெலில் பெற்றோரின் ஆதரவு இல்லாமல் வளர்ந்த குழலில் அன்புக்காக அவர்கள் ஏங்கித் தவிப்பதையும், திருமணம் செய்து கொள்ளாமலும் ஆணும் பெண்ணும் இணைந்து வாழ முடியும் என்பதற்குச் சான்றாகவும், காதலையும், நேசத்தையும் அவர்களால் பாருபடுத்திப் பார்ப்பதுடன், ஆன் துணை இல்லாமல் பெண் வாழ முடியும் என்பதை மெய்பிக்கும் ஆளுமைத் தன்மை உடையவர்களாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். அந்தத் தேசத்தில் அப்படித்தான் வாழ முடியும் என்னும் நிலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டுப்பாட்டுக்குள் தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளவே இவர்கள் முயற்சி செய்கின்றார்கள்.

இலங்கை நாட்டினானாகிய ரவியின் மருத்துவப் படிப்பு, அவனுக்குக் கிடைக்கும் தோழியாகிய மெலனியின் செயல்பாடுகள், ஆங்கிலேயர்களாகிய கரலைன், மைக்கேல் ஆகியோரின் உண்மையான அன்புப் பரிவுகள், இந்தியன் ஒருவனால் ஏமாற்றப்பட்டு விட்ட காயங்களுடன் புதிய வாழ்வை ஜோர்ஜ் விடம் தேடி நிற்கும் சித்ராவின் தவிப்பு, குடிகாரனாகிய செந்திவிடமிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள நினைத்தும் அதைச் செயல்படுத்த முடியாமல் வடிக்கும் கண்ணர், வேடம் பூனுதலை மட்டும் மெய்யாகக் காட்டும் அரசியல்வாதி தனபாலனின் நீண்ட நெடிய அரசியல்

பேச்சு, உயிரும் உணர்வுமாக வாழுக்கூடிய இலங்கைத் தமிழர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் சந்தித்து வரக்கூடிய கொடுமைகளைக் கேட்டுத் துடித்தல் என்றவாறு புதின மாந்தர்களின் வாழ்வியல் ஆசிரியரால் அழகாகப் புனைந்துரைக் கப்பட்டுள்ள திறம் வாசகரை ஈர்க்கும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது.

மெலனி, சித்ரா இருவரில் ஒருவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டு இலண்டனில் இரு என்று ரவியிடம் அவனுடைய மாமா தனபால் கூற, மாமாவும் மற்றவர்கள் போல்தான் நினைக்கிறார் என்று ரவி எண்ணுகிறான். தன் தாய்நாட்டில் வாழும், மன அமைதி இழந்து தவிக்கும் மக்களுக்காகத் தனக்குக் கிடைக்கும் அரிய வாழுக்கைத் தரத்தை மறுக்கும் உயர்ந்த மனம் உடையவனாக ரவி எனும் பாதுதிருத்தைப் படைத்திருக்கிறார் ஆசிரியர். மேல்நாடுகளில் காணப்படும் சுதந்திரம், வெஸ்பியன் மூலம் சேர்ந்து வாழும் தன்மை ஆகிய கருத்துகள் புதினத்தில் கதைக்கேற்றாற் போல் மறைவின்றிச் சொல்லப்பட்டு வாசகரைத் தன்னோடு ஒன்றாக செய்யும் வகையிலும், ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையிலும் இப்புதினம் அமைந்துள்ளது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

பேரராட்டமும் வாழ்க்கையும்

படைப்பிலக்கியம் என்பது மரபிலக்கியத்தின் அழிவிலிருந்து தோன்றுவது அன்று. அதே நேரத்தில் அது மரபிலக்கியத்தின் வார்ப்படமும் அன்று. இலக்கியத்தில் கலைஞரின் புதிய பார்வை என்பது, ஒரு ஆசிரியன் தான் வாழுங்காலத்திற்கேற்ற கருத்துகளைக் கூறுவது ஆகும் என்னும் ந. பிச்சஸ்ராத்தியின் கூற்று காலமுணர்ந்து கருத்துகளைக் கூற வேண்டிய படைப்பாளியின் பொறுப்புணர்வினைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது (ந. பிச்சஸ்ராத்தி, படைப்பிலக்கியம், பக். 48-49). இக்கூற்று ராஜேஸ்வரி யின் புதினங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந்திருப்பதைக் காண முடிகின்றது.

மரபுகளும் பண்பாடுகளும் காலங்காலமாக ஒரு தலைமுறை மாந்தர்களிடமிருந்து அடுத்த தலைமுறையினருக்கு உரிமையாக்கப்பட்டு வருவனவாகும். ஒவ்வொரு நாடும், இன்மும் தத்தமக்கெனச் சில குறிப்பிட்ட மரபுகளைக் காலங்காலமாகப் போற்றி வருகின்றன. மரபு மாற்றங்கள் நீண்ட காலத் தொடர் போராட்டங்களின் விளைவுகளாகவே அமைகின்றன. மனிதர்களின் வாழுக்கை நெறிமுறைகளினின்று தொகுக்கப் பெற்று, தலைமுறைகள் வழி பரிமாறப்பட்டு வருவது பண்பாடு. நீண்ட வரலாற்றை உடைய மக்கள் தத்தமக்கெனத் தனிப் பண்பாடுடையவர்களாக அமைகின்றனர். பொதுநிலையில் சில ஒற்றுமைகள் காணப்பட்டாலும்

இவ்வொரு நாட்டிற்கும் சில தனிப்பட்ட பண்பாட்டுக் கூறுகள் உரியனவாகின்றன (C. Rajagopalachari, Our Culture, p.1) என்னும் விளக்கம் மரபுகள் பொருந்தி நின்று பண்பாட்டுக் காலங்கடந்து நிலைபெற்றுள்ள பதிவுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

படைப்பாளனின் சமுதாய உறவு, பழக்கங்கள், அனுபவ வாயிலாக அறிகின்ற மனித உறவுகள் பற்றிய பண்பு முரண்பாடுகள் என்னும் இவையே பாத்திரப் படைப்பாக்கச் செயல்பாட்டின் உயிர்மூலங்களாகத் துணை நிற்கின்றன. படைப்பாளனின் தன்னானுபவ எல்லை, கேள்வி அனுபவ எல்லை எல்லாமே ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டனவாகும். எனவேதான் வாழ்க்கையில் சந்திக்கின்ற, கவனித்தறிந்த சாயல் கொண்ட மாந்தர்களையே படைப்புகளில் ஆசிரிய படைக்கின்றார். நூற்றுக்கு நூறு நடப்பியல் தன்மையைக் கொண்ட பாத்திரங்களைப் படைக்காமல் போனாலும், 'போலச் செய்தல் என்னும் மனித உணர்வின் அடிப்படையில்தான் உறவாடுகின்ற மாந்தர்களின் சாயல், படைப்புகளில் இடம்பெறுவது இயலாத்தாகின்றது.

அதிலும் ராஜேஸ்வரி இலங்கை கிராமிய வாழ்வியலிலும், மேலைநாட்டு நகரிய வாழ்வியலிலும் ஊறித் திளைத்தவர். கண்டு கேட்டு உணர்ந்தவற்றைவிட, கயமாக ஆண்டு அனுபவித்த வெளிப்பாடுகளே அதிகம். தம் சமூக உறவுகளோடு கைகோர்த்து மெல்ல மெல்ல அவர்களை உணர்ந்து, அவர்களாகவே மாறிய பின் உணர்வு நிலையிலும் கருத்து நிலையிலும் வேறுபட்டு நின்று இயங்குகின்ற தன்மையை இவருடைய புதினம் வெளிப்படுத்துகின்றது.

குடும்பமும் உறவுகளும்

தனிமனிதனுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் இடையிலான உறவுகளும், முரண்பாடுகளும் படைப்பாளியின் பாத்திரப் படைப்பின் உயிர்நூடியாகின்றன. தனிமனிதனுக்கும் அவன் சார்ந்திருக்கும் சமுதாயத்தினருக்குமிடையே ஏற்படும் தொடர்பு உறவுகள், உருவர்தியான நிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. இந்த நிலையில், தான் அங்கமாக இருக்கும் குழுக்களில் அவன் பலவிதமாகப் பங்கேற்கின்றான் (Mead George, H., In mind self and Society as quoted by G.R. Madan in Indian Social Problems, Vol-I, P.35) என்னும் கூற்று, தனிமனிதன் இச்சமூகத்தில் ஏற்றுக் கொள்கின்ற பல்வேறு வகையான செயல்பாடுகளை வெளிப்படுத்துகின்றது. சமுதாய உறவும், தனிமனித ஆளுமையும் ஒன்றையொன்று சார்ந்திருக்கும் தன்மையை இக்கூற்று மேய்ப்பிக்கின்றது.

மனிதன் நாடோடியாக வாழ்ந்த வாழ்க்கை படிப்படியாக மாறுதல் பெற்று வேளாண்மைக்கென்று நிலைத்து வாழுத் தொடங்கிய காலத்தில் குடும்பம் தோன்றவானது. மனித சமுதாயத்தின் மிகத் தொன்மையான நிறுவனமாகத் திகழ்வது குடும்பமேயாகும். இது எல்லாக் சமுதாயங்களிலும், எல்லாக் காலங்களிலும் மானுட வாழ்வின் தொடக்கத்திலிருந்தே நிலவி வருகின்றது. இன்று நூற்றுக்கணக்கான சமுதாயங்கள் காலங்காலமாப் பல்வேறு நிறுவனங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அதன் அமைப்பாலும், செயலாலும் வேறுபடுகின்றன. ஆனால் அனைத்திலும் குடும்பம் என்னும் நிறுவனமே மிகவும் இன்றிமையாத, அடிப்படை அலகாகச் செயற்படுகின்றது. அவ்வாறே மக்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் எண்ணற்ற குழுக்களில் பங்கு பெற்று அவர்களின் வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொண்டாலும் குடும்பம் என்னும் அமைப்பே முதலிடம் பெறுகிறது.

குடும்பம் உறவாதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைவது திருமணம். கூடி வாழ்வதே சமுதாயம் என்பது நாமறிந்த உண்மை (தா.ர. ஞானமூர்த்தி, இலக்கியத் திறனாய்வியல், ப. 314) என்னும் கூற்றின்படி மனித வாழ்விலிருந்து குடும்பம் என்ற பிணைப்பு உண்டாகியபோது, பல குடும்பங்களின் தொகுப்பாகச் சமுதாயம் உருவாகியது.

துளிநீதில் இடம்பெறும் சமத்தியின் குடும்ப வாழ்க்கை கணவன் செந்திலால் துன்பமும் தொல்லைகளும் நிறைந்த வாழ்க்கையாக மாறிவிட்டது. சுமதி மிகமிக மனம் நோந்து போன நேரங்களில் கடவுள், விதி என்றெல்லாம் பேசத் தொடங்கி விடுவாள். விரக்தி வரும்போது விதியில் பழி போடும் பல மனிதர்களில் சுமதியும் ஒருத்தி. இவர் இப்படியானவர் என்று தெரிந்தால்நான் கல்யாணம் செய்யாமல் காலமெல்லாம் கண்ணியாகவே இருந்திருக்கலாம். ஆனால் தங்கள் சுயநலத்திற்கு ஏன் பெண்கள் வாழ்க்கையோடு விணையாடுகிறார்கள் என்று சுமதி அடிக்கடி நினைத்துப் புலம்பக்காடிய பாத்திரமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

குழந்தைகளுக்காக அவள் அந்த நிரகத்தில் வாழ்கிறாள். ஆனால் தன்கை உடைந்தது அப்பாவால்தான் என்ற ஆகுத்திரித்தில் மகன் தந்தையுடன் பேசாமல் இருப்பதைப் பார்த்த சுமதி குழந்தைகளின் மனநிலை பாதிக்கப்படுமோ என்று பயந்து செந்திலை விட்டு, குழந்தைகளுடன் குழந்தைகளுக்காக அவள் வாழ முடிவு எடுக்கிறாள் (ராஜேஷ்வரி, நாளைய மனிதர்கள், ப. 62) என்னும் அசிரியரின் கூற்று வாழும் மன் எதுவாக இருந்தாலும் இந்தியப் பெண்ணின் தாய்ப்பாச்சத்தை உணர்த்துகின்றது. குடும்பத்தில் கணவன் மனவிக்கு இடையில் நல்ல உறவுகள் இருப்பதனால் மட்டுமே எதிர்காலத்தில் குழந்தைகள் நல்ல மனநலத்துடன் வாழ முடியும்.

ஒரு குடும்பம் எப்படி இருக்கக் கூடாது என்பதற்குச் செந்தில், சுமதியின் குடும்பம் ஒரு முன் மாதிரியாக விளங்குவதைச் சுட்டிக்காட்டி அறிவறுத்துகிறார் ஆசிரியர்.

உணர்வுப் போராட்டங்கள்

துளினத்தில் ஜேனுக்கும் டேவிட்டுக்கும் இடையில் எழும் போராட்டங்கள் தனி வகைப்பட்டவை. போராட்டமே வாழ்க்கையாக இல்லாமல் போராட்டத்தைக் கடந்து இருவரும் இணைந்து வாழ வேண்டும். குடும்பத்திலுள்ள ஆண், பெண் இருவருக்கும் சிறு ஊல் இல்லாமல் வாழ்க்கை சாத்தியம் இல்லை. பல காரணங்களுக்காகச் சிக்கல்கள் எழுத்தான் செய்யும்.

ஜேனிடம் டேவிட், உலகமெல்லாம் பட்டினி, பசி, சூழ்நிலை அசத்தும், தீவிராதம் என்று உலகம் இருக்கும் சூழ்நிலையில் இன்னொரு உயிர் இந்த உலகத்தில் வந்து ஏன் துன்பப்படுதல் வேண்டும் என்று பேசுகிறான். ஜேனும் ஆப்பிரிக்காவில் ஆயிரக்கணக்கான ஏழைக் குழந்தைகள் பசியாலும் பட்டினியாலும் வாடுவதை நேரில் கண்டவன். உலகத்தில் 60 சதவீதமான குழந்தைகள் நல்ல தண்ணீர் இல்லாமல் தவிக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்திருந்ததால் டேவிட் குழந்தை வேண்டாம் என்று முடிவு எடுத்த போது ஜேனும் அதற்குச் சம்மதிக்கிறாள். ஆனால் உலகத்தின் வாழ்வியல் என்பது நாளைய சமுதாயத்திற்கு வித்திட்டுச் செல்வதுதான் என்பதைக் ‘காலம்’ என்னும் வலிய கரம் வலியறுத்திச் செல்வதை அவர்கள் இருவரும் உணர வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்ட போது அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள்.

ஆனால் எதிர்பாராதவிதமாக ஜேன் கருத்துரிக்கின்ற போது இருவர் இடையிலும் கருத்து முரண்பாடுகள் வருகின்றன. டேவிட்டுக்குச் சித்ரா அறிவுரை கூறுகிறாள். டேவிட் உன் இலட்சியங்கள் அற்புதமானவை. ஆனால், இயற்கையின் நியதி; அது என்றால் நீயும் நானும் ஓன்றும் பண்ண முடியாது. இந்த உலகம் பணம் படைப்போர் கையில் இருக்கிறது. அவர்கள் நாளைய சந்ததியினர் பற்றிக் கவலைப்படப் போவதில்லை என்னும் கூற்று மேற்கண்ட கருத்திற்கு வலுச் சேர்க்கின்றது (நாளைய மனிதர்கள், ப. 76).

நான் குழந்தை பெற்றுக் கொள்ளப் போகிறேன். நாளைய உலகம் எனக்கு நன்மையாயிருக்கும் என் குழந்தையுடன், ஆண்களின் எதிர்பார்ப்புகளுக்காக நான் அந்த உயிரை அழிக்கும் கொலைகாரியாகத் தயாரில்லை. எனது எதிர்காலம் குழந்தையுடன் பிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். டேவிட் வேண்டும் என்றால் வந்து இணைந்து கொள்ளட்டும்

என்று ஜேன் தெளிவாகச் சித்ராவிடம் கூறியதிலிருந்து மேல்நாடுகளிலும் கூட இத்தகைய கருத்து முரண்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதையும், பெண் போராட்தான் சுதந்திரத்தைப் பெறமுடிகிறது என்பதையும் ஆசிரியர் தெளிவாக இப்புதினத்தில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இல்லற வாழ்வு செம்மையறவும், எதிர்கால வாழ்வு அர்த்தப்படுத்தப்படவும், நாளைய சமுதாயத் தோண்றல் என்பது உறுதிப்படுத்தப்படவும் குழந்தையும் குடும்பமும் அவசியம் என்பதைப் புதின ஆசிரியர் பாத்திரங்களின் உரையாடல்களின்வழி புலப்படுத்துகின்றார்.

தனக்குத்தானே போராடுதல்

சில மனிதர்கள் எல்லாவற்றையும் வெளிப்படையாகப் பேசி விடுவார்கள். சிலர் பேசுவதற்கு முன் செயல்களைத் தமக்குள் ஆழ்ந்து சிந்திப்பார்கள். நடந்து போன துயர நிகழ்வுகளைத் தம் மனதிற்குள்ளே நினைத்துப் போராடுவார்கள். அந்த வகையில் இரவி இலங்கை மனிதர்களின் வாழ்க்கையைப் பற்றியும் அங்கு நிகழ்த்தப்படும் கொடுமைகள் பற்றியும் அப்பா சிதம்பரத்தின் உயிர் பறிக்கப்பட்டது பற்றியும், தம்பிகள் இருவனின் இழப்புப் பற்றியும் தங்கை சங்கீதா எவ்வளவு துணிச்சலாக ஈழ விடுதலைப் போருக்குத் தன்னையே அர்ப்பணித்துக் கொண்டாள் என்பதைப் பற்றியும் அவ்வப்போது நினைத்து நினைத்து மனம் நெகிழ்ந்து போகின்றான்.

அரசியல் பொருளாதாரக் குடும்ப நிலைகளுக்காகப் பொருந்தாத திருமணம் செய்த சமதி பற்றியும் ராமநாதன் மாமா தன்னை இலண்டனுக்கு அழைத்து மேற்படைப்பிற்கு உதவியது அவருக்குள்ளே அக்கறையாலான அல்லது தனது மகளுக்கு என்னைத் திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டும் என்ற உள்ளோக்கத்துடனா என்று அவன் எண்ணாங்களை இப்படி எங்கேயே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. மாமா தனபாலன் இப்போது இலங்கைக்குப் போய் இன்னுமொரு யுத்த சூழ்நிலையில் ஏன் நீ அகப்பட வேண்டும்? இலண்டனில் தங்கிவிடு என்றார். வண்டனில் நான் தங்காவிட்டால் என் எதிர்காலம் பாதிக்கப்படுமா அவன் யோசித்தான் (நாளைய மனிதர்கள், ப. 84) என்னும் புதின வரிகள் தனிப்பட்ட பாத்திரத்தின் மனப்போராட்டத்தைக் காட்சிப்படுத்துகின்றன.

இவ்வாறான பல்வேறு போராட்டங்கள் தமக்குள் இருந்தாலும், ரவி இலங்கை செல்ல வேண்டும் என்பதில் மன உறுதியிடன் இருந்த காரணத்தால் இறுதியில் நல்ல முடிவை எடுக்க முறைந்தான். இப்பாத்திரத்தைப் போலவே சித்ரா, டேவிட், செந்தில், ஜோர்ஜ், ரவி ஆகியோரின் மனப் போராட்டங்களை மிக நுட்பமாக ஆசிரியர் விவரித்துள்ளார். எந்த ஒரு புதினத்திற்கும்

மனிதர்களின் உளவியல் சிக்கல் பற்றிய விவரிப்புகள் மிக முக்கியமானவை. மனிதன் புற உலகத்தோடு உறவு கொண்டு இருப்பதைப் போலவே அக உலகத்தோடும் தொடர்பு கொண்டு இருக்கிறான். அறவுணர்வில் ஈடுபாடு உள்ளவர்களுக்கு உளவியல் போராட்டங்கள் ஈடுதலாக இருக்க முடியும்.

இந்த நாவலில் ராவியைப் போலவே சித்ராவும் தன் அறவுணர்வு காரணமாக உளவியல் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு இறுதியாக உண்மையை உணர்ந்து தன்னை மீட்டுக் கொள்கிறாள். இப்புதினத்தில் வருகின்ற மனிதர்கள் புற உலகம் என்ற முறையில் உலக அளவிலான போராட்டங்கள் பலவற்றோடு தொடர்பு உடையவர்களாக விவரிக்கப்படுகின்றனர்.

இங்கிலாந்தில் உள்ள டேவிட் முதலியவர்கள் உலக அளவில் அமெரிக்காவின் ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான போராட்டங்களில் தமிழை தொடர்புடூத்திக் கொண்டவர்கள். நாடுகளுக்கு இடையிலான போராட்டங்கள் மட்டும் அல்லமல் நாட்டின் உள்ளும் பல வகையான சிக்கல்களும் மோதல்களும் உள்ளன. ராமநாதனும் தனபாலும் இவ்வகையான போராட்டங்களைக் கண்டு மனம் பதறி விவாதிக்கின்றனர். கமதி போன்ற பெண்களைப் பொறுத்தவரை குடும்பத்திற்குள் ஆண் ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கின்றனர்.

ஷ்வவாரு மனிதனும் தன் மனத்தோடும் போராட்க் கொண்டு இருக்கின்றான். புதின ஆசிரியர் ராஜேஸ்வரி அவர்களைப் பொறுத்தவரை உலக அளவிலான அரசியல், பொருளியல், இனம் முதலியவை சார்ந்த போராட்டங்கள் புதினம் கட்டமைவுக்கு ஏற்ற முறையில், பாத்திரங்களை அமைத்து மிக அழகாகச் சித்திரித்துள்ளார். எந்த ஓர் இடத்திலும் இந்தப் போராட்டங்கள் புதினத்தின் அழியிலை சிதைக்காத வண்ணம் படைக்கப்பட்டுள்ள பாங்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. படைப்பாற்றலைக் காணும்போது கண்முன்னே திரையிடப்பட்டுள்ள திரைப்படத்தைக் காணும் உணர்வைத் தோற்றுவிப்பதில் ஆசிரியர் வெற்றி கண்டுள்ளார்.

தொகுப்புரை

புதினம் என்பது நேற்றைய தாக்கத்தின் விளைவையும், இன்றைய நிகழ்வையும் உணர்ந்து கொள்வதுடன், எதிர்கால நன்மையை நோக்கிச் சிற்றிக்கும் வகையிலான கதையமைப்பு அமைவதுடன் அதனுடன் தொடர்புடைய பல நிகழ்ச்சிகளும் கதைப் பின்னலாக அமைய வேண்டும் என்னும் நிலையில் நாளைய மனிதர்கள் புதினம் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

புலம் பெயர்ந்தோரின் படைப்புகளில் காட்டப்படுவதைப் போலத் தாய் நாட்டுப்பற்று, காதல் ஏக்கம், பாலியல் சிக்கல், உள்மனப் போராட்டம்,

வெறுப்பு போன்ற கருத்துகள் புதினத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டு மிகத் தெளிவாகப் புலம் பெயர்ந்தோரின் வாழ்வியல் முறைகளை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார் ஆசிரியர் என்பதை உணர முடிகின்றது.

சொந்த மண்ணில் உரிமையற்றவர்களாக மாறிப்போன இலங்கைத் தமிழர்கள் புதிய தேடலைத் தேடி அகதிகளாகப் பிற தேசங்களுக்குச் செல்லும்போது, அத்தேசத்தார் திணிக்கக்கூடிய ஆதிக்க நெருக்கடிகள், அங்குச் சிதையும் பண்பாட்டுச் சீரழிவுகள், அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள முழுமையான மனம் இல்லாதபோதும் அவற்றைச் சுகித்துக் கொண்டு வாழும் மனப்போராட்டங்கள் ஆகியவை இப்புதினத்தில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன.

‘பனி பெய்யும் இராவுகள்’ புதினத்தில் மனப்போராட்டங்கள்

முனைவர் மு. நாகராஜன்
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
கொங்குநாடு கலை அறிவியல் கல்லூரி
கோயம்புத்தூர் - 641 029

(குடிபெயர்ந்த நாட்டிலிருந்து கலை, இலக்கியம் படைப்போர் தம் சொந்தங்களை மறந்துவிட முடியாது. அங்கு வாழும் மக்கள், இடம், பொருள்கள், உணவு, வசிப்பிடம், பாவளைப் பண்டங்கள் ஆகியவற்றையும் வாழ்க்கை முறையில் ஏற்படும் மாற்றங்களையும் மறந்துவிட முடியாது. அத்தோடு தாம் பிறந்து வளர்ந்த மண்ணையும், மக்களையும் கூட நினைவில் இருந்து எடுத்துவிட முடியாது. மேலும் தம் நாட்டு அரசியல், உலக அரசியல் போராட்டங்கள், பொருளாதார மாற்றங்கள், கல்வி, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஆகியவற்றையும் விட்டுவிட முடியாது. இலங்கைத் தமிழர்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரம், பழக்கவழக்கங்கள், இல்லறக் கடமைகள், காதல் உணர்வுகள், தியாக உணர்வுகள் ஆகியவற்றையும், மலையகத் தமிழர்களின் பிரச்சினையையும், இலங்கையில் இருந்து இங்கிலாந்துக்கு இடம்பெயர்ந்தவர்களின் வாழ்க்கையையும் மையமாகக் கொண்டு ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் படைத்துள்ள ‘பனி பெய்யும் இராவுகள்’ என்னும் புதினம் காட்டும் தமிழரின் மண் சார்ந்த போராட்டங்களை இக்கட்டுரை பதிவு செய்கின்றது.)

ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் 1983இல் ஏற்பட்ட இலங்கை இனக் கலவரத்திற்கு முன்னரே இங்கிலாந்தில் சென்று குடியேறியவர். இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். யஸ்ப்பாணம், இலண்டனில் கல்வி கற்றவர். சினிமாத் துறையிலும் பட்டம் பெற்றவர். மூன்று குழந்தைகளுக்குத் தாயான இவர் பெண் விடுதலை இயக்கத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர். இலங்கை, இங்கிலாந்து, பிரான்சு, ஜூர்மனி, கனடா நாடுகளிலிருந்து வெளிவரும் சஞ்சிகையில், புதினம், சிறுக்கை, கட்டுரை எழுதிப் புகழ் பெற்றவர். தேம்ஸ் நதிக்கரையில், உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள், தில்லையாற்றங்கரையில், ஒரு கோடை விடுமுறை ஆகிய புதினங்கள் வாயிலாகத் தமிழகத்திற்கு நன்கு அறிமுகமானவர்.

கதைமாந்தர் முன்னர் மலையகத்திலும், கொழும்பிலும் வாழ்ந்த வாழ்க்கை, அங்கு ஏற்பட்ட எதிர்பாராத பிணைப்புகள், முரண்பாடுகள் ஆகியவை புதினத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன. இலண்டன் வாழ்க்கை முறையின் மாற்றங்கள் புதினம் பரவியுள்ள போதும் உணர்வுகள் முழுமையும் வேகமாக மாறிவிடவில்லை. வியப்பான காதற்கதை, தீவிரக் காதலில் காதலர் ஒருவரை ஒருவர் தமக்கே உரிய சொத்தாக எண்ணிக்கொள்வது, அதனால் ஏற்படும் சந்தேகம், பொறாமை உணர்வுகள், காதலரிடையே ஏற்படும் பிணக்குகள், அவற்றால் ஏற்படும் மனத்துண்பங்கள் ஆகியவை புதினங்களின் பக்கங்களாக விரிகின்றன.

பாத்திரங்களின் மனப்போராட்டங்கள்

ராதிகாவின் வாயிலாகத் தமிழர்களின் உணர்வுகளை ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் வெளிப்படுத்துகின்றார். மலையகத் தமிழர் மரபில் இலண்டனில் பிறந்தவள் ராதிகா. நேரே எதையும் சொல்லி விடுவாள், சாக்குப் போக்குச் சொல்ல மாட்டாள், தனக்குப் பிடிக்காதவர்களுடன் பேசு வார்த்தை வைத்துக்கொள்ள மாட்டாள், தியாகராஜனின் காதலி, இறுதியாண்டு மருத்துவம் பயிலும் மாணவி, படிப்பு முடிந்ததும் தியாக ராஜனைத் திருமணம் செய்துகொள்ள மோதிரம் மாற்றி நிச்சயம் செய்யப்பட்டவள்.

மனித உறவுகளை வெறும் சதையுணர்வுகளுக்குள்ளும், சம்பிரதாயக் கோப்பாடுகளுக்கும் நிறுத்திக் கொள்ளாமல் ஒரு மனிதன் தன் உறவை மற்ற மனிதர்களிடம் கொரவமாகவும் ஒளிவு மறைவின்றியும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதில் பிடிவாதமாக இருப்பவள். அந்தக் கோப்பாட்டை நடைமுறையிலும் காட்டிக் கொள்வவள் (பனி பெய்யும் இரவுகள், ப. 28). இலண்டனில் மனித உரிமை சட்டம் பெற்றோர்களின் கட்டுப்பாடுகளைக் கடக்க எதுவாக இருக்கின்றது. வெட்கம், நாணம் என்று தமிழ்ப் பெண்கள் அணிந்து கொள்ளும் அல்லது அணியப் பண்ணிக் கொள்ளும் போலிகளுக்கு அப்பாற்பட்டவளாக ராதிகா வலம் வருகிறாள்.

அவள் குழந்தைத் தானே கஷ்டங்கள் தெரியாமல், துன்பங்களை அனுபவியாமல் வளர்ந்தவள், குழந்தை மனம் கொண்டவள். எனென்றால் அவளுக்கு இந்தச் சிக்கலான உலகத்தின் கொடுமைகள் தெரியாது (பனி பெய்யும் இரவுகள், ப. 57) என்ற கூற்று இப்பாத்திரத்தின் இயல்பைப் பற்றசாற்றுகின்றது.

தியாகுவிடம், ராதிகா சொன்னாள். பெரும்பாலான மனிதர்கள் சுயநவாதிகள், சமுதாயம், கலாச்சாரம் என்ற கட்டுப்பாட்டிற்குள் தங்களைச் சிறை வைத்திருக்கும் கோஸழகள். சாரதாவின் அண்பிருந்தால் தியாகு அவரோடு வாழ்ந்திருக்கலாம். அதை விட்டுவிட்டு மானச்சீக அன்பென்று சொல்லி ஏன் மற்றவர்களை ஏழாற்ற வேண்டும். ஃபிராயிட் சொல்கிற மாதிரி சாரதாவிடம் தியாகுவுக்கு உள்ள அன்பு ஒரு 'இடிபாஸ் காம்ஸ்க்ஸ்' அதைத் தியாகு அந்த உணர்விலிருந்து விடுதலை பெறும் வரை தியாகு ஒரு சுதந்திரபான மனிதனாக வாழப் போவதில்லை (பனி பெய்யும் இரவுகள், ப. 173). ஆதலால் மலையகத் தமிழர்களுக்கென்று இருக்கக்கூடிய கடமை உணர்வுடன் செயல்பட வேண்டும் என்கிறார் ராதிகா. தான் எங்கு வாழ்ந்தாலும் தன்னுடைய இரத்தத்தில் ஊறிக் கிடக்கும் கலாச்சார மினிர்வுகள் தானே வெளிப்படும் என்பதற்கு ராதிகா சான்றாகிறாள்.

தமிழர்களின் நிலை

தியாகு இலண்டன் தமிழர்களின் நிலையினை எண்ணி மனம் வருந்துகின்றார். இலண்டன் தமிழர்கள் தங்களுடைய பண்பை இழந்து வருகின்றனர் என்ற தமது உள்ளக் குழற்றை, விருந்து என்றால் இலண்டனில் வழக்கம்போல் அளவுக்கு மீறிய உணவு வகைகள், ஆட்பரமான உடுப்புகள், வாய் மீறிய அல்ட்லகள், இவைதான் இலண்டன் தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறைகள். இலங்கையில் தமிழர்கள் கண்ணரும் கும்பலையுமாக வாழ்கிறார்கள். இங்கேயென்றால் தமிழர் போத்தலும் போலிக் கூத்துக்களுடனும் வாழ்கிறார்கள் என்று தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொண்டான் (பனி பெய்யும் இரவுகள், பக். 32, 33) என ஆசிரியர் ராஜேஷ்வரி பாலகப்பிரமணியம் இலண்டன் நகரத்தின் இயல்பு வாழ்க்கையைத் தியாகு வாயிலாக வெளிப்படுத்துகின்றார்.

இந்தியாவைச் சார்ந்த தமிழர்கள் தங்களது வாழ்வினைத் தியாகம் செய்கின்றனர் என்னும் கருத்தினை ஆசிரியர், பதுளையில் வான் தொடும் மலை முகடுகள், அந்த முகடுகளில் முத்தமிடும் நீலவானம், மலையடிவாரத்தில் நடனமிடும் நதிகள், குன்றுகளைத் தடவிப் பாயும் நீர்வீழ்ச்சிகள், மலை நாட்டில் செல்வம் தரும் தேயிலைத் தோட்டங்கள், அந்தத் தோட்டங்களில் தங்கள் உழைப்பை, வாழ்க்கையைத் தானம் பண்ணும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் (பனி பெய்யும் இரவுகள், ப. 70) என்று தமிழர்களின் நிலையைக் கண் முன்னே காட்சியாகக் கூட்டுகின்றார்.

சாரதாவின் தாயான செந்தாமரை தமிழர்களின் நிலையினைக் கூறும்போது, செந்தாமரையின் கண்களில் நீர் மல்கியது. ஏழை இந்தியத்

தமிழர் சூலிகளாக மட்டும் வாழவும், நடத்தப்படவும் படைக்கப்பட்டவர்களா? (பனி பெய்யும் இரவுகள், ப. 79) என்ற சூற்றின் வாயிலாகத் தமிழர்கள் அடிமையாக நடத்தப்படும் கருத்தினைப் பதிவு செய்கின்றார் ஆசிரியர். அடிமைகள் தங்களுக்குப் பூட்டப்பட்டுள்ள விலங்குகளை உடைத்தெறி வதற்கும், புதிய சமுதாயம் படைப்பதற்கும் எத்தனிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வை ஆசிரியர் தூண்டுகின்றார்.

தமிழர்களின் நிலையினை, தனி மனித ஆசைகளுக்கு எங்கே இடமிருக்கிறது? மத்திய தர வர்க்கத் தமிழன் ஒரு மரச்சிலை, உயிரும் உயர்வும் இல்லாமல் திருவிழாவிற்கு எடுக்கிற சிலை மாதிரி தேவைகளுக்குப் பாவிக்கவும் பாவிக்கப்படத் தெரிந்தும் வாழப் பழகிக் கொண்டவென் (பனி பெய்யும் இரவுகள், ப. 106) என்ற வரிகளில் ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

மானமுடைய பண்டும் அன்பும் நிறைந்த உண்மைத் தமிழர்களும் இலண்டனில் வாழ்கிறார்கள் என்பதை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் பொய்மை, வஞ்சகம், சுயநலம் எடுத்துக் கொடுத்தல், அயலானைப் பழித்தல் போன்றவையே தர்மமாகச் கொண்ட தற்காலத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் ராபநாதன் போன்ற மனிதர்கள் - அசாதாரமான மனிதர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதை அவனால் நம்ப முடியவில்லை. என்ன உலகம் எத்தனை விசித்திரமானது (பனி பெய்யும் இரவுகள், ப. 143) என்னும் கருத்தினைப் பதிவு செய்கின்றார் ஆசிரியர்.

மனமும் வெறுப்பும்

சாராதாவைப் பற்றி ராஜேஸ்வரி ஏதோ வாழ்ந்து விட்டுச் செத்துத் தொலைந்து போகத்தானே இப்படி அடிக்கடி சொல்வாள் சாராதா. உள்ளக் குழறல்களைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் ஏதோ வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவளா சாராதா? (பனி பெய்யும் இரவுகள், ப. 43) என்ற ஆசிரியரின் சூற்று பெண்களின் நிலையினை ஒளிவு மறைவின்றி எடுத்தியம்புகிறது.

சத்தியமூர்த்தியின் எதிர்கால மனைவியான செந்தாமரையின் நிலையை அடுத்த அறையில் பதினேழு வயதில் ஒரு இளம் பெண்ணின் விம்மல் அவர் இருதயத்தைப் பிழிந்திருக்கும். ஏழையாய்ப் பிறந்த குற்றத்துக்காகத்தான் எத்தனை தண்டனை? இந்த அழகும் இந்தப் பவ்யமும் ஒரு பணக்கார வீட்டுப் பெண்ணுக்கிருந்தால் இப்போது கோயில் கட்டி வைத்திருப்பார்களோ (பனி பெய்யும் இரவுகள், ப. 89) என்ற வரிகளில் ஏழைப் பெண்களின் நிலையைச் சத்தியமூர்த்தி வாயிலாக ராஜேஸ்வரி வெளிப்படுத்துகின்றார்.

சத்தியமூர்த்தி செந்தாமரையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, அடிபெண்ணே, நீ இளம் பெண். உன் வாழ்க்கையில் ஒரு நல்லவனைச் சந்திப்பாய். நாலு பிள்ளைகளைக் கட்டிப் பாதுகாப்பாய். நான் உன்னை ஒன்றும் வைச்சிருக்க இல்லை. உன்னத உழைப்பில், பணிபில், பாதுகாப்பில் வாழ்கிறேன் (பனி பெய்யும் இரவுகள், ப. 92) என்று கூறுமிடங்களில் தியாக உணர்வு வெளிப்படுகின்றது.

செந்தாமரையின் வாயிலாகப் படைப்பாளி பெண்களின் இயல்பினை எனக்கு விருப்பமில்லாத யாரோ குடிகாரனைக் கட்டி வைக்கப் பார்த்தாங்க, கல்யாணம் நடந்திருந்தா அழியும் உதையும் வாங்கிக் கொண்டு அவனேனாடு வாழ்ந்திருக்கத்தானே வேணும். அதை விட அதை விட...." அழுது விட்டாள். (பனி பெய்யும் இரவுகள், ப. 93) என்ற கூற்று பெண்களின் துயர வாழ்வினைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது.

பெண்களைப் போகப் பொருள்களாகப் பயன்படுத்துவதைத் தியாகாராஜன் வாழ்க்கையில் துன்னை முன்னேற்றிக் கொள்ளாத முட்டாள் செல்வமலர் மாமி இப்படியும் திட்டுவாள். முன்னேற்றும் என்றால் என்ன? உள்ளொன்று வைத்துப் புறமோன்று பேசுவதா? தேவைகளுக்கு மட்டும் பெண்களைப் பாவித்துத் தூக்கி ஏற்றுவதா? (பனி பெய்யும் இரவுகள், ப. 98) என்னும் கருத்துகள் வாயிலாக ஆசிரியர் பெண்களின் மனம் தொடர்பான புரிதல்களை ஆண் சமுதாயம் ஏற்றுக் கொள்ளாயல் மறுதவிக்கும் மனப்போக்கினைப் பதிவு செய்கின்றார்.

சார்தா எனக்குத் தாய் தகப்பனில்லை, கட்டிய கணவருக்குச் சந்தோசம் கொடுக்க எனக்குக் குழந்தைப் பிறக்கவில்லை. இந்த இலட்சணத்தில் காண்ஸர் வந்து செத்துத் தொலைந்தால் என்ன நட்டம் வந்து கொட்டப் போகிறதாம் (பனி பெய்யும் இரவுகள், ப. 101) என்னும் கருத்து பெண்களின் விரக்தி நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

இலண்டனில் வாழும் பெண்களைப் பற்றிப் பாரதி, இலண்டனில் வளர்ந்த தமிழ்ப் பெட்டைகள் வெள்ளைக்காரர் மாதிரி வாழுத் தெரிந்தவர். தமிழ்ப் பண்பாடு கலாச்சாரம் என்பனவற்றில் அக்கறையில்லாதவர்கள். நாங்கள் கவனமாக இருக்க வேணும் (பனி பெய்யும் இரவுகள், ப. 107) என்னும் கூற்று இங்கு நோக்கத்தக்கது.

தமிழ்ச் சமுதாயம் பெண்களை, ஆண்களும் ஆண்களால் படைக்கப்பட்ட சமூகக் கட்டுப்பாடுகளும் பெண்களைச் சிறை வைத்திருக்கிறது. ஓர் ஆண் மலட்டுப் பெண்ணைச் செய்தால் அவளுக்குக் குழந்தை பிறக்காது என்று தெரிந்தும் அவனில் பரிதாபம் கொண்ட அவனை

இன்னொரு திருமணம் செய்ய அனுமதிக்கிறது. எங்கள் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் பெண்கள் தங்கள் உரிமைகளைக் கேட்க இன்னும் எவ்வளவோ காலம் இருக்கிறது. அதற்காக நாங்கள் சாரதா போன்ற உத்தமிகளை உதாரணம் செய்வதா? (பணி பெய்யும் இரவுகள், ப. 149) என்ற ராமநாதனின் கூற்று அவரின் தியாக உணர்வினை வெளிப்படுத்துவதோடு, சமுதாய அடிக்கறை கொண்ட ஆசிரியர் ராஜேஸ்வரியின் உணர்வினையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

தியாக உணர்வு

ராமநாதன் சாரதாவின் கணவன். சாரதாவைக் காட்டிலும் 20 ஆண்டுகள் வயதில் முத்தவன். சாரதா மேல் உண்மையான அன்பினை உடையவன். தன்னுடைய வாழ்வு முடிவதை உணர்ந்த ராமநாதன் அதனை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் தன்னுடைய மனைவி மீது உண்மையான அன்பு கொண்டிருந்த தியாகு வாயிலாகத் தன் மனைவிக்கு டெஸ்ட் டியுப் பேபி மூலம் குழந்தையைப் பெற்றுத் தந்த வள்ளலாகக் காட்டப்பட்டுள்ளார்.

ராமநாதன் தியாகுவிடம் உமது மாமா சத்தியமூர்த்தி பற்றி “என்ன யோசிக்கிறாய்? அழுகலான உலகத்தில் உன் மாமா போன்றவர்கள் அசாதாரண மனிதர்கள், பொய்மைக்குள் தன்னைச் சுருட்டிக் கொள்ளாமல் தன்னுணர்வின் தர்மப் பாதையில் நடப்பவர்கள் (பணி பெய்யும் இரவுகள், ப. 96) என்ற வரிகளில் தர்மத்தின் மகிழமையை ஆசிரியர் ராமநாதன் வாயிலாக வெளிப்படுத்துகின்றார்.

சாரதாவின் எதிர்காலத்தை ராமநாதன் தியாகுவிடம் ஒப்படைக்கிறார். “சாரதாவைத் திருமணம் செய்து பத்து வருடங்களில் ஒன்றிரண்டு வார்த்தையைத் தவிர வேறொன்றும் பேசிக் கொள்ளாத இந்த மனிதர் இப்போது அவனின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் பணியை இவனிடம் ஒப்படைப்பெற்றால் இவனைப் பற்றி அவர் கணித்து வைத்திருக்கும் அபிப்பிராயம் மிகக் கண்ணியமானது என்று நினைத்துக் கொள்வதா? (பணி பெய்யும் இரவுகள், ப. 97) என்ற ஆசிரியரின் கருத்து அவரது உணர்வினை வெளிப்படுத்துகின்றது.

ராமநாதன் சாரதாவின் நிலையினையும் தம் நிலையினையும் கருத்தில் கொண்டு தியாகுவிடம், அவளுக்காக மட்டும் கேட்கவில்லை. உனக்காகவும் தான் கேட்கிறேன். உன் மனத்திலிருந்து அவளுக்கு நீ விடுதலை கொடுக்க முடியாதா? யோசித்துப் பார். சாரதாவின் உடம்பில் உன் இரத்தம் மட்டும் ஒடிவில்லை. உன் உயிரும் வளரப் போகிறது என்பது உனக்குத் திருப்தி தரவில்லையா? இதில் ஒரு பாவமும் இல்லை. அவளுக்குக் குழந்தை

தேவை. எனக்கு அவள் வாழ வேண்டும் என்ற ஆசை நிறைவேற வேண்டும், உனக்கு ராதிகாவின் உறவு தேவை. நீ சாரதாவுக்காகப் பரிதாபப்பட்டு அலையும் வரை ராதிகாவுக்கும் உனக்கும் ஒரு நாளும் சந்தோசம் இருக்கப் போவதில்லை (பனி பெய்யும் இரவுகள், ப. 151) என்று கூறுகிறார். இக்கருத்தின் வாயிலாக ஓட்டுமொத்த தமிழ் மக்களின் உணர்வினையும் ஆசிரியர் தட்டி எழுப்புகின்றார்.

நான் உன்னை வற்பறுத்த முடியாது. ஆனால் உனக்கு இது ஒரு புண்ணியமாக இருக்கும். டெஸ்ட் டியூபில் கரு வளர்த்து கருப்பையில் வைப்பதைவிட வேறு வழியில்லை (பனி பெய்யும் இரவுகள், ப. 154) என்று ராமநாதன் வாயிலாகப் புதுமைக் கருத்தைத் தம் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்குப் புதின ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

தொகுப்புரை

தமிழ் மண்ணில் பிறந்தவர்களாகிய புதினாப் பாத்திரங்கள் அம்மண்ணுக்கேடுயிய மரபுகளைக் கடைப்பிடித்தொழுக வேண்டுமென்பதில் ஆணித்தரமான, அழுத்தமான பிடிப்புடையவர்களாகப் படைத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

எற்கெனவே உடம்பிலும் உணர்விலும் உயிரிலும் பதியப்பட்டுள்ள மண்சார்ந்த பாரம்பரியங்களுக்கும், இன்று புதியதாகச் சென்று சேர்ந்துள்ள அயலக மண்ணில் வந்து இணையும் பண்பாட்டை மீறிய கலாச்சாரங்களுக்கும் இடையில் அனலிலிட்ட மெழுகாக மனப்போராட்டங்களுக்கு ஆட்பட்டுத் தவிக்கும் பாத்திரங்களைப் படைத்துளித்துள்ள ஆசிரியர் அவர்களின் வாழ்க்கை வெற்றி பெறுவது அவர்களுடைய அழுத்தபான வேர்களில்தான் என்பதை மிக நேர்த்தியாகப் பதிவு செய்துள்ள வகையில் இப்புதினம் ஓர் அயலகத் தமிழரின் உணர்வின் வடிவமாக மினிர்ந்துள்ளது என்பது பொருத்தமேயாகும்.

**“சயாம் - மரண இராயில்” நாவலில்
இரண்டாம் உலகப்போர் காலகட்டத்தில்
புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் நிலை**

திருமதி ம. சித்ரா
ஆய்வியல் நிறைஞர்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
தரமணி, சென்னை

மன்றுரை

அயலகத் தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளில் இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய மூன்று நாடுகளும் முதன்மையான இடம் பெறுகின்றன. இம்மூன்று நாடுகளில் தென்னிந்தியாவின் தென்கோடியிலுள்ள இலங்கைத் தமிழரின் வரலாற்றுக்காலம், கி.மு. 3 மூலம் நூற்றாண்டு முதல் துவங்குகிறது. மலேசியாவில் நம் தமிழர்கள் வாழ்ந்து வந்தாலும், பத்தொன்பதாம், நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் பிரித்தாஸிய அரசு தமிழர்களைத் தொழிலாளிகளாக இலங்கை, மலேசியக் கூட்டாட்சி நாடுகளுக்குக் கொண்டு சென்றது. இந்நிலைக் காரணமாக மலேசியாவிலும், சிங்கப்பூரிலும் தமிழர்களின் குடியேற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. சனநாயக மயமாக்கம், நவீன மயமாக்கம் என்பன காரணமாகத் தமிழர்கள் முக்கிய இடம் பெற்ற தொடங்கவே, தமிழ்மொழி செழித்து வளர்த் தொடங்கி இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம் வளர்த் தொடங்கியது. இவ்வழியில் உருவான மலேசிய எழுத்தாளரான ஆர். சண்முகம் அவர்களின் ‘சயாம் மரண இராயில் நாவல்’ இவ்வாய்க்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

ஆசிரியர் குறிப்பு

ஆர். சண்முகம் அவர்கள் 1935இல் பிறந்து ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர். 1950 முதல் இவர் மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் முத்து எழுத்தாளர்களுள் ஒருவராக விளங்குகிறார். இவர் 300க்கும் மேற்பட்ட சிறுக்கைகள், நாவல்கள், தொடர் கதைகள் மற்றும் கட்டுரைகள் போன்றவற்றை எழுதியுள்ளார். பல விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார். இவை மட்டுமல்லாது மெயில், சாந்தி, தினமுரசு, முதலிய இதழ்களிலும் பணியாற்றியுள்ளார்.

நோக்கம்

இவ்வாய்வுக் கட்டுரை ஆர். சண்முகம் அவர்களின் சயாம்-மரண இராயில் நாவலின் வழி சயாம் - பர்மா இராயில் பாதை அமைப்பதற்காக

ஜப்பானியரால் கொண்டு செல்லப்பட்ட தமிழர்கள் அடைந்த இன்னள்கள் மற்றும் இழப்புகளையும் துயரங்களையும் எடுத்துரைப்பதாக அமைகிறது.

சயாம் - பர்மா மரண இரயில் - விளக்கம்

சயாம் மரண இரயில்வே அல்லது சயாம் - பர்மா இரயில்வே என்பது இரண்டாம் உலகப் போரின் போது நிர்மாணிக்கப்பட்ட 415 கி.மீ.(255 மைல்கள்) தொலைவுக் கொண்ட ஒரு புகைவண்டித் தொடர் பாலம் ஆகும். இந்தத் தொடர் தாய்லாந்தையும் பர்மாவையும் இணைக்கும் முயற்சியில் ஜப்பானியர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

சயாம் மரண இரயில் பாதை - மின்புலம்

இரண்டாம் உலகப் போரின் போது ஜரோப்பிய நாடுகள் பெரும் இழப்பைச் சந்தித்ததால் அதன் செல்வாக்கு குறைந்து ஜப்பான், ஜூர்மன், இந்தாலி ஆகிய பாசிச் நாடுகளின் செல்வாக்கு மிகுந்தது. இதன் காரணமாக ஜப்பான் ஆசியக் கண்டத்தில் தன் எல்லைகளை விரிவாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டது. இக்காலகட்டத்தில் தாய்லாந்து, மலேசியா, சிங்கப்பூர், பர்மா ஆகிய நாடுகளைக் கைப்பற்றியது. அப்பொழுது இந்தியாவில் விடுதலைப் போர்ட்டும் தீவிரமாக நடைபெற்று வந்த காலம். காங்கிரஸ்டன் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டு சுபாஷ் சந்திர போஸ் ஜப்பானுடன் உறவு வைத்துக் கொண்டார். இந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டு இந்தியாவைக் கைப்பற்றும் திட்டத்தில் இறங்கியது ஜப்பான் அரசு.

இந்தியாவைக் கைப்பற்ற பெரும் எண்ணிக்கையிலான படைகள் தேவை. அவற்றை ஜப்பானிலிருந்து கடல் வழியாகக் கப்பல் மூலம் கொண்டு வருவது சிரமம். அத்துடன் நீண்ட காலம் பிடிக்கும் என்பதால் கடல் வழியாகக் கொண்டு வருவதை விட, தரை வழியாக அவற்றைக் கொண்டு வர எண்ணியது. எனவே சயாமிலிருந்து பர்மா வரை இருப்புப் பாதை மூலம் அத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடிவு செய்தது.

இரயில்பாதை நிர்மாணிப்பதை ஜப்பானின் ஜந்தாவது படை அணி மேற்பார்வையிட்டது. தாய்லாந்தில் 9வது அணி அப்பணியைக் கண்காணித்தது. 1942ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 16ஆம் தேதியிலிருந்து 16 மாதங்களுக்குள் அந்த இரயில் பாதை முடிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஜப்பான் அரசு கட்டளையிட்டது.

அந்த இருப்புப் பாதையை அமைக்க ஏராளமான ஆட்கள் தேவைப்பட்டனர். போர்க் கைத்திகளான பிரிட்சிஷ், ஆஸ்திரேலிய படை

வீரர்கள் பதினாறாயிரம் பேர் யண்படுத்தப்பட்டனர். இவர்களை ஜப்பான் அரசு தொழில் நுட்ப வேலைக்குப் பயன்படுத்தியது.

சுரங்கம் வெட்டுதல், மன் அள்ளுதல் போன்ற பிற பணிகளுக்கும் ஆசியத் தொழிலாளர்கள் பெருமளவில் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். அதில் பெரும்பான்மையோர் தமிழ் தொழிலாளர்கள் ஆவர்.

இந்நிலையில்தான் ஜப்பான் இராணுவம் தங்கள் வசமுள்ள மலாயா, சிங்கப்பூர் போன்ற பகுதிகளில் தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்து வந்த தமிழர்களைக் கிராண்மார்கள் மூலம் ஏழாற்றிக் கொண்டு சென்றனர். இவர்கள் மட்டுமல்லாது தெருவோர் போவோர், தனியார் நிறுவனங்களில் பணியாற்றியவர்கள், நகரங்களில் வாழ்ந்து வந்த உதிரி தொழிலாளர்கள், கம்போங்குகளில் தோட்டங்களையும், வயல்களையும் கவனித்துக் கொண்டிருந்தவர்களையும் சயாம் இரயில் பாதை அமைக்க கொண்டுச் செல்லப்பட்டனர்.

இவ்வாறு கொண்டுச் செல்லப்பட்ட தமிழர்கள் இப்பாதை அமைக்கும் பணியில் எவ்வகையில் துணிப்பட்டனர், எவ்வாறெல்லாம் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டனர் என்பதை பின்புலமாகக் கொண்டே இந்நாவலை இயற்றி யுள்ளார்.

கதைச் சுருக்கம்

கதைத் தலைவனான மாயாவின் தந்தை ஜப்பானியர்களால் சயாம் - பர்மா இரயில் பாதை அமைக்க வலுக்கட்டாயமாக அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார். இதன் காரணமாக அவனது குடும்பம் வறுமையில் சிக்கித் தவிக்கிறது. இவ்வறுமையில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள அவனது தாய் தன் குடும்பத்துக்கு உதவி செய்துவரும் முத்தையாவை சேர்த்துக் கொள்ள மாயாவிடம் அனுமதி கேட்கிறார். இதனைக் கேட்ட மாயா யாருக்கும் தெரியாமல் சயாமிற்குச் செல்லத் துணிகிறான். அவ்வாறு அவன் சயாமிற்குச் செல்லும் போது சாக்கு இரயிலில் அவனுக்கு ஏற்படும் அனுபவங்களையும், இரயில் பாதை அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்ட போது ஜப்பானியரால் நேர்ந்த கொடுமைகளையும் ஆசிரியர் சூறிச் செல்வதாக நாவல் அமைந்துள்ளது. இறுதியில் இக்கொடுமையில் இருந்து விடுபட்டு தன் விட்டிற்குச் சென்று பார்க்கையில் அவர்களது குடும்பம் சிதைந்து இருப்பது கண்டும், சிலருடைய மனைவி வேறொருவரை திருமணம் செய்து கொண்டு வாழுவது அறிந்து மீண்டும் சயாமிற்கே செல்வதாக நாவல் முடிவடைகிறது.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களும், வறுமையும்

தமிழர்கள் எங்குச் சென்றாலும் வறுமை அவர்களைத் தொடர்ந்தே செல்கிறது. ஆம் மலேசியாவிற்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட புலம் பெயர் தமிழர்களின் வாழ்விலும் இவ்வறுமை அவர்களைத் தொடர்கிறது. ஜப்பானியரின் நான்காண்டுகால ஆட்சியை இருண்ட காலம் என்றே மலேசியத் தமிழர் பதிவு செய்கின்றனர். தோட்டப் புறங்களில் வாழ்ந்த தமிழர் பலர் உண்ண உணவும் உடுத்த உடையுமின்றி இறந்துள்ளனர். பல்லாயிரம் பேர் அலைந்து அலைந்து அழிந்துள்ளனர். இத்தகவலை மலேசியத் தமிழர்கள் என்ற நூல் தெரிவிக்கிறது. இவ்வாறு இம்மக்கள் வறுமையில் சிக்கித் தவிப்பதை நாவலாசிரியர் கீழ்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார்.

நம்ம ஓட்டுக்கடை முத்தையா இருக்காரில்லே? (ப.14)

யாரு நேத்துராத்திரிகூட வந்தாரே, அவருதானே'ம்பா? (ப.14)

ஆமாம்பா அவரேதான். இத்தனை வயசாகியும் கலியாணம் காஞ்சியின்னு இல்லாமலேயே வாழ்ந்திட்டாரு. அவரு இப்ப என்னை சேர்த்துக்குறேன்னு சொல்றாருப்பா! (ப.14)

என்ன- என்னம்மா சொல்றீங்க (ப.14)

... எனக்கு அது சரின்னே தோன்றுதுப்பா? அவரு உதவி செய்யிறதைப் பார்த்து இப்பவே அக்கம் பக்கமெல்லாம் என்னான்னமோ பேச ஆரம்பிச்சிடிச்சு! இன்னும் எவ்வளவு காலத்துக்குதான் அதை வயிறும் கால்வயிறுமா வாழ முடியும்? (பக்.14-15)

... மானமும், வெட்கமும், ரோசமும் இந்த ஜப்பான்காரர் காலத்திலே உங்க மூன்று பேருக்கும் சோறு போடாதுப்பா நிச்சயம் போடாது (ப.15)

மேற்கண்ட இவ்வரையாடலின் வழி இம்மக்களின் வறுமை நாவலில் எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. மானம் - நாணம் - ரோசம் - கற்பு - பண்பாடு எல்லாவற்றையும் இவர்களின் வறுமை அர்த்தமற்றுப் போகச் செய்வதை காண முடிகிறது.

தமிழர்களின் சரக்கு இரயில் பயணம்

நினைத்ததை அக்கணமே செயல்படுத்தும் ஜப்பானியர் தண்டவாளங்களைப் போட தமிழனே ஏற்றவன் என்பதை அறிந்து

கொண்டான் அறிந்தவுடனேயே தரகர்கள் மற்றும் கிராணிமார்களின் உதவியுடன் மலேசியாவில் இருந்த அத்தனைத் தமிழர்களையும் சயாமிற்குக் கொண்டு சென்றனர்.

தோட்டங்களில் செல்வாக்குப் பெற்ற சில கிராணிமார்கள் ஆளுக்கு இவ்வளவு என்று ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு இவ்வேலையைச் செய்தனர் கிராணிமார்களின் ஏழாற்று வார்த்தைகளில் மயங்கிய அப்பாவி தோட்டப்பற்ற தமிழர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். சிலர் பயங்கர பஞ்சத்திலிருந்து தபிகிக்க தாங்களாகவே வலிய வந்தனர். இவ்வாறு கொண்டு செல்லப்பட்ட மக்கள் சுமார் பத்தாயிரம் பேர் இருப்பர் என்று 1949 இல் எழுதப்பட்ட 'ஸ்ரீ வரலாறும்' கூறுகிறது. இம்மக்களை சரக்கு இரயிலிலும் பாறை வண்டிகளிலுமே சயாமிற்கு ஏற்றிச் சென்றனர். சரக்கு இரயிலில் செல்லும்போது அம்மக்களுக்கு ஏற்படும் அனுபவங்களை ஆசிரியர் கூறுவதன் மூலமும் கீழ்வரும் உரையால் வழியும் அறிய முடிகிறது.

"வண்டிக்குள் ஒரு அறை பகலும், ஒரு முழு இரவும் போதுமான காற்றின்றியும் உணவுநீர் இன்றியும் அடைப்பட்டுக் கிடந்த அலுப்பும், களைப் பும், கிட்டங்கிக்குள் நுழைந்ததும் சிலர் கிடைத்த இடங்களில் தங்களை மறந்து சுருண்டு கொண்டனர்." (ஆசிரியர் கூறிச் செல்வது, ப. 33)

இதற்கிடையில் ஆங்கிலேய சண்டை விமானம் பி. 29 ஆடிக்கடி ஜப்பானியர் அமைக்கும் பாலங்களை தகர்த்தவண்ணம் இருந்தன. அவ்வாறு எங்கோ குண்டு போடச் செல்லும்போது இவ்வண்டியைக் கடந்து அவ்விமானம் சென்றது. பயணம் மேற்கொண்டவரில் ஒருவர்,

போறவன் இந்த வண்டிமேலே ஒரு குண்டை போடக் கூடாதா? அங்கே போயி குத்துயிரும், கொலை உயிருமாக சாவறதுக்கு இங்கேயே செத்துத் தொலையலாமே...! (ப.39)

வண்டியில் இருந்த ஒருவர்,

என்ன வேலு தமிழ்! இந்த கட்டைப் பயலுக் பாராவ் புகார் போயாவது சோறு ஏதும் போடுவானுங்களா இல்ல இப்படியே தான் கொலைப் பட்டினியா சயாமிலே கொண்டு போயி இறக்கப் போறானா? (ப. 39)

அப்பெட்டியில் இருந்த கந்தசாமி துக்கம் தாளாமல் தன் கதையை மற்றவர்க்கு கூறுகிறார்.

நான் ஒரே பிள்ளை என் ஆத்தாவக்கு! ஒரே மகன்'னு இந்த பஞ்ச காலத்திலே கூட எனக்கு எவ்வளவு ஆடம்பரமா கலியாணம் செய்து வைத்தாங்க தெரியுமா? (ப.45)

எனக்கு என் பெண்சாதியைப் பத்தி கூட கவலையில்லே!

ஒரு மாசம் மிஞ்சினா ஒரு வருஷம் காத்திருப்பாள். பிறகு செத்துப் போயிட்டான்னு' தலையை முழுகிட்டு வேறொருத் தவணை பிடித்துக்குவாள். ஆனால் என் ஆத்தா....? (ப.45)

மேல்வரும் உரையாடல்களையும் ஆசிரியர் கூறுவதையும் நோக்கும் போது அம்மக்கள், வண்டியில் போதுமான இடமும், உணவும், வெளிச்சமும் இன்றி அவதிப்பட்டுள்ளனர் என்று தெரிய வருகிறது. விரக்தி மனப்பான்மையுடன் அவர்கள் விளங்குவதையும் ஜப்பானியர் மீது மிகுந்த பயத்துடனேயே உள்ளனர் என்பதும் அறிய முடிகிறது. இதற்கிடையில் தன் குடும்பத்தை நினைத்து எங்குவதையும் அறிய முடிகிறது.

நம்-செங்கேம்ப்புகளில் தமிழர்கள்

சாயாம் - பர்மா இரயில் பாதை அமைக்க கொண்டு செல்லப்பட்ட மக்களை நம் - செங்கேம்ப், சிங்கப்பூர் கேம்ப், நிக்கோ கேம்ப், சேத்துக் கேம்ப், ஆங்கிலேயர் கேம்ப் போன்ற பத்துக்கும் மேற்பட்ட கேம்ப்புகளில் தங்கவைத்தனர். மலேசியாவில் இருந்து கொண்டு செல்லப்பட்ட தமிழர்களை நம் - செங்கேம்ப்பிலே தங்க வைத்தனர். காஞ்சனாபுரியில் இருந்து இரண்டு மைல் தூரத்திற்கு அடுத்து நம் - செங்கேம்ப்பை அமைத்திருந்தனர்.

நம்-செங்கேம்ப், இரண்டு பக்கங்களிலும் நடப்பதற்கு இடம் விட்டு பிளங்கு கல் மூங்கில் சட்டங்களை இனைத்து கூமார் மூன்றடி உயரத்தில் ஒரே நீளத்துக்கு நடுமையத்தில் இடம் விடாமல் படுக்கை வரண்டாலை அமைத்திருந்தார்கள். விடுதியில் இருந்த சிலர் மட்டும் தங்கள் தேவைக்கு மண்ணெண்ணெண்ட விளக்கு வைத்திருந்தனர். மற்றபடி விடுதியின் பெரும்பகுதி காரிருளிலே மூழ்கிக் கிடந்தது. இக்கேம்ப்பில் தங்கியிருந்த மக்களில் நூறு பேருக்கு தைக்குரித்தோ என்ற ஒரு கிராணியும், நான்கு 'கேபி' என்ற கணக்குப் பிள்ளையும் நான்கு குறித்தோ என்ற கங்காணியும் இருந்து கண்காணித்தனர்.

அக்கேம்பில் தமிழர்கள் பெற்ற அனுபவத்தையும் கீழ்வருமாறு நாவலாசிரியர் சித்தரித்துள்ளார்.

விடுதியில் வியாதியின் கொடுமை தாங்காமல் வாய்விட்டு அரற்றுவோரும் புரையோடிவிட்ட புண்களின் வேதனையால் அழுது மாப்போரும் அவர்களைப் பற்றியெல்லாம் கொஞ்சமும் கவலைப்படாமல் மதசாத ராஜகுமார அதி தீரா.... என்று பஜனைப் பாடுவோரும் சார்யத்தைக்

குடித்து விட்டு பஜனைக்கேற்ப ஆடுவோருமாக இருந்தனர். (ப. 100 ஆசிரியர் கூறியது)

இந்தக் கேம்பிலே ஒரு இரண்டாயிரம் பேராவது இருப்பாங்களா கிராண்டியாரே?

இல்லப்பா, எட்டாயிரம் பேர் இருக்காங்க! ஒரு சமயம் இருபதினாயிரம் பேர் இருந்த கேம்பா இது.

என்னப்பா இப்படி நாறாது?

மனுசன் இங்க சீக்கால செத்துகிட்டு இருக்கான். இவரு "செண்ட்" வாசனை ஏன் அடிக்கிலேன்னுல்லே கேட்கிறாரு!

பினாக்குழி பக்கத்திலே தானே இருக்கு கேம்பி!

கேம்பின் அருகிலேயே பினாக்குழி இருப்பதாலும் நோம்வாய்ப்பட்டவா இருப்பதாலும் கேம்ப் எப்போதும் நாற்றமிடத்த படியே இருக்கும் என்பதையும் மேற்கண்ட உரையாடல் வழி அறியமுடிகிறது. இத்தகைய குழலில் தங்கி தான் தமிழர்கள் இரயில்பாதை அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

ஐப்பானியரின் கொடுஞ்சிசயல்கள்

இரயில் பாதை அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டவர்களை ஜப்பானியர் கடுமையாக வேலை வாங்கினர். பணியின் போது வேலை செய்யாமல் எமாற்றினாலும் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்றாலும் ஜப்பான்காரர் தன் கையில் வைத்திருக்கும் உளியால் ஒரே போடாக போட்டு கொண்று விடுவான். இவ்வாறு ஜப்பானியரானுவ அடக்கு முறையினால் இரயில் பாதை அமைப்புப் பணி செய்து கொண்டே இறந்தவர்கள் பலர். இவர்களுள் கொடுமை தாங்காது தபிக்க முயன்று கட்டுக் கொல்லப்பட்டவர்களும் உண்டு. ஜப்பானியரின் இத்தகைய கொடுஞ்சிசயல்களை கீழ்வருமாறு நாவலாசிரியர் பதிவு செய்கிறார்.

இவன்தான் உங்க எல்லாருக்கும் பொறுப்பு. அவன் கையிலே இருக்கிற ரோத்தானைக் கவனித்தீங்களா? ஒரு பக்கம் 'ஆம்பர்' மறுபக்கம் கூரான வளி! வேலை செய்யாமல் எமாற்றினால் அவ்வளவு தான், உளியாலே ஒரே போடு, பள்ளம் கண்ட இடத்திலே உயிரோட ஆள தள்ளிட்டுப் போயிடுவான்" (ப.116)

இவனை இங்கே 'எமன்'னு தான் நம்ம ஆஞ்க சொல்லு வாங்க! (ப.116)

ஜேயோ கொல்லப் போற்றன...!" என்று அந்த இருவரும் அலறியது அங்கிருந்த எல்லோர் காதுகளிலும் தெளிவாக விழுந்தது (ப.120)

அம்மா... என்பதைத் தவிர வேறேந்த ஒலியும் இவனிடமிருந்து எழும்பவில்லை. ஒரு விநாடி நெஞ்சை இரு கைகளாலும் அழுத்தியவாறு நின்றவன் மறுவிநாடி பள்ளத்தில் தலைகுப்புற விழுந்தான் (ஆசிரியர் கூறியது - 120)

நீ என்னப்பா! சிலவனுங்க ஒரே போட்டிலே போயிடுவான். சிலவனுங்க 'முனு - நாளு' கூட பள்ளத்திலேயிலிருந்து கத்துரா சத்தம் கேட்கும் (ப.121)

மேற்கண்ட உரையாடல்கள் ஜப்பானியரின் கொடுஞ்செயலுக்குத் தமிழர் ஆளானதை விளக்குகிறது.

நோய்களும் இறப்பும்

தமிழர்கள் தங்கியின் நம்-செங்கேம்ப் சுத்தமாக இல்லாததாலும் கொச்சிலின் தொல்லை அதிகமாக இருப்பதாலும் பலருக்கு வாந்தி, பேதி, மலேரியா, சீலைப்பேண் போன்ற காரணங்களாலும் ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் இறந்தனர். இறந்தவர்களை ஒட்டுமொத்தமாக ஒரே இடத்தில் புதைத்தனர். அவ்வாறு புதைக்கும் இடங்களை பிணக்குழி என்று அழைத்தனர். நோய்வாய்ப்பட்டவர்களுக்கென்று தனியாகக் கொட்டகையும் அமைத்து வைத்திருந்தனர். அக்கொட்டகை நோய்வாய்ப்பட்டவரால் நிரம்பியவுடன் இறந்தவரையும் குஸலயிரும் குத்துயிருமாக இருப்பவரையும் சேர்த்தே எரித்துவிட்டு மீண்டும் புதிய கொட்டகையை அமைத்துக் கொண்டனர். இந்நிகழ்வைக் கீழ்க்கண்டவாறு ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார்.

"நீங்க ஒன்னுகேள்! ஆசுபத்திரியாவது மண்ணாவது சகப் போறான்'னு நிச்சயமானதும் கொண்டு போய் விட்டிடுவான். ஒரு மைல் தூரத்திலே நீள்மான ஒரு அத்தாப்பு வீடு கட்டிப் போட்டிருக்கான். அங்கே போனா போனவன்தான். நல்லா சொல்லினும்'னா அதைச் சாவ கொட்டான்னுதான் சொல்லனும்" (ப.108)

"நீங்க ஒன்னுகேள்! சீலைப்பேணு ஆரம்பத்திலேயே சொல்லுவேன் கடு தண்ணிலே குளி - துணிகளையும் கடு தண்ணிலே துவை'ன்னா கேட்டால்தானே? இன்னிக்கு உடம்பையே அரிச்சிடிச்சி, கொண்டு போயிபிணக் கொட்டடையிலே போட்ச் சொல்லிட்டான். சதைக்குள்ளேயே பேணு அரிச்சிக்கிட்டு போயிடிச்சி! இனி எங்கே....?" (ப.158).

"அன்று காலையில் மாயா பார்த்த குதிக்காலில் பழு வைத்து அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அந்த மனிதன் தன் இடுப்புத் துண்டில் கழுத்தில் தூக்கிட்டுக் கொண்டு விடுதியில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தார்" (ப. 178).

"ஒருத்தன் ரெண்டு பேரா செத்தா நல்ல குழிதோண்டி நல்லா மண்ணைப் போட்டுத்தான் புதைக்கலாம். சமையல்காரரே! இங்கே தான் ஒரு நாளைக்கு இருப்பு பேருக்கு மேலே சாகிறானுங்களே நாங்க எப்படிப்பா நல்லா குழி தோண்டி - நல்லா புதைக்கிறது" (ப.109).

"எல்லோரையும் எரித்தும் கட்டும் கொன்று அதைச் சுற்றி வெட்டியிருந்த கால்வாயைப் போல இருந்த பெரிய குழியிலே போட்டு புதைச்சிட்டானுங்கப்பா!"

சீலைப்பேணை கேள்விப்பட்டிருப்போம். ஆனால், அச்சீலைப்பேண் ஒருவரது உயிரையே அரித்துக் கொல்லும் என்பதை மேல்வரும் உரையாடலின் மூலம் தான் அறிய முடிகிறது. கால்களில் புழுப்பிடித்து வலி தாங்க முடியாமல் தற்கொலை செய்து கொண்டவர்களும் உண்டு என்பதையும் மேல் வரும் உரையாடல்வழி அறியமுடிகிறது.

மீண்டும் சயாமிற்கு

1945ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 15ஆம் நாள் இரண்டாம் உலகப்போர் முடிவற்று ஆங்கிலேயரிடம் ஜப்பான் சரணடைந்தது. இதன் காரணமாக இரயில் பாதை அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டவர்கள் மீண்டும் அவரவர் நாட்டிற்குத் திரும்ப அனுப்பப்பட்டனர். அவ்வாறு மலாயாவிற்கு வந்த தமிழர்கள் தன் குடும்பம் சிதைத்து இருப்பது கண்டு மீண்டும் சயாமிற்குச் சென்றனர். இந்நிகழ்வைக் கீழ்வருமாறு நாவலாசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார்.

"அதையேன் கேட்கிறீங்க இராணி பெத்த பிள்ளையோடு 'பெண்சாதியைப் பார்த்துக்கப்பார்' என்னு பெத்த அப்பன் கிட்டே விட்டிட்டு வந்தேன். படுபாவிப்பய, மருகள் - தன் மகள்'னு நினைக்காம அவளையே சேர்த்துக்கிட்டான். ஒரு பிள்ளையும் இருக்கு! எந்த முகத்தோட நான் ஊருக்குள் நடமாடுவேன். அது தான் திரும்பவும் சயாமுக்கே போரேன். அங்கேயே போயி செத்துப்படலாம்னு!" (ப.300)

"எனக்கு யாருமே இல்லாம போயிட்டாங்க இராணி அப்பா, அம்மா, தம்பி, தங்கச்சி, பெண்சாதி, ரெண்டு பிள்ளைகள் எல்லாருமே வாழும் ஜப்பான்காரன் பஞ்சத்திலே செத்துப் போயிட்டாங்க! வாழ்வே சுடுகாடாப்

போன பிறகு எனக்கு மட்டும் அங்கே என்ன வேலை? அதுதான் நானும் சபாவிக்கே போரேன், அங்கேயே போயிசெத்துப் போயிடலாம்னும் (ப.300)

என் வாழ்க்கையும் கடைசிலே ஒண்ணுமில்லாமல் தான் போக்கப்பா! அம்மா நான் போன கவலையிலே மறுவாரமே மார்ட்டைப்பிலே போயிடிச்சாம். யாரும் துணையில்லாமல் ‘அவள்’ தான் என்ன செய்வாள். யாரையோ கூட்டிக்கீட்டு கடைசிலே அவனும் ஒடிப்போயிட்டாளாம். மேற்கண்ட உரையாடல்கள் மூலம் திரும்பி வந்த தமிழர்களின் குடும்பம் எவ்வாறெல்லாம் சிதைந்துள்ளது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

முடிவுரை

இவ்வாறு சபாம் - பார்மா இராயில் பாதை அமைக்கச் சென்ற தமிழர்கள் எத்தகைய கொடுமைகளையெல்லாம் அனுபவித்தனர் என்பதை நாவலாசிரியர் ஆழமாக பதிவு செய்துள்ளார்.

தொகுத்து நோக்கும் போது தரகர்களாலும் கிராண்மார்களாலும் ஏமாற்றிக் கொண்டு செல்லப்பட்ட தமிழர்கள், இதுவரை எங்கேயும் அனுபவிக்காத அளவுக்குக் கொடுமையினை அனுபவித்துள்ளனர். அவர்களால் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அளவிற்கு கொடுமையான நிகழ்வுகள் அவர்கள் வாழ்வில் நடத்தேறிவிட்டது. இவ்வரலாற்று நிகழ்வினை பதிவு செய்ய விரும்பிய ஆசிரியர் சபாம் - மரண இராயில் என்ற நாவலின் மூலம் நிறைவேற்றியுள்ளார். ஆசிரியர் கூறிச் செல்வதாகவே நாவல் அமைந்துள்ளது. ஆயினும் கதாப்பாத்திரங்களின் பங்கேற்பு உள்ள அளவிற்கு ஆசிரியரின் பங்கேற்பும் உள்ளது. நாவலின் பெரும்பான்மையான இடங்களில் ஆசிரியர் கூறுவதாகவே அமைந்துள்ளது. பல இடங்களில் தேவையான வரலாற்றுத் தகவலை அடைப்புக் குறியில் கூறிச் செல்கிறார். ஆங்கிலேயரும் ஆஸ்திரேலியரும் இவ்வரலாற்று நிகழ்வினை நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே ஆவணப்படுத்திவிட்டனர். ஆனால் தமிழில் இந்நாலே வரலாற்று ஆவணமாக உள்ளது. அவ்வகையில் ஆசிரியர்க்கு மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

துணைநீண்ற நரல்கள்

1. ந. குடுகாசலம், ச. சிவகாபி, அயலகத் தமிழ்க்கலை, இலக்கியங்கள், சமகாலச் செல்லிந்திகள், உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம் வெளியீடு, 2001.
2. சண்முகம், சபாம் மரண இராயில், தமிழோசை பதிப்பகம், 2007.
3. இரா.ந.வீரப்பன், மலேசியத் தமிழர்கள், தமிழோசை, பதிப்பகம், 2010.

முத்தும்மாள் பழனிச்சாமியின் ‘நாடுவிட்டு நாடு’

- நூல்வழி அறியலாகும் மலேசியத் தமிழ்ச்
சமுதாயச் சூழல் (ஐம்பதுகளுக்கு முன்)

முனைவர் ப. சுத்யா
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
எண்ஜினியர். கல்லூரி
பொள்ளாச்சி

இலக்கியம் என்பது உணர்விற்கு உருக்கொடுக்கும் கலை. கருத்துநடைக்கேற்பக் கலை வடிவம் வேறுபடும். வேறுபட்ட கலை வடிவங்களுள் ஒன்று தன்வரலாறு நூல் எழுதுதல். மற்ற இலக்கிய நூல்களெல்லாம் ஒரு வகை உண்மைக்கருவைச் சுற்றிப் பல கற்பணை நிகழ்வுகளால் புணையப்பட்டிருக்கும். ஆனால் தன்வரலாறு என்பது முழுவதும் உண்மைச் சம்பவங்களால் மட்டுமே, கருத்தோட்டம் மிக்கதாக வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். இதனைப்படையில் எத்தனையோ தன்வரலாற்று நூல்கள் பெரும்பாலும் ஆண்களாலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை முழுவதிலும் பெரும்பாலும் அவர்களின் புற உலகுச் செய்திகளும் வெற்றிகளும் பதிவு செய்யப்பட்டவையாக இருக்கும். அவையும் ஒரு நிலப்பரப்புக்குள் அடங்கியவையாக அமையும். ஆனால் “நாடு விட்டு நாடு” எனும் இந்நூல் ஒரு பெண்ணால் எழுதப்பட்டு, புலம்பெயர் இலக்கியப் பட்டியலில் அணிவகுத்து நிற்பது மிகச் சிறப்பாகும்.

நூலாசிரியர்

நூலாசிரியர் இந்திய மண்ணில் கோவை மாவட்டத்தில் கொங்குச் சமுதாயத்தில் தோண்றியவர். சிறு வயதிலிருந்தே கடின உழைப்பும், கல்வியில் மிகுந்த நாட்டமும் கொண்டவர். திடமான மண்ணிலையும் முற்போக்குச் சிந்தனையும் கொண்ட பெற்றோரின் (பழனிச்சாமி, பழனியம்மாள்) மகள். பிற்காலத்தில் தம் கல்வித்திற்தால் தலைமையாசிரியராகப் பணிநிறைவுப் பெற்றவர். வேற்று மண்ணிலும் தம் வினைவலிமையால் வேறுண்றிய தமிழர்.

நூலமைப்பு

‘நாடு விட்டு நாடு’ என்னும் இந்நூல் ஒரு தன் வரலாறு நூலாகவே கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதன் உள்வடிவமைப்பு ஒரு சமுதாயத்தின் வாழ்க்கைக் கூறுகளை உள்ளடக்கிச் செல்வது சிறப்பாகும். ஒரு பரம்பரை

பற்றியோ அல்லது ஒரு குடும்பம் பற்றியோ மட்டுமே சொல்லப்படும். தன் வரலாற்று நூல்களிடமிருந்து இந்நால் முற்றிலும் வேறுபட்டதாகவே அமைந்திருக்கின்றது. இதற்குக் காரணம், இந்நூலின் உள்ளே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள மலேசியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களான தமிழர், மலேயர் மற்றும் சீனர்களைப் பற்றியும் அவர்களின் வாழ்க்கைச் சூழலைப் பற்றியும் காட்சியமைப்போடு எனிய நடையில் விவரித்துச் செல்வதேயாகும். இந்நூலினுள் பெண்களின் சிக்கல்கள், மலாய் மக்களின் வாழ்க்கை நிலை, ஜப்பானியர்களால் விளைந்த தீங்குகள், கல்விச் சூழல், யுத்தகாலச் சிக்கல்கள், சமய வழிபாடுகள், நாட்டுவைத்திய முறைகள், தோட்டத்தொழில் மற்றும் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலை..... என ஒரு சமுதாயக் கட்டமைப்பினுள் விளங்கும் கூறுகள் அனைத்தும் விவரித்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இந்நால் முதலில் 'From Shore to Shore' எனும் பெயரில் ஆங்கிலத்தில் வெளிவர்ந்து பின் தமிழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தமக்கு முன் வாழ்ந்த தம் முன்னோர்களைப் பற்றி அந்தலே ஒவ்வொரு குழுமகளின் முதன்மைக்கடன் என்ற எண்ணத்தை இந்நால் ஏற்படுத்துகிறது.

மலேயாவில் தமிழர்கள்

கி.பி. ஏழு மற்றும் எட்டாம் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே மலேசியா விற்கும் தமிழர்களுக்கும் அரசியல் தொடர்பு இருந்தது என்பதைத்

தென்கிழக்கு ஆசியாவின் இதுயம் போல் விளங்கும் இந்த மலேசிய நாடு வளர்பிறை வடிவில் அமைந்துள்ள வளங்கொழுக்கும் நாடு. இந்த மலேசிய நாட்டிற்கு மற்ற இனத்தவர்களுக்கு முன்னதாகவே வந்து ஆட்சி புரிந்தவர்கள் தமிழர்கள்

(சோலை.இருசன், மலேசியத் தமிழ்ப் புரவலர்கள், முன்னுரை)

என்ற குறிப்பிலிருந்து உணரவாம். மேலும், மலேசியாவில் ஜரோப்பியர்களின் ஆட்சி நிலவிய பொழுது (18ஆம் நூற்றாண்டு) தமிழகத்தில் இருந்து பலர் ஓப்பந்தக் கூலிகளாக மலேசியாவிற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். அப்பொழுது அநேக மக்கள் நாடு விட்டு நாடு சென்றனர். இதனை,

கிராமங்களில் நடைமுறையில் இருந்த வாழ்க்கை முறை, சாதிப் பிரச்சினை, அரசியல், சமுதாயப் பிரச்சினைகள் இவை யெல்லாம் ஒருவகையில் மக்களை நாடு விட்டு நாடு செல்ல வழிவகுத்தன (ப. 7)

என்று இந்நூலாசிரியர் கூறியுள்ளார். இவற்றுள் ஒரு காரணத்தினாலேயே இந்நூலாசிரியரின் குடும்பமும் மலேசியாவில் குடுயேறியது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சமுதாயச் சூழல்

ஒவ்வொரு படைப்பும் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தே படைக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு படைப்பின் கருவும் சமுதாயத்தில் இருந்தே எடுக்கப்படுகிறது. இந்நாலிலும் சமுதாய நிகழ்வுகளின் சிறுசிறு நிகழ்ச்சிக் கோர்வைகள் நிறைந்தே காணப்படுகின்றன. ஒரு பெண்ணிற்குத் தன் வசிப்பிடம் தவிர்த்து வெளியுலகம் தெரியாது என்பது சமுதாயத்தின் பொதுவான கருத்து. அதனை இந்நாலாசிரியர் தகர்க்கும் விதமாகப் பல சூழ்களையும் பகிர்ந்துள்ள தன்மை பாராட்டிற்குரியதாகும்.

பெண்களின் சிக்கல்கள்

காலங்காலமாகவே பெண்களுக்குச் சமுதாயச் சிக்கல்கள் என்பன தவிர்க்க இயலாத ஓன்றாக, இன்றுவரை வேறுக்க இயலாத ஓன்றாகவே இருக்கின்றது. அவற்றுள் கல்விமறுப்பு, பால்யவிவாகம், கணவன் கொடுமை, தாலி பற்றிய நம்பிக்கை, வரதட்சணை உள்ளிட்டவை இந்நாலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ள பெண்களின் சமுதாயச் சிக்கல்களாகும்.

கல்வி பற்றி விழிப்புணர்வு பெரும்பாலும் சிற்றுரீர் மக்களுக்கு மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. ஒரு பெண்பிள்ளையைக் கல்வி கற்க வைத்தால் அவள் வீட்டிற்கும் நாட்டிற்கும் அடங்கமாட்டாள் என்ற கருத்து இன்றாவும் சில பெரியோரிடையே நிலவி வருகிறது. இவர்கள், பெண்கள் கல்வி கற்பதை ஓர் பண்பாட்டு மீறவாகவே கருதுகின்றனர் என்பதை,

எய் பழனா, பள்ளிக்கூடத்துக்கா போற? போ போ. ரெண்டு எழுத்து படிச்சதும் எவ்வனையாவது இழுத்துக்கிட்டு ஓடத்தான் போற! ஊருக்கும் நாட்டுக்கும் மானக்கேடு (ப. 28)

என்று மக்கள் ஏசியதை ஓர் உண்மை நிகழ்வின் வழி இந்நாலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். இந்நிலையில் சிறுமிக்குக் கல்வி மறுக்கப்பட்டுப் பாஸ்ய திருமணம் நடத்தப்பட்டது என்பதனை,

மாப்பிள்ளை பார்த்தாயிற்று. அம்மாவுக்கு அவசரக் கல்யாணம் நடந்தது. அப்பொழுது அம்மாவுக்குப் பத்து வயது இருக்கும். மாப்பிள்ளைக்கு வயது முப்பதுக்கு மேல். பாட்டிக்குத் திருப்தி. கெளரவமாகப் பெண்ணைப் பிள்ளையுடன் அனுப்பி வைத்தார்கள் (ப.30)

என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

மனமும் உடலும் முதிராத இச்சிறு வயதில் கணவனின் ஆதிக்கப் பயமுறுத்தலும் பெண்ணிற்கு அச்சமூட்டியதாக விளங்கிய அக்காலச் சூழலை,

வீட்டில் வலதுகால் எடுத்து வைத்ததும் புருஷனின் முதல் எக்சரிக்கை. நான் தாலி கட்டின பெண்டாட்டி நீ. சொன்ன வேலையெல்லாம் செய்ய வேண்டும். உனக்கு இனி வாழ்வும் சாவும் இங்குதான்.....” அப்படி உனக்கு இங்கு இருக்கப் பிடிக்காவிட்டால் தாவியைக் கழற்றிவிட்டுத் தாராளமாக உன் அப்பன் வீட்டுக்குப் போகலாம். அங்கு உன்னை யாரும் சேர்க்கமாட்டார்கள். குளம் குட்டையில் விழுந்து உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளலாம் (ப. 30)

என்று ஆணின் ஆதிக்கத்தால் விளையும் பெண் சிக்கலையும் இந்நாலில் ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். மேலும் ஒரு பெண்ணின் உணர்வை மதித்து உள்ளத்தை விரூப்பி அன்பு பகிர்ந்து வாழுமால் பொருளுக்காக மட்டுமே பெண்ணை ஒரு பொருட்டாய் மதிக்கும் வரத்தச்சணைக் கொடுமை பற்றியும், “சரி, நகைநட்டு, பெட்டியில் பணம் நூறுநூற்பாய், இவைகளுடன் பெண்ணை அனுப்புக்கள். நான் சேர்த்துக் கொள்கிறேன்” (ப. 31) என்று ஓர் ஆணின் குறிப்பிடுவதாகப் பெண்களின் சிக்கல்கள் பற்றியும் தன் வரலாற்று நாலில் பதிவு செய்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மலாய் மக்கள் பற்றிய குறிப்புகள்

மலேசியர்கள் வாழும் தோட்டப்பறுப் பகுதிகள் மிகவும் பசுமையானதாக இருக்கும். உயரமான மரத்துண்களில் பலகையிலான வீடுகளாகக் கட்டிக் குடியிருப்பர். ஓலைகளால் கூரைகள் வேயப்பட்டிருக்கும். மரக்கட்டைகளை அருகருகே வைத்து ஆணிகளால் பிணைத்துத் தரை அமைத்திருப்பர். மீனும் மாயிசமும் அவர்களின் உணவில் முதன்மையிடம் வகிக்கும். இவர்களைப் பற்றி ஆசிரியர்,

Kampong என்றால் மலாய் மொழியில் கிராமம் என்று பொருள். ஆரம்பக் காலத்தில் மலாயா முழுவதிலும் மலாய்க்காரர்கள் கம்பங்களிலதான் வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் பொதுவாக மீன்பிடித்தல், நெல் பயிரிடுதல், இப்படிப்பட்ட தொழில்களில் ஈடுபட்டுவந்தனர் (ப.154)

என்றும் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் இவர்கள் நிறையப் பழ மரங்களை வளர்த்தார்கள். பச்சைக் காய்கறிகள், இலைகள் இவற்றை விரும்பி

உண்பார்கள். இவர்கள் சமாதான விரும்பிகள். இவர்களின் தலைவர் 'பெங்ஹல்லு' என்று அழைக்கப்பட்டார் என்ற செய்திகளையும் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

ஜப்பானியர்களால் விளைந்த தீங்குகள்

ஜப்பானியர்கள் மலேயாவை ஆட்சி செய்த காலங்களில் (1945-களில்) மக்களுக்கு நிறையக் கொடுமைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். சலவைத் தொழிலாளி ஒருவர் ஜப்பானிய அதிகாரியின் துணியில் உள்ள பொத்தான்களை அடித்துத் துவைத்து உடைத்துவிட்டாராம். “அதற்குத் தன்டனையாக இரு ஜப்பானியர்கள் இவரைத் தூக்கிப் பாறையில் அடித்தார்களாம்” (ப. 114.) அதுமட்டுமல்லாமல் சயாம் ரயில் பாதை அமைக்க மக்களைக் கடத்திக் கொண்டும் சென்றார்கள் என்பதை, “ஜப்பானியர் ஆட்சியில் யார் செய்த சதியோ, பதினெண்து பதினாறு வயது கூட நிரம்பாத ரங்கசாமியைச் சயாமுக்குக் கொண்டு சென்றனர்”. “ஜப்பான் ஆட்சியைச் சாதகமாக வைத்துக் கொண்டு உள்ளுர்க் கலகம் நடந்ததாம். தடியெடுத்தவன் தண்டல்காரன். என் மாமா சின்ன சாமி கூட யாரோ செய்த சதியால்தான் கடத்தப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டாராம்” (ப. 114) என்று ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார். இதுபோலவே, மற்றொரு கொரோ நிகழ்வினையும்,

ஜப்பான் ஆட்சியில் போலீஸாரால் கைதுசெய்யப்பட்டுச் சித்திரவகைத்தக்கு ஆளானவர். உடம்பெல்லாம் நெருப்பால் கட்ட வடு, முதுகுப்பக்கம் பார்க்க சகிக்கவில்லை. முதுகில் துணிக்குப் பெட்டி போடுவது போல் இரும்புப் பெட்டியைக் காய்ச்சித் தேய்ப்பார்களாம். உடம்பெல்லாம் நீர்க்கொப்பளங்கள் தோன்றியதும் அவற்றை வெடிக்கக் கூடியது, உப்பைக் கொட்டுவார்களாம். அவர் செய்த குற்றம் அவருக்கே தெரியாது (ப. 117)

எனவும் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

சயாம் மரண ரயில் பரதை

சயாம் எனப்படும் தாய்லாந்திலிருந்து பர்மா வழியே இந்தியாவிற்கு அமைக்கப்பட்ட ரயில் பாதையே சயாம் மரண ரயில் பாதை. இப்பாதையமைக்கப் பெரும்பாலானோர் ஜப்பானியரால் வலுக்கட்டாயமாக இழுத்துச் செல்லப்பட்டவர்கள்.

... அன்ன ஆகாரபின்றி, அடி உதையுடன் சூடிய பயணம். காரணமின்றி இளைஞர்களுக்கு அடி விழும். உடம்புக்கு முடியாமல் இருந்த சிலரை மயங்கி விழும் வரை அடித்தார்களாம்... (ப.118)

இவர்களில் சில மலாய்க்காரர்களும் அதிகமான ஜோரோப்பியர்களும் இருந்தனர். ஓட்டுமொத்தமாக யாவரும் ஜப்பானியர்களின் அடிமைகளே!

ஜப்பானியர்கள் மட்டும் கையில் துப்பாக்கி, இரும்புத் தடி, பளபளக்கும் கத்தி சகிதம் இந்தியர்களிடம் வேலை வாங்கினார் (ப.118)

என்று சுயாம் மரண ரயில் பாதைப் பற்றி பதிவு செய்திருக்கிறார் ஆசிரியர். ஜப்பானியர்களின் இத்தகு கொடுமைகள் பற்றி எழுத்தாளர் அகிலன்,

கண்டவங்களோட கழுத்தையெல்லாம் வெட்டி மரக் கும்பத்திலே நட்டு வச்சான். ஒரு நாளைக்குக் கூடக் கட்டி வராத அரிசியை ஒரு வாத்துக்கு ரேசனாகக் குடுத்து நம்மைப் பட்டினி போட்டான். கட்டிக்கத் துணியில்லாத நம்ம பொம்பளைங்க சாக்குத் துணியாலே, மானத்தை மறைச்சுக்க வேண்டிய நிலை வந்துடுக்க. தமிழ் நாட்டிலேர்ந்து வந்த தோட்டத் தொழிலாளிங்க வட்சம் பேருக்கு மேலே அவன்போட்ட 'சுயாம் மரண ரெயில்வே'யிலே செத்துப் போயிருக்காங்க (பால்மரக் காட்டினிலே, ப.120)

என்று தம் நாவலில் சுட்டியுள்ளதும் இவ்விடம் நினைவுசூரத் தக்கதாகும்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நிலை

தமிழர்களில் பெரும்பான்மையோர் அரப்பர்த் தோட்டத் தொழிலாளர்களே! அவர்கள் 'கூலிலயம்' எனப்படும் வரிசையாக அமைக்கப்பட்ட மரவீடுகளில் தங்கினர். அரப்பர்த் தோட்டங்களில் 300 மரங்கள் கொண்டவை ஒரு நிறை எனப்படும். காலை ஜந்து மணிக்கு கங்காணி மணி அடித்துவுடன் பால்மரம் சீவும் கத்தி, பால் எடுக்க வாளி இவைகளுடன் ஆணும் பெண்ணுமாகத் தொழிலாளர்கள் பெர்ட்டு என்று சொல்லப்படும் பதிவேட்டு அழைப்புக்குச் சென்று பெயர் கொடுப்பார். பின் நிறைகளுக்குச் சென்று பால்மரம் சீவுவார். பத்து மணிக்குள் இவ்வேலையை முடித்துவிட்டு ஒரிடத்தில் சூடிக் காலைவுணவு உண்பார். பின்பு பால் எடுக்கச் சங்கொலி கேட்கும். பாலெலுடேத்துவிட்டு இரண்டு மணிக்குப் பெண்கள் வீடு செல்வார். ஆண்கள் அதிக ஊதியத்திற்காகக் காடு வெட்டுவது, கால்வாய் வெட்டுவது,

மரங்களைச் சுற்றிப் புல் வெட்டுவது என ஏராளமான வேலைகளில் ஈடுபடுவார். இது 1950க்கு முந்தைய நிலை என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் இதனை,

காலைக் கருக்கலீலே
கங்காணி மணியழக்க
அரக்கப் பறக்க அடுப்புறுட்டி
அரைகுறையாய் போட்டுக்கிட்டு
பாஸ்காட்டு கைவி சட்டை
பட்டைச் சாக்கை மேலே கட்டி
நின்று நினைக்கையிலே
நெஞ்சமெல்லாம் கணக்குதடி

(ப. 124)

என்ற பாடல் மூலம் ஆசிரியர் உணர்த்துகிறார். இப்படி வேலை செய்துவிட்டுப் பின் கள்ளுக்கடையில் நிற்பார்களாம் தமிழர்கள். தமிழர்களின் குடியே அவர்களின் குடியுயர் இயலா நிலைக்குக் காரணமாய் அமைந்திருக்கிறது. இதனை,

நான் மட்டும்தான் குடிக்கிறேன்னு
நினைக்காதேடி கண்ணே - இது
நாலு தலைமுறையாய்
நடக்குதடி பெண்ணே

(ப. 126)

என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

கல்விநிலை

பொதுவாகத் தமிழர்களின் பிள்ளைகள் தோட்டப்புறங்களிலுள்ள தமிழ்ப் பள்ளிகளில் படிப்பார்கள். அதன்பிறகு தோட்டங்களிலே வேலை செய்வார்கள். அவர்களுக்கு மேற்கல்வி கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்காது. கல்வி நிலை பற்றியும் ஆசிரியர்,

எங்கள் நாட்டில் தமிழ், சீன, மலாய் ஆரம்பப் பள்ளிகள்
இருந்தன. அப்பள்ளிகளில் மொழிகள்தான் போதிக்கப்படும்.
12 வயதில் ஆரம்பப் பள்ளிப் படிப்பை முடித்துவிட்டு ஆங்கிலம்
பள்ளிக்கு வரும்பொழுது மாணவர்கள் ஆங்கிலம் தெரியாமல்
சிரமப்படுவார்கள் (ப.214)

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

புதுமுக வகுப்பு ஏற்படுத்தி அதில் ஆங்கிலப்பாடம் கற்பிக்கப்படும். ஆனால் பள்ளிகள் தோட்டங்களிலிருந்து வெகுதூரத்தில் இருக்குமாய்.

அவர்கள் வெளியில் சென்று படிப்பைத் தொடர வசதியில்லை. அவர்கள் பழத்தால் யார் பால்மரம் வெட்டுவது” (ப.125) எனக் கல்விச் சூழலையும் தன் நூலில் விளக்கியுள்ளார். ஆனாலும் முயன்றவர்கள் கற்று மேம்பாட்டனர் என்பதற்கு இந்நால் ஆசிரியரே எடுத்துக்காட்டாவர்.

தொகுப்புரை

இவ்வாறு ஒரு தன்வரலாற்று நூலிலே, ஒரு பெண் தன் சுயம் குறித்த புலம்பல்களைத் தவிர்த்து, பன்னோக்குக் கொண்ட பொதுச் சிந்தனையோடு சமுதாயச் சூழலை விளக்கிச் சென்றிருப்பது இந்நூலின் சிறப்பாகும். அயலக இலக்கியங்களிலே தமிழர்களின் நிலைகூறும் ஒரு சுவையான இலக்கிய நூலாக இந்நால் அமைந்திருக்கிறது என்றால் மிகையன்று.

இந்நாலிலமைந்த மலாய்ச் சொற்கள்

1. தேரிமாகாச் - நன்றி	2. பொந்தியானாக் - மோகினி/ஆழகி
3. ஊடாள் - இறால்	4. கம்பங் - கிராமம்
5. அத்தாப்பு - கூரை	6. உலாம் - இலை
7. பெங்ஹாலு - கிராமத் தலைவர்	8. சம்சு - சாராயம்
9. பாராங் - பெரிய கத்தி	10. சத்து - ஒன்று
11. பேவா - இரண்டு	12. தீக - மூன்று
13. அம்பாட் - நான்கு	14. ரூபோக் - உட்காரு / வசிப்பிடம்
15. குருசி - நாற்காலி	16. பாப்பா - தந்தை
17. சயா - என், எனக்கு	18. இஸ்தானா - அரண்மனை
19. மாலு - அரப்பர் மரக்கோடு	20. அடா - இருக்கிறது
21. தியடா - இல்லை	22. மகோட்டா - மகுடம்
23. பாடு - வாடு	24. இஸ்தரி - மனைவி
25. அப்பா - என்ன?	26. இத்துசியாப்பா - அது யார்?
27. புத்ரி - மகன்	28. புத்ரா - மகன்
29. நாமா - பெயர்	30. மாணாடுமாக் - எங்கு வசிக்கிறீர்?

இனையத்தளம்

அயலகத் தமிழர்களின் இணையத்துள் இலக்கியப் படைப்புகள்

திரு. சுகந்தி வெங்கடேஷ்
அமெரிக்கா

இணையத்தில் தமிழ்

தேழுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்

என்று கனவு கண்டார் மகாகவி கூப்பிரமணிய பாரதியார். அவர் கனவும் கற்பணையும் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் மெள்ள மெள்ள உண்மையாகி வருகின்றன. இந்த நூற்றாண்டில் கணினி உலகில் ஏற்பட்டு வரும் மிகப் பெரிய மாறுதலே இதற்குக் காரணம், இன்றைய கணினித் தொழில் நூட்பமும் இணையத் தளங்களும் உலக உருண்டையை உள்ளங்கையிலே வலம்வர வைக்கின்றன. உலகம் முழுவதும் பரவி இருக்கும் தமிழ் மக்களுக்கு இது பெரிய வரப்பிரசாதமாக அமைகிறது. அயலகத் தமிழரின் இணையப் படைப்புக்கள் காரணமாகத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் ஒரு புத்துணர்ச்சி கிடைத்திருக்கிறது. பாரதி கண்ட கனவுடி தமிழ் வேகமாக உலகமெல்லாம் பரவத் தொடங்கியுள்ளது.

அயலகத் தமிழர்களும் தமிழும்

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தை விட்டு வெளியே வாழும் அயலகத் தமிழர்கள் என்ற கருத்தில் இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. உலகில் எழுபத்து ஏழு மில்லியன் மக்கள் தமிழ் பேசுகிறார்கள். இதில் தமிழ் நாட்டில் தமிழூப் பயன்படுத்துவோர் ஜம்பத்தைத்து மில்லியன் ஆவர். ஆஸ்திரேலியா, மலேசியா, இங்கிலாந்து, தென் ஆப்பிரிக்கா, மியான்மார், சிங்கப்பூர், கண்டா, பிரான்ஸ், மெரீனியஸ், ஜெர்மனி; வளைகுடா நாடுகள், கயானா, பிஜி, அந்தமான் என்று பல நாடுகளில் தமிழ் மக்கள் வாழுகின்றனர் (805 தமிழ் பண்பாட்டுக் கையேடு). இப்படி பல்வேறு நாடுகளில் வாழும் தமிழரை ஒரு மொழியினர் பல நாட்டினர் என்று அழைக்கிறார் பேராசிரியர் அழக்ப்பா ராம்போகன். தமிழர்கள் பல நாட்டினராயினும் அவர்கள் புலம் பெயர்ந்த காரணத்தை அறிந்து கொண்டால் அயலகத் தமிழரின் இலக்கியப் படைப்புக்களின் அடிப்படையை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். புது உலகக் கலைக் களஞ்சியம் என்ற இணையத் தளத்தின் கருத்துப்படி பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தான் அதிகமாகத் தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து உள்ளனர். அன்றைய ஆங்கில காலனி நாடுகளான பர்மா, மலேசியா, சிங்கப்பூர்,

தென் ஆப்பிரிக்கா, பிஜி, மொரிஷியஸ் போன்ற தேசங்களுக்குத் தமிழ்த் தொழிலாளிகள் குடி பெயர்ந்தனர். இவர்களோடு சேர்ந்து தமிழ் வணிகர் களும் புலம் பெயர்ந்தனர். ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து எண்பதுகளில் இலங்கைவாழ் தமிழர்கள் பல ஜூரோப்பிய நாடுகளுக்கும் கண்டா நாட்டிற்கும், தென் ஆப்பிரிக்கா தேசத்திற்கும் அகதிகளாகக் குடியேறினர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பல தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள் தங்கள் தொழிலுக்காக அமெரிக்கா, கண்டா, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளுக்குக் குடிவந்தனர். ‘தமிழ் ஒ’ என்ற இணையத்தளமும் இந்தக் கருத்தை ஆபோதிக்கவே செய்கிறது. அந்த இணையத்தளத்தின் கருத்துப் படி வளளகுடா நாடுகள், பிஜி, மொரிஷியஸ், இந்தோனேவியா ஆகிய நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் தொழிலாளர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறது. அஃதாவது இந்தியாவை விட்டுப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களில் அதிகம் பேர் எழுத்தைத் தம் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் இல்லை. ஆனால் தமிழோடு, தாய் நாட்டோடு தங்களை இணைத்துக் கொள்ளும் ஆர்வத்தில் இன்றைய தொழில்நுட்பத்தின் உதவியோடுஅவர்கள் தங்கள் கருத்துகளைக் கவிதை வடிவமாகவும், தங்கள் அனுபவங்களைக் கட்டுரைகளாகவும், சிறுகதைகளாகவும் வடித்து மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள முனைகின்றனர். அப்படிப் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டும், உலகம் முழுவதும் உள்ள தமிழர்களால் படிக்கப்பட்டும், பார்ட்டுதலைப் பெற்றும் வருகின்றன. இணையத்திலும் கணினித் துறையிலும் உலகத் தமிழர்களின் பங்கு கணிசமாக இருப்பதால்தான் உலகின் பெரிய கணினிகளிலும் இணைய உலாவிகளிலும் தமிழில் எழுதவும் படிக்கவும் வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனால் தமிழில் கருத்துப் பரிமாற்றம் வளர்வதோடு தமிழ் இலக்கியங்கள் இணையம் வழி உருவாகவும் ஒரு நல்ல வழி கிடைத்துள்ளது.

இணையம் தமிழும்

இணையம் என்று பார்க்கும்போது முகநூல் ட்விட்டர் என்ற சமுதாயத் தளங்கள் முதற்கொண்டு பல மடலாட்ட குழுக்களில் தமிழில் கருத்துப் பரிமாற்றம் நடக்கிறது. தமிழில் கருத்துப் பரிமாற்றத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு பல குழுமங்களாக இயங்கி வருகின்றன. அவற்றில் பலர் தங்கள் படைப்புக்களைப் பரிமாறிக் கொள்கின்றனர். அதேத் தட்டமாக இருப்பது வலைப் பூக்கள். இந்தியாவிலும் அயல் தேசங்களிலும் வலைப்பூக்கள் என்று சொல்லப்படும் தனி மனிதனுக்கான சிறு இணையத் தளம் அச்சுப் பிரதிகளில் கையெழுத்துப் பிரசரங்கள் எவ்வாறு செயல்பட்டனவோ அதே வேலையை இந்த வலைப் பூக்கள் கணினியில் செய்கின்றன. அதனால் ஒரு வலைப்பூவை உருவாக்கும் ஒவ்வொரு

மனிதனும் ஓர் இதழை நடத்துகிறான் என்றே சொல்ல வேண்டும். அவற்றில் மற்றவர்களும் தங்கள் கருத்தை இட்டலாம். தங்கள் படைப்புக்களை இட்டலாம். வலைப் பூக்களின் பொருளாட்கக்ம் எப்போதும் மாறிக் கொண்டே இருக்கும். புத்தம் புதிய தொகுப்புக்கள் வெளிவந்துகொண்டே இருக்கும். இவற்றை ஒரு தனி மனிதனின் இணையைப் பிரசரமாக நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அப்படிப்பட்ட தமிழ் வலைப்பூத் தளங்கள் ஏறத்தாழ மூன்றில் இருக்கின்றன. இணையத் தளங்களில் வரும் படைப்புக்கள் இலக்கியமாகத்தான் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் சில வலைப்பூத் தளங்கள் ஒருவரால் பராமரிக்கப்பட்டுப் பலரால் படைப்புகள் அனுப்பப்படும் வலைப்பூத் தளங்கள் ஆகும். இவற்றில் செய்திக் குறிப்புக்கள், நிகழ்வுகள், நேர்காணல்கள், சமையல் குறிப்புக்கள் போன்ற தமிழ்ப்படைப்புக்களைத் தவிரச் சிறுக்கத்தகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் போன்ற தமிழ்ப்படைப்புக்களைத் தவிரச் சிறுக்கத்தகள், நோக்கோடு மற்றவர்களின் எழுத்தைப் பிரசரிக்கின்றன. இவற்றின் எண்ணிக்கை இருபதுக்கும் குறைவாக இருக்கிறது. அவை வியாபார நோக்கத்தோடு செயல்பட்டாலும் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்கு ஊதியம் கொடுக்கிறார்களா என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. அதனால் இணையைப் பக்கங்களில் எழுதுபவர்கள் தமிழை நேசிப்பதாலேயே தமிழில் படைப்புக்களை இணையத் தளங்களில் படைக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியும். கண்டாவில் வாழும் பேராசிரியர் அயல் நாட்டில் வசிக்கும் என்னைத் தமிழில் எழுதத் தூண்டுவது தாய்மொழியின் மீது உள்ள நேசம் என்று சொல்கிறார். அபுதாபியில் வாழும் எழுத்தாளர் கலாம் காதிர் அவர்களும் பேராசிரியரின் எண்ணத்தையே எதிரொலிக்கிறார். நான் மரபுக்கவிடுதலைகளின் பால் உண்டான ஆர்வம் காரணமாக 1974 முதல் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் மேலும் கூறுவதாவது “எழுத்து எமக்குத் தொழில் அல்ல; அஃது என் வாழ்வின் எழில்.” இவ்விருவர் எண்ணத்தையே இணையத்தில் எழுதுபவர் பலர் கொண்டிருக்கலாம் என்று யூகிக்க முடியும். தமிழைத் தமிழுக்காய் இணையத்தில் எழுதும் அயலகத் தமிழுக்களால் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஏற்படும் எந்த ஒரு மாறுதலும் வரவேற்கத் தக்கதே. தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒரு தேக்கம் ஏற்படமால் இருக்க இணையம் ஒரு நல்ல கருவியாக அமைந்துள்ளது.

இணையத்தில் இலக்கியம்

செம்மொழியாம் நம் மொழியில் இலக்கியம் என்று சொல்லும்போது அது காலத்திற்கு ஏற்ப மாறி வருகிறது.இந்த இயக்க ஆற்றல்

இருப்பதாலேயே நம் மொழி இன்றும் பயன்பாட்டில் இருப்பது மட்டுமல்லாமல் இன்றும் பகுப் பகு இலக்கியங்கள் பிறந்து கொண்டே இருக்கின்றன. இந்தக் கணினியுக்தத்திலும் இஃது உண்மையே. இணையத்தில் தமிழ் இலக்கியம் என்று பார்க்கும்போது இன்றைய மக்களின் வாழ்க்கை நிலையையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இலக்கியம் என்பது மக்களின் சமுதாய வாழ்க்கையின் எதிரொலியாக இருக்கிறது. அதனால் இன்று இலக்கியங்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ளும் போது பகுக்கவிடதைகள் முதலிடம்பெறுகின்றன. அவற்றை அடுத்துச் சிறுக்கதைகள், புதினாங்கள் பரவலாகப் படைக்கப்படுகின்றன. அடுத்து வருவன பலவிதமான கட்டுரைகள், பயணக் கட்டுரைகள், வெளிநாட்டில் அனுபவங்கள் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் பக்திக் கட்டுரைகள், தொழில்நுட்பக் கட்டுரைகள் எனப் பல வந்துள்ளன இன்றைய இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் பேச்சு வழக்கிலே இருக்கின்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கணினியில் தமிழ் இன்னும் அதன் மழையைப் பறுவத்திலேயே இருக்கிறது. கணினிக்குக் கணினி எழுத்துரு வேறுபாடுகள் இன்றைய தமிழ் இலக்கியங்கள் இணையத்தில் வேகமாக வளர் ஒரு பெரிய தடையாக உள்ளன. அதையும் மீறிப் புலவர்கள், தமிழ் ஆன்றோர்கள் மட்டும்தாம் தமிழ் இலக்கியம் எழுத முடியும் என்ற நிலை மாறிப் பாமர மக்களும் தன்னம்பிக்கையுடன் இலக்கியங்களைப் படைக்க இணையம் வழி வகுத்து உள்ளது. இணையங்கள் வாயிலாகத் தமிழ் அறிஞர்களும் ஒரு புது ஈடுபாட்டுடன் தங்கள் கருத்துக்களைத் தமிழில் கணினி வழி பகிர்கின்றனர். இதனால் மரபுக் கவிதைகளும் மெள்ள மெள்ள இணையத்தில் எட்டிப் பார்க்க ஆரம்பித்து உள்ளன. சந்தவசந்தம் என்னும் மடலாற்குழு இதில் பெரும் பங்கு ஆற்றி வருகிறது. ஒரு சில தனிப்பட்ட உறுப்பினர்கள் கொண்டுள்ள இந்தப் பழந்தமிழ் இலக்கிய ஆர்வம் கணினித் தமிழ் வளர் வளர் இணையப் பெருவோட்டத்தில் காலப் போக்கில் ஒரு முக்கிய இடம் பெறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஆய்வு நெறி முறை

ஆய்வாளர் ஓர் அயலகத் தமிழர் என்ற முறையிலும், இணையத் தளங்களின் வாசகி மட்டுமல்லாமல் சில இணையத் தளங்களில் எழுதி வருகிறார் என்ற அனுபவத்தாலும், உதிரிப் பூக்களாய்ச் சிதறி இருக்கும் அயலகத் தமிழர்களின் இலக்கியப் படைப்புக்களின் விவரத்தை சேகரிக்கும் ஆவலினாலும் இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த ஆய்வில் பதினெட்டாண்து தமிழ் இணையத் தளங்களில் எழுதும் தொண்ணாற்று ஜந்து அயலகத் தமிழரின் இலக்கியப் படைப்புக்கள் ஆராயப்படுகின்றன.

எண்	வலைத் தளத்தின் பெயர்	நாட்டின் பெயர்
1	வல்லமை	அமெரிக்கா
2	தமிழ் ஆன்லைன்	அமெரிக்கா
3	புதுச்சேரிகாம்	இந்தியா
4	கலாம் காதிர்ப்ளாக்ஸ்பாட்	அபுதாபி
5	மழலைகள்	இந்தியா
6	நிலாச்சாரல்	இங்கிலாந்து
7	அக்கினிக் குஞ்சு	ஆஸ்திரேலியா
8	எழில்நிலா	கன்டா
9	பகுபதிப்ளாக்ஸ்பாட்	கன்டா
10	கணியம்	இந்தியா
11	சம்பத்.காம்	கன்டா
12	செல்லினம்	மலேசியா
13	தமிழ்ப்புங்கா	இங்கிலாந்து
14	தமிழ் ஓவியம்	கன்டா
15	கண்ணப்புகாம்	ஆஸ்திரேலியா

மேலே உள்ள அட்டவணையில் உள்ள இணையத்தளங்களில் அயலகத் தமிழின் இலக்கியப் படைப்புக்களை வரிசையாக ஆராயலாம்.

வல்லமை ஒரு வலைப்பூத் தளம். இஃது அமெரிக்காவின் டெக்ஸாஸ் மாகாணத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இஃது ஒரு வலைப்பூ இணையத் தளம் என்பதால் அதிகமானோரின் தன்விருப்பார்ந்த தமிழ்ப் படைப்புக்கள் இருக்கின்றன. எழுத்தாளர்கள் தங்களுக்குள்ளே படைப்புக்களைப் பற்றிக் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து அதில் பிரசரிக்கப் படும் இலக்கியங்களுக்கு மேலும் மெருகு ஊட்டுகிறார்கள். அதில் இருப்பது எட்டுப் பேர் தங்கள் படைப்புக்களைப் பதிவு செய்கிறார்கள். அதில் இதுவரை ஏற்ததாழ ஆயிரம் கட்டுரைகளும் முந்நூற்று இரண்டு சிறுக்கதைகளும் அறுநூற்று நாற்பத்து ஐந்து கவிதைகளும் பிரசரமாகியுள்ளன. இதில் சமையற் குறிப்புகளும் நிகழ்வுகளும் அடங்கவில்லை.

இந்த இணைய வலைப்பூவில் தேடிக் கண்டு பிடித்த அயலகத் தமிழர்களின் படைப்புக்களின் அட்டவணை இடம். எழுத்தாளரின் பெயர், அவர்கள் எழுதிய இலக்கியவகை, அவற்றின் எண்ணிக்கை, அவர்களுடைய இன்றைய இருப்பிட, நாட்டின் பெயர் ஆகியவற்றை இந்த அட்டவணை காட்டுகிறது.

வஸ்லமை 1

எழுத்தாளர்களின் பெயர்	இலக்கிய வகை	எண்ணிக்கை	நாட்டின் பெயர்
சிவி ரவீந்திரன்	புதினம்	1	அமெரிக்கா
பாக்டர் சக்தி சக்திதாசன்	கட்டுரைகள்	76	இங்கிலாந்து
பாக்டர் சக்தி சக்திதாசன்	கவிதைகள்	3	இங்கிலாந்து
பாக்டர் ரெணுகா ராஜ்சேகரன்	கவிதை	1	அமெரிக்கா
பாக்டர் ரெணுகா ராஜ்சேகரன்	சிறுகதைகள்	34	அமெரிக்கா
பாக்டர் ரெணுகா ராஜ்சேகரன்	கட்டுரைகள்	4	அமெரிக்கா
கமலாதேவி அரவிந்தன்	சிறுகதைகள்	76	சிங்கப்பூர்
கமலாதேவி அரவிந்தன்	கட்டுரை	1	சிங்கப்பூர்
மலர்ச்சா	கவிதை	1	சூதி அரேபியா
மலர்ச்சா	சிறுகதைகள்	2	சூதி அரேபியா
மலர்ச்சா	கட்டுரைகள்	6	சூதி அரேபியா
பாக்டர் நா. கணேசன்	கட்டுரை	1	அமெரிக்கா
பர்வத வர்த்தனி	கட்டுரை	1	குவைத்
பர்வத வர்த்தனி	புதினம்	1	குவைத்
பாக்டர் சக்தி சக்திதாசன்	சிறுகதைகள்	2	இங்கிலாந்து
தமிழ் முகில் நல்மேகம்	கவிதைகள்	4	அமெரிக்கா
தமிழ் முகில் நல்மேகம்	சிறுகதைகள்	2	அமெரிக்கா
விஜயக்குமார்	கட்டுரை	1	சிங்கப்பூர்

அமெரிக்காவில் வாழும் சிவி ரவீந்திரன் என்பவர் ஒரு தொடர்க்கதை எழுதியுள்ளார். முனைவர் சக்தி சக்திதாசன் அவர்கள் இங்கிலாந்தில் வசிக்கிறார். அவர் வல்லமை இதழுக்காக எழுபத்தாறு கட்டுரைகளையும் மூன்று கவிதைகளையும் இரு சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார். முனைவர் ரெணுகா ராஜ்சேகரன் அமெரிக்காவில் வசிப்பவர். இவர் அவ்வை மகள் என்ற புனைபெயரில் வல்லமை இதழுக்காக எழுதி வருகிறார். இவர் முப்பத்து நான்கு சிறுகதைகளையும், ஒரு கவிதையும் நான்கு கட்டுரைகளையும் வல்லமை இதழுக்காக எழுதியுள்ளார். எழுத்தாளர் கமலாதேவி அரவிந்தன் அவர்கள் சிங்கப்பூர் பெரும் புகழ் பெற்ற தமிழ் எழுத்தாளர். அவர் வல்லமை இணையத்தளத்தில் எழுபத்து ஆறு சிறுகதைகளையும் ஒரு கட்டுரையையும் எழுதியுள்ளார். சுவதி அரேபியாவில் வாழும் மலர் சபா என்னும் பெண்மணி ஆறு கட்டுரைகள், இரண்டு சிறுகதைகள் ஒரு கவிதை எனத் தன் எழுத்துப் பயணத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறார். அமெரிக்காவில் வாழும் முனைவர் நா. கணேசன் அவர்கள் ஒரு கட்டுரையை இந்த இணையத்தளத்திற்காக

எழுதியுள்ளார். குவைத் நாட்டில் வாழும் பர்வத வர்த்தினி என்பவர் ஒரு கட்டுரையையும் ஒரு தொடர்க்கதையையும் இந்த இணையத்தளத்தில் படைத்துத் தன்னை ஓர் எழுத்தாளராக அடையாளம் கண்டு கொண்டுள்ளார். தமிழ்முகில் நீலமேகம் என்பவர் அமெரிக்காவில் வசிக்கிறார். இவர் நான்கு கவிதைகள் இரண்டு சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். சிங்கப்பூரில் வசிக்குழ் விஜயகுமார் என்பவர் ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இவர்கள் அனைவரின் படைப்புக்களின் எண்ணிக்கை இருநூற்றுப் பதினேழு ஆகிறது. இதில் இரண்டு புதினங்கள், நூற்றுப் பதினாறு சிறுகதைகள், ஒன்பது கவிதைகள் தொண்ணுறைக் கட்டுரைகள் அடங்கும். கண்டுபிடித்த அயலகத் தமிழர்களில் நான்கு பேர் பெண்கள் ஐந்து பேர் ஆண்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அடுத்ததாக அமெரிக்காவிலிருந்து வெளிவரும் தென்றல் பத்திரிகையின் இணையத்தளமான தமிழ் ஆண்லைனில் அயலகத் தமிழின் இலக்கியம் படைப்புக்கள் பற்றிப் பார்ப்போம். இந்த இணையத்தளம் ஒரு வியாபார நோக்கத்தோடு நடத்தப்படுகிறது. தென்றல் இதழில் வெளிவரும் படைப்புக்களை இதில் காணலாம்.

எழுத்தாளர்களின் பெயர்	இலக்கிய வகை	எண்ணிக்கை	நாட்டின் பெயர்
ஆ. ஆசைத்தம்பி	கட்டுரை	1	அமெரிக்கா
ஆனநக் கல்யாண்	கட்டுரைகள்	19	அமெரிக்கா
ஆல்பெர்ட் ஃபெர்ஸான்டோ	கட்டுரைகள்	4	அமெரிக்கா
அனு ஸ்ரீராம்	சிறுகதைகள்	3	அமெரிக்கா
அனு ஸ்ரீராம்	கட்டுரைகள்	3	அமெரிக்கா
பாலசுப்பிரமணியம்	சிறுகதை	1	அமெரிக்கா
பகவதி சேஷப்பன்	சிறுகதை	1	அமெரிக்கா
பகவதி சேஷப்பன்	கவிதைகள்	35	அமெரிக்கா
பகவதி சேஷப்பன்	கட்டுரைகள்	2	அமெரிக்கா
தீபா ராமானுஜம்	கட்டுரை	1	அமெரிக்கா
எஸ்டேட் குபி	கட்டுரைகள்	2	அமெரிக்கா
கணேஷ் பாபு	கட்டுரைகள்	3	அமெரிக்கா
கீதா பாஸ்கர்	கவிதைகள்	5	அமெரிக்கா
கீதா பாஸ்கர்	கட்டுரைகள்	3	அமெரிக்கா
கீதா பெண்ணெட்	கட்டுரைகள்	3	அமெரிக்கா
கீதா பெண்ணெட்	சிறுகதைகள்	3	அமெரிக்கா
கோபால் குமரப்பன்	கட்டுரைகள்	8	அமெரிக்கா

ஜெயந்தி சங்கர்	கட்டுரை	1	சிங்கப்பூர்
ஜோவியாத் ரகு	சிறுகதைகள்	5	சிங்கப்பூர்
காஞ்சனா தாமோதரன்	கட்டுரைகள்	9	அமெரிக்கா
கலைசெல்லவி கோபாலன்	கட்டுரைகள்	3	அமெரிக்கா
கல்பனா ஹரிஹரன்	கட்டுரைகள்	6	அமெரிக்கா
கந்தசாமி பழனிசாமி	கட்டுரை	1	அமெரிக்கா
காஞ்சனா தாமோதரன்	சிறுகதைகள்	2	அமெரிக்கா
கற்பகம் இளங்கோவன்	சிறுதைகள்	3	அமெரிக்கா
கரு மாணிக்கவாசகம்	கட்டுரை	1	அமெரிக்கா
கரு யாணிக்கவாசகம்	கவிதைகள்	86	அமெரிக்கா
கவிஞர் புகாரி	கவிதை	1	கன்டா
கூத்தரசன்	சிறுகதைகள்	6	அமெரிக்கா
லக்ஷ்மி மூர்த்தி	சிறுகதைகள்	97	அமெரிக்கா
லாஸ் என்ஜலஸ் ராம்	சிறுகதை	1	அமெரிக்கா
லாஸ் என்ஜலஸ் ராம்	கவிதை	1	அமெரிக்கா
மாலா பத்மநாபன்	கட்டுரைகள்	2	அமெரிக்கா
மாலா பத்மநாபன்	சிறுகதைகள்	7	அமெரிக்கா
மங்கள கெளரி	சிறுகதைகள்	2	அமெரிக்கா
மணிமணிவெள்ளனன்	கட்டுரை	1	அமெரிக்கா
மரு நிரஞ்சன்	கட்டுரை	1	அமெரிக்கா
மரு நிரஞ்சன்	கட்டுரை	1	அமெரிக்கா
போகன்	சிறுகதை	1	அமெரிக்கா
மூர்த்தி	கவிதைகள்	2	அமெரிக்கா
முத்துலக்ஷ்மி சங்கரன்	சிறுகதைகள்	25	அமெரிக்கா
முத்துலிங்கம்	சிறுகதை	1	கன்டா
டாக்டர் நா. கணேசன்	கட்டுரைகள்	3	அமெரிக்கா
நாகாத்தினம் கிருஷ்ணா	சிறுகதைகள்	3	அமெரிக்கா
போசிரியர் பசுபதி	கவிதை	1	கன்டா
போசிரியர் பசுபதி	கட்டுரை	1	கன்டா
ராஜன் சடகோபன்	கட்டுரை	1	அமெரிக்கா
ராஜேஷ்வரி ஜெயராமன்	சிறுகதைகள்	2	அமெரிக்கா
ராஜேஷ்வரி ஜெயராமன்	கட்டுரை	1	அமெரிக்கா
ராஜேஷ்வரி	கட்டுரைகள்	8	அமெரிக்கா
ராம் என். ராமக்கிருஷ்ணன்	கட்டுரைகள்	12	கட்டார்
ரத்னம் சூரியகுமரன்	சிறுகதைகள்	2	அமெரிக்கா

ரவி	கட்டுரைகள்	6	அமெரிக்கா
சங்கிதா சாய்கணேஷ்	கட்டுரை	1	அமெரிக்கா
சரோஜா விஸ்வநாதன்	கட்டுரை	1	அமெரிக்கா
சீதா துவராஜ்	கட்டுரை	1	அமெரிக்கா
சீதா நாராயணன்	கட்டுரைகள்	3	அமெரிக்கா
சிவா சேஷப்பன்	கட்டுரைகள்	5	அமெரிக்கா
ஷ.எஸ். பத்மநாபன்	சிறுதை	1	அமெரிக்கா
தில்லைக் குமரன்	கட்டுரைகள்	4	அமெரிக்கா
துள்சா	சிறுகதை	1	அமெரிக்கா
துள்சா	கட்டுரைகள்	9	அமெரிக்கா
உ.மா	சிறுகதைகள்	2	அமெரிக்கா
உ.மையான் முத்து	கட்டுரைகள்	6	அமெரிக்கா
வரலடக்ஷி நிரஞ்சன்	கட்டுரைகள்	30	அமெரிக்கா
வசந்தி சுப்பிரமணியம்	கட்டுரைகள்	102	அமெரிக்கா
வடுவூர் கிருஷ்ணன்	கவிதைகள்	11	அமெரிக்கா
யாமினி	சிறுகதை	1	அமெரிக்கா

தமிழ் ஆண்லைன் இணையத்தளத்தில் அயலகத் தமிழர்களாக ஜம்பத்து ஐந்து பேர் அடையாளம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டனர். இதில் நாற்பக்து ஒன்பது பேர் அமெரிக்கத் தேசத்தில் வசிக்கின்றனர். ராம் என்ற ராமகிருஷ்ணன் என்பவர் கட்டார் தேசத்தில் வசிக்கிறார். இவர் பன்னிரெண்டுக் கட்டுரைகளைப் படைத்துள்ளார். முத்துவிங்கம், கவிஞர் புகாரி, பேராசிரியர் பசுபதி ஆகிய மூவரும் கணாடாவில் வசிக்கின்றனர். கவிஞர் புகாரி ஒரு கவிதையையும், முத்துவிங்கம் ஒரு சிறுகதையையும் பேராசிரியர் பசுபதி அவர்கள் ஒரு மரபுக் கவிதையையும் ஒரு கட்டுரையையும் படைத்துள்ளார். சிங்கப்பூரில் வசிக்கும் ஜெயந்தி சங்கர் ஐந்து சிறுகதை களையும் ஒரு கட்டுரையையும் படைத்துள்ளார். அமெரிக்க எழுத்தாளர்கள் ஜநாற்று எழுபத்து மூன்று கட்டுரைகளையும் நாற்று நாற்பது கவிதைகளையும் ஜநாற்று ஜம்பத்தைத்து சிறுகதைகளையும் படைத்துள்ளார். இந்த இணையத்தளத்தில் இருபத்து ஐந்து பேர் பெண்கள்.

அடுத்ததாக ஆராய்ப்படும் தளம் புதுச்சேரி.காம்.இஃது இந்தியாவில் புதுச்சேரியிலிருந்து நடத்தப்படுகிறது. புலவர் செ. இராமலிங்கன், பாவலர் இராச. தியாகராசன் ஆகியவர்களால் நடத்தப்படும் இந்தத் தளத்தில் பல நல்ல தூய தமிழ் இலக்கியங்கள் உள்ளன. புதுச்சேரி, சென்னை ஆகிய இடங்களிலிருந்து பாவலர்கள் பலரின் மரபுக்கவிதைகள் இந்த இணையத்தளத்தில் உள்ளன.

எழுத்தாளர்களின் பெயர்	இலக்கிய வகை	எண்ணிக்கை	நாட்டின் பெயர்
பன்னாசி நடராஜன்	மரபுக் கவிதை	1	சிங்கப்பூர்
ஆ. குணாளன்	மரபுக் கவிதை	1	மலேசியா
அனந்த நாராயணன்	மரபுக் கவிதை	1	கனடா
பேராசிரியர் பசுபதி	மரபுக் கவிதைகள்	2	கனடா
புஷ்பா கிறிஸ்ட்டி	மரபுக் கவிதை	1	அமெரிக்கா
பாதிதாசன்	மரபுக் கவிதைகள்	7	பிரான்ஸ்

இந்த இணையத்தளத்தில் சிங்கப்பூர், மலேசியா, கனடா, அமெரிக்கா, பிரான்ஸ் நாடுகளைச் சேர்ந்த அயலகத் தமிழர்கள் மரபுக்கவிதைகள் படைத்துள்ளனர். சிங்கப்பூரைச் சேர்ந்த பன்னாசி நடராஜன் ஒரு கவிதையும் மலேசியாவைச் சேர்ந்த ஆ. குணாளன் ஒரு கவிதையும் கனடாவில் உள்ள அனந்த நாராயணன் ஒரு மரபுக் கவிதையும் அதே நாட்டைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் பசுபதி இரண்டு மரபுக் கவிதைகளையும் பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த பாதிதாசன் ஏழு மரபுக் கவிதைகளையும். அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த புஷ்பா கிறிஸ்ட்டி ஒரு மரபுக் கவிதையையும் படைத்துள்ளார். இந்த இணையத்தளத்தில் எழுதிய அயலகத் தமிழர்களில் இவர் ஒருவரே பெண்மனி. இந்த இணையத்தளத்தில் அயலகத் தமிழர்கள் மொத்தம் பதிமூன்று மரபுக் கவிதைகளைப் படைத்துள்ளனர்.

அபுதாபியில் வாழ்ந்துகொண்டு கணக்கராகப் பணிபுரியும் கலாம் காதிர் தம்மைக் கவியன்பன் கலாம் என்ற புனை பெயரில் தன்னுடைய வலைப்பூவான கலாம்காதிர்.ப்ளாக்ஸ்பாட் என்ற இணையத்தளத்தில் நூற்று எண்பத்து நான்கு கவிதைகள் எழுதியுள்ளார். இவர் தம்முடைய கவிதைகளைப் பத்து வலைப்பூக்களில் மீள் பதிவு செய்துள்ளார்.

இந்தியாவில் சென்னையில் குழந்தை இலக்கியங்களுக்காகத் தோடங்கப்பட்ட தளம் மழைவைகள். இஃந்து ஒரு வியாபார நோக்கத்தோடு ஆஸ்திரிக்கப்பட்டது. இதில் ஒரு காலக் கட்டத்தில் பத்து அயலகத் தமிழர்கள் எழுதி வந்தாள்கள் என்றாலும் அவர்களில் பலர் இந்தியாவிற்குத் திரும்பி விட்டதால் அவர்களின் எண்ணிக்கையை இந்த ஆய்வில் சேர்க்கவில்லை. தற்போது அமெரிக்காவில் வாழும் ஆய்வாளர் சுகந்தி வெங்கடேஷ் இந்தக் தளத்திற்கு ஜந்து சிறுவர் கதைகளையும் இருபத்து நான்கு மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

இங்கிலாந்தில் வண்டன் நகரத்திலிருந்து வெளிவரும் இணையச் சஞ்சிகை நிலாச்சாரல். இந்த இணையத்தளம் முதலில் தன்னார்வத்தோடு

தொடங்கப்பட்டுப் பின்னர் வியாபார நோக்கத்தோடு செயல்பட ஆரம்பித்தது. எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் மின்புத்தகமாக்கப்பட்டு அவை இந்தத் தளத்தில் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன.

எழுத்தாளர்களின் பெயர்	இலக்கிய வகை	எண்ணிக்கை	நாட்டின் பெயர்
பாக்பர் சக்தி சக்திதாசன் நிர்மலா ராஜு	கட்டுரைகள்	8	சிங்கப்பூர்
நிர்மலா ராஜு	சிறுகதைகள்	15	இங்கிலாந்து
நிர்மலா ராஜு	கவிதைகள்	5	இங்கிலாந்து
சுகந்தி வெங்கடேஷ்	புதினங்கள்	7	இங்கிலாந்து
சுகந்தி வெங்கடேஷ்	சிறுகதைகள்	30	அமெரிக்கா
சுகந்தி வெங்கடேஷ்	புதினங்கள்	5	அமெரிக்கா
	கட்டுரைகள்	8	அமெரிக்கா

வல்லமை இணையத்தில் எழுதும் முனைவர் சக்தி சக்திதாசன் இந்த இணையத்திலும் எட்டுக் கட்டுரைகள் புனைந்துள்ளார். நிலாச்சாரல் உரிமையாளர் முப்பத்து ஐந்து சிறுகதைகளையும் ஐந்து கவிதைகளையும் ஏழு புதினங்களையும் எழுதியுள்ளார். ஆய்வாளர் சுகந்தி வெங்கடேஷ் இந்த இணையத்தளத்தில் முப்பது சிறுகதைகளும் ஐந்து புதினங்களும் எட்டுக் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். இதில் சிறுகதைகள் நாற்பத்தைந்தும், பன்னிரண்டு புதினங்களும் ஐந்து கவிதைகளும் பதினாறு கட்டுரைகளும் அயலகத் தமிழரால் படைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இணையத்தளத்தில் வேறு சில அயலகத் தமிழர்களும் எழுதியிருக்கக் கூடும். ஆனால் எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய எந்த ஒரு விவரமும் இந்த இணையத்தளம் கொடுக்கவில்லை. அதனால் சில அயலக எழுத்தாளர்களின் விவரம் விட்டுப் போயிருக்கலாம்.

ஆறாவதாக ஆராய்ச்சியில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட தளம் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து இயங்கும் அக்கினிக் குருஞ். இதைப் பல நாட்டில் வாழும் அயலகத் தமிழர்கள் தன்னார்வத்தோடு நிர்வகிக்கிறார்கள். இதில் ஒரு சில இந்தியத் தமிழர்களும் படைப்புகளை அனுப்புகிறார்கள். இந்த இணையம் இலங்கைத் தமிழர்களால் நடத்தப்படுவது சிறப்பு.

எழுத்தாளர்களின் பெயர்	இலக்கிய வகை	எண்ணிக்கை	நாட்டின் பெயர்
நடராஜ கண்ணப்பு	கவிதைகள்	3	இங்கிலாந்து
நடராஜ கண்ணப்பு	சிறுகதை	1	இங்கிலாந்து
நடராஜ கண்ணப்பு	கட்டுரைகள்	3	இங்கிலாந்து

எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி	சிறுக்கதைகள்	3	ஆஸ்திரேவியா
எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி	கட்டுரை	1	ஆஸ்திரேவியா
சாத்ரி	சிறுக்கதை	1	பிரான்ஸ்
கே. சுதாகர்	சிறுக்கதைகள்	9	ஆஸ்திரேவியா
நார்வே நக்கீரன்	கவிதை	1	நார்வே
எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி	கட்டுரை	1	ஆஸ்திரேவியா
கருதி	சிறுக்கதைகள்	7	ஆஸ்திரேவியா
ஸ்ரீ கந்தாராசா	கட்டுரைகள்	3	ஆஸ்திரேவியா
தமிழ் பொடியன்	கவிதைகள்	3	ஆஸ்திரேவியா
யசோதா பத்மநாபன்	கட்டுரைகள்	2	ஆஸ்திரேவியா
நார்வே நக்கீரன்	சிறுக்கதைகள்	4	நார்வே
அருணன் விஜயராணி	கட்டுரைகள்	4	ஆஸ்திரேவியா
கவிஞர் ஆவூரான்	கவிதை	1	ஆஸ்திரேவியா
கவிஞர் ஆவூரான்	சிறுக்கதை	1	ஆஸ்திரேவியா
முருகன் பூபதி	சிறுக்கதைகள்	2	ஆஸ்திரேவியா
முருகன் பூபதி	கட்டுரை	1	ஆஸ்திரேவியா
வி. ஜீவகுமாரன்	சிறுக்கதைகள்	2	டென்மார்க்
வி. ஜீவகுமாரன்	கட்டுரைகள்	9	டென்மார்க்
வி. கிருபாகாரன்	கட்டுரைகள்	3	ஆஸ்திரேவியா

இவற்றில் பதினெண்ந்து அயலகத் தமிழர்களை அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடிந்தது. நடராஜ கண்ணப்பு என்பவர் இங்கிலாந்திலிருந்து எழுதுகிறார். இவர் மூன்று கவிதைகளையும், மூன்று கட்டுரைகளையும் ஒரு சிறுக்கதையையும் இங்கு எழுதியிருக்கிறார். சாத்ரி என்பவர் பிரான்ஸ் நாட்டிலிருந்து ஒரு சிறுக்கதை எழுதியிருக்கிறார். நார்வே நக்கீரன் என்பவர் நார்வேயிலிருந்து நான்கு சிறுக்கதைகளையும், ஒரு கவிதையையும் எழுதியிருக்கிறார். டென்மார்க்கில் வசிக்கும் வி. ஜீவக் குமரன் இரண்டு சிறுக்கதைகளையும் ஒன்பது கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். இவர்களைத் தவிர இந்த இணையத்தில் எழுதும் அனைவரும் ஆஸ்திரேவியாவில் வாழும் அயலகத் தமிழர்கள். அவர்கள் நான்கு கவிதைகளும் பதினெண்ந்து கட்டுரைகளும் இருபத்து இரண்டு சிறுக்கதைகளும் எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த இணையத்தளத்தில் மொத்தம் அறுபத்து ஐந்து இலக்கியங்கள் வெளியாகி உள்ளன. அருணன் விஜயராணி, யசோதா பத்மநாதன் ஆகியோர் இந்த இணையத்தின் பெண் எழுத்தாளர்கள்.

கண்டா நாட்டில் இருந்து வெளி வரும் 'ஸ்பில்ஸ்நிலா' என்ற இணையம் அயலகத் தமிழரின் இலக்கியத் தொகுப்புக் களமாக உள்ளது. இதில்

முக்கியமாக இலங்கைத் தமிழர்களின் இலக்கியப் படைப்புக்களாக இருக்கின்றன.

எழுத்தாளர்களின் பெயர்	இலக்கிய வகை	எண்ணிக்கை	நாட்டின் பெயர்
சாம்பவி	சிறுகதைகள்	5	இலங்கை
ரா. சம்பந்தன்	சிறுகதைகள்	24	கன்டா
நனினி	சிறுகதைகள்	2	கன்டா

இதில் சாம்பவி என்ற இலங்கை எழுத்தாளரின் சிறுகதைகள் ஐந்து உள்ளன. கன்டாவில் வாழும் ரா. சம்பந்தன் என்ற இலங்கைத் தமிழரின் இருபத்து நான்கு சிறுகதைகளும் கன்டாவைச் சேர்ந்த மற்றுமொரு இலங்கைத் தமிழரான நனினி என்பவரின் சிறுகதைகளும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பதுச்சேரி இணையத்தளத்திலும் தமிழ் ஆள்ளைன் இணையத்தளத்திலும் மரபுக் கவிதை எழுதும் பேராசிரியர் பசுபதி துமக்கென இருவலைப்புவை உருவாக்கி இருக்கிறார். இதில் இவர் இதுவரை நூற்று இருபத்து ஏழு கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்,

கணியம் என்ற திறவுற்றுக் கணினி இதழ் கடந்த ஒரு வருடமாகச் சென்னையிலிருந்து தமிழ் மேல் காதல் கொண்ட கணினிப் பொறியாளர்களால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதில் திறவுற்றுக் கணினியின் தமிழில் எழுதப்பட்டும் தமிழ் மொழியாக்கம் செய்யப்படும் வருகின்றன. அதில் சுகந்தி வெங்கடேஷ் எட்டுக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். இலங்கையைச் சேர்ந்த ராமச்சந்திரன் ராயிகாந்த் ஒரு தொடர் கட்டுரை எழுதி வருகிறார்.

கன்டாவில் வாழும் இலங்கைத் தமிழர் இரா. சம்பத் தம்முடைய வலைத்தளமான சம்பத்.காம்-இல் இருபத்து நான்கு சிறுகதைகளும் ஒரு கவிதையும் எழுதியுள்ளார்.

செல்லினம் என்னும் இணையத்தளம் அவைபேசிகளில் தமிழ் எழுத உதவும் ஒரு மென்பொருளை உருவாக்கி உள்ளது. அந்த மென் பொருளோடு தமிழ் இலக்கியச் சேவையாகச் சிங்கப்பூர், மலேசிய எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளை அவைபேசி மூலமாக ஏற்றுகின்றது.

எழுத்தாளர்களின் பெயர்	இலக்கிய வகை	எண்ணிக்கை	நாட்டின் பெயர்
இந்திராஜி	சிறுகதைகள்	5	சிங்கப்பூர்
ஜெயந்தி சங்கர்	சிறுகதைகள்	5	சிங்கப்பூர்

கோ. புண்ணியவான்	கவிதைகள்	4	மலேசியா
கோ. புண்ணியவான்	சிறுகதைகள்	6	மலேசியா
ராஜும் ரஞ்சனி	சிறுகதைகள்	4	மலேசியா
ரே. கார்த்திகே	சிறுகதைகள்	5	மலேசியா

சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர் இந்திரஜித் ஜந்து சிறுகதைகளும் ஜெயந்தி சங்கரின் ஜந்து சிறுகதைகளும் மலேசியா எழுத்தாளர் கோ புண்ணியவான் நான்கு கவிதைகளும் ஆறு சிறுகதைகளும் மலேசிய எழுத்தாளர் ராஜும் ரஞ்சனி நான்கு சிறுகதைகளும், புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் ரே. கார்த்திகே ஜந்து சிறுகதைகளும் ஆக இருபத்து ஒன்பது இலக்கியங்கள் அனைத்திலும் இணையத்தில் வலம் வருகின்றன.

'வல்லமை', 'நிலாச்சாரல்' ஆகிய இணையத்தளங்களில் எழுதி வரும் முனைவர் சக்தி சக்திநாசன் 'தமிழ்நூல்கா' என்ற வலம்பூலில் எழுப்பத்தாறு கவிதைகள் எழுதியுள்ளார். இவர் தம் கவிதைகளை வேறு எங்கும் மீன் பதிவு செய்யவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழோவியம் என்ற இணைய இதழில் அதிகளவு கட்டுரைகள் அயலகத் தமிழர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன. அமெரிக்காவில் வசிக்கும் ஸாஸ் ஏன்ஜூல்ஸ்ராம் என்பவர் பன்னிரண்டு கட்டுரைகளையும் இங்கிலாந்து வாசியான பத்மா அரவிந்த் பதினெந்து கட்டுரைகளையும் முனிவர் சக்தி சக்திநாசன் ஒரு கட்டுரையும் எழுதியுள்ளார். இந்த இணையத்தளத்திலும் எழுத்தாளர்களின் சரியான விவரம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் அயலகத் தமிழரின் பங்களிப்பு இன்னும் அதிகமாகவே இருக்கலாம் என்று யூகிக்கப்படுகிறது.

ஆஸ்திரேலியாவிலுள்ள அக்கினிக் குஞ்ச இணையத்தளத்தின் துணை ஆசிரியர் நடராஜ கண்ணப்பு தமக்கென்று கண்ணப்பு.காம் என்ற இணையத்தை நடத்தி வருகிறார். அதில் அவர் ஒன்பது கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். நாட்டு நடப்புகளையும் அதில் விவாதிக்கிறார்.

இப்பதினெந்து இணையத்தளங்களை ஆராய்ந்ததில் அயலகத் தமிழர்களால் ஆயிரத்து நாலூற்றுத் தொண்ணுறை எட்டு (1498) இலக்கியங்கள் கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் ஜநாற்று அறுபத்து ஏழு கட்டுரைகளும் நாலூற்று மூப்பத்து நான்கு கவிதைகளும் பதினான்கு புதினாங்களும் பதினெட்டு மாடுக் கவிதைகளும் இருபத்து நான்கு மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளும் நாலூற்று நாற்பத்து ஆறு சிறுகதைகளும் அடங்கும்.

முடிவுரை

கணினியில் தமிழ் தற்போதுதான் வளர்ந்து வருகிறது. இந்த நிலையில் இணைய இலக்கியத்தில் அயலகத் தமிழரின் பங்கு சிறிதாக இருந்தாலும் மிக முக்கியமானது. ஏன் எனில் இவர்களில் யாரும் எழுத்தைப் பணியாகச் செய்யவில்லை. அதுமட்டுமில்லாமல் தமிழில் கணினி வழி எழுதப் பல விதமான வழிகள் உள்ளன. டேம், டேப், திஸ்கி, ஒருங்குறிச் செய்யவோரு இணையத்தளமும் ஒவ்வொரு முறையைப் பயன்படுத்துகின்றது. மெல்ல மெல்ல எல்லா இணையத்தளங்களும் ஒருங்குறிக்கு மாறி வருகின்றன. ஆங்கில விசைப்பலகைப் பயன்படுத்தி தமிழில் தட்டச்சுச் செய்யத் தெரியாத பலர் தங்கள் படைப்புக்களை இணையத்தில் இடத் தயங்கலாம். மேலும் இஃது ஒரு முதற்கட்ட ஆய்வு என்பதால் பதினெண்ணது தளங்களே ஆய்வு செய்யப்பட்டன. பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, கனடா போன்ற நாடுகளில் இருக்கும் தமிழ் இணையங்கள் பற்றி ஆய்வாளர் விவரம் சேகரிக்கவில்லை.

இணையத்தில் அயலகத் தமிழர்களின் விவரம் சரிவரக் கிடைக்காத தால் இன்னும் பல அயலகத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் பெயர் விட்டுப் போயிருக்கலாம். அயலகத் தமிழர்களின் வலைப்பூக்களை இந்த ஆய்வு ஆழமாகத் தேடி அலசி ஆராயவில்லை. அதனாலும் பல அயலகத் தமிழர்களின் படைப்புகள் விட்டுப் போய் இருக்கலாம்.

இதே ஆய்வை மீண்டும் கையாண்டால் இந்தக் குறைகளை நிவாரத்திச் செய்து இன்னும் ஆழமான ஆய்வை பேற்கொள்ள முடியும்.

இந்த ஆய்வு அயலகத் தமிழரும் இணையத்தளங்களும் சேர்ந்து தமிழ் இலக்கியத்தில் இன்று ஆற்றி வரும் பங்கை சுட்டிக் காட்டுகிறது. கணினித் தமிழ் வளர் வளர் இன்னும் அயலகத் தமிழர்களின் படைப்புகளும் அவற்றை ஆதரிக்கும் இணையத்தளங்களும் வேகமாக வளரும். அயலகத் தமிழர்களின் தமிழ் அறிவை ஊக்குவித்துப் பலமளிக்கும் வகையில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் செயல்பட வேண்டும்.

துணை நூல்

1. "Dr Pasupathy." E-mail interview. 9 Jan. 2013.
2. "Http://tamilo.com/tamil-population-education-29.html." TamilO! Tamil Video Songs /Free Tamil Movies Online/TV Serials. N.p., n.d. Web. 18 Jan. 2013.
3. "Kalam Kaadir." E-mail interview. 9 Jan. 2013.
4. "Tamil People." - New World Encyclopedia. N.p., n.d. Web. 18 Jan. 2013.
5. Tiruvalluvar, Thirukkural: Thamizh Marai = Tirukkural : The Holy Scripture. Woodridge, IL: International Tamil Language Foundation, 2000. Print.

இணைய உலக இலக்கியப் படைப்புகள்

திரு. செ.க.நா. சுந்திரசேகரன்
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
ஜெயா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
திருநின்றவூர் - 602024
சென்னை

இணைய உலகம் என்பது இன்றைய அறிவியலின் சாதனை உலகமாகக் கருதப்படுகின்ற ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. பகலவளின் கதிர் அகிலம் முழுதும் காணக்கிடைக்கும் அற்புதும் போல் இணையத்தின் பதிவுகள் ஒரே நேரத்தில் உலகை வலம் வருகின்றன. காற்றின் தன்மை போல் அறிவின் சவாசமாக இணையங்களில் பல்துறை சார்ந்த பதிவுகள் பதிவிடப்படுகின்றன. அவற்றில் காணலாகும் இலக்கியப் படைப்புகளை ஆய்வது இன்றைய முக்கியத் தேவையாகிறது.

தமிழ் மொழி பேசும் தமிழ் நிலத்தில் பிறந்து அயலக நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் தங்கள் இலக்கிய ஆர்வத்தினால் பலவேறு நிலைகளில் தமிழ்ப்பணி ஆற்றுகின்றனர். அவ்வகையில் தகவல் தொடர்புச் சாதனங்களில் முன்னிலை பெற்று விளங்கும் இணையங்களில் தனித்தளம் அமைத்தும் வலைப்பூக்களில், தளங்களில் பதிவிட்டும், பங்கிட்டும் தமிழ்ப்பணி ஆற்றுகின்றனர். இவர்களின் படைப்புகளையும், தளங்களையும் ஆய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பூர்வீகத்தின் மரபுகள், பழக்கவழக்கங்கள், விழாக்கள் போன்றவற்றை நினைவில் கொள்ளத் தங்களது படைப்புகளை உணர்வுபூர்வமாக ஆக்கிக் கொள்கின்றனர். அவை வேறுநாடுகளில் வாழும் தன் உறவுகளுக்குப் பயன்படாம் அமையலாம் எனக் கருதுகின்றனர்.

பரந்த தளத்தில் இயங்கும் இணையப் பக்கங்களில் உள்ள இலக்கியப் படைப்புகளை ஆய்வு செய்த தனிமனித் துறைமன்றம் போதாது. எனவே அயலகத் தமிழர்களின் சில குறிப்பிட்ட இலக்கியத்தளங்களில் உள்ள படைப்புகளை ஆய்வு எல்லை கருதுகின்றனர்.

tamil.do.am

தமிழ்க்காதலன் கு.சா. நீலமணி அவர்களால் நடத்தப்பெறும் 'தமிழ் இலக்கிய இணைய இதழில்' தமிழ்ப் படைப்புகள் செம்மையாக இருப்பதனைக் காணமுடிகிறது. இலக்கியத்தின் அனைத்துக் கூறுகளையும் கொண்ட தளமாகவும், நூல்களைக் கோப்பு வடிவத்தில் தரவிறக்கம் செய்து கொள்ளத்

தக்க வளையிலும் அமைந்திருக்கின்றன. கவிதைகள், தமிழ் இலக்கணம், சங்க இலக்கியம், கணினித் தமிழ், நாவல்கள், கட்டுரைகள், திருக்குறள், இலவசத்தமிழ், இ-புத்தகங்கள், தமிழ்ப் பேச்சு, சிறுகதைகள் என்பன இலக்கிய முறையிலான தனித்தனிப் பக்கங்களாகவும், தமிழ் ஈழம், இந்து மதம், தமிழ்ச் செய்திகள், வாசகர் படைப்புகள், வாசகர் பக்கம், கேள்வி - பதில் என்பன திறனாய்வு அல்லது சமூக முறையிலான தனித்தனிப் பக்கங்களில் இலக்கியப் படைப்புகள் பதிலிடப் பெற்றிருக்கின்றன. பன்னாட்டுத் தமிழ்ப் பண்பஸல் வாணோவித் தொடர்பும் இணைக்கப் பட்டுள்ளது.

திருக்குறளில் 53 அதிகாரங்களுக்குப் பல்வேறு அறிஞர்களின் உரையினைப் பதிவும் செய்துள்ளது. ஆய்வாளர்களுக்கு, படிப்பவர்களுக்கு ஒப்பநோக்கிப் படித்தறியும் திறனையும், பயனையும் தரக் கூடியதாகவுள்ளது.

கவிதை எனும் பக்கத்தில் உள்ள கவிதைகள் அழகான வண்ணைப் படங்களுக்கு நடுவே கல்வெட்டுக்களைப் போல வடிக்கப்பெற்றுள்ளன. அவ்வாறான கவிதைகள் நவீனப் போக்குகளைக் கொண்டதாகவும், தராமிக்கதாகவும் அமைந்திருக்கின்றன.

அழகியல், சமூகவியல், பின் நவீனத்துவம், எதார்த்தவாதம், அமைப்பியல் எனும் பல்வேறு கோட்பாடுகளைக் கொண்டதாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக,

நீ எனக்கு
முதல் குழந்தை
இரண்டாம் தாய்
கடைசிக் காதலி

எனும் கவிதையைக் கூறலாம். எளிமை, அழகு, கருத்து, வியப்பு ஆகியவை வெளிப்பட்டு நிற்கும் சிறந்த கவிதையாக எழுதப்பெற்றுள்ளது. மற்றுமொரு கவிதையில் காதலியிடம் காதலன் தன் காதலின் நுயத்தை உணர்த்தும் போது,

கம்பிக்குள்
ஒடும்
மின்சாரம் போன்றதோ,
கம்பிக்கு வெளியே
ஒடும்
காற்றைப்போன்றதோ தான்
என் காதல்

...

...

என்னால்

காட்ட முடியாது

இரு பிடி காற்றையும்

கால் கீலோ

மின்சாரத்தையும்

என்கின்றார் காதல் இன்னதென்று காட்டமுடியாத கவிஞர். 'நீ சம்மதித்தால்' எனும் கவிதையில், காதலியோடு நடந்து செல்லும் நினைவுகளை மீட்டுப் பார்க்கும் காதலன் உச்சகட்டமான உணர்வுகளைத் தனது கவிதையில் குவித்து வைத்திருக்கின்றான். அவ்வாறான கவிதையாக,

கால் வலிக்கும்

வரை....

உன் விரல்

பிடித்து நடக்க

வேண்டும்

இரண்டு வயது

குழந்தையாக.....

எனும் கவிதையைக் கூறலாம். எந்த விதமான சமைகளும் இல்லாது, பரந்த வான்வெளியையும், நடப்புகளையும் கண்டு தூணிக் குதிக்கும் குழந்தை மனத்தோடு காதலி தன் கை பிடித்துச்செல்ல வேண்டும் என்ற நினைப்பு இங்குப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. காதலியைத் தூயாகப் பாவிக்கின்ற மனப்பக்குவம் இக்கவிதையில் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது.

தமிழ் இலக்கணம் பகுதியில் எழுத்துகள் குறித்த இலக்கணம், எழுத்து அட்டவணை ஆகியவை உள்ளன. சங்க இலக்கிய வரலாறு சிறிய அளவில் கூறப் பெற்றுள்ளது. சமூகப்பகுதி பக்கத்தில் உள்ள கட்டுரைகள் ஈழம் சார்பானவையாகக் கடும்போராட்டங்களையும், வரலாறுகளையும், உணர்வுகளைப் பேசுபவையாகவும் அமைந்துள்ளன. கணினித்துறை சார்பான கட்டுரைகள் இணையத்தைப் பயன்படுத்தத் தொடங்குவோர் களுக்கு நல்ல பயனுள்ள குறிப்புகளை உள்ளடக்கி அமைந்திருக்கிறது. வாசகர்களின் பங்களிப்புக் குறைவாகவே உள்ளது. இலக்கியங்களைப் பாது காக்கும் தளங்களில் இத்தளமும் ஒன்று.

blog.selvaraj.us

அயலகத் தமிழனின் அனுபவக் குறிப்புகளாகத் தன் அனுபவத்தை 'மெஸ்ல சமூலது காலம்' எனும் நாலாக வெளியிட்ட இரா. செல்வராகவின்

இணையத்தளமிகு. 'விரிவெளித்தடங்கள்' எனும் பெயரோடு இத்தளம் அமைந்துள்ளது. வாசகர்கள் அதிகம் வாசித்த இணையத்தளமாகவும் இது திகழ்கிறது.

ஆறு கவிதைகள் பதிவிடப்பெற்றிருக்கின்றன. அவை வடிவ முறையிலும், சொல் முறையிலும் நாட்டுப்புற வழக்கை ஒத்துஇருக்கின்றன. சமூகத்தைச் சாடல் இலை மறை காயாகக் கையாளப் பெற்றுள்ளது. இணையம், இலக்கியம், கடிதங்கள், கணிநுட்பம், கண்மணிகள், கவிதைகள், கொங்கு, சமூகம், சிறுக்கை, தமிழ், திரைப்படம், பயணங்கள், பொது, பொருள்பால், யூனிக்கோடு, வாழ்க்கை, வேதிப்பொறியியல் என 17 தலைப்புகளின் கீழ் 269 பதிவுகளைச் செய்திருக்கின்றார். சிட்டத்தட்ட 2500க்கும் மேற்பட்டவர்கள் படைப்புகள் பற்றி விமர்சனம் எழுதி உள்ளனர்.

சமகால வாழ்வில் நடைபெறும் உணர்வுபூர்வமான நிகழ்வுகளைச் சிலர் சாதாரணமாக நினைத்து மறந்து விடலாம். ஆனால், இப்படைப்பாளர் சிறிய உணர்வுகளைக்கூட தன் படைப்பாக்கத் திறனால் அழகுற அமைத்துத் தந்துள்ளார். அதிகப் படைப்புகளில் தன் சுயத்தை மட்டுமே படைப்பாக்கம் செய்திருக்கின்றார். சொல் ஆராய்ச்சியிலும், சொல் விளையாட்டிலும் மேம்பட்டவராக இப்படைப்பாளரைக் கூறலாம். 'வாழ்வே மாயம்', 'நுவேல் கொஞ்சம் கள்ளக் காணோம்' போன்றவற்றை எடுத்துக்காட்டாய்க் கூற முடியும்.

ஈழத் தமிழர்களின் இணையத்தளங்கள்

அயலகத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளில் பெரும்பங்கினர் ஈழத்தமிழ் நிலத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகிறது. அந்தளவிற்குப் பெரும்பான்மை இணையத்தளங்கள், வலைப்பூக்கள் இருக்கின்றன. ஈழத்தில் இருந்து புலம் பெயர்ந்தவர்களும் ஈழத்தில் தற்போது வசிப்பவர்களும் தங்கள் தளத்தில் மற்ற படைப்பாளர்களின் தளங்களைத் தொடர்பு படுத்தி வைத்திருப்பது உலக மக்களின் கவனத்தை ஈழம் சார்பான இலக்கியங்களை வாசிக்க வைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் காண முடிகின்றது. படைப்பாளர்களைத் துதிபாடுவதும், வசை மொழிவதும் காணக் கிடைத்தில்.

ஈழ நாட்டின் பிரச்சினைகளை முன்னவத்துப் பல்வேறு படைப்புகள் வந்தாலும் ஈழத்தமிழர்களின் தளங்களில் செய்தித் தளங்களே அதிகமாக இருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் தங்களின் உறவுகளுக்கும், பிற நாட்டில் வாழும் தமிழர்களுக்கும் உடனுக்குடன் செய்திகள் பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்பதே காரணமாக இருக்கலாம். சரிபாதி குழும வலைப்பதிவுகளாகவும் உள்ளன.

தமிழர்களின் ஒற்றுமை உணர்வை ஈழத்தமிழ்ப் படைப்பாளர்களின் வழி அறிய முடிகின்றது. அயலகத்தில் இருந்தாலும் அவர்கள் தாங்கள் வாழ்ந்த ஊர், பள்ளி, கல்லூரி ஆகியவற்றின் நலனுக்காக ஒன்று சேர்ந்து பண உதவியையும் பெருமையினையும் செய்து வருகின்றனர் என்பது அவர்களின் படைப்புகள் வழி அறிய முடிகிறது.

வேற்று மொழிகளில் எழுதப்படும் இலக்கியங்களைக் காட்டிலும் தமிழ் இலக்கியங்கள் குறைவாகவே பதிவிடப் பெறுகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டு ஒரு புறம் எழும்பிக் கொண்டிருந்தாலும், தமிழில் எழுதப் பெற்றவையும், பதிவிடப் பெற்றவையும் காலம் காலமாய் நின்று தமிழர்களின் வரலாறுகளைப் பற்றசாற்றும் என்பதில் ஜயமில்லை. தமிழகப் பதிவர்களைவிட அயலகத் தமிழ்ப் பதிவர்கள் அதிகமாகவே தமிழ்ப்பணி செய்கின்றனர் என்பது இணையத்தளங்களை வாசிப்பவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்த விசயமாகவே இருக்கும்.

புகலிடத் தமிழர்களின் இணைய இதழ்கள்

செல்வி பா. உமா சங்கரி
ஆய்வியல் நிறைஞர்
உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம்
சென்னை - 600 113

முன்னுரை

வேலை நிமித்தங்களாலும் இன்ன பிற காரணங்களாலும் அயல் நாடுகளில் பல தமிழர்கள் குடியேறியுள்ளனர். அவர்கள் தங்களின் தனிமையைத் தனிக்கவும் மொழி அடையாளத்தைப் புலப்படுத்தவும் கவிதை, கட்டுரைகள், சிறுக்கைகள், புதினங்கள் போன்ற இலக்கியப் படைப்புகளில் தங்கள் பங்கேற்றபை வெளிப்படுத்துகின்றனர். அவ்வாறான இலக்கியங்களையும், படைப்புகளையும் அடையாளம் காண வழிவகுக்கும் வகையில் எற்படுத்தப்பட்டதே இக்கருத்தரங்கின் நோக்கமாகும். மேலும் அயல்நாட்டில் வாழும் தமிழர்கள் தங்கள் பங்களிப்பை இணையத்திலும் வெளியிடுகிறார்கள். அதற்குப் பேருதவியாக இருப்பது இணைய இதழ்கள். இவ்வாறாக, உள்ள அப்ளகத் தமிழர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இணைய இதழ்கள் குறித்துக் கூறுவதே இக்கட்டுரை ஆகும்.

ஆய்வு நோக்கம்

மலேசியா, சிங்கப்பூர், இலங்கை, கனடா, தென்னாப்பிரிக்கா, பிரான்சு நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் இணைய இதழ்கள் குறித்துக் கூறுவதும் அதன் சிறப்புகளை எடுத்துறைப்பதும் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இணைய இதழ்கள்

“இணைய இதழ்கள் என்பதை அச்சுவடிவ இதழ்களைப் போலவே பல்வேறு செய்திகள், படங்கள் இவற்றைக் கொண்டு வெளிவருவனவாக உள்ளன.” மேற்கூறியவாறு இணையம் கற்போம் என்ற நூலில் இணைய இதழ் குறித்துக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அச்சுவடிவத்தில் அல்லாமல் கணினி உதவியுடன் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் விளைவாக நமக்குக் கிடைத்த ஒன்று இனிய இதழ் இதனுள்ளும் அச்சு இதழ் போன்றே வாரம், மாதம், ஆண்டு எனப் பருவங்களைக் கொண்டு வெளிவருகின்றன.

புகலிடத் தமிழர்களின் இணைய இதழ்கள்

பல்வேறு காரணங்களால் வேற்று நாட்டில் உள்ள தமிழர்கள் தங்களது தமிழ் ஆர்வத்தினையும், இலக்கியத்தின் மீது கொண்ட ஈடுபாட்டினையும் உலகுக்குப் புலப்படுத்த இணைய இதழ்களை ஒரு பெரும் ஊடகமாகக் கையாண்டு வருகின்றனர். அவற்றுள் முக்கியமான இணைய இதழ்களாகப் “பதிவுகள், அப்பால் தமிழ், ஊறு, லும்பினி, நிலாச்சாரல், தமிழோவியம், தமிழமுதம், நெய்தல், வார்ப்பு, புகலி, ஈழம் நெட், தூ, இனி ஆகியன முக்கியமானவை” என விக்கிப்பீடியா இணையத் தகவல் களஞ்சியம் குறிப்பிடுகிறது. மேற்கூறியதோடு மட்டும் அல்லாமல் வல்லினம், தங்கமீன் போன்றவையும் அயல்நாட்டுத் தமிழர்களின் இணைய இதழ்களில் முக்கியமானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. மேற்கூறிய இதழ்களில் சில இதழ்கள் குறித்துப் பின்வருமாறு பார்க்கலாம்.

பதிவுகள்

வ.ந.கிரிநாதன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு 2000ஆம் ஆண்டு முதல் கண்டா நாட்டிலிருந்து மாத இதழாக வெளிவரும் இணைய இதழ் பதிவுகள் இதழாகும். இவ்விதழின் தலையாய வாசகமாக ”அனைவருடனும் அறிவினைப் பகிர்ந்து கொள்வோம்” என்பதாகும். இவ்விதழ் அரசியல், கலிதை, சிறுக்குதை, கட்டுரை, நூல்விமர்சனம், நிகழ்வுகள், அறிவியல், ஆய்வுக்கட்டுரைகள், மொழியாக்கக் கட்டுரைகள், வாசகர் பின்னாட்டம், இலவச விளங்பாரம், நூல் அங்காடி ஆகிய பிரிவுகளின் கீழ்க் கெய்திகளைக் கொண்டு புகலிடத்தமிழ் இதழ்களில் முதன்மையாக உள்ளது. அனைவருடனும் அறிவினைப் பகிர்ந்து கொள்வோம் என்பது வெறும் வாசகமாக மட்டுமில்லாமல் அதனையே நோக்கமாகக் கொண்டு விளங்கும் இதனை ச. குணேசவரன் அவர்கள் இலத்திரனியற் குழுவில் புகலிடச் சிற்றிதழ்கள் என்ற கட்டுரையில் “இணையத்தைத் தமிழ்ச் சூழலில் பயன்படுத்தத் தொடங்கியவுடனே ஆரம்ப காலங்களில் வெளிவந்த திண்ணை, அப்பவம், ஆறாம்திணை ஆகிய இதழ்களுடன் பேசக் கூடியதாகப் ‘பதிவுகள்’ இணைய இதழும் அமைந்திருக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்விதழின் இணைய முகவரி: <http://pathivugal.com/>

வார்ப்பு

கலிதைகளுக்கென்று வெளிவரும் இணைய இதழாக முதலில் குறிக்கப்படுவது வார்ப்பு இணைய இதழாகும். இவ்விதழ் 1998ஆம் ஆண்டு மாத இதழாக ‘நிக்குமோ நிக்காதோ’ என்ற பெயரைத் தாங்கி வந்தது. பின்பு

2000ஆம் ஆண்டு முதல் "வார்ப்பு" என்ற பெயர்மாற்றம் பெற்று வார இதழாக வெளிவருகின்றது. அதுபோல 27.1.2013 அன்றைய தேதி வரை இவ்விதம் 628 கவிஞர்களையும் 2696 கவிதைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகிறது. "அணி" என்ற சிற்றிதழ் இவ்விணைய இதழ் குறித்துக் கூறுகையில், 'எளிமையே பேரூரு' என்னும் பதக்குக்கு உதாரணம் வார்ப்புதளம் தான். சிரமம் இல்லாத இணைப்புகளாலும் புத்துணர்ச்சியுட்டும் வண்ணங்களாலும் வலைப்பக்கம் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. கவிதை களுக்கும் படைப்புகளுக்கும் பொருத்தமான புகைப்படங்களைத் தேடிப் பிடித்து இணைத்து அழகுபடுத்தும் பணி பொரிதும் பாராட்டத்தக்கது" எனக் கூறுவதாக எங்களைப்பற்றி என்ற பிரிவில் வார்ப்பு இணைய இதழில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்விதம் பா.மகாதேவன் அவர்களைப் பதிப்பசிரியராகக் கொண்டு வெளிவருகிறது. இதன் சிறப்பாகக் கருதுகையில் நூலகம் என்ற இணைப்பு முக்கியமானதாகும் அவ்விணைப்பின் மூலம் புதிதாக வெளிவந்துள்ள நூல்கள் குறித்த அறிமுகத்தை எளிதாக அறிய முடிகிறது. இவ்விதழின் இணைய முகவரி ஆகும். இதன் தாரக மந்திரம் கவிதை இதயங்களின் துடுப்பு, யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்பதாகும்.

இவ்விதழின் இணைய முகவரி: <<http://www.vaarppu.com>>

அப்பாஸ் தமிழ்

"அப்பாலும் விரீகின்றது வேற்றுமைச் சூழல்
அணையாயல் ஏரீகிறது நெஞ்சினில் தழல்
ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டும் அப்பாஸ் எழும் தமிழ்"

என்பதனையே மழங்கும் மொழியாகக் கொண்டு விளங்கும் இவ்விதம் 2002ஆம் ஆண்டு முதல் பிரான்ச் நாட்டிலிருந்து வெளிவருகிறது.

மேலும் இவ்விதம் கி.பி.அராவிந்தன் அவர்களைத் தள்ளெறியாளராக வும், வை. ஜெயமுருகன் அவர்களைத் துணை நெறியாளராகவும் கொண்டு இயங்குகின்றது. காட்சிக்கூடம் என்ற இணைப்பில் அரிய புகைப்படங்களையும், காணொலிப் படங்களையும் கொண்டு விளங்குகிறது. இவ்விதழில் சமூகப்பிரச்சினைகள் குறித்தும் விவாதிக்கப்படுகிறது. மேலும் இணைப்பு இதழாக உள்ள வண்ணச் சிறகு என்னும் இதழ் முற்றிலும் இலக்கியப் படைப்புகளாக மட்டும் கொண்டு வெளிவருகிறது. யாவரும் கேளிர் என்ற தலைப்பின்கீழ் வாசகர்களின் விமர்சனங்கள் பதிவு செய்யப்படுகிறது. கீற்று என்ற இணையப் பக்கம் தனது 'இணைய இதழ்

அறிமுகம்' என்ற கட்டுரையில் "தமிழின் பிற சஞ்சிகைகளைப் போல், பிற இணையத்தளவுகளைப் போல் அல்லாமல் சற்றே மாறுபட்டு இயங்குகிறது இந்தத் தளம்" என்று கூறுகிறது. அக்கட்டுரையின் கருத்தை நிருபிக்கும் விதமாக இவ்விதம் கொண்டு விளங்குகிறது என்பதில் ஜயமில்லை.

இவ்விதமின் இணைய முகவரி: <<http://appaal-tamil.com/>>

ஊட்று

அதிகார வெளியினை
ஊட்றுக்கும்
பெண்குரல்

என்று பெண்ணினத்தை முன்னேற்றப் பாதையில் இட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கில் வாசகத்தைத் தாங்கி வரும் இவ்விதம் ஜூன் 2005 முதல் வெளிவருகின்றது. இவ்விதம் 2010 ஜூன்வரி முதல் புதுப்பிக்கப்பட்டத் தளத் துடன் வெளிவருகின்றது. சுவிச் நாட்டைச் சேர்ந்த ரஞ்சி அவர்களும், ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த தேவா அவர்களும் ஆசிரியர்களாக உள்ளனர். இவ்விதமில் அரங்கியல், அறிவிப்பு, இதழியல், உரையாடல், கட்டுரை, கவிதை, சினிமா, சிறுகதை, செவ்வி, பதிவு, மடல், விமர்சனம், வேண்டுகோள் என்றவாறு இணைப்புகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. இவ்விதமில் பெண்களுக்கெதிரான வன்கொடுமைகள், இழைக்கப்படும் அநீதிகள் குறித்து ஆழமாக விவாதிக்கப்படுகிறது. மேலும் ஈழத் தமிழகச் சூழலில் உள்ள பெண்களின் நிலைமைகள் குறித்தும் அவை சார்ந்த உரையாடல்கள் அதற்கெனக் கெயல்படும் பெண் அமைப்புகள் குறித்த தகவலும் இங்கு பதிவெடுக்காத உள்ளன. பேற்கூறிய தகவல்களால் இவ்விதம் இணைய இதழ்களில் பெண்ணியக் கருத்துகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும், பெண்ணுரிமைக்குக் குரல் கொடுக்கவும் இவ்விதம் இன்றியமையாதது என்றால் பிகையாகாது.

இவ்விதமின் இணைய முகவரி: <http://www.oodaru.com/>

நிலாச் சாரல்

மண்ணில் தெரியது வானம் என்ற வாசகத்தைத் தாங்கித் தமிழ், ஆங்கிலம் என இருமொழிகளில் இவ்விதம் வெளிவருகிறது. வார இதழான இவ்விதம் மே 2001 முதல் நிலாச் சாரல் நிறுவனத்தால் டி.கே.விலிருந்து வெளிவருகிறது. வாராவாரம் திங்கட்கிழமையன்று வெளிவரும் இவ்விதம் தொடர்கள், கதைகள், கவிதைகள், சுவடுகள், பூஞ்சிட்டு முதலிய இணைப்புகளை வழங்குகிறது.

இவ்விதமின் இணைய முகவரி: <http://www.nilacharal.com>

தமிழோவியம்

இவ்விதம் மீனாட்சி கணேஷ் அவர்களை ஆசிரியராகவும் கணேஷ் சந்திரா அவர்களைப் பதிப்பாளராகவும் கொண்டு வார இதழாக 2002ஆம் ஆண்டு முதல் வெளிவருகிறது. கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, திரைவிமர்சனம், நூல்விளக்கம் ஆகிய பக்கங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு வெளிவருகிறது.

இவ்விதமின் இணைய முகவரி: <http://www.tamiloviam.com>

வல்லினம்

வல்லினம் - கலை இலக்கிய இதழ் என்ற பெயரில் மலேசியா விலிருந்து ம.நவீன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு 29.08.2009 முதல் வெளிவருகிறது மலேசியாவிலிருந்து வெளிவரும் இவ்விதம் நவீன தமிழ் இலக்கியம் சாந்த படைப்புகள், விவாதங்கள் போன்றவற்றை மலேசியா தமிழ்ச் சூழலை எடுத்தியம்பியவாறு வெளியிடுகிறது.

இவ்விதமின் இணைய முகவரி: <http://www.vallinam.com.my/>

முடிவுரை

மொழி என்பது ஒருவனுக்குத் தொடர்பு கொள்ள உதவக் கூடிய கருவி மட்டுமன்று ஒருவனை அடையாளப்படுத்தக் கூடியதாகும். குறிப்பாக அயல் நாடுகளில் வாழ்வார்களுக்கு மொழியே அவர்களைப் பெருமைப்படுத்தக்கூடியதாகவும் அடையாளம் காட்டக்கூடியதாகவும் விளங்கும். ஒருவன் தன் தாய்நாட்டிலிருக்கும் பொழுது தன் தாய்மொழியின் அடையாளம் தெரியாமலும் முக்கியத்துவம் தெரியாமலும் இருப்பான். ஆனால், அயல்நாட்டில் தனிமையிலே இருக்கத்தின்பொழுது தாய் மொழி அடையாளம் பெருத்த மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடியது அத்தருணத்தில் மொழி ஒன்றே அவனுக்கு அனைத்து மகிழ்ச்சியையும் தரவல்லது. அப்படி இருக்கக்கூடிய அயல்நாட்டுத் தமிழர்கள் தங்கள் இலக்கிய ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தவும், தங்களைப் போன்றே மொழி அடையாளத்தைக் கொண்டு விளங்கும் நண்பர்களுக்காகவும் இணைய இதழ்களை உருவாக்குகிறார்கள். மேற்கூறிய இதழ்களும் அவ்வகையினாலே. அவை தமிழக மின்னிதழ்களைக் காட்டிலும் மொழிச் செறிவில் தனித்து விளங்குகின்றன. இதுபோன்ற இதழ்கள் வெளிவருவதனால் தமிழர்கள் எந்தெந்த நாட்டில் எல்லாம் தங்கள் மூளை வளத்தை மனித வளமாக நல்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரிய வருகிறது.

இவ்விதமிகள் வழி நாம் அவர்களின் இலக்கிய ஆர்வம், படைப்புகள் மட்டுமன்றி அவர்கள் வாழும் குழலையும் நன்கு அறிய முடிகிறது. மேலும் இதுபோன்ற இதமிகள் இணையங்களில் பெருகுவதன்வழி உலகின் அணைத்து நாடுகளிலும் தனித்துவத்துடன் கூடிய இடம் கிடைக்கப்பெறும் என்பதில் எவ்வித ஜியமுமில்லை.

கனேடியத் தமிழர்களின் இணையத்தள¹ இலக்கியப் படைப்புகள் - ஒரு மதிப்பீடு

முனைவர் எஸ். சிதம்பரம்
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்ப்புலம்,
காந்திசிராம கிராமியப் பல்கலைக்கழகம்,
காந்திசிராமம் - 624 302
திண்டுக்கல்

தகவல்தொடர்புச் சாதனங்கள் பெருகிவிட்ட தற்காலச் சூழலில் ஊடகம் ஊடாக உலகத்தமிழர்களிடையே தொடர்பாடல் நடைபெற்று வருகிறது. நாளிதழ், சிற்றிதழ், இதழ், நூல்கள், தமிழ் ஒலிபரப்புத்துறை, வானோலி, தொலைக்காட்சி, திரைப்படம், இணையம் ஆகிய வடிவங்கள் ஊடாகத் தமிழ் தொடர்பாடல் இடம்பெறுகிறது. பெரும்பாலன ஊடகங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்புக்குள் உள்ள வாசகர்களை நோக்கியே அக்கறை காட்டுகின்றன. இணையம் உலகத்தமிழரை இணைக்கும் ஒரு முக்கிய ஊடகமாக இருக்கின்றது. மக்கள் ஊடகம் என்பது, பெருமளவு மக்களைச் சென்றடைவதற்காக வடிவமைக்கப்படும் ஊடகத்துறையின் ஒரு பிரிவைக் குறிக்கும். நாடு தழுவிய வானோலிச் சேவைகள், செய்தித்தாள்கள், சுஞ்சிகைகள் என்பவற்றின் அறிமுகத்தோடு 1920களில் மக்கள் ஊடகம் என்னும் கருத்துரு பயன்படத் தொடங்கியது. மக்கள் ஊடகங்கள் என்று சொல்லத்தக்க புத்தகங்கள் போன்றவை இக்கருத்துரு உருவாவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகள் முன்பே உள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தற்காலத்தில் இணைய ஊடகங்களுடாகத் தனிப்பட்டவர்களும், மக்கள் ஊடகத் தயாரிப்பாளர்களோடு ஒப்பிடக்கூடிய அளவுக்கு, மக்களைச் சென்றடையும் வசதிகள் இருப்பதனால் மக்கள் ஊடகம் என்னும் கருத்துரு சிக்கலடைந்துள்ளது. இத்தகைய இணைய ஊடகங்களின் வகைகளாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அவை, தொலைக்காட்சி, தனிப்பட்ட இணையத் தளங்கள், குறும்படங்கள், தகவல்பலகைகள், வலைப் பதிவுகள், இணையத்தளங்கள், இணைய- வானோலி ஒலிபரப்பு, நிகழ்படத்தோல்கள் சேவைகள் ஆகும்.

ஊடகவியல் மனிதர்களுக்கிடையில் கருத்துகளை - தகவல்களைக் காவிச் செல்கின்ற-பரப்புகின்ற வேலையைச் செய்கின்ற தொடர்பாடல் சம்பந்தப்பட்ட துறையைக் குறிக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்வதானால் கருத்தியலைக் கட்டமைப்பது, மனிதர்களினதும் சமூகத்தினதும் இருப்பைத் தீர்மானிப்பது, சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் இருப்பைத் தீர்மானிப்பது,

இலக்கியம், அரசியல், தத்துவம், விஞ்ஞானம், சட்டம், மருத்துவம், பொறியியல் என்று பல்துறை சார்ந்த விடயங்களில் தீர்மானகருஷன் சக்தியாக விளங்குவது என்று ஊகவியலின் நீட்சி வளர்ந்துகொண்டிருப்பது செல்கிறது. அந்த வகையில் முதல்கட்டமாக ஊகவியலின் செயற்பாடுகளைத் தகவல் தெரிவித்தல், அறிக்கையிடுதல், பிரதிபலிப்பை உருவாக்குதல் என்ற மூன்று வரையறைகளுக்குள் அடக்கலாம். கனடாவில் வாழும் தமிழர்கள் தங்களுடைய இலக்கியத் தாக்கத்தை, கருத்துப்பதிவுகளை வெளிப்படுத்த இணையம் சார்ந்த ஊகத்தைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். கணேஷியவாழ் தமிழர்களின் இணையத்தன இலக்கியப் படைப்புகளை இக்கட்டுரை மதிப்பிடுகிறது.

புலம்பெயர்ந்தோர் - விளக்கம்

மக்கள் ஏதேனும் ஒரு காரணம் குறித்துத் தம் தாய் நாட்டைவிட்டு மொழியாலும், இனத்தாலும், பண்பாட்டாலும், பழக்க வழக்கங்களாலும் முற்றிலும் வேறுபட்ட வேறொரு நாட்டிற்குக் குடிபெயர்வதே புலம்பெயர்வு என்பதாகும். இவ்வாறு வாழுமிற்பட்டவர்களால் படைக்கப்படும் இலக்கியங்கள் பிறரால் கண்டுகொள்ளப்படுவதில்லை என்ற குறை இருந்து கொண்டுதான் வருகிறது. புலம்பெயர்ந்தோர் படைப்புகள் அவர்களின் தாய்நாடு குறித்த ஏக்கத்தையும் குடியேறியநாடு அவர்களுக்கு அளித்துள்ள பகுவாழ்வில் அவர்கள் சந்திக்கும் இடர்ப்பாடுகளையும் விளக்கமாக எடுத்துறைப்பதாகவே உள்ளன.

கனடா (Canada) வட அமெரிக்கக் கண்டத்தில் உலகின் இரண்டாவது பெரிய நாடு ஆகும். வடக்கே வட முனையும், கிழக்கே அட்லாண்டிக் பெருங்கடலும், தெற்கே அமெரிக்க ஒன்றியமும், மேற்கே பசிபிக் பெருங்கடலும், அமெரிக்க ஒன்றிய நாடுகளில் அலாஸ்கா மாநிலமும் எல்லைகளாக அமைகின்றன. கனடா பக்து மாகாணங்களையும் மூன்று ஆட்சி நிலப் பகுதிகளையும் கொண்ட கூட்டமைப்பு ஆகும். ஒட்டாவா கனடாவின் தலைநகரம் ஆகும். ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு ஆகிய இரண்டும் கனடாவின் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கின்றன. இருப்பினும் 2011 ஆம் ஆண்டு கணேஷிய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி ஏற்க்குறைய 2,18,000 தமிழர்கள் ரொற்றனரோவிலும், ஒன்றாரியோவிலும் வசிப்பதாகத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளுக்கு அடுத்தபடியாகத் தமிழர்கள் அதிகம் வாழும் நாடு கனடா ஆகும். கனடாவில் வாழும் தமிழர்கள் தங்களுடைய இலக்கியப் படைப்புகளை, நூல்கள், இதழ்கள், வலைப்பூக்கள், இணையத்தளங்கள் வழியாக உடனுக்குடன் வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

பதிவுகள் (www.pathivukal.com)

கனடாவில் இருந்து வெளிவரும் ஓர் இணைய இதழ் (சஞ்சிகை) ஆகும். இது 2000ஆம் ஆண்டில் இருந்து தொடர்ச்சியாக வெளிவருகிறது. இவ்விதழ் TSCII தமிழ்க் கணினி எழுத்துருவைப் பயன்படுத்துகிறது. இதன் ஆசிரியர் வ.ந. கிரிதரன் ஆவர். ஈழத்தின் முற்போக்கு இலக்கிய முன்னோடியான அறிஞர் அ.ந. கந்தசாமியை மீண்டும் இனங்காண்பதில் பதிவுகள் முக்கியப் பங்காற்றி வருகிறது. பதிவுகளில் உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் பல முக்கியமான படைப்பாளிகள் எழுதி வருகின்றார்கள். பலருக்குப் பதிவுகள் களம் அமைத்துக் கொடுத்து வருகிறது. பதிவுகளைப் பற்றிய செய்திகள், கட்டுரைகள் பல சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. பதிவுகள் இணைய இதழ் இன்று உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் பலரால் ஆர்வமாக வாசிக்கப் பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

குவியம் ([www.kuviyam.com <http://www.kuviyam.com/>](http://www.kuviyam.com))

"அறிவு, ஆற்றல், அனுபவம், ஆக்கம் ஆகியவற்றைக் குவியம் ஒன்றாகக் குவிக்கும்" என்று கூறித் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் படைப்புகளைத் தூங்கிக் கனடாவில் இருந்து வெளிவரும் சஞ்சிகை குவியம் ஆகும். அரசியல், கட்டுரை, வணிகம், சிறுக்கை என்று பலதரப்பட்ட படைப்புகள் வெளிவருகின்றன. இச்சஞ்சிகை இணையத்தில் வெளிவரும் படைப்புகளின் முழுமையான அச்சுப் பதிப்பு ஆகும்

தென்றல் (www.tamilonline.com/thendral)

கனடாவிலிருந்து வெளிவரும் மாத இதழ்களில் குறிப்பிடத்தக்கது தென்றல் ஆகும். இது முற்றிலும் இணைய இதழாக வெளிவருகிறது. கண்டத் தமிழ் எழுத்தாளர்களையும், அவர்களது படைப்புகளையும் அறிமுகம் செய்து வைப்பதில் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நேர்காணல், சிறுக்கை, கவிதைப் பந்தல் என இலக்கியப் பங்களிப்பை அளித்துவருகிறது.

அறிதுயில் (www.arituyil.com)

கனடா, ரோறன்ரோவில் இருந்து நவீன தமிழ் இலக்கிய, விமர்சன முனைவுடன் வெளிவரும் ஓர் இதழ் (சஞ்சிகை) ஆகும். மொழிபெயர்ப்புகள், "இலக்கிய உள்வட்ட" அலசல்கள், கவிதைகள், நவீன சமூகவியல் தத்துவ அறிமுகங்களோடு இவ்விதழ் வெளிவருகிறது. எனினும் இது தொடர்ந்து வெளிவரவில்லை.

கதீர் ஒளி (www.kathirolinews.com)

ரொறன்ரோவில் வெள்ளிக்கிழமைதொறும் வெளிவரும் தமிழ்ப் பத்திரிகை(Portal). இது செய்திகள், விளையாட்டு, மருத்துவம், சினிமா, கலசம், ஆண்மிகம், சிறுவர் முற்றம், கவிதைகள், ராசி பலன் ஆகிய பகுதிகளைத் தாங்கி வருகிறது. இது கண்டாவில் இலவசமாகவும் விநியோகிக்கப்படுகிறது.

காலம்

சீரிய தமிழ் இலக்கியத்தையும், திறனாய்வுகளையும் கொண்டு கண்டாவில் நின்ட காலமாக வெளிவரும் ஒரு சிறந்த சஞ்சிகை ஆகும். இச்சஞ்சிகை தமிழ்நாட்டுக் காலச்சுவட்டைத் தழுவிய அல்லது அதன் படைப்புகளையே பெரிதும் தாங்கி வருவதாக ஒரு விமர்சனம் உண்டு. காலம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் செல்வம் அவர்கள் "வாழும் தமிழ்" என்று ஒரு நூல் கண்காட்சியும் ஒவ்வொரு கோடைக் காலத்திலும் கண்டாவில் கடந்த சில ஆண்டுகளாக நடத்தி வருகின்றார்.

தேடல்

1980களில் கண்டாவில் இருந்து மாதாந்தம் வெளிவந்த தமிழ்ச் சிற்றிதழ் ஆகும். இந்த இதழுக்கு ஓர் ஆசிரியர் குழு பொறுப்பாக இருந்தது. இது சிறுக்கை, கவிதை, கட்டுரை, ஒவியம், எனப் பலவகையான படைப்புகளை வெளியிட்டது. இந்த இதழ்களில் சில தமிழும் நாள் ஒரு நூல் திட்டத்தில் எண்ணிம் வடிவில் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழர் தகவல்

கண்டாவில் 'ஒட்டகப் பயணம்' என்று கூறி நிலைத்து நின்று பலதரப்பட்ட நிகழ் காலத் தகவல்களை எளிமையாகத் தமிழர் தகவல் பகிர்கின்றது. குடிவரவு, கல்வி, கண்டிய அரசியல், மொழிபெயர்ப்பு, அறிவிப்புகள், பயணக் கட்டுரைகள், நினைவு மீட்டல்கள், 'கண்டியக் காட்சிகள்' என்று பல முக்கியப் பயனுள்ள தகவல்களைப் பகிர்கின்றது. இச்சஞ்சிகையின் ஆண்டு இதழ்கள் அதிக பக்கங்களுடன் பல நல்ல கட்டுரைகளைக் கோத்து வெளிவந்துள்ளது.

தாம் வீடு (www.thaiveedu.com)

கண்டாவில் வெளிவரும் தமிழ் மாத இதழ் ஆகும். வீடு தொடர்பான பல தகவல்களை இது தாங்கி வருகிறது. வீடு விற்பனைத் தொழிலில் உள்ள பலர் இதில் எழுதுகிறார்கள். அதேபோலச் சம அளவான பக்கங்களில்,

சமகால அரசியல், வாழ்வியல், இலக்கியம், கலை சம்பந்தமான கட்டுரைகளும், சிறுகதைகளும் வெளி வருகின்றன.

கண்டாவிள் முன்னணி எழுத்தாளர்களான அ. முத்துவிங்கம், தேவகாந்தன், குரு அரவிந்தன், பொ.கனகசபாபதி, கவிஞர் கந்தவனம், என்.கே.மகாவிங்கம், கவிஞர் சேரன், கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன், மாழுலன், குலேந்திரன், துருவசங்கரி போன்றோரும் இந்த இதழில் தொடராக எழுதி வருகின்றனர். ‘ஆழ் முத்துக்கள்’ என்ற தலைப்பில் ஒவ்வொரு இதழிலும் பழம்பெரும் கலைஞர்கள் பற்றிய அறிமுகம் இடம் பெறுகின்றது.

பரிமாணம் (இதழ்)

1990களில் வெளிவந்த தமிழ் மாதாந்த சிற்றிதழ் ஆகும். இதன் ஆசிரியர் க. நவம் ஆவார். இது புலம் பெயர்ந்த மக்களின் வாழ்வு முறை மற்றும் செறிவான படைப்பாக்கங்களையும் வெளியிட்டுள்ளது. இந்த இதழ்களில் சில தமிழும் நாள் ஒரு நூல் திட்டத்தில் எண்ணிம வடிவில் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன.

மண்வாசம்

கண்டாவில் இருந்து வெளிவரும் பல்கலை இலக்கிய மாத இதழ் ஆகும். இவ்விதழ் சிறுகதை, சமூகத்தொடர், கவிதைகள், கட்டுரைகள் எனப் பல படைப்புகளைத் தாங்கி வெளிவருகின்றது. பல ஆக்கங்கள் கண்டா தொடர்பாக அமைந்திருப்பது இதன் சிறப்பு ஆகும்.

முழக்கம் (www.muzhakkam.com)

“பொங்கு தமிழினத்தின் உணர்ச்சித் தமிழேடு” என்ற கோசத்துடன் வெளிவருகிறது. இது தனித் தமிழ், தமிழ்த் தேசியக் கொள்கைகள் குறித்துப் பேசுகின்றன.

வரனமே எல்லை

இது சுயமுன்னேற்றத்துக்கு உதவும் வகையில் பல கட்டுரைகளைத் தாங்கி வருகிறது. தனிமனித வளர்ச்சி, தன்னம்பிக்கை, உளவியல், உறவுகள், சமூகம் எனப் பல பயன்மிக்க படைப்புகள் வெளி வருகின்றன. அரசியல், சினிமா, சோதிடம் என வெளிவரும் பெரும்பான்மை இதழ்களில் இருந்து இஃது ஒரு மாறுபட்ட இதழ் ஆகும்.

வைகறை (www.vai karai.com)

கண்டாவில் வெளிவரும் தமிழ் வா இதழ். இதில் செய்தி, அரசியல், பண்பாடு, வரலாறு, நேர்காணல் எனப் பல வகையான படைப்புகள் வெளி

வருகின்றன. சுமதி ரூபன், சக்கரவர்த்தி போன்ற கணாடிய எழுத்தாளர்களின் பந்தி எழுத்துகளும் வெளிவருகின்றன.

விளம்பரம் (www.vlambaram.com)

கண்டாவில் மாதம் இருமுறை வெளிவரும் தமிழ் இதழ். விளம்பரம் என்று பெயர் தாங்கி வந்தாலும் மற்ற பல இலவசப் பத்திரிகைகளைவிட பல தரமான கட்டுரைகளை இது வெளியிடுகிறது. இவ்விதம் 1991 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு முதல் நாளில் இருந்து தொடர்ந்து வெளிவருகிறது. கண்டா மற்றும் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து எழுத்தாளர்கள் மற்றும் துறைசார் வல்லுநர்களின் ஆக்கங்கள், அரசியல், அறிவியல், வினையாட்டு, மாணவர் பகுதி, திரைத்துறை போன்ற பல்வேறு துறைகளும் கணாடிய வரி, வீடு மற்றும் அடையாளம் குறித்த கட்டுரைகளும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

வானொலிகள்

வானொலிகளைப் பண்பலை (Fm), இணைய வானொலி என இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட தூர் எல்லையை மட்டும் கொண்டு செயற்படும் வானொலிகள் பண்பலை என்றும், நாடு, இனம், எல்லை கடந்த நிலையில் இணையத்தின் வாயிலாகத் தமிழர்களின் நெஞ்சத்தை இடம்பிடிக்கும் வானொலிகள் இணைய வானொலிகள் என்றும் பெயர்பெறும். அந்த வகையில் கணேஷியத் தமிழர்களின் இலக்கியத் தாகத்தை வெளிப்படுத்த இவ்வகை வானொலிகளும் பயன்படுகின்றன. கணேஷியத் தமிழ் ஊகங்களில் ஒலிபரப்புத்துறை அல்லது வானொலிகள் ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. கண்டாவில் பண்பலை மூலமாகவும், இணையம் மூலமாகவும் செயற்படும் வானொலிகள் பல உள்ளன. அவை,

- கணேஷியத் தமிழ் ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் - CTBC
- கீதவாணி
- கணேஷியத் தமிழ் வானொலி - CTR
- மொன்ரியல் தமிழ் ராகம்- MTR
- தமிழ்ப் பண்பலை 101.3 - CMR
- அணைத்துலகத் தமிழ் வானொலி - GTR
- தமிழ் ஸ்ரார் வானொலி
- சர்வதேசத் தமிழ் வானொலி - ITC

- ஆமென் வாணோலி
- வணக்கம் பண்பஸல 105.9
- ஏ9 வாணோலி
- கலசம்
- வெளிச்சம்

கனேடியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் (www.ctbc.com)

கன்டாவில் முதலில் தொடங்கப்பட்ட 24 மணிநேரத் தமிழ் ஒலிபரப்புச் சேவை ஆகும். இது 1996இும் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. இதன் இயக்குறர் இளையபாரதி ஆவார்.

கனேடியத் தமிழ் வரளினரலி (www.ctr24.com)

கன்டாவில் இருந்து ஓலிரப்பாகும் தமிழ் வாணோலி ஆகும். இது 1999 -ஆம் ஆண்டு ஜூலை முதல் சிறப்பு அலைவரிசையில் தொடங்கப்பட்டது. இதனைக் கேட்பதற்கு தனியாக ஒரு வாணோலி பெறவேண்டும். பண்பஸல் அலைவரிசையில் பெரும்பாலும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு கனேடியப் பல்லினப் பண்பாட்டு வாணோலி CMR FM 2004இல் தொடங்கப்பட்டது.

கீதவரணி (www.geethavaani.com)

கன்டாவில் ஓலிபரப்பப்படும் 24 மணி நேரத் தமிழ் வாணோலி ஆகும். இது 1995இும் ஆண்டில் இருந்து ஓலிபரப்புச் செய்கிறது.

வணக்கம் பண்பஸல 105.9 (<<http://1059.fm/>>)

2012இல் தொடங்கப்பட்ட 24 மணிநேர முழுத் தமிழ்க் கனேடிய வாணோலி ஆகும். ஆசிய நாடுகள் தவிர்த்த ஒரு நாட்டில் முழு நேரத் தமிழ்ப் பண்பஸல் அலைவரிசை இதுவே ஆகும். தமிழன் தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தினரே இதனையும் நடத்துகிறார்கள்.

ச.எம்.ஆர் 101.3 (<http://www.cmr.fm/>)

பண்பஸல் ஓலிபரப்புச் சேவை கன்டாவில் வாழும் பல்லினச் சமூகத்திற்காகக் கனேடியத் தமிழ் வாழ் தெற்காசிய மக்களால் தொடங்கப்பட்ட வாணோலிச் சேவையாகும். இச்சேவையில் தமிழ், ஹிந்தி, மலையாளம், தெலுங்கு, உருது, வியட்னாம் மொழிச் சேவை, சிந்தி, அரபு

மொழிச் சேவை போன்ற இருபது மொழிச் சேவைகளினை சி.எம்.ஆர். பண்பலை வாணோலி தொடங்கி இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வானிராலிகளின் மொழி நடை

தொடக்க காலத்தில் பழைய இலங்கை வாணோலிக் கலைஞர்கள் பலர் கணேஷியத் தமிழ் ஒலிபரப்புத்துறையில் பங்கு கொண்டதால் செய்தி வாசிப்பு, உரையாடல் என அநேக நிகழ்ச்சிகளில் ஆங்கிலம் கலப்பில்லாத தமிழ் மொழிக்காகவும், தெளிவான தமிழ் உச்சரிப்பும் கணேஷியத் தமிழ் வாணோலிகளில் இருந்தது. எனினும் தற்பொழுது இந்தத் தரம் சற்றே குறைந்து காணப்படுகிறது.

இறுதியாக...

புலம்பெயர்ந்த தமிழர் தங்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பை வெளிப்படுத்த இணையத் தளங்களையே அதிகம் நாடுகின்றனர். இவர்களது படைப்பு ஆர்வத்தை ஊக்கப்படுத்தும் வகையில் தமிழ் நாட்டில் உள்ள தமிழ்மைப்புகள் அவர்களது படைப்புகளைப் பெரிதும் வரவேற்பதோடு உரிய மதிப்பையும் வழங்க வேண்டும் என்பதே அவர்களின் ஏக்கமாக உள்ளது.

பொது

அயலகத் தமிழரும் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளும்

முனைவர் க. சசிரேகா

தமிழ்த்துறை

கெளரவ விரிவுரையாளர்

நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் அரசு மகளிர்

கலை அறிவியல் கல்லூரி

நாமக்கல்

மனிதனாக இம்மண்ணில் வாழுகின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்களின் தாய்மொழிதான் முகவரி என்பதை எவரும் மறந்திடலாகாது. மனிதன் தன் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள ஆதிகாலத்தில் இருந்தே புலம் பெயர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றான். புலம் பெயர்விற்கான காரணங்கள் மனிதருக்கு மனிதர் மாறுபடலாம். தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் முக்கியமானவை மலேசியா, சிங்கப்பூர், ஜெர்மனி, கண்டா, நார்வே, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகள் ஆகும். புலம் பெயர்ந்த தேசங்களில் வாழுகின்ற தமிழர்கள் தம் தாய்மொழியைத் தாம் வாழுகின்ற நாடுகளில் வளர்ப்பதற்குப் பெரிதும் பாடுபடுகின்றனர். புலம் பெயர்ந்து வாழுகின்ற தமிழர்களைப் பற்றியும் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகள் பற்றியும் ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

தமிழரின் புலம் பெயர்வு

தமிழர்கள் பொருள் தேடுவதற்காகவே பெருமளவில் புலம் பெயர்ந்து சென்றுள்ளனர். “ஜோப்பியா் வரவிற்குப் பிறகு குறிப்பாக ஆங்கிலேயரும், பிரெஞ்சுக்காரரும் தமிழ்ப் பகுதிகளைக் காலனி நாடுகளாக மாற்றிய பிறகு தமிழர் தாம் பிறந்த தாயகத்தை விட்டுப் பல்வேறு நாடுகளுக்குக் கிட்டத்திட்ட அடிமைகளாகக் குடியேற்றப்பட்டனர். மலேசியா, சிங்கப்பூர், தென் ஆபிரிக்கா முதலான நாடுகளுக்குத் தமிழகம், புதுவைப் பகுதிகளில் இருந்து கூலிக் கப்பல்களில் அடிமைகளாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர் என்று க.ப. அறவாணன் அவர்கள் தமிழர் அடிமையானது ஏன்? எவ்வாறு? என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஜெர்மனியில் வாழுகின்ற தமிழர்கள் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பானது மற்றைய நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது கணிசமானதென்றே கூற வேண்டியுள்ளது. இலங்கையில் அரசியல் ரீதியிலான பாதிப்புகளுக்கு உள்ளான தமிழ் மக்கள் 1975ஆம்

ஆண்டுகளில் இருந்து நாட்டைவிட்டு வெளியேறத் தொடங்கினர். வெளியேறியவர்கள் இன்று உலகளாவிய ரீதியில் எங்கும் பரந்துபட்டு வாழ்ந்தாலும் புலம் பெயர்ந்தவர்களின் வாழ்வில் ஜெர்மனி ஒரு தவிர்க்க முடியாத வரலாற்று முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றுள்ளது. ஆரம்பக் காலங்களில் ஐரோப்பிய அமெரிக்க நாடுகளுக்கும் சென்றவர்களுக்கான நுழைவாயிலாக ஜெர்மனி இருந்திருக்கிறது. இலங்கையிலிருந்து ரஷ்யா சென்று அங்கிருந்து சோவியத் யூனியனின் விமானம் மூலம் கிழக்கு ஜெர்மனிக்கு வந்திருங்கி அங்கிருந்து தரைவழிப் பாதை வழியாக ஜெர்மனிக்கே ஆரம்பத்தில் தமிழ் மக்கள் வருகை தந்துள்ளனர். இங்குத் தங்கியவர்கள் போக மீதிப்பேர் ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாடுகளுக்கும் சென்றுள்ளனர்.

இலங்கைத் தமிழ் மக்களுடன் எந்த விதத்திலும் தொடர்பேயில்லாத ஜெர்மனியில் சமார் 75 ஆயிரம் தமிழ்மக்கள் வசித்து வருகின்றனர். கடந்த முப்பது வருடங்களாக இங்குத் தமிழ் மக்கள் வசித்து வருகின்ற போதிலும் தமது மொழி, கலாச்சாரப் பண்பாட்டு அடையாளங்களைச் சிற்பாகவே பேணிக்காத்து வருகின்றனர் என்பது பெருமை தரக்கூடியதாக உள்ளது.

தமது பிள்ளைகளுக்குத் தாய்மொழிக் கல்வியாகத் தமிழ் மொழியைக் கற்றுக் கொடுப்பதில் புகலிட நாடுகளில் ஜெர்மனி முதன்மையாக விளங்குகிறது. தமிழ் மொழிக் கல்வியை ஜெர்மனியில் உள்ள தமிழ்ச் சிறாங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதற்காக 1989 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட ஜெர்மன் தமிழ்க் கல்விச் சேவை என்ற அமைப்பு இன்று 21 வருடங்களைக் கடந்து ஐரோப்பிய ரீதியில் வளர்ந்து தன்னகத்தே அறுபது தமிழ்ப் பாடசாலைகளைக் கொண்ட அமைப்பாக இயங்கி வருகிறது. எந்த அரசியல் சமய நோக்கங்களும் இல்லாமல் தாய்மொழி கற்றுக் கொடுப்பதையே தனது பணியாகக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது. இரண்டாம் வகுப்பு முதல் பதின்மூன்றாம் வகுப்பு வரையில் இலங்கைப் பாடத்திட்ட தமிழ் நூல்கள் பாடசாலைகளில் கற்பிக்கப்படுகின்றன. வருடந்தோறும் ஐரோப்பிய ரீதியிலான தமிழ்மொழிப் பொதுப் பாட்சை நடத்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் ஐரோப்பிய ரீதியில் ஆகைக்கூடிய புள்ளிகள் எடுக்கும் முதல் மூன்று மாணவர்களுக்கு இலங்கையின் தமிழ் அறிஞர்களின் பெயரில் வெற்றிக் கிண்ணனாங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்தியுவனம் வழங்கும் சான்றிதழைப் பல மாநிலங்களில் உள்ள ஜெர்மன் பாடசாலைகளில் அங்கீகித்துள்ளனர்.

1991 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு 'தமிழ் ஆலயம்' என்ற அமைப்பு தன் கொள்கை சார்ந்தவர்களுக்கான பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து இயங்கி வருகின்றது. 1976 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற

தமிழ்ராய்ச்சி மாநாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கம்' ஜெர்மனியிலும் இயங்கி வருகின்றது.

ஜெர்மன் நாட்டில் தமிழ் வளர்ப்பதில் சைவசமயம் பெரும்பங்காற்றி வருகிறது. சுமார் இருபத்தைந்திருக்கும் மேற்பட்ட ஆலயங்கள் பல நகரங்களில் தோற்றுவிக்கப்பட்டு, திருவிழாக்கள், சமய விழாக்களைத் தமிழ் மக்கள் கொண்டாடி வருகின்றனர். இலக்கியத் துறையில் உள்ள எழுத்தாளர்கள் மற்றும் கவிஞர்களை இணைத்து 2002ஆம் ஆண்டு தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் -ஜெர்மனி என்ற அமைப்பு தொடங்கப்பட்டது. அதன் மூலம் வருடந்தோறும் சங்கம் ஒரு நூலை வடிவமைத்து வெளியிட்டு வருகின்றது. "ஜெர்மனியில் தடம்பதித்த தமிழர்கள்" என்ற நூலில் ஜெர்மனியில் உள்ள எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், அறிஞர்கள், உடக்கத்துறை சார்ந்தவர்கள், நாடகத் துறை சார்ந்தவர்கள் என்று பல்துறை சார்ந்த தமிழ்ப் பெருமக்களின் விபரக் கொத்தாக இந்நால் வெளிவந்தது. இந்நால் தொடர்ந்து சிறுக்கதை, கவிதை நூல்களையும் வெளியிடுகிறது.

பல நகரங்களில் தமிழ் மன்றங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டு இயல், இசை, நாடகத் துறையை வளர்ப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் படுகின்றன. இவற்றில் பிரான்போர்ட் (Frankfort) தமிழ்மன்றம், நோயீஸ் (Neuss) முத்தமிழ் மன்றம், பிரீமன் (Bremen) தமிழ்மன்றம், கீல் (Keeil) விஜயலக்ஷ்மி ஞாபகார்த்த சிறுவர் கழகம், எசன் (Essen) தமிழ்க் கலாச்சார மன்றம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

ஜெர்மனியில் பிரீமன் (Bremen) நகரில் வசித்து வரும் நாச்சிமார் கோவிலைச் சாலையில் புகழ்பெற்ற வில்லிசைக் கலைஞராக விளங்கி வருவதோடு குறும்படங்களைத் தயாரிப்பது, நடிப்பது எனத் தனது பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றார். ஜெர்மனியில் ஆங்காங்குத் தமிழ் நூல்நிலையங்கள் இயங்கி வருகின்றன. ஆனாலும் குறிப்பாகப் பொகும் (Bochum) நகரில் நா.நாகேந்திரன் என்பவர் சுமார் ஆறுமாறும் தமிழ்ப் புத்தகங்களைக் கொண்டு சிறந்த நூல் நிலையத்தைக் கடந்த பதினேழு வருடங்களுக்கு மேலாக நடத்தி வருகின்றார்.

பத்திரிகைத் துறையில் 1985ஆம் ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தில் சுமார் முப்பத்தைந்து சஞ்சிகைகள் வரையில் வெளிவந்தன. அவற்றில் மண், சிந்தனை, எண்ணம், தேனீ, வெகுஜனம், கலைவிளக்கு, தூண்டில், கடல் போன்ற சஞ்சிகைகள் குறிப்பிடத்தக்க பங்காற்றிக் கால ஒட்டத்தில் பல கரைந்து போக இன்று 'மண்' என்ற சஞ்சிகை ஒன்றே குறிப்பிடும் படியாக இருபத்திரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக வெளிவந்து

கொண்டிருக்கிறது. இது தவிரப் பொ. சிறிஜீவகனை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'வளர்தமிழ்' என்றும் சஞ்சிகை மாணவர்களுக்குத் தமிழ் வளர்க்கும் நோக்கில் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வெளிவருகிறது.

ஜெர்மனியில் பல தனியார் இணையத்தளங்களும் இயங்கி வருகின்றன. 'தேனீ' என்னும் இணையத்தளம் நீண்ட நாள்களாகத் தொடர்ந்து இயங்கி வருகின்றது. மற்றைய ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் பொழுது ஜெர்மனியில் உள்ள இளம் சந்ததியினரில் பெரும்பான்மையினர் தமிழ்மொழியைக் கற்றுத் தேர்ந்து தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளர்களாக விளங்குகின்றனர்.

கனடாவில் தமிழர்கள்

தமிழர்கள் மேற்படிப்பு சம்பந்தமாகவும் தொழில் காரணமாகவும் பிறநாடுகளுக்குப் பெயர்ந்தனர். ஐரோப்பிய நாடுகள் - குறிப்பாக பிரித்தானியாதான் இந்தப் புலம் பெயர்வின் இலக்காக இருந்தாலும், கனடா போன்ற நாடுகளிலும் சிறிய அளவில் படித்த பணவசதி படைத்த பலர் வாழத் தலைப்பட்டனர். ஹலி஫ாக்ஸ் (Halifax), மொன்றியல் (Montreal), ஓட்டாவா (Ottawa), ரொட்ரோன்ரோ (Toronto), கல்கறி (Calgary), வன்சூவர் (Vancouver) போன்ற நகரங்களில் பல்கலாசாலைகளில் மேற்படிப்புக்காக சிலர் 60 மற்றும் 70 ஆம் ஆண்டுகளிலேயே இணைந்திருக்கின்றனர். இவர்களுள் பெரும்பாலானோர் படிப்பு முடிந்ததையுடன் அங்கேயே வேலை வாய்ப்புப் பெற்றுத்தங்கினர்.

1970 ஆம் ஆண்டின் இறுதிக் கட்டடத்திலும் எண்பதுகளின் ஆர்ப்ப ஆண்டுகளிலும் ஜெர்மனி, சிபிரான்ஸ், பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளுக்கு அகதி விண்ணப்பத்துடன் பெயர்ந்த தமிழர் ஐ.நா.சபையில் அகதிகளை ஏற்படற்கான சாசனத்தில் ஒப்பமிட்டு அயல்நாடுகளான பெல்ஜியம், நெதர் லாந்து, சிவிற்ஸர்லாந்து, கவீடன், நார்வே, டென்மார்க் ஆகியவற்றிலும் சூடியேறினர்.

1983 இல் இலங்கையில் ஏற்பட்ட கலவரத்தை அடுத்து, தமிழர்கள் உலகு பூராவும் அகதியுரிமை கேட்டுப் புலம் பெயர் வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாயினர். பெரும்பாலானவர்கள் கனடாவில் உள்ள 'மொன்றியல்' மாநகரத்திற்குக் குடி பெயர்ந்தனர். தமிழர்களுக்கு வரம் கொடுத்த பெரும்படினமாகக் கனடா விளங்குகிறது. படிப்படியாகக் கனடாவில் சென்று வாழுத்தலைப்பட்ட தமிழர், தமது உறவினர், நண்பர்களை அழைத்துத் தமிழுடன் இணைத்துக்கொண்டதன் மூலம் தமிழர்களின் எண்ணளிக்கை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயரத் தொடங்கியது.

மொன்றியலில் தமிழர்கள் அதிகமாகக் குடியேறியவுடன் அவர்களுக்கான வாய்ப்பு, வசதி, சௌகரியங்களைச் சேவை மனப்பாண்மையுடன் செய்வதற்குச் சமூக நல அமைப்புகள் துவங்கப்பட்டன. இவர்களுடைய கலை, கலாச்சாரத் தாகங்களுக்குத் தீவனம் போடவென்று அமைப்புக்களைத் தொடங்க வேண்டிய தேவையும் ஏற்பட்டது. கியூபெக் ஸமூத்தமிழர் ஒன்றியம் (Eelam Tamil Association of Quebec) என்ற சமூகக் கலை கலாச்சார அமைப்புதான் கனடாவிலேயே முதன் முதலில் குழுமயாக ஒருங்கமைக்கப்பட்ட ஸமூத்தமிழர் அமைப்பாகும். மற்றும் 'தமிழர் ஓலி' இணையம், கனடாத் தமிழர்கலாச்சாரச் சங்கம் (Canada Tamil Cultural Association) உலகத் தமிழர் இயக்கம் என்னும் அமைப்புகளும் தோற்று விக்கப்பட்டன.

மொன்றியலில், கணினி வசதி மூலம் பல பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் வந்தாலும் முதன் முறையாக வெளியிடப்பட்ட சஞ்சிகை 'தமிழ் ஸ்பில்' என்பதாகும். ஸமூத்தமிழர் வாணோலியான 'உலவும் தெள்றல்' என்ற வளியலைச் சேவை பல்கலாச்சார, தொலைக்காட்சி வரிசையில் ஸமூத்தமிழ் குறுஞர் நிகழ்ச்சி என்ற சிறப்பான நிகழ்ச்சிகளும் மொன்றியலில் தான் தொடங்கப்பெற்றன. கனடாவில் இருபத்தெட்டாண்திற்கும் மேற்பட்ட வாராந்திரப் பத்திரிகைகள் வெளியிடப்படுகின்றன.

கனடாவின் அதிமேற்கு மாகாணமான பிரிடிஷ் கொலம்பியா (British Columbia)வின் பெருந்காரான வன்ஸ்கவர் (Vancouver), அல்பேர்டா (Alberta), மாகாணத்தின் கல்கறி (Calgary), எட்மொன்ற்றன் (Edmonton) மற்றும் ஒன்ராறியோவின் கோர்ஸ்வால் (Cornwall), கிங்க்ஸ்ரன் (Kingston) கணேஷய தலைநகரான ஒட்டாவா ஆகிய நகரங்களிலும் கணிசமான அளவு தமிழர்கள் வசிக்கின்றனர்.

உலகிலுள்ள முக்கியமான வளர்ச்சியற்ற நாடுகளிலேயே பல்கலாசாரத்திற்கான வாய்ப்புக்களை அரசியல் சாசனத்தில் உறுதிப்படுத்தல், கால்பங்கலிலும் குறைந்த அளவு சனத் தொகையைக் கொண்ட சிறப்பான்மை இனத்துக்கான சகல உரிமைகளையும் சமத்துவமாக அளித்தல், சிறந்த ஒருங்கமைப்புக் கொண்ட சுதந்திரமான வாழ்விற்கான உரிமைகளை வழங்கல் போன்ற மனித வாழ்வின் செழுமையான விஷயங்களை உறுதி செய்வதில் முதன்மை பெற்ற நாடாகக் கனடா விளங்குகின்றது.

இன்னும் இருபத்தெட்டாண்து முப்பது ஆண்டுகளின் பின்னர்த் தமிழரின் செயற்பாடுகள், ஒழுங்கமைப்புகள் பற்றி இப்பொழுது எதுவும் கூற இயலாத நிலை உள்ளது. இலங்கை, இந்தியா (முக்கியமாக தமிழகம்),

அயல்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்கள்

மலேசியா, சிங்கப்பூர், தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் வாழுகின்ற தமிழர், புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழ் “தமிழகம்” (Tamilulture) என்கின்ற எண்ணக் கருவை வருங்காலத்தில் தொடர்ந்தும் முன்னெடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது.

அன்று மோகனமூட்டும் மொன்றியல் மாநகரத்துச் செயின்ற லோறேன்ஸ் (Saint Laurence) நதிக்கரையில் தவழ்ந்த தமிழோசை இன்று அண்டஸ் (Andes), றோக்கீஸ் (Rockies) வரை சென்று நடைபயில்கின்றது.

மலேசியா, சிங்கப்பூர்த் தமிழரும் இலக்கியப் படைப்புகளும்

மலேசியாவில் தமிழர்கள் குடியேறி ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேலாகிறது. பொருளீட்டுவெதற்கென ஒரு சாராரும், நாட்டைச் செப்பனிடுவதற்கென ஒரு சாராருமாக வந்தவர்கள் தாம், தமிழை வளர்த்தார்கள். தமிழ்நாட்டிலிருந்து தமிழறிஞர்களும் புலவர்களும் புலம் பெயர்ந்து மலேசியாவிற்குச் சென்றுள்ளனர். அவர்களிடமிருந்த தமிழ்ப்பற்றும் மொழிவேட்கையும் மலேசியாவில் நூல்களும் ஏடுகளும் வெளிவரக் காரணமாய் இருந்தன.

மறுமலர்ச்சிக் கலிதைகள்

இலக்கியமென்பது காலத்தின் உற்பத்தி. அது காலத்தையும் உற்பத்திக்கின்றது என்ற அடிப்படையில் இலக்கிய வளர்ச்சிக் கட்டங்களை இனங்காண்பது அவசியமாகிறது. இலக்கியப் படைப்புகள், படைப்பாளிகள், படைப்பு பிறப்புச் சூழல் குறித்து இனங்கான வேண்டிய சூழலும் இங்கு நிலவுகிறது.

தமிழர்களிடையே மறுமலர்ச்சியும் தமிழ் எழுச்சியும் விழிப்புணர்வும் இரண்டாவது உலகப்போருக்குப் பின் தோன்றியது என்பதால் இலக்கிய வரலாற்றின் அபுத்தமான திடமான தொடக்கம் 1946ஆம் ஆண்டிற்குப்பின் என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. செந்தமிழ்க் கலாநிலையத்தின் மாணவரான வீ.கே. சுப்ரமணியம் 1953ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட ‘மங்கல மலேசியா’ முதல் மறுமலர்ச்சிக் கலிதை ஆகும். 1957ஆம் ஆண்டில் பணக்குளம் மு. அப்துல் மஜீது வெளிக் கொண்டந்த ‘கலிப் பூஞ்சோலை’ இரண்டாவது மறுமலர்ச்சிக் கலிதையாகும்.

மலாயாவில் தமிழ்க் கலிதைகள்

மலேசிய மறுமலர்ச்சிக் கலிதைகளின் வளர்ச்சிக்கு முதல் படியாக விளங்கும் தொகுப்பு நூல் ‘மலாயாவில் தமிழ்க் கலிதைகள்’ என்பதாகும்.

இந்நால் பரிதாபணாளன் தொகுத்து வெளியிட்டதாகும். முத்த கவிஞர்கள் அ. முத்தையன், கவியரசு சோமசன்மா முதற்கொண்டு இளைய கவிஞர்கள் வரை இந்தத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளனர்.

கவிதைத் துறையை மலேசியாவிலும் இப்போதைய சிங்கப்பூரிலும் நன்கு காலான்றச் செய்த பெருமை தமிழர்களுக்கே உரியது என்றும். இன்றமிகுக் கவிதைத் துறை பற்றி ஆழர் ந.வீ. செயராமன் கூறுகையில், மலேசியத் தமிழ்க் கவிதையானது 1947ஆம் ஆண்டு முதல் 1986ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள 39 ஆண்டுகளில் 57 மறுமலர்ச்சிக் கவிதை நூல்களைப் படைப்பாளிகள் படைத்துள்ளனர் என்கிறார்.

சிங்கப்பூரில் வெளிவந்த இதழ்கள்

இந்தப் பிராந்தியத்தில் முதன் முதலில் சிங்கப்பூரில்தான் சிங்கை வர்த்தமானி (1875) என்ற ஏடு வெளிவந்தது. இவ்விதமினைச் சி.கு. மகுதூம் சாயபு வெளியிட்டார். சிங்கை நேசன், தங்கை நேசன், ஞானக்குரியன் ஆகிய ஏடுகளையும் இவரே வெளியிட்டுள்ளார். எண். 1, முகமது அலி சந்து, சிங்கப்பூர் என்னும் முகவரியிலிருந்து திங்கட்கிழமை தோறும் வெளிவரும் வார இதழாக 27.08.1887இல் விக்டோரியா பேரரசி முடிகுட்டு வெளிவிழை நினைவிதழாகத் தொடங்கப்பட்டது. சௌதிருத்தம், முன்னேற்றம், தமிழன், ஜோதி ஆகிய இதழ்களும் 1887இல் வெளிவந்திருக்கின்றன. எம்.எம்.புகாரியை ஆசிரியாகக் கொண்டு 1927இல் 'நவநீதம்' வார இதழ் வெளிவந்தது. 1930இல் தின வர்த்தமானி என்னும் நாளிதழ் வந்து கொண்டிருந்தது.

பினாங்கில் வெளிவந்த இதழ்கள்

தங்கை நேசன் (1878) திங்களிருமுறை ஏடு, ஞான குரியன் (1887), இந்து நேசன், (1888) மாதமிருமுறை, விஜயகேதனன்(1888), நாளிதழ், வித்யா விசாரினி (1906), வார இதழ் ஞானாசிரியன் (1912) நாளிதழ் தேசநேசன் (1933) வார இதழ் போன்ற பலதமிழ் இதழ்கள் வெளிவந்தும் வந்து கொண்டும் இருக்கின்றன.

புகலீட் இலக்கியங்களும் தமிழும்

தமிழர்கள் உலகில் உள்ள பல நாடுகளுக்கும் புலப்பெயர்வு மேற் கொண்டதன் பயனாக நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் முக்கிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. புகலீட் இலக்கியங்கள் மொழி என்ற அமைப்பில் தமிழில் ஏற்படுத்துகின்ற மாற்றங்களைக் கீழ்க்கண்டவாறு பகுக்க முடிகிறது.

புகலிட மொழிச் சொற்களும் சொற்றிராட்ர்களும் நேரடியாக இடம் பெறுதல்

புகலிட இலக்கியங்களால் தமிழில் ஏற்பட்ட முக்கிய மாற்றங்களுள் முதன்மையானது பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வந்து கலக்கின்றமையாகும். தமிழில் பிறமொழிச் சொற்களைப்பு சங்ககாலத் தொடக்கம் முதல் காலத்திற்குக் காலம் ஏற்பட்டு வந்துள்ளது. ஏற்ததாழ 15ஆம் நூற்றாண்டு வரை சமஸ்கிருத மொழிச் சொற்களும் 15ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஜோப்பிய மொழிகளான போர்த்துக்கேய, பிரெஞ்சு, டச்சு மொழிச் சொற்களும் தமிழில் அவ்வப்போது வந்து கலந்துள்ளன. ஜோப்பியர்கள் கீழே நாடுகளுடன் ஏற்படுத்திய வியாபாரத் தொடர்பு, ஆட்சித் தொடர்பு, மத மாற்றங்கள் இதற்குக் காரணம்களாக அமைந்தன. 1980களில் குறிப்பாக ஈழத்துக் தமிழ் ஈழத்திலேப்பட்ட அரசியல் நெருக்கடி காரணமாக ஜோப்பிய நாடுகளுக்கும் (ஜெர்மன், பிரான்ஸ், டென்மார்க், சுவிஸ், நார்வே, கனடா, ஆஸ்திரேலியா ஆகியவற்றிற்கும் புலம் பெயர்ந்தனர்.

இவர்களுள் சிலைர் எழுத்தாளர்களாகவும், கவிஞர்களாகவும் இருப்பது காரணமாகத் தம் படைப்புகளில் தத்தமது புகலிட நாட்டுச் சொற்களைக் கையாண்டு வந்துள்ளனர்.

நார்வேஜியன் மொழிச் சொற்கள்

மொப் - நிலத்தைச் சுத்தமாக்குதல், ஹாப் - சிநேகப் பூர்வமாக வாழுத்துதல், கர்த்தர் - இறைவன், மக்கை - பறவையின் பெயர், பேர்ச் - மரத்தின் பெயர், ஓரா - ஜெர்மனிய நாணயம், ஸ்வாட்டபான் (Svarta Feen) (கறுப்பாக்களுக்கெதிரான) வகைச்சொல்

ஜெர்மன் மொழிச் சொற்களும் சொற்றிராட்ர்களும்

Nein, Niemal - இல்லை இருக்காது. Doch, doch - அப்படித்தான் Liebing Tier - செல்லப்பிராணி, Tante - அத்தை. Scheisse, Dumme Leune and Ihre Kammischen Regeln - முட்டாளர்களும் முட்டாள்தனமான சடங்குகளும் Lich - காதல், Egal - பரவாயில்லை, Heiraten - கல்யாணம், Shade - pity> Nicht zu Schlimm - அத்தனை மோசமாக இல்லை, Heim - இல்லம், Lehres - ஆசிரியை, Danke - நன்றி, Bundesamt - அரசாங்க அலுவலகம், Keine Arbeit - மிகப்பெரிய சூப்பர் மார்க்கெட், Kollege - நண்பன் Scheisse - Shit - என்பன போன்ற வார்த்தைகள்.

செவ் - Chief, mtrpr - notice, எஸ்கலியர் - Escalator, கார்டு - போன்கு - good day, பாத்துமா - apastment, மேத்ரோ - Underground rail way, பீரோ - Office, பே சீர் - Pay Sheet, கொப்பன் - boy friend, கத்கோ - கேக், மிக - ஜியா, அத்தோசியம் - கவனம், இனியான் - வாடிக்கையாளர்கள், வீப் துஸ்வித்தாய் - உடனேயே, பத்திரோன் - முதலாளி, முவா, நான், துவா-நீ, சலத் - பிரெஞ்சுக்காரர் சாப்பாட்டிற்கு முன்னோ பின்னோ எடுக்கும் பச்சிலை உணவு, அடையான் - பிரான்சில் வாழும் தமிழுர்களுக்கு அல்லீரியர் கொடுத்துள்ள பட்டப்பெயர், சோமாக்ஃ வேலையிழந்து சொற்ப உதவிப் பணத்துடன் இருக்கும் காலகட்டம் Pourqualit Pas ஏன் கூடாது போன்றவை பிரெஞ்சு மொழி சொற்களாகும்.

இத்தரலிய மொழி - பழுமொழி

Donnee buoi paese tuoi - (பெண்களும் காளை மாடுகளும் உங்களுக்குள் நாட்டிலேயே எடுக்கப்பட வேண்டும்)

கனேடிய மொழி

॥Mondo paese - the world is a village / L'animasoul) Trola - கெட்டவேசி

மேற்கூறியவாறான பிறமொழிச் சொற்கள் புகவிடத் தமிழ் படைப்புகளில் நான்கு விதமான முறைகளில் இடம் பெறுகின்றன. அவையாவன,

- (i) பிறமொழிச் சொல்லைத் தமிழ் வடிவத்தில் எழுதுதல் / எ.டு “மொப்பும் வாளியும் என்னை வேலைக்குத் துரிதப்படுத்த ...”
- (ii) அடைப்புக் குறிக்குள் மூலமொழிச் சொல்லிற்கான விளக்கம் தருதல். எ.டு. “வயது பதினாறாக ஒரு கொப்பனும் (By friend) நெருக்கமானது.
- (iii) மூலமொழிச் சொல்லை எழுதவிட்டு அடைப்புக் குறிக்குள் அதற்கான தமிழைத் தருதல் எ.டு 'Ich glaube nicht' (நான் நம்பமாட்டேன்)
- (iv) மூலமொழிச் சொல்லை மட்டும் எழுதுதல் எ.டு பொப்பலவாய், ரோவகெத

ஆங்கில மொழி பேசாத ஜிரோப்பிய நாடுகளுள் பிரான்ஸ், ஜெர்மன், நார்வே ஆகிய நாடுகளுக்கே தமிழர், பெருமளவு புலம் பெயர்ந்து சென்றுள்ளார்கள். அவ்வந்நாடுகளிலிருந்தே பெருமளவு படைப்புகளும் எழுந்துள்ளன. எனவே தான் மொழிச் சொற்கள் தமிழில் இடம் பெற்றுள்ளன.

மேற்குறிப்பிட்ட மொழிகளுள் பிரெஞ்சு மொழிச் சொற்கள் சில முன்னைய காலங்களில் தமிழில் இடம் பெற்றிருப்பினும் நாள்வேல்லைய மொழிச் சொற்களும் ஜெர்மன் மொழிச் சொற்களும் முதன் முதலாக இப்போது தான் தமிழில் கலக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

இலக்கியம் என்பது ஊற்றுக்கண். அதில் எப்போதும் நீர் சுரந்து கொண்டே இருக்கும். அந்த ஊற்றுக்கண் அடைப்பட்டால்தான் அதில் வறட்சி காண முடியும். ஓர் இனமும் மொழியும் இருக்கும் வரை படைப்பாளிகள் இருந்து கொண்டே தான் இருப்பார்கள். படைப்பாளிகள் இருக்கும் வரை இலக்கியப் படைப்புகளும் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கும். அங்ஙனம் தமிழர்கள் பிறந்த இடம் நமது தாயகமாக இருந்த போதிலும் அவர்கள் சென்ற இடங்களாகிய சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஜெர்மன், நாள்வே, கனடா போன்ற பல நாடுகளிலும் தங்களால் இயன்ற அளவிற்குத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் படைத்து, அவற்றின் மூலம் அந்நாட்டில் தங்களுக்கென்ற தனி மதிப்பைப் பெற்று வாழ்ந்து வருகின்றனர். தேழுராக் தமிழோசை உலகெல்லாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும் என்று பாடிய புலவனின் ஆசைக்கிணங்க நம் தமிழர்கள் எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்று வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

துணை நால்கள்

1. கோவிந்தராசன், மு., (2006) 'இதழியல் நிலை அல்லது போக்கு' (தொ.ஆ.) வ. ஜெயதேவன் சிராஜ் உன்னிஜா நாசர். தமிழியலின் எதிர்காலவியல் : பாகம் இரண்டு. சென்னை : கலைஞர் பதிப்பகம்.
2. சிவானந்தசுர்யா, ப., (1985). இலங்கையில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள். புத்துரீ, ஆசிரியர்.
3. செல்வநாயகம், வி., (1965). தமிழ் இலக்கிய வரலாறு யாழ்ப்பாணம் : பூர்வங்கா அச்சகம்.
4. ஞானசேகரன், தி., (2008)ஞானம் 100ஆவது சிறப்பிதழ்.
5. சித்திரலேகா மெளனகுரு, இலங்கைத் தமிழரின் புலம்பெயர் இலக்கியம், சுதந்திர இலக்கிய விழா அமைப்புக் குழு, நுகேகொட, 1995.
6. வேலுப்பிள்ளை ஆ.பேராசிரியர், தமிழ் வரலாற்று இலக்கணம், குமரன் புத்தக இல்லம், மீன் அச்ச 2002.
7. தம்பா, துளிர்க்கும் கனவுகள் துருவச் சுவடுகள், நோர்வே, 1989.
8. திருமாவளவன், பணிவியல் உழவு, எக்ஸில் வெஸியீடு, பிரான்ஸ், 2000.
9. சாவதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு, 2011, இலங்கை.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இலங்கைக்கு தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி

பேராசிரியர் துரை. மனோகரன்
தமிழ்த்துறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
இலங்கை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு முக்கியக் காலகட்டமாகும். பழைய இலக்கியப்போக்கின் முடிவினையும், புதிய இலக்கியப் போக்கின் தொடக்கத்தையும் இனம்காட்டுவதாக அது அமைந்துள்ளது. இலங்கையின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைப் பொறுத்தவரையிலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு முக்கிய வளர்ச்சிக் கட்டத்தைக் கொண்டதாகவே விளங்குகிறது. இலங்கையின் இலக்கியவாதிகளினதும், அறிஞர்களினதும் சாதனைகளை வெளிப்படுத்திய காலகட்டமாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு விளங்குகிறது. இலங்கைக்கு தமிழ் இலக்கியம் தனக்கெனத் தனிவழியில் செல்லத்தொடங்கியதும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

ஒல்லாந்தர் வசமிருந்த இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகள் 1796 ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலேயரால் கைப்பற்றப்பட்டதோடு, தனியாட்சி செலுத்திவந்த கண்டி அரசும் 1815இல் அவர்களின் ஆட்சியின்கீழ் வந்தது. இலங்கையில் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிகளைவிடவும் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி வேறுபட்ட முறையில் அமைந்தது. பல மாற்றங்கள் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டுத்துறைகளில் ஏற்பட்டன. 1802 இல் இலங்கை ஆங்கிலப் பேரரசின் முடிக்குரிய குடியேற்ற நாடாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதோடு, 1831 முதலாகப் பல்வேறு அரசியல் சீர்திருத்தங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

ஆங்கிலேயர் அறிமுகப்படுத்திய முதலாளித்துவப் பொருளாதார முறையினால், அதுவரை இலங்கையில் நிலவிவந்த நிலப்பிரபுத்துவச் சமுதாயமுறை சீர்க்கலையத் தொடங்கியது. அவர்கள் இலங்கையின் மலையகப் பிரதேசங்களில் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையை ஏற்படுத்தி, இந்நாட்டின் பொருளாதாரம் அதில் தங்கியிருக்குமாறு செய்தனர். கோப்பி, தேயிலை, அரப்பா தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காக இந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்களையும் இலங்கைக்கு வருவித்தனர்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் நவீனக் கல்விமுறை ஆங்கிலத் தினாடாக அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. அதன் விளைவாக, கல்விகற்ற மத்தியதர வகுப்பு உருவாகியது. இத்தகைய மத்தியதரப்பினரின் மத்தியிலே நவீனக் கல்விமான்களும், நவீன இலக்கிய ஆர்வலரும் உருவாகத் தொடங்கினர். அத்தோடு, அச்சுயந்திர வசதியினால் துமிழ்ப் பத்திரிகைகள் தோன்றத் தொடங்கியதோடு, பல்வேறு துறைசாந்த நூல்களும் பிரசரமாகத் தொடங்கின.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சியை நோக்கும்போது, ஒருபற்ததில் பழைய மரபுதீயான செய்யுள் இலக்கிய முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. இன்னொருபற்ததில் புராணம், தூது என்னும் பழைய வடிவங்களில் சமுதாய விமர்சனங்களும் இடம்பெற்றன. மரபுதீயான செய்யுள் இலக்கியங்கள் தெய்வங்கள், தலப்பெருமை, சைவசமய உட்பொருள்கள் போன்றவற்றைப் பாடன். இத்தகைய சமயச்சார்பு இலக்கியங்கள் சைவம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் சார்பாக எழுந்தன. சைவச் சார்பாக எழுந்தவற்றுள் இளைசைப்புராணம், நகுலமலைக்குறவுஞ்சி, நல்லுராக்கந்தகவாமி கிள்ளைவிடுதாது, செல்வச்சந்திதி பிள்ளைத்தமிழ், மறைசைக்கலம்பகம் முதலானவை எழுந்தன. ஞானானந்த புராணம், திருவாக்குப்புராணம் போன்றவை கிறிஸ்தவம் சார்ந்தவை. முகியித்தீன் புராணம், நவராத்தினத் திருப்புகழ், சாந்தவுமாலை, ஞான அக்தாக்குமியி, சந்தத்திருப்புகழ் முதலியன இஸ்லாம் சார்பானவையாகும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழமண்டலச் சதகங்களை இருவர் பாடியுள்ளனர். ம. க. வேற்பிள்ளை, அல்லவைக் கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோர் அவற்றைப் பாடியுள்ளனர். உடுப்பிடிச் சூமாரசவாமி முதலியாரின் அருளம்பலக்கோவை தனிமனித்தரைப் பாட்டுடைத்தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்ட இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது. இக்காலகட்டத்தில் சொல்லணி உத்திகளைப் பயன்படுத்திப் பாடிய புலவர்களும் இருந்துள்ளனர். க. மயில்வாகனப் புலவர், முருகேச பண்டிதர் முதலாணோர் இத்தகையவர்கள்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வாழ்ந்த புதுமை நாட்டமும், சமகாலச்சிந்தனையுணர்வும் கொண்ட கவிஞர்கள் சிலர் மரபுதீயான இலக்கிய வடிவங்கள் ஊடாகப் புதியவைகை இலக்கியங்களைப் பாடியுள்ளனர். இத்தகைய கவிஞர்களுக்கு முன்னோடியாக விளங்கியவர், சன்னாகம் முத்துக்குமார கவிராசர் (1780-1851). இவர் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளையின் ஆகிரியர் ஆவார். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் இடம்பெற்ற கலாசார, சமூக முரண்பாடுகளைப் பொதுமக்கள் மனங்கொள்ளும் முறையில் பாடியுள்ளார்.

இவரையுத்து, உடுப்பிட்டிக் குமாரசுவாபி முதலியார் (1791 - 1874) குறிப்பிடத்தக்க இன்னொரு கவிஞராவார். 1866 - 1867 ஆம் ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் கொடும் பஞ்சமும், கொள்ளள நோயும் மக்களை வாட்டின். இவற்றினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் பரிதாபநிலை பற்றி உருக்கமாக அவர் பாடியுள்ளார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இலங்கையின் இலக்கிய வளத்துக்கு உதவியவர்களுள் கூப்பையனார், அச்சுவேலிந். காசிநாதப்புலவர், கோப்பாய் வே. இராமலிங்கம் ஆகியோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்கள் மூவரும் புராணம் என்ற பழைய இலக்கிய வடிவத்தில் சமகாலப் பொருளைப் புகுத்திப்பாடி, பழுவழி காட்டியவர்கள். கூப்பையனார் யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையிலே அக்காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த கனகி என்ற பெண்ணொருத்தி பற்றி அங்கத்தச்சவையுடன் கனகிபுராணம் பாடினார். காசிநாதப்புலவர் யாழ்ப்பாண மக்களின் வாழ்வியலோடு ஒருங்கு கலந்துவிட்ட பணையைப் பற்றித் தலபுராணம் இயற்றினார். இதுவும் அங்கத்தச்சவை கொண்டது. இராமலிங்கம் ஆங்கிலேயர் காலத்து நீதிமன்றங்களில் தொழிலாற்றிய சட்டத்தரணிகளின் போக்குகளை அங்கத்தச் சுவையுடன் கோட்டுப்புராணத்தில் சித்திரித்தார். கனகி புராணத்திற் காணப்படும் அங்கத்தச் சுவைக்கு எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் பாடலை நோக்கலாம்:

நடந்தா வீராருகண்ணி மாராச
கேசரி நாட்டிற் கொங்கைக்
குடந்தா னசைய வெஙயிலா
யதுகண்டு கொற்ற வருந்
தொடர்ந்தார்சந் யாசிகள் யோகம்விட
டார்சத்த சைவ ரெல்லாற்
மடந்தா னடைத்துச் சீவபு
சையுங்கட்டி வைத்த னேரே

பெண்விடுதலை தொடர்பான சிந்தனை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே இலங்கையில் முளைவிடத் தொங்கிவிட்டது என்பதை, தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் தத்தைவிடுதூது இனங்காட்டுகின்றது. தூது என்ற பழைய இலக்கிய வடிவத்தில் பெண்கள் பிரச்சினையை முன்னிறுத்திப் பாடியவர் அவர். பேராசிரியர் க. கைலாசபதி, மகாகவி பாரதியின் பெண்விடுதலை தொடர்பான கருத்துக்குருக்குச் சரவணமுத்துப் பிள்ளையின் தத்தைவிடுதூது உரமுடியிருக்கலாம் என்று கருதுகின்றார்:

கூர்ந்து ஆராயும் பொழுது சுப்பிரமணிய பாரதியார்
'தத்தைவிடுதூது' பிரபந்தத்தைப் படித்திருக்கலாம் என்றே

தோன்றுகின்றது. 'சுயசரிதை,' 'புதுமைப்பெண்,' 'பெண் விடுதலை' முதலிய பாடல்களிலே பாரதி சூறியிருப்பன வற்றையும் சூறியிருக்கும் முறையினையும் உற்றுநோக்கி னால் அவனுக்கு முற்படப் பாடிய கவிஞருள் சரவண முத்துப்பிள்ளையே சொல்லிலும் பொருளிலும் பாரதிக்கு அண்மித்தவராய்க் காணப்படுகிறார். சென்னையிலிருந்த பரீ நிலையம் அச்சியந்திரசாலையிலே 1892ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பெற்று வெளியிடப்பட்ட 'தத்தைவிடுதூது' நூலினைப் பாரதியார் படித்திருக்கக்கூடிடும். பெண்விடுதலை பற்றிய நூலாதலின் அதில் தீவிரவாதியாயிருந்த பாரதி அதனைப் பெரும்பாலும் படித்திருப்பார் என்பதற்கு ஆங்காங்குச் சில சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. 'தத்தைவிடுதூது' நூலில் வரும் சில சொற்றொடர்களின் எதிரொலியைப் பாரதி வாக்கில் கேட்கலாம். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவிவந்த பலவிதமான கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் 'ஒய்விலா ஊக்க உணர்ச்சியுடன்' வாசித்த பாரதி இந்நூலைப் படித்திருந்தார் என்று துணிதல் தவறாகது.

உண்மையில் சரவண முத்துப்பிள்ளையின் இந்நூல், அக்கால கட்டத்துப் பின்னணியில் வைத்து நோக்கும்போது, ஒரு குறிப்பிடத்தக்க முயற்சியாக விளங்குகிறது. சரவண முத்துப்பிள்ளையின் கவியாற்றலையும் எனிய நடையையும் பின்வரும் பாட்கள் நன்கு உணர்த்துகின்றன:

கூட்டிற் பசுங்கிளோற்
கோதையரை ரெய்ப்பெருமதும்
வீட்டி வடைத்துவைக்குற்
வீரகிலங்குச் சீயாதுரைப்போற்
புட்டித் தீறந்தெடுக்குற்
பொருளாக் கருதினரோ
கேட்டேர் நஷைப்பதுவுங்
கேட்டிலரோ ஸபங்கிளீயே
கிஞ்சுகவாய்ப் பைந்தோடிபோற்
கிளத்தாய் பசுங்கிளீயே.

கண்ணைமறைத் தேகொடுபோய்க்
காட்டில்விடும் பூனையைப்போற்
பெண்ணை மனையடைத்துப்
பின்னெருவர் கைக்கொடுப்பர்

கண்ணால்முன் கண்டுமிலர்
 காதலர்சொற் கேட்டுமிலர்
 எண்ணாது மெண்ணி
 யிருந்தயர்வர் மஸ்கையர்கள்
 இக்கொடுமைக் கியாதுசெய்வ
 தீசையாய் பசுக்கிளியே.
 தம்மனைக்கோர் பசுவேண்டிற்
 றாம்பலகாற் பார்த்திருந்தும்
 பின்னாந் துணிவிலராய்ப்
 பேதுறுதல் மாந்தர்குணம்
 என்னே மணவினையேல்
 இமைப்பொழுதி லேமுடிப்பார்
 சின்னப் பதுமைக்காடு
 சிறார்செய்யனம் பேஷுமரோ
 தெரிவையல்ட் கிம்மாற்றஞ்
 சீர்க்கிளியே கூறுதியால்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு முதல் இலங்கைத் தமிழ்ச் செய்யுள் எளிமையை நோக்கி நகாரத்தொடங்கியது. ஒருபுறத்தில் தி.த. சாவண முத்துப்பிள்ளை போன்றோர் சமூகநோக்கும், எளிமையும் கொண்டவையாகத் தம் ஆக்கங்களை உருவாக்கினர். அதே வேளை, சமயத் தத்துவ விளக்கங்களை எளிமையாகக் கூறும் முயற்சிகளும் அக்காலகட்டத்தில் இடம்பெற்றன.

இதே வேளை, கிராமங்களில் வாழ்ந்து, கிராமியப் பண்பாடுகளின் அடிப்படையில் இசைமரபு தழுவிக் கிராமியப் புலவர்கள் சிலர் பாடியுள்ளனர். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கோராகத் தெள்ளப்பா என்று அழைக்கப்பட்ட செய்கு இஸ்மாயில் புலவரும், வரகவி செய்கு அலாவுதீனும் விளங்கினர். இஸ்லாமியப் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் காலுரான்றி, சமூக நோக்கோடு அவர்கள் பாடியுள்ளனர். சிந்து, கீர்த்தனை, தரு, பதம், கண்ணி, கும்பி முதலிய இசைப்பாடல் வடிவங்களில் அவர்களது பாடல்கள் அமைந்தன. புத்தனம், மன்னார், அனுராதபுர மாவட்டங்கள் உட்பட, முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழும் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் இத்தகைய கிராமியப் புலவர்களின் பங்களிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இலங்கையில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து தமிழில் நாவல் வளர்ச்சிபெறத் தொடங்குவதைக் காணலாம். தமிழ்நாட்டின் முதல் நாவல் எனக் கொள்ளப்படும் பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம் (1879)

வெளியாகிச் சில ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே இலங்கையின் முதல் தமிழ் நாவல் தோன்றிவிட்டது. முறைம்மது காசிம் சித்திலெப்பை எழுதிய அஸன்பேயுடைய சரித்திரம் (1885) இலங்கையின் முதல் தமிழ் நாவலாக விளங்குகிறது; அதனைத் தொடர்ந்து, திருகோணமலை எஸ். இன்னா சித்தம்பியின் ஊசோன் பாலந்தை கதை (1891) வெளியாகியது. இந்நால் போர்த்துக்கேய நெடுங்கதை ஒன்றைத் தழுவி எழுதப்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்றது. திருகோணமலைச் சேர்ந்த சரவணமுத்துப்பிள்ளை எழுதிய மோகனாங்கி (1895) இலங்கையின் மூன்றாவது நாவலாகவும், தமிழின் முதலாவது வரலாற்று நாவலாகவும் விளங்குகிறது.

இலங்கையின் நாடக வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பல புதிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஏற்கெனவே இருந்து வந்த கூத்துகள் ஆடப்பட்டுவெந்தபோதிலும், புதிதாக விலாசம் என்னும் நாடக வடிவம் தமிழ்நாட்டிலிருந்து இலங்கையில் அறிமுகமாகியது. இவை பார்ஸிய, மராத்திய நாடகக் கம்பனிகளால் தமிழ்நாட்டில் அறிமுகமாகி, பின்னர் இலங்கையிலும் மேடையேற்றப்படத் தொடங்கின. விலாசங்கள் பழைய கூத்து முறையைபினின்றும் விடுபட்டு, புதிய நாடக வடிவத்திற்கான தொடக்கத்தை உணர்த்தின. விலாசத்தில் கார்நாடக இசையும், ஓரளவு ஆங்கில, ஹிந்துஸ்தானி மெட்டுகளும், உரையாடலும் பெரும் இடத்தைப் பெற்றன. 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலம் கற்று, கர்நாடக இசையிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த மத்தியதர வகுப்பினர் இத்தகைய விலாச நாடகங்களுக்குப் பெரும் வரவேற்பளித்தனர்.

விலாசத்தினின்றும் வளர்ச்சி பெற்ற இன்னொரு நாடக வடிவமான சபா, அடுத்து இலங்கையின் தமிழ்நாடகத் துறையில் முக்கியத்துவம் பெற்ற தொடங்கியது. விலாசத்தில் காணப்பட்ட அம்சங்களோடு, மேனாட்டுத் தாக்கமும் சபாவின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக அமைந்தது. தமிழ் நாடகத் துறையில் முதன்முதலில் சபா நாடகங்களே காட்சிப்பிரிவுகளைக் கொண்டு, நீவீன நாடகத்தின் வருகைக்கான கட்டியம் கூறும் முறையில் அமைந்தன. விலாசங்களை விடவும் சபாக்களிலே உரையாடல்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றதொடங்கின. விலாசங்களை விடவும் சபாக்களில் கற்று இலகுவான கர்நாடக மெட்டுகள் யண்படுத்தப்பட்டன. இந்நாடகங்களின் வளர்ச்சிக்கு ஆங்கிலம் கற்ற மத்தியதர வகுப்பினரின் பங்களிப்பும், கிறிஸ்தவ மதத்தினரின் ஆதரவும் பக்கபலமாக இருந்தன.

சபா நாடகங்களிலிருந்து பிறிதொரு நாடகவடிவமான ‘ஷ்ராமா மோடி’ நாடகம் கிளைத்தெழுந்தது. வசனத்தில் அமைந்த உரையாடல்களை அதிகமாகக் கொண்ட இவற்றில், இயல்பாக வசனங்களைப் பேசும் முறையும்,

மெட்டுக்களைக் குறிப்பிட்டுப் பாடல்களை அமைக்கும் போக்கும், திரைகள் வாயிலாகக் காட்சிமாற்றங்களை உணர்த்தும் முறைமையும் இடம்பெற்றன. அண்ணாவி மரபு நாடகம், இசை நாடகம், ஸ்பெசல் நாடகம், கொட்டகைக்கூத்து முதலான பெயர்களாலும் இவை குறிப்பிடப்பட்டன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு பல மரபு வழிக்கூத்து ஆசிரியர்களையும் நாடகத்துறைக்கு வழங்கியது. கீத்தாஸ்பிள்ளை, ஆறுமுகநாவலரின் தந்தை கந்தப்பிள்ளை, மாணிப்பாய் கவுயிநாதர், அராவி முத்துக்குமாருப் புலவர், உடுப்பிட்டுக் குமாரசுவாமிப் புலவர், எருக்கலம்பிட்டு பக்கீர்ப் புலவர், தாவீது கொஸ்தீன் உட்படப் பலர் நாடக வளர்ச்சிக்குத் தம் பங்களிப்புகளை வழங்கியுள்ளனர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து இலங்கையின் பெருந்தோட்டங்களுக்குத் தொழிலாளர்களாக வந்த மக்கள் காமன் கூத்து, அருச்சனன் தபச, பொன்னர் சங்கர் முதலான கூத்துகளை அறிமுகப்படுத்தினர். அவை மலையகத்தில் ஆடப்பட்டு வருகின்றன.

பழந்தமிழ் நூல்களை வசனநடையில் எழுதும் முயற்சிகளும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. திருத்தொண்டர் புராணம் (பெரியபுராணம்), திருவிளையாடற் புராணம், சூளாமணி, வில்லூணீயம் முதலியன வசனநடையில் எழுதப்பட்டன.

இலங்கையில் நாவலும், சிறுகதையும் தோன்றியதற்கு முன்னரே கதை எழுதும் முயற்சிகள் இடம்பெற்றன. ஆர்ணால்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் நன்னெறிக் கதாசங்கிரகம், ச. சந்தியாகுப் பிள்ளையின் கதாசிந்தாமணி முதலியன சிறிய கதைகளின் தொகுப்புகளாக அமைந்தன. காலப்போக்கில் இலங்கையில் தமிழில் ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகள் இடம்பெறுவதற்கு இவை அடித்தளமிட்டன எனலாம்.

பிறதுறைகளிலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் அறிஞர்கள் அரும்பணிகள் ஆற்றியுள்ளனர். இந்நூற்றாண்டில் பதிப்புத் துறையில் இலங்கையர் முன்னோடிகளாக விளங்கினர். ஆறுமுகநாவலர், சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, வல்வை ச. வயித்தியலிங்கம்பிள்ளை போன்றோர் இத்துறையில் சிறந்த பணிகளை ஆற்றினர்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதப்படவேண்டியதற்கான முன்னோடி முயற்சிகளையும் அந்நூற்றாண்டில் இலங்கைத் தமிழ் அறிஞர்கள் மேற்கொண்டனர். இவ்வகையில், சைமன் காசிச்செட்டியின் (1820 - 1860) தமிழ் புனுராக் (The Tamil Plutarch) என்னும் ஆங்கில நூல், ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் (1820 - 1860) பாவலர் சரித்திர தீபகம்,

சி.வெ. தாமோதரம்பிள்ளை வீர்சோழியப் பதிப்புரையில் (1881) குறிப்பிட்டிருந்த 'தமிழ்ப்பாவியின் காலவருத்தமானம்' முதலியவை குறிப்பிடத்தக்கன. மஸ்லகம் வி. கணக்கைப்பிள்ளை (1855 - 1906) எழுதிய ஆயிரத்து எண்ணாறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர் (The Tamils Eighteen hundred years ago) என்ற நூல், பழந்தமிழின் பெருமையை உலகம் அறியச் செய்தது.

பல்வேறு அகராதி முயற்சிகளும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய முயற்சிகள் 1983 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அமெரிக்க மிஷனேச் சேர்ந்த வின்ஸ்லோ, பிரேர் பெர்சிவல் முதலிய கிறிஸ்தவ மதகுருமார்கள் அகராதி முயற்சிகளில் முழு ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு உதவியாக உடுவில் ஆ. சந்திரசேகர பண்டிதர், கரோல் விகங்காதபிள்ளை, வில்லியம் நெவின்ஸ் முதலிய இலங்கையர்கள் செயல்பட்டனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் அகராதித்துறை முயற்சிகள் இலங்கையிலேயே கால்கொண்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் பல்வேறு மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளும் இடம்பெற்றன. தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கும், ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கும், வடமொழியிலிருந்து தமிழுக்கும் மொழிபெயர்ப்புகள் இடம்பெற்றன. அரிச்சந்திரன் நாடகம், குறிஞ்சிப்பாட்டு, பொருநராற்றுப்படை ஆகியன ஆங்கிலத்தில் உரைநடையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. திருமுருகாற்றுப்படையும், கந்தபுராணம், கல்லாடம், திருக்கோவையார், தாழுமானவர் பாடல்கள் போன்றவற்றிலுள்ள சிற்சில பாடல்கள் செய்யுள் வடிவில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாண வைவாய்வை என்ற வரலாற்றுத் தொடர்படைய நூலும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. ஆங்கிலத்திலிருந்தும் தமிழுக்குப் பல நூல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. அதேபோன்று வடமொழியிலிருந்தும் தமிழுக்குச் சில நூல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. அதே வேளை, வடமொழியில் சிலர் எழுதியும், வடமொழி நூல்கள் சிலவற்றுக்கு உரைவகுத்தும் உள்ளனர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பெரும்புகுழ் பெற்ற சில தனி ஆளுமைகளையும் காண்முடிகிறது. அத்தகைய ஆளுமை கொண்டவர்களில் முக்கியமானவர், ஆறுமுதநாவலர் (1822 - 1879). ஆறுமுகநாவலரைத் தவிர்த்து, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை எவராலும் நிறைவு செய்துவிட முடியாது. மொழி, இலக்கிய, சமய, சமூகத்துறைகளில் தமது முழு ஆளுமையையும் அவர் பதித்துள்ளார்.

அழுமுகநாவலர் என்றதுமே முதலில் எவரதும் நினைவுக்கு வருவது, அவர் தமிழ் உரைநடைக்காற்றிய பெரும் பணியே ஆகும். வித்துவ நடையில் செய்யள் பாடும் திறமை கைவரப்பெற்றிருந்த போதிலும், காலத்தின் தேவையையும், பொதுமக்களின் பயன்பாட்டையும் கருத்தில் கொண்டு உரைநடையையே தம் பிரதான ஊடகமாகக் கொண்டார். வீரமாழனிவருக்குப் பின் தமிழ் உரைநடையைப் புதிய வழியில் செல்லவைத்தவர், ஆழுமுகநாவலர். கடின சந்திவிகாரங்களை நீக்கி, இலக்கண வழுக்கள் அற்ற முறையில் அவர் உரைநடையைப் பயன்படுத்தினார். அத்தோடு, நிறுத்தற் குறியீடுகளையும் தமிழ் உரைநடையில் அறிமுகப்படுத்தினார். இவ்வாறு அவர் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தியமையால், தமிழ் உரைநடை முன்னரைவிடத் தெளிவையும், பொலிவையும் பெற்றது. நாவலர் தமது தேவைக்கும், விருப்புக்கும் ஏற்பாடு பல்வேறு உரைநடைகளைக் கைக்கொண்டார். பொதுமக்களுக்காக உரைநடையைப் பயன்படுத்தும்போது எளிமையும், தெளிவும் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார். நாவலர் தம் உரைநடை பற்றிய நோக்கைப் பெரியபுராண வசனத்திற்கு எழுதிய முன்னுரையிலே பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

நிறைந்த கல்வியடைய வித்துவான்களும் குறைந்த
கல்வியடைய பிறரும் ஆகிய யாவரும் எக்காலத்தும் எளிதில்
வாசித்து உணரும் பொருட்டும் கல்வியில்லாத ஆடவர்களும்
பெண்களும் பிறரைக் கொண்டு வாசித்து உணரும்
பொருட்டும் அதனைப் பெரும்பான்மையும் இயற்சொற்களும்
சிறுபான்மை ஆவசிகமாகிய திரிசொற்கள் வடசொற்களும்
பிரயோகிக்கப்படும் கத்தியருபமாய்ச் செய்து வாசிப்பவர்
களுக்கே எளிதிலே பொருள் விளங்கும்படி பெரும்பான்
மையும் சந்தி விகாரங்களின்றி அச்சிற் பதிப்பித்தேன்.

அழுமுகநாவலருடைய இக்கூற்று வாயிலாக, எவரும் புரிந்து கொள்ளத்தக்கதாக உரைநடை விளங்க வேண்டும் என்னும் அவரது ஆதங்கம் புலப்படுகிறது.

நாவலர் அவ்வப்போது பல கண்டனங்களைப் பத்திரிகைகள் வாயிலாக வும், சிறுபிரசரங்கள் மூலமாகவும் வெளிப்படுத்தியின்ஸார். அத்தகைய கண்டனங்களில் அவரின் தனி ஆரையையும், அவற்றுக்காகப் பயன் படுத்தும் உரைநடையிலே அவரது தனிப் பாணியையும் இனங்காண முடிகிறது.

தம் அயராத முயற்சிகளினால் தமிழ் உரைநடைக்குத் தனிச்சிறப்பை ஏற்படுத்திய ஆழுமுகநாவலரை வி.கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார்

(பரித்மாற்கலைஞர்) 'வசனாடை கைவந்த வல்லாளர்' எனப் பாராட்டியுள்ளார். பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் 'தற்கால உரைநடையின் தந்தை' எனப் போற்றினார். இலங்கைக் கவிஞரான நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் அழகான பாடல் ஒன்றின் மூலம் பின்வருமாறு நாவலரின் உரைநடைச் சிறப்பைப் புலப்படுத்துகின்றார்:

அன்னாரடை பிடியினடை யழகுநடை
யல்லவென வகற்றி யந்நாட்
பன்னுமது புலவரிடஞ் செய்யணடை
பயின்ற தழிற்ப் பாலையாட்கு
வன்னாரடை வழங்குநடை வசனாரடை
யெனப்பயிற்றி வைத்த வாசங்.

நாவலரின் பல்குறைப் பணிகளிலே பத்திரிகை தொடர்பான அவரது பணியும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இலங்கையில் அப்போது வெளியான உதயதாகை, இலங்கை நேசன், இலங்கையிமானி ஆகிய பத்திரிகைகளில் அவர் அடிக்கடி எழுதிக்கொண்டிருந்தார். நாட்டுப் பிரச்சினைகளைப் பொதுமக்கள் முன் கொண்டு வருவதற்காகவும், தம் கருத்துகளை வெளிப்படுத்துவதற்காகவும் பத்திரிகைகளில் எழுதினார்.

ஆறுமுகநாவலரின் சிறந்த பங்களிப்புகளுள் ஒன்றாக விளங்குவது, பதிப்புத்துறைசார் அவரது பணியாகும். பதிப்புத்துறையில் நாவலர் ஒரு முன்னோடி. 'நாவலர் பதிப்பு' சுத்தமானது என்ற கருத்து என்றும் உண்டு. 1849 ஆம் ஆண்டு முதலாக அவரது பதிப்புப்பணி ஆரம்பித்தது. இலக்கண, இலக்கியம் சார்ந்த நூல்களையும், சமயச்சார்பான நூல்களையும் அவர் பதிப்பித்தார். அத்தோடு, பல்வேறு பாடநூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆறுமுகநாவலரின் செயற்பாடுகள், அவரை வியத்தகு சாதனையாளராகக் காட்டுகின்றன. தனிமனிதராக நின்று, ஒரு நூற்றாண்டு முழுவதையும் தம் ஆளுமையின் செல்வாக்குக்கு உட்படுத்திய ஒருவராக அவர் திகழ்கிறார். சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை நாவலர் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது, "நல்லைநகர் ஆறுமுக, நாவலர் பிறந்தில்லேல் சொல்லுதமிழ் எங்கே சுருதியெங்கே!" என்று பாடல் மூலமாகச் சிறப்பித்தார். நாவலர் எஸ். சோமசுந்தர பாரதியார் ஆறுமுகநாவலர் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

முன்னே பல பாகங்களிலும் தமிழகத்திலிருந்து தான் பெற்ற
சிறுசிறு நன்மைகளை வட்டியுடன் பெருக்கி, ஒரு காலத்து

ஒருமுகமாகப் பழங்கடனைத் தீர்த்து என்றுந் தீர்க்கொண்ட
வாறு தமிழகத்தை ஈழநாட்டுக்குக் கடமைப்படுத்திய
பேருபகாரி நாவலரென்றால் அது மிகையாகாது

என்று சூறியுள்ளார். கத்தோலிக்க மதகுருவாகவும், தமிழ் அறிஞராகவும் விளங்கிய ஞானப்பிரகாசர், இலங்கையின் ஈழகேசரிப் பத்திரிகையில் ஆறுமுகநாவலர் பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் பராதீனப்பட்டுச் சுயமரியாதை இழந்திருந்ததான் யாழ்ப்பாண நாட்டில் உதித்த நாவலர் பெருமான், அதுகாறும் ஓளிமிழுங்கிப் பெலங் குன்றியிருந்த தமிழ் மௌழி புத்துயிர் பெற்று வளரும்பழாக உழைத்தோனின் முன்னணியில் நின்று செய்த பேருதவியை என்றும் நினைந்து போற்றுவது தமிழ்மக்கள் கடனாகும்.

இவ்வாறு, அறிஞர்கள் போற்றும் முறையில் ஆறுமுகநாவலரின் பணிகள், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியிலும், சமய வளர்ச்சியிலும் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கின.

ஆறுமுகநாவலரை அடுத்து, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆளுமை மிக்க பிற தமிழ் அறிஞர்களாக சி.வெ. தாமோதரம்பிள்ளை, ஆர்ணால்ட் சதாசிவம்பிள்ளை, சைமன் காசிச்செட்டி போன்றோர் விளங்கினர். ஆற்றல் மிக்க இலக்கியவாதிகளாகத் தி.த. சரவணமுத்துப் பிள்ளை, சுப்பையனார், உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவர், யாழ்ப்பாணம் பதுறித்தீன் புலவர், மஹம்மது காசிம் சித்திலெவ்வை, அருள்வாக்கி அப்துல்காதிருப்புலவர் போன்றோர் விளங்கினர்.

இலங்கையின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் முக்கிய ஒரு காலகட்டமாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு விளங்குகிறது. பல்வேறு சிறந்த ஆளுமைகளின் சங்கமத்தைத் துரிசிக்கக்கூடிய காலப்பகுதியாக அது அமைந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டினை அடுத்து, இலங்கை தனக்கெனப் பெருமை கொள்ளத்தக்க இலக்கிய வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. அந்த இலக்கிய வரலாற்றில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு அழியாத் தடங்களைப் பதித்துள்ளது.

துணை நரல்கள்

அனஸ், எம். எஸ். எம். (1991) வரகவி செய்கு அலாவதீனும் அவரது பாடல்களும், கொழும்பு : முஸ்லிம் சமயப் பண்பாட்டுவல்கள் அமைச்சு.

..... (1994) ஷெய்கு இஸ்மாயில் புலவர் ஒரு பண்பாட்டுப் பார்வை, புத்தளம் : இளம் முஸ்லிம் பட்டதாரிகள் சங்கம்.

- கைலாசபதி, க. (1986) ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள், சென்னை: மக்கள் வெளியீடு.
- ழோகசிங்கம், பொ. (1970) தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமுயற்சிகள், யாழ்ப்பாணம் : கலைவாணி புத்தக நிலையம்.
- மனோகரன், துரை. (1997) இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, யாழ்ப்பாணம் - கண்டி : கலைவாணி புத்தக நிலையம்.
- (2004) ஈழத்து இலக்கிய தரிசனம், பேராதனை.
- (2005) யழம் புனலும் புதுவெள்ளமும், பேராதனை.
- மனோன்மணி சண்முகதாஸ் (1983) சி. வெ. தாமோதரம்பிள்ளை - ஓர் ஆய்வு நோக்கு, யாழ்ப்பாணம் : முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம்.
- மௌனகுரு, சி. (1993) ஈழத்துத் தமிழ்நாடக அரங்கு, யாழ்ப்பாணம் : யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு.

எழுத்து நாட்டார் இலக்கியம் வழி வாழ்வியல்

திரு. ஏ. மேனகா
உதவிப் பேராசிரியர்
அன்னை வேளாங்கண்ணி மகளிர் கல்லூரி
செதாப்பேட்டை, சென்னை-15

மன்னின் மைந்தர்தம் மனக்கருவறையில் கருக்கொண்டு உருப்பெற்று உயிர்பெற்று உலா வரும் உள்ளத்தின் உண்மையான வெளிப்பாடு நாட்டார் இலக்கியங்கள். இவ்விலக்கியங்கள் நாட்டுப்பற மக்களின் வாழ்வியலை பேசும் உயிரோடுள்ள புதை வடிவமாகும். அஃது அழிந்துபோக மறுப்பதுடன், மனித சமுதாயத்தின் இலட்சக்கணக்கான ஆண்டு வாழ்வின் அனுபவங்களின் பண்பாட்டின் அறிவியலின் படிவங்களாகும் என்பார் சார்லஸ் பிரான்சிஸ் போர்டர். இப்படிவங்கள் பாடல்களாக, கதை, கதைப்பாடலாக, பழமொழி, விடுகதை, புராணங்களாக பரிணாமித்து சமூக மனித இனங்களின் செழுமை மிக்க பழமை வாய்ந்த நாகரிகத்தை உணர்த்தும் சாதனங்களாக நாட்டார் இலக்கியக்கூறுகள் காணப்படுகின்றன. அரசியல், சமூக வரலாறுகளையும், பண்பாடுகளையும் தெளிவாகக் காட்டும் சிறப்பினையும் நாட்டார் இலக்கியமே கொண்டுள்ளது. இவ்விலக்கியமானது மனித சமுதாயம் எதை அனுபவித்ததோ எதைக் கற்றதோ அதைக் குவித்து வைத்திருக்கும் சேமிப்பு அறையாகும் என்பார். அச்சேமிப்பு அறையிலிருக்கும் குவியல்களுள் சில கதவுகளைத் திறந்து ஆய்வது இக்கட்டுரையின் நோட்கமாகும். நாட்டார் இலக்கியங்களுள் முதன்மையாகப் பேசப்படும் நாட்டார் பாடல்கள் (யாழ்ப்பாணம், வண்ணி, மட்க்கள்பு, மன்னார், மலைநாட்டுப் பகுதி, புத்தளம், திருக்கோணமலை, மூல்லைத்தீவு, காரைத்தீவு போன்ற இடங்களில் பாடப்பட்ட பாடல்கள்) ஆய்வுக்குப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நாட்டார் பாடல்கள்

நாட்டார் பாடல்கள் கூட்டுறையூப்போடும், கூட்டு வாழ்வோடும் தொடர்படையவை. தொடக்க காலங்களில் இவற்றைப் பாடியவர்கள் சமுதாயத்தில் சமத்துவ நிலையில் இருந்தவர்கள். பிறகு உடையவர் - உடைமையற்றவர் என்ற பிரிவுகள் சமுதாயத்தில் தோன்றிய பிறகு நாட்டார் பாடல்கள் உடைமையற்ற உழைப்பாளர்களுக்குச் சொந்தமானதாயிருந்தது என கொழும்பைச் சேர்ந்த தெளிவத்தை ஜோசப் என்பார் கூறுகிறார்.

வரலாறு கூறும் இலக்கியங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் தாய் இந்நாட்டார் பாடல்கள் என்பார் ஈழவாணி. நாட்டுப்பற பாடல்கள் நாட்டுப்பற மக்களின்

வாழ்வோடு பின்னிப் பிளைந்துள்ளன. மனிதன் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையுள்ள நிகழ்வுகள் இப்பாடலின் பொருளாகின்றன. ஒரு நாட்டு மக்களின் நாகரிகத்தை, பண்பாட்டை, பழக்கவழக்கங்களை, வரலாற்றை, நாட்டு நடப்பை உண்மையான முறையில் படம் பிடித்துக் காட்டுவன நாட்டார் பாடல்கள்.

நாட்டார் பாடல்கள் பல வகைகளாக வகைப்படுத்துவர் அவற்றுள் தாலாட்டுப் பாடல், தொழிற்பாடல், பரங்கிப் பாடல், காதல் பாடல், ஓப்பாரிப் பாடல் ஆய்வுப் பொருளாகின்றன.

தாலாட்டுப் பாடல்கள்

நாட்டார் பாடல்களுள் வழங்கும் வடிவங்களுள் முதன்மையாக இடம்பெற்றுள்ள தாலாட்டு (தால் + ஆட்டு) நாவை ஆட்டிக் குழந்தை கண்ணுறங்கத் தாய் பாடும் பாடல். தாய் ஆழங்காண முடியாத அன்புக் கடல். அக்கடலில் விளைந்த வலம்புரி முத்தே தாலாட்டு என்பார் ஆறு-அழகப்பன். தாயும், சேயும் உறவுப்பினைப்பில் பிறந்த இயற்கை கலையான தாலாட்டின் வழி தாய்மையின் தலிப்பு, பூரிப்பு, குழந்தையின் எதிர்காலம், உறவுகளின் கடமை முதலான பொருண்மைகள் இப்பாட்டில் பொருந்தி நிற்கின்றன.

பச்சையிலுப்பை வெட்டிப்
பால்வடியத் தொட்டில் கட்டித்
தொட்டிலுமோ பொன்னாலை
தொடுகயிறோ முத்தாலை
முத்தென்ற முத்தோ நீ
முதுகடலில் ஆணி முத்தோ
சங்கீன்ற முத்தோ
சமுத்தீர்த்தி னாணி முத்தோ.

எனப் பாமர தாயின் எண்ணச் சிதறல்களே தாலாட்டாக உருவெடுத் திருக்கிறது. தாம் ஏழையாக இருப்பினும் குழந்தையைத் தொட்டிலிடும் போதும், அங்குழந்தையை தம் உணர்வு பெருமித்தால் உயர் பொருட்களோடும் ஒப்பிட்டும் ஒரு தாயின் மனநிலையினை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. இப்பாடல்கள் சமூகத்திற்குச் சமூகம் வேறுபட்டவையென்றாலும் சில மாறுதல்களுடன் காணப்படுகின்றன.

மற்றொரு தாய் தம் குழந்தை கல்வியில் முன்னேற வேண்டும் எனும் தம் எண்ணத்தை தாலாட்டாக வடித்தெடுக்கிறான்.

நீட்டோலை வாசிக்கத் தம்பிக்கு
நெடுங்குருத்து வெள்ளோலை
வெள்ளோலை வாசிக்கத் - தம்பி
வெள்ளாளர் லின்னையல்லேர்.

எழுதிப் படிக்க வேண்டும் என்ற தாயுள்ளத்தினைப் பூப்பாடல் புலப்படுத்தி நின்றாலும், தம் சாதியத்தையும் பெருமைபட கூறுவதைக் காணலாம். அவர்களே கல்விக்குரியவர்கள் என்ற சிந்தனையும் அதனுடே தொனிக்கிறது.

குழந்தை இல்லாத பெண்கள் சமூகத்தில் தூற்றப்படுவதைத் தாலாட்டுப் பாடல்கள் பதிவு செய்திருக்கின்றது. இப்பெண்களைச் சமூகம் மலடி என்று அழைக்கப்பட்ட பான்ஷையினை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது பின்வரும் பாடல்.

மலடி மலடி யென்று
மாநிலத்தோர் ஏசாமல்
மலடிக்கொரு குழந்தை
மாயவனார் தந்த பிச்சை
இருளீ இருளீ யென்று
இருநிலத்தோர் ஏசாமல்
இருளீக்கொரு குழந்தை
எஸ்வரனார் தந்த பிச்சை

(யாழ்ப்பாணம்)

எனத் தம் மலட்டுத்தன்மை நீங்க வந்த குழந்தையாக எண்ணி அக்குறந்தையினைத் தந்த இறைவனுக்கு நன்றி கூறும் விதமாக இப்பாடல் அமைந்திருக்கின்றது. மக்கள் வாழ்வில் 'குழந்தை' எனும் மழைவைச் செல்வத்தின் அவசியத்தைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது இத்தாலாட்டு.

குழந்தை சமூக வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கினை வகிக்கின்றது. இதனை,

மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.

(குறள் 60)

என வள்ளுவர் கூறுகின்றார். குழந்தை சமூகத்தைப் பலப்படுத்துகின்ற எதிர்கால அங்கத்தவராகக் கணிக்கப்படுவதால் இப்பாடல்கள் முதன்மை இடத்தை வகிக்கின்றன.

தொழிற்பாடல்கள்

இயற்கைத் தனக்குச் சாதனமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் செயல் பழங்காலத்தில் தொழில் எனக் கருதப்பட்டது. இத்தொழிலே இன்று

உலகத்தை இயக்கும் சக்தியாக வளர்ந்து உயிராக (குறுந். 135) தெய்வமாக (செய்யும் தொழிலே தெய்வம்) ஏற்றும் பெற்றுள்ளது. இத்தொழில்புரியும் தொழிலாளர்கள் தொழிலின் சுமையும், உழைப்பின் களைப்பும் தெரியாமல் இருக்க தொழிற்பாட்களை வேதனைக்கு வடிகாலாக பயன்படுத்துவார்.

இப்பாடல்கள் வழி அவர்களின் பண்பாடு, பொருளாதார வரம்க்கை முறைகள், சமுதாய அமைப்பு முறைகள் போன்றவற்றை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இத்தொழிற் பாடல்கள் வேளாண்மைத் தொழில் பாடல்கள், வேளாண்மையல்லாத தொழில் பாடல்கள் என வகை படுத்தப்பட்டு, இவ்வகைப் பாட்டிற்குள் பல பாடல்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

வேளாண்மைத் தொழிற் பாடல்கள்

வயல் வேலைகளுடன் தொடர்புடைய இப்பாடல்கள் அவர்தம் மகிழ்ச்சியினையும், வருமானத்தையும், வேலை சுமையினையும் பதிவு செய்யும் ஆவணமாக திகழ்கின்றது.

ஏர்ப்பாடல்

ஏர் பிடித்து உழும்போது பாப்படும் பாடல்களை ஏர்ப்பாடல்கள் அல்லது உழுவுப்பாடல்கள் என அழைப்பார். கலப்பையினை உழுவர்கள் நல்ல நாளில் வெளியே எடுத்து வயலுக்குச் சென்று சோடி மாடுகளில் கலப்பையைப் பூட்டிப் பூசை வைத்து, உழு ஆரம்பிப்பார்கள் இதனை ஏர் மங்களாம் எனவும், பொன் ஏர் பூட்டுதல் எனவும் கூறுவார். இத்தகைய வழுக்கங்கள் பெரும்பாலும் வட இலங்கையாரிடையே நிலவிய வந்திருக்கிறது. இதனைத் தெளிவாக, வட்டுக்கோட்டை மு.இராமலிங்கம் எழுதிய வட இலங்கையர் போற்றும் நாட்டார் பாடல்கள் எனும் நாலில் கூறுகிறார். (ஸழவாணி, ஸழத்து நாட்டார் பாடல்கள், ப.80-81)

காளை மாட்டில் ஏரினைப்பூட்டி உழும்போது அவை சிறப்பாகவும், அதன் வழி நாடும், வீடும் தழைக்க வேண்டும் என்ற பொருண்மையில் பாடுவது அவர்தம் உள்பாங்கினை அறிய முடிகிறது.

பட்டி பெருகவேணும் தம்பிரானே
பாற்பாளை பொங்கவேணும் தம்பிரானே
மேழி பெருகவேணும் தம்பிரானே
நாடு தழைக்கவேணும் தம்பிரானே
நல்ல மழை பெய்யவேணும் தம்பிரானே
ஏர் தழைக்கவேணும் தம்பிரானே
எல்லோரும் வாழவேணும் தம்பிரானே.

(மட்டக்களப்பு)

இதன்வழி தனி மனிதனின் சமூக அக்கறையினை பதிவு செய்திருக்கின்றது இந்நாட்டார் பாடல்.

நாற்று நடுகைப் பாடல்

ஆற்றோடு ஆற்றுநீர் அலைந்து வருமாப் போல்
அதன்பிறகே புள்ளுத் தொடர்ந்து வருமாப்போல்
சேற்றோடு வெள்ளம் தெளீந்து வருமாப்போல்
சொங்கால் நாரையினம் மேற்ந்து வருமாப்போல்.

வயலில் வெள்ளம் நிற்கும் நேரம் பயிர்கள் நெருக்கமாய் வளர்ந்திருக்கும் இடங்களில் இடையே சிலவற்றைப் பிடிங்கி பிடி பிடியாகக் கட்டிச் சென்று பயிர் இல்லாத இடங்களிலேயோ அல்லது ஜதாக உள்ள இடங்களிலேயோ நாற்று நடுவர். இதனை ஆண்களும், பெண்களும் சேர்ந்து நின்று நடுவர், இப்பான்மையினைப் பிடபாடல் விளக்கி நிற்கிறது.

ஏற்றப்பாட்டு

ஏற்றம் இறைக்கும்போது பாடும் இப்பாடலின் வழி ஏற்றமிறைக்கும் தொழிலாளரின் வேதனை உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது.

பகலிரவாய்ப் பத்தல் இறைத்து
பாலிநான் மாயுறேனே
பகட்டாக உடுத்த உனக்கு
பட்டுச்சிலை வேணுமோடி. (நகர்த்துகேச, பட்டிக்குடியிருப்பு)

இரவு பகலாய் ஏற்றம் இறைக்கும் தொழிலாளன் பட்டுச்சிலை கேட்கும் தன் மனைவியிடம் பகட்டு வாழ்க்கை நமக்கு உகழ்ந்து இல்லை என்பதைப் புலப்படுத்தி நிற்கிறான்

அரிவி வெட்டுப்பாடல்

தமிழகத்திலும், ஈழத்தின் வடக்கு மத்திய பகுதிகளிலும் ஆண்களுடன் பெண்களும் சேர்ந்து அறுவடை செய்வார். பலர் சேர்ந்து குழுவாகவும், தனியாகவும், பொருத்த அடிப்படையிலும், பங்கு அடிப்படையிலும் அறுவடை செய்வார். அவர்கள் பாடும் பாடல்கள் அவிவாள், விளைந்த நெற்கதீர்கள், அறுவடைக் கூலி, பங்கு அளந்தவிதம் என்பன பற்றிக் கடறுவதாகவும், அரிவி வெட்டுவோரினது உணர்வுகளையும் பிரச்சினைகளையும் சித்தரிப்பனவாகவும் அமைந்துள்ளன. (இலங்கைத் தமிழிடையே வாய்மொழி இலக்கியம், குகநிதிகுக்ஞேசன் (க.ஆ.) ப.73)

மட்டுருக்காலே அரிவாளைச் செய்து
 மாவிலஸ்கம்பிடி தன்னில் இறுக்கி
 வெட்டும் பிடியைச் சிறக்கவே வெட்டி
 வெள்ளித் தகட்டால் விரல் கட்டமிட்டு
 நல்லை நகர் வாழுமெங்கள் கந்தசுவாயி
 நல்லாய் நீணந்து அரிவாள் எடுத்தோய்.

பொலிப்பாட்டு

‘குடுமிதிக்கும் போது பாடப்படும் பாடல்கள் பொலிப்பாட்டு எனப்படும். நெங்லைக் குழு உக்குறியாக பொலியெனச் சுட்டி களத்தில் குறிப்பிடுவர். நெல் பொலிய வேண்டுமென்ற குறிக்கோளுடன் இப்பாடல்கள் பாடப்படுவதால் பொலிப்பாடல் என்பது காரணப் பெயராகிறது. களத்தில் சூட்டடத்தள்ளி மாடுகளை அதன்மேல் ஏற்றி இருவர் சாய்க்கும் போது தனியாகவோ அல்லது சேர்ந்தோ பாடல்களைப் பாடுவர். பாடல்களை வேண்டிய மட்டும் இசைத்துப் பாடுவதோ அல்லது ஒவ்வோர் அடியின் முடிவிலும் பொலிதாயே பொலி, பொலியம்மா பொலி முதலான தொடர்களையும் சேர்த்துப்பாடுவர்.’ (மேலது ப. 74)

பொலி பொலி தாயே
 பொலி தம்பிரானே பொலி
 புழி பொலி
 புமாதேவித் தாயே
 மண்ணின் களமே
 மாதாவே நீறைகளமே
 பொன்னின் களமே புமாதேவி அம்மா
 பொலி பொலி பொலியே.

தான் வணங்கும் தெய்வங்களை வழிபட்டு நெல் பொலிய வேண்டுமென பயபக்தியுடன் வேண்டிக்கொள்வதை இப்பாடல் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

எல்லையில்லாத செந்நெல் விதைத்துச்
 சேநுன் எருதுகள் தொண்ணாறுமயிரம்
 பாண்டியன் எருதுகள் பன்னீராயிரம்
 இரவும் பகலும் ஏத்தி இழுக்கப்
 பொலி வளராய் பொலி பொலி பொலியே.

விவசாயிகளினது குறிக்கோளும், இறை நம்பிக்கையும் இதன்வழி புலப்படுகிறது.

வேளாண்மை அல்லாத பாடல்கள்
தோணிக்காரன் பாடல்

தொழில்களில் கடினமானதும், உயிருக்கு ஆபத்தானதுமாகிய தொழில் கடலில் கப்பலும், ஓடமும் செலுத்துவதாகும். இத்தொழிலினை மேற்கொள்பவர்கள் கால, நேரத்தை நன்கறிந்தவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். அக்கால நேரத்தை அறியாமல் சென்ற தொழிலாளரின் நிலையினை விளக்கி அவர்தம் வாழ்க்கை பயணத்தின் அவசரநிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது பின்வரும் பாடல்,

மீரா மீரா நாகர் மீரா
விண்ணப்பந்த தருவீரா
அப்பியல் மாதம் அடைமழைகாலம்
அறியாமல் பாய்விரித்தேன்
ஒரு முழுத் தோணி ஒன்பது பலகை
கொண்டோடச் செய்மீரா
பாய் கீழிந்தது பாய்மர முடைந்தது
பசறுமே என் மனைவி
குஞ்சி குழந்தை முகத்தில் முழிக்கக்
கொண்டோடச் செய்மீரா.

மீன்பிடிப் பாடல்

கடல்மேல் சென்று மீன்பிடித்து வாழ்க்கை நடத்துபவர்கள் மீனவர்கள். இவர்தம் வாழ்வியலை, வறுமை நிலையைப் பின்வரும் வாய்மொழி பாடல் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது.

.....
கடல் கட்டுது மீன்பிடிப்போமே - வீண்
கவலையற்று வாழ்ந்திடுவோமே
முப்பது நாள் உழைத்துழைத்து நிறையப்பணம் வாங்கி
அதை முன்று நாளில் தீன்றுவிட்டு கடனையும் வாங்கி
பாக்கிநாளில் பெரும் பகுதியைப் பட்டினியாக்கி - மனப்
பதற்லோடு மாரடிக்கும் சன்மழும் வேண்டாம்
மாரடிக்கும் சன்மழும் வேண்டாம்
புறப்படுவோமே மக்கள் புறப்படுவோமே
கட்டுவலை எடுத்துக்கீட்டுப் புறப்படுவோமே.

அம்பரப் பாடல்கள்

மீன்பிடித் தொழிலோடு தொடர்புடைய இப்பாடல்கள் இலங்கையில் யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை, செம்பியன் பற்று, முல்லைத்தீவு, மன்னார்,

உடப்பு, நீர்கொழும்பு, மட்டக்களப்பு, கல்குடா, காரை தீவு என கரைவலை மீண்பிடி செய்யப்படும் ஊர்களில் காணப்படுகின்றன. அம்பா என்றால் அழகிய பாடல் எனப்பொருள் பெறும். அல்லது அம்பி என்பது தோணியின் மறுபெயராகும். இவ்வய்பி சம்பந்தமாக எழுந்தமையால் அம்பிப்பா என்ற சொல் உருவாக்கப்பட்டு காலங்கிள்ள சிதைவடைந்து அம்பா ஆகி இருக்கலாம் என்பார் மு.புஷ்பராஜன். (இலங்கைத் தமிழரிடையே வாய்மொழி இலக்கியம் ப.57)

இப்பாடல் வகை கடலில் வள்ளத்தைத் தள்ளத் தொடங்கியது முதல் வலை வளைவது அல்லது கரைக்கு இழுத்தெடுப்பது வரை பாடப்படும். அந்த வகையில் மூல்லைத்தீவு அம்பா பாடல் பின்வருமாறு அமைந்திருக்கின்றது.

ஓடி வர ஏல
பெருக்கு ஏல
இழு ஏல
தலைவாய் ஏல
சிறிஞ்சு போச்சு ஏல
குயிக்கா ஏல
மாத்து ஏல
கொண்டுவர ஏல
கூட்டுப்பிடி ஏல
கொட்டாப் புடிக்காத ஏல

(மூல்லைத் தீவு)

மீன் நிறைந்த மடியை இழுத்து வெளியே கொண்டுவரும்போது மிகவும் வேகமாக இழுக்க வேண்டும் என்ற பான்மையில் அமைந்திருக்கின்றது. இவ்வகைப் பாடல் பெரும்பாலும் சேகரிக்கப்படவில்லை, ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவுமில்லை. சேகரிக்கப்பட்ட தொழிற்பாடல்களில் கூடுதலாக விவசாயம் தொடர்பான பாடல்களே தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. மீனவ மக்களிடையே வழங்கும் இவ்வய்பாப் பாடல்கள் சேகரிக்கப்படாமைக்கான காரணம் சாதி அடிப்படையிலான மேலாண்மைக் கருத்து நிலை எனக் கருத இடமுண்டு என்பார் கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதூஸ் அவர்கள். (இலங்கைக் கரையோர மக்களிடையே வழங்கும் அம்பாப் பாடல்கள், பக்.56)

இவைத் தவிர வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளும் இப்பாடல்களில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

அம்மா கடலே தாயம்மா
அரிகா தாயே ஏலம்மா

சும்மா நீண்டா ஏலம்மா
 சோறு வருமா ஏலம்மா
 கெதியா இழுங்க ஏலம்மா
 கெழிச்ச இழுங்க ஏலம்மா
 வண்ணாடை பொண்டாட்டி ஏலம்மா
 வந்து நீப்பாள் ஏலம்மா
 இருநூறு ரூபாய் ஏலம்மா
 கொடுக்கணுண்டோ ஏலம்மா
 காசமில்ல ஏலம்மா
 கடலம்மா தாயே அம்மம்மா. (காரை தீவு, மட்டக்களப்பு அம்பர)

என வரும் பாடல் மீனவர் தம் வாழ்வியலை படம்பிடித்து காட்டுகிறது.

தெம்மாங்குப் பாடல்

நாட்டுப்பூற் பாடல்களில் தெம்மாங்கு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. தேன் பாங்கு என்பது மருவி தெம்மாங்கு என வழங்கப்படுகிறது என்று கூறுவர். அதாவது தேன் எப்படி இனிக்குமோ அதே போல் இப்பாடல்களும் அமைந்து பாடுவெருக்கு இனிப்பை நல்குகிறது. மேலும் தென்+பாங்கு என்று பிரித்து தென் நாட்டு மக்களின் பாங்கினைப் புலப்படுத்துவதால் இப்பெயர் பெற்றது என்றும் கூறுவர். இப்பாடலுக்கு காலமோ, குறிப்பிட்ட இயற்கைச் சூழல் எதுவும் இல்லை. வண்டி ஒட்டும்போதும், வழிநடைப் பயணத்தின்போதும், நாற்று நடும்போதும், கணையெடுக்கும் போதும் பாடப்படும் இத்தெம்மாங்கு ஒருவரோ, இருவரோ, ஆனால் பெண்ணுமாகவோ, குழுவாகவோ பாடுவர்.

வண்டி ஒட்டிப் பிழைப்பவர் நாள் முழுதும் வெளியில் இருப்பதால் வீட்டிலிருக்கும் தம் மனையாளை நினைத்து பாடும் பாடல் அவர்தம் அண்ணினைப் பறைசாற்றும் முரசாக அமைகின்றது.

சின்னச் சின்ன வண்டி கட்டி
 சிவத்தக் காளை ரெண்டுபூட்டி
 வண்ண வண்ணப் பாரமேற்றி
 வரராண்டி ஒழ் புருஷன்
 மாடுமோ சுசுத்தல் மாடு
 மணலுமோ குழி மணல்
 மாடுமுக்க மாட்டாமல்
 மாய்கிறாண்டி உன் புருசன்.

விடிந்தும் விடியாத நேரத்தில் வேலைக்குப் போகும் தொழிலாளர் கடன்சொல்லி கடை அப்பம் வாங்கி உண்ணும் வழக்கத்தை உடையவர்.

கடன்காலைசுக் கொடுக்காமல் தினந்தோறும் சாக்குச் சொல்லியும் வந்த அவர் இரவு முழுவதும் இதே நினைவுடன் விடிந்தால் இடியப்பம் உண்ணாவும் வேண்டும், கடன் காசினையும் கொடுக்க வேண்டும். இதற்குத் தீர்வென்ன? என்பதை,

வெள்ளி விடிஞ்சு பேரச்ச
விடியற்புற நேரமாச்ச
இடியப்பக் காரி வந்து
மடியைப் ரீடிக்கப் போறாள்.

பாடலாகப் பாடுகிறார் ஒரு தொழிலாளி.

உடலைக் கசக்கி உதீர்ந்த வியர்வையின்
ஒல்லவாரு துளீயிலும் கண்டேன்
இவ்வுலக உழைப்பவர்க்குரிய தென்பதையே.

எனும் பாடல் தொழிலாளின் மேன்மையைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது.

பறங்கிப் பாடல்கள்

மக்கள் தங்களுடைய எதிர்ப்புக்களையும் எண்ணாங்களையும் கூட நாட்டார் இலக்கியங்களின் வழி வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர். அடக்கு முறையும், அந்தியும் தலைவிரித்தாடும்போது அதனை எதிர்க்கும் சமூக எதிர்ப்புக் கருவிகளாக இப்பாடல்கள் பயன்படுகின்றன. இவ்வகையான நாட்டார் பாடல் வடிவங்கள் கொடியவனை, அல்லது தீய எண்ணைப் கொண்ட நிறுவனத்தை எதிர்க்கும் குரலாக வடிகாலாகப் போக்கிடமாக அமைகின்றன.

பிராஞ்சியர் என்ற பெயர் பறங்கியர் என மருவி வழங்கலாயிற்று. போர்த்துக்கீசு ஒல்லாந்து சண்டைக்காரர் பறங்கியர் என இவங்கை மக்கள் வழங்குவார். இவர்கள் இம்மக்களுடன் கூடிப் பழகிய காரணத்தினால் அவர்களை பற்றி பல நாட்டுப் பாடல்கள் எழுந்துள்ளன. (ஸமுத்து நாட்டார் பாடல்கள், ஈழவாணி பக். 211-214.)

வியாபாரத்திற்கு வந்திருந்த பறங்கியர் நாட்டைப் பிடித்தது மாத்திரமின்றி சுதேசிப் பெண்களுடன் பாலியல் தொடர்புகளையும் வைக்க முனைந்திருந்தனர். கப்பலில் அவர்கள் வருகிறார்கள் எனத் தெரிந்தால் ஊரிலே பதட்டம் ஏற்படுகிறது. இதனைக் கூறி முதியவர் ஒருவர் எச்சரிக்கை செய்வதை.

சறுத்த கம்பளி பேரட்டுக் கொண்டு
கப்பல்களான் வாறான்
கற்பைக் பாத்துக் கொள்ளுங்கோ.

(வன்னிப் பிரதேசம்)

இப்பாடல் விளக்கி நிற்கிறது.

பண்டார வன்னியன் மூல்லைத்தீவுக் கோட்டையை அழித்து வெள்ளையார் படையைத் தூரத்திய சம்பவத்தைப் பெரும் அவமானமாகக் கருதிய வெள்ளைத்துறையின் கூற்றாக பின்வரும் பாடல் அமைகின்றது.

கறுப்பன் வெள்ளையனை வெல்லல் – எந்தக் காலத்திலு முண்டோ கப்ரின்மார் கேளீர் சிறுத்தைகள் சிங்கத்தை வெல்லல் – எந்தச் சையைலுண்டிது செப்பிடுவீர்.

அதற்கு பண்டாரவன்னியன்,

கறுவர் வரங்க வந்தால் – இன்று
கப்பம் என்று கேட்டால்
உறுவர் துண்பம் ஈதை – துரை
உணர வேண்டும் இன்றே. (மூல்லையனி, வன்னியியற் சிந்தனை)

இதன்வழி அநீதிக்கு எதிரான தம்முடைய மனக்குமுறல்களையும் இப்பாடல் வழி வெளிப்படுத்தியிருப்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

காதற் பாடல்கள்

காதல் என்பது எங்கும் ஒலிக்கின்ற, இருக்கின்ற சங்கிலித் தொடரான பாசப்பிணைப்பு, காதல் இல்லாமல் இந்த உலகம் உண்மையாய் இயங்குவது கடினம். அந்த வகையில் கிராமப்புற ஆண்களும், பெண்களும் காதலோடு பார்த்தும், பழகியும், பேசியும், பாடியும் திரிந்திருப்பதை ஆதாரமானவையே இந்த நாட்டார் பாடல்களில் உள்ள காதற்பாடல்களாகும். இப்பாடல்கள் காதலன் காதலி, கணவன் மனைவி ஆகியோரின் கூற்றாகவும், ஊரார் அலர்மொழிப் பாடல்களாகவும் அமைந்துள்ளன. அந்த வகையில் பின்வரும் பாடல் கணவன் மனைவியரின் அன்பு உள்ளத்தினை பிரதிபலிக்கும் வகையில் அமைந்திருக்கின்றது.

ஆண் : என்னாடி புள்ளோ விடிச்சல்லே போச்சகு
செல்ல வேணுமெல்லே மீன் பிடிக்க
இன்னமும் நித்திரை கொள்ளலாமோ நீயும்
எழுந்திரு புள்ளோ பொழுது புலாந்திடுச்ச.

பெண் : எழுந்திற்றேன் அத்தானே கொஞ்சம் பொறு.
கோப்பித்தண்ணி வைச்சுத் தருவன் ஜயா
தொழுவுங்கோ நம்மைப் படைத்தவனை
தினமும் வாழுவழி வகை தந்ததுக்கு. (மன்னார் வழக்கு)

ஒப்பரிப் பாடல்கள்

இறந்தவரை நினைத்து அவர்மேல் பாடப்படும் பாடலை ஒப்பாரி என்பார். இதனை 'ஒப்பு', 'பிலாக்கணம்' என்ற சொற்களாலும் குறிப்பிடுவார். இதனை,

மாய்ந்த மகனைச் சுற்றிய சுற்றும்
ஆய்ந்த பூசல் மயக்கத்தானும்
தாமே ஏஸ்கிய தாங்களும் பையுனும்
கணவனோடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச்
சொல்வோர் செப்பிய முதாணந்தமும்
நனியிகு கரத்திடைக் கணவனை இழந்து
தனிமகள் புலம்பிய முதுபாலையும்
கழிந்தோர் தேநெத் தமிப்படர் உறிஇ
ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறுநிலையும்

என்கிறது தொல்காப்பியம். இது பெண்களுக்கே உரிய வழக்கம். 'காலங்காலமாக எழுத்தறிவற்ற படிப்பு வாசனையற்ற பெண்கள் தமது உள்ளத்து உணர்வுகளை எதிர்பார்ப்புகளை வெளிப்படுத்தும் களமாக சாவிட்டுள்ளனப் பயன்படுத்துவதும் உண்டு என்பார் சிவலிங்க ராஜா.' (கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதாஸ் (க.ஆ.) இலங்கைத் தமிழிடையே வாய்மொழி இலக்கியம். ப.45)

மணவி கணவன் இறந்தபோது பாடும் ஒப்பாரியானது அவளது கணவனது ஆருந்துமையையும் அவன் இறந்தால் தான் அடையப்போகும் துயரத்தையும் வெளிக்காட்டுவதாக அமைகிறது.

பயறு வறுத்தினமோ ஜயா என்றாசா
துரையே துரைவடிவே
உனக்கு வாய்க்கரீசி போட்டினமோ
உன்னை இழந்ததனால்
என்ற உதிர்மெல்லாம் பதறுதையோ
(சேகரித்தவர்: எஸ். தனராஜ், முல்லைத் தீவு)

ஒரு பெண் கணவனை இழந்தால் சமூகம் அவளை மதிப்பதில்லை என்பதை,

என்னை ஆளவந்த ராசாவே
சட்டிலே மை இருக்க
தாய் கொடுத்த சீர் இருக்க
தாய் கொடுத்த சீரமூந்தேன்

தரும் தாலி தானிமுந்தேன்
நனி இருந்து வேலையென்ன
புண்ணியரை முன்னை விட்டு
நான் பெண்ணிருந்து வேலையென்ன.

(ஹரர், கேசரித்தவர்: இந்துஜா)

.....

இனி முழுவியளம் பேசவினம்
முளி அலங்காரி
இவள் முதேவி என்றனமே. (கரவெட்டி, யாழ்ப்பாணம்)

இப்பாட்கள் விளக்கி அவளது துயரத்தையும், சமூகம் தன்னை இழிவாக நோக்கும்-நோக்கினையும் உணர்த்தி நிற்கிறது.

தொகுப்புரை

ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் நீண்ட காலமாக ஓன்று சேர்ந்து வாழ்வதற்காக மக்கட்கூட்டம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் அமைப்பு சமூகம். மேலும் தம்மைப் பேணிக்காத்துக் கொள்வதோடும். அழியாமல் நிலை நிறுத்திக் கொள்வதற்கும் ஒன்றாக இணைத்துள்ள ஒரு மானிடக்குழு சமூகம் எனப்படுகிறது. இச்சமூகத்தில் நிகழும் அனுபவத்தைப் பதிவு செய்யும் படைப்புகள் இலக்கியம் ஆகிறது. அந்த இலக்கியம்தான் சமூகத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடி என்பார்.

அந்த வகையில் நாட்டார் இலக்கியங்கள் ஒரு இனக்குமுழுமத்தின் வரலாற்றினை அறிந்து கொள்ளும் மூலமாக செயல்படுகின்றன. எழுத்தில் இல்லாததால் ஏடேறாத வாய்மொழி இலக்கியத்திற்கும், இன்றைய நவீன இலக்கியத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பிரூப்பதாகவும், நாட்டார் இலக்கியத்தைத் தாய் என்றார்கள், நவீன இலக்கியத்தை சேயென்றும் வர்ணிப்பார் நாட்டாரியல் ஆய்வாளர்கள் (ஸமூத்து நாட்டார் பாடல்கள், ப.22) பழையக்கு பழையாய், புதுமைக்கு புதுமையாய் விளங்கும் இவ்விலக்கியத்தின் முக்கிய கூறான நாட்டார் பாடல்கள் ஸமூத்தினை பல்வேறு பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியலைப் பிரதிபலிக்கச் செய்கின்றன.

மக்களின் வாழ்க்கை தாலாட்டில் தொடங்கி, காதல் பாடல்களில் வளர்ந்து, தொழிற்பாடல்களில் நிறைவடைந்து ஒப்பாரியில் முடிவடைகின்ற பன்மையினைப் புலப்படுத்தி நிற்கிறது நாட்டார் பாடல்கள். மனித உணர்வின் வடிகாலாகத் திகழும்ந்த இப்பாடல்கள் எந்த மன்னில் வாழும்தனர்? எந்த வேலையைச் செய்தனர்? எதைக் கேட்டனர்? எதை உணர்ந்தனர்? வாழ்வியலின் தேவை என்ன? எனச் சமூகத்தில் தம் தேவையை முன்னிறுத்தி தம் எண்ணத்தினை வார்த்தெடுத்த வடிவமாக இந்நாட்டார்

பாடல்கள் விளங்கிய தன்மையினை ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் தெற்றென விளக்கி நிற்கின்றன.

இருப்பினும் இப்பாடல்களுள் சில இன்றைய சூழலில் அருகி வருகின்றன என்பதை சில ஆய்வுகள் முன்னிறுத்துகின்றன.

மக்களின் வாழ்வில் அருஞ்செல்வமாக கருதும் குழந்தையினைத் ‘தாலாட்டு’ பாடல்கள் தற்போது மறைந்து வருகின்றன. படித்த பெண்கள் தாலாட்டுப்பாட விரும்பாமையும், பிள்ளைகளை நித்திரையாக்கக் கூடிய பதில்ட்டு விடயங்கள், விளையாட்டுப் பொருட்கள் போன்றவை வந்து சேர்ந்தமை இதற்கு காரணம் என்பார் (ப.18) தொழிற் பாடல்களான ஏப்பாடல் (ப.10) ஏற்றப்பாடல் (ப.71) அம்பாப் பாடல் (ப.56) இயந்திரங்களின் வருகையால் அருகி வருகின்றன.

(கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதாஸ் (தொ.ஆ.) இலங்கைத் தமிழிடையே வாய்மொழி இலக்கியம்)

இத்தகைய பாடல்களை ஆய்வுகள் வழி காப்பது ஆய்வாளர்களின் தலையாய் கடமை. இதன் வழி ஒரு இனத்தின் ஆவணத்தை வளரும் தலைமுறையினர் அறிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாக அமையும் என்பது திண்ணனம்.

துணை நரல்கள்

1. ஈழவாணி (தொ.கு.ஆ.) - ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள்
2. கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதாஸ் (தொ.ஆ.) - இலங்கைத் தமிழிடையே வாய்மொழி இலக்கியம்.
3. சங்கை வேலவன் - மனிதநேயக் கலை இலக்கியம்.
4. ச.சக்திவேல் - நாட்டுப்பற இயல் ஆய்வு.
5. நடராசா - ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள்.
6. ஸ்ரீகந்தராசா. ச. - மட்க்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள்.
7. முத்துத் தமிழப் பிள்ளை ஆ - யாழ்ப்பாணச் சித்திரம்.
8. அழகப்பன் ஆறு - நாட்டுப்பற பாடல்கள் திறனாய்வு.

ஈழத்தமிழரின் மரபுசார் தமிழ் இலக்கிய உறவுகள்

திரு. ஊ. கண்ணியப்பன்
முனைவர்ப்பட் ஆய்வாளர்
தமிழ்த்துறை
பச்சையப்பன் கல்லூரி
சென்னை

இலங்கைப் பிரதேசத்துப் பாரம்பரிய உறவுகள் தமிழ்நாட்டின் பாரம்பரிய உறவுகளோடு தொடர்பு கொண்டு வளர்ந்துள்ளன. தொன்மைத் தமிழகத்தின் பரந்துப்பட்ட எல்லையாக இலங்கை அமைகிறது. தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் இதனை 'ஸமீ' என்று குறிப்பிடும் மரபு உண்டு. ஸமீ என்ற சொல் இலங்கையில் ஆதிகாலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஹெல (Hela) என்னும் இலத்தின் மொழிச் சொல்லின் தீரிந்த வடிவமாகும். இலங்கையிலுள்ள இனக்குழு மக்கள் சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள், பரங்கியர் எனப் பிரிவுப்பட்டுள்ளனர்.

தமிழர்களை இலங்கைத் தமிழர் என்றும், இந்தியத் தமிழர் என்றும் பிரித்து நோக்கும் ஒரு முறையை உண்டு. இலங்கைத் தமிழர் என்பது இலங்கையில் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்து வந்த தமிழரைக் குறிக்கும். இந்தியத் தமிழர் என்பது பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுக்காட்சியிலிருந்து ஏறத்தாழ 1830 முதல் தமிழ்நாட்டிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட பெருந்தோட்ட தொழிலாளரையும் அவர்களைச் சார்ந்து, பின்னர் வணிக முயற்சிகள் காரணமாக வந்தவர்களையும் குறிக்கும்.

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் ஈழத்தமிழரின் (இலங்கை) மரபுசார் பண்பாட்டு - கலை இலக்கிய உறவுகளை ஆராயும் முகமாகக் (1830-1941) கால எல்லை கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இக் காலங்களையில் ஈழத் தமிழரின் இலக்கியப் படைப்பாக்க முயற்சிகளும், இந்தியத் தமிழரின் புலம்பெயர்வு உறவுகளும் தொடர்பு கொண்டு மரபும் - மாற்றமும் உள்ளடக்கிய முறையில் பண்பாட்டு உறவுகள் வளர்ந்துள்ளன.

ஆறுமுகநாவலர் காலத்துடன் இலங்கையின் சமூகப் பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கும் இலக்கியம் தோன்றுவது ஒரு புறமிருக்க, மறுபறுத்தில் தமிழில் நவீனமயமாக்கப்படுதலும், மரபுப் பேணுதலும் தொடர்கின்றன.

ஆழத் தமிழ் இலக்கிய உறவு நிலையில் அடித்தளமாக அமைந்தது 'தமிழ்ப் பேணல்' என்னும் ஒருமித்த உணர்வாகும். தமிழின் சிறப்பை மாவரும் அறிய வேண்டிப் பணி செய்வதே முதன்மையானது என்பதை அக்காலத்து முதறிஞர் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். அப்பணியிலே ஈழமும் தமிழகமும் இணைந்து உறவு கொண்டு செயற்பட்டதால் இன்று உலகெங்கும் தமிழின் சிறப்பு அறியப்பட்டது. தமிழ்க் கல்வியின் வளர்ச்சி நிலையைச் சரியான வேளையிலே மாற்றியமைத்துப் பொதுமக்கள் வயப்படுத்திய இந்த இலக்கிய உறவு, தமிழர்களை ஒன்றிணைக்கும் ஆழமான உறவாக அமைகிறது. தமிழ் மொழியின் வளமும் மக்கள் வாழ்வியலும் காலத்தின் மாற்றங்களையெல்லாம் கடந்து இன்றுவரை நிலைத்து நிற்க இந்த உறவுப்பாலமே அடிப்படையாக அமைந்தது. கடலால் பிரிக்கப்பட்ட இருநிலப்பகுதிகளில் வாழ்ந்தபோதும் உள்ளத்து அடிப்படையான எண்ணாக கருத்தில் ஒன்றிப் பணி செய்தமையால் தாய்சேய் உறவு நிலையாக அமைகிறது.

இலங்கையிலுள்ள பல ஊர்ப்பெயர்களும், பல பழம்பெருங் கோயில்களின் பெயர்களும், சிங்கள மொழியிலுள்ள சில சொற்களும் தமிழ்ச்சொற்களாக அமைந்திருப்பது உலகறிந்த செய்தி. இந்த நாட்டில் வாழும் தமிழர்களின் வாழ்வியல் பண்பாட்டுக்கூறுகள் பற்றிய ஆய்வு தமிழ்ச் சமுதாய வரலாற்று ஆய்வுக்கு மிகத் தேவையான ஒன்று.

கொழும்புவைத் தலைநகராகக் கொண்ட இலங்கையில் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளும் வழங்குகின்றன. இங்கே சிங்களவர், தமிழர், மூர் ஆகிய இனத்தவர் வாழ்கின்றனர்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கொழும்பு, பெரதேனியா, கெலானியா, நுக்கேதா, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழக இருப்புகளில் தமிழ் கற்பிக்கப்படுகிறது. இந்தத் தமிழ்க் கற்பித்தல் பணியில் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றை விளங்கிக் கொள்வதில் தமிழ் பேசும் மக்களின் பரவல் பற்றிய அறிக்கை பெரிதும் பயனுடையது.

மட்களப்பு - மட்களப்பு முஸ்லிம்கள் தம்மைத் தமிழ் இனமாகக் கருதுவதுண்டு.

திருகோணமலை - திருகோணமலை, கிண்ணரியா மூதார் பிரதேசங்களில் தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழ்கின்றனர்.

வண்ணி - இது பாரம்பரிய முஸ்லைத்தீவு, வவுனியா மாவட்டங்களை உள்ளடக்கும். இப்பொழுது

யாழ்ப்பாணத்துக்கு அரூகாமையிலுள்ள கிளி நொச்சியும் வன்னிக்குள் சேர்க்கப்படும்.

யாழ்ப்பாணம்	- என்பது வடமராட்சி, தென்மராட்சி, வலிகாமம் பகுதிகளை உள்ளடக்கும்.
மன்னார்	- வடமேற்குக் கரையோரத்துப் பிரதேசம் இங்குக் கத்தோலிக்கர் நிறைய உள்ளனர்.
வடமேற்கு மாகாணம் பகுதிகள்	- 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்ப்பிரதேசமாக இருந்தது. இப்பொழுது இப்பகுதியில் தமிழ் மக்கள் தொகை மிகவும் குறைந்து விட்டது.
கொழும்பு	- கொழும்பு இலங்கையின் தலைநகர். தமிழர்கள் இங்கு நீண்டகாலமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். யாழ்ப்பாணம் கொழும்புக்கே உரியவர்களான ஒரு தமிழ்க் குழுமத்தினர் உள்ளனர். இவர்களை விட 1956க்கு முன்னர் இலங்கையின் மிகுந்த செல்வந்தத் தமிழர்களும் கொழும்பின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியிலேயே வாழ்ந்து வந்தனர்.

கொழும்புக்குத் தெற்கேயுள்ள பிரதேசம் மலையகமாகும். இங்குப் பிரதானமாக முஸ்லிம்கள் வசித்து வரும் பகுதியாகும். பாணந்துறை, காலி, மாத்துறை ஆகிய பகுதிகளிலுள்ள முஸ்லிம்களின் தமிழ் ஈடுபாடு மிகப் பெரியதாகும். இலங்கைத் தமிழிலக்கியத்தில் 1950ஆம் ஆண்டு முதல் தேசியம் என்னும் கருதுகோள் முக்கிய இடம்பெற்று வந்துள்ளது. 1960ஆம் ஆண்டு இலங்கை என்னும் தேசம் நிலைப்பட்டதாக மாற்றம் அடைந்தது.

ஆழ்த்தில் கிறித்தவ மதப் பாவலின் காரணமாகத் தமிழ்க் கல்விக்கும் சைவ சமய நடைமுறைகளுக்கும் தடையேற்பட்டதால் பல தமிழரினர்கள் தென்னகத்துடன் தொடர்புகொள்ள முற்பட்டனர். தென்னகத்திலே மடங்களும் ஆதீனங்களும் நிறுவன நிலையிலே சைவ சமயத்தையும், தமிழழயும் வளர்த்து வந்தன. ஈழத்திலே நிறுவன நிலையிலே இயக்குவதற்குரிய சூழல் இல்லாமையால் ஈழத்தவர் பலர் தென்னகத்து மடங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு இலக்கிய உறவுகளை ஏற்படுத்தினர். அந்த வகையில்,

1. ஆறுமுக நாவலர் (1822-1879).
2. இலக்கணசாமிபிரான்.
3. முத்துகுமாரசாமி தம்பிரான் (1885-1949).

4. கணபதிபிள்ளை (1845-1894).
5. கணேச பண்டிதர் (1843-1881).
6. கதிரை வேற்பிள்ளை, நா. (1844-1907).
7. வி. கனகசபை பிள்ளை (1855-1906).
8. கனகசுந்தரம் பிள்ளை, தி.ந. (1863-1922).
9. கிங்ஸ்பரி தேசிகன் (1873-1903).
10. சபாபதி நாவலர் (1844-1903).
11. சரவணமுத்துப்பிள்ளை (1844-1903).
12. சிவானந்ததீயர் (1873-1916).
13. கவாமிநாத பண்டிதர்.
14. செந்தில்நாதர் காசிவாசி (1848-1916).
15. தாமோதரம்பிள்ளை, சி.ஏ.ப. (1832-1905).
16. பொன்னம்பலப் பிள்ளை, தா.
17. பொன்னம்பலப் பிள்ளை ந.ச. (1836-1897).
18. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, ஆ. (1848-1907).

போன்றோர் தென்னகச் சைவமாங்களோடும், நிறுவனங்களோடும் தொடர்பு கொண்டு சைவமும் தமிழும் என இருகண்களாகப் போற்றினார்.

ஆழநாட்டிலும் தமிழ்நாட்டிலும் 'நாவலர் மரபு' என்று சிறப்பித்துப் பேசப்படும் நிலையை நாவலர் உருவாக்கினார். தமிழ்நாட்டில் நாவலர் மரபு வழி வந்த பலர் உள்ளனர். அவர்களைத் திருமயிலை மகாவித்துவான் தணிகாசல முதலியார், காரைக்குடி சொக்கலிங்கம், சுப்பு ஒதுவார், பொன்னோதுவார், இ. வைத்தியலிங்கம், அ. சோமசுந்தர், இ. சபாபதி, ஈசும்புலிங்கர், மா. கோபாலசாமி, காஞ்சி ராமசாமி, பொன்னுசாமி தேவர் என நாவலர் மரபு தொடர்கிறது. சிதம்பரத்தில் நாவலர் தொடங்கிய பள்ளிப் பள்ளி ஆங்குள்ள பல்ளை நாவலர் மாணாக்கர் என்ற மரபில் உறவு செய்தது. நாவலர் மரபின் தொடர்ச்சியாக,

1. உடுப்பட்டி சிவசம்பு புலவர்.
2. பொன்னம்பலம்பிள்ளை.
3. ச. வைத்தியலிங்கம் (1843-1900).

4. சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை (1832-1901).
5. சண்னாகம் அ. குமாரசாமிப்புலவர்.

இவர்கள் பாரம்பரியம் பேணுகையுணர்வுடன் தொழிற்பட்ட அறிஞர்களாவர். வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை போன்ற சிலர் கிறிஸ்துவ மதக் கண்டனங்களை எழுதினர்.

தமிழகத்தில் இலங்கை அறிஞர்கள் ஏற்படுத்திய இலக்கியத்தாக்கம்

1. சி.வை. தா. - இவர் பழந்தமிழிலக்கியப் பதிப்புத்துறையில் முன் நின்றவராவார்.
2. வி. கணகசபை - 'ஆயிரத்தெண்ணாறு வருடங்கட்கு முற்பட்ட தமிழர்' என்ற ஆங்கில நூலை எழுதியவர்.
3. தி.ந. கனக சுந்தரம் - இவர் திருகோணமலையைச் சேர்ந்தவர் பிள்ளை (1863-1922)
4. ந. கதிரைவேற் - இவர் திரு.வி.க. அவர்களின் ஆசிரியர். பிள்ளை (1844-1907)

பேற்கண்டவர்கள் இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் வாழுந்து தங்கள் இலக்கியப் பணிகளைச் செய்தார்கள்.

1. நாவலர் தொடங்கி வைத்த சைவத் தமிழ் இலக்கிய மரபின் வளர்ச்சி.
2. தமிழகத்தில் இலங்கையின் தமிழறிஞர்கள் ஏற்படுத்திய இலக்கியத் தாக்கங்கள்.
3. கத்தோலிக்க இலக்கிய மரபில் காணப்படும் எழுச்சி.
4. இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத்தின் வளர்ச்சி.
5. மலையக இலக்கியத்தின் தோற்றும்.
6. நவீன இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி நிலைகள்.

இவ்வாறு இலக்கியப் படைப்பாக்கங்களின் மாற்றங்கள் பெற்றுத் தோற்றும் பெறலாயின.

தமிழறிவுசார் புலமைத் தொடர்புநிலை

எழுத்திலே தமிழறிவு பெற்றிருந்த சிலர் தென்னாகம் சென்று தமிழறிவுசார் புலமைத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியின்னனர். ஆறுமுக நாவலர்

தம் தமிழ்ப் புலமையால் தமிழறிவுசார் புலமைத் தொடர்பால் 'தென்னகத்திலே நாவலர்' என்ற பட்டத்தைப் பெற்ற சிறப்புடையவர். ஈழத்தவருடைய தமிழ்ப் புலமையை மதித்துச் சிறப்பு செய்யும் நிலை தென்னகத்திலே இருந்துமையால் நாவலருக்குப் பின்னர்ப் பலர் புலமைத் தொடர்பு கொண்டனர். புலமை உறவால் ஈழமும் தமிழகமும் இறுகிய தொடர்புடையனவாய் இருந்தன. ஈழத்திலே தமிழில் புலமை பெற்றவர் தென்னகத்திலே தமிழ் பயிற்றும் ஆசிரியர்களாகவும், தமிழ்ப் பத்திரிகையாசிரியர்களாகவும் பணி செய்துள்ளனர். இத்தகைய புலமைத் தொடர்பில் நாவலரது உறவுடிலை முதன்மை பெற்றிருந்ததைத் தென்னகத்து அறிஞர்களே கூறிச் சொன்றுள்ளனர். தென்னக அறிஞரான சோமசுந்தர பாரதியின் கூற்று இங்கு எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஆறுமுக நாவலரவர்கள் ஓர் அவதார புருஷர். இடையிருட் கடைக்காலத்தில் விடியுமுன் விசம்பில் விளங்கும் வெள்ளி போலத் தமிழகத்தில் தனியாகச் சைவமும் - தமிழும் தழையப் புத்துயிர் வழங்கப் பிறந்த வள்ளல். முன்னே பல காலங்களிலும் தமிழகத்திலிருந்து தான் பெற்ற சிறு நன்மைகளை வட்டியுடன் பெருக்கி ஒரு காலத்து ஒருமுகமாகப் பழங்கணக்கைத் தீர்த்து என்று தீர்க் கொண்டாதவாறு தமிழகத்தை ஈழநாட்டுக்குக் கடனைப் படுத்திய பேருபகாரி நாவலர் அவர்கள்.

இக்கூற்றின் மூலம் ஈழத்தவரின் புலமை உறவு தமிழகத்தவரால் மதிக்கப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

நாவலரது பதிப்புப் பணி சி.வெ.தாவையும் நூற்பதிப்புப் பணியில் ஈடுபடுத்தியது. பழந்தமிழ் நூல்களைத் தேடிப்பதிப்பிக்க வேண்டும் என்ற அவாவை ஏற்படுத்தியது. இதனால் வீரசோழியம் (1881) இறையனாரகப் பொருளை (1883), தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் (1885), இலக்கண விளக்கம் (1900), சூடாபணி (1883), கலித்தொகை (1883), நீதிநெறி விளக்கம் (1853), தணிகைப் புராணம் (1883) முதலான நூல்களைப் பதிப்பித்தார்.

சி.வெ. தாவின் இலக்கிய உறவு நூற்பதிப்பு என்ற நிலையில் தமிழகத்து நூற்பதிப்பு மேதையான உ.வே.சா.பணிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பேசப்படும் தரமுடையது.

உ.வே.சா.வின் பதிப்பு முயற்சிகளுக்குச் சி.வெ.தா.ஒருவகையில் உதவியாக இருந்துள்ளார்.

நாவலர் மரபில் இலக்கிய உறவுநிலையில் குறிப்பிடத்தக்க இன்னொருவர் நா. கதிரைவேற்பிள்ளையாவார். நாவலர் ஆரம்பித்த புலோலி சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் கல்வி பயின்றவர். ஈழநாட்டில் நாவலர் மாணாக்கர்களான கா. தியாகராசபிள்ளை, வேல்மயில்வாகனச் செட்டியார் போன்றோரிடம் கல்வி பயின்றவர். தமிழ்நாட்டில் த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை, ந.க. சதாசிவமீ பிள்ளை, காசிவாசி, சபாபதி நாவலர் போன்றோரிடத்தில் கல்வி பயின்றார்.

தமிழ்நாட்டில் இவருக்கென ஒரு மாணவர் பரம்பரை இருந்தால்கூடு. நாவலர் ஆரம்பித்து வைத்த புராணப் படல முறையைப் பிள்ளையவர்கள் சென்னை கந்தசாமி கோயில், இராயப்பேட்டை முத்துக்குமாரசாமி கோயில் முதலிய இடங்களில் செய்து வந்தவர். இவரது சொற்பொழிவு ஆற்றல் இலக்கிய உறவில் ஒரு புதிய நிலையை உருவாக்கியது. தணிகைப் புராணம், திருத்தொண்டர்புராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருச்செந்தூரப் புராணம் போன்ற புராணங்களுக்குப் புராணப் படலமும் செய்தவர். தமிழ் மொழி, இலக்கியம், சமயம், தத்துவம் பற்றிய இவரது சென்னைச் சொற்பொழிவுகள் இவருடைய பல்துறை சார்ந்த புலமைத்திறனை வெளிப்படுத்திக் காட்டும்.

இடம்	பொருள்	ஆண்டு
திருவாவிநான் குடி	பழனித்தலபுராணம்	1904
இராயப்பேட்டை முத்துக் குமாரசாமி கோயில்	திருமுறை மாண்மியம்	1904
சிதம்பரம்	சிதம்பர மாண்மியம்	1904
சென்னை பாங்கர் பெரிய பாளையத்தும்மன் மண்டபம்	பெளத்தும்	
தொண்டைநாடு	அருட்பாக்கள்	1904
திருவேரகம்	திருமுறை	1903
சென்னை, மதுவரத் தமிழ்ச்சங்கம்	வேளாளர் நான்காம் வருணத்தாரே	1903
திருவாவடுதுறை ஆதினம் அவ்வாய்த்தீவு வீரபத்திர கோயில் சுவாமி மண்டபம் விநாயகர் தெரு சித்தி விநாயகர் மண்டபம்	சந்தான பரம்பரை வீரபத்திரர் பிரபாவம் கல்வியால் தேடப்படுவது யாது?	1905 1905 1905

நாவலரைப் போல நா. கதிரைவேற்பிள்ளையும் பல நூல்களைச் செய்துள்ளார். சமய சம்பந்தமான கண்டனங்களிலே தீவிரமாக ஈடுபட்டவர். சொற்பொழிவு செய்யும் ஆற்றலால் மக்கள்து கவனத்தைச் சமய நடைபூறைகளிலே திருப்பும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார். தமிழ்நாட்டிலே நாவலர் மரபை முன்னெடுத்துச் சென்றவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்.

1. சைவதூஷண பரிகாரம் - 1852.
2. சைவதூஷண சந்திரிகை - 1901.
3. புத்தமத கண்டனம் - 1922.
4. சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம் - 1922.
5. சிவசேத்திராலய மகோற்சவ உண்மை விளக்கம் - 1896.
6. சுருஷூர் மாண்பியம் - 1906.
7. திருஞானசம்பந்தர் சுவாமிகள் சரித்திர வசனம் - சுருக்கம்.
8. இராமவிங்கபிள்ளை பாடல்கள் மற்படு.
9. கதிர்காமக் கலம்பகம்.
10. புதுச்சந்திதி கந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.
11. சென்னை கந்தர் நவமணிமாலை.
12. தமிழ்ப் பேரகராதி - 1829.

உரைகள்: விருத்தியுரை

1. கூர்மபுராணம்
2. யங்பருங்கலம்
3. கந்தரனுடுதி
4. தணிகைப்புராணம்
5. திருவாளைக்கால் கலம்பகம்
6. திருவினையாடற்புராணம்
7. ஏகாதசி புராணம்
8. பிரபுவிங்கலீலை
9. சிவராத்திரி புராணம்
10. பழனித்தலபுராணம்
11. பட்டினத்துப் பிள்ளையார் புராணம்

பதிப்பித்தலை

1. அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு
2. சைவசித்தாந்த சங்கிரகம் - 1892
3. போற்றிக்கலி வெண்பா - 1912
4. திருவாலவாய்த் தேவாரப் பதிகங்கள் - 1912
5. மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி - 1912
6. திருவாலவாய் திருப்புகழ் - 1912
7. பட்டினத்துச்சகள் புராணம் - 1902
8. தாயுமானவர் சுவாமிகள் திருப்பாடல் திரட்டு - 1937

போன்ற நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார்.

நாவலராது சமகாலத்தவராகச் சி.வெ.தா. அவர்கள் ஈழத்தமிழ் இலக்கிய உறவில் சிறப்பிடம் பெற வேண்டியவர். கிறிஸ்தவரான இவர் நாவலர்பால் கொண்ட ஈடுபாட்டினால் அவர் வழி நின்று பணி செய்ய முன் வந்தார். கிறிஸ்துவச் சூழல் வாழ்வை விட்டுச் சைவச் சூழலில் வாழ விரும்பிக் கிறிஸ்துவச் சமயத்தைச் சாடி விவிலிய விரோதம் என்ற நூலையும் (1864) சைவத்தைப் போற்றிச் சைவ மகத்துவம் (1864) என்னும் நூலையும் எழுதியவர். நாவலரின் பேச்சாற்றல் தமிழகத்தில் அவரை நாவலராக்கியது. திருவாவடுதுறை ஆதினம் 'நாவலர்' என்ற பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்புச் செய்தது. ஈழத்தமிழ் இலக்கிய உறவில் இந்நிகழ்வு யிக முக்கியமான தாகும்.பொன்னுசாமித் தேவர், மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை போன்றோரது தொடர்பால் நாவலர் தமிழகம் மதிக்கும் அறிஞரானார். ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் நாவலர் பல நூல்களை வெளியிட்டார்.

சி.வெ.தா.வுக்கு நாவலருடைய வாழ்வு ஓர் உந்து சக்தியாக இருந்தது. நூல் வெளியிட்டில் நாவலருடைய செயற்பாடுகள் திட்டமிடப் பட்டவையாக இருந்தன. தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சிக்கு எல்லோர் கையிலும் நூல்கள் இருக்க வேண்டும் என நாவலர் எண்ணினார். சமயம் பற்றிய விளக்கத்தைப் பெறுவதற்கும் மக்கள் கல்வியறிவு பெற்றவர்களாக மாற வேண்டும். அதன் காரணமாகப் பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார்.

சுழநாட்டில் வெளியிட்டலை

1. பாலபாடங்கள்
2. ஆத்திகுடி, கொண்றைவேந்தன் மூலமும் உரையும்

3. கொலை மறுத்தல்
4. திருச்செந்தின்ரோட்ட யமகவந்தாதி மூலமும் உரையும்
5. திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும் உரையும்
6. ஞானக்கும்யி
7. வச்சிரதண்டம்
8. சைவதூஷணபரிகாரம்
9. சப்பிரபோதம்
10. பெரிய புராண வசனம்
11. யாழ்ப்பாணத்து சமயநிலை
12. நன்னூல் விருத்தியுரை

தமிழ்நாட்டில் வெளியிட்டவை

1. சூடாமணி நிகண்டு
2. செளந்துரியலகரியுரை
3. தருக்கசங்கிரகம்
4. அன்னப்பட்டியம்
5. திருக்குறள் பரிமேலழகருரை
6. திருக்கோவையார்
7. பாலபாடம் மூன்றாம் புத்தகம்
8. வாக்குண்டாம் மூலமும் உரையும்
9. நல்வழி மூலமும் உரையும்
10. நன்னெறி மூலமும் உரையும்
11. கந்தபுராணம்
12. பெரியபுராணம்
13. சேதுபுராணம்
14. இலக்கண விளக்கக் குறாவளி
15. தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி
16. இலக்கணக்கொத்து
17. கோயிற் புராண மூலமும் உரையும்
18. சைவ சமய நெறி மூலமும் உரையும்
19. தொல்காப்பியம் சேனாவரையருரை

20. இரண்டாம் பாலபாடம்
21. சைவ வினாவிடை
22. இலக்கணச் சூருக்கம்
23. சிவஞானபோதச் சிற்றுறை

இத்தகைய தமிழ்ப் பணிகளால் மாயாவாத துவம்ச கோளாரி அத்துவித சித்தாந்த மகோத்தாரணர், போலியருட்பா, பிரபந்த நிர்கந்த கண்டனப் பிரசண்ட மாருதம் (1905), சைவ சித்தாந்த மகாசரபம் (1905), அட்டவதானம், சோடசாவதானம், அஷ்டதசவதானம், சதாவதானம், நாவலர் போன்ற பட்டங்களைத் தமது புலமைத் திறத்தால் பெற்றவர்.

நா. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்களுடைய சமகாலத்தவரான ஆ. முத்துதம்பி பிள்ளையும் இலக்கிய உறவுடிலையில் குறிப்பிடத்தக்க வராவர். இவர் நாவலர் கல்வி பயின்ற யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் பயின்றவர். 1880ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சென்று ஆசிரியத்தொழில் செய்தவர். 1884ஆம் ஆண்டு சத்தியாபிமானி பத்திரிகையை நடத்தியவர். பாண்டித்துறைத் தேவரின் தமிழ்ச் சங்கத்திலும் (1904) உறுப்பினராக இருந்தவர். 1885இல் மீண்டும் சென்னை சென்று 1887இல் அச்சகம் ஒன்றை நிறுவினார்.

ஆறுமுகநாவலரின் படைப்புப் பணிகளின் சிறப்பு

1822-1834	- குழந்தைப்பருவம், தமிழ்ப் புலமையாளரிடத்துப் பாடங்கேட்டமை.
1834-1847	- கிறித்தவர்களின் தொடர்பு, முதலில் 1841 வரை மாணவனாகவும் பின்னர் ஆசிரியராகவும், மொழி பெயர்ப்பாராகவும் விளங்கினார்.
1848-1864	- மிஷனரியாரின் செயற்பாடுகளுக்குக் கல்வி, மதத்துறைகளில் எதிர்ப்பு, நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல், இடையிடையே இந்தியா சென்றுவரல்.
1864-1870	- தமிழகத்திலிருந்துமை, கோயில்களிலும், ஆதீனங்களிலும் சைவப்பிரசங்கம் செய்தமை, சிதம்பரத்தில் பாடசாலை நிறுவியமை, நாற்பதிப்பு, உரையாக்கம் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டிருந்தமை.

பாடப் புத்தகங்கள் - இலங்கைப் பூமி சாஸ்திரம், சைவ வினாவிடை - முதற்புத்தகம், சைவ வினாவிடை - 2ஆம் புத்தகம், முதற்பாலபாடம், இரண்டாம் பாலபாடம், மூன்றாம் பால பாடம், நாள்காம் பாலபாடம், இலக்கணச் சுருக்கம், இலக்கண வினாவிடை

நாவலரின் இலக்கிய வரலாற்று முக்கியத்துவம்

1. பாரம்பரியப் பண்பாட்டுப் பேணுகைக்கு இலக்கியப் பாரம்பரியம் மீளக் கண்டு பிடிக்கப்பெற்று, காலத்துக்கேற்ற இயைபுடன் போற்றப்படல் வேண்டுமென்ற கருத்தின்படி தொழிற்பட்டமை.
2. கிறித்தவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப் பெற்ற மொழியாளுமை முயற்சிகளைத் தமிழின்பாறபடுத்தித் தமிழின் பண்பாட்டுப் பூர்வமான வளர்ச்சிக்கு வழி கோலியமை.
3. சைவத் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தை வற்பறுத்தியமை.
4. இலங்கைவாழ் தமிழர்களின் சமூக-பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்ட இலக்கிய எழுத்துகளின் தோற்றும்.

என்று நாவலரின் இலக்கியப் படைப்பாக்க ஆரூப்மைகள் பல்வேறு தளங்களில் செயல்பட்டுள்ளன.

நாவலரின் சமகாலச் சைவவழிப் புலவர் படைப்புகள்

- ❖ சிவசங்கர பண்டிதரின் புலமையும் தூக்கங்களும் நாவலர் காலத்தில் சிறப்பற்றமை.
- ❖ அடுத்துவரும் காலப்பகுதியில் தம் சேவைப் பூரணத்துவத்தை எய்தும் சி.வெ.தா. வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை, சிவசம்புப் புலவர் போன்றோர் பணிகள் தொடங்கியமை.

நாவலரின் இதழ்த் தொடர்புகள்

1. நாகரிகவர்த்தமானி	- 1878	- காரைக்கால
2. சத்தியாபிமானி	- 1884	- காரைக்கால்
3. அமிர்தபோதினி	- 1888	- திருப்பணந்தாள்
4. விவேகதிவாகரன்	- 1891	- திருசெங்கோடு
5. விஜயகேசரி	- 1892	- சிதம்பரம்

6.	விஜயத்துவம்	- 1892	- திருநெல்வேலி
7.	பாஸ்கரஞ்சோதயம்	- 1892	- நாகபட்டினம்
8.	திராவிடமந்திரி	- 1893	- காரைக்கால்
9.	வோகோபகாரி	- 1895	- சென்னை
10.	காரைஞ்சானபானு	- 1905	- காரைக்கால்

நவீன இலக்கியக் காலத்திற்கு முற்பட்ட ஈழத்தமிழ் இலக்கிய உறவுகளைப் பற்றி அறிவுதற்குத் தரவாக இலக்கியச் செய்திகள் மட்டுமே இக்கட்டுரையில் பயன்பட்டுள்ளன. ஈழநாட்டிலும் (இலங்கை) தமிழ் நாட்டிலும் ஆக்கப்பெற்ற நூல்களிலே ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ள செய்திகளைத் தொகுத்து நோக்கும் போது உறவுநிலை பற்றிய மதிப்பிட்டையும் செய்யமுடியும். நாவலர் காலத் தொடக்கம் ஏற்குறைய 120 ஆண்டுகளாக ஏற்பட்ட இலக்கிய உறவைப் பின்வரும் நிலைகளில் காணலாம்.

1. தமிழ்மொழியைப் பயிலுதல்
2. தமிழ்மொழியைப் பயிற்றுதல்
3. சமய விரிவுரை செய்தல்
4. புராணப் படலம் செய்தல்
5. நூற்பதிப்புச் செய்தல்
6. பத்திரிகைப் பணி
7. செட்டிமாருடைய தொடர்பு

எழுத்திற்கும், தமிழகத்திற்கும் ஏற்பட்ட இலக்கிய உறவு காரணமாகத் தமிழ் மொழியின் சிறப்புப் பற்றிப் பேசப்பட்டது.

உறவுநிலையில் பத்திரிகைப் பணி தனித்துவமாக நோக்கப்பட வேண்டியது. அச்சியந்திரத்தின் வருகையால் தமிழகத்திலே பல பத்திரிகைகள் வெளியாயின. வாய்மொழி மரபிலிருந்து மாற்றம் பெற்ற வாசிப்பு மறுப தோண்றலாயிற்று. கண்டனங்களையும் மறுப்புகளையும் வாய்வலிக்கப் பேசாமல் எழுத்து மூலமாக வெளியிடும் புதிய செயற்பாடு தோண்றியது. இலக்கியக் கண்ணாடி (1853), இலங்காபிமானி (1863) போன்ற பத்திரிகைகள் நடத்திய கு. கதிரைவேல்பிள்ளையின் பணி இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. இவருடைய தமிழ்ப்பற்றும் சமய ஆர்வமும் பத்திரிகைக் குறிப்பிலே வெளியிடப்பட்டன.

எங்கள் சமூகத்தார் எங்கள் மாநிலத்திலிருந்து எங்கள் இலக்கியம், சமயம் என்பன சம்பந்தமாக இதுவரையும் ஒரு

பத்திரிகையும் வெளியிடப்பட்டன என இக்காலத்திலேதான் அதிகமாக கருதுகின்றனர். இன்று எங்கள் பிரதேசத்துமக்கள் முன்னென்றும் இல்லாத வகையில் கல்வித் துறைகளில் விஞ்சி வாழ்கின்றனர். மனோபக்குவம் வாய்ந்த எங்கள் மக்களுக்குப் பொருத்தமான பத்திரிகையொன்று இப்பொழுது வெளிவருகின்றது. இந்து சமயம், விஞ்ஞானம், இலக்கியம், இறையுணர்வு முதலியன சம்பந்தமான அறிவுத்துறைகளை நாடுகின்ற நன்நெஞ்சோடு சீர்தூக்கிப் பார்த்து எழுதி வெளியிடல் எங்கள் நோக்கமாகும்.

இவ்வாறு புலமைசார் அறிவுத்துறைகளில் நாவலருக்கு இருந்த ஈடுபாடும் இவரைத் தொடர்ந்த மாணாக்கர் புலமை மரபு உருவாக்கமும் இரு நாடுகளுக்கு இடையே உள்ள பண்பாட்டு உறவையும் கல்விசார் புலமையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றன.

அகராதிப்பணி

தமிழ்மொழியில் முதன்முதலில் தோன்றிய அகராதி வீரமாழனிவர் எழுதிய சதுரகராதியாகும். பின்னர்ப் பலவேறு அகராதிகள் தோன்றின. தமிழ் அகராதியின் வளர்ச்சியில் ந.சி. கந்தையா அவர்களின் பங்கு போற்றுத்திருக்கிறது. அவர் படைத்த அகராதிகள் ஜந்து ஆகும்.

1. செந்தமிழ் அகராதி
2. தமிழ் இலக்கிய அகராதி
3. தமிழ்ப்புலவர் அகராதி
4. திருக்குறள் அகராதி
5. காலக்குறிப்பு அகராதி

என அகராதியின் பலவேறு வடிவங்களைத் தோற்றுவித்தார். ந.சி. கந்தையா பிள்ளை அவர்கள் செந்தமிழ் அகராதி முன்னுரையில் ‘நாம் தமிழ்த்தாம் மொழிக்குச் செய்யும் பணிகளுள் ஒன்றாக இந்நாலைச் செய்து முடித்தோம்’ என்கிறார். ‘நாலொன்றைச் செய்து தமிழ்மூலகுக்கு உதவ வேண்டும் என்னும் ஆவலால் பலவகையில் முயன்று இந்நாலைச் செய்து முடித்தோம்’ என்று கூறுகிறார்.

தமிழ் இலக்கிய அகராதியில் அகத்தியர் முதல் வைராக்கிய தீபம் ஈறாக ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றிய விவரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ப்புலவர் அகராதியில் பல நூற்றுக்கணக்கான தமிழ்ப்புலவர்களைப் பற்றிய விவரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அவர் தொகுத்த

திருக்குறள் சொற்பொருள் அகராதி பயன்பாடு மிக்கது. காலக்குறிப்பு அகராதி புதுமையானது. தமிழ்மொழியில் இது போன்ற அகராதி இதுவரை வெளிவந்ததில்லை. இந்நூல் ஓர் அறிவுக் களஞ்சியம் என்கிறார் முனைவர் மா. இராசமாணிக்கனார்.

புவர்களுக்கு மட்டுமே பயன்பட்டு வந்த தமிழ் இலக்கியச் செல்வத்தை எனிய மக்களும் படித்துப் பயன்பெறுமாறு உரைநடையில் வழங்கிய வள்ளஸ் கந்தையாபிள்ளை அவர்கள்.

பத்துப்பாட்டு, அகநானுாறு, கலித்தொகை, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலிங்கத்துப்பரணி, புறப்பொருள் விளக்கம், விற்லிவிடு தூது போன்ற இலக்கியச் செல்வங்களை எல்லாம் இனிய எனிய நடையில் உரைநடையில் தந்தவர் கந்தையாபிள்ளை அவர்கள். திருக்குறளுக்கும் - நீதிநெறி விளக்கத்திற்கும் அரிய உரை வரைந்தவர்.

தமிழ்மொழி - தமிழினம் தொடர்பாகப் பதினெண்நதுக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுநூல்களை எழுதியவர் கந்தையாபிள்ளை. தமிழகம், தமிழ் இந்தியா, தமிழர் சரித்திரம், தமிழர் யார்? வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட பழங்குமிழர், நமதுமொழி, நமது நாடு, தமிழ் ஆராய்ச்சி, தமிழ் விளக்கம், முச்சங்கம், அகத்தியர், சிந்துவெளி நாகரிகம், தமிழர் பண்பாடு, தமிழர் சமயம் எது? சிவன், சைவ சமய வரலாறு, தமிழ்மரபும் - மாற்றமும் போன்ற எண்ணற்ற அரிய ஆய்வு நூல்களைப் படைத்தவர். ஆயிரகணக்கான நூற்கடலுள் மூழ்கி எடுத்த அரிய கொற்கை முத்துக்கள் அவரது நூல்கள். தமிழின் - தமிழினத்தின் தொன்மையை, தமிழர் தம் பண்பாட்டை - நாகரிகத்தை - உயர் வாழ்வியலை உலகறியச் செய்த பேரவினார் ந.சி. கந்தையா அவர்கள்.

திராவிட நாகரிகமும் - ஆரியத்தால் விளைந்த கேடும்

தொன்மை மிக்க திராவிட நாகரிகத்தின் சிறப்புகளை விளக்கும் வகையில் பல நூல்களை எழுதினார். அவைகள்:

1. திராவிட நாகரிகம்
2. திராவிடம் என்றால் என்ன?
3. திராவிட இந்தியா
4. தெள்ளிந்தியக் குலங்களும், குடிகளும்

போன்ற அரிய ஆய்வு நூல்களை எழுதியளார். ஆரியர்களால் விளைந்த கேடுகள் குறித்தும், ஆரியர் தமிழர் கலப்பு, ஆரியத்தால் விளைந்த கேடு, புரோகிதர் ஆட்சி, இராமாயணம் நடந்த கதையா? போன்ற பல நூல்களை எழுதியளார்.

இசூலாமிய இலக்கிய மரபு

பங்குதீன் புலவரின் முகைதீன் புராணமே முதலாவது இலங்கை இஸ்லாமிய இலக்கியமாகும். இந்நாலின் அரங்கேற்றம் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு நீண்ட முஸ்லிம் பாரம்பரியம் நிலவியது. 1868 முதலே அரபுத் தமிழ்நூல் மரபு ஓன்றும் கிடைத்துள்ளது. யாழ்ப்பாணம், கண்டி, கொழும்பு ஆகிய இடங்களிலிருந்து முக்கிய நூல்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. இலங்கையில் இஸ்லாமிய விழிப்புணர்ச்சியில் முக்கியமான இருவர். ஒருவர் முகமது காசீகம் மரைக்காயர் ஆவார்.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டுத் தனித்துவத்திற்கும், மதவுணர்வு விழிப்புக்கும் இவர் முக்கியப் பங்காற்றினார். கைவர்களிடையே நாவலர் சாதித்ததைப் போன்று முஸ்லிம்களிடையே இவர் சாதித்தார். இவர் முஸ்லிம் நேசன் என்ற பத்திரிகையை 1883 முதல் நடத்தினார்.

‘அசன் பேயுடைய கதை’ என்ற இவரது நெடுங்கதை (1885) இலங்கையின் முதல் தமிழ்நாவல் என்று போற்றப்படுகிறது. இவர் தமிழிலும் பாட்புத்தகங்களை எழுதினார். மற்றொருவர் அருள்வாக்கு அப்துல்காதீர் புலவர் ஆவார். இவர் கண்டியில் வாழ்ந்தவராவார். இவர் இயற்றிய பண்புகள்,

1. முதுமொழி மாலை
2. திருமதீனத்தந்தாதிமாலை
3. கண்டி கலம்பகம்

எனப் பல நூல்களைப் படைத்துள்ளார்.

கிறித்தவ தேவ ஊழியச் செயற்பாடுகளும் கதேசப் பண்பாட்டு விழிப்புணர்வகளும்

பிரித்தானியர் ஆட்சி தொடங்கிய பின்னர்ச்-சுதேச மதப் பண்பாட்டு விழிப்புணர்வு இலங்கைத் தமிழிலக்கியத்தில் ஒழுங்கமைதியடிடன் தோன்றிய காலப்பகுதியை இலங்கைத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு கால அலகாகக் கொள்வது பொருந்தும். மின்னரித் தொழிற்பாடும், பண்பாட்டு விழிப்புணர்வும் தொடர்புடையனவாக இருப்பதாலும் இவ்விரண்டு செயற் பாடுகளுமே பிரதானமாக இலக்கியம் வாயிலாகவே வெளிப்பட்டனவாதனின் இலக்கிய வரலாற்றில் இவை முக்கியத்துவம் பெறுவது இயல்பே.

பிரித்தானிய ஆட்சி தொடங்கப் பெற்று, மதநடைமுறை நெகிழ்வு ஆட்சி மட்டத்திற் காணப்படத் தொடங்கியதும் ஆங்கிலப் பாரம்பரியத்தை

வையமாகக் கொண்ட முக்கியப் புரட்சஸ்தாந்து தேவ ஊழிய சபைகள் இலங்கைக்கு வருகை தந்தன. அவை,

- ❖ இலண்டன் மிஷனரிக்கழகம் 1804 - 1805
- ❖ பெப்ரிஸ் சபையினர் - 1812
- ❖ வெஸ்லியன் மெதுசீஸ்த சபை 1814 - 1815
- ❖ அமெரிக்கன் மிஷன் - 1817
- ❖ சேர் மிஷனரி சொசைட்டி - 1818

இத்தகைய அமைப்புகள் யாவும் இலங்கையில் உள்ள யாழ்ப்பாணத்தை மையமிட்டுச் செயல்பட்டன. இத்தேவ ஊழிய சபைகளின் செயல்பாட்டின் நவீன மயமாக்கம் ஒரு முக்கிய அம்சமாக இருந்தது. தமது மதப் பிரிவுகளைப் பற்புவது மாத்திரமல்லாது, உலகில் 19 ஆழ்நூற்றாண்டு வரை தொடங்கிய மேனாட்டு மயமாக்க மையங் கொண்ட நவீனமயமாக்கத்தில் இலங்கையில் இவை முக்கியப் பங்கு வகித்தன.

பிரித்தானிய அரசாங்கம் முதன்மைப்படுத்திய ஆங்கில மொழிக் கல்வியை வழங்குதல் மூலமே இத்திருச்சபைகள் பிரதானமாகத் தொழிற்பட்டன. நேரடி மதமாற்றம் மிகக் குறைந்த பட்சமே நடைபெற்றது. கல்வி வழியாக மதமாற்றம் நிகழ்ந்தது.

தமிழ்மொழியை ஆங்கிலப் பாட அமைப்பில் கற்பிப்பதற்கான பாடப்புத்தகங்களை மாத்திரமல்லாது கணிதம், தருக்கம் போன்ற பாடங்களுக்கும் பாட நூல்கள் எழுந்தன. சான்றாக,

1. கரோல் விகவநாதம்பிள்ளையின் - வீசகணிதம் - 1855.
2. நெவின்ஸ் சிதம்பரம்பிள்ளை எழுதிய நியாய இலக்கணம் - 1844.
3. கணக்கத்திகாரம் - சுவாமிபிள்ளை - 1844.

பேலைநாட்டுக் கல்வி முறையைப் பயிற்றத் தொடங்கிய பொழுது பிரதானமாக ஆங்கிலத்திலிருந்த பாடநூல்களை மொழிபெயர்க்க வேண்டியிருந்தது.

அமெரிக்க மிஷனைச் சேர்ந்த டொக்டர் பிஸ்க, கிறின் போன்றோர் மேனாட்டுவைத்திய முறைமையை விவரிக்கும் நூல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தனர். தமிழ் பற்றிய தமது ஈடுபாடு காரணமாக இருந்த மிஷனரிமார்கள் அகராதித் தொகுப்பில் ஈடுபடுவது வீரமாழுளிவரின் சதுரகராதி முதல் நாம் காணும் ஒரு பண்பாகும்.

❖ மானிப்பாய் அகராதி - 1842

மேலும், சென்னையில் 1862இல் வெளிவந்த வின்ஸ்லோ அகராதிக்கு (தமிழ் - ஆங்கிலம் - தமிழ்) யாழ்ப்பாண அறிஞர்கள் உதவியிருந்தனர். கிறித்தவம் பற்றிய பிரசரங்களையும் வெளியிட்டனர். மிஷனரியார்களின் தமிழ்ப் பயில்வு இரண்டு முக்கிய வகைகளில் தமிழின் வளத்தைப் பற்பியது. அவை,

1. ஆங்கிலத்தில் தமிழினதும் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தினதுமான புக்கை எழுதினர்.
2. ஆங்கில இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் வரும் சில எழுத்து மரபுகளைத் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்தனர். இத்தகையனவற்றுள்ளே பிரதானமானது இலக்கிய வரலாறு பற்றிய நோக்காகும்.

இந்த வகையில் முக்கியமான படைப்புகளாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை இரண்டாகும். ஒன்று சைமன் காசி செட்டி என்பவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய ‘தமிழ் புஞ்சாக்’ (The Tamil Plutarch) என்னும் நூலாகும். இதுவே தமிழ்ப்புலவர்கள் பற்றி ஆங்கிலத்தில் வந்த முதல் நூலாகும். 1862இும் வருடம் எம். உவின்ஸ்லோ என்னும் பாதிரியார் ‘தமிழ் ஆங்கில அகராதி’ ஓன்றை வெளியிட்டார். இலங்கைத் தமிழினர் பலரின் உதவியுடன் வெளிவந்த அவ்வகராதியின் முன்னுரையில் பதிப்பாசிரியர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழ் உரைநடை இப்பொழுது வடிவம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, அதனைச் செம்மையாக உருவாக்கு வதற்குத் திட்ப்பநுட்பம் வாய்ந்த அறிஞர்கள் இருப்பார்களானால் அம்முயற்சி தக்க பலன் தரும். கேதேசிகர் பலர் விரைவாகச் செய்யுள் இயற்றவல்லவராயினும் பிழையின்றி உரைநடை ஒரு பக்கந்தானும் எழுதுமாட்டாராய் இருக்கக் காணலாம்.

ஆறுமுகநாவலர் போதனைகளால் கவரப்பட்டு உரைநடையில் இலக்கண நூல் எழுதுவது நலம் எனக்கருதி ‘தமிழ் இலக்கணத் தெளிவு’ (1803) என்னும் நூலை வெளியிட்ட தாவீது யோசேப்பு புலவர் பின்வரும் கருத்தாக்கத்தைக் கூறியுள்ளார்.

நமது முன்னோர்கள் தமிழைப் பேசினார்கள். வாக்கிய சருபமாகப் புத்தகங்களையும் கடிதங்களையும் எழுதுவது அவர்கள் வழக்கமல்ல - பாட்டாய் எழுதுவது அவர்களுக்கு மகாபிரியம், வசனம் எழுதினால் மதிப்பில்லை. அதனால்

முன்னோர்கள் எழுதியவை யெல்லாம் (வைத்தியம், அகராதி, இலக்கணம், ஸ்தலசரித்திரம், கடிதங்கள்) பாட்டாகவே இருந்தன. பாட்டெழுத்த தெரியாதவன் மூடன் எனப்பட்டான். இதனால், முன் எழுதிய இலக்கண நூல்களில் வசன ஏபமாய் எழுதுவதற்கு விதிவகைகள் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. இத்தகைய சூழ்நிலையிலே சிறு பிள்ளைகளின் வயது, பக்குவம், தராதரம் என்பனவற்றை அனுசரித்து எழுதப்பட்ட பாட்புத்தகத்திலிருந்து 'பெரியப்ராண வசனம்' வரை பல்வேறு தரப்பட்ட வசன நடைகளை எழுதியதோல் ஆறுமுக நாவலர் புதுநெறி கண்டவராகப் போற்றப்பட்டார்.

இவர் பத்திரிகை வெளியிடுவதற்குக் கிறிஸ்தவர்கள் உதவியுள்ளனர். இதனால் பத்திரிகை மூலம் தம் தமிழ்ப் பணியைச் செய்யப் பலருக்கு வழி காட்டுகின்ற மரபு ஒன்று தொடங்கியது. கிறித்துவ சமயப் பரவலுக்கு அச்சு இயந்திரமே பெரிதும் உதவியது. ஈழத் தமிழறிஞர் சைவ சமயத்தைப் பற்றிய விளக்கத்தை மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்குப் பத்திரிகையைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என எண்ணினர். ஆனால், அதற்கு முன்னோடியாகத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட சமய நூல்களைப் பற்றிய செய்திகளை மக்களுக்குத் தரவேண்டுமென எண்ணிச் செயல்பட்டுள்ளனர். கிறித்துவ மதத்தை மக்கள் தழுவிச் செல்வதற்குத் தமிழ்மையை சமய வாழ்வு நடைமுறைகளைப் பற்றிய தெளிவான கருத்து விளக்கமின்மையே காரணமாக இருந்தது. அதனை நாவலர் போன்ற ஈழத்துப் புலமையாளர்கள் நன்கு உணர்ந்தனர். இன்னும் சைவ சமய நடைமுறை பற்றிய விளக்கங்கள் வடமொழியில் மட்டுமே கிடைப்பனவாயின. எனவே தமிழில் அவற்றைப் பற்றிய விளக்கத்தை தரவேண்டியது முதன்மையான பணியாகயிருந்தது. தமிழ்மொழியின் பழமையையும் சிறப்பையும் மக்கள் உணர வேண்டியது இன்றியமையாகதாக இருந்தது. கல்வியிட்டல் என்பது நடைமுறை வாழ்வியலையும் விளக்குவதாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நன்குணர்ந்து தமிழ்ப்பணியை அதற்கேற்ப நெறிப்படுத்தினர். நாவலர், சி.வை.தா மற்றும் முத்துத்தம்பி பிள்ளை போன்றவர்கள் பணிகளில் தமிழைச் சிறப்பித்துச் செல்லும் தன்மை இதற்குச் சான்றாக அமைகிறது. மக்களுக்குக் கல்வியிறிவூட்ட வேண்டிய நிலை இருப்பதை உணர்ந்தது மட்டுமன்றி, அவர்களுக்கு அந்தியத, மொழி மோகத்தை நீக்க வேண்டிய கடமையும் உண்டென்பதை உணர்ந்து பணி செய்தனர். கி.பி.1884ஆம் ஆண்டு வ.ரா.வுடன் சி.வை.தாவுக்கு ஏற்பட்ட கருத்து மோதல் தமிழக இலக்கிய உறவில் ஒரு முக்கியமான நிகழ்வாக இருந்தது. தமிழ் உரைநடையின் தந்தை வேதநாயகம் என வ.ரா. சுறியதை மறுத்து இவர் நாவலரே உரைநடையின் தந்தை என உரைத்தார்.

மேலும், இவர் இயற்றிய நூல்களை ஈழம் பற்றித் தமிழகத்து அறிஞர்கள் அறிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

1. இலங்கைச் சரித்திரம் - 1883
2. காளிதாச சரித்திரம் - 1884
3. பிரபோத சந்தோரதய வசனம் 1889
4. விவேகானந்த சுவாமிகள் சொற்பொழிவின் சாரம் 1897
5. அபிதான கோசம் - 1902
6. பாரதச் சுருக்கம் - 1903
7. நன்னூல் இலகுபோதம் எழுத்ததிகாரம் - 1904
8. நன்னூல் இலகுபோதம் சொல்லதிகாரம் - 1905
9. ஆங்கில - ஆங்கில - தமிழகராதி - 1907
10. Civilian Tamil Grammar - 1912
11. நன்னூல் உதாரண விளக்கம் - 1912
12. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் - 1912
13. இலங்கை பூமி சாஸ்திரம் - 1914
14. சைவ பால போதம் - 1916
15. தென்மொழி வரலாறு - 1920
16. ஈழ மண்டலப் புலவர் சரித்திரம்
17. காளமேகப் புலவர் சரித்திரம்
18. அற்புதயோகி சரித்திரம்
19. சந்திரகாசன் காலை
20. ஸ்ரீமதி அன்னி பிரசண்ட் சமய வரலாறு
21. நிகண்டுகள் 1-5 தொகுதிகள்
22. புதிய இலகுபோத பிள்ளைப் பாடம்
23. புதிய இலகுபோத பால பாடம் 1-8 (பாடல் நூல் தொகுப்பு)
24. புதிய இலகுபோத இலக்கணம்

இந்நூல்கள் கல்வி பயிற்றுதலுக்கு மிகவும் பயனுள்ளனவாக இருந்தது மட்டுமன்றி, மேலைத் தேசக் கல்வி முறையையும் மரபுக் கல்வியையும் இணைத்து வழங்கும் தன்மையும் காட்டுகின்றன. புதிய கல்வி முறையில் தமிழ்மொழி இலக்கிய - இலக்கண நூல்கள் மட்டுமின்றி வேறு சாத்திர நூல்களைப் பயிற்றும் புதிய மரபு தொடர்வதையும் விளக்கி நிற்கிறது.

ஸ்ரூத்து இலக்கிய வரலாற்றில் நாவலரது மரபை வளர்த்துச் செல்வதில் மிக்க ஆர்வமுடையவராக விளங்கியவர் அ. குமாரசாமிப் புலவர் (1854-1922) ஆவார்.

வடமொழித் தேர்ச்சி மிக்க இவருடைய தமிழ்ப் பணியை அறிய,

1. செய்யுள் நூல்கள் - 23
2. உரை நூல்கள் - 13
3. உரை நூல் இலக்கணம் - 5
4. இலக்கண ஆராய்ச்சி - 2
5. வசன நூல் - 5
6. பதிப்பு நூல் - 10
7. தொகுப்பு நூல் - 2
8. அகராதி - 1

என்று பல்வேறு புலங்களில் திறம்பெற்றுள்ளார்.

1924 ஆம் ஆண்டு யாழிப்பாண மாணவர் காங்கிரஸ் இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் அரசியல் நவீனமயப் பாட்டில் முக்கிய ஒரு மைல் கல்லாகும்.

1925 ஆம் ஆண்டில் பத்திரிகை தலிர்த்த தொடர்புச் சாதனம் என்ற வகையில் வாளெனாவி தொடர்கியது.

இது 1947க்கு பின்னரே வண்மையான சாதனமாகத் தோற்ற மடைந்தது.

கல்வித் துறையின் வழியாக, குறிப்பாக ஆங்கிலக் கல்வி வழியாக நவீனத் தமிழியல் இலக்கியம் பற்றிய பரிச்சயம் ஏற்படுகிறது. ஆங்கிலம் கற்றோர் தமிழிலும் “நவீன இலக்கியத்தின் தேவையை” உணர்ந்தனர்.

இம்மாற்றங்கள் ஒருமித்து இணையும் பொழுது இலங்கைத் தமிழிலக்கியத்தின் நவீனக் காலத்துக்கு நாம் இட்டு செல்லப்படுகிறோம்.

மதப் பண்பாட்டு இலக்கியங்கள் தொடர்ந்து பேணப்படுகின்றமையும், எழுதப்படுகின்றமையுமாகும். இதன் காரணமாகச் சைவ, கிறித்துவ, இக்லாமிய இலக்கியங்கள் தொடர்ந்து முக்கியத்துவம் பெற்று வருவதை அவதானிக்கலாம்.

நவீனக் காலத்திலும் மரபிலக்கியப் பேணுவகையும் போற்றுகையும் சமாந்தரமான இலக்கியச் செல் நெறியாக அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

ஈசவம், கிறித்துவம், இஸ்லாமியம் பற்றித் தோன்றிய பல்வேறு இலக்கியங்களை இப்பண்புக்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

அழக்துத் தமிழிலக்கியத்தின் ஒரு முக்கியச் செல்நெறியாக இருப்பது கல்விகார் புலமைப் பார்ப்பியமாகும்.

1930 முதல் வரும் காலப் பகுதியில் இரண்டு முக்கியத் தளங்களை இதன் ஆதாரமாக இனங்கண்டு கொள்ளலாம்.

அ. பார்ப்பியக் கல்வி மரபு

ஆ. பல்கலைக்கழகங்கள்

பார்ப்பியக் கல்வி மரபில் வந்தவர்கள் தத்தம் மத, பண்பாட்டு மரபினைப் போற்றும் படைப்புகளைத் தோற்றுவித்தனர். இவர்களில் முக்கியமானவராகப் பின்வருவோரைக் குறிப்பிடலாம்.

சி. கணேச அய்யர்

புண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை

புலவர் மணி பெரியதம்பி பிள்ளை

கந்த முருகேசன்

புலவர்மணி ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன்

கணேசையர் அவர்களினது தொல்காப்பிய உரைப் பதிப்பும் இலக்கண விடயங்கள் பற்றிய அவாது கட்டுரைகளும் மிக முக்கியமானவைகளாகும். இன்று பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது தொல்காப்பியம் பற்றிய மரபு நிலை விளக்கத்திற்கு இவரது பதிப்புப் போல உதவுவது வேரான்றுமில்லை. இவர் ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம் என்ற நூலையும் செய்துள்ளார்.

பல்கலைக்கழகங்கள் பார்ப்பியத்தை மீளாய்வு கண்டு பிடிப்பனவாகவும், புலமை ஆராய்ச்சிகளைச் செய்வனவாகவும், சமகால இலக்கிய முயற்சிகளுடன் ஊடாட்டமுடையவனவாகவும் அமையத் தொடங்கினா. இந்தப் புலமைப் பார்ப்பியத்தில் இடம் பெற்றோ:

1. சுவாமி விபுலானந்தர்
2. பிரான்சிஸ் கிள்ஸ்பரி
3. பேரா. க. கணபதிப் பிள்ளை
4. வி. செல்வ நாயகம்
5. மு. உவைஸ்

6. சு. வித்தியானந்தம்
7. கு. கைலாசபதி
8. ச. தனஞ்சயராசசிங்கம்
9. பொ. யூலோக சிங்கம்
10. கா. சிவத்தம்பி
11. சௌந்திர ராஜா
12. சி. தில்லைநாதன்
13. சண்முகதாஸ்
14. மெளனகுரு, எம்.ஏ. நூர்மான்
15. பேரா. சித்திரலேகாமெளனகுரு
16. க. அருணாசலம்

இவர்கள் மரபு இலக்கிய மீட்சியில் கால்கொண்டு புதுமை இலக்கியத் தோற்றுத்திற்கு வழி வகுத்தவர்களாகக் காணப்பட்டனர்.

- (i) மரபிலக்கிய மீட்சியில் கால்கொண்டு நவீன இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வழி வகுத்தவர்களாக விளங்கிய ஈழத்தமிழரினர்கள், கிறித்துவ மதத்தினரோடு தொடர்புகொண்டு, அச்சுப்பொறிகளின் துணைக் கொண்டு, சைவ சமயத்தையும் - தமிழ் மொழியை வளர்ப்பதிலும் முழுமூன்போடு செயல்பட்டனர்.
- (ii) ஈழநாட்டின் இலக்கிய உறவு வளர்ச்சியின் அடிநாடமாகத் தென்னகத் தமிழரினர்கள் உதவியும் போற்றுதற்குரியனவாக அமைந்தமையும் அறிய முடிகிறது.
- (iii) தத்துவம், இலக்கணம், புராணங்கள், அகராதி, கணித நூல்கள், சங்க இலக்கிய நூல்கள், உரை வசனம் போன்றவை ஐரோப்பிய கலாச்சாரச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு புதிய புத்தாக்க உரைகள் தோற்றம் பெற்றன.
- (iv) மரபிலக்கிய மீட்சிப் பணியில் ஈழ நாட்டுத் தமிழ் அறிஞர்களின் பங்களிப்பும் அவர்கள் தமிழ்நாட்டு ஆதீனங்களுடனும், நிறுவனங்களுடனும் தொடர்புகொண்டு மரபுசார் தமிழ் இலக்கியபடைப்புகளைத் திறனாய்வு செய்ததும் தமிழியல் வரலாற்றில் புதுமூனைப் பாக்கங்களாகும்.

துணை நூல்கள்

1. கா. சிவத்தம்பி, ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம், அண்ணா அச்சகம், 1983, சென்னை.
2. க. கௌலாசபதி, ஈழத்து இலக்கிய முன்னோட்கள்.
3. சி.வெ.தாமோதரம்பிள்ளை, ஓர் ஆய்வு நோக்கு, ஆசீவாத அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், 1983.
4. சி.மௌனகுரு, எம்.ஏ.நுங்மான், இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம், முதல் பதிப்பு - 1979, வாசனர் சங்கம், கல்முனை - 6.
5. கா. சிவத்தம்பி, இராம. குருநாதன், (ப.ஆ.), உலகத் தமிழிலக்கிய வரலாறு, (கி.பி. 1851 - கி.பி. 2000).
6. ந. கடிகாசலம், ச. சிவகாமி (ப.ஆ.), அயலகத் தமிழ்க் கலை இலக்கியம் சமகாலச் செல்நெறிகள், முதற்பதிப்பு - உரை, உ.த. நிறுவனம், சென்னை - 113.
7. அருணாசலக் கவிராயர், நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் சுரித்திரம்.

ஸமுத்துப் பேச்சுவழக்குத் தமிழும் யாழ்ப்பாணத் தமிழும் ஒரு மொழியியல் ஆய்வு

திரு. வேல் நந்தகுமார்
தமிழ் முதுமானி ஆய்வு மாணவன்
யாழ் பல்கலைக்கழகம்
இலங்கை

ஸமுத்தில் மரபிலக்கியச் செய்யுள் மொழிநடைகளைத் தாண்டி இருபதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து முக்கியத்துவம் பெற்றுவரும் மொழிநடையாக ஈழத்துப் பேச்சுவழக்குகளும் யாழ்ப்பாணத் தமிழும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. தமிழ்மொழி இரு வழக்குப் பண்புடையது அதன் உயிர்ப்பாக விளங்குவது பேச்சுவழக்கே. இது பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வேறுபட்டது. அத்துடன் தொழில்சார் பண்புசார் மதம்சார் சாதிசார் வேறுபாடுகளையும் கொண்டது. இலக்கண ரீதியாக நாம் எழுத்து வழக்கிற்கு வழங்கிய முக்கியத்துவத்தைப் பேச்சுவழக்கிற்கு வழங்கவில்லை என்பதும் மரபுப் போராட்டங்களின் வழி அதை இழிவாக நோக்கிய நிலையிலும் உள்ளது. இதையும் தாண்டி இலக்கணத்தில் வீரசோழியத்தின் முயற்சி படைப்பிலக்கியத் துறையில் ஈழத்துப் போசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையின் நாடக முயற்சிகள் தமிழ்நாட்டில் 1940களிலிருந்து வட்டார வழக்கு என்பது முதன்மைபெற்ற தன்மை இதில் ஆர்.சண்முகசுந்தரத்தின் கோவைத் தமிழ்ப் பயன்பாடு, சின்னப்பாரதி, விட்டல் ராவ், ஆர். ரவீந்திரன் ஆகியோரின் கொங்கு நாட்டு வட்டாரவழக்கு, ஜெயகாந்தனின் சென்னைத் தமிழ், சிதம்பர ரகுநாதனின் நெல்லைத்தமிழ், பாவண்ணன் பிரபஞ்சன் ஆகியோரின் புதுவைத் தமிழ், ராஜ் நாராயணனினினதும் ராஜம் கிருஷ்ணனினினதும் காசிஸ் வட்டார வழக்கு, திராவிடமொழி ஆய்வுகள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றைப்போல ஈழத்திலும் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மன்னார், மலையகம் எனப் பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வேறுபாடான பேச்சு வழக்குகள் காணப்படுகின்ற அதேவேளை முஸ்லிம்களிடம் வேறுபாடானதொரு பேச்சுவழக்கு காணப்படுகின்றது. இப்பேச்சு வழக்கானது ஈழத்தில் வெளிவந்த புனைக்கதைகளின் வழியாகவும் போசிரியர் க.கணபதிப் பிள்ளையின் நாடகங்கள் வழியாகவுமே இலக்கிய அந்தஸ்தைப் பெற்றது. மன்ன வாசனை இலக்கியம், தேசிய இலக்கியம் என்னும் சிந்தனைகள் ஈழத்து இலக்கியத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்ற காரணத்தினாலேயே இதுவும் முக்கியத்துவம் பெற்றது. அத்துடன் இதன் எழுச்சியில் 1960களில் நடந்த மரபுப் போராட்டமும் முக்கியமானது. இதனைப் புனைக்கதை நிலையில்

சிறப்பாகக் கையாண்டவர்களாகக் கே. டானியல், பெனாட்க்பாஸன், தெனியான், மருதூர்க்கொத்தன், கன்பா, செங்கை அழியான், புலோலியூர் சதாசிவம், செ.யோகநாதன் புலோலியூர் இரத்தின வேலோன், ஒட்டாமாவடி அறபாத், எஸ்.ராஸவாயா, கோகுலம் சுப்பையா, பாலமனோகரன், மூல்லைமணி, எஸ்.ஏ. உதயன், ராஜேஷ் கண்ணா போன்றோரைச் சுட்டலாம். ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் இக்காலகட்டத்தில் மொழியைப் பொறுத்தவரை “இரண்டு உலகில்” வாழத் தொடங்கினர்.

ஆரம்பக் காலகட்டங்களில் தமிழ்நாட்டை மையப்படுத்திய தமிழ்ப் பேச்சு வழக்கு என்ற பொதுமைச் சிந்தனை இருந்தபோதும் இன்று இந்தியத் தமிழில் இருந்து ஈழத்தமிழினைப் பிரித்துத் தனித்துவமாக நோக்குகின்ற சிந்தனை வளர்ச்சி பெற்றதன் காரணமாக இந்திலை தோண்றியுள்ளது.

இலங்கைத் தமிழர் எழுதுவது போலத்தான் பேசுகிறார்கள் என்றும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தமிழ் செந்தமிழ் என்றும் மேலைநாட்டவர் கூறிய சில கூற்றுக்களை எம்மிற் பலர் உண்மையென நம்பிக்கைகொண்டனர். உண்மை அதுவன்று. அது தனக்கெனத் தனித்துவமான பேச்சுவழக்கைக் கொண்டது என்பதே உண்மையாகும். இதேபோல இலங்கைப் பேச்சுவழக்கில் அமைந்த கதைகள் தமக்கு விளக்கவில்லையென இந்தியாவில் சிலர் கூறி வந்துள்ளனர். கதைப் பொருளிலே ஈடுபட்டு வாசிக்கும் எந்த வாசகனுக்கும் பேச்சுமொழி விளங்காது என்று கூறுவதற்கில்லை. இதனால் சிலர் அடைப்புக்குறிக்குள் பொருள்கூறியும் அடிக்குறிப்பிட்டும் எழுதினர். இது தேவையற்றதாகும்.

ஈழத்தில் பல பிரதேசப் பேச்சுத் தமிழ் இருக்கின்றபொழுதும் அவற்றில் எல்லாம் சிறப்பு வாய்ந்த தமிழாக யாழ்ப்பாணத் தமிழே விளங்குகிறதென்பர். பொதுவாக ஈழத்துக்குமிழ் என்றாலே அது யாழ்ப்பாணத் தமிழ்தான் என்ற எண்ணமும் இந்தியத் தமிழரிடம் காணப்படுகிறது. இதற்கு மட்டக்களப்பு, மலையகப் பேச்சுத் தமிழில் தமிழகச் சாயல் இருப்பதும் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் பழைய இலக்கிய நெறிக்கு உப்பட்டதாக இருப்பதும் காரணமாக இருக்கலாம். சிலர் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மலையாள, கேரளத் தமிழ்போல அமைந்துள்ளதென்றும் கூறுவார். யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் சாதிக்கட்டுப்பாடுகள், தொழிற்கோலங்கள், புவியியல் மண்வாசனை அம்சங்கள் என்பனவும் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுவழக்கில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் பற்றிப் பேராசிரியர் சௌந்திரராசா குறிப்பிடும்போது,

The Jaffna variety of Tamil has some claim to being prestige dialect with approximately 700000 speakers and its history goes back very many centuries it drifters markedly from the Indian Tamil other varieties in Sri Lanka it has seteral archaisms and innovations

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். வளரும் தமிழ் உலகம் சஞ்சிகையில் முனைவர் மு. சதாசிவம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அது ஒரு கொஞ்சம் தமிழ் என்றும் தூய தமிழ் என்றும் யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயரிலேயே தமிழின் சிறப்பெழுத்தாகிய மூகரம் வருகிறது என்றும் கூறி யாழ்ப்பாணத் தமிழில் உலன் உது என்ற இடைச்சுட்டு பெயர்ச்சொற்கள் சிறப்பாகப் பயன்படுவதையும் நான் செய்தனான். நீ செய்தனி என்ற வாக்கியங்களுக்கூடாக எழுவாய் பயனிலை இயையு சிறப்பாகப் பயன்பட்டுள்ளதையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அத்துச் சாரியை இணைத்து பரமவிங்கத்தார் என்று கூறுவதும் அஞ்சாடே, அண்ண என்ற கலித்தொகைச் சொற்கள் பயன்படுவதையும் எடுத்துக்காட்டி யாழ்ப்பாணத் தமிழ் தொல்காப்பியத்திற்கும் முற்பட்ட தொன்மைத் தமிழாக இருக்கலாம் என்று கூறியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத் தமிழ்பற்றி இனங்களிர் சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாகக் கட்டுரைகளை எழுதிய தனங்கெயராஜ்சிங்கம் அவர்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியச் சொற்கள் பல யாழ்ப்பாணத் தமிழில் பயின்று வருவதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். உ - ம் ஆக பொழுது (குறுந்தொகை), கொள்ளல் (நற்றிணை) - கொள்ளமலிவு பையப்பைய, வாங்கல், கீடக்கை, முடை, ஆறு, மண்ணை விடுதல், கடச்சுட, வெறுங்கை, இடங்கானுதல் போன்ற சொற்களைக் குறிப்பிடலாம். யாழ்ப்பாணம் எனப் பொதுவாக நோக்கினால் அதனுள்ளும் வடமராட்சி, தீவகம், தென்மராட்சி, வலிகாமம், கரையோரம் என நுணுக்கமான பிரதேசம்சார் பேச்சுமொழி வேறுபாடுகளையும் இனங்காணமுடிகிறது.

ஆத்துப் பேச்சுவழக்கை மொழியில் ஆடிப்படையில் நோக்கும்போது அதனுள்ளபலவேறுபட்ட ஒலியியல், சொற்றொடர் அமைப்பியல், சொற்பொருள் அமைப்பியல் வேறுபாடுகளை இனங்காண முடிகிறது.

உ - ம் ஆக இருக்கிறான், பஞ்ச, பதுசு, பக்பால், அதுக்கு ஆகிய யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் பேச்சு வழக்காறுகள் மட்டக்களப்பு முஸ்லிம் தமிழில் அமையும்போது இருக்கிறான், பஞ்சி, பதுசி, பசிப்பால் அதிக்கி என அமைகின்றன. இதேபோல அல்லவோ விடுவாரா என்று சொற்கள் அல்லவா, உருவாரா என அமைகின்றன. ஈழத்துத்தமிழ்ப் பேச்சு வழக்கு வாக்கிய ஒழுங்கு அடிப்படையில் ஒரே தன்மையாகவே அமைகிறது.

ஒ - ம் ஆக நாங்க மட்டும் மனுசனில்லையா? நாங்க என்னா மிருகமா நீங்க எல்லாம் சும்மா இருந்து சாப்பிட்டுக்கிட்டு இருக்கின்க?..

எனத் தூரத்துப் பச்சை நாவலில் வரும் இந்தியத் தமிழ் யாழ்ப்பாணத் தமிழில் “நாங்கள் மட்டும் மனிசரில்லையே.

நாங்கள் என்ன மிருகமே நீங்கள் சும்மா இருந்து” என அதே வாக்கிய ஒழுங்கிலேயே அமைகிறது.

மட்டக்களப்புப் பேச்சுவழக்கில் நாம என்ற சொல் சிறப்பாக உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மையாய் பயன்படுகிறது. வைத்தியத் துறை சார்ந்த குளிசை, தண்ணி மருந்து, தண்ணிச்சாப்பாடு, பாணி, பத்தியம் போன்ற சொற்களும் சலவைத் தொழிலாளிகளால் மாத்து மாராப்பு, பெட்டிப்பால், விசிறிமத்துப், கஞ்சிபோல், வாடப்பீடால் போன்ற சொற்களும் பயன்படுகின்றன. அணியம், பாடு, மண்டா, அவள், பறி போன்ற சொற்கள் மீண்பிடித் தொழிலாளர்களிடம் உண்டு. இதைவிட யாழ்ப்பாணத் தமிழில் பஞ்சி, பேந்து, கொம்மா, கோஞ்சி, உதுக்குள்ளை போன்ற சொற்களும் மட்டக்களப்புத் தமிழில் மறுமா, மச்சினன், வெட்டை, வழுதுணங்கா, சேவரக்கால் போன்ற சொற்களும் காணப்படுகின்றன. மலையத் தமிழில் மூட்டம், லயம், கங்காணி, கொழுந்து, சீக்கு போன்ற சொற்கள் காணப்படுகின்றன. உறவுச் சொற்களாய், ஆச்சி, அப்பு, கொப்பா, கோத்தை, குஞ்சி, சீனி, பெத்தாத்தை, வேலாத்தை, கொம்மான் போன்ற சொற்கள் அமைந்துள்ளன. ஈழத்தில் வெளிவந்த மீட்டாதவீஸை, வாடைக்காற்று, கடற்காற்று, முற்றத்து ஒற்றைப் பனை, நாணையம், தண்ணீர், மரக்கொக்கு, நிலக்கிளி, மல்லிகை மணம், பச்சைவயல், மனது, கொழுகொம்பு, போடியார் மாப்பிள்ளை, காட்டாறு பனிமலர், புதிய தலை முறைகள், சொடுதா, லோமியா போன்ற மண்வாசனை நாவல் படைப்புக்கள் ஊாகவும் பொருளோ போருள், முருகன் திருகுதாளம், உடையார்மிடுக்கு, சுந்தரம் எங்கே போன்ற நாடகங்கள் மூலமும் ஈழத்துப் பேச்சு வழக்கை இனங்காண முடிகிறது. இது பற்றிய சொல் ஆய்வில் பேராசிரியர் விபுலானந்தர், கணபதிப்பிள்ளை, தனி நாயகம் அடிகள், பேராசிரியர் சுசீந்திரராசா, தனஞ்செயராஜீங்கம், பேரா. சண்முகதாஸ், பேரா.சிவலிங்க ராசா, பேரா. எம்.ர. நுகுமான், எவ்.எக்ஸ்.சி. நடராசா, வண்ணியகுவம், சுபதினிரமேஸ், இ.து.குலசிங்கம் ஆகியோரின் பங்களிப்புக்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவ்வகையில் அயலக இலக்கிய மொழிநடையில் ஈழத்துப் பேச்சுவழக்கும் யாழ்ப்பாணத் தமிழும் முதன்மை பெறுகின்றன.

சமூத்துத் தொழில்சார் பேச்சு வழக்குச் சொற்கள்

1. மீனவத் தொழில்

கலப்பத்துச் செய்தல் (வள்ளங்களைப் புனரமைத்தல்)

கிட்டம், கிசில்

தீச்சாச்சு - தீப்பா (ஏலமிடல்)

வட்டி, வாரக்காசு, அறுக்கொட்டியான் வளை

மடி, தநைப்பாய்ச்சி, போசாக்கட்டை,

சவால் (சவுல் அடி என்ற சொல் இதிலிருந்தே வந்தது)

நாறல் - நாரிப்போச்சு, நாலுக்கட்டி, எட்டுக்கட்டி.

அம்பாப்பாடல்கள் மூலமும் பல சொற்களை அறியலாம்.

2. விவசாயத் தொழில்

பரந்தவெளி தூ (மாதூ, கேதூ)

நடையன், மாவக்கை (வைக்கோல் கட்டு)

கொண்டபெட்டி, வேலையாள், நெட்டுழிவு, வயல்வெட்டு

ஏற்றும் இறைத்தல், துலாப்போடல், சாறுதல், தரை, பட்டி

பரப்பு, பாத்தி கிண்ணல், நடுகைக்காய், வெங்காயக் கிண்ணி

முடிச்சல், செத்தல், அழுகல், முத்தல்.

3. பணந்தொழில்

காதோல், மாதோல், பூரான், தளநார், பினாட்டு

இட்டி, தட்டுப்பனை, வழுப்பனை, கருக்குமட்டை

பீவி, மூரி, கெட்டாங்கையில், கொக்காரை

பனங்கட்டுக் குட்டான், சீக்காய், பருமின், சீத்தல், மூவனை அடுப்பு,

பிளா,

4. தச்சுத்தொழில்

வாச்சி, துறப்பணம், புட்டுவை, பத்தாயம் பாடித்தல், சீவுதாள்

5. பெட்டி பாய் இழைத்தல்

குட்டான், மூடல், தட்டுப்பெட்டி, நார்க்கடகம், திருக்கணை, உறி, ஈர்மனி, ஓலைவாருதல்.

6. நகைத்தொழில்

தோலா, மஞ்சாடி, வடில், அம்மனதாலி விராகன், களுத்தான், காலான், கம்மல், வைசக்காப்பு. நெந்றிப்பட்டம், தூக்கணம்.

7. சலவைத் தொழில்

சால், பெட்டி, காங்கை, கோப்பாத்தல், களம்பு, கமத்துதல், பிசங்கல், தவத்துதல் வெள்ளாவி, வாடப்போடல், கல்லடி வேடித்தல்.

இவ்வாறு தொழில்சார் சொற்கோலங்களைத் தனியே ஆவணப் படுத்தும் ஆய்வையும் (கள ஆய்வாக), படைப்புகள்வழி செய்ய முடியும்).

யாழ்ப்பாணப் பேச்கவழக்காறுகள் - சீல எடுத்துக்காட்டுக்கள் நவீன இலக்கியப் படைப்புகள் வழி

1) பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகங்களில் உடையார் மிகுக்கில்

ஒரு பெண்புரவை வீட்டிலை வச்சிருக்க முடியவை
இரண்யென்பட்ட நேரத்திலை ஆரும் நீத்திரை கொள்ளுறதோ
நம்யானை வந்துகொள்ள முடியவை
ஆட ஆ மோ ஆம்பிள்ளையாக்கும்..
ஆமானிக்கள்ஞா வந்தது பொடியஞாக்குத்தான் தாயம்
நாக்கு வறஞது கொஞ்சம் தெளிவு கொண்டுவா

நாட்டவன் நகர வரழ்க்கை நாடகத்தில்

மெய்யெனை வள்ளியக்கை அந்த வைராத்தையின்றை
பொடியஞுக்கு வருத்தம் கடுமையாக்கி இப்பலோ பின்னையோ
வெண்டு கீடக்குதெண்டு...

டானியலின் தண்ணீர் நாவலில்

சொடுகள் உங்கை உதிலை உயலுக்கை கொஞ்சம்
குரக்கள்மா வைச்சிருக்கிறன்..
கோவிக்கப்படாதாக்கும் நான் என்னெண்டாக்கும்
அதிலை வந்து விலை மதிக்கிறது.

தெண்ணியானின் காத்திருப்பு நாவலில்

வைரவர் மேல் சுத்தியமா சொல்லுறன் நான்
அவளைத் தூக்கிக்கொண்டு போவன்.
புங்கம் நிழலும் புளியம் நிழலும் கைப்பெண்டாடுக்கி வளத்த
கழுதைக்கு காட்டாதே எண்டு சும்மாவே சொல்லி வைச்சல்.

புமிலாலியூர் சதாசிவத்தீன் நாணயம் நாவலில்

சின்னையா இந்த அடிகொடி எங்களுக்குத்
தெரியும் தானே-

அப்பு மேஸ்த்தறை இந்த வருசம் பொயிலைக் கண்டு தானே
என்னட்டை தோதா ஒரு பொடிச்சி இருந்தா
உன்னாணைச் சொல்லுறந்.

போன்ற உ - ம் களைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

துணை நால்கள்

1. ஈழத்து வாழ்வும் வளமும் - பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை.
2. இளம் கதிர் சஞ்சிகைகள் - 1965, 66 - தனஞ்செயராசசிங்கம்.
3. Jaffna Tamil Preface - S. பேராசிரியர் கீழ்த்திராசா.
4. 'மொழியிலும் பிற துறைகளும்' - பேராசிரியர் ஆ.சண்முகதாஸ்.
5. சாதியிலும் தூக்கும் - கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்.
6. யாழ்ப்பாணத்து வாழ்வியற் கோவங்கள் - பேராசிரியர் சி. சிவலிங்கராசா.
7. 1980களுக்கு முன் ஈழத்துப் புனைக்கலைகளில் பேச்சுவழக்கு - சி. வண்ணியகுலம்.
8. வளரும் தமிழ் உலகம் சஞ்சிகை 2003 மே.ஏப்ரல் - முனைவர் கு. சதாசிவம்.
9. மொழியும் இலக்கியமும் - பேராசிரியர் - எம்.ஏ. நாகுமான்.
10. தமிழியல்சார் சிந்தனைத்துளிகள் - பேரா.எஸ். சுநீதிராசா.
11. கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி - ஈழத்து வழக்குச் சொற்கள் இ.து. குலசிங்கம் (தொகுத்தவர்).
12. ஈழத்து மண்வாலைசன நாவல் படைப்புக்கள், நாடகங்கள்.

ஈழுத்துக் கவிஞர் இ. முருகையனின் மொழி, இலக்கணச் சிந்தனைகள் ஓர் அறிமுகக் குறிப்பு

திரு. செல்லத்துரை சுதாசன்
முதுதத்துவமானிப் பட்ட ஆய்வாளர்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை, இலங்கை

முன்னுரை

இ.முருகையனின் மொழி, இலக்கணச் சிந்தனைகள் பற்றிச் சுருக்கமாக நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கம். முருகையனின் கவிதைகள், நாடகங்கள், திறனாய்வுக் கட்டுரைகள், நூல் வியாசனங்கள், மதிப்புரைகள், மொழிபெயர்ப்புகள் முதலிய அனைத்தின் சிறப்பிற்கும் அடிப்படையாக அமைவன மொழி, இலக்கணம் பற்றிய அவரது சிந்தனைகளே. அவரது மொழி இலக்கணச் சிந்தனைகளைப் புரிந்து கொள்ளாது வேறு தளங்களில் இருந்து அவரது எழுத்துகளைப்பற்றி முன்வைக்கப்படும் எந்த எழுத்துகளும் தவறான கருத்தாடல்களுக்கே இட்டுச்செல்லும். எனவே சமூகவியல் அடிப்படையில் மொழியையும் இலக்கணத்தையும் புரிந்துகொண்டு முருகையனின் கருத்துநிலைத் தளத்தினாடாக அவரது மொழி மற்றும் இலக்கணச் சிந்தனைகளையும் அவற்றிற் காணப்படும் தனித் தன்மைகளையும் ஓரளவு விரிவாக ஆராய இக் கட்டுரை முயல்கிறது.

மொழியும் இலக்கணமும்

மக்களது நடத்தைகள் நியமங்களாலும் விதிகளாலும் கட்டமைக்கப் பட்ட ஒழுங்கமைப்பே சமூகநிறுவனம் ஆகும். மொழியும் ஒரு சமூக நிறுவனமே. சமூகத்தில் உள்ள ஏனைய நிறுவனங்களைப் போலவே மொழியும் இயங்கியல் தன்மை உடையது. ஏனைய நிறுவனங்களுக்குரிய பொதுவிதிகள் மொழிக்கும் உரியவை. நீண்டகாலமாகத் தொடர்ந்து வருதல், தேவையைப் பூர்த்திசெய்தல் பண்பாட்டைப் பிரதிபலித்தல், கருத்தியல் தளங்களுக்கு ஏற்ப மாற்றமடைதல் முதலிய சமூக நிறுவனம் ஒன்றிற்கான பண்புகள் மொழியும் ஒரு சமூக நிறுவனம் என்ற வகையில் அதற்கும் உரியவையாக அமைகின்றன.

சமூகத்தின் ஒவ்வொரு நிறுவனமும் மொழியின் மூலமே இணைக்கப்படுகின்றது. இந்த இணைத்தலில்தான் சமூக இயங்கியல்

சாத்தியமாகிறது. எனவே மொழி என்பது சமூக இயங்கியலின் மிகப் பிரதானமான ஒரு கருவியாகும். அதாவது மொழி என்ற நிறுவனமே சமூகத்தின் பிற நிறுவனங்களை இணைத்து இயக்குகின்றது.

வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியில் சமூக நிறுவனங்கள் மாறியாறி 'இருந்து' செல்வது மொழியின் மூலமே. ஒரு காலத்திலிருந்து இன்னொரு காலத்திற்குச் சமூகத்தைக் கடத்திச்செல்வது மனித மொழியே. மனிதப் பண்பாடுகளுக்குப் பொதுப்படையாக உள்ளதுபோல மொழியும் சமூகப் பண்பாட்டு அரசியல் வரலாற்றுப் பின்னணிகளுக்கு ஏற்ப மாற்றமடையக் கூடியது. மொழியைச் சமூகமயமாதலின் மூலமாகவே மனிதன் விருத்தி செய்து கொள்கின்றான். சமூகமயமாதலின் சீக்கலான நடைமுறை களுக்கூடாகவே மனிதன் குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியில் அறிவையும் மொழி பற்றிய அறிவையும் திறன் விருத்தியையும் பெற்றுக்கொள்கின்றான். குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியில் அவன் பெறும் தேர்ச்சி என்பது அவனது உள்ளார்ந்த கொள்திறனைச் சார்ந்ததன்று. அது பொதுவாக அவன் சார்ந்திருப்பனவற்றிலிருந்தே வருகிறது. அவனது நோக்கும் கருத்தியல் தளமும் இதனைப் பெரிதும் தீர்மானிக்கின்றன.¹

மொழிக்குரிய இலக்கணம் என்பது அம் மொழியின் அமைப்பே ஆகும். அவ் அமைப்பு குறிப்பிட்ட மொழி சார்ந்த ஏனைய சமூக நிறுவனங்களாலும் அந்நிறுவனங்களைச் சார்ந்து இயங்கும் அம் மொழியின் இயல்பாலும் தீர்மானிக்கப்படும். இலக்கண நூல்கள் இலக்கணம் ஆகமாட்டா. அவை மொழியின் அமைப்பை விளக்கும் எழுத்துருக்கள்.² இலக்கணத்திற்குரிய இவ் அமைப்பு பெரும்பாலும் மொழியின் சமூக அமைவுகளுக்கேற்ப அமைந்துவிடுகின்றது. இந்த வகையில் நோக்கும் போதுதான் மொழியும் சமூக விஞ்ஞானங்களுள் ஒன்றாக அமைவதனைச் காணமுடியும். 'மொழி மனிதச் செயற்பாடுகளுள் மிக விஞ்ஞான ரிதியானது'³ என்பது இன்றைய விஞ்ஞானங்களில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட மிகப்பெரிய உண்மை. சமூக, பண்பாட்டு அடிப்படையிலான மொழி, இலக்கணம் பற்றிய கருத்துக்மான இவ் அறிமுகத்துடன் முருகையனின் கருத்துநிலைத் தளம், மற்றும் மொழி, இலக்கணச் சிந்தனைகள் தொடர்பாக ஆராயலம்.

முநுகையனின் கருத்துநிலைத் தளம்

முருகையன் தான் எழுதிய மொழி, இலக்கணம் தொடர்பான கட்டுரைகளில் சிறப்பாகவும் இலக்கியம், மொழிபெயர்ப்புத் தொடர்பான பிற எழுத்துகளில் பொதுவாகவும் மொழி, இலக்கணம் பற்றிய தனது சிந்தனைகளைப் பதிவுசெய்திருப்பதனைச் காணமுடிகிறது.

இலக்கணாத்திற்கும் சிந்தனைக்கும் உள்ள தொடர்பும் மொழிக்கும் உற்பத்தி; சமூக உறவுகளுக்கும் உள்ள தொடர்பும் இலக்கணத்தைச் சமூக வரலாற்றின் - சமூக உளவியற் சிந்தனை வரலாற்றின்- கருவுலமாக்கி விடுகின்றது⁴

என்ற அடிப்படையில் முருகையனாது மொழி, இலக்கணச் சிந்தனைகளின் ஊக்கிகளாக முக்கியமாகப் பின்வரும் மூன்று அம்சங்களைக் குறித்துக் கொள்ள முடியும். கல்வி தொழில் பின்புலம், சமூக அரசியல் பின்புலம்,⁵ மொழியின் சமூகப் பயன்பாடு பற்றிய தெளிவு மற்றும் அறிவியல் ரீதியான பார்வை.

கல்வி தொழில்சார் பின்புலம்களினுடாக மொழி பற்றிச் சிந்திப்பதிலும் மொழியைப் பல்வேறு மொழிச்சூழல்களுக்கேற்பப் பயன்படுத்துவதிலும்; அவர் தனது ஆளுமையை வளர்த்திருந்ததை அறிய முடிகின்றது. இதனை அவரே மொழிபெயர்ப்பு நூட்பம் (2002) என்ற தனது நாலின் முன்னுரையில் பதிவுசெய்துள்ளார்.⁶ சமூக அரசியல் பின்புலத்தினுடாக மொழியை இயக்கச் செய்தபாட்டுக்கான பிரதான கருவியாகப் பல்வேறு தளங்களில் அவர் பயன்படுத்தியதனை அறியமுடிகிறது. இன்னும் சமூக நிறுவனங்களின் பல்வேறு செயற்பாடுகளுக்குக் கருத்தியல் தெளிவொடு மொழியைப் பயன்படுத்தும் ஆளுமையையும் அவரது எழுத்துகளில் அவதானிக்க முடிகிறது. இந் நிறுவனம்சார் இயக்கச் செயற்பாடுகள் அனைத்தும் சமூகத்தையும் அதுசார் பண்பாட்டு அம்சங்களையும் புறநிலையில் நின்று எதிர்கொள்ளும் ஆய்வறிவுப் பண்ணினைப் பெரிதும் பெற்றிருந்தன. இத் தன்மை மொழி இலக்கணச் சிந்தனைகளில் அகநிலைசார் பண்ணபை முற்றிலும் தவிர்ப்பதற்கு அவருக்குப் பெரிதும் உதவியது எனலாம். முருகையன் மொழியின் சமூகப் பயன்பாட்டில் பெரிதும் அக்கறை காட்டினார். சமூகப் பயன்பாட்டில் மொழிக்குள்ள பெறுமதியை அவர் அறிவார்ந்த தளத்தில் அணுகினார். இவையே அவரது மொழி மற்றும் இலக்கணச் சிந்தனைகளைப் பெரிதும் தீர்மானிக்கும் காரணிகளாக அமைந்தன.

மொழி பற்றிய அவரது கருத்துநிலைத் தளத்தை⁷ அவரது எழுத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வரும் மூன்று அம்சங்களாகக் குறித்துக் கொள்ளலாம்.

அ. அறிவியல் ரீதியானது

ஆ. வரலாறு, சமூக, பண்பாட்டு, அரசியல் நிலைகளுக்கு அமைவானது.

இ. விஞ்ஞான ரீதியான இயங்கியல் தன்மை உடையது எனினும் பழையமைக்கும் புதுமைக்கும் இடையிலான கொண்டும் கொடுத்தும், மாறியும் மறைந்தும் தொடரும் உறவின் மூலம் தீர்மானிக்கப்படுவது.

மொழியை அறிவியல் தன்மை சார்ந்ததாக அவர் கருதினார். அறிவியற் செயற்பாடுகளுக்குரிய அனைத்து அம்சங்களையும் மொழியின் இயல்புகளில் பொருத்திப் பார்ப்பனவாக அவரது எழுத்துகள்; அமைந்தன. செயலுக்கேற்பவே விளைவு என்ற அடிப்படையை அவர் மொழியின் உருவாக்கத்திலும் மொழியின் உட்கூறுகளின் உருவாக்கத்திலும் கடைப்பிடித்தார். மொழியானது வரலாறு, சமூகம், பண்பாடு, அரசியல் மற்றும் தொழில் நிலைகளுக்கேற்ப அவற்றின் பயண்படு தேவைகளுக்கேற்ப மாறிச் செல்வதனை நன்குணர்ந்து மொழி பற்றிய தனது எழுத்துகளை முன்வைத்தார். மனிதமொழியில் வரலாற்றை, சமூகத்தை, பண்பாட்டை, அரசியலை, இவை தொழிற்படும் நிலைகளை அவர் கண்டார். மனிதன் மொழியின் மூலமாகவே சமூக நிறுவனங்கள் அனைத்தினதும் பிரதிநிதியாக மாறுவதனை அவர் தனது பல எழுத்துகளில் குறித்துக் காட்டினார். மொழியானது விஞ்ஞான ரீதியான இயங்கியல் தன்மையுடையது என்பதனை அறிந்திருந்தும் பழையமையை வெறுத்த புதுமையை அவர் மொழி பற்றிய சிந்தனைகளில் கொண்டிருக்கவில்லை. பழையமைக்கும் புதுமைக்கும் இடையிலான ஊடாட்டத்தின் மூலம் மொழியின் இயல்பும், விதிகளும் மாறியும் மறைந்தும் தொடரும் என்ற சிந்தனையை அவரது எழுத்துகளில் காணமுடியும்.

மொழி பற்றிய முருகையனின் எழுத்துகள்

முருகையனின் எழுத்துகள் அனைத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும்போது அவரது எழுத்துகள் அனைத்திலும் காணப்படும் மொழி பற்றிய அவரது விரிவான சிந்தனைகளைப் பின்வரும் தலைப்புகளில் குறித்துக் கொள்ளலாம்.

1. மொழியும் இலக்கணமும்
2. மொழியும் மொழி உணர்வும்
3. மொழியும் மொழி மாற்றமும்
4. மொழியும் மொழி நடையும்
5. மொழியும் சமூகமும்
6. பேச்சு மொழியும் எழுத்து மொழியும்
7. மொழியும் அறிவியலும்
8. மொழியில் சொல்லும் கலைச்சொல்லும்
9. மொழியும் மொழிபெயர்ப்பும்

10. மொழி - மரபும் நவீனமும்
11. மொழியும் மொழிக்கலப்பும்
12. மொழியும் மொழிப்பயன்பாடும்
13. மொழியும் அரசியலும்
14. தமிழ்மொழியும் பிறமொழியறிவும்
15. மொழியும் கலைப்படைப்பும்

இவை யாவும் ஒன்றுடன் ஒன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவை ஆயினும் இவை பற்றி முருகையன் விரிவான் ஆழமான அறிவியல் சார்ந்த நோக்கிளைக் கொண்டிருந்தார். இவை அனைத்தும் தனித்தனியே விரிவாக ஆராய் வேண்டியவை. இக் கட்டுரையில் மேற்குறிப்பிட்ட வற்றுள் முதல் அம்சமான ‘மொழியும் இலக்கணமும்’ பற்றி அவர் கொண்டிருந்த சிந்தனைகளை மட்டும் சற்று விரிவாக ஆராயலாம்.

முருகையனின் மொழிச் சிந்தனை

முருகையனின் மொழி பற்றிய சிந்தனைகள் அறிவியல் ரீதியானவை. பாரம்பரியமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த மொழி பற்றிய கடவுட்கொள்கைக்கு நேர்மாறானவை. அவர் மொழியைப் பண்பாட்டு விளைபொருளாகக் காணும் அதேவேளை அறிவியல் தன்மையுடைதாகவும் கண்டார். மொழியை அவர் சமூக விஞ்ஞானங்களுள் ஒன்றாகவே நோக்கினார். மொழி பற்றிய பார்வையில்; அவர் எப்போதும் சமூக விஞ்ஞானியாகவே இருந்தார். மொழி பற்றியும் மொழியின் தோற்றும் பற்றியும் அவர் முன்வைத்த கருத்துகள் மிகுந்த அறிவியல் தன்மையுடையவை.

மனித சமூகங்களின் மிக நெடிய வரலாற்றுத் தொடர் ஓட்டத்தின்போது பல்வேறு காலங்களிலே பல்வேறு மனிதர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கூட்டு முயற்சியினால் அனுவனுவாகத் தீரண்டு கோவைப்பட்டு வெளிப்பட்ட ஒரு பண்பாட்டு விளைபொருளே மொழி (முருகையன் 2002:8)

மொழி என்பது ஒரு குறி வழக்கு. அது ஒரு Sign convention... ஒரு சமூகம் நியமித்து வகுத்த அடையாளங்களும் கோப்பு முறைமைகளும் கொண்ட ஒரு தொகுதிதான் மொழி” (முருகையன் 2002:8)

முருகையனின் இக் கூட்டற்களில் இருந்து நாம் அவதானிக்க வேண்டியது யாதெனில் சமூகப் பண்பாட்டு அம்சங்களினாடியாகத் தோன்றி

சமூகப் பண்பாட்டு அம்சங்களை விளக்கும் பண்பாட்டு விளைபொருளாக மொழியை அவர் நோக்குவதனையே ஆகும். முருகையன் மொழி பற்றிச் சிந்திக்கும் போதெல்லாம் மனிதன் பற்றியும் சமூகம் பற்றியும் இவற்றின் இடையாக வரலாறு பற்றியும் கவனத்திற்கொண்டார். மொழியை ஒரு குறியாகவும் மொழி தரும் அர்த்தச் செயற்பாடுகள் அனைத்தையும் சமூகச் சார்புநிலை கொண்டவையாகவும்; மொழியைத் தனிப்பட்ட நிகழ்வாக அல்லாமல் சமூக நிகழ்வாகவும் பார்க்கும் அவரது பார்வைகள் தமிழ் மொழியில் வந்த மொழி பற்றிய எழுத்துகளில் மிகவும் முக்கியமானவையாக விளங்குகின்றன. அவர் அஷ்க்கடி பயன்படுத்தும் ‘மொழி விஞ்ஞானம்’ என்ற சொல்லாட்சி மொழியை அவர் எத்தன்மையோடு அணுகினார் என்பதுனைப் புலப்படுத்தும்.

தமிழ்த் தேசியவாதக் கருத்துநிலை ஈழத்தில் 1950களின் தொடக்கத்தில் இருந்து தீவிரம் பெற்று வளர்த் தொடங்கியது. தேசியவாத முரண்பாடுகள் முனைப்புப் பெற்று தமிழ்த் தேசியவாதம் மொழிவழித் தேசியவாதமாக வளர்ச்சிபெற்றது. மொழியிருமைக்கான போராட்டங்கள் நடைபெற்றன. இக்கால அனைத்து எழுத்துகளிலும் மொழிக்கு முதன்மை வழங்கி மொழியை உணர்ச்சி நிலைநின்று உயர்த்தும் தன்மையே மேலோங்கியிருந்தது. பத்திரிகைகளிலிருந்து இலக்கியப் படைப்புகள் வரை மொழியை முதன்மைப்படுத்தும் வகையில் பல கருத்துகளைக் கொண்டிருந்தன. முருகையன் தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் போதாமையைக் கண்டு அதிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொண்டு மார்க்சிய சமூக விஞ்ஞானக் கருத்துநிலையைக் கொள்கையாக வரித்துக்கொண்டார்.⁸ இதன் காரணமாக இவரது எழுத்துகளில் அறிவியல் சார்ந்த ஆய்வறிவுப் பண்ணினை அதிகம் காணமுடிகின்றது. மொழி உணர்ச்சி மேலோங்கிய காலத்து ஈழச் சூழலில் வெளிவந்த முருகையனது மொழி தொடர்பான எழுத்துகள் அவரது கவிதைகளின் பொருள்மையின் நின்றும் மாறுபட்டு அறிவியல் தன்மையுடையனவாக இருப்பது வியப்பளிக்கிறது. உதாரணமாக மொழியின் தோற்றம் தொடர்பாக அறிவியல் ரீதியானப் பார்வையை முருகையன் கொண்டிருந்த தன்மையை இங்கே குறிப்பிடலாம்.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட மிக நெடிய காலப்பரப்பிலே மனித குலத்தின் உயிரியற் கூர்ப்புடன் கைகோத்தவாரே மொழியின் பிறப்பும் நேர்ந்திருத்தல் வேண்டும். மிக நீண்டதான் இந்த உற்பத்திக் காண்டத்தைச் சரியாக அனுமானித்துக் கொள் வதோ ஊகித்து உய்த்தறிவதோ மிக அரிது.

மொழிகள் எல்லாம் மனிதனின் படைப்புகளே. மனித சமுதாயத்தின் கூட்டு வாழ்வின்போது முளைகொண்டு முளைத்த ஒரு நாகரிகப் பயனே நாம் பெருமை பாராட்டி உரிமை கொண்டாடும் மொழி என்ற சாதனம்.

(முருகையன் 1988:60).

இவ்வாறு முருகையன் கூறுவது மொழியின் பிறப்புப் பற்றிய அவரது அறிவியல் சார்; நோக்கினைக் காட்டுகின்றது. அனைத்து மொழிகளின் தோற்றுத்தினையும் அவர் ஒரே நிலையான சிந்தனைத் தளத்தில் வைத்தே நோக்கினார். மொழியைத் தெய்வமாகவோ கெய்வத்தின் படைப்பாகவோ அவர் பார்க்கவில்லை. குறிப்பாகத் தமிழின ஏழுச்சியும் தமிழ் விடுதலைப் போராட்டங்களும் வளர்ச்சி பெற்றுத் தமிழ்த் தேசியம் என்ற கருத்துநிலை உச்சநிலையில் இருந்து காலத்தில்கூட அவர் தமிழ்மொழியை ஒரு பூசைப்பொருளாகக் கருதவில்லை.

மொழி மாற்றத்தை இயல்பானதாகவும் அவசியமானதாகவும் கருதிய அவர் கால மாற்றத்துக்கேற்ப மட்டுமல்லாது குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்தில்கூட மொழியில் மாற்றம் ஏற்படும் என்றும் அவர் கருதினார். “பலவாறான மாற்றங்களுக்கு உள்ளாவது மொழிகளின் இயல்பாகும் ஒரே காலத்தில் வழங்கும் மொழிகூட இடம், சமூகச் சூழல், உள்ளடக்க வேறுபாடு என்பவற்று கேற்பப் பலவேறு விதங்களில் மாறுகின்றது” (முருகையன் 2002: 99).

‘மொழி மாற்றம்’ என்பதனை விரிந்த பொருளில் அவர் பயன் படுத்தினார். மொழி மாற்றத்தைச் சமூக மாற்றத்துடன் இணைந்த ஒன்றாகவும் மொழியின் வளர்ச்சியாகவும் அவர் கருதினார். மொழிவளர்ச்சி பற்றிய அவரது பார்வை சமூக வளர்ச்சியிலிருந்து எப்போதும் பிரிக்க முடியாததாகவே இருந்தது.

மொழி முன்னேற வேண்டுமானால் அதனைப் பேசும் மக்கள் முன்னேறவேண்டும். அந்த மக்களின் பொருளியல், வர்த்தக, விஞ்ஞான தொழில்நுட்பத் துறைகள் யாவும் முன்னேறி யிருத்தல் வேண்டும். இந்தப் பல்துறை முன்னேற்றத்தின் உயிர்ப்புள்ள ஒரு கருவியாக அந்த மக்களின் மொழி பயன்பட வேண்டும். சுருங்கச் சொல்வதானால் அறிவாயுதமாகவும், அரசியல் ஆயுதமாகவும், வர்த்தகத் தொழில்நுட்ப ஆயுதமாக வும் மொழி பயன்பட வேண்டும். அப்பொழுதுான் அந்தமொழி முன்னேறிய மொழியாகும். (முருகையன் 1988:54)

இதனையே அவர் தமிழ்மொழியின் விணைத்திறன் விருத்தி பற்றி அதிக கரிசனையுடன் எழுதுப்போதும் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஒரு மொழி உலகியிலின் பல துறைகளிலும் துணிவுடன் புகுந்து கருத்துகள் எவ்வளவு சிக்கலான வையாக இருந்தாலும் அவற்றை அப்படியே அச்சொட்டாகத் திரிபின்றி எடுத்துரைக்கும் வல்லமையைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறே மனித உணர்வுகளும் மன்னிலைகளும் கொள்ளும் பல்வேறு நுணுக்கமான வேறுபாடுகளையும் மென்மையான விவகாரங்களையும் பிறழ்வின்றியும் கொச்சைப்படுத்தாமலும் செப்பமாயும், நூட்பமாயும், திட்பமாயும் வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலையும் மொழி பெற்றிருத்தல் வேண்டும். கணிதம், தருக்கம், மெய்யியல், தொழில்நுட்பம், விஞ்ஞானம், அரசியல், ஆண்மிகம், வாணிகம், ஆட்சியியல் முதலான அனைத்துத் துறைகளையும் அளவில், அளந்து, அலசி, அனைத்துத் தழுவிச் செல்லும் பன்முகமான திறமை பெற்ற மொழியே வளர்ச்சியடைந்த, அபிவிருத்தியெற்ற, மேம்பாடுற்ற முழுமையான தொடர்புச்சாதனமாகத் திகழும். மனித நாகரிகத்தின் திறம்பட்ட கருவியாகவும் பண்பாட்டு உயர்ச்சியின் துணைக்காரணமாகவும் தொழிற்படும். அந்த வலிமையும் வளமும் விணைத்திறனும் தமிழ் மொழிக்கு வாய்க்கும் வகையில் உழைப்பதுதான் உண்மையான தமிழ்ரிஞ்கள் செய்யவேண்டிய உயிர்ப்புள்ள பணியாகும்..

(முருகையன் 1993:5)

தமிழ் மொழியிலும் விருத்தியையும் அதன் விணைத்திறன் விருத்தியிலும் முருகையனுக்கு இருந்த அக்கறை இதன்மூலம் புலப்படுகின்றது. அதனுடன் அபிவிருத்தியடைந்த மொழியறிய அவருடைய சிந்தனையையும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அனைத்துத் தேவைகளுக்கும் பயன்படக்கூடிய விணைத்திறனுடைய மொழியை அவர் அபிவிருத்தி யடைந்த, மேம்பாடுற்ற மொழியாகக் கருதினார். தமிழ்மொழியும் விணைத்திறனுடைய மொழியாக வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்ற உயர்ந்த நோக்கம் அவரிடம் இருந்தது. இதற்கு எதிராகத் ‘தமிழ்ப் பாதுகாப்பு’ மொழித்தாய்மை முதலிய கோசங்களை அவர் எதிர்த்தார். எதிர் நிலைகளில் இருப்பவர்களின் மொழிக் கொள்கையை அறிவார்ந்த தளத்தில் ஆராய்ந்து மொழி பற்றிய அவர்களின் அத்தகைய கொள்கைக்கான ஆடிப்படைகளை எடுத்துக் காட்டினார்.

உலகியலின் புதிய துறைகளைத் தமிழர் உள்வாங்காமையே தமிழ் நவீன மொழியாக வளர்க்கியலையாமைக்கான முக்கியக் காரணம் என்பது முருகையனின் கருத்தாகும். இது பற்றி அவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

தமிழ் ஒரு பூசைப் பொருளாயிற்று. அது ஒரு நவீன ஆயுதமாகக் கூர்மைபெறவில்லை. நெடுங்காலமாக இருந்துவந்த நிலைமை இது. தேவபாசை என்ற பெயரில் வடமொழியும், இராசபாசை என்ற பெயரில் ஆங்கிலமும், சமயமொழி - உத்தியோக மொழி - அறிவு மொழி என்ற உரிமைகளைப் பூண்டிருந்தன. இதனால் நம்மொழியின் இயல்பான வளர்க்கி, சர்வாங்க விருத்தி தடங்கலடைந்து முடக்கப்பட்டது. தமிழ்ப்புதங்களைப் பிறமொழிக்கொற்களைக் கொண்டு விளக்கவேண்டிய கதி நமக்கு உண்டாகியின்து. உலகியலின் துறைகள் பலவற்றை அனுக அனுமதிக்காது நம்மொழியை நாமே ஒதுக்கி வந்தமையின் பலன்தான் இது. இவ்வாறு ஒதுக்கி வந்தமையால் நம் தமிழின் வளம் குன்றியின்து.

(முருகையன் 1988:52 -53).

மொழியைப் 'பண்பாட்டு விளைபொருள்' எனக் கண்ட அவர் மொழி யின் விருத்தியின்மைக்குப் 'பண்பாட்டு வறுமையே' காரணம் எனக் கட்டிக் காட்டினார். தமிழ் புதிய அறிவியல் துறையையும், விஞ்ஞான ரீதியான நோக்குகளையும் போக்குகளையும் இணைத்துப் பண்பாட்டு வளத்தைப் பெருக்காதவரை பண்பாட்டு வறுமை தொடரும் என்றும், பண்பாட்டு வளத்தைப் பெருக்கும்போது பண்பாட்டு விளைபொருளான மொழியின் வளமும் பெருகுமென்றும் அவர் கருதினார். இதனை அவரது 'ஆங்கில வழிபாடும் பண்பாட்டு வறுமையும்' (1988) என்ற கட்டுரையில்; விரிவாகக் காணலாம்.

முருகையனின் இலக்கணச் சிந்தனை

மொழியைப் பண்பாட்டு விளைபொருளாகக் காணும் முருகையன் இலக்கணத்தையும், அதன் அமைப்பையும் பண்பாட்டின் அடியாகவே நோக்கினார். சமூக நிறுவனம் எவ்வாறு நியமங்களாலும் விதிகளாலும் கட்டமைக்கப்படுகிறதோ அவ்வாறே மொழியின் அமைப்பாகிய இலக்கணமும் சமூக அமைவுகளுக்கேற்பக் கட்டமைக்கப்படுகிறது என்பது இலக்கணம் பற்றிய அவரது ஏழுத்துகளின் சாராம்சமாகும். சமூக நிறுவனங்களில் ஒன்றான விஞ்ஞானத்திற்குரிய விதிகள் மற்றும் இயல்புகள் இலக்கணத்

திற்கும் பொருந்துவதனால் அவர் அதனை 'மொழி விஞ்ஞானம்', 'இலக்கண விஞ்ஞானம்' முதலிய சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தி எழுதினார். மொழியின் விஞ்ஞானமாக அவர் இலக்கணத்தையே கருதினார்.

இலக்கணமும் ஒரு விஞ்ஞானமே. இலக்கண விதிகள் விஞ்ஞான விதிகள் போன்றவையே பிரபஞ்சத்துத் தோற்றப் பாடுகள் அனைத்தையுமே தழுவுவதாக விஞ்ஞானம் அமைய மொழியமைப்பு, மொழிவழக்கு என்ற எல்லைகளுள் நின்றுவிடுகிறது மொழி இலக்கணம்.

(முருகையன் 1988:28)

இலக்கணத்து விதிகள் சட்டசபைவிதிகள் போன்றவை அல்ல என்பதனையும், அவை விஞ்ஞானத்து விதிகளையே ஒத்தவை என்பதனையும் வகுத்துக் காணுதல் வேண்டும்.

(முருகையன் 1988:27)

இலக்கணம் என்பது ஒரு விஞ்ஞானம். அது விஞ்ஞான விதிகளை ஒத்து. மொழியின் அமைப்பு, வழக்கு முதலிய எல்லைகளுள் இலக்கணம் என்ற விஞ்ஞானத்தின் விதிகள் நின்று இயங்குகின்றன. இவையே மேற்குறிப்பிட்ட கூற்றுகளின் சாராம்சம். இலக்கண விஞ்ஞானமும் பண்பாட்டு விளைபொருள் என்று முருகையன் கருதுவதனால் சமூகப் பண்பாட்டு அரசியல் நிலைகள் இலக்கணத்தைத் தீர்மானிப்பதாகவும் இலக்கணத்தில் அவற்றின் கூறுகளை அவதானிக்க முடியும் என்றும் அவர் வலியுறுத்தினார். இது பற்றி பின்னார் நோக்கலாம். இப்போது விஞ்ஞானம் பற்றிய அடிப்படைகளையும் அவரது இலக்கண உருவாக்கம் பற்றிய சிந்தனையையும் சற்று விரிவாக நோக்கலாம்.

விஞ்ஞானி ஒருவன் தனது விதியை உருவாக்கும்போது

1. ஏற்கனவே உள்ள தோற்றப்பாடுகள் பலவற்றையும் தொகுத்தல்
2. தொகுத்தவற்றைப் பொதுமைப்படுத்தல்
3. பொதுமைப்படுத்தியவற்றிலிருந்து விதிகளை உருவாக்குதல்

ஆகீய அடிப்படைச் செயன்முறைகளில் ஈடுபடுவான். எனவே விஞ்ஞானத்தில் தோற்றப்பாடுகளுக்கு அமைவாக விதியை உருவாக்குவது என்பது முக்கியமானதாகும். இதுபோலவே மொழி உலகத்தோற்றப்பாடு களாகிய ஒலி, வரிவதை, சொல், சொற்றொப்பு முதலியவற்றைத் தொகுத்துப் பொதுமைப்படுத்தி இலக்கண ஆசிரியன் இலக்கண விதியை உருவாக்குகிறான். மொழி உலகத் தோற்றப்பாடுகளின் இயல்புகளை

உற்றுநோக்கி அவதானித்து அவை இறந்த காலத்தில் எவ்வாறிருந்தன, நிகழ்காலத்தில் எவ்வாறிருக்கின்றன என்பதனை ஒழுங்குமுறைக்கு உட்படுத்திக் கூறுவதே இலக்கண ஆசிரியரின் தொழிலாக அமைகிறது. பண்பாட்டு விளைபொருளான மொழியின் கூறுகளைத் தொகுத்து, பொதுமைப்படுத்தி அவற்றின் அமைப்பு அடிப்படையில் விதிகளை உருவாக்குவதும், உருவாக்கிய விதிகளை விவரிப்பதுமாக இலக்கணம் அமைகிறது. முருகையனின் இலக்கணம் பற்றிய அனைத்து எழுத்துகளும் இதனாட்பஸ்டபிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன.

இலக்கணத்தின் உருவாக்கம் பற்றிய முருகையனின் சிந்தனை நவீன மொழியியலாளர்களின் சிந்தனையுடன் ஒத்ததாக அமைந்துள்ளது. இலக்கணம் பேச்சுமொழியினைப் பெரிதும் அடிப்படையாகக் கொண்டே உருவாக்கப்படுகிறது என்ற நவீன மொழியியலாளரின் கருத்துடன் இவரது கருத்தும் வைத்தெண்ணத்தக்கதாகும். பேச்சுமொழிக்கு அவர் கொடுக்கும் முதன்மை, அவரைச் சமூக மொழியியலாளராகக் காட்டிநிற்கிறது.

பேச்சுமொழி மாத்திரமே எழுத்துமொழிக்கு மூலமாக அமைந்திருக்கும்.

(முருகையன் 1988:33)

எழுத்திலே வழங்காது பேச்சில் மாத்திரம் வழங்கிய சொற்கள் தாம் பின்னர் எழுதப்படுகின்றன.

(முருகையன் 1988:34)

பேசும் தமிழே வாழும் தமிழாக இன்று உயிர்போடு நிலவி வருகிறது.

(முருகையன் 1988:49)

இவ்வாறான கூற்றுகள் பலவும் பேச்சு மொழிக்கு அவர் அளித்த முதன்மையையும், எந்தவொரு மொழியினதும் மூலமாகப் பேச்சுமொழியே அமைகிறது என்பதனையும், எழுத்துமொழி என்பது பேச்சுமொழியைச் செம்மைப்படுத்தியது என்பதனையும் பல்ப்படுத்துகின்றன. இலக்கணம் பேச்சு மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருப்பெறுவதனை அவர் பல இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். உதாரணமாகப் பின்வரும் பகுதியைக் குறிப்பிடலாம்.

பள்ளிக்கூடத்து மொழிப்பாடங்களில் கற்பிக்கப்படும் இலக்கணம் எது? தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரை அது உண்மையிலே எழுத்து வழக்கு மொழிபற்றிய இலக்கணம் என்று கொள்வதே சரியாகும். இந்த முறை வழக்குத் தமிழ்,

பேச்சுத் தமிழின் மற்றொரு வடிவமென்றே நாம் கொள்ள வேண்டும். பேச்சுமொழி சில விகற்பங்களைப் பெற்று முறை வழக்கு மொழியாகின்றது. இந்த விகற்பங்கள் எவை எவை, எங்கு எங்கு, எப்படி எப்படி எல்லாம் வருமென்று பயின்று, பழக்கப்படுத்திக் கொள்வதுதான் கல்விக் கூடங்களில் நாம் கற்றறியும் முறை மொழி இலக்கணம். நன்னூலாய் இருந்தாலென்ன, தொல்காப்பியமாய் இருந்தாலென்ன அல்லது வீரசோழியம், இலக்கண விளக்கம், இலக்கணச் சுருக்கம் இவற்றில் எவையாய் இருந்தாலென்ன அவையெல்லாம் நாம் ஏலவே சமூக ஊடாட்டங்களின் பேறாகக் கற்றறிந்து கொண்ட முறைசாராப் பேச்சுமொழி ‘இலக்கணத்தின்’ விகற்பங்களே.

(முருகையன் 2002:13)

முருகையனின் இக்கூற்றிலிருந்து நாம் பின்வரும் விடயங்களைக் குறித்துக்கொள்ளலாம்.

1. பேச்சுமொழி சமூக ஊடாட்டங்களின் மூலமாகக் கற்றறியப்படுகிறது
2. முறைசாராப் பேச்சுமொழியும் இலக்கணம் உடையது
3. மொழிப்பயன்படு குழுவுக்கேற்பவே பேச்சுமொழி விகற்பங்களின் அமைப்புத் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.
4. பேச்சுமொழியின் விகற்பங்களாக அமைவதே எழுத்து வழக்கு மொழி பற்றிய இலக்கணம்
5. மொழி இலக்கண நூல்கள் பேச்சு மொழி இலக்கணத்தின் விகற்பங்களை விதிகளாக்கி விளக்குகின்றன.

எழுதப்படாத பேச்சுமொழி இலக்கணத்திலிருந்து எழுத்து மொழி இலக்கணம் எழுதப்படுகின்றது என்பது இக்கருத்துகளின் மையச்சாராக அமைகிறது.

பழந்தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்களைக் கடவுளர்களாக மதிக்கும் தன்மை இலக்கணம் பற்றிய பார்வையில் அறிவியல் தன்மையை அறவே இல்லாது செய்துவிடுகின்றது என்று முருகையன் கருதினார்.

பண்ணடைய இலக்கண ஆசிரியர்கள் எல்லாரும் சருவஞ்ஞத் துவும் படைத்தவர்கள் என்று மயக்கம் கொண்டு அவர்மீது தெய்வத்தன்மையை ஏன் ஏற்றவேண்டும்?

(முருகையன் 1988:31)

என்று கேள்வி எழுப்புகிறார். முருகையனைப் பொறுத்தவரையில் மொழி இலக்கியம் பற்றிய எந்த விசாரணையிலும் வேறு எதனையும்விட உண்மையே முதன்மையானது. இலக்கணம் தொடர்பாகச் சொல்லப்பட வேண்டியவையும், சிந்திக்க வேண்டியவையும், சொல்லப்பட்டும் சிந்திக்கப் பட்டும்விட்டன. சொல்வதற்கும் சிந்திப்பதற்கும் இனி எதுவுமில்லை. இனிச் செய்யவேண்டியவை காண்டிகை உரை, விருத்தியுரை முதலியலவேயே எனும் எண்ணத்தோடு இலக்கணச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவோருக்கு எதிர்நிலையிலேயே முருகையன் இருந்தார்.

சமூக நிறுவனம் மாற்றமடைய மொழி என்று நிறுவனமும் மாறும். மொழி மாற இலக்கணமும் மாறும். மொழியின் அமைப்பு மாற்றமே இலக்கணமாற்றமாகக் கருதப்படுகிறது. முன்னொரு காலத்தில் முன்னோராக்கிய இலக்கண விதிகளைப், பின்னொரு காலத்தில் வாழ்வோர் இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்க முடியாது. சமூக பண்பாட்டு மாற்றத்தைக் கவனத்தில் கொள்ளாது முன்னோராக்கிய விதிகளையே கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிடவும் முடியாது. மொழி அமைப்பு மாற்றம் என்பதனை இயல்பான ஒன்றாகவும் தேவை கருதிய ஒன்றாகவும் நோக்குதல் வேண்டும். முருகையன் இலக்கண மாற்றத்தை விஞ்ஞான நிலையில் நின்று பார்த்தார். விஞ்ஞானத்தில் தோற்றப்பாடுகளுக்கமைய விதிகளை ஆக்கவேண்டும். ஆக்கிய விதிகளுக்கு அமைவாகத் தோற்றப்பாடுகள் இருக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிட முடியாது. எனவே விதிகள் முற்று முழுதாக நிருணயிக்கப்பட்டவையால்ல. அவை மாறும் இயல்புடையன. தோற்றப் பாடுகள் மாற விதிகளும் மாறும். இலக்கண ஆசிரியனும் இத்தன்மையைக் கருத்திற் கொண்டு செயற்படக்கூடியவானாக இருக்கவேண்டும் என்று முருகையன் கருதினார். அவரது கருத்து வருமாறு;

இலக்கணத்தின் ஒவ்வொரு விதியும் பரவலான நோக்கல்களை வகைப்படுத்திப் பெற்ற பொதுமைக் கூற்றுகளே ஆகவே மொழியை அறிவுதற்கு இலக்கணம் ஒரு சிறந்த நுழைவாயில் என்று கூறுதல் பொருந்தும். முன்னைய விஞ்ஞானி ஒருவன் கண்டுகூறிய எந்த விஞ்ஞான விதியும் அதே துறையிலே மேலும் பரிசோதனைகள் நடத்தி ஆய்வுசெய்து நோக்கல்களை விரிவாக ஆற்ற விரும்பும் வேறொரு விஞ்ஞானிக்குத் தடையாக அமைவதில்லை. அதுபோலவே புதிதாக எழுத்தாக்கம் புரியும் ஒருவனுக்கு இலக்கண விதிகள் எவ்வகையிலும் தடையாவதில்லை. தடையாவதும் கூடாது.

இலக்கண நூல் ஆசிரியனும் மக்கள் மொழியமைதியில் ஏற்படுத்தும் மாறுதல்களை அவதானித்து அம் மாற்றத்துக்கு இடம் கொடுக்கும் வகையில் புதிய விதிகளை உருவாக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

கருத்துப் பரிவர்த்தனை செய்யும் பலர் அவசியம் எனக்கண்டு அவ்வகையான மொழியமைதி மாற்றத்தைச் செய்தாலும்கூட, அம்மாற்றத்திற்கு இடம்கொடுக்கும் விதத்தில் இலக்கணக் காரன் தன்னியை மாற்றியமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(முருகையன் 1988: 34)

இலக்கண ஆசிரியனின் விதியைக் கேட்டுக்கொண்டு மொழியின் சமூகச் செய்யபாடுகள் நிகழ்வதில்லை. மாறாகத் தொடர்ச்சியான சமூகச் செய்யபாடுகளின்போது மொழியில் நிகழும் தொடர்ச்சியான மாற்றங்களுக்கேற்பப் புத்தம் புதிய இலக்கண விதிகள் தொடர்ச்சியாக உருவாக வேண்டும் என்ற உண்மையில் அவர் அதிக நம்பிக்கை கொண்டிருந்ததை மேற்படி கூற்றின் மூலம் அறிய முடிகிறது.

மொழி விஞ்ஞானமாகிய இலக்கணத்திற்கும், பிறவிஞ்ஞானத் துறைகளுக்குமிடையே காணப்படும் முக்கியமான வித்தியாசம் ஒன்றனை அவர் குறிப்பிடுகின்றார். சமூக விஞ்ஞானம் போன்ற சில துறைகள் நீங்கலாகப் பிற விஞ்ஞானங்கள் மனித எண்ணத்தினால் நெறிப்படுத்த இயலாதவையாக இருக்க, மொழி விஞ்ஞானத் தோற்றப்பாடுகளான எழுத்துகள் மனித எண்ணத்தின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டவையாக இருப்பதனை அவர் கண்டார். இதனை அவர் பிற விஞ்ஞானங்களிலிருந்து மொழி விஞ்ஞானத்தைப் பிரித்துக் காட்டும் பிரிகோடாகக் கருதினார். எனினும் அனைத்து விஞ்ஞானங்களும் ஏதோ ஒரு வகையில் மனித எண்ணத்தின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டவை என்னும் உண்மையை ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். முருகையன் அவ்வாறான பிரிகோட்டை அமைத்து அதன் வழியாகப் பழையை - புதுமை என்பவற்றுக்கிடையே காலத்துக்கு காலம் நடைபெறும் முரண்பாட்டினை அடையாளம் காண்கிறார். பழையை - புதுமை என்பவற்றுக்குள்ள விடுபடாத் தொடர்பை அவர் வலியறுத்துகிறார். பழையையைச் சார்ந்து நின்று புதுமையை முற்றாகப் புறக்கணிப்பதனை அவர் எதிர்க்கிறாரே ஒழிய பழையையின் விடுபடாத் தொடர்ச்சியாகப் புதுமை அமைவதனை அவர் ஆதரித்தே வந்துள்ளார். மொழியிலும் இலக்கணத்திலும் பழையையில் நின்றும் விடுபடாத தொடரோட்டத்தையும் புதுமைக்கு இயைபாக மாறிச் செல்லும் தொடர் செயல் முறையையும் அவர் ஊன்றி அவதானித்தமையை இலக்கணம் தொடர்பான அவரது எழுத்துகளினின்று அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இலக்கணத்தை எழுத்தாக்கத்திற்கு ஏற்றவாறு அமைக்க வேண்டுவது நியதியாயினும் ஏற்கெனவே உள்ள இலக்கணப்படி வேண்டுமென்றே முயன்று எழுதுவதும் இயல்வதொன்றாகையால் முன்னைய இலக்கணத்திற்கும் இன்றைய எழுத்தாக்கத்திற்குமிடையே உள்ள தொடர்பு எப்படிப்பட்டாக அமைய வேண்டும் என்பது எழுத்துவகைப் பொறுத்தமட்டில் மிக முக்கியமான கேள்வியாகும்.

(முருகையன் 1988: 30)

இவ்வாறு அவர் சிந்திப்பது நோக்கத்தக்கது. இலக்கண அமைப்பைக் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்திற்குரியதாக மட்டும் எல்லைப்படுத்திப் பார்க்காது அதனை மனிதனின் கடந்தகால வரலாறுகளிலிருந்து பிரிக்கமுடியாத ஒன்றாக அவர் கருதியமையே இங்கு அதிக கவனத்திற்குரியதாகும்.

இலக்கணமே மரபு அதனை மீறக்கூடாது என்று கூறுவதனை அவர் மறுத்தார்.

மரபு இலக்கணமே என்று பண்டிதத்தின் சார்பிலே தரப்படும் ஒரு விளக்கத்துடனே நாம் நின்றுவிடவேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் பிறசொற்களுக்குச் செய்வதுபோல மரபு என்னும் சொல்லின் பொருளையும் தேவை உண்டாகும்போது நாம் விரிக்கலாம்.

(முருகையன் 1988: 35)

என்பது முருகையனின் கருத்து.

மரபை அவர் பல கூறுகள் கொண்ட பெரியதொரு நிதியமாகக் கண்டார். மரபில் முற்போக்கான கூறுகளும், பிற்போக்கான கூறுகளும் அமைந்துள்ளன. மனிதகுல வரலாற்று மேம்பாட்டிற்கு உறுதுணையாக இருப்பவற்றை முற்போக்கான கூறுகள் என்றும், அந்த மேம்பாட்டை எதிர்த்துத் தடைபோட முயலும் கூறுகளைப் பிற்போக்கான கூறுகள் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். மரபு என்ற சொல்லின் பொருளையும் விரித்து அதனையும் மாறும் நியதியுடைய ஒன்றாகக் கருதினார். மரபு இலக்கணம் தொடர்பான அவரது புதிய சிந்தனைகளும் அவர் ஆக்கிய பல விதிகளும் இதனைத் தெளிவுறக் காட்டுகின்றன. இங்கே புதிய சொற்படைப்புப் பற்றி அவர் எழுதிய ஒரு பகுதியைக் குறிப்பிட்டு விளக்கலாம்.

குனியத்திலிருந்து விரும்பியவாறு சொல்லைப் படைத்துக் கொள்ள இயலாது என்னும் உள்ளமை மொழியின் ஓர் அடிப்படையான இயல்லை விளக்குகிறது. நினைவுக்கு எட்டாத

காலத்திலிருந்து சந்ததி சந்ததியாகத், தலைமுறை தலைமுறையாகக் கைமாறி, கைமாறி வந்த பழைய எண்ணங்கள், நம்பிக்கைகள், பழக்கங்கள், கோட்பாடுகள், பழக்கங்கள் என்பதும் அப்பழையவற்றின் சேர்க்கை மாற்றமும் வரிசை மாற்றமும் உடன்பாடும் மறுப்புமே புதியவற்றைப் பிரச்சிலிக்கின்றன என்பதுமே அவ்வியல்பாகும். சொற்பிறப்புப் பற்றிய சிந்தனைமூலம் நாம் வந்தடைந்துள்ள இவ்வியல்பு வாக்கியம், கருத்து முதலிய பிறவற்றிற்கும் வெவ்வேறு வகையில் பொருந்துவதாகும். இந்த இயல்பே மரபு என்பதன் அடிப்படை எனலாம்.

(முருகையன் 1988: 35)

இக் கூற்றிலிருந்து மொழி இலக்கணம் பற்றிய மூன்று அம்சங்களைக் குறிப்பிட முடியும்.

1. முன்னைய சமூகப் பழக்கங்களினையான சிந்தனைகளின் தொடர்ச்சி
2. முன்னையவற்றுடனான சேர்க்கை மாற்றம், வரிசை மாற்றம்
3. முன்னையவற்றுடனான உடன்பாடும் மறுப்பும்

இம்மூன்றும் புதிய இலக்கணச் சிந்தனைக்கு அல்லது இலக்கண விதிக்கு அடிப்படையானது. மனித மற்றும் சமூக மனங்களில் படிந்துள்ள கடந்த கால மொழிப் பழக்கங்களின் இடையறாத தொடர்பினை நிராகரிக்காது அவற்றின் சேர்க்கை மற்றும் வரிசை மாற்றங்களைச் செய்யும்போது உருவாக்கப்படும் புதிய விதி இயல்பானதாய் அமையும்;. மொழிக்கூறுகளில் படிந்துள்ள, விடுடை முடியாத, வரலாற்று ரீதியான அம்சங்களைக் கவனத்திற்கொண்டவையாக முருகையனின் எழுத்துகள் அமைந்தன.

இவ்வாறு மொழி இலக்கணம் தொடர்பாக மொழியியல் நிலைநின்று முருகையன் முன்வைத்த கருத்துகள் தமிழ்ச் சூழலில் குறிப்பாக ஈழத்துத் தமிழ்ச் சூழலில் வெளிவந்த மொழி பற்றிய எழுத்துகளில் பெரிதும் முக்கியத்துவம் உடையவை. முருகையனைத் தளித்துவம் உடையவராக இனம் காட்டுபவை.

முடிவுரை

சமூக விஞ்ஞான நோக்கில் மொழியும் ஒரு நிறுவனம். அது சமூகத்தின் அனைத்து நிறுவனங்களிலும் தங்கியுள்ளது. மொழியின்

தோற்றமும் இயங்குநிலைகளும் மாற்றமும் சமூகத்தின் பிற நிறுவனங்களாலேயே நிருணாயிக்கப்படுகின்றன. இதன் காரணமாகச் சமூக விஞ்ஞானத்தின் அனைத்துப் பண்புகளும் மொழிக்கும் உரியனவாய் அமைகின்றன. எனவே மொழியும் ஒரு பண்பாட்டு விளைபொருளாகின்றது. சமூக விஞ்ஞானத்தில் நடைபெறுவது போலத் தோற்றப்பாடுகளைக் கண்டதைல், அவற்றைத் தொகுத்தல், பொதுமைப்படுத்தல், விதிவகுத்தல் முதலிய செயற்பாடுகள் மொழி, இலக்கணம் ஆகியவற்றிற்கும் உரியனவாய் அமைகின்றன. இந்த அடிப்படையிலேயே மொழி, இலக்கண உருவாக்கம் மற்றும் மாற்றம் என்பவை உற்பத்தி சமூக உறவுகளுடனும் சமூக உளவியற் சிந்தனை வரலாற்றுடனும் நெருங்கிய தொடர்புடையனவாயும் அவற்றின்; அமைவுகளுக்கேற்பத் தீர்மானிக்கப்படுவனவாயும் அமைந்துவிடுகின்றன. முருகையனின் மொழி இலக்கண எழுத்துகள் பலவும் இந்த அறிவியல் தளத்தையே அடிப்படையாகக்கொண்டுள்ளன. சமூகம், அரசியல், பண்பாடு, வரலாறு முதலிய அமைவுகள் காரணமாக அமைய மொழி விஞ்ஞானமாகிய இலக்கணம் - மொழியின் அமைப்பு, விதிகள் காரியமாக அமைகின்றன. அமைவிலிருந்தே விதி உருவாக்கப்படுகிறது. அமைவு மாற விதி மாறும். அமைவே விதியைத் தீர்மானிக்கிறது. அவரது எழுத்துகள் பலவும் இந்த அறிவுத்தளத்தில் இருந்தே உருவாகியுள்ளன. அமைவு - காரணம், விதி - காரியம். இதனை அவரே ஒரிடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். முருகையனின் மொழியிலக்கணம் பற்றிய இத்தகைய அறிவியல் ரீதியான பார்வைக்குப் பிரதான அடிப்படையாக அமைவது அவரது பகுத்தறிவுப் பிரயோகமே. ‘தமிழ் குழுவில் பிறமொழி அறிவின் தேவை’ என்ற தனது கட்டுரையின் இறுதிப் பகுதியில் அவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

ஒற்றைப் பரிமாணத்திலான காட்சி பின்மூட்ட விளக்கங் களுக்கு நம்மை இட்டுச் செல்லக்கூடிம். ஆனால் பல்கோண நோக்கு முழுமையான விளக்கத்தை நமக்குத் தரும். எங்களுடைய புரிந்துணர்வுகளை அது விசாலமாக்கும். அதன் வழிக்கிடைக்கும் விரிவான புத்திக்கூர்மை நோய்த்தன்மை வாய்ந்த பிடிவாதங்களுக்கு எதிரானது. அது பொறுமையின் விதைகளை மனித மனங்களிலே தூவி விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட விசாலமான நிதானமான பார்வைதான் ஆரோக்கியமான பகுத்தறிவுப் பிரயோகத்திற்கு நம்மை இட்டுச் செல்லும். பிறமொழி அறிவினால் எய்தப்படும் நலன்கள் யாவற்றுள்ளும் தலைசிறந்தது இந்தவிதமான பகுத்தறிவுப் பிரயோகமே ஆகும். .

அடிக்குறிப்புகள்

1. Colins Dictionary of Sociology – Internet Linked [2000] London. pp.306,338,339.

Crystal, David ; The Penguin Dictionary of Language [1999] England.p.138,139.

2. விரிவுக்குப் பார்க்க.

நூல்மான், எம். ஏ. (1999) பாரதியின் மொழிச் சிந்தனைகள் - ஒரு மொழியியல் நோக்கு, சென்னை : தேசியக் கலை இலக்கியப் பேரவை - சுவத் விஷன், பக். 21-24

3. சிவசேகரம், சி. (2009) முருகையனின் படைப்புலகும் மொழிச்சிந்தனையும் (கட்டுரை) முருகையன் எனும் முடியா நெடும்பகல் - கவிஞர் இ. முருகையன் நினைவுமலர், கொழும்பு : தேசியக் கலை இலக்கியப் பேரவை, ப. 9.

4. சிவத்தும்பி, கா (2002) இலக்கணமும் சமூக உறவுகளும், கொழும்பு - சென்னை, குமரன் புத்தக இல்லம். ப. 25.

5. விரிவுக்குப் பார்க்க.

வாழ்க்கைக் குறிப்பு - முருகையன் எனும் முடியா நெடும்பகல் - கவிஞர் இ. முருகையன் நினைவுமலர், கொழும்பு : தேசியக் கலை இலக்கியப் பேரவை, (2009) பக். 4-6.

6. பார்க்க.

முருகையன், இ. (2002) முன்னுரை, மொழிபெயர்ப்பு நுட்பம் - ஓர் அறிமுகம், கொழும்பு - சென்னை, குமரன் புத்தக இல்லம்.

7. விரிவுக்குப் பார்க்க.

கைவாசபதி, க. (1967) முன்னுரை, நெடும் பகல், சென்னை, அமுத நிலையம்.

கைவாசபதி, க. (2005) இலங்கையில் தமிழ் சமுதாயத்தின் பண்பாடு மற்றும் மொழி பற்றிய உணர்வு நிலை (கட்டுரை) இலங்கைச் சமூகத்தையும் பண்பாட்டையும் வாசித்தல், தெரிவு செய்யப்பட்ட கட்டுரைகள் - இரண்டாவது தொகுதி, கொழும்பு, சமூகப் பண்பாட்டு உயர் கற்கைகளுக்கான நிறுவனம்.

சுந்தரம், இராம. (1988) முன்னுரை, இன்றைய உலகில் இலக்கியம், சென்னை : சென்னை புக்ஸ்.

முருகையன், இ. (2001) முன்னுரை , ஓவ்வொரு புல்லும் பூவும் பிள்ளையும், கொழும்பு, தேசியக் கலை இலக்கியப் பேரவை.

நூல்மான், எம். ஏ (2006) முருகையன் கவிதைகள் (கட்டுரை), முற்போக்கு இலக்கியத்தில் கவிதைச் சுவடுகள், கொழும்பு - சென்னை, குமரன் புத்தக இல்லம்.

சிவசேகரம், சி., (2009) முருகையனின் படைப்புலகும் மொழிச்சிந்தனையும் (கட்டுரை) முருகையன் எனும் முடியா நெடும்பகல் - கவிஞர் இ. முருகையன் நினைவுமலர், கொழும்பு, தேசியக் கலை இலக்கியப் பேரவை.

செந்திவேல், சி.கா., (2009) பொதுவுடைமை இயக்கத்திற்கு உரபிட்டு நின்றவர் (கட்டுரை) மேலது.

ஈழத்தில் சைவத் தமிழ்க் கல்வியும் நவீனத்துவமும்

திரு. ஈஸ்வரநாதபிள்ளை குமரன்
முதுநிலை விரிவுரையாளர்
தமிழ்த்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

தமிழ் மாணவர்கள் சைவ சமயச் சூழலில் அம்மதம் சார்ந்த தத்துவங்கள், நம்பிக்கைகள், ஒழுகலாறுகள், வழக்காறுகள் என்பவற்றையும் தமிழ்மொழி, பண்பாடு, அறிவியல் முதலான விடயங்களையும் கற்று வருவதையே 'சைவத் தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியம்' என்னும் இத்தொடர் குறித்து நிற்கின்றது. சைவத்தமிழ்க் கல்வி என்ற இக் கருத்தியல் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியிலேயே முக்கியப்படுத்திப் பேசப்பட்டு வந்தபோதிலும் அதற்கான ஊற்றுக்கள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே ஈழத்தில் காலுரானியிருந்ததைக் காணலாம்.

சைவத் தமிழ்க் கல்வி மரபின் ஊற்றுக்களும் ஒட்டங்களும்

�ழத்தில் சைவத் தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியம் நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டது; எனினும், ஈழத்தமிழர் வரலாற்றையும், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றையும் தொடர்ச்சியாக அறிவுதில் ஏற்பட்டுள்ள தடைகள் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் ஈழத்துச் சைவத் தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சியினை அறிந்து கொள்வதில் சிரமங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. மேற்குறித்த கால எல்லையில் வாழ்ந்த புலமையாளர்கள் பற்றியோ, அவர்களின் பங்களிப்புக்கள் குறித்தோ அறிதற்குரியூறுதியான ஆதாரங்கள் எவையும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. தமிழ்ப் புலமையாளர்களுக்கும் அவர்களது படைப்புக்களுக்கும் போதிய நிறுவன ரீதியான பாதுகாப்பு இல்லாமையாலும், நாட்டில் அவ்வப்போது நிகழ்ந்துவந்த படையெடுப்புக்களாலும், கையளிப்புப் பாரம்பரியத்தில் காணப்பட்ட குறைபாடுகளாலும் ஆரம்பக் காலங்களில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் அழிந்திருக்க வேண்டும். ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் '�ழத்துப் பூதந்தேவளார்' என்னும் புலவருடன் இக்கல்விப் பாரம்பரியத்தினைத் தொடங்குவது வழமையெனினும் அப்பெயருடன் இணைந்து வந்துள்ள 'ஸமீப்' என்னும் அடையைத் தவிர்ப்புத்தேவளாரா ஈழத்துவராகக் காட்டக் கூடிய பிற ஆதாரங்கள் எவையும் கிடைக்கவில்லை.¹ எனினும் ஈழத்தில் பரவலாகக் கிடைக்கப் பெற்றுவரும் சமகாலத்துக்குரிய கல்வெட்டுக்கள்

வாயிலாகச் சைவத் தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சியினை ஓராவுக்குத்தானும் விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது.

கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் நிலவிய யாழ்ப்பாண மன்னர்கள், தமிழ் வன்னியர்கள் ஆட்சி ஈழத்தில் சைவத் தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியம் செழிப்படைய வழிகோலியது. தமிழ் மன்னர்களால் தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் ஆளப்பட்ட இச் சூழலில் சைவத் தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியம் தமது ஆளுமையைப் பலகோணங்களிலும் வளர்த்துக் கொண்டதைக் காணலாம்.² தமிழ் மன்னர்களின் ஆதாவும், சமகாலத்தில் தமிழகத்துக்கும் ஈழத்துக்குமிடையே காணப்பட்ட பண்பாட்டு உறவுகளும், சைவ சமயம் பெற்றிருந்த முதன்மையும், தமிழகத்திலிருந்து நிகழ்ந்த பல குடியேற்றங்களும் ஈழத்தின் சைவத்தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியத்துக்குப் பகு ஊட்டத்தினை நல்கின. தலபுராணங்கள், காவியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள் என ஆக்க இலக்கியத் துறை சார்ந்தும், வைத்தியம், சோதிடம் முதலான அறிவியல் துறை சார்ந்தும், வரவாற்றுணர்வுடனும் இலக்கியங்களைப் படைக்கக் கூடிய ஆற்றல் மிகுந்த புலவர்கள் பலர் இக்காலத்தில் வாழ்ந்ததை நோக்குகின்றபோது ஈழத்துச் சைவத் தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியத்தின் வீச்சினைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஈழத்துச் சைவத்தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியத்துக்குத் தமிழ் மன்னர்கள், வன்னியர்கள் காலத்தைத் தொடர்ந்து வந்த போர்த்துக்கேயர் காலப்பகுதி சோதனை மிகுந்த காலமாகவே இருந்தது. ஈழத்தைக் கைப்பற்றி ஆண்ட அந்நியர்களான போர்த்துக்கேயர்கள் இலாபமீட்டு தலையும், கத்தோலிக்க மதம் பரப்புதலையும் தம் பிரதான நோக்கங்களாகக் கொண்டு செயற்பட்டனர். தமது நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டுச் சுதேச மதங்களை அவர்கள் தடைசெய்தனர். இச் சூழலில் சைவமும் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாடும் பின்னாடைவைச் சந்திக்க, அதன் பின்னணியில் சைவத் தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியமும் தனது செல்வாக்கையிழந்தது. எனினும் இப்போர்த்துக்கேயரைத் தொடர்ந்து ஈழத்தின் கரையோரப் பிரதேசங்களில் ஆதிக்கம் செலுத்திய ஒல்லாந்தர் காலப்பகுதியில் ஈழத்துச் சைவத் தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியம் மீண்டும் தன் ஆளுமையை வெளிக்காட்டச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஒல்லாந்தர்கள் சுதேசமதங்களின் வளர்ச்சிக்கு இடையூராக இருக்காமையே இதற்குக் காரணம் எனலாம். போர்த்துக்கேயர் காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட கோவில்களின் அழிவு, மத நுழிக்கை இழப்பு, சமய சடங்காசாரங்கள் பற்றிய தெளிவின்மை என்பவற்றை நீக்கும் முகமாகப் பல படைப்புக்களை இக்காலப் புலவர்கள் இயற்றினார்.

ஒவ்வாந்தரைத் தொடர்ந்து ஆட்சிக்கு வந்த ஆங்கிலேயர்கள் காலப்பகுதியில் சைவத்துமிழ்க் கல்லிப்பாரம்பரியம் மேலும் ஒரு சவாலை எதிர்நோக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்குள் தள்ளப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் மதம் பரப்பும் நோக்குடன் வந்த மிஷன்களும் அவற்றின் மதப்பிரச்சார முயற்சிகளுமே சைவத் தமிழ்க் கல்லிப் பாரம்பரியத்துக்குப் பெரும் சவாலாக அமைந்தன. தமது மதம் பரப்பும் முயற்சிகளுடன் கூடவே மிஷன்கள் புரிந்து வந்த கல்லிப் பணி கவர்ச்சி மிகுந்ததாக இருந்தது. இதனால் சைவ மாணவர்களின் கவனமும் அக்கல்லி முறை நோக்கிச் சாயத் தொடங்கியது. இச்சூழலில் சைவத் தமிழ்க் கல்லி மரபு தன்னைச் சுயவிமர்சனத்துக்குப்படுத்த வேண்டிய தேவை எழுந்தது. இந்தேவையின் பின்னனியில் சமகாலத்தில் வாழுந்த சைவத் தமிழ் அபிமானிகள் சைவத் தமிழ்க் கல்லிப்பாரம்பரியத்தில் முக்கியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முனைந்தனர். இம் மாற்றங்கள் சைவத் தமிழ்க் கல்லியில் நவீனத்துவத்தைத் தவிர்க்க முடியாமல் அறிமுகங்களையும் செய்தன.

மரபுவழியில் வளர்ந்த சைவத் தமிழ்க் கல்லி

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சைவத்துமிழ்க் கல்லி நவீனத்துவத்தை உள்வாங்குவதற்கு முன்னதாக அக்கல்லியானது முற்றிலும் மரபு வழியிலேயே வழங்கப்பட்டு வந்ததைக் காணலாம். மரபுவழிக்கல்லி குருவுக்கு முதன்மை தந்தது. மாணவனின் கற்றல் சம்பந்தப்பட்ட சகல விடயங்களையும் தீர்மானிக்கின்றவராகக் குரு காணப்பட்டார். மாணவன் குருவை நாடுச் சென்று அவருடனுறைந்து கல்லியைப் பெறுவது இக்கல்லி முறையின் பொதுவான மரபாகும். பெரும்பாலும் குரு நெருங்கிய உறவினரின் பிள்ளைகள், நூண்பர்களின் பிள்ளைகள், பழைய மாணாக்களின் பிள்ளைகள் எனத் தனக்கு நன்றாகத் தெரிந்தோரின் பிள்ளைகளையே மாணாக்கர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்வதுண்டு. மரபுவழிக் கல்லியில் பாடத்திட்டத்தைத் தீர்மானிப்பவரும் குருவே. தான் கற்றவற்றைக் கொண்டும், தனக்குக் கற்பிக்கப்பட்ட முறையியலை மாதிரியாகக் கொண்டும் குரு பாடத்திட்டத்தை உருவாக்குவார். பெரும்பாலும் அரிச்சுவடி, நிதிநூல்கள், நிகண்டுகள் என்பனவற்றை ஒழுங்குமுறையாகக் கற்பித்த பின்னர் இலக்கியங்களையும் இலக்கணங்களையும் கற்பிப்பது பொதுவான வழக்காறாக இருந்தது. பல நூல்களை மேலெழுந்த வாரியாகக் கற்காமல் குறிப்பிட்ட ஒரு சில நூல்களை மட்டும் ஆழமாகக் கற்கும் முறை மரபுவழிக்கல்லியின் முக்கியமானதோர் அம்சமாகும். மரபுவழியாசிரியர் கற்பிக்கத் தெரிவு செய்யும் நூல்களில் அவருக்கு ஆழமான புலமையும் விருப்பும் காணப்படும்.

இக்கல்வி முறையில் நேரசூசி என்று எதுவும் இருந்ததில்லை. குரு தனக்கு ஒய்வான் நேரங்களில் அல்லது தனக்குக் கற்பிப்பதற்கு உசிதமானது எனக் கருதுகின்ற நேரங்களில் கற்பிப்பார். கற்பித்தல் இரண்டு, மூன்று மணித்தியாளங்கள் எனத் தொடர்வதுமுண்டு. மரபுவழிக்கல்வியில் பரிசீலித்தல் என்பது மனம் செய்து ஒப்புவித்தலையே குறிக்கும். மனம் செய்து ஒப்புவிக்கும் திறனே மாணவரின் திறமைக்கு அடையாளமாகச் சுட்பப்பட்டு. மரபுவழியறிஞர்களின் மனங்குதிறனையும் ரூபகத்திறனையும் புதம் போட்ட ஓர் அம்சம் இவ்வாறான மனம் பயிற்சியே. இக்கல்வி முறையில் குருவுக்கு வேதனம் என எதுவும் வழங்கப்படுவதில்லை. மாணவர்களோ அல்லது அவர்களது பெற்றோர்களோ குறிப்பிட்ட ஒரு தொகையைப் பணமாகவோ பொருளாகவோ, தட்சணையாகக் கொடுப்பதுண்டு. இலக்கியங்கள் இலக்கணங்கள் தத்துவம், சமயம், சோதிடம், வடமொழி என சைவத் தமிழ்க் கல்விமுறையைக்கு ஏற்ற அறிவையும் பயிற்சியையும் குரு மாணவர்களுக்கு வழங்குவார்.³

இவையே மரபுவழிக் கல்வியின் முக்கியமான பண்புகளாகக் காணப்பட்டன. இப்பண்புகளில் நின்றும் முற்றிலும் வேறுபட்ட நிறுவன அடிப்படையிலான கல்விமுறையை மின்னாமார்கள் பத்தொண்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் பரவலாக அறிமுகம் செய்தனர்.

நிறுவன ரீதியான கல்வி முறையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

நிறுவன ரீதியான கல்வி முறை ஈழத்தில், மின்னாமார்களின் வருகை யுடனேயே பரவல்லடையத் தொடந்கியது. எனினும் அக்கல்வி முறையையின் கவுடுகளைப் போர்த்துக்கேயர் காலத்திலேயே அவதானிக்க முடிகின்றது. நிறுவன ரீதியான கல்வியின் முக்கிய அலகாக அமையும் பாடசாலைகளைப் போர்த்துக்கேயர்கள் தாங்கள் அமைத்த கத்தோலிக்கத் தேவாலயங்களை அண்டி அமைத்தனர். இப்பாடசாலைகள் ‘கோவிற் பற்றுப் பாடசாலைகள்’ (Parish School) என வழங்கப்பட்டன. பிரதானமாகக் கத்தோலிக்கக் குருமாருக்கு வேண்டிய அடிப்படை மொழியறிவு, சமயம் சார்ந்த அறிவு என்பனவே இப்பாடசாலைகளுடாக வழங்கப்பட்டன. கல்வி மக்களை நோக்கி இக்காலப் பகுதியில் பரவல்லடையவில்லை.

போர்த்துக்கேயருக்குப் பின் ஈழத்தில் அதிகாரம் செலுத்திய ஒல்லாந்தர்கள் பாடசாலைகளை அமைத்திருந்தமை பற்றி அவர்களின் தோற்குளின்றாக அறியமுடிகின்றது. இப்பாடசாலைகளில் போர்த்துக்கேயர் காலப் பாடசாலைகளில் வழங்கப்பட்டது போன்றே அடிப்படை மொழியறிவு, சமய அறிவு என்பனவும் விசேடமாக உள்ளூர் நிர்வாகத்தினைக் கொண்டு

நடத்துவதற்குத் தேவையான அறிவும் வழங்கப்பட்டன. கம்பனி ரீதியாகத் தொழிற்பட்ட ஒல்லாந்தர்கள் இலாப மீட்டுத்தலைத் தமது பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். வெளியூரிலிருந்து அல்லது தமது நாட்டிலிருந்து அதிகாரிகளைக் கொணர்ந்து உள்ளூர் நிர்வாகத்தை நடத்துவது பெரும் பொருட் செலவுக்குக் காரணமாகும் எனக் கருதிய அவர்கள் உள்ளூர் மக்களுக்கு கல்வியறிவைத் தருவதனுடாக அவர்களைக் குறைந்தது குறிப்பிட்ட சில உத்தியோகங்களுக்குத் தானும் நியமிக்கலாம் என எண்ணினர். இதன் பின்னணியிலேயே உள்ளூர் மக்களுக்குக் கல்வியறிவினைத் தர விழைந்தனர். இதனால் ஈழத்தில் வாழுந்த குறிப்பிட்ட ஒரு சதவீதத்தினர் நிறுவன ரீதியான கல்வியறிவைப் பெறக் கூடியதாக இருந்தது. ஒல்லாந்தர் கால இலக்கிய ஆக்க முயற்சிகளிலும், இலக்கியங்களை ஆக்குவிக்கும் செயற்பாட்டிலும் அதிக அக்கறை காட்டி வந்தவர்கள் இங்ஙனம் ஒல்லாந்தர் பாடசாலைகளுக்கூடாகப் பயிற்சி பெற்று வந்தோரே. இங்ஙனம் நிறுவனரீதியான கல்வி முறைமை அந்நியராட்சிக் காலம் முதற் கொண்டே ஈழத்தில் காலான்றத் தொடங்கினாலும் அதற்கு உறுதியான வடிவத்தினைத் தந்தவர்கள் மிஷனரியார்களே.

மிஷன்களின் வருகையும் கல்விப்பணியும்

பத்தொண்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிச் சூழலில் மிஷனரியார்கள் பலர் ஈழத்துக்கு வருகை தந்து மதும் பரப்பும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டமை யாவரும் அறிந்ததொன்றே. தமது மதம் பரப்பும் முயற்சிகளின் ஒரம்சமாக அவர்கள் பாடசாலைகளைக் கட்டியெழுப்பினர். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களிலும் அவர்களால் பாடசாலைகள் பல உருவாக்கப்பட்டன. மிஷனரியார்கள் பாடசாலைகளை அமைத்துக் கல்வியை வழங்க முன்வந்தமைக்கு இரண்டு காரணங்கள் அடிப்படையாக அமைந்தன.⁴

1. ஈழத்தவருக்கு வரன்முறையான கல்வியை வழங்குவதனுடாக அவர்களைக் கடேச மத மூடநம்பிக்கைகளில் இருந்தும் விடுவிக்க முடியும் என நம்பிய மிஷனரியார்கள் இங்ஙனம் இந்து சமய மூடநம்பிக்கையில் நின்றும் அவர்களை விடுவிப்பதனுடாக இலகுவாகக் கிறிஸ்தவத்தை அவர்கள் மத்தியில் பரப்ப முடியும் எனக் கருதினர்.
2. அதேபோலத் தம் பாடசாலைகளை நோக்கிக் கல்வி கற்கும் நோக்குடன் வருகின்ற ஏராளமான இந்து மாணவர்களை கிறிஸ்தவ மதத்துக்கு மாற்றிக் கொள்ளலாம் எனவும் அவர்கள் நம்பினர்.

அதேநேரத்தில் ஆங்கிலேயரும் தம் நிர்வாக அலுவல்கள் விரிவாக்கப்பட்டதால் தேவையான நிர்வாகிகளைச் சுதேசிகள் இடத்திலேயே உருவாக்கிக் கொள்வதற்காகக் கல்வி அறிவைச் சுதேசிகளுக்கு வழங்க வேண்டும் என விரும்பினர். இதன்பின்னணியில் மிஷனரிமார்களின் பாடசாலைகளை அமைத்தல், கல்விப் போதனைகளை வழங்குதல் போன்ற முயற்சிகளுக்கு அவர்களும் தமது அங்கீராத்தைத் தந்தனர்.

மிஷனரிமார்கள் எதிர்பார்த்தது போலவே ஈழத்தவருள் குறிப்பிட்ட சதவீதத்தினால் கல்வியறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளும் முகமாக மிஷனரிமாரின் பாடசாலைகளுக்குச் செல்வதில் ஆர்வங்காட்டனர்.

1. சமூகத்தில் நல்ல வேலைவாய்ப்பினைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு நிறுவனர்தியான கல்வியறிவு சுதேசிகளுக்குத் தேவையானதாக இருந்தது.
2. அன்றியும் சமூக அந்தஸ்தை உயர்த்திக் கொள்வதற்கு நிறுவனர்தியான கல்வியறிவைப் பெற வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் காணப்பட்டது.

அக்காலத்தில் நிறுவனர்தியான கல்வியை வழங்கும் ஒரே அலகுகளாக மிஷனரிமார்களின் பாடசாலைகளே விளங்கின. மரபுநீதியான சைவத்துமிழ்க் கல்வியைப் பெற்றோரும் மேலே குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காகப் பாடசாலைகளை அணுகினர். அவர்கள் வரிசையில் ஆறுமுக நாவலரும் ஒருவர்.

ஆறுமுகநாவலரும் சைவத்துமிழ்க் கல்வியும்

ஆறுமுகநாவலரின் ஆரம்பக் கல்வி மரபுவழிப்பட்டதாகவே இருந்தது. இருபாலைச் சேணாதிரா முதலியார், சரவணமுத்துப் புலவர் முதலான மரபுவழியறிஞர்களிடமிருந்து இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்றுக் கொண்டார். தொடர்ந்து 1834இல் ஆங்கிலக் கல்வியை அக்காலத்தில் உவெஸ்லியன் மிஷனரிமாரால் யாழ்ப்பாணம் பிரதான வீதியில் (Main Street) அமைக்கப்பட்டிருந்த பாடசாலையில் (Central School) கற்கத் தொடங்கினார். ஏழு வருடங்கள் அப்பாடசாலையில் கல்வியைத் தொடர்ந்த நாவலர் அங்குப் பெற்றுக் கொண்ட கல்வி சார்ந்ததும், கல்வி சாராததுமான அனுபவங்கள் பலவாகும். உவெஸ்லியன் மிஷன் பாடசாலை அதிபராக இருந்த பீற்றர் பேர்ஸிவெல் அடிகளாரின் தொடர்பு அவரைப் பல நிலைகளிலும் உயர்த்தியது. புவியியல், வரலாறு, எண்கணிதம், மொழி எனப் பல துறைகளிலும் பரந்த அறிவினை ஆறுமுகநாவலர் இங்குத் தேடிக்

கொண்டார். மரபுவழிக் கல்வி தந்த ஆழமான கல்வி அறிவும் பாடசாலையூடாகப் பெற்ற அகலமான கல்வியும் அவரைச் சிறந்த அறிவாளியாக, சிந்தனையாளராக, சமூகசேவகராக, படைப்பாளியாக, தீர்க்கதரிசனங் கொண்டவராக மாற்றியமைத்தது.

பீற்றர் பேர்ஷிவெல் ஆறுமுகநாவலரின் திறமைகளை உணர்ந்து அவருக்கு கற்ற அதே பாடசாலையில் கற்பிக்கவும் வாய்ப்பளித்தார். ஆரம்ப வகுப்புகளுக்கு ஆங்கிலத்தையும் மேல் வகுப்புகளுக்குத் தமிழையும் சில ஆண்டுகள் நாவலர் கற்பித்து வந்தார். அப்பாடசாலையில் கற்பித்த காலங்களில் கற்பித்தல் முறையைகள், பாடவிதானங்களை ஒழுங்கமைத்தல், பாடசாலையின் நிர்வாகத்தை நடத்துதல் முதலான பல விடயங்கள் சார்ந்து அனுபவ அறிவினை அவர் பெறக்கூடியதாக இருந்தது.⁵ இவ் அனுபவங்கள் பிற்காலங்களில் அவர் சைவத் தமிழ்க் கல்வியினை நிறுவனமயப்படுத்தும் காலங்களில் மிகச் சிறந்த அனுகூலங்களாக அமைந்தன.

சைவத் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்ளுதற் பொருட்டு மிஷனரியாரின் பாடசாலைக்குச் செல்வதும் அங்கு மனம் மாறி அல்லது நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளாகி மதும் மாறுவதையும் நாவலர் தனது நேரடி அனுபவங்கள் வாயிலாக அறிந்திருந்தார். உவெஸ்லியன் மிஷன் பாடசாலையில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த காலங்களில், விரும்பாத பட்சத்திலும் கிறிஸ்தவ மதப்பிரார்த்தனைகளில் அவர் ஈடுபடுத்தப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களும் இருந்தன. மதமாற்றமும், அதன் விளைவாகச் சைவ மாணவர்களின் இடப்பாடும் நாவலரின் மனதிலே ஏற்படுத்திய தூண்டுதலே அவர் சைவத்துமிழ்ப் பாடசாலைகளை உருவாக்க முனைந்தமைக்கு முக்கியக் காரணம் எனலாம். சைவப்பிள்ளைகள் சைவத்துமிழ்ச் சூழலில் கற்க வேண்டும் என்பதே அவரது நோக்கமாக அமைந்தது.

சைவ சமயம் வளர்வேண்டுமானால், சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு அடையாளங்கள் பேணப்படவேண்டுமானால் சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் அவசியம் என அவர் வாதிட்டார். ஆறுமுகநாவலரின் சைவத்துமிழ்க் கல்விக்கு ஆதரவான கருத்துகள் வெறுங்கோடுவங்களாக மட்டும் அமைந்து விடாமல் செயலளவிலும் மாறின. இதன் விழைவாக வண்ணார் பண்ணையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த திண்ணைப்பாடசாலை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டது. சைவத்துமிழ்ப்பாடசாலை ஸ்பஷ்டிருக்கவேண்டும், அங்கு எவ்விதமான நிர்வாகம் இருக்கவேண்டும், பாடத்திட்டம் எவ்வாறு ஒழுங்கமைக்கப்படவேண்டும் என்பது பற்றி ஆறுமுகநாவலர் முன்மாதிரியை அப்பாடசாலையில் செய்து காட்டினார்.

சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளின் உருவாக்கம்

நாவலரின் முன்மாதிரியை அடியொற்றி யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களிலும் சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் கட்டியமுழுப்பட்டன.

1. இதுவரைகாலமும் திண்ணெணப் பாடசாலைகளாக மரபுவழிப் புலமையாளர்களால் நடத்தப்பட்டு வந்த பாடசாலைகள் பல நிறுவன ரீதியான பாடசாலைகளாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டன.
2. சைவ மத உணர்வும், பொதுநல மனப்பாங்கும் கொண்ட செல்வந்தர்கள் தத்தம் ஊர்களிலே பாடசாலைகளைக் கட்டினார்.
3. ஆங்கிலேய அரசாங்கக் காலத்தில் உயர்ப்பதவிகளைப் பெற்றிருந்த மதப்பற்றும் தாய்மொழிப் பற்றும் கொண்ட பெரியோர்கள் சிறிய அளவிலே ஊர்கள் தோறும் பாடசாலைகளை அமைத்து வந்தனர்.
4. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வளர்ச்சி கண்ட உள்ளுருப் பிரபுத்துவமும் சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளின் உருவாக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கினை வகித்தது.
5. சைவ சமயப் பற்றுணர்வு கொண்டோரால் ஒருங்கிணைந்து உருவாக்கப்பட்ட இந்து சபை (Hindu Board) பல பாடசாலைகளை மிக விரைவாகக் குடாநாட்டின் பல பாகங்களிலும் அமைக்கலாயிற்று.⁶

இவற்றால் சைவத் தமிழ்க் கல்வி யாழ்ப்பாணத்தில் மீண்டும் தழைத்துச் செழித்து வளரக் கூடியதாக அமைந்தது.

சவாஸ்கள்

சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் உருவாகியதுடன் அவற்றின் கல்வி நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக ஆழ்ந்து சிற்றிக்கவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. ஏனெனில் இதுவரை காலமும் சைவத் தமிழ்க் கல்வி மரபுவழியாகவே வழங்கப்பட்டு அல்லது கையளிக்கப்பட்டு வந்தது. அக்கல்வி முறையை நிறுவனரீதியான பாடசாலைகள் உருவாக்கப்பட்ட குழலில் தொடர்வதா அல்லது புதிய சைவத் தமிழ்க் கல்வித் திட்டத்தை முன்வைப்பதா என்பது அங்காலக் கல்வியியலாளர்கள் முன் எழுந்த முக்கியமான பிரச்சினையாகும்.

மரபுவழிக் கல்வியை அப்படியே நிறுவனரீதியான பாடசாலைகளில் புகுத்துதல் என்பது முடியாத காரியமாக இருந்தது. ஏனெனில் மரபுவழிக் கல்வியும் நிறுவனரீதியான கல்வியும் ஒற்றுமைப்பட்ட பண்புகளைக் கொண்டனவாக அமையவில்லை. அவற்றுக்குள் ஒற்றுமைத் தன்மையிலும் பார்க்க வேற்றுமையே துருத்திக் கொண்டு நிற்பதைக் காண முடியும்.

இதனால் மரபுவழிக்கல்வியில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துதல் அல்லது புதியதொரு சைவத்தமிழ்க் கல்வி மரபை வடிவமைத்தல் பற்றி சைவத்தமிழார்வலர்கள் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். இச்சிந்தனையின் வெளிப்பாடாகவே சைவத்தமிழ்க் கல்வியில் நவீனத்துவத்தைப் புகுத்தல் அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளுதல் பற்றி, ஆறுமுகநாவலர் உள்ளிட்ட கல்வியியலாளர்கள் பேசினார்.

நவீனத்துவம்

இவ்விடத்தில் நவீனத்துவம் என்றால் என்ன என்பது பற்றிச் சிந்திப்பது அவசியமானதாகும். ‘நவீனத்துவம்’ என்னும் இப்பதம் ஆங்கிலத்தில் வழங்கப்படும் Modernization என்னும் சொல்லுக்கு நிகராகத் தமிழில் வழங்கப்படும் சொல்லாகும். Modernization என்பதற்கு வழிவழியாக வழங்கிவரும் மரபிலிருந்து விடுபட்டுப் ‘புதுமையை நாடுதல் அல்லது விரும்புதல்’ எனப் பொருள் தருவார். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த இதன் தாக்கம் ஐரோப்பியர்கள் கீழூத்தேசங்களில் தமது காலனித்துவத்தை விரிவுபடுத்திய காலங்களில் அங்கும் பரவலடைந்தது. மின்னாரிகள் வழங்கிய ஆங்கிலக்கல்வியும் மேலவத்தேய அறிவியல், இலக்கிய அறிவும் நவீனத்துவம் கீழூத்தேசங்களில் கால்கொள்க் காரணமாயின. புகையிரதப்பாதைகள், பெருந்தெருக்கள் என்பவற்றை அமைத்ததைத் தொடர்ந்தும் தபால் தந்தித் தொடர்புகள் விருத்தியடைந்ததன் பின்னணியிலும் நவீனத்துவம் மிக வேகமாகப் பரவலடைந்தது.

நவீனத்துவத்தின் செயன்முறைத்தாக்கம் இரண்டு நிலைகளில் கீழூத்தேசங்களில் உணரப்படலாயிற்று.

1. பழமையை முற்றாக மறுதலித்து நவீனத்தை முழுமையாக ஏற்க ஒரு சாரார் முனைந்தனர்.
2. பழமையைப் பாதுகாக்க புதுமையில் வேண்டியவற்றை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் மனப்போக்குக் கொண்டவர்களாக இன்னொரு சாரார் விளங்கினர். இது ஒருவகையில் பழமையைப் பாதுகாப்பதாக விளங்கியது.

இவற்றுள் இரண்டாவது நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டவர்களாகவே ஈழத்தில் வாழுந்த சைவத் துமிழார்வலர்கள் செயற்பட்டனர். சைவத்தமிழ் மரபுவழிக்கல்வியின் தொடர்ச்சியினையும் வளர்ச்சியினையும் பேணிப்பாதுகாப்பதற்கு அக்கல்வி மரபில் மாற்றங்கள் அடிப்படையானவை

என்பதை அவர்கள் உணர்த் தலைப்பட்டனர். புதிய சுவாஸ்கருக்கும், புதிய சமூகத் தேவைக்கும் ஏற்ற வகையில் சைவத் தமிழ்க் கல்வியை மெருகுபடுத்த வேண்டியதன் பின்னணியிலே பல மாற்றங்களை அவர்கள் துணிவடன் செய்திப்படுத்த விழுந்தனர். இம்மாற்றங்கள் பாடசாலை நிர்வாகம், பாடத்திட்டம், கற்பித்தல் அனுகுமுறை, பாடப்புத்தகங்கள் எனப் பல நிலைகளிலும் வெளிப்பட்டன. இம் மாற்றங்களுக்கெல்லாம் ஏற்ற முன்மாதிரிகளையும் மற்போக்கான மாற்றங்களையும் செய்தவர் என்ற அழிப்படையில் ஆறுமுகநாவலர் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தக்கவராகவுள்ளார்.

ஆறுமுகநாவலரின் முதன்முயற்சிகள்

ஆறுமுகநாவலருக்கு மிஷனரியார்களின் பாடசாலையில் கற்ற, கற்பித்த அனுபவங்கள் நிறுவனமயப்பட்ட கல்வி முறை பற்றிய பூரண அறிவைத் தந்திருந்தன. பாடசாலை நிர்வாகத்தைக் கொண்டு நடத்தல், பாடப்புத்தகங்களை எழுதுதல், பாடத்திட்டங்களை ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ளுதல் எனப் பலவற்றிற்கான முன்மாதிரிகளை அவர் அங்கிருந்து கற்றும், அறிந்தும் கொண்டார். ஆனால் மிஷனரியார்களின் கல்வியரபை அப்படியே முழுமையாகத் தழுவிச் சைவத் தமிழ்க் கல்வி மரபை அவர் ஒழுங்குபடுத்த அல்லது நவீனமயப்படுத்த விழுந்தில்லை. மாறாக, சைவத் தமிழ்க் கல்வியின் நவீனமயமாக்கத்திற்கு எவை எவை தேவையோ அவற்றை மட்டுமே அறிமுகப்படுத்த அவர் முனைந்ததைத் தாண்டாம்.

பாரம்பரிய மரபுக்கல்வியின் பழையையும், சிறப்பும், பெருமையும், பிரயோசனமும் மாணவர்களுக்கு விளங்கத்தக்க வகையில் அவற்றைக் கவர்ச்சியடையதாக்குவது அவரின் நோக்கமாக அமைந்தது. மிஷனரியாரின் பாடசாலைகளை நாடும் மாணவர்களுக்கு சைவத்தமிழ்க் கல்வியும் சளைத்ததல்ல என்பதைக் கொட்ட முனைந்தார். இந்நோக்கில் சைவத் தமிழ்க் கல்வி மரபில் ஆறுமுகநாவலர் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களிலே இரண்டு முக்கியமான பண்புகள் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றன.

i. மரபுவழிக் கல்வியின் நோக்கினையும் இலக்கினையும் மாற்றியமைக்காத அல்லது குழப்பாத வகையில் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மாணவர்களை அறிவீள்ளவர்களாக மாற்றுவதோடு மட்டும் அமையாது அவர்கள் சமயநம்பிக்கை, தமிழ்ப்பற்றி, ஒழுக்கம் என்பவற்றோடு சூழியவர்களாக வளர்வேண்டும் என்பது மரபுவழிக்கல்வியின் இலக்காக அமைந்தது. அதற்கேற்ற வகையிலேயே மரபுவழிக் கல்வியின் பாடத்திட்டங்கள், கற்பித்தல் முறை முதலானவை அமைந்திருந்தன. இந்த இலக்கினை நவீனமயமாக்கத்தில் ஈடுபட்ட ஆறுமுகநாவலர் மாற்றி

அமைக்கவில்லை. மாணவர்கள் கல்வியறிவுடன் கூடவே சமய அறிவும், தமிழ்ரிவும் வாய்க்கப் பெற்றவர்களாக இருக்கவேண்டும் என அவர் வாழிட்டார்.

ii. ஆனால் மரபுவழிக்கல்வியின் கற்பித்தல் முறைமைகள், பாடத்திட்ட ஒழுங்கமைப்புகள் என்பன நவீனமயமாக்கத்திற்கு இடர்ப்பாடாக இருந்தன. புதிய தேவைகளுக்கும் சவால்களுக்கும் அவை இயைந்து போகக் கூடியனவாக இருக்கவில்லை. மின்னரிமாரின் கவர்ச்சிமிக்க போதனைகளுடன் ஒப்பிடும்போது மரபுவழிக் கல்விப் போதனைகள் சமகாலத்தில் பின்தங்கியே இருந்தன. இதனால் மரபுவழிக்கல்விப் போதனைகளைப் புதிய தேவைகளுக்கும் சவால்களுக்கும் ஏற்றவகையில் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என எண்ணியதோடு மட்டுமல்லாது அதனைச் செயற்படுத்தியும் காட்டினார்?

இதுவரை காலமும் நிறுவன வரையறைக்குள் வராத சைவத்தமிழ்க் கல்விமரபை நவீனமயப்படுத்துவது என்பது சவால் மிகுந்த பாரிய பணியாகவே இருந்தது. பாடசாலைகளைக் கட்டியெழுப்புதல் ஒருபற்றியிருக்க ஆசிரியர்களை நியமித்தல், புதிய கல்விமுறைக்கு ஏற்ப அவர்களைப் பயிற்றுவித்தல், வேதங்களை வழங்குதல் என்பன கடினமான காரியங்களாகவே இருந்தன. எனினும் சைவத் தமிழ்க் கல்வி மரபை அழியாது பேண வேண்டும், மின்னரிமார்களுக்குச் சவாலாக அதனை மேனிலைப்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆர்வ உணர்வு அப்பணியில் ஈடுபட்ட ஆறுமுகநாவாவர் முதலானோருக்கு மேனாதைரியத்தை வழங்கியது.

பிடியாசி சேகரித்தும் பாடசாலைகளை நடத்த முடியும் என்ற உறுதிப்பாட்டை ஆறுமுக நாவாவர் வளர்த்தார். வேதனங்களைப் பல ஆண்டுகள் வாங்காமலே சில ஆசிரியர்கள் சைவத்தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் தமது சேவைகளை வழங்கியிருந்தனர். மின்னரிமாரின் பாடசாலையில் வழங்கப்படும் ஆசிரிய வேதங்களிலும் மிகக் குறைந்த ஊதியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டும் சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள் பலராவர். இங்ஙனம் சேவை நோக்குடன் செயற்பட்டோருக்குச் சைவத்தமிழ்க் கல்வியை மீண்டும் புதுதுயிர்ப்புச் செய்வதே பெருவிருப்பாக அமைந்தது. இவ்வணர்வொன்றே அவர்களைச் சேவை நோக்குடன் தமிழை அப்பணிக்கக் காரணமாகவும் அமைந்தது.

சைவத் தமிழ்க் கல்வியின் நவீனமயமாக்கத்தில் பாடத்திட்டத்தினை வரையறைப்பதும் மிக முக்கியமான தேவையாக இருந்தது. இதுவரை காலமும் மரபுவழியாக வழங்கப்பட்டு வந்த சைவத் தமிழ்க் கல்விப் பாடத்திட்டம் நிறுவன ரீதியாகக் கல்வி மரபு மாற்றமடையும் சந்தர்ப்பத்தில்

கவர்ச்சிகரமானதாக அமையவில்லை. மாறாக மாணவர்களுக்கு ஒரு சுமையாகவே விளங்கியது. அல்லாமலும், மின்னிமார்களால் பாடசாலைகளில் வழங்கப்பட்டு வந்த பரந்த, பல துறைகளையும் உள்ளடக்கிய கல்விமரபுக்கு ஈடுகொடுக்கவும் அதனால் முடியவில்லை. இதனால் சைவத்தமிழ்க் கல்வியின் பாடத்திட்டத்தை மாற்றியமைக்க ஆறுமுகநாவலர் உள்ளிட்ட அக்காலக் கல்வியியலார்கள் தீர்மானித்தனர். புதிய பாடத்திட்டம் நவீனச் சுவாஸ்களை எதிர்நோக்கக் கூடிய வகையில் உருவாக்கப்பட்டது. பாடத்திட்டத்தினை உருவாக்கிய வேளையில் பாடத்திட்டத்திற்கு அமைவாகப் பாட நூல்களும் தேவையாக அமைந்தன. இந்தேவையைக் கருத்திற்கொண்டு பல பாட நூல்களைச் சைவத்தமிழ் ஆர்வலர்கள் எழுதி வெளியிட்டனர். ஆறுமுகநாவலர் இம்முயற்சிகளில் முன்னோடியாக விளங்கினார். மின்னிமாரின் பாடசாலைகளில் கற்ற, கற்பித்த காலங்களில் அவர்களது பாட நூல்களைப் படித்தும் கண்டும் பெற்ற அனுபவங்கள், சைவத்தமிழ் சூழலுக்குத் தரமான பாடநூல்களைத் தரவேண்டும் என்ற ஆர்வ உணர்வு, பாட நூல்களை அச்சிடுவதற்குரிய அச்சக வசதிகளைப் பெற்றிருந்தமை போன்ற காரணிகள் அவரைப் பாடப்புத்தகங்களை வெளியிடும் பணியில் ஈடுபடுத்தின. நாவலரின் பாலபாடங்கள், சைவவினாவிடை, இலக்கண வினாவிடை, இலக்கணச் சுருக்கம், நன்னூல் காண்டிகையுடைய முதலானவை சைவத் தமிழ் மாணவர்களின் பாடநூல் தேவையை நிறைவு செய்யும் விதத்திலே அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன. நாவலரின் பாடநூல் ஆக்க முயற்சிகளில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க முக்கியத்துவம் பெற்றவை அவரின் பாலபாடங்களேயாகும்.

பாலபாடங்கள்

நாவலர் மாணவர்களின் நலன் கருதி சைவத் தமிழ்க் கல்வியின் பிழிசாறாக நான்கு பாலபாடங்களை எழுதி வெளியிட்டார். அவை நான்கும் அவரது அச்சகத்திலேயே அச்சிடப்பட்டன. சைவத் தமிழ்க் கல்வி மரபின் தனித்துவமும், சிறப்பும், இலக்கும் தெளிவாக வெளிப்பட்டு நிற்கும் விதத்தில் இப் பாலபாடங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். தமிழ்றிவு, சமய அறிவு கூடவே வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு ஏற்ற அறிவுரைகளை மிக ஒழுங்காகவும் மாணவர்களின் மன வளர்ச்சிப் படிநிலைக்கு ஏற்றவகையிலும் நாவலர் அமைத்துள்ளார். எக்காலத்திலும் சைவத் தமிழ் மாணவர்கள் படித்துப் பலன்பெற்றத்தக்க அரியபல விடயங்கள் இந்நாலிலுள்ளன.

சைவம், தமிழ் என்னும் தளங்களில் காலுரான்றி நின்று மாணவர்கள் ஓவ்வொருவரும் முன்னேறக் கூடிய வழிவகைகளை நாவலர் அறிவியல்

ரீதியாகவும், அனுபவர்தியாகவும் சமயதெறிவு முறைகளுக்கூடாகவும் சூறாசிக் செல்வதைக் காணலாம். மாணவர்களை நற்பிரஜைகளாக்குவதும் சமய நம்பிக்கைகளைவர்களாக்குவதும் பாலபாடங்களின் முக்கிய நோக்கமாக அமைந்தது. குறிப்பாகச் சொல்வதானால் சமய அடிப்படையில் எழுந்த சீர்திருத்தப் பின்னணியில் நாவலர் இப் பாடநூல்களை அமைத்துள்ளார்.

நாவலர் பாலபாடங்களை எழுதியதைத் தொடர்ந்து பல பேர் சைவத் தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு பலதுறை சார்ந்து பாடநூல்களை எழுதினார். சமயம், மொழி என்ற எல்லைகளுக்கு அப்பால் அறிவியல், கணிதம், புவியியல் முதலான துறைகள் சார்ந்தும் நால்கள் வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சைவத் தமிழ்க் கல்வியை நாவலர் நவீனமயப்படுத்திய காலங்களில் அது சார்ந்து விமர்சனங்கள் பல தரப்பினராலும் முன்வைக்கப்பட்டு வந்ததைக் காணலாம். குறிப்பாக உதயதாரங்கைப் பத்திரிகையின் ஜெந்து இதழ்களில் சுதேச கல்விமுறை (Native Education) என்னும் உபதுவைப்பின் கீழ் நாவலரின் பாடசாலை, பாடத்திட்டம் குறித்த விமர்சனங்கள் எழுதப்பட்டன. மிஷனரிமார்களால் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ விமர்சிக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு நாவலர் ஆரம்பித்த சைவத் தமிழ்க் கல்வி சமகாலத்தில் செல்வாக்குப் பெற்று வந்தமையையே இது காட்டுகின்றது.

நாவலரின் முதன்முயற்சியைத் தொடர்ந்து இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. நாவலரின் வழியை அடியொற்றிச் சைவத் தமிழ்ப் பற்றாளர்கள் இதில் ஆர்வமுடன் செய்யப்பட்டனர். சைவத்தமிழ்க் கல்விமுறைக்கு எதிராக எழுந்த சவால்களை எல்லாம் முறியடித்துக் கொண்டு முன்னோக்கிப் பயணிக்க நாவலர் மரபு காட்டுவதற்கும் அவர்களுக்குப் பெரும் முன்மாதிரியாக அமைந்தது. பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை மகாயானக் கல்லூரியை ஆரம்பித்த காலங்களில் எதிர்நோக்கிய சிக்கல்களும் அங்குப் படித்த மாணவர்கள் பொதுப் பரிசைக்குத் தேற்ற முடியாமல் போனதும் இத்தனைகளை உடைக்க அவர்களையாண்ட வழிமுறைகளும் இங்கு நினைவுகூரத் தக்கவை. பாவலரின் மனோதிடத்துக்கும் முயற்சிகளுக்கும் நாவலர் மரபு தந்த உற்சாகமும் முன்மாதிரியுமே காரணமாகும்.

இங்ஙனம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சைவத் தமிழ்க் கல்வி நவீனத்துவத்துக்கு இடமளித்தமையே அம்மரபு பல சவால்களுக்கூடாகவும் முன்னேறக் காணப்படிற்று. கற்றல் முறையில், கற்பித்தல் ஒழுங்கமைப்பில், பாடத்திட்டத்தில் நவீனத்துவம் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களும் வளர்ச்சிகளும் சைவத்தமிழ்க் கல்விமரபை இன்னொரு கட்டத்துக்கு நகர்த்தின. இதனால்

சைவத்துமிழிக் கல்வி மாணவர்களுக்குக் கவர்ச்சியுடையதாயிற்று. மிஷனாரிமாரின் பாடசாலைகளே கதி என இருந்த மாணவர்கள் சைவத் துமிழ்ப் பாடசாலைகளை நாட்ட தொடங்கினார். சைவத் துமிழ்ச் சூழலில் சைவத் துமிழ் மாணவர்கள் கல்வி கற்கமுடிந்தது. இதனால் சைவ சமயமும், சைவத் துமிழ்ப் பண்பாடும் செழிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இற்றைவரை சைவத் துமிழிக் கல்வி ஆதிக்கமும், செல்வாக்கும், செழிப்பும் பெற்று வளர் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் குழலில் நாவலர் மரபு சைவத்துமிழிக் கல்வியில் உள்வாங்கிய நலீனத்துவமே காரணமாக அமைந்ததெனலாம்.

குறிப்புகள்

1. வேலுப்பிள்ளை, ஆ., ஈழத்துத் தொடக்கால இலக்கியங்களும் அவற்றின் வரலாற்றுப் பின்னணியும், தொடக்கப் பேருரை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1986, ப. 9.
2. சிவலிங்கராசா, எஸ்., ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் செல்நெறி, தனலக்குமி புத்தகசாலை, சுன்னாகம், 2001, ப. 16.
3. சிவலிங்கராஜா, எஸ்., பத்தெந்ராண்பதாம் நூற்றாண்மூல் யாழ்ப்பாணத்துத் துமிழிக் கல்வி மரபு, குமரன் புத்தகம் இல்லம், கொழும்பு, 2000, ப. 35.
4. ஜெபநேசன், எஸ்., இலங்கைத் துமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியில் அமெரிக்க மிஷன், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு, 2009, ப. 41.
5. பேரம்பலம், க., நாவலர் கலைத்தொண்டின் காவலன் இந்துபோட் இராசாத்தினம், சைவவித்யா, சைவவித்யா அபிவிருத்திச் சங்கம், 2010. பக. 22-23.
6. மு.கு.நூ., ப. 23.
7. ஆஸ்ரூகம், வ., யாழ்ப்பாணத்தில் சைவக் கல்வி மறுமலர்ச்சியின் பரிமாணங்கள், அபிழூனரானமாலா, பேராசிரியர் வி. சிவசாமி மணிவிழாக் குழு, யாழ்ப்பாணம், 1995, ப. 04.

நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு இலங்கையின் பங்களிப்பு

போசிரியர் செ. யோகராசா
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

இன்று தமிழகத்திற்கு அப்பால் தமிழ் மக்கள் அதிகமாக வாழ்கின்ற நாடுகளுள் முதன்மையாகவுள்ள இலங்கையிலிருந்து உருவாகின்ற நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்தின் சில போக்குகளுடாக, தமிழின் நவீன இலக்கியம் உலக நவீன இலக்கியத்தோடு இணையும் விதத்தில் பரிணாமம் பெற்று வருவது தெளிவாகிறது. குறிப்பாக எண்பதுகளிலிருந்து உருவாகி வருகின்ற அத்தகைய போக்குகளுள் முக்கியமானவற்றை எடுத்துரைப்பதாக இவ் ஆய்வு அமைகின்றது.

புகலிட இலக்கியப் போக்கு

மேற்கூறிய புதிய போக்குகளுள் முதன்மையானது புகலிட இலக்கியப் போக்காகும். ஏற்ததாழ எண்பதுகளில் இலங்கையிலிருந்து ஜோப்பிய நாடுகளான ஜூர்மன், பிரான்ஸ், நோர்வே, டென்மார்க், பிரித்தானியா முதலான நாடுகளுக்கும் கண்டா, ஆஸ்திரேலியா, ஜக்கிய அமெரிக்கா முதலான நாடுகளுக்கும் இலங்கைத் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து சென்றுள்ளனர். இவர்கள் படைத்தளிக்கின்ற ‘புகலிட இலக்கியங்கள்’ தமிழின் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் முற்றிலும் புதியவை.

அகதி நிலை

புகலிட நாட்டு இலங்கைத் தமிழரது வாழ்க்கையோடு, தமிழுலகில் ‘அகதி’ என்றொரு சொல் இடம்பெற்ற தொடங்கியது! இவ் அகதி நிலை வாழ்க்கை பற்றிய அவலங்கள் படைப்பாளிகள் பலராலும் உருக்கமான முறையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அகதியாகிவிட்ட நிலை விமான நிலையத்திலேயே உணர்த்தப்படுவதனைப் பின்வரும் கவிதைப் பகுதி காட்டுகிறது.

பொய்யான நாட்டின்
பாஸ்போட் ஒன்றினுள்
பொறித்த என் தலையை
வெறுப்புடன் பார்த்தனர்

...

அடிமையாய் அங்கு நீ
 அழிவது உன்லித்
 காட்டுமிரங்கி நாட்டலிருந்து
 களவாய் வந்த நீ
 திரும்பிப் போய்ன்டு

(அ. கந்தசாமி)

'அகதி உருவாகும் நேரம்' (பொ.கருணாகரமூர்த்தி), 'வாழ்வு வசப்படும்' (பொ.கருணாகரமூர்த்தி) 'கனவை மிதித்தவன்' (பார்த்திபன்) முதலான நாவல்களும், 'அகதி' (கெளரி) நெடுங்கவிதையும் இவ்விதத்தில் குறிப்பிடத் தக்கவை. இலங்கை அகதியையும், வியட்னாம் அகதியையும் சந்திக்கச் செய்கிறது 'புதர்க்காடுகளில்' (லெ.முருகபூதி) என்ற சிறுகதை. அகதிமுகாம் வாழ்வு தரும் அந்தியம் நெஞ்சை உருக்குவது

...
 பெயர் தெரியாத
 சிறுகள் முளைக்காத
 சின்னக்குருவி
 என் சின்ன அறையில்.
 சின்னஞ்சிறு கருவிக்கிருக்கும்
 கூடுகட்டும் தகைமை கூட
 எனக்கு
 இல்லை.
 சின்னக்குஞ்சு
 என்னதான் தீண்ணுமாக்கும்?
 என் அறிவுக்கு எட்டவில்லை.
 நேற்றுவரை தாயின் கூட்டில்!
 இன்று அந்தியமாகிப்
 போன என்னுடன்

...
 கீ. . . கீ. . . என
 பசியால் கத்தும்.
 சின்னக்குருவிக்கு
 தீண்னக்கொடுக்க
 என்ன உண்டு என்னிடம்?
 பழஞ்சோற்றுப் பருக்கைகளை
 எட்டிப்பர்த்தேன்.
 பழக்கமில்லாத குருவி துப்பிவிட்டது.
 அந்தியமாகப்
 போன என்னுடன்

என்ன சின்ன அறையில்
என்னுடன்

மேற்கூறிய கவிதையின் தலைப்பு ‘அந்தியம்’ என்பதும் எழுதியவர் பெயர் ‘நாடோடி’ என்பதும் கவனத்துக்குரியன.

பண்பாட்டு அதிர்வுகள்

புகலிட நாட்டுப் பண்பாட்டு மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தும் அதிர்வுகள் தமிழ்க் குடும்ப வாழ்க்கை முறையில் குறிப்பாகச் சிறுவர், முதியோர், பெண்கள் மத்தியில் பல்வேறு பிரச்சினைகளை உருவாக்கி வந்துள்ளன.

சிறுவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் தமக்கான ஆடிப்படை உரிமைகள் பற்றி அறிய நேரிடுகிறது. வினைவாக, அவற்றைத் தமது வீட்டிலேயே பயன்படுத்த முன்னகின்றனர். இவை பெற்றோரை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கும் என்பதில் தவறில்லை. ‘புதிய தலைமுறை’ (கோவிலுர் செல்வராசன்) என்ற சிறுக்கை இவ்வாறு முடிகிறது:

(தகப்பனான ஜோன்பா) இப்போது கேஸ்பி குடிக்கும்போது
போல்ஸார் வந்துவிட்டனர்... ஸ்டெல்லாவின் (மகள்)
அறைக்குள் சென்ற பொல்ஸார் திரும்பினார்கள்.
அவளிடமிருந்து முறைப்பாட்டினை எழுதி வாங்கியிருக்க
வேண்டும்.

யே பாத நோ கான் விட்ரா தில் பொலித்தி ஸ்டகுள் என்றான்
ஒருவன். தான் வேலைக்குச் செல்ல வேண்டும். அன்றேல்
வரமுடியாது என்று அறிவிக்க வேண்டும் என்று பாடு
தயங்கினான்.

அதனை ஸ்டேஷனிலேயே ஒழுங்கு செய்ய முடியுமென்று
அவர்கள் நாகரிகமாகச் சொன்னார்கள்.

ரஞ்சியால் (தாய்) எதுவும் பேச முடியவில்லை.

‘ஸ் கால் வீ’ என்று போல்ஸார் சொன்னதும் இயந்திர
இயக்கத்தில் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தான் பாடு...

சிறுவர்களுக்குப் பெற்றோது அரவணைப்பு கிடைக்காத நிலை
புகலிட நாடுகளில் உண்டு. இத்தகைய ஆரோக்கியமற்ற நிலைமை
அவர்களைத் தவறான பாதைக்கு இட்டுச் செல்லின்றனம் வெளிப்படை
'சருகாகும் பூக்கள்' (லதா உதயன்) சிறுக்கையின் முடிவு இவ்விடத்தில்
எடுத்தாளத்தக்கது. அது பின்வருமாறு :

வின்டர் வீவு தொடங்கிவிட்டது. தாய்க்கும் தகப்பனுக்கும் வீவு இல்லாதபடியால் எங்கும் போக முடியாமல் வீட்டுக்குள்ளேயே அடைந்து கிடந்தான் பிரதீபன். தங்கை நாள் முழுக்க டி.வி.யில் ஏதாவது பார்த்துக்கொண்டே இருப்பாள். அவன் பிறந்ததிலிருந்து அவளின் முழுநேரப் பொழுதுபோக்கு, விளையாட்டு எல்லாம் டி.வி.தான். எதையும் புரிந்து கொள்ளும் வயது அவளுக்கு இல்லாவிட்டலும் தன் வாழ்க்கை இப்படித்தான் என்று அதனோடு வாழப் பழகிவிட்டாள். பிரதீபனும் இங்குப் பிறந்திருந்தால் இப்படித் தான் இருந்திருப்பானோ என்று அவனுக்குத் தெளிவாக யோசிக்கத் தெரியவில்லை. பின்னேரம் ஜூந்து மணி சூடு வராது. வெளியே இருட்டு கும்மென்று பரவிக்கொண்டு வந்தது.

தங்கை படுத்திருந்த அறைக்கதவைச் சாத்திவிட்டு டி.வி.யில் தன் வயதுக்கு மீறிய பாடல்களை நல்ல சத்தம் கூட்டி வைத்துப் பார்க்கத் தொடங்கினான். அவன் மனதிலே படிந்த தனிமையான ஏக்கங்கள் அதிரடிச் சத்தங்களிலும், ஆர்ப்பாட்ட அசைவுகளிலும் கரைந்து காணாமல் போய்க் கொண்டிருந்தன.

முதியோர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் தம் பின்னைகளால் போதிய கவனிப்பிற்குள்ளாக்கப்படாத நிலைமையுண்டு; புதிய பண்பாட்டு மாற்றங்களுக்கு முகங்கொடுக்க முடியா நிலைமையுமுண்டு. இதனால் ADIEU (எஸ்.பொ.) சிறுகதையிலே வரும் பரநிருபசிங்கம் நாட்டைவிட்டு வெளியேறுகின்றார்:

I sincerely tell you, பாலா! புதிய பறங்கிக் குட்டிகளுக்குத் தாத்தா என்று சொல்லிக்கொண்டு வாழ்வதிலும் பார்க்கப் பிறந்த மண்ணிலே தமிழனாகச் சாவது கெளரவமானது...

'கன்னிகாதானங்கள்' (அருண் விஜயராணி) சிறுகதையில் வரும் இராமநாதன் நாட்டிற்குத் திரும்பவில்லை. மாறாக,

கலியானத்திற்கு வந்திருந்தவர்களின் கிக்கிக்ககள்... N.K. பத்மநாதனின் இனிய நாதஸ்வர இசை, எதையுமே இலட்சியம் பண்ணாமல் கன்னிகழியிந்த தன்மகள், மீண்டும் ஒரு முறை கன்னிகாதானம் செய்யப்படுவதை, கண்கலங்கப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்....

இன்னொரு சிறுக்கையில் வரும் முதியவரின் நிலை மிகப் பரிதாபரமானது. யத்தச் சூழலில் மனைவி இறந்துபோன நிலையில் புகலிட நாட்டுவுள்ள மகன்மாரின் வீடுகளுக்குச் செல்லும் முதியவரான துந்தை அவைச்சலுக்குள்ளாவதும் உணவின்றி வாடுவதும் போக் சூழ்ந்தைகளோடு கதைக்க வாய்ப்பு மறுக்கப்படுவதுமான நிலையில் முத்த மகன் வீட்டிலிருந்து இளைய மகன் வீட்டிற்கு விரட்டப்படுகின்றார். ஏஜென்சிக்காரன் புகைவண்டி இருக்கைக்குக் கீழ் ஒழித்து வைத்து அனுப்புகிறான். இருக்கையில் உட்கார்ந்திருக்கும் யணிகளின் கால்களுக்குக் கீழ் நாற்றத்தைச் சுகிக்காது காற்றோட்டபில்லாது முச்சு முட்டி அழுதபடி யணிக்கும் அவர் திடீரென ஜோர்மன் பொலிஸில் பிடிப்பட்டுச் சிறைப்படுத்தப்படுகின்றார். மொழி புரியாது அவர்கள் கேட்கும் கேள்விக்கு அவரால் அழுகையை மட்டுமே பதிலாகத் தர முடிகின்றது. அவரைத் திரும்பவும் இலங்கைக்கு அனுப்புவார்கள் என்ற விபரம் தரப்படுகின்றது. ஐயா அழுத்தொடங்கினார். விசா இல்லை. டுக்கட் இல்லை. தங்களுடைய திட்டம் நிறைவேறியது பற்றி ஐயாவின் மூத்த மகனும் இளைய மகனும் டெலிபோனில் கதைத்தபடி மகிழ்ச்சியாகத் தண்ணியழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அந்தச் சிறுக்கை முடிகிறது.

மேற்கூறிய இருசாரானரயும் விடப் புகலிட நாட்டுப் பெண்களாது வாய்க்கைப் பிரச்சினைகள் - மிக முக்கியம் பெறுகின்றன! நுணுக்கி ந்தோக்கும்போது அவை இருவகைப்படுகின்றன. புகலிடச் சூழலுக்கு ஏற்பத் தொடரும் ஆண்களாது ஆணாதிக்கம், இவற்றுள் ஒன்று. தொலைபேசியிலே வாய்ச்சேட்டை செய்வது தொடங்கி, படுக்கை அறையிலே துண்புறுத்துவது வரை ஆணாதிக்கக் கொடுமைகளாப் பல படைப்புகள் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

மேற்கூறிய படைப்புகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாக, ‘தமிழ் இளைஞர்கள்’ பலரால் தமிழ்ப் பெண்ணொருத்தி நடுத்தெருவிலே மானபங்கப்படுத்தப் படுவதை, நாடக உத்தி முறையிலே சித்திரிக்கும் ‘நாடகங்கள் தொடரும்’ (இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம்) சிறுக்கையைக் குறிப்பிடலாம். அது இவ்வாறு முடிவுறுகிறது.

போலீஸ் வானின் சத்தம் கேட்டது. நடுச்சந்தியிலே ‘நியாயம்’ வழங்கிய தமிழர்கள் மூலைக்கொருவராய் ஒடிவிட்டார்கள். அவிழிந்த தலைமயினரயும் வழிந்த கண்ணொரயும் சரி செய்துவிட்டு அந்தப் பெண் திரும்பினாள். ஒரு வெள்ளைக்காரப் பெண்ணும், ஆனும் அவளுக்குக் கை கொடுத்தார்கள். பொலிஸ்காரர்கள் வந்தார்கள்.

பாலுணர்வு வேட்கை

பெரும்பாலும் தனிமையாகவும் சில சந்தர்ப்பங்களிலே குடும்பமாகவும் வாழ்கின்ற தமிழ் ஆண்களது (மேலைத்தேய பெண்களுடனான) பாலுறவுத் தொடர்பு விவகாரமும் அது பற்றிய படைப்புக்களும் முக்கியக் கவனிப்புக்குரியவை. பாரம்பரியத் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் மூழ்கியின்ஹோர் மத்தியிலே அவை அதிர்ச்சி மூலக்களை ஏற்படுத்துபவை. கலாமோகனின் சிறுகதைகள் பலவும் இவ்விதத்தில் முக்கியம் பெறுகின்றன. பாலுறவுத் தொடர்பு காரணமாகத் தமிழ் இளைஞர்கள் ஒருவன் எயிட்ஸ் நோய்க்குள்ளாவதை (அத்துடன் அவனை விரும்பிய தமிழ்ப் பெண்ணும்) யதார்த்த பூர்வமாக - உணர்ச்சிப்பூர்வமாக - சித்திரிக்கின்றன. ‘அழிவின் அழைப்பிதழ்’ நாவல் தமிழிலக்கியச் சூழலில் கவனத்திற்குரியதொன்று.

வேலைத்தள அனுபவம்

இனி, புகவிடத் தமிழர்களது வேலைத்தள அனுபவங்கள் புதுமையானவை. இத்தகைய அனுபவங்களுளொன்று இவ்வாறு அமைகின்றது:

Academicians ஆதங்கம்

நானுரூ பாகை நரக்கொதி நிலையில்
 தானுரூ வருகின்ற பீங்கானும் கோப்பைகளும்
 முக்காலும் தானுணர்ந்த முனிவர்கள்தாம் வளர்க்கும்
 அக்கினியின் கர்ப்பத்தில் அவை சுத்தமாகிவர
 கையாற் தொடரமுடியாக் கருமாம் பிச்சு கொதி.
 மெய்யாலும் தூடேறி மெலிகின்ற நேரத்தே
 குளிர்ப்பதன அறையினில் குதுரகலம்தான் பழவகைகள்
 தளிர்வைகள் தீண்று தாகம் தணித்திலைம்
 குக்கரின் பேயறுவை குறிப்பறிந்து சிரித்தாலோ
 அற்புதமாய் ஒருணவு அண்பளிப்பாய் வீற்றிருக்கும்
 சற்றே இளைப்பாறி சலாட்டை ஓர் கைபார்த்து
 மீண்டும் உயிர் பெற்று மெசினாருகே போனாலோ
 கோப்பை நிறைந்து கவிழ்ந்து வழிந்திருக்கும்
 சாப்பிட்ட யாவுமே சடுதியில் மறைந்துவிட
 தட்டிற் சிடப்பதைத் தட்டிவிடும்போதில்லாம்
 பட்டப்படிப்பின் சான்றிதழ்களாய்த் தெரியும்

இனவாதம்

ஜோப்பிய நாடுகள் பலவற்றில் இலங்கையர் உட்பட ஆசிய நாட்டவர்களுக்கெதிராக இனவாதம் தலைவிரித்தாடுவது பலரும் அறியாததொன்று. பின்வரும் கவிதை அதனை அழகாக வெளிப்படுத்துகிறது.

ஜூர்மன் கலைத்த கணவு

...

என் சோலைப் பசுமைகளைச் சமந்து
 நான் பறந்தேன் கிளியே
 சிறஞ்சன் வெட்டி வெட்டி
 காகங்கள் குட்ட
 பன்றியின் வாயிலும்
 குத்தையின் காலிலும்
 வந்து விழுந்திருந்தேன் கிழியே
 பன்றிகள் முகஞ்சலீத்து எச்சில் துப்ப
 மென்று விழுந்தேன் கிளியே
 (பன்றி, குத்தை என்பன ஜூர்மன், இனவாத அடையாளங்கள்)

மேற்கூறிய இனவாதம் நியூ, நாளிகள் என்ற பெயரில் பயங்கரவாத இயக்கமாக நோர்வே முதலான நாடுகளில் செயற்பட்டு வருகின்றன. அத்தகைய இயக்கமொன்றிற்கும் தமிழ்க் குடும்பமொன்றிற்கும் ஏற்படும் மோதல்களை ‘நாளை’ (தியாகவிங்கம்) திறம்படச் சித்திரிக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

உலக அனுபவம்

மேற்குறிப்பிட்ட இலங்கைத் தமிழரது அனுபவங்கள் பலவும் மூன்றாமுலக நாடுகளிலிருந்து பெயர்ந்து சென்று முற்கூறிய நாடுகளில் வாழ்கின்ற அனைத்து மக்களதும் அனுபவமே என்பதில் தவறில்லை. இத்தகைய அனுபவங்களுள் ஒன்றை பின்வரும் கவிதை வெளிப் படையாகவே பேசுகின்றது:

எனது மகள்
 வளர்ந்தவளானாள் !
 வினாக்களை வரிசையாக
 அடுக்கினாள் :
 அம்மா
 நாஸ்கள் ஏன்

அதீகளானோம்?
 என் தாய்நாடு எஸ்கே?
 என் தாய்நாடு எது?
 நாங்கள் ஏன் கறுப்பர்களாயிருக்கிறோம்?
 அவர்களால் ஏன்
 ஒதுக்கப்படுகிறோம்?
 துருக்கித் தேஷி
 ஏன் எரிக்கப்பட்டாள்

திருப்பா

பேர் / போராட்ட இலக்கியப் போக்கு

இலங்கை நவீன இலக்கியத்தின் புதிய போக்குகளுள் அடுத்ததாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியது, போர்/போராட்ட இலக்கியப் போக்காகும். இலங்கைத் தமிழருக்கெதிராகப் பெரும்பான்மை இன அரசும் அரசு சார்பாணோரும் நீண்டாலமாக இழைத்துவரும் கொடுமைகளின் உச்சமாக 1983 இனக்கலவரம் வெடித்ததைத் தொடர்ந்து, எவ்வே தொடங்கியிருந்த ஆயுதப் போராட்டச் செயற்பாடுகள் உத்வேகம் பெற்றன. விளைவுகள் இலக்கியங்களுடாகவும் வெளிப்பட்டன. இத்தகைய போர் போராட்ட இலக்கியப்போக்குகளும் நவீனத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில் முற்றிலும் புதியவை.

பேரினவாத ஒடுக்குமுறை

பேரினவாத ஒடுக்குமுறையின் அவலங்கள் வெளிப்படுத்தும் ஆக்கங்களுள் சிறந்த ‘படப்பிடிப்பு’ என்பது போலமைந்துள்ளது பின்வரும் கவிதை:

எல்லாவற்றையும் மறந்துவிடலாய்...
 எல்லாவற்றையும் மறந்து விடலாய்;
 இந்தப் பாழும் உயிரை
 அநாதவாக இழுப்பதை வெறுத்து
 ஒரு கணப் பெருவில் தெறித்த
 நம்பிக்கையோடு
 காலி வீதியில்
 தீசைகளும், தீசைகளோடு இதயமும்
 கலுங்க விரைந்தபோது,
 கவிழ்க்கப்பட்டு எரிந்த காரில்
 வெளையே தெரிந்த தொடை எலும்பை,

ஆகாயத்தீர்கும் பூறிக்குமிடையில்
 எங்கோ ஒரு புள்ளீயில் நிலைத்து
 இறுகிப்போன ஒரு விழியை,
 விழியே இல்லாமல், விழியின் குழிக்குள்
 உறைந்திருந்த கருதியை,
 'ஷக்மண்டஸ்' ரோட்டில்
 தலைக் கறுப்புகளுக்குப் பதில்
 இரத்தச் சிவப்பில் பிளந்து கிடந்த
 ஆறு மனிதர்களை,
 தீயில் கருகத் தவறிய
 ஒரு சேவைத்துண்டை,
 துணையிழுந்து,
 மணிக்கூடும் இல்லாமல்
 தனித்துப்போய்க் கிடந்த
 ஒரு இடது கையை,
 எரிந்து கொண்டிருக்கும் வீட்டிலிருந்து
 தொட்டில் ஒன்றைச்
 சமக்க முடியாமல் சமந்துபோன
 ஒரு சிங்களக் கர்ப்பிணிப் பெண்ணை,
 எல்லாவற்றையும்,
 எல்லாவற்றையுமே மறந்துவிடலாம்
 ஆனால் –

உன் குழந்தைகளை ஒளித்து வைத்த
 தேயிலைச் செடியின் மேல்
 முகில்களும் இறங்கி மறைந்த
 அந்தப் பின் மாலையில்
 நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு கிடைத்த
 கொஞ்ச அரிசியைப் பானையிலிட்டுச்
 சோறு பொங்கும் என்று
 ஒளிந்தபடி காத்திருந்தபோது
 படுங்கி ஏறிப்பட்ட என் பெண்ணே,
 உடைந்த பானையையும்
 நீலத்தில் கிடறி
 உவர்ந்த சோற்றையும்
 நூன் எப்படி மறக்க...?

போராட்ட எழுச்சி

மேற்கூறியவாறான கொடுமைகள் காரணமாகப் போராட்ட உணர்வு முகிழிப்பதும் பொதுமக்கள் மத்தியிலே அவ்வணர்ச்சி கட்டியெழுப்பப் படுவதும் இடம்பெற ஆரம்பித்தன. இத்தகைய குழுவின் ஆரம்பக் காலத்தில் எழுந்த பின்வரும் கவிதை தமிழகத்திலும் பிரசித்தமானது. ஓவியர் புகழேந்தி இக்கவிதையில் வரும் சில வரிகளைத் தலைப்பாக்கித் தமிழக ஓவியங்கள் படைத்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இரண்டாவது சூரிய உதயம்

சேரன்

அன்றைக்குக் காற்றே இல்லை;
அலைகளும் எழாது செத்துப் போயிற்று
கடல்.

மணலில் கால் புதைதல் என
நடந்து வருகையில்
மறுபடியும் ஒரு தீரிய உதயம்.

இம்முறை தெற்கிலே -
என்ன நிகழ்ந்தது?
எனது நுகரம் எரிக்கப்பட்டது;
எனது மக்கள் முகங்களை இழந்தனர்.
எனது நீலம், எனது காற்று
எல்லாவற்றிலும்
அந்தீயப் பதிவு.

கைகளைப் பின்புறம் இறுகக் கட்டி
யாருக்காகக் காத்திருந்தீர்கள்?
முகில்களின் மீது
செந்து,
தன் சேதியை எழுதியாயிற்று!
இனியும் யார் காத்துள்ளனர்?
சாம்பல் பூத்த தெருக்களீலீருந்து
எழுந்து வருக.

பதுங்கு குழி வாழ்க்கை

போர்க்காலத்தில் சகஜமாகி விட்டதொன்று, பதுங்கு குழி வாழ்க்கை; 'பதுங்கு குழி நாட்கள்', 'பதுங்கு குழியில் பிறந்த குழந்தை' என்ற தலைப்பிலே கவிதைத் தொகுப்புகள்கூட வெளிவந்துள்ளன. நந்தியின் 'பதுங்கு குழி'

என்ற சிறுக்கை பிரசித்தமானதொன்று. பின்வருவது கருணாகரன் எழுதிய கவிதையின் ஒரு பகுதி:

கற்றி வளைக்கப்பட்ட கிராமத்தின் பதுங்கு குழி
 வரனத்தை நான் பர்க்கவில்லை
 நடசத்தீர்ஸ்களையும் காணவில்லை
 பதுங்குகுழியின்
 இருஞுக்குள் வீழ்ந்த வாழ்வின்
 சருகு நான்
 தீரியன் வந்ததா சென்றதா
 நூனறியேன்
 நிலவின் ஓளியும் மறந்து போயிற்று
 நிலம் அதீர்கிறது
 கருதீயின் மணத்தையும்
 மரணத்தின் அருகாமையையும்
 உணர்கிறேன்
 கந்தக நெடில்
 கபாலத்தைப் பிளக்கிறது
 வீரர்கள் முழுங்கிக்
 கொண்டேயிருக்கிறார்கள்
 அழியும் வாழ்வின் பிரகடனத்தை
 ஒவ்வொரு துப்பாக்கியிலும்
 ஒவ்வொரு பீரங்கியிலும்
 புக்கள் இனி எப்படியிருக்கும்?
 மரங்கள் யினுசியிருக்குமா?
 பறவைகளின் சிறஞ்சில்
 சாவு வந்து குஞ்சிக் கொண்டிருக்கும்
 காலம் இதுவல்லவா?
 இந்தப் பதுங்கு குழிக்கு
 நம் எதிர்காலத்தைக் காப்பாற்றும்
 கருணையும் வலிமையுமிருக்கிறதா
 அவ்வது
 எதீரியிடம் பலையிடும்
 ஒற்றனைப்போல் காத்திருக்கிறதா?

போர்க்காலச் சூழலில் அடிக்கடி இடம் பெற்றுவந்த இடப்பெயர்வுகள், இலங்கையின் போர்க்கால வாழ்க்கை இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு நீண்டகாலம் வழங்கி வந்த செயற்பாடுகளாகும். குறிப்பாக, கிழக்கு மாகாணத்தில் நாளாந்த இடப்பெயர்வுகள்கூட நடைபெற்று வந்துள்ளன. இன்னொரு விதமாகக் கூறின் இரவில் காடுறை வாழ்க்கையும் பகலில் வீடுறை வாழ்க்கையும் அங்கு இடம்பெற்று வந்துள்ளன. இடப்பெயர்வுகள் சிலவேளைகளில் மீள முடியாத சூழலை உருவாக்குவதுண்டு. தீவுப்பகுதி இடம்பெயர்வு, வலிகாமம் இடப்பெயர்வு முதலியன அத்தகையன. ச. வில்வரத்தினத்தின் பின்வரும் கவிதை இடப்பெயர்வு நிலைமையை வித்தியாசமான முறையில் நோக்கும் தனித்துவமானதொரு கவிதை என்பது, கவனத்திற்குரியது.

நிலவின் எதிரொலி

பறம்புமலை
பாரி மறைந்து
பரிதீயும்; மறைந்த இருளீல்
அகதிகளாயினர்
அங்கவையும் சங்கவையும்

வென்றேறி முரசம் வீற்றந்த கையோடு
குன்றிலே
தொய்ந்த முழுநிலவின் சோகம்
படர்களின்ற ஒற்றையடிப் பாதையினுரோடே
பாரி மகளிர் நடந்தனர்
மலையின் இறங்கிப் பெயர்ந்து
தானும் தளர்ந்தை நடந்தது நீலவும்
தள்ளாத வயதின் கபிலர் துணைபோல

நடந்து இளைத்து தேய்ந்து
நடை விழுந்து போனது
வெண்ணிலவும் தான்
கபிலரும் தான்
பாரிமகளிரும் தான்
பறம்புமலை வாழ்வும் தான்

வாழ்வினைத்த மகளிரை
 ஒளனவையிடம்
 பவ்வியமாகக் கையளீத்துவிட்டுக்
 கபிலர் மறைந்தார்
 பயணம் தொடர்ந்தது
 சூழி குடித்த சேரியெய்லாம் ஒளனவையோடு
 கடவே நடந்தனர் பாரி மகளிர்
 நீன்று நீதானித்து
 நிலவும் நடந்தது

அதியமான் கொடுத்த நெஸ்லிக் கணியீந்த
 ஆயுட்காலம் முடிவிற்கு வந்ததோ
 ஒளனவை அவசரப்பட்டு விட்டாள்
 தன்னைப்போல் தமிழ் செய்த மகளிரை
 பறம்புமலை வாழ்வை அழித்தவர்க்கே
 தாரை வார்த்துக்கொடுத்தாள்
 காலந் தாழ்த்திய தீறைப்பொருளாக.
 கூழோ கஞ்சியோ வார்த்தவர்
 குடியில் கொடுத்திருந்தாலும்
 பாரியின் ஆன்மா பரவசப்பட்டிருக்கும்

பாவம் அற்றைத் தீங்கள் அவ்வெண்ணீலவின்
 பறம்பு மலைக்குன்றும்
 வென்றெற்றி முரசும்
 அந்தப்புரத்து அடிமைகளாகிவிட்ட
 அங்கவையும் சங்கவையும்
 இரங்கி அழுதலையெய்லாம்
 இற்றைத் தீங்கள் இவ்வெண்ணீலவிலும்
 எதிரொலிக்கின்றனவே

அகதி முகாம் வாழ்க்கை

இராணுவக்கெடுபிடிகள் காரணமாகத் தற்காலிக / நிரந்தர அகதிமுகாம் வாழ்க்கை ஏற்படுவதையும் சொல்லொண்ணா அவலம்கள் அங்கு உருவாவதையும் வெளிப்படுத்தும் படைப்புகளும் பலவள்ளன. இவ்விதத்தில் நிதுண் எழுதிய பின்வரும் கவிதை முக்கியமானது:

ஒரு குடும்பம் ஒரு அகதி முகாம்
 இன்னொரு கீரகத்தில்
 ஜனனித்தவன்போல் முட்கம்பிகளைப் பிடித்து

வெளி உலகத்தை உள்ளுக்குள்
இருந்துகொண்டே ஒரு சிறுவன் உற்றுப்பார்கின்றான்

உள்வரும் காற்றுக்களை
வடிகட்டி விடுவதற்காய்
அல்லது உள்ளீருந்து வெளிச்செல்லும்
மண்ணையோடுகளைப் பரிசோதிப்பதற்காய்
துப்பாக்கிகள் சுற்றிவளைக்கின்றன

உள்ளே! அதீகாலை தொடக்கம்
அர்த்த இராத்திரி வரை அடுக்கி வைக்கப்பட்ட
தண்ணீர்க் குடங்களைச் சுற்றி ஒரு கூட்டம்
அதில் ஒருவனாக அவர்களீன் அப்பா

இவையான்களீன் இராத்சியத்தில்
அவர்களீன் குடியிருப்புக்கள்
அவனுக்கான கஞ்சிக்குள்
இவையான்கள் தீர்த்தமாடுகின்றன

ஏனைக்குள் இருந்து
கிடைக்க முடியாத ஏதோவொன்றிற்காய்
கடைசிப்பு கதறி அழகிறது
“வைரஸ்”ன் அழுங்கப்பிடிக்குள்
அகப்பட்டு மூலைக்குள் இருந்து
அவளீன் தாய் முனகுகின்றாள்

பகலைவனத்தில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும்
பசுக்களைப் போல அவர்களீன் கூட்டம்
துன்பங்களை உழிழும் அவர்களீன் வாழ்வு
கூடாரத்திற்குள் குடிசைக்குள்
அல்லது கூரைக்குள் மறைகின்றது

ஊர் / உடைமை இழப்புகள்:

இடப்பெயர்வுகளினாலும், அன்றாட இராணுவச் செயற்பாடுகளினாலும் ஊர், உடைமை இழப்புகள் ஏற்படுவதும் சகஜமாகி விட்டதொன்று சு.வில்லாத்தினத்தின் காற்று வெளிக்கிராமம் இழப்புகளை எண்ணி நெஞ்சங்குமுறும் குறுங்காவியமாகும். பின்வருவது தீப்செல்வனின் கவிதை :

திரும்ப முடியாத நகரம்

என் நகரத்தின் கடைசித் தருணம்
அதுவென நீணத்திருக்கவில்லை.
உன்னை முத்தமிடுகிறபோது
அது கடைசி முத்தமொவும் நீணத்திருக்கவில்லை.
போகுக்கான வார்த்தைகள்
எழுதப்பட்ட நகரத்தில் உன்னை
தனியே விட்டு வந்தேன்.

எப்படி ரீந்து போயிற்று என் தெரு?
இழுப்பின் கொடுமையை
நீதான் முழுமையாகச் சுமந்திருப்பாய்.
நான் உன்னை இழுந்து
தனிப் பறவையாய் வீசப்பட்டேன்
நமக்கு மேலால் நீன்ற நாவல் மரம்
முறிந்து போனதை
நீ எனக்குச் சொல்லாமலே விட்டிருந்தாய்.
இழுவற்றுத் தீர்கிறதை
நான் காணமுடியவில்லை.
நாம் நாவல் மரத்தை இழுந்திருக்க
அது வெளவால்களை இழுந்துபோயிற்று.

விமர்ணங்கள் வீடுகளைக்
கவ்விக்கொண்டு போகிறதாக
நான் கனவு கண்டிடமுட்புகையில்
நீ நமது நகரத்தில் இருந்து
துரத்தப்பட்டாய்.

காலையென்பது இழுப்புடன்
தொடர்ந்து விடிகிறது.

எனது பேரூந்து திருப்பவில்லை.
காத்திருப்பில் நீ அவைகிற துயர்மிகு
தெருக்களில் நான் திரும்பவில்லை.
போர் உன்னை
என்னிடமிருந்து பிரித்துவிட்டது
யார்டம் நான் சொல்ல.

உன்னை ஏஷல் தீண்றுவிட்டது.
ஆயுதங்கள் மேலும் குவிக்கப்படுகையில்

போர் தொடரப்படுகிறபோது
வரைபடங்கள் மேலும்
அவதானி க்கப்படுகிறபோது
நம்மைக் குறித்து என்ன இருக்கிறது?

உண்ணிடமும்
நமது காதல் நகரத்தீடமும்
நான் தீரும்பப்போவதில்லை.
தீரும்பாத நகரத்தை
நாம் இழந்துவிட
நகரம் நம்மை இழந்தீருக்கிறது.
நகரமிட்ட முந்தம்
இன்னும் காயாயலிருக்கிறது.

யாழ்ப்பாண நூலாகம் ஸிக்கப்பட்டமை பற்றி எம்.ஏ.நூஃமான் எழுதிய
கவிதை நன்கு பிரசித்தமானதோன்று.

புத்தரின் படுகொலை
நேர்று என் கனவில்
புத்தர் பெருமான் சுடப்பட்டு இறந்தார்
சிலில் உடை அணிந்த
அரச காவலர் அவரைக் கொன்றனர்.
யாழ் நூலகத்தின் படிக்கட்டஞ்சே
அவரது சடலம் குருதியில் கிடந்தது

இரவின் இருளீல்
அமைச்சர்கள் வந்தனர்.
எங்கள் பட்டியலில் இவர்பெயர் இல்லை
பின் ஏன் கொன்றீர்
என்று சினந்தனர்.

இல்லை ஜீயா,
தவறுகள் எதுவும் நீகழுவே இல்லை
இவரைச் சுடாமல்
ஒரு ஈயினைக் கூடச்
சட முடியாது போயிற்று எம்மால்
ஆகையினால்தான்....
என்றனர் அவர்கள்.

சரீசரி
உடனே மறையுங்கள் பினைத்தை
என்று கூறி அமைச்சர்கள் மறைந்தனர்.

சிவில் உடையாளர்
 பின்தனை உள்ளே இழுத்துச் சென்றனர்.
 தொண்ணுராறாயிரம் புத்தகவினால்
 புத்தரின் மேனியை மூடி மறைத்தனர்
 சிகாலோகவாட சூத்திரத்தினைக்
 கொளுத்தி எரித்தனர்.
 புத்தரின் சடலம் அஸ்தியானது
 தமிழ் பதமும்தான் சாம்பலானது
 (சிகாலோகவாட சூத்திரம், தமிழபதம் ஆகியன பெள்தமத அறநால்கள்)

பாலியல் வஸ்துவுறவு

போர்க்கால வாழ்வில் பெண்கள் எதிர்கொண்ட பேரவலங்களுள் மிக முக்கியமானது பாலியல் வஸ்துவுறவாகும். 'செம்மணிப் புதைகுழிகள்' இவ்விதத்தில் பிரசித்தமானவை. இதுபற்றிச் 'செம்மணி' என்ற தலைப்பில் கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவந்துள்ளது. துவாரகன் எழுதிய பின்வரும் கவிதை சங்க இலக்கிய மரபுப் பின்புலத்தில் அத்தகைய அவலமொன்றைக் கலாபூர்வமாகப் பதிவு செய்துள்ளது:

யானெவன் செய்கோ?

அந்தகாரத்தில் ஒலித்து ஓய்ந்துபோன
 அந்த ஏன் ஒலி
 காற்றில் கலந்து கரைந்து போனது.

மெல்ல மெல்ல
 மண்ணீலிருந்து எழுந்து
 மரங்களில் தெறித்து
 வானத்தில் சென்றுடங்கிப் போனது.

எது சாட்சி?

ஓரு மரம்
 ஒணான், காகம் குருவி
 இன்னும்
 நான்கு சவர்களும் பல்லிகளும் சாட்சி.
 அந்த வேப்பமர ஊஞ்சல்
 அவள்
 காற்றில் ஈந்தல் விரித்த
 கணங்களையும் இழந்து விட்டது.

சுவருக்கும் பஸ்லிக்கும்
மரத்துக்கும் ஓணானுக்கும்
கடவுள் பேசும் வரம் கொடுத்தால்
கட்டுண்ட வெளியில் இருந்து
புதையுண்ட மண்ணில் இருந்து
முடுண்ட அறையில் இருந்து
இன்னும் கதைகள் பிறக்கும்.

அன்று இசைவோடு ஏமாந்தாள்
குருவி சாட்சியாக.
இன்று அந்தகாரத்தில் அடங்கிப் போனாள்
பஸ்லியும் ஓணானும் சாட்சியாக.

மேற்கூறிய விவகாரம் தொடர்பில் கோணேஸ்வரி என்ற பெண்ணுக்கு நேர்ந்த அவலம் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அவலமாகும். வெசாக் தினத்தில் இராணுவ வீரனொருவன் அப்பெண்ணை வல்லுறவிற்குட்படுத்தியது மட்டுமன்றி அவளது யோனித் துவாரத்திலே வெடிகுண்டொன்றை வைத்து வெடிக்கவும் செய்கின்றான். அச்சுழிலில் வெடித்ததே பின்வரும் கவிதை:

கோணேஸ்வரிகள்.....

நேற்றைய அவனுயை சாவு - எனக்கு
வேதனையைத் தரவில்லை.
மரத்துப்போய்யிட்ட உணர்வுகளுள்
அதிர்ந்து போதல் எப்படி நிகழும்?

அன்பான எம் தமிழிச்சிகளே!
இத்தீவின் சமாதானத்திற்காய்
நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்?
ஆகவே வாராங்கள்.
உடைகளைக் கழற்றி
உங்களை நிர்வாணப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.
என் அம்மாவே உன்னையும்தான்.

சமாதானத்திற்காய் போரிடும்
புத்தரின் வழிவந்தவர்களுக்காய்
உங்கள் யோனிகளைத் தீற்வுங்கள்
பாலம்,
அவர்களீன் வக்கிரங்களை
எங்கு கொட்டுதல் இயலும்.

வீரர்களே! வாருங்கள்
 உங்கள் வக்கிரங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளுங்கள்.
 என் பின்னால்
 எனது பள்ளித் துங்கையும் உள்ளாள்.
 தீர்ந்ததா எல்லாம்?
 அவ்வளவோடு நீண்று விடாதீர்!
 எங்கள் யோனிகள் ஊடே
 நாளைய சந்ததி தளீர்விடக்கூடும்.
 ஆகவே,
 வெடிவைத்தே சிதறடியுங்கள்...
 ஒவ்வொரு துண்டுகளையும் கூட்டி அள்ளீப்
 புதையுங்கள்...
 இனிமேல் எழினம் தளீர்விடமுயாதபடி.
 சிங்களச் சகோதரிகளே!
 உங்கள் யோனிகளுக்கு
 இப்போது வேலையில்லை.
 கலா

போராளிகளின் உணர்வுகள்

போர்க்களத் தாக்குதல்களும் வெற்றிகளும் போர்க்கள நாளாந்த வாழ்க்கையும் பூற்றிப் பேசுகின்ற இலக்கியங்கள் பலவெளிப்பட்டுள்ளன. ‘ஆணையிறுவு’ முதலான கவிதைத் தொகுப்புகளும் போருவா (மலரவன்), முதலான நாவல்களும் இவ்விதத்தில் முக்கியமானவை.

போர்க்கள வாழ்க்கைத் தொடர்பாகத் தமிழ்க் கவி எழுதிய நாவலொன்றின் ஒரு பகுதி பிற்தொரு இடத்தில் இடம்பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. (பார்க்க. 4.2.2.)

போராளிகளின் நாளாந்த வாழ்க்கைத் தொடர்பாக மலைகள் எழுதிய சிறுக்கையொன்றின் ஒரு பகுதியை இங்குத் தருவது பயனுடையது.

அலை ஒய்ந்திருந்தபோது,

காலையில் பிட்டும் கறியும், மதியம் சோறும் கறியும், இரவு பிட்டும் கறியும் பரவாயில்லை.

பின்னார்,

காலையில் பிட்டும் கறியும், மதியமும் இரவும் சோறும் கறியும்

இதுவும் பரவாயில்லை.

கொஞ்ச நாளின் பின்,

மூன்று நேரமே சோறும் கறியும், அதுவும் எப்படியென்றால், காலையில் சோறும் கத்தரிக்காய்க் கறியும், மதியம் கத்தரிக்காய்க் கறியும் சோறும், இரவு சோறும் கத்தரிக்காய்க் கறியும், அதிலும் மதியமே இரவுக்குரிய உணவும் சேர்ந்து வரும்.

இன்னும் கொஞ்ச நாளின் பின்,

காலையில் கஞ்சி, மதியமும் இரவு சோறும் கத்தரிக்காயும், கத்தரிக்காயும் சோறும்.

“கத்தரிக்காயைக் கண்டு பிடித்தவன் நாசமாய்ப் போக!

“கத்தரித்தோட்டம் வைத்திருப்பவர்கள் தலையில் இடு விழு!”

என்றெல்லாம் உரத்த குரலில் சாபமிட்டவாறே ஒவ்வொரு கவளமாக விழுங்கினோம். நாவிலுள்ள கவை மொட்டுக்களூக்கெல்லாம் கட்டாய ஒய்வு கொடுத்தோம். உணவு விடயத்தில் ஒருவாறு பற்றற்ற நிலைக்கு வந்த நாம் ஒரு கோப்பைத் தேநீருடன் திருப்தியடைந்தோம். எங்கள் முழுக் கவனத்தையும் எதிர் முன்னரங்கிலுள்ள இராணுவம் மிதே திருப்பினோம்.

“உன்னாஸ்தானே எங்களுக்கு இந்த நிலை. கொஞ்சம் பொறு படைவனே, உன்னாலேயே நாம் பழைய நிலையை அடைவோம்” என்று கறுவிக்கொண்டோம். கோப அலைகள் குழுறியேழுக் கடமைகளில் மூழ்கிப் போனோம்.

கத்தரிக்காயுடன் எங்கள் விருப்பத்துக்கு மாறாகக் கை கோர்த்துக்கொண்ட காரணத்தால், சோற்றுப் பைகள் கேட்பார்றறுத் தலைமேல் மரக் கிளைகளில் தொங்கின. அண்ணார்ந்து பார்த்தால் கோபம்தான் வரும். கூடவே கவலையும் வரும். இதைப்போய் எறிவதா? என்னவென்று? எம் மக்கள் ஒரு நேர உணவுக்கே அல்லாடிக் கொண்டிருக்கையில், இவ்வளவு சோற்றையும் வெட்டிப் புதைப்பதா?

மனம் கேட்கவில்லை. (மனம் மட்டுமென்ன? வயிறும் கேட்க வில்லை)

அண்ணார்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே புதிய சிந்தனை பளிச்சிட்டது. சேர் ஜசக் நியூட்டனும் இப்படித்தானாமே. ஆப்பிள் பழத்தை அண்ணார்ந்து பார்த்துத் தான், பின் புவியீர்ப்பு சக்தியைக் கண்டு பிடித்தாராமே. நாங்களும் அப்படித்தான்.)

உலக அனுபவம்

போராட்ட, போர்க்கால அனுபவ வெளிப்பாடுகள் உலக இலக்கியமாகப் பரிணாமிப்பதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக, ச.வில்வரத்தினத்தின் கவிதையொன்றை தமிழக ஆய்வாளராருவர் பாலஸ்தீன் க் கவிதையொன்றுடன் பின்வருமாறு ஒப்பிடுவதைக் குறிப்பிடலாம்:

'இவரது அழிக்கப்பட்ட கிராமங்கள்' எனும் கவிதை ஈழத்துக் கவிஞர் ச. வில்வரத்தினத்தின் காற்றுக்கு வந்த சோகம் கவிதையை நினை வூட்டுகின்றது. இவ்வேளை அவ்விருவரது கவிதைகளையும் எடுத்தாள்வது பயனுடையது. அழிக்கப்பட்ட கிராமங்கள் என்ற, பதுவா துகான் கவிதையின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு:

வீடுகளே பிரச்சினைகள் உங்களை
என்ன செய்துவிட்டன
உங்களீல் வசித்தவர்கள் என்கே?
அவர்கள் பற்றிய செய்தி
சிடைத்ததா? அவர்கள் இங்கிருந்து
பழகியவர்கள்
கனவு கண்டவர்கள்
வருஸ்காலத் தீட்டஸ்களை வகுத்தவர்கள்
அந்தக் கனவும் வருஸ்காலமும் இப்பொழுது
என்கே?
அவை எங்கே சென்று விட்டன?
இடிபாடுகள் மொனமாயிருந்தன
வெறுமையைத் தவிர எதுவுமேயில்லை

இக் கவிதை போன்றே,

அட சாலிலும் கூட ஒரு வாழ்விருந்த
கிராமம் இது
காற்றுப் பரித்தித்தது
எங்கே போயின இந்த உறவுகள்
ஒன்றும் விளங்காமல் அந்தீத்தது;

அதற்கீஸ்கே தெரியும்?

காற்றுறவுகும் அகாலத்தில் தான்
முட்டை முடிச்சுகளோடு மக்கள்
கிராமத்தை விட்டுப்போன கதை

வீதியில் தலை நீட்டிய முட்செடியான்றை
வேலியேர்மாய் விலக்கியபடியே
மெல்ல நடந்தது காற்று
சொல்லிக்கொள்ளாமல் போகும்
புதல்வரைத் தேடும்
சோகந் தாளாத தாழையப்போல

என்ற வில்வாதத்தினத்தின் கவிதை வரிகளும் புலப்பெயர்வால் வெறிக்கோடுப் போகும் கிராமங்களின் வெறுமைகளை, அந்த வெறுமையின் கனத்தைச் சுமந்து இடம்பெயரும் மக்களின் ஆறாத வேதனையை உணர்த்துகின்றன. பாலஸ்தீனமோ ஈழமோ புலம்பெயர்தலின் சோகும் அலைவும் மாறாத ரணமாய்க் கொல்லும் என்பதைக் கவிதை சொல்லில் வழக்கிறது.”

பெண்நிலைவாதப் போக்கு

இறுதியாகக் குறிப்பிட விணைவது, இலங்கைத் தமிழ் கவிதாபினிகளின் பெண்ணிலைவாத நோக்குடைய படைப்புகளின் வரவு பற்றியதாகும். முற்குறிப்பிட்ட இருவகைப் போக்குகளும் தமிழகம் உள்ளிட்ட அயலகத் தமிழ் இலக்கியங்களுள் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கே உரியவை. மாறாக, மேற்குறிப்பிட்ட போக்குடைய படைப்புகள் தமிழகத்திலும் சிற்பாக வளர்ச்சி கண்டுள்ளன. எனினும், இலங்கையில் இப்போக்குடைய படைப்புகள் இரு விதங்களில் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளன.

உணர்வுப்பூர்வமாக, பெண்நிலைவாத நோக்குடைய படைப்புகளின் தோற்றும் குறிப்பாகக் கவிதையைப் பொறுத்தாலிலே இலங்கையிலேயே நிகழ்கிறது. இவ்விதத்திலான் ‘சொல்லாத சேதிகள்’ என்ற (சூட்டுக்) கவிதைத் தொகுப்பு (1986) இலங்கையிலிருந்து வெளிவந்துள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்கது. இத்தொகுப்பின் முன்னுரை பின்வருமாறுள்ளது:

இந்நிலையில் பெண்கள் தம் உணர்வுகளையும் எண்ணாங்களையும் கருத்துக்களையும் ஆற்றல்களையும் இயல்பாக வெளியிடுவதற்கும் தம் திறன்களை வளர்த்தெடுப்பதற்கும் தம் ஆக்கங்களைத் தனிப்படப் பிரித்து நோக்குவது அவசியம் என உணரத் தலைப்பட்டுள்ளார். பெண்களிடையே பெண் என்ற இந்த நிலைப்பாடு தோண்றியுள்ள இக்காலகட்டத்தில் நாம்

பெண்களுக்கான ஒரு கலை இலக்கிய நெறியை உருவாக்குவது முக்கியத் தேவையாகும். இப்பெண்ணிலைவாத நோக்குநிலை பெண்விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும்.

இந்தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகளுள் பலவும் அனைத்துலக்கிற்கும் பொதுவானவை. உ-ம்:

அவர்கள் பராமரிவீல்

சங்கி

எனக்கு -

முகம் இல்லை

இதயம் இல்லை

ஆத்மாவும் இல்லை.

அவர்களின் பராமரிவீல் -

இரண்டு மார்புகள்

நீண்ட சுந்தல்

சிறிய இடை

பருத்த தொடை

இவைகளே உள்ளன.

சமையல் செய்தல்

படுக்கையை விரித்தல்

குழந்தை பெறுதல்

பணிந்து நடத்தல்

இவையே எனது கடமைகள் ஆகும்.

-கற்பு பற்றியும்

மழை பெய்தியனப் பெய்வது பற்றியும்

கதைக்கும்

அவர்கள்

எப்போதும் எனது உடலையே

நோக்குவர்.

கணவன் தொடக்கம்

கடைக்காரன் வரைக்கும்

இதுவே வழக்கம்.

ஆயினும், வெகுவிரைவில் - தொண்ணாறுகள் அளவில் தமிழகக் கவிதாயினிகளும் உணர்வுப்பூர்வமாக, கவனத்திற்குரிய படைப்புக்கள் பலவற்றைத் தாத்தொடங்குவதும், குறிப்பிட்ட சிலகாலம் இலங்கைப் படைப்புகள் தளாங்கி காண்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பின்னர்த் தமிழகம்

உள்ளிட்ட தமிழ் மக்கள் வதியும் ஏனைய நாடுகளில் வெளிவரும் பெண்களது படைப்புகளுக்கில்லாத சிறப்பம்சம் இலங்கைப் படைப்புகளில் வெளிப்பட ஆரம்பிப்பது மனங்கொள்ளதக்கது. அரசியற்சார்பான படைப்புகளைப் போராளிக் கவிதைகள் எழுத ஆரம்பித்தமையும் அவை தனித்துவ வீச்சுடன் வெளிப்பட்டமையுமே அதுவாகும்.

பேரினவாத ஒடுக்குமுறைக்கெதிரான ஆக்கங்கள் இவர்களால் எழுதப்பட்டன. உ-ம் :

விழிகளில் சிவப்பும்
இறக்கைகளில் நெருப்பும்
உனக்குச் சௌந்தராகட்டும்
எழுமை வேக வைத்த காலம்
உன்னால் வேகிச் சாம்பலாகட்டும்

என்பது அம்புலி எழுதிய கவிதையின் ஒரு பகுதியாகும்.

பெண் போராளிகளான படைப்பாளிகள் உணர்வுமிக்க படைப்புகளையும் போர்க்களம் சார்ந்த படைப்புகளையும் எழுதுகின்றனர்: பின்வரும் கவிதை கூட்டன் வானதி களத்தில் நின்ற வேளை எழுதியதாகும்.

எழுதாத கவிதை...

எழுதுங்களேன்.....
நான்
எழுதாது செல்லும்
என் கவிதையை
எழுதுங்களேன்!
ஏராளம்.....
ஏராளம்... எண்ணங்களை
எழுத
எழுந்துவர முடியவில்லை.
எல்லையில்
என் துப்பாக்கி
எழுந்து நீற்பதால்.
எழுந்துவர என்னால் முடியவில்லை!
எனவே
எழுதாத என் கவிதையை
எழுதுங்களேன்!

சீழும்
துப்பாக்கியின் பின்னால்

என் உடல்

இன்னாலீன்னப்பட்டுப் போகலாம்.

ஆனால்

என் உணர்வைச் சிதையாது
உங்களைச் சிந்திக்க வைக்கும்.

அப்போது,

எழுதாத என் கவிதையை
எழுதுங்களேன்!

...

இவ்விதத்தில் ‘தமிழ்க்கவி’ எழுதிய நாவலின் ஒரு பகுதியும் இங்கே எடுத்தாளப்பட வேண்டிதாகின்றது:

பாதைகளைக் குறுக்குறுத்து ஓடியும் அந்தச் சந்தேகத்துக் குரியவளைப் பின்புறமாகவே மடக்க முடிந்தது. அந்தச் சிங்களப் புலனாய்வாளனுக்கு எல்லாச் சிங்களப் படையினருக்குமின்னது போலவே ஒரு தற்பெருமை, செருக்கு இருந்தது. ஏதோ தாங்கள் தான் உலக அழகர்களாகவும், தங்களைக் கண்டதும் பெண்கள் தாமாகவே நட்புக் கொள்வார்கள் என்பதுமான எண்ணம். இந்த நினைப்புத்தானே பிழைப்பைக் கெடுக்கிறது.

தன்னை “ஹ்லோ” என்று குழைவாக அழைத்த இளம் பெண்ணின் குரலைக் கேட்டவன், தேன்குடித்த நரி போலானான். தலையை ஒருக்களித்து சாய்த்து “நங்கி மமத” தங்கச்சி நானா. “ம...உன்னைத்தான்”

அவ் ஸ்ஸன கெல்லமொனவா” என்றான் அதே வழிசலாக.

எனக்கு இதுதான் வேணும்” என்ற சின்ன நிசாந்தி, மிதிவண்டியிலிருந்து கண்ணிமைக்கும் நோத்துக்குள் தன் கைத்துப்பாக்கியை உருவ, நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டு அவன் காற்சட்டைப் பையில் கைவிட, அவன் திரும்பிய அக்கணத்திலேயே நிசாந்தியின் பிஸ்ரஸ் அவன் பிடியில் ஓட்டை போட்டது. மூன்றி அதிர்ச்சியில் கைக்கிணைக் கீழே போட்டாள். அவனுடைய கை அஶை நிசாந்தியின் பிஸ்ரஸ் இன்னொரு குண்டை அவன் மீது துப்பியது.”

தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சி காலம் ஒரு நூற்றாண்டளவானதே; எனினும், பின்வரும் நிகழ்ச்சியும், மன உணர்வுகளும், உரையாடலும் சிலகாலமாகவே இடம்பெற்று வருகின்றன.³

இவர்கள் பதுங்கு குழி அமைத்திருக்கின்ற வளவிலுள்ள வீட்டினுள்ளும் அவன் வந்துவிட்டான் என்றால், பிறகு யாரையும் பார்க்காமல் சண்டையைத் தொடங்க வேண்டியது தான். அந்த வீட்டுக்கு வர முயலும் இராணுவத்தைச் சடுவதற்கான தயார்நிலையில் பூங்காவும், அத்தியாசியும் ஆயத்தமாக நின்றார்கள். கயல்விழியின் நிலைமை சிக்கலாகிக் கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொருவராக வீரச் சாவடைந்து விழி விழி, நிலைமை சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள். இப்போது வோக்கியில் அவளின் குரலைவிட, அவன் நின்ற பதுங்கு குழி வாசலுக்கு எதிரி அடித்த டா'ய் அடிதான் பெரிதாகக் கேட்டது. தானும் மலரினியும் மட்டுமே எஞ்சி நிற்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றாள். வாசலுக்கு இந்த மாதிரி அடி விழி, எப்படித்தான் இவ்வளவு நிதானமாகக் கதைக்கின்றாரோ?

தன்னிலிருந்து பதினெண்ந்து மீற்றில் மதிலுக்கு மறுபக்கம் இராணுவம் நிற்பதாகக் குறிப்பிட்டபோது, கெளரி இடை புகுந்தாள்.

கயல்விழி, ஒண்டும் செய்து போடாதை கயல்விழி. அப்பிடியே நில் கயல்விழி, எங்கடை ஆக்கள் வந்து சேரும்வரை சமாளி கயல்விழி, நாங்களும் கிட்டத்தான் நிக்கிறும்.

சிறிது நேர இடைவெளியின் பின் கயல்விழியின் பதில் அமைதியாக, மிக அமைதியாக வந்தது.

“சரி கெளரி பாப்பம்”

இவர்களின் பதுங்கு குழி இருந்த வளவு வீட்டினுள்ளே கல்போல எதுவோ ஒன்று விழுமோசை கேட்டது. தொங்கிக்கொண்டிருந்த கற்களில் ஏதேனும் ஒன்று ஷெல் அதிர்வில் விழுகின்றதோ? அல்லது அவன் தான் பின்பக்கத்தால் வீட்டுக்குள் வந்து விட்டாரோ? உற்று உற்றுப் பார்த்தாள் அத்தியாசி. ஒன்றும் தெரியவில்லை.

“ஒண்டும் செய்து போடாதை கயல்விழி.”

கெளரி இடையிடையில் கயல்விழியிடம் கெஞ்சிக் கொண்டிருந்தாள்.

திடீரென, வோக்கியில் கயல்விழியின் குரல் கேட்டது.

மதிலுக்கு இஞ்சாலை இருக்கிற பங்கருக்குள்ளள குதிச்சிட்டான். என்னில இருந்து எட்டு மீற்றர்.

கெளாரியின் மனக்கண்ணில் கயல்விழியின் மெயின் பங்கரும், மதிலோரப் பங்கரும் ஒரு தரம் வந்துபோன போதுதான், அது உறைத்தது. நேற்றுத்தானே இரண்டு பங்கர்களுக்குமிடையே நகர்வழி வெட்டு முடித்திருந்தார்கள். விறைத்துப்போனாள் கெளாரி. கயல்விழியைக் கூப்பிடக் கெளாரியின் வாய் எத்தனிக்கவும், வோக்கியில் அவளின் குரல் கேட்டது. மிக அழைத்தியாக, நிதானமாயிருந்தது அந்தக் குரல்.

இனி என்றை தொடர்பிராது. இந்த நம்பாலில நிக்கிற எல்லா நிலையங்களுக்கும் நன்றி. புலிகளின் தாகம் தமிழிழத் தாயகம்.

கயல்விழி...கயல்விழி...கயல்விழி

வோக்கியில் எல்லோரும் கத்தினார்கள். கெளாரியும் கத்தினாள்.

கைக்குண்டுகள் வெடித்த ஒசையைக் கேட்ட பின்னரும், நம்ப இயலாமல் கத்திக்கொண்டிருந்தாள் கெளாரி.

தமிழில் மேற்கூறியவாறான அரசியல் சார்புடைய பெண் நிலைவாதப் படைப்புகளின் தோற்றுத்திலும் வளர்ச்சியிலும்கூட இலங்கைப் பெண் படைப்பாளிகளின் பங்கு முக்கியமானதென்பது புலப்படுகின்றது!

மேற்கூறியவற்றைத் தொகுத்து நினைவுக்கரும் போது, இலங்கை நவீன இலக்கியத்தின் மேலே விவரித்த மூன்று போக்குகளுடாகவும் தமிழின் நவீன இலக்கியப் போக்குகள் உலக நவீன இலக்கியப் போக்குகளுடன் சங்கமிப்பது நன்கு புலப்படுமென்று துணிந்து கூறலாம்.

நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்தில் புதிய வகைப்பாடு - (ஸமுத்துப்) போர் இலக்கியம்

கலாபூஷணம் முனைவர் தி. ஞானசேகரன்
இலங்கை

கட்டுரையின் பின்புலம்

உலக வரலாற்றில் எங்கெல்லாம் போர்கள் இடம்பெற்றனவோ அங்கெல்லாம் “போர் இலக்கியங்கள்” தோன்றியிருக்கின்றன. இன, மொழி, மத, கல்வி, பண்பாடுசார் உரிமைகள் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில் ஈழத்தமிழர் தமக்குரிய அரசியலை நிலைப்படுத்துவதும் உரிமைக்காகப் போராடுவதும் தவிர்க்கமுடியாத வரலாற்றுத் தேவையாக அமைந்தது. தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்ற இனக்கலவரங்கள், அதன்விளைவாக நடந்த இனப்படுகொலைகள் தமிழர்களை அகிம்சை வழியிலிருந்து ஆயுதவழிக்குத் திருப்பின. ஏறத்தாழ மூன்று தசாப்தங்கள்கொண்ட விடுதலைப்போர் ஆயுத நிதியாக முள்ளிவாய்க்காலில் முற்றுப்பெற்றது.

ஸமுத்துப்போர் இடம்பெற்ற காலக்ட்டம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்தில் “போர் இலக்கியம்” என்ற வகைப்பாடு தோன்றியது. இந்தக்காலக்ட்டத்தில் கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல்கள், நாடகங்கள், வீதி நாடகங்கள், விடுதலைப் பாடல்கள், கவிதா நிகழ்வுகள், விவரணாத் திரைப்படங்கள், ஒவியங்கள், புகைப்படக் காட்சிகள், சுவரோட்டிப்பாடல்கள் எனப் பல்வேறு கலை இலக்கிய வடிவங்கள் தோற்றும் பெற்றன.

கட்டுரையின் வரையறை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் “போர் இலக்கியம்” என்று தனியாக வகைப்படுத்தி நோக்குவதற்குரிய பின்புலத்தையும் நியாயப்பாட்டையும் ஈழத்து இலக்கியம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இந்தப் போர் இலக்கியத்தைச் சார்ந்த அறிமுகத்தையும் அதன் பண்புகளையும் ஆவணப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும். போர் இலக்கியத்தின் பண்புகளை குறிப்பிட்டுக் காட்டுமிடத்து வசதிக்குதி கவிதை மாதிரிகள் மட்டுமே கையாளப்பட்டுள்ளன.

பேரர் இலக்கியம் - அறிமுகம்

இரு தரப்பினால் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட போர் ஆயுதம் எந்திப் போரிட்ட போரின் வலிகளைச் சுமந்து வெளிவந்த இலக்கியங்களே போர்

இலக்கியங்கள். உலக வரலாற்றில் எங்கெல்லாம் போர்கள் இடம் பெற்றனவோ அங்கெல்லாம் போரிலக்கியங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன. பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, உருஷ்ய இலக்கியங்களில் போரிலக்கியங்களே உலகப் பிரசித்திபெற்றவை. உலக இலக்கியங்களில் கிரேக்க வீரயுகப்பாடல்களும் போர் இலக்கிய வகையைச் சார்ந்ததாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். ஒரு நாட்டுக்குள் இன மத ரீதியாக ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் தமது உரிமைகளுக்காக கிளர்ந்தெழுந்து போராடிய உள்நாட்டுப் போர்களிலிருந்தும் பல உண்ணத் தீவிரமாக இலக்கியங்கள் தோன்றியதை ஜீன், பாலஸ்தீன் இலக்கியங்கள் காட்டி நிற்கின்றன.

தமிழில் போரிலக்கிய மறியின் ஆரம்பமாகச் சங்கப் பறத்தினை நூல்களைக் கொள்ளலாம். புறநானூற்றிலிருந்து பதிற்றுப்பத்து வரையான பறத்தினை நூல்கள் போரை மட்டுமென்றி அதற்கான மன்னராட்சி அரசியலையும் முன்னிறுத்தின. காலியிங்களின் பெரும்பகுதியான காண்டம் கூட “யுத்த காண்டம்” என்னும் பெயர்த்தன்மையுடையதாய் அமைந்தது. சிற்றிலக்கிய மறியிலும் இந்திலையைக் காணமுடியும். குறிப்பாக பரணி முதலிய சிற்றிலக்கியங்களின் தோற்றுவாய் போர் மற்றும் வெற்றியின் அரசியலைச் சார்ந்ததாய் அமைந்தது.

சமூத்துப் போர் இலக்கியம்

எழுத்துப்போர் இடம் பெற்ற காலகட்டம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் ஒரு திருப்புமனையாக அமைந்தது. இப்போர் இலக்கியத்தின் பாடுபொருளாக, இராணுவ அடக்குமுறைகள், அழிப்புகள், அவற்றிற்கெதிரான போராட்டங்கள், பதுங்கு குழி நாள்களாகக் கழியும் மக்களின் வாழ்நாள்கள், இடம்பெயர்ந்து இரவநேரப் பயணிகளாகும் மக்கள், மரணங்கள் மலிந்த பூமியாக மாறிய மண், காற்றுவெளியாகிய கிராமங்கள், வாசல் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவித்த அன்னையர்களின் ஒப்பாரி, நிலத்திற்கடியில் புதைக்கப்பட்ட இளைஞர் யுவதிகளின் உடல்கள், காணாமற் போனோரின் உறவினரின் கதற்கள், உயர்பாதுகாப்பு வலையங்கள் என்ற பெயரில் கையகப்படுத்தப்பட்ட விதைப்பாற்றுப்போன வினைநிலங்கள், பார்வையைக் குருடாக்கும் குருநாக் கொலைகள், செவிக்குள் சென்று முடியாத ஒலங்கள், இசுயத்தால் தாங்கொண்டுள்ள இன்னைகள், ஊசலாடித்திரிந்த உறவுகளின் உயிர்கள், உணவும் மருந்தும் அற்று உருகிச்செத்த குழந்தைகள், உலைக்களமான மனங்கள், மன்னில் விழுந்து தேய்ந்துபோன மானுட நேயங்கள், தலைகளற்ற கற்பகத் தருக்கள், முகடுகள் அற்ற வீடுகள், முகங்களும் முகவரிகளும் இல்லாத மக்கள் எனப் பலதுப்பட்ட

போர்க்கால வாழ்வியல் அம்சங்களும் அழுத்தங்களும் அழிவுகளும் அமைந்தன.

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் ஈழத்துப் போர் இலக்கியம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்

.... தமிழ் மரபில் இல்லாத புதிய இலக்கியங்கள் கடந்த இருபத்தைந்து வருடகாலமாக ஈழத்தில் எழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. அனுபவத்தின் ஆழத்தை, உறவுகளின் மென்மையை, சோகத்தை தெளிவாக வெளிப்படுத்துபவை காத்திரமான இலக்கியங்களே.! இலக்கியங்கள் மொழி கடந்தாலும் மதிப்பிறக்கம் அடைவதில்லை. தமிழர் உரிமைப் போரின் அதிர்வுகள் கலை இலக்கியங்களில் தக்க சான்றுகளாக வெளிப்படுகின்றன....

(பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி- மானுத்தின் தமிழ்க்கூடல் - 2002

தொடக்கவரை - ஞானம் நவம்பர் 2002)

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த முனைவர் வீ. அரசு ஈழத்துப் போர் இலக்கியம் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

அண்மைக் காலங்களில் யதார்த்த வாழ்க்கையில் நடந்து கொண்டிருக்கிற இனங்களுக்கிடையிலான இந்தப் போராட்டத்தில் ஒரு மிக வீச்சான இலக்கியம் தமிழில் உருவாகியுள்ளது. அதில் ஒன்று ஈழத்தில் உருவாகியுள்ள போர்சார்ந்த கவிதைகள். இந்தக் கவிதைகள் இதற்குமுன் இருந்த தமிழ்க் கவிதையினுடைய பல பரிமாணங்களை எல்லாம் மாற்றி ஒரு புதிய பரிமாணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது.

கவிதைகள் உருவான அளவிற்கு போர் சார்ந்தப் புனை கதைகள் உருவாகியிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் உருவாகியிருக்கின்றன என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதனுடைய தன்மையும் இதுவரை இருந்த தமிழ்ப் புனைகதை மரபிலிருந்து ஒரு புதிய மரபாக இருப்பதைப் பார்க்கலாம். குறிப்பாகப் போராளிப் பெண்கள் ஈழத்தகூடிய சிறுகதைகள், நாவல்கள், கவிதைகள் என்பவை தமிழுக்குப் புதியவை. இதற்குமுன் இப்படி ஒரு மரபில் இந்த வடிவம் உருவானதாக நம்மால் சொல்ல முடியவில்லை

(நேர்காணல் ஞானம் 79ஆம் இதழ் - டிசம்பர் 2006)

விடுதலை அமைப்புகளின் கொள்கை பற்றிய ஆரம்பகால வெளியீடுகள், பிரசரங்கள், சுவரோட்டிகள், மொழியுணர்க்கி சார்ந்த படைப்புகள் முதலியனவும் பன்னாற்றாண்டு மரபுத்தமிழ் இலக்கியச் செழுமையும் ஓன்றினெண்ணஞ்சு உருவாள்ளக்கப்படுமைகொண்ட உயிர்ப்பும் வீச்சும் மிக்க ஈழத்துப் போர் இலக்கியம் தோன்றியது.

போரையும் போரின் வலிகளையும் பிரதிபலிக்கும் பெருவாரியான பல்வகைத் தொகுதிகளும் கவிதைகளும் சிறுகளைத்தகளும் நாவல்களும் நாடகங்களும் வெளிவந்துள்ளன. ‘மரணத்தில் வாழ்வோம்’ என்ற கவிதைத் தொகுதியே போரிலக்கியத்தின் இலக்கணாத்துடன் வெளிவந்த ஈழத்தின் முதலாவது போரியல் கவிதைத் தொகுதியாகும்.

�ழத்துப் போர் இலக்கியம் சார்ந்து எழுந்த நூல்களை, நூல்கள் என். செல்வராஜா கீழ்க்கண்டவாறு வகைப்படுத்துகிறார். (ஞானம், ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ், நவம்பர் 2012).

1. விடுதலைப் போராட்டத்தை நோக்கிய திசையில் எழுந்த ஆரம்பகால நூல்கள்.
2. ஈழப் போராளிகளின் பார்வையில் எழுந்த போராட்டம் பற்றிய அனுபவங்கள்.
3. போராட்ட உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாக மலர்ந்த கவிதை நூல்கள்.
4. போராட்ட உணர்வுகளை வெளிப்படுத்திய சில புனைகளை நூல்கள்.
5. வலிகாமம் புலப்பெயர்வு தந்த இலக்கியங்கள்.
6. புகலிட மன்னனில் தொடர்ந்த சில போர்க்காலப் படைப்பிலக்கியங்கள்.
7. போராட்ட நிகழ்வுகளின் பதிவான நியோ ஜேர்னலிசக் கதைகள்.
8. போராட்ட நிகழ்வுகளின் பதிவான நியோ ஜேர்னலிசக் கதைகள்.
9. ஆயுதங்கள் மௌனிக்கப்பட்ட பின்னர் எழுந்த மேலும் சில இலக்கியங்கள்.
10. ஈழப் போராட்டம் குறித்த சிந்தனையாளர்களின் தத்துவார்த்த நூல்கள்.
11. ஈழப்போர்க் குழுவில் வாழுந்த பத்திரிகையாளர்களினதும் பத்திரிகைகளினதும் பார்வைகளின் பதிவுகள்.
12. எழுத்து ஊகங்களின் போர்க்காலத்துக் சிறப்பிதழ்கள்.
13. போர்க்காலத்தெழுந்த மக்கள் பாதுகாப்பு மற்றும் உளவியல்சார் நூல்கள்.

சுழுத்துப் போரின் அரசியல் பின்னணி

1948இல் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றது. எனினும் அங்கு உடனடியான அரசியல் மாற்றம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. 1956இல் இனமுரண்பாடு உக்கிரம் அடைந்ததற்கான ஆரம்பப் புள்ளியாகத் தனிச்சிங்களைச் சட்ட அமுலாக்கத்தைக் குறிப்பிடலாம். இலங்கையின் சனத்தொகையில் 74 சுதந்திரமக்கள் சிங்களவர்களாக இருப்பதும் அதன் காரணமாக பாராளுமன்றத்தில் அதிக எண்ணிக்கையான அங்கத்தவர்களைச் சிங்களவர்களே கொண்டிருப்பதும் அவர்கள் தமக்குச் சாதகமான - இன ரீதியான சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு வசதியாக இருந்தது.

மொழி ரீதியான அடக்குமுறை தமிழர்களை வெகுவாகப் பாதித்தது. அதனைத் தொடர்ந்து பல்கலைக்கழக அனுமதியில் தரப்படுத்தலை மேற்கொண்டதன் மூலம் தமிழர்களின் அறிவாளுமையை நிறுவன ரீதியாக ஒடுக்கும் முறையும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதுமட்டுமன்றி அரசியல் மதமாகப் பெள்த்தம் முதன்மை பெற்றதுடன் மத ரீதியான சமத்துவ நிலையும் பாதிக்கப்பட்டது. இன, மொழி, மத, கல்வி, பண்பாட்டுசார் உரிமைகள் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில் தமிழர்களால் பல எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. விடுதலை இயக்க அமைப்புகள் ஆயுதப் போரில் ஈடுபட்டன.

எறத்தாழ மூன்று தசாப்தங்கள்கொண்ட விடுலைப்போர் ஆயுத ரீதியாக முள்ளிவாய்க்காலில் முற்றுப்பெற்றது. இந்தப் போரில் ஒரு இலட்சத்துக்கும் அதிகமான மக்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். பத்து இலட்சத்துக்கும் அதிகமானோர் உள்நாட்டுலும் வெளிநாடுகளிலும் புலம் பெயர்ந்திருக்கிறார்கள். இம்முப்பெரும் தசாப்தங்களில் ஈழத்துத் தமிழ்ச்சமூகத்தின் போரின் வலிசம்ந்த பயணம் எந்த நூற்றாண்டிலும் முற்றுப்பெறாதது. உள்நாட்டு இடப்பெயர்வுகள், அகதி முகாம் வாழ்க்கை, கணாந்தாண்டிய புலப்பெயர்வுகள், பொருளாதாரத்தை முதலியன தொடர் கதைகளாகின. அமைதிச் சூழலிருந்து கற்பதற்கான கல்விச் சூழல்வரை மிகமோசமாகப் பாதிப்படைந்தது. மேற்குறிப்பிட்ட தமிழ்த் தேசியப் போரின் அடிப்படைகளும் அவை வழியான விளைவுகளுமே ஈழத்துப்போர் இலக்கியங்களுக்குப் பின்னணியாகின.

போரிலயக்கியத்தின் பண்பியல்

யுத்தத்தின் கொடுமைகளே போர் இலக்கியத்தின் விளைவில் என்பார். எனவே போர் இலக்கியங்கள் துண்பியல் தோய்ந்தலையாக அழைந்திருக்கும். போர் நிகழும் இடத்தில் மக்களின் வாழ்வு பதகளிப்பு நிறைந்ததாக இருப்பதால்

நேரடியான கள் அனுபவங்களில் இருந்து கூர்மைப்பட்டு இலக்கியங்கள் தோற்றும் பெறும். போர் இலக்கியங்களிலிருந்து வெளிப்படும் கருத்துக்கள் செறிவானவையாக இருப்பதால் அவை படைப்பாளியையும் வாசகணையும் இலகுவில் இணைக்கவல்லன.

படைப்பாளிகளைப் பொறுத்தவரை, ஈழத்துப் போரிலக்கியத்தில் மூன்று பிரதானப் போக்குகள் உள்ளன. முதலாவது போராட்டத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட போராளி எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள். இரண்டாவது சகப் யணிகளால் எழுதப்பட்டவை. மூன்றாவது அதிருப்தியாளர்கள் அல்லது எதிர்ப்பிலக்கியக்காரர்களால் எழுதப்பட்டவை. (மிலாந்தன், ஞானம், ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ் - நவம்பர் 2012).

�ழத்துப் போர்க்காலத்தில் படைப்புகள் தமிழ்த் தேசியத்திற்கு ஆதாரான குரல், எதிர்க் குரல், இரண்டுக்கும் இடையிலான நியாயத்தின் குரல் என மூன்று அடிப்படைகளில் வெளியாகினா. இவற்றிற்கும் அப்பால் சமூக அவலங்களை வெளிக்காட்டும் படைப்புகளும் வெளியாகினா.

போர் நடைபெற்ற காலகட்டத்தில் அதிகமானவர்கள் புலம்பெயர்ந்த காரணத்தால் களத்தில் இருந்து சொல்லமுடியாத பலவிடயங்களைப் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலிருந்து சொன்னார்கள். இவர்களில் போராளிகளும் அடங்குவர். களத்தில் சொல்லப்பட முடியாதிருந்த பகுதிகளை இப்படைப்புகள் வெளிக்கொண்டதன் பேசாப்பொருளைப் பேசியதால் இவை முக்கியத்துவமும் கவர்ச்சியும் பெற்றன.

போராளிக் கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை போரிலக்கியக் கவிதைகள் பற்றிய தம் கருத்தைப் பின்வருமாறு முன்வைக்கிறார்.

போராட்டக் காலக் கவிதைகளுக்கு இரட்டைப் பணியுண்டு. இரட்டைச் சுமையுண்டு. ஒன்று போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கும் காலத்திலேயே அது போராளிகளை உருவாக்கும். போராட்டத்துடன் மக்களை இணைக்கும். போராட்டத்தை வெற்றியின் திசைநோக்கி நகர்த்தும். அந்தக் கவிதையும் சேர்ந்து களமுனைக்குப் பயணிக்கும். ஒரு மாவீரர் விழும்போது கவிதை அழும். வெற்றிகள் வரும்போது கவிதை சந்தோசிக்கும். இது அந்தக்காலத்திலேயே கவிதை தன்பணியைச் செய்துகொண்டே போகும். இத்துடன் இந்தக் கவிதையின் பணி முடியாது. போராட்டம் வெற்றிபெற்று அதன் செல்வழி திசை திரும்பும்போது அந்தக் கவிதைக்குப் பணி

இருக்கிறது. அடுத்த தலைமுறைக்கு இந்தப் போரை எப்படி நடத்தினோம். இந்தப் போராட்டத்தை வெற்றி கொள்வதற்கு நாங்கள் எத்தனை விலை கொடுத்தோம் எத்தனை வதை சுமந்தோம்.... உன் அப்பனைப் பலிகொடுத்து நான் பெற்ற விடுதலை என்று ஒரு தாயும், உன் அண்ணனைப் பலி கொடுத்து நான் பெற்ற விடுதலை என்று ஒரு தங்கையும் சொல்கிற பணியையும் இந்த இலக்கியம் செய்யும்.

(புதுவை இரத்தினதுரை, புலிகளின் ஆஸ்தான கவிஞர், ஞானம் சஞ்சிகைக்கான நேர்காணல், இந்தி 49, ஜூன் 2004)

ஆவணத்தன்மை

போரிலக்கியத்தின் முக்கியப் பரிமாணம் அதன் ஆவணத்தன்மையாகும். போர்க்காலத்தில் இடம்பெற்ற பெரும்பாலான விடயங்கள் போர் இலக்கியங்கள் மூலமே வெளிக் கொணரப்படுகின்றன ; ஆவணப்படுத்தப்படுகின்றன. அவை போர்க்கால நிலைமைகளை வெளியுலகுக்குத் தெரியப்படுத்துவதோடு எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கும் கையளிப்பனவாய் அமைகின்றன. காலங்கடந்து நின்று மக்கள் துயரங்களையும் இழப்புகளையும் வெளிப்படுத்தி உலகின் மனச் சாட்சியைத்தட்டி எழுப்பிய வண்ணம் யுத்தத்தின் சாட்சியமாக அமைகின்றன.

கள நிலவரத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டல்

போர் இடம்பெற்ற காலகட்டத்தில் தமிழ்ப்பிரதேசத்தின் கள நிலவரத்தைக் கால்வயல் குமாரசாமி என்ற கவிஞர் “மரண நனவுகள்” என்ற கவிதையில் பின்வருமாறு படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

படுகொலைப் புதராய் வடக்கும் கீழக்கும்
அடக்கு முறைக்கீற், துவக்குப் பட்டுப்
புனிதம் பூக்கும் துடக்குப் பட்டு
மனிதம் புதிய பதிவில் எழும்பும்
‘செல்’ விழுந்து சீலன் நெடுக சீல சாகும்
கொல்லலிட்ட சண்டாளர் கூட்டம்
புறப்பட்டுச் சல்லடைபோட்டுத்
தலிச்ச முயல் அடக்கும்
கல்வீடு கொட்டில் ஏரியும் சரியும்
எல்லாம் தரைமட்டமாகித்
தரைதட்டும்
பொழுப்பர் கரணம் அடிச்சவிட்ட

கண்டுபட்டு சாம்பலாய்ப் போன
 உயிர்க் கணதகள் கேட்டு மனம் வெழ்சி
 கலங்கி அழுது விழி பிதுங்கும்
 நுழிக்கை வேர்பரிக் கொப்போடு
 அடிசரியும்
 குஞ்சுகள் பிஞ்சு குடல் சிதறுக்
 கண்டு பெரி நெஞ்சில் எழும்பி
 நெருப்புத் துயர் கிழும்பும்
 மரண வலய வரசல்படிகள்
 படுகொலைக் களமாய் அடிக்கடி
 சுடுதியில் மரிச் சந்நதம் கொள்ளும்....

நிகழ்வுகளை ஆவணப்படுத்தல்

யாழ்ப்பாண நூல் நிலையம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது பண்பாட்டு அழிவின் பெருங்கொடுமையானது. கவிஞர் சோ. பத்மநாதன் அதனைப் பின்வருமாறு பதிவுசெய்கிறார்.

பாதுகாப்புப் படைகள் குவிந்திருக்கும் -
 போதுதீப் பற்றும் புதினம் நடக்கிறதே!
 எங்கள் நகரேன் எரியுண்டு போகிறது
 உங்களுக்கு - சுத்தியமா - ஒன்றுந் தெரியாதோ?

...
 பாயில் தொடங்கி நூலகமும் பற்றி எங்கள்
 கோயில் கடையெல்லாம் கொழுத்தப்படலாச்சே!
 பற்றி எரிவதுயாற்ப் பாண நகரமல்ல
 பெற்ற வயிறுந்தான் பேசா தீருமகனே!

1983 ஜூலைக் கலவரத்தின்போது சிறைக்காவலர்களின் அனுசரணையுடன் வெவிக்கடைச் சிறையில் 52 தமிழ்க் கைத்திகள் குத்தியும் வெட்டியும் கொல்லப்பட்டனர். இந்த உயிர் அழிப்புக் கொடுமையை சி. சிவசேகரத்தின் கவிதை இவ்வாறு பதிவு செய்தது.

சற்றே விலகி
 நந்தி வழிவிட்டதுபோல்
 வெலிக்கடையின் சிறைக்கட
 இருப்பு நெடுங்கதவும்
 தானே தீருக்கும்
 அங்கே
 காவலர்கள் அறியாமல்

கற்சுவர்கள் தழுகீன்ற
அனைகட்குள் கொலை நடக்கும்
பகுத்தறிவு ஆனுகீன்ற
புதிய யுகம்
அற்புதங்கள்
ஒருக்கால் நடந்தாலோ
ஒப்பார்கள் என்பதனால்
இருகால் நடந்தேறும்
கண்டு அலுத்த
கற்சுவரோ மெளனிக்கும்

ஆயுதப்போர் முள்ளிவாய்க்கால் சமருடன் முடிவுற்றது. போர்க்களம் சாம்பல் மேடாகியது. கவிஞர் சேரன் கீழ்க்கண்டவாறு அதனை ஆவணப் படுத்துகிறார்.

வெந்து தணியாத
காடாற்றச் சென்றோம்
ஒரு குருவி கிடையாது
ஆள்காட்டி வெளிக்குமேல்
ஆகாயம் இல்லை
கண்ணதூட்டமுடியாத எல்லவைவரை
சாம்பல் வீசிக்கிடக்கின்ற நிலமற்ற நிலத்தில்
எலும்புகளைத்தேடு
ஒருவருக்கும் வழியில்லை
எனினும்
பாலூர்ற ஊற்றப் பெருகும்
எம் கண்ணீரைக் கேள்கிகை யாக்கி
கொண்டாட்டத்தோடு
களீக்குத்து ஆடும்
மற்றவர்களுக்கு நம்
மாற்று வழி என்ன?
இதயப் பெருந்தீயைக் குளீர்விக்க
இன்றைக்கு ஒன்றுமில்லை
காயாத குருதித்துளீக்கு
சாட்சியம் இல்லை
முற்றிற்று என்று சொல்லி
காற்றிலும் கடலிலும்
கரைத்துவிட்டு
கண்முட
காற்று கிடையாது

கடலும் கிடையாது
காடாற்று எப்போதோ?

இக் கவிதைகளின் ஆவணத்தன்மையும் கலைப்படிமழும் நின்று நிலைக்கக் கூடியவை. இக்கவிதைகள் அந்த நேரத்தின் அதிர்வகைளைக் கூறுகின்றன. மீட்டுப்பார்க்கும்போது மனதில் ஒருவேகத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. ஆழ்மனதில் ஆழமாகப் பார்த்துவிடுகின்றன.

உள்தாக்கங்களை வெளிப்படுத்தல்

போர்க்காலத்தில் உளவியற் பாதிப்புக்குப் பலர் உள்ளானார்கள். அவ்வாறு பாதிப்புக்கு உள்ளான பெண் ஒருத்தியின் ஆவஸ்த்தை பா. அகிலன் என்ற கவிஞர் 'விசரி' (பைத்தியக்காரி) என்ற தலைப்பில் பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறார்:

காயமேதும் இல்லை
ஒற்றையாடையில் மலழும்
மாதவிடாய் இரத்தமும் ஊறிக்கிடக்க
மாற்றுடை மறுத்தாள்
ஊன் மறுத்தாள்
பகலையும் இரவையும் ஊடறுத்தலறினாள்
மகவே
மகவே
மாயமே
துரத்தி விலங்கிட்டுக் கட்டியறின்
உள மருத்துவருக்குச் சிபாரிசு செய்தோம்

போர் அனர்த்தங்களினால் ஏற்படுகின்ற உளவியற் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

மனித மனங்களிலே போர் குருரமான தாக்கங்களை விளைவிக்கவல்லது. அதிலும் இனத்துவ நிலையிலான போர் மேலும் குருரமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தவல்லது. நிர்க்கதி நிலையிலான குதிர்ப்பு அவஸம் (Panic) போர்ச்குழலில் எழுந்த வண்ணம் இருக்கும். தொடர்ச்சியான பதகளிப்பு, நடத்தை விலகல், இசைவாக்கற் பிரச்சினைகள், உள அழுத்தம், தொடர்பாடல் ஒழுங்குக் குறைவு, தனியாள் இயல்புகளின் குலைவு, பிறழ்வுகளின் அழுத்தங்கள், கற்றலிலே ஈடுபடமுடியாத குலைவுநிலை, கண்முன்னே நிகழும் அவலங்களால் ஏற்படும் அதிர்ச்சி, இழப்புகளால் நிகழும்

அதிர்ச்சி, பயத்தின் மேலாதிக்கம், தொடர்புட்ட அச்சம், உடலும் உள்ளமும் இணைந்த அவஸங்கள் என்றவாறு தோற்றும் பெறும் உளவியற் கோலங்கள் போர்க்கால இலக்கியங்களை அடையாளப்படுத்தும் உளவியற் பதிவுகளாக இருக்கும்”

(போரும் இலக்கியமும்- போர்சிரியர் சபாஜெயராசா - ‘ஞானம்’, ஸமுத்தும் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ், நவம்பர்- 2012 - பக. 15, 16)

ஒரு குடும்பத்தில் உள்ள ஒருவர் போருக்காக இயக்கத்தில் சேர்ந்தால் அந்தக் குடும்பமே இராணுவத்தினரின் கண்காணிப்புக்கும், மிரட்டல் களுக்கும், சித்திரவதைகளுக்கும் ஆளாகும். இதனால் இயக்கத்தில் சேர்ந்தவரைப் பற்றி இரகசியமாக வைத்திருப்பதும் அப்படி ஒருவர் தமது குடும்பத்தில் இல்லை என மறுப்பதும் வழக்கமாகும். குடும்ப அங்கத்தவரின் பாதுகாப்புக்காக இவ்வாறு நடக்கவேண்டிய நிரப்பந்தம் இருந்தது. அப்படி இயக்கத்தில் சேர்ந்தவர் மரணித்தால், அவரைத் தமது புதல்வன் என்றோ புதல்வி என்றோ சொல்லமுடியாத நிலைமையும் இருந்தது. மரணச்சடங்கு நடத்த முடியாமலும் பொது வைத்தியசாலையில் கொடுக்கப்பட்ட சடலங்களை உரிமைகோர முடியாமலும் அடையாளங்காட்ட முடியாமலும் ஊழைத் துயரத்தில் பரிதவித்தோர் பலர்.

‘ஒரு தாயின் புலம்பல்’ எனச் சன்மார்க்கா என்ற பெண்கவிஞரின் கவிதை இதனைப் பதிவு செய்கிறது.

தெருப்புழுதியில் உன்றுடம்பு
முதுகெல்லாம் இரத்த வெள்ளம்
நீதானா எனக் குணிந்து பார்த்தேன்
ஓம் ராசா நீயே தான்
“என் ஆச்சி அழுகிறாய்”
கூடி நீற்கும் சனம் கேட்க
“பெராடியனைத் தெரியுமா உனக்கு?”
மிரட்டுகிறான் காக்கிச்சட்டை
அவன் கையில் துவக்கு வெயிலில் மின்னுகிறது
தெரியாது என்று தலையடைத்தேன்
நான் பெற்ற முதல் முத்தை
...
குருஷேத்தீரத்தில் கரணன் விழ
ஜௌயோ மகனே என்று குந்தி
ஓடிச்சென்று அணைத்தானே

ஜெயோ ராசா நான் பாவி
என்பின்னை என்று சொல்ல
முடியாத பாவியானேன்...

அகதி வாழ்க்கையை ஆவணப்படுத்தல்

போர் இலக்கியத்தின் இன்னுமொரு பரிமாணம், போரோடு இணைந்த அகதிமுகாம் வாழ்க்கை பற்றிய பதிவுகளாகும். முட்கம்பி வேலிக்குள்ளே அகப்பட்டுப் பரிதுவிக்கும் பெண்கள், குழந்தைகள் ஆகியோர் படும் சிரமங்கள், துண்பங்கள் சொல்லிமாளாதவை. அங்குள்ள குரூரக்காட்சிகள் பயம் நிறைந்தவையாகவும் அவுலம் நிறைந்தவையாகவும் மனித மனங்களில் உறைந்து கிடக்கும். முதியோரின் நிலைமை யிகவும் மோசமானதாக இருக்கும்.

போரினால் சகல உடமைகளையும் இழந்து வலிமையிழந்து அடிமையாய் அகதிமுகாமில் வாழும் வாழ்வைப் பெண்கவிஞர் ஒருவர் பின் வருமாறு காட்சிப்படுத்துகிறார்.

அவள் அரசின் வண்செயலால்
அகதியாகிலிட்டாள்
தொற்று நேர்யகளின் இருப்பிடம்
நேர்யக்காலிகளின் உறைவிடம்
வயிற்றுப்பசியின் வாழ்விடம்
இதுவே இவள் வதிவிடம்
அகதிகளின் நிவாரணம்
அரைவயிற்றுக்கு அடங்காமல் பேரனதால்
அரைவாசி அலிந்த மீனை
ஆவலுடன் புசிக்கின்றனர்
எரியும் வயிற்றுக்குள் புதைக்கின்றனர்

பாலியல் வன்முறைகள்

போக்காலத்தில் மனித விழுமியங்கள், மரபுவழியிலான ஆசாரங்கள் சிதைவுக்கு உள்ளாகும் நிலைமை ஏற்படும். அத்தகைய நிலைமை களிலிருந்து வீச்சான இலக்கியங்கள் மேற்கிளம்பும் / அவுலங்களிலிருந்து கலை இலக்கியங்களுக்கு உரிய செறிவான இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெறுவதைக் காணலாம். பலாத்காரம், பெண்ணுணர்வைச் சிதைத்தல், சித்திரவைத், காணாமல் போதல், கொல்லப்படுதல், பாலியல் துவ்பிரயோகம் ஆகியவற்றிற்கு எதிராகப் பெண்கவிஞர்களின் குரல்கள் ஆவேசமாக எழுந்தன.

போர் இடம்பெறும் பிரதேசங்களில் மக்களை ஒடுக்குவதற்குப் பாலியல் ரீதியான அடக்குமுறை ஓர் ஆயுதமாக வண்முறையாளர்களால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இது மக்களுக்கு அச்சத்தையும் இயலாத்தன்மையையும் ஏற்படுத்துகிறது. கிழக்கு மாகாணத்தில் அம்பாறையில் 'சென்றல்காம்' பொலிசார் பள்ளிரண்டு பேர்களினால் வண்புணர்வுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு, கணவன் முன்னிலையில் கோணேஸ்வரி என்ற பெண்ணை, யோனியில் கிரணைட் வைத்து வெடிக்கச் செய்த செயலை, கலா எழுதிய கவிதை வீச்சுடன் பதிவு செய்துள்ளது.

...

வீரர்களே

உங்கள் வக்கிரர்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளுங்கள்

என் இன்னால்

என் பள்ளித் தங்கையும் உள்ளாள்

தீர்ந்ததா எல்லாம்

அவரோடு நின்றுவிடாதீர்

எங்கள் யோனிகளீருடே

நானைய சந்ததி துளிர்விடக்கூடும்

ஆகவே

வெடிவைத்தே சிதறடியுங்கள். . .

மேலே உள்ள கவிதைக்குள் பொதிந்திருக்கும் உண்மையும் உணர்வும் இக்கவிதையை வீரியமாக்குவதுடன் வாசகனின் உணர்வினை முள்கொண்டு கீறுகின்றன. பெரும்பாலான போர்க்காலக் கவிதைகளில் காணப்படும் உண்மைத் தன்மையே அதற்குக் கலைத்துவத்தையும் இலக்கியச் செழுமையையும் வழங்குகிறது.

இந்திய அமைதிகார்க்கும் படையினரால் வண்புணர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட பெண்ணின் உள்ளத்தையும் அவளது மனோத்திடத்துடன்கூடிய இருப்பைபும் வெளிப்படுத்துகிறது கீழுள்ள கவிதை.

அமைதி காக்க வந்தவர்கள்

என்வாழ்வின் அமைதியைக் கெடுத்தனரே

புகுந்தனரே என்வீட்டினுள்

பதறியது என்தேகம்

பாய்ந்தனர் என்மீது

பதம் பார்த்தனர் என் உடலை

குருக்கின் கையில் அகப்பட்ட

மாலையாய் ஆனதோ என் உடல்

உடல்முழுக்க நேர

உள்ளத்திலோ பராம் – ஆனாலும்
என் இருபு உறுதியானது

சிதைந்த உறவுகள்

போரிலக்கியத்தின் இன்னுமொரு தாக்கம் உற்றார், பெற்றார்,
உறவினர், பிறந்த மண் பற்றிய பிரிவுத் துயரமாகும். போர் மக்களின் வாழ்
விடங்களைப் பறித்து இடப்பெயர்வு, புலம்பெயர்வு என மக்களைச்
சிதறுமித்தது. பிரிவுத் துயரம் அவர்களை வாட்டி எடுத்தது. வ.ஐ.ச. ஜெய
பாலனின் கவிதை அதனைப் பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறது;

யாழ் நகரில் என்பையன்
கொழும்பில் என் பெண்டாட்டி
வன்னியில் என்தந்தை
தன்ஸாத வயதினிலே
தழிஞ்ஞாட்டில் என் அம்மா
சற்றும் பிராங்போட்டில்
ஒரு சகோதரியோ பிராண்ஸ் நாட்டில்
நோனோ
வழி தவறி அலாக்கா வந்துவிட்ட ஒட்டகம்போல்
ஒஸ்லோவில்
என்ன நம் குடும்பங்கள்
காற்றில் விதிக்குருங்கு கிழித் தெறியும்
பஞ்சக் தலையணையா?

போர் இலக்கியங்கள் அழிவுகளையும் துங்பங்களையும் மட்டும்
கூறுவதில்லை. வெற்றி தோல்விகளையும் தவறுகளையும் அதேபோல்
திருத்தக் கூடியவைகளையும் மன்னிப்புக்கு உரியவற்றையும் அவை
உணர்த்தக் கூடியவை.

பெண் படைப்பாளிகளின் அனுபவ வெளிப்பாடுகள்

போர்க்களத்தில் நின்று போராடிய போராளிகளே படைப்பாளி
களாகவும் இருந்து படைக்கும் இலக்கியங்கள் அனுபவநிலையில்
தனித்துவத்துடன் இருக்கும். ஒரே நேரத்தில் பெண்ணானவள்
ஆயுதப்போராளியாகவும் இலக்கியப் போராளியாகவும் இணைந்து
காணப்படும் நிலைமை ஈழத்துக்கே உரித்தானது. ஏனைய தமிழ் கூறு
நல்லுலகில் இவ்வாறு நோக்குவதற்கு வாய்ப்பில்லை.

பெண்களுக்காக வரையறைக்கப்பட்ட பல கலாசாரத் தடைகளை
மீறிப் போர்க்களம் காணல், தலைமைத்துவப் பண்புகளை

வளர்த்துக் கொள்ளல், உளவு பார்த்தல், பல்வேறுபட்ட நவீன இயந்திரங்களை இயக்குதல், அவற்றைப் பழுதுபார்த்தல், சிக்கலான விடயங்களைத் தீர்திராய்தல், முடிவுகளை எடுத்தல், இரவுக்காவல்களிலும் பணிகளிலும் ஈடுபடுதல், எல்லைக்காவல், தலீர் உடற்பயிற்சி, இரகசியங்களைப் பேணுதல், வரைபட வாசிப்பில் தேர்ச்சி எனப் பல புதிய பரிமாணங்களை (பெண் போராளிகள்) எட்டியிருக்கிறார்கள்.

(பெயரிடாத நட்சத்திரங்கள், கவிதைத் தொகுப்பு முன்னுரை - ஊறு, விடையல் வெளியீடு)

களத்தில் நின்று போரிடும் பெண் போராளிகளின் கவிதைகளில் மரணம் தரும் வலி மிகவும் வேதனை பொருந்தியதாக இருக்கும். தம் குடும்பங்களைத் துறந்து, உறவுகளைப் பிரிந்து போர் முகங்களில் வாழும் இவர்களுக்கு உறவுகளாகச் சகப்போராளிகளே விளங்கினர். இவர்களுள் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் ஏற்படும் சோகம், சகபோராளிக் கவிஞரின் கவிதையில் துண்பியலாக இழையோடுவைதைக் காணலாம். இங்குக் கவிஞர் சகப் போராளியான தற்காலைப் போராளியின் மரணம் பற்றி வேதனைப்படுகிறார்.

அன்பான தோழி

நீயும் இல்லை

உனக்குக் கல்லறையும் இல்லை

கண்ணீர் விட்டு அழறுடிந்தும்

பெயர்சௌல்லி அழறுடியவில்லை

தோழி!

உன் சாதனை உன்னதம்

உயிரினும் மேலான உன்தோழிக்கும்

தெரீயாமல் நீ சென்றாய்

உயிரைத்துறந்த அக்கணம்

உடல் சிதறிய அந்நேரம் அறியேன் தோழி

எதிர்ப்பு இலக்கியம்

போர் இலக்கியத்தின் மற்றுமொரு பரிமாணம் 'எதிர்ப்பு இலக்கியம்' ஆகும். ஈழத்துப் போர் எதிர்ப்பு இலக்கியம் என்பது ஈழப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட ஆயுதம் ஏந்தியவர்களுக்கெதிராளன் கருத்தியலைக் கொண்ட வையாகவே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. இந்த எதிர்ப்பு இலக்கியங்கள் பயம் காரணமாக, எதிர்ப்படும் மதிற்கவர்கள், தெருக்கள், அகப்படும் பொருட்களிலெல்லாம் கரித்துண்டுகளாலும் செங்கட்டிகளாலும் எழுதப்படும்

சந்தர்ப்பங்களும் இருந்தன. சிலவற்றைக் களத்துக்கு வெளியே இருந்து வரும் சஞ்சிகைகள் பிரகாரித்தன. சில துண்டுப் பிரசரங்களாகவும் வெளிவந்தன.

பல நூற்றாண்டுகள் ஒற்றுமையாக வடபுலத்தில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களைப் பலவந்தமாக வெளியேற்றியபோதும் கிழக்கு மாகாணத்தில் பாரம்பரியமாக அமைத்திக்குள் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் பலர் கொல்லப்பட்டபோதும் இந்த இலக்கியங்கள் அதிகளவில் தோன்றின.

அக்டோபர் முப்பதில் - நீங்கள்

அன்றுவைத்த நெருப்பு இன்றும் எரிகிறது. . .

எங்கள் தலைவிதியை

இருமணி நேரத்தில் மாற்றி எழுதிய

இரக்கல்லாத எழுத்தாளர்களே

காட்டிக் கொடுத்தோமா?

கயமை புரிந்தோமா

கூடி இருந்து குழி பறித்தோமா

இதயத்தைத் தொலைத்த

என்னருமை நண்பர்களே

ஏன் இப்படி எம்வாழ்லில் தீவைத்தீர்...

வடக்கிலே பிறந்தது குற்றமா?

வாஞ்சையுடன் வாழ்ந்தது குற்றமா?

இஸ்லாமியனாய் பிறந்தது குற்றமா

இனிய தமிழ் பேசியது குற்றமா?

தோள் கொடுத்தது குற்றமா? . .

(யாழ் அலீம், மீஸங் கட்டைகளின் மீர் எழும் பாடவுகள்
தொகுதியிலிருந்து)

இந்திய அமைதி காக்கும் படையினருக்கும் புலிகளுக்குமிடையில் ஏற்பட்ட விரிசல்களாத் தொடர்ந்தும் பல எதிர்ப்புக் கவிதைகள் தோன்றின. இந்திய அமைதிப்படையினரின் செயற்பாடுகள் குறித்து அரசியல் விஷயங்களும் செய்கிறது கஸ்தாரியின் கவிதை.

உலக நாடுகள் முன்

தமிழன்

வயிற்றுப்பசியை

வாதாட்டத்திற்கு வைத்தது

வல்லரசு.

அனைத்து ராடுகளும்
 அண்ணாந்து பார்த்து நீர்க
 உயரத்திலிருந்து விழுந்தன
 உணவுப் பொட்டலஸ்கள்.
 ஒருதலைப்பட்சமாக
 உள்ளேவந்த வல்லரசால்
 அரீசிப் பொதிகள் விழுந்த
 அசோகுச்சிசாழுங்கையில்
 குப்பெனாப் ரீட்டது
 கருதியாறு.

முடிவுரை

தமிழ் கூறு நல்லுலகில் எத்தமிழர்களும் அடைந்திராத போர் நெருக்கடிகளை ஈழத்தமிழர்கள் அனுபவித்திருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பின்புலமாகக் கொண்ட இலக்கியங்கள் அவர்களிடமிருந்து பிறந்துள்ளன. இதன் காரணமாகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் 'போர் இலக்கியம்' என்று தனியாக வகைப்படுத்தி நோக்குவதற்குரிய பின்புலத்தையும் நியாயப் பாட்டையும் ஈழத்து இலக்கியம் பெற்றிருக்கிறது. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தடம் போர் இலக்கிய மரபு சார்ந்த பொருள் கோடலுக்கு உட்பட்டுள்ளது என்பதும் நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்தில் 'போர் இலக்கியம்' என்றொரு தனியான பகுப்பை உருவாக்கிய பெருமையும் ஈழத்தமிழர்களையே சாரும்.

இந்தப் போர் இலக்கியங்களின் வழிநின்று ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் போராட்ட வரலாறு பேசப்படுவதற்கும் ஆய்வு செய்வதற்குமான தடயங்கள் நிறையவே உள்ளன. ஈழத்துப் போர் இலக்கியத்தின் பண்பியல் தொடர்பாக இக்கட்டுரையில் தரப்பட்ட பகுப்புக்கள் முழுமையானவை என்று கூறிவிடமுடியாது. சில முக்கியமான பண்புகளே இங்குத் தரப்பட்டுள்ளன. இப்போர் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படும்போது மேலும் சில பண்பியல்கள் வெளிக் கொணரப்படலாம்.

பிரித்தானியா, அமெரிக்கா போன்ற மேலைநாடுகளில் போர் இலக்கியம் ஒரு கற்கை நெறியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஈழத்துப் போர் இலக்கியமும் கற்கை நெறியாகக் கூடிய கூறுகளையும் தகைமைகளையும் கொண்டுள்ளது.

இந்தப் போரிலக்கியம் பல்பரிமாணத் தன்மை கொண்டது. அவற்றை ஒருசேர ஒரே தொகுப்பாக வெளிக் கொணரும் முயற்சியை ஈழத்தில்

இருந்து வெளியாகும் ‘ஞானம்’ என்ற கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை மேற் கொண்டுள்ளது. ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையின் 150ஆவது இதழாக, 2012 நவம்பரில் ‘ஸமுத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ்’ 600 பக்கங்களில் பாரிய தொகுப்பாக வெளிவந்திருக்கிறது. இச்சிறப்பிதழில் 43 கவிதைகள், 26 சிறுகடைகள், 42 கட்டுரைகள், 3 நேர்காணல்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இது ஸமுத்துப் போர் இலக்கியத்தின் ஒரு வெட்டுமுகம்தான்; ஓர் ஆரம்ப முயற்சிதான். இத்தகைய முயற்சிகள் பல்வேறு மட்டங்களில் முன்னெடுக்கப்படவேண்டும். அவை எதிர்காலத்தில் ஆய்வுத் தேடல்களுக்கும் ஸமுத்துப் போர்பற்றி உலகளாவிய ரீதியில் மக்கள் அறிந்து கொள்வதற்கும் எதிர்காலத்தில் இவ் இலக்கியங்களை அழிந்துபோகாமல் பாதுகாப்பதற்கும் இத்தகைய தொகுப்பு முயற்சிகள் வேண்டப்படுகின்றன.

இலங்கைத் தமிழ் இதழ்களில் இலக்கியப் படைப்புகள்

முனைவர் சௌ. பா. சாலாவாணியீர்

உதவிப்பேராசிரியர்

அன்னை வேளாங்கண்ணி மகளிர் கல்லூரி
சைதாப்பேட்டை, சென்னை-15

தமிழ்மொழி செம்மொழியாகத் திகழ்வதற்குக் காரணம் அது உலகளாவிய பரந்த எல்லையினைப் பெற்றிருப்பது எனலாம். பல்வேறு உலக நாடுகளின் அரசு (ஆட்சி) மொழியாகவும் இருக்கின்றது. அத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த மொழியினை ஆட்சி மொழியாகவும் பெற்றிருக்கும் இலங்கைத் தேசத்தின் பண்டையத் தமிழ் இதழ்களின் போக்குப் பற்றியும் இன்றைய கணினியுகத்தில் உயர் நிலை பெற்றிருக்கும் இணைய இதழ்களில் தமிழ்பொழி வளர்ச்சி குறித்தும் ஆய்வுக்கு இங்கு நோக்கமாகிறது.

இதழ்கள்

“Journalism means Gathering and Dissiminating the news” என இதழியலுக்கு விளக்கம் அமைகின்றது.

காரிருள் அகத்தில் நல்ல
கதிரெளி நீதான்! இந்தப்
பாரிடை துயில்லோர் கண்ணிப்
பாய்ந்திடும் ஏழுச்சி நீதான்
ஊரினை நாட்டை இந்த
உலகினை ஒன்று சேர்க்கப்
பேரறிவாளர் நெஞ்சில் பிறந்த
புத்திரிகைப் பெண்ணே!

என இதழ்களின் பேராற்றலைப் பார்த்தாசனார் போற்றுகின்றார்.

அத்தகைய சமூக விழிப்புணர்வினையும், உலக அரங்கில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளின் மெய்த் தன்மையினையும் சமூகத்திற்குக் கொண்டு சேர்க்கும் ஒரு நண்பனாகவும் இதழ்கள் செயல்படுகின்றன.

இந்தகைய இதழ்கள் இலங்கையில் ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்த போது பல்வேறு தேவை கருதித் தொடங்கப்பட்டவையாகும்.

1948ஆம் ஆண்டில் விடுதலை பெறும் வரையில் இலங்கை பிரிட்டனின் காலனி நாடுகளில் ஒன்றாக இருந்து வந்தது. அதனால் இந்த நாட்டில் ஆங்கிலமொழி பாவலாகப் பேசப்படுகிறது. எனவே நாட்டின்

மொழிகளாகிய சிங்களம், தமிழ் ஆகியவற்றுடன் ஆங்கிலத்திலும் இதழ்கள் பிரசரமாகின்றன.

இலங்கையில் முதல் இதழ் 1832ஆம் இண்டில் வெளியானது. 1843ஆம் ஆண்டு முதல் நாளிதழ் சிலோன் ஸ்டெம்ஸ் வெளியிடப்பட்டது.

ஸமூத்தின் சுதேசிய மொழிகளான தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழிகளில் இதழ்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஸமூத்துத் தமிழ் இதழ்களின் வளர்ச்சிப் பாதையில் சமய விழிப்புணர்வுச் செய்திகள் பெரும்பங்கு கொண்டன என திரு. றமீஸ் அப்துல்லா அவர்கள் இலங்கைத் தமிழுப் பத்திரிகைகள் என்னும் நூலில் கூறிச் செல்கின்றார்.

ஆனால் அதேசமயம் இவ்விதழ்கள் மக்களின் சுதேச உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கத் தக்கதாகவும் வெளிவரத்தொடங்கின. அரசியல் சிந்தனைகளை மக்களிடம் வளர்த்தெடுப்பதில் இவ்விதழ்கள் பெரும் பங்காற்றின.

ஈழத் தமிழ் இதழ்களின் தொடக்கக் காலம்

அரசியல் சமூக விழிப்புணர்வுகளுக்கு மத்தியில் இவ்விதழ்கள் தமிழ் மொழியினையும் தமிழ் இலக்கியங்களையும் தற்காலத் தமிழ் இலக்கியங்களையும் மக்களிடம் உயர்ந்த தரத்துடன் கொண்டு சேர்த்தன. 19ஆம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த பெரும்பாலான தமிழ் இதழ்களில் ஆண்டு, மாதம், தேதி, பக்க எண் போன்றவை தமிழில் இடம்பெற்றதில் இருந்து தமிழ்மொழிக்கு அவர்கள் கொடுத்த முக்கியத்துவம் அறியப்படுகின்றது.

ஒல்லாந்த சேனாதிபதி பிரெஞ்சுவன் இம்ஹெஹாஸிப் (1736-1740) இன் ஆட்சிக்காலமான 18 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இலங்கைக்கு அச்சுக்கலை அறிமுகமானது.

'யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டையில் சிறப்புற்றிருந்த அமெரிக்க மிஷனரிமாரால் 1841இல் உதயதாரகை என்ற பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப் பட்டது. ஆங்கிலத்திலும் தமிழில் உதயதாரகை என்றும் அழைக்கப்பட்ட இப்பத்திரிகை இரு மொழிகளிலும் வெளிவந்தது. அமெரிக்க மிஷனரியின் இப்பத்திரிகை வெளியீடு மற்ற சமயத்தவரையும் பத்திரிகை வெளியிட வேண்டும் என்ற ஆவலைத் தூண்டியது'. ஸமூத்துத் தமிழ் இதழ்களின் வரலாறு உதயதாரகையில் இருந்து தொடங்குகிறது எனலாம்.

உதயதாரகையினை அடுத்து 1841ஆம் ஆண்டு சைமன் காசிச் செட்டி என்பவரால் உதயத்துதன் என்னும் இதழ் வெளிவரத் தொடங்கியது. தமிழகத்துப் பெரும் கவிஞரான திரு. வேதகிரி அவர்களின் படைப்புகள்

அவ்விதமில் அச்சேறினா. பேறும் இவ்விதமில் சமயச் செய்திகள் இடம் பொறில்லை எனலாம்.

1845ஆம் ஆண்டு கத்தோலிக்க இதழாக உரைகள் வெளியிடப் பட்டது. 1864இல் இலங்கைக் காவலன் என்னும் இதழினை நொபர்ட் நியுட்டன் வெளியிட்டார். பாலியர் நேசன் என்னும் சிறு இதழ் சமயச் செய்திகளைப் பற்புவதற்காக அமெரிக்க மிசனரியால் 1864 ஆம் ஆண்டு கிடா. வில்லியம் சின்ன தம்பி என்பவரால் தொடங்கப்பட்டது.

1882இல் இசுலாமியர்களின் பண்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் நோக்குடன் முஸ்லிம் நேசன் வெளியிடப்பட்டது. 06.08.1903இல் வீரகேசரி ஈழத் தமிழர்களின் திறமையினை எடுத்துரைக்கத் தொடங்கப்பட்டது. தற்போது 'வீரகேசரி' தன் இணைப்பு இதழ்களாக மெட்ரோ நியஸ், மித்திரன், இசை உலகம், ஜூனியர், சுகவாழ்வு, ஜோதிடகேசரி, கலைக்கேசரி ஆகிய வற்றறையும் வெளியிட்டு வருகின்றது. 1930இல் ஈழகேசரி யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பெற்ற இதழாகும். அடுத்து 1932இல் தினகரன் வெளிவந்தது. பின் 11.02.1959 இல் ஈழநாடு என்ற இதழ் யாழ்ப்பாண வண்ணையிலிருந்து வெளியாகக் கொடங்கியது.

27.11.1985இல் உதயன் இதழ் வெளிவரத் தொடங்கியது. கொழும்பில் வாழும் தமிழ்ப் பேசும் மக்களை மையமாகக் கொண்டு 1863இல் இலங்கையினானி சி.வை.கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களால் வெளியிடப் பட்டது. 1994ஆம் ஆண்டு தொடங்கித் தினமுரக தேசிய ரீதியில் வெளிவர்ந்தது. 1997ஆம் ஆண்டு தொடங்கி தினக்குரல் இதழும் தேசியப் பத்திரிகையாகத் தோற்றும் பெற்றது.இவ்விதம் யாழ்ப்பாணத்திற்காக யாழ் தினக்குரல் என்ற இதழும், வார இதழாக ஞாயிறு தினக்குரல் என்பதும் வெளிவர ஆரம்பித்தன. பின் 1999ஆம் ஆண்டு வஸ்ம்புரி என்ற பண்பாட்டு நாளிதழும், 2000ஆம் ஆண்டு தினக்கதிர் மட்டக்களப்பிலிருந்தும், 2000த்தில் மற்றும் ஒர் இதழாகத் தொடங்கி சுடர்ணியும் தமிழ் மக்களின் உணர்வினைப் பறைச்சாற்றும் வண்ணம் வெளிவர்ந்தன.

சமக நோக்கு

இவ்வாறு வெளிவிட்டு அனைத்து இதழ்களும் ஈழத் தமிழ் மக்களுக்குச் சமூக விழிப்புணர்வினையும் மொழி ஆர்வத்தினையும் கொண்டுசேர்க்கும் பண்யினைக் கிறப்பாகச் செய்தன. உதயதாரகை இதழ் சுதேசிய சமூகத்தின் கல்விக்கு மிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தது பாமர மக்களிடம் வாசிக்கும் பயிற்சியின ஏற்படுத்தி மக்களின் சிந்திக்கும் ஆற்றலினை உருவாக்கியது. கல்வி கற்ற பாமர மக்களை உருவாக்கு வதுடன் ஆண், உருவாக்கியது.

பெண் கல்வியினை ஆதரித்தது. அக்காலத்தில் பெண் கல்வியை எதிர்க்கும் விதமாகப் பல இந்து அமைப்புகள் செயல்பட்டன.

அச்சமயத்தில் பூர்ச்சியினை ஏற்படுத்தும் விதமாக ஆண்களே கல்வி கற்கக் கூடாது என்றிருந்த சமுதாயத்தில் முஸ்லிம் பெண்களும் கல்வி கற்கும் கருத்து ரீதியான சிந்தனையை முஸ்லிம் நேசன் ஏற்படுத்தியது. (இலங்கைத் தமிழுப் பத்திரிகைகள்).

ஸழத்தில் சமயக் கொள்ளைகளைப் பரப்புவதற்காகத் தமிழ் இதழ்கள் தொடங்கப்பட்டாலும் பின் அவை மக்களுக்காகச் சேவை செய்யும் நோக்குடன் மக்களின் பிரச்சினைகளை எடுத்துரைக்கவும், அவற்றுக்கான தீர்வுகளை வெளிப்படுத்தவும் சமூக விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்தும் பணியினை செய்வதுமாக இருந்தன.

- ❖ தமிழ் மக்களுக்கு அறிவுப்படல்
- ❖ பொருளாதார விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல்
- ❖ அறிவியல் கண்ணோட்டத்தினை உருவாக்கல்
- ❖ ஈழத்துத் தமிழ்ப் பேசும் சமூகத்தில் சமயம் மற்றும் கல்வி விழிப்புணர்ச்சியைக் கொண்டு வருதல்
- ❖ தமிழ் மக்களிடையே காணப்பட்ட சீர்கேடான சீதனப் பிரச்சினையினை அழித்தல்

போன்ற மக்களின் பிரச்சினைகளை முன்னிறுத்தும் தன்மையில் செயல் பட்டன.

அரசியல்

பத்திரிகைகள்தாம் நாட்டுச் சுதந்திரத்தின் நடைபாதைகள் என்று வார்டு கிரே கருதுகின்றார். அவரின் கருத்துக்கு ஏற்ப ஈழத்துத் தமிழ் இதழ்கள் இலங்கையில் நிலவிய அரசியல் செய்திகளையும் மக்களுக்கு உடனுக்குடன் கொண்டு சேர்த்தன. இலங்கையின் விடுதலைக்கு முன்னும் பின்னும் மக்களுக்கான குரலாக இருந்து வருகின்றது. அதற்கு உதாரணமாக ஒரு செய்தியினைக் கூறலாம். ‘இலங்கை நேசன்’ என்ற பத்திரிகை எங்கள் தமிழ்ப் பிரதிநிதி யார் என்ற ஆசிரியரின் தலையங்கத்தை அப்போது வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.’ மேலும் முஸ்லிம் நேசன் இதழில் குறிப்பு என்ற பகுதியில் இலங்கைத் தமிழ்க் கல்வி பற்றிய ஒரு செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது. இச்செய்தி ஆட்சி மொழியாகத் தமிழும் ஏற்றுக்

கொள்ளப்பட்டதைக் குறிப்பிடுவதோடு தமிழ்மொழி வளர்ச்சியினை வற்புறுத்துகின்ற ஒன்றாகவும் அமைந்துள்ளதை நோக்கலாம். ஆக்கப் பணிகளை விளைவிக்க உதவும் சக்தி வாய்ந்த கருவியே இதழியல் என்று ஜி.எஃப் மோட் கூறும் கருத்து ஏற்படுடையதாக அமைகின்றது.

தமிழ் மொழி நடை |

ஸமூத்து இதழிகளில் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியானது படிப்படியாக வளர்ந்து வந்த தன்மையினை அறியலாம்.

கிறித்துவர்கள் சமயக் கொள்கையினை ஈழ மக்களிடம் பரப்பும் நோக்கில் முதலில் அவர்கள் ஈழத் தமிழ்மொழியினைக் கற்று அதன்வழி தமிழ்மொழியினையும் தங்களையும் ஈழ இதழிகள் வழியாக வளர்த்துக் கொண்டனர்.

ஸமூத்துத் தமிழ்ப் பேசும் மக்களிடையே மொழி ஆர்வத்தைத் தூண்டிய பெருமை கிறித்துவ மிசனரியினரையே சாரும். அம்மிசனரிகளின் முயற்சியினால் எழுதுகின்ற, வாசிக்கின்ற ஆர்வம் தமிழ் ஈழ மக்களிடம் மேலும் வளர்ந்தது.

தமிழ்மொழி வளர்ச்சியினை ஈழத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் மொழி நடையின் வழியாகவும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் காணப்பட்ட பேச்சு வழக்கு மொழியினை அவர்கள் உரைநடைகளிலும் கையாண்டனர். இவ்வழக்கு இதழிகளிலும் அதிரொலித்தது.

உதயதாரகையில் குழுங்குறி அடையாளங்களைக் கொண்ட மொழி நடையினைப் பின்பற்றினார்.(1873 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் வெளிவந்த இதழில் காணலாம்).

அதே இதழில் பழமொழிகளைத் தலைப்பாக இடும் வழக்கமும் இருந்துள்ளது.'உறியிற்தயிரிருக்க நெய்க்கலைவானேன்?' என்ற தலைப்பு அதற்கு உதாரணமாகும்.

ஆங்கிலச் சொற்களை மொழிபெயர்க்காமல் தமிழ்மொழியில் அவ்வாறே வழங்கப்பட்டது. இலங்கை நேசன் இதழில் உதாரணங்களைக் கூற முடியும். இந்த இதழுடைய தலையங்கத்தில் கம்பனி, கவர்ஸ் மெண்டு, ஆபிக், டிஸ்திரிக் கோட்டு, இங்கிலிசார் போன்றவற்றில் தமிழ்ச் சொற்களும், ஆங்கிலச் சொற்களும் கலந்திருப்பதைக் காணலாம்

இசுலாமியர்களின் இதழ்களில் பெரும்பாலும் அவர்கள் பயணப்படுத்தும் முகவிம் தமிழ் என்னும் வழக்கு இடம்பெறுவதைக் காணமுடியும்.

முஸ்லிம் நேசன் ஆசிரியரின் தலையங்கம் அரபும், தமிழும் கலந்த சொல்லாட்சிகளால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இசுலாம் மித்திரான் இதழில் பழமொழியும், மரபுச் சொற்களும் கலந்து எழுதப்பட்டன.

சில இதழ்களில் சில இடங்களில் சில சமஸ்கிருதச் சொற்கள் கையாளப்பட்ட தன்மையினையும் பார்க்கலாம்.

இலக்கியச் செய்தி

எழுத்துத் தமிழ் இதழ்களில் இலக்கியச் செய்திகளை இடம்பெறச் செய்து தமிழ் இலக்கிய வளத்தினையும் உயர்த்தினர் இதழ் எழுத்தாளர்கள்.

உதயதாரகை இதழில் 'புதுவருட சல்லாபத்தரு' என்ற தலைப்பில் செய்யுளினை எழுதினர். இதில் புது ஆண்டை ஒரு பெண் போல உவமித்து எழுதினர்.

'இறந்தவர்களுக்காகச் சரமகவிகள் எழுதப்பட்டுப் பத்திரிகைகளில் வெளியிடும் பண்பும் அக்காலத்தில் இருந்தது. அந்த வகையில் இலங்கை நேசன் இதழ்களிலே பெரும்பாலும் சரமகவிகள் வெளிவந்துள்ளன. ஆசிரிய விருத்தம், வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை முதலான பல யாப்புக்களில் இக்கவிகள் பாடப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக ஆசிரிய விருத்தத்தில் அமைந்த யாழிப்பாணம் அளவையம்பதி டாக்தர் கிளிவிலன் அருணாசலம் பேரிற் பாடப்பட்ட பின்வரும் சரமகவியைக் குறிப்பிட முடியும்.

துளவுகாற் பேரரச மகாராசன் சென்றான்
சொல்லின் அரிசந்திரனும் துறக்கம் கண்டான்
தனது நகைச் சீனதாரு ராமச்சந்திரன்
...

மகிதலம் நன்கொடைக்கு வள்ளவென்னும்
அளவை முருகேசனருள் கீளீவிலன் சீர்
அருணாசலேந்திரனும் அகன்றிட்டானே

மேலும் திருமண வாழ்த்து மடல், புதிர்விடுதல், வாழ்த்துப் பாடல் செய்யுள் வடிவில் எழுதப்பட்டன. 19ஆம் நூற்றாண்டு இதழ்களில் செய்யுள்கள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. வாசகர்கள் இச்செய்யுள் பகுதி களுக்கு விளக்கம் கேட்டுள்ள, வாசகர் கடிதப் பக்கமும் இதழ்களில்

இடம்பெற்றுள்ளன. 1921இல் வெளிவந்த தேசநேசன் இதழின் முன்பக்கத்தில் நெறியுரையாகத் திருக்குறள் வரிகளை அச்சிட்டு வந்தது.

முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்

கிறையென்று வைக்கப் படும் (குறள் 388)

குடிதழீஇக் கோவோச்ச மாறில மன்னன்

அடிதழீஇ நீற்கு முலகு (குறள் 544)

அரசியல் கருத்துகள் எடுத்தியம்பும் குறளை அச்சேற்றினார்.

1927இல் வெளிவந்த திராவிடன் பத்திரிகை இலக்கியத்திற்கும் முக்கியத்துவம் அளித்தது. கொலை செய்யாதீர்கள் என்ற தலைப்பில் பின் வரும் கவிஞரையை வெளியிட்டது.

ஆடுகளும் கோழிகளும் நாங்களுண்ணவென்று

அதன்-ஊனினலும்பை மென்று

தீனாம் - ஏப்பழிட்டு நீன்று - சொல்

ஆண்மையுள்ள சோதரரே நீதிகேளுமின்று

றிறவிகளில் மாணிடரே உயர் பிறவியென்று

என்னும் கவிஞரைதாட்டார் இலக்கியத்தில் சிந்து வழவுத்தில் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் அதே இதழில் நாட்டார் இசையில் அமைந்த கும்மிப் பாலும் இடம்பெற்றுள்ளது. 1929 இல் தினசரி இதழாக வெளிவரத் தொடங்கிய தேசப்கதனில் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் கவிஞரை இவ்விதமுக்கு மகுடமாக அமைத்தனர்.

சாதி மதங்களைக் காரோய் - உயர்

சன்மய் இத்தேசத்தில் எய்தினராயின்

வேதியராயினும் ஒன்றே - அன்றி

வேறு குலத்தினராயினும் ஒன்றே!

நாயின் மணிக்கிகாடி பாரீர் - அதைக்

தாழ்ந்து பணிந்து புகழ்ந்திட வாரீர்

ஆகிய வரிகள் நவீன இலக்கியச் சிந்தனையை மக்களிடம் ஊடும் விதமாக அமைந்தன.

மட்க்களப்பைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு செயல்படும் கிழக்குத் தபால் இதழும், இந்தியா இதழும் பாரதியாரின் பாடல்களை ஈழ மக்களுக்குக் கொண்டு சேர்த்தன. நவசோதி இதழிலும் பாரதியார் பாடல்கள் இடம்பெற்றன.

இனி ஒரு விதி செய்வோம் அதை
எந்த ராஜூம் காப்போம்
தனியொருவனுக் கணவிலையெனில்
செகத்தினை யழித்திடுவோம்.

இவ்வாறு ஈழத்தில் வெளிவிவந்த பெரும்பான்மையான இதழ்களான ஈழகேசரி, வீரகேசரி, தினகரன் போன்ற இதழ்களிலும் ஈழத்து மக்களிடம் அரசியல் சமூக விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்த அவர்கள் பாரதியானின் பாடல்களையே கைக்கொண்டனர்.

பல புதுக் கவிஞர்களின் பாடல்கள் ஈழத் தமிழ் இதழ்களில் வெளியிடப்பட்டதுடன் இலக்கியமும் இதழ்கள் வழியாக வளர்ந்தன. புதுக் கவிஞர்களும் தங்களை இவ்விதழின் வாயிலாக வளர்த்துக் கொண்டனர். 1930, 1940களில் உருவான ஈழத்தின் முக்கியக் கவிஞர்களான சோமசுந்தரப் புலவர், அல்வையூர் மு.செல்லையா, மு.நல்லதம்பி, யாழ்ப்பாணன், நவாலியூர் நடராசன், வேந்தனார், மகாகவி, சாரதா, நாவற்குழியூர் நடராசன், அ.ந.சுந்தரசாமி, வரதர் முதலாணோனின் தொடக்கக் காலப் படைப்புகளை இவ்விதழிகளில் காணலாம். 19 மற்றும் 20ஆம் நூற்றாண்டுகளின் ஈழத் தமிழ் இதழ்கள் புனைக்கதைகளையும் வெளியிட்டு இக்கால இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் தொண்டாற்றின எனலாம். இதில் சிறப்பாக வீரகேசரியின் ஆசிரியர் தினம் ஒரு சிறுக்கதையினை அச்சேற்றினார். 1950களுக்குப் பின்னர் ஈழத்துப் புனைக்கதை வளர்ச்சிக்குத் தினகரன் நாளிதழும் வார வெளியிடும் முக்கியப் பங்காற்றி இருக்கின்றன.

மேல்குறிப்பிட்டுள்ள ஈழத் தமிழ் இதழ் வரலாற்றின் பெரும் பகுதி திருமில்லை அப்பகுலா அவர்களின் இலங்கைத் தமிழ் பத்திரிகைகள் (1841-1950) என்னும் நூலின் மூலம் பெறப்பட்டவையாகும். ஈழ இலக்கிய வளர்ச்சியல் தமிழ் இதழ்கள் தங்கள் பங்களிப்பை மிக சிறந்த முறையில் செய்துள்ளனர். இலக்கியப் படைப்புகளை மக்களிடம் சோத்தனர். தமிழக எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை ஈழ மக்கள் அறியும்படி செய்தனர். பேச்சிலும், எழுத்து வடிவிலும் பல வளர்ச்சியினை, மாற்றத்தினையும் ஏற்படுத்தினர்.

இணையத் தமிழ் இதழ்கள்

இணையம் என்பது உலக அளவில் பல கணினிகளிலையமைப்புகளின் கூட்டு இணைப்பில் ஆன பெரும் வலையமைப்பைக் குறிக்கும். இவ்விணையத்தில் தரவுப் பரிமாற்றமானது முன்னும் பின்னும் அடையாளம்

சேர்க்கப்பட்ட தரவுத் தொடர்களாக இணையத்தில் உலா வரச் செய்யப்பட்ட நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி நடைபெறும்.

21ஆம் நாற்றாண்டு அறிவியல் வளர்ச்சியில் அசைக்க முடியாத இடத்தைப் பெற்றிருப்பது இணையமாகும். தகவல் தொழில் நுட்ப உலகில் இணையம் மிகப்பெரிய உதவிகளை மொழி, இனம் பாராமல் உலகமக்களுக்குச் செய்து வருகின்றது.

உலகளாவிய வலை என்பது உலகளாவிய முறையில் இணைக்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைகள், எழுத்துக்கள், ஆவணங்கள், படங்கள், பிற தரவுகள் முதலியவற்றைக் குறிக்கும். இணையத்தில் ஆங்கிலத்திற்கு அடுத்த படியாகப் பயன்படுத்தப்படும் மொழியாக தமிழ் குறுகிய காலத்தில் மாபெரும் வளர்ச்சி நிலையை அடைந்துள்ளது.

இன்று ஈழத்தின் முதன்மையான தமிழ் இதழ்கள் அனைத்தும் நமக்கு இணையத்தில் காணக்கிடக்கின்றன. தமிழ்மொழியானது எப்போதும் இளமையுடன் இருப்பதற்குக் காரணம் அம்மொழியானது கால மாற்றங்களுக்கு ஏற்பத் தன்னைப் புதுமைப்படுத்திக் கொள்கிறது. அச்ச இதழ்கள் போலத் தமிழ் மின்னிதழ்களும் என்னாற்றலை.

வீரகேசரி நாளிதழ் (virakesari.lk)

1930ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட இவ்விதம் ஆரம்பத்தில் இலங்கையில் வாழும் இந்தியத் தமிழர் தொடர்பான செய்திகளையும் தலைஞர் கொழுப்பை மையமாகக் கொண்ட செய்திகளையுமே வெளியிட்டு வந்தது. நாளைவில் இது ஒரு தேசிய இதழாக உருவெடுத்தது. பிரபல எழுத்தாளர்களின் சிறுக்கைதகளுடன் அறிமுக எழுத்தாளர்கள் பலருக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. 5 ஆண்டுகளில் 29 எழுத்தாளர்களின் 45 புதினங்கள் வீரகேசரி பதிப்புகளாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இலங்கை நாவல் பிரசுரத்தில் ஒரு திருப்புமுனையை இவ்விதம் உருவாக்கியது. எழுபதுகளில் நிகழ்ந்த அரசியல் மாற்றத்தினையுடுத்து, தேசிய இலக்கிய உணர்வு வலுப்பெற்றபோது ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்திலே சுய தேவைப் பூர்த்தி ஒரு முக்கியப் பிரச்சினையாயிற்று. இந்தச் சூழ்நிலையிலேதான் வீரகேசரி நிறுவனம் புத்தகப் பிரசுர முயற்சியில் கவனம் செலுத்தியது.

நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான செய்திகளையும், கருத்துகளையும் உடனுக்குடன் சரியான முறையில் பரப்ப வேண்டும். முக்கியமான செய்திகளைப் பத்திரிகைகள் சொந்த நலம் கருதி இருப்புச் செய்யக்

கூடாது என்னும் கருத்திற்கு ஏற்பக் செயல்படும் இதழாக வீரகேசரி நிகழ்கிறது (இதழியல்).

மட்களப்பு சமுநாதம்

இது வார இதழ். மற்றும் வார இறுதியில் சிறப்புப் பதிப்புகளாக வெளியிடுவதோடு இணையத்திலும் செய்திகளை இடம்பெறச் செய்கின்றது.

வலம்புரி - valampurii.com

இதுவும் ஒரு நாளிதழாகும். 1999 முதல் வெளிவருகின்றது. நாடு முழுவதும் இது தன் செய்திகளைச் சேர்க்கின்றது. அன்றாடம் நடப்பதைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் துடிப்பு ஏற்படுகின்றது. இந்தத் துடிப்பினை நிறைவாக்குவதில் இதழியல் முக்கியம் பங்கு வகிக்கின்றது அவ்வகையில் இவ்விதழில் ஆசிரியர் தலையங்கம், சிறப்புச் செய்திகள், யாழ்ப்பாணச் செய்திகள், விளையாட்டுச் செய்திகள், வணிகச் செய்திகள், இந்தியச் செய்திகள், உலகச் செய்திகள், விவாத அரங்கு, சங்குநாதம், மரண அறிவித்தல், சிறு விளம்பரங்கள் நிழல்படங்கள் கொண்ட அமைப்பாக வெளிவருகின்றது.

சமுநாடு

ஸமுநாடு இலங்கை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவருகின்ற ஒரு தினசரிச் செய்தி இதழாகும். 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்விதழ் பல இடையீடுகளுக்கும், பாதிப்புக்களுக்கும் யத்தியிலும் விடா முயற்சியுடன் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது. இன்றைய செய்தி நாளைய வரலாறு, ஆதலால் மக்களுக்குச் செய்திகளைத் தரும் பத்திரிகைகள் தீர் விசாரித்துக் கவனமாகச் செய்திகளை வெளியிடுதல் பொறுப்பினைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்னும் கருத்திற்கு நிகராக அமைந்துள்ளது.

மெட்ரோ நியூஸ்

கொழும்பில் இருந்து 2005ஆம் ஆண்டிலிருந்து வெளிவரும் ஒரு நாளிதழாகும். இது வீரகேசரி வெளியிடுகளில் ஒன்றாகும். விளையாட்டு, சினிமா, தொழில் வாய்ப்புகள், இந்திய அரசியல், உலக அரசியல் போன்ற பஸ்வேறு விடயங்களையும் இது தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. வரலாற்றில் இன்று எனும் இன்றைய தின நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பும் உலக வளம்

என்னும் உலகச் செய்திகளின் தொகுப்பும் மிகவும் இயல்பான சுவையுடையன.

தமிழ் மிர்ர - www.Tamilmirror.lk

இவ்விதம் கவிதை, கலைக் கட்டுரைகள், சுற்றுலாச் செய்திகள், மருத்துவம், வரலாற்றில் இன்று, சிந்தனைச் சித்திரம், சிறுகதை, தொழில் நுட்பம், திருவிழாக்கள், விஞ்ஞானம் போன்ற மக்கள் பயன் பெறும் செய்திகளை உள்ளடக்கிய இதழாகக் காணப்படுகின்றது.

பாலையில் பூத்த ரோஜா

ஆழி சூழ்ந்த பூவுலகில்
ஆகவனாய் நுழி பிறந்தார்
பாலை மண்ணில் சோலை வனமாய்
பாரில் எங்கள் நுழி பிறந்தார்

என் செய்வேண் நான்?

பேநா மைகொண்டே
சோகங்களை
கக்கிலிட நினைக்கும்

அடையாளம்

புழுதி மணலில் எழுதிய
எழுத்துக்கள் இன்னும்
இருக்கிறது. . .
கலைவெட்டுக்கள் உடைக்கப்பட்டு
காணாமல் போடுள்ளது

எனக் கவிதைகள் பலவற்றை வெளியிட்டுத் தமிழ் மொழியினையும் கவிதை இலக்கியத்தினையும் சிறக்கச் செய்கிறது.

தினக்குரல்

தினாக்குரல் கருணைப்பாலம் என்ற கருத்தமைந்து காணப்படுகின்றது. தென்கச்சி.கோ.கவாமிநாதன் எழுதிய அரசன் பற்றிய செய்திகளை வெளியிட்டுள்ளது.

சிந்தனைச் சித்திரத்தில் அரசியலைச் சித்திரிக்கும் தன்மையில் மாட்டினை அடக்குவது போலப் பிரதமாளின் ஓவியச் சித்திரம் இடம்பெற்றுள்ளது. மாட்டன் மேல் நீதித்துறை என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

மத்து அர்னால்டு என்பவரோ வினாவில் பிறந்த இலக்கியமே இதழியல் என்கிறார். அத்தன்மையினை மெய்பிக்கும் வகையில் இச்சித்திரம் அமைந்துள்ளது.

இதழியலின் பணி அறிவித்தல், அறிவறுத்தல், மகிழ்வித்தல், எண்ணத்தை மக்களிடம் உருவாக்கல் ஆகும். பொறுப்புடையை, பத்திரிகைச் சுதந்திரம், தனித்துவம், நம்பிக்கை, உண்மை, துல்லியம், பக்கம் சாராமை, நேர்கை, பண்பாடு என்பதையும் இதழ் உரிமையாளர்கள் கருத்தில் கொண்டு செயல்பட வேண்டும் அவ்வாறே ஈழ இதழாளர்களும் இருந்தனர்.

தீணகரன் - www.thinakaran.lk

தீணகரன் இணைய இதழில் நாட்டு நடப்புச் செய்திகள், சிறுவர் பக்கம், ஓவியம், அரசியல், உலகச் செய்திகள், வர்த்தகம், விளையாட்டு சிந்தனைச் சித்திரம் இவற்றுடன் கவிதை இலக்கியத்திற்கும், சிறுக்கைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதனைச் சிறுக்கை மஞ்சரி, கவிதை மஞ்சரி என்ற பெயர்களில் வெளியிடுகின்றனர். அவற்றில் சில கவிதைகள்:

என ஆசான் என்ற தலைப்பில்

மரித்த இன்னும் மறையாத

மரிதரச் சொல்

மரியதாசன்

...

கல்வறைக்குள் கண்முடினும்

காற்றுடன் நீ கைகோர்ப்பினும்

நாற்றிசையும் உன் புகழ்பாடும்

நாட்கள் உள்ளவரை!

வேலுசாமி கருணாகரன் பண்டாரவளை அவர்களின் ஆசான் திரு. மரியதாசனைப் பற்றிய கவிதையும், மாரிச்சண்டையும் மனக்கஸ்ப்பும்

மாரி வந்ததும் மரி வந்திரும்

மாரிச் சண்டையும் மனக்கஸ்ப்பும்

அகன்று போவதும் அகத்திலு அமைதி

தீரண்டு வருவதும் நற்தீர்வின் மூலமே!

கலாபூஷணம் ஏ.எம்.எம். அலி சமூக நிகழ்வுணைக் கூறுகின்றார்.

அுலையில் ஆவேசம்

புமித் தாய் மடியில்
பூர்வீக சொத்தாக
ஆலை, அரசு என
பல்லாண்டு காலமாய் பலம்
மிக விருட்சமாய்
நீண்டிருந்தவற்றை அழியாக
தோண்டி தூர் ஏறின்து
சனாமி எனப்
பெயர் பெற்றாயே!

செயல்லன் ஜதூர்ஷா, மகிழுர்முனை ஈழ மக்களிடம் சனாமி ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

உலகின் சோகம் -	அக்கறையூர் அப்துல் குத்தரஸ்
நடைப் பிணமாவாய் -	கிண்ணியா மஜித் ராவுத்தர்
வறுமையின் வெறுமைகள் -	எம்.தீம்.யூனுஸ், காத்தான்குடி
நாளும் கோளும் நம்மை வருத்துமா? - கறுவாக்கேணி முத்துமாதவன்	
கலைஞர் தேடுகிறான் -	ஷஸ்நா ஹனிபா
வேலையில்லை முதுமை படுநாசம்-கவிஞர் தீவர தமிழன் தாசன்	
போன்ற தலைப்புகளில் கவிதைகள் ஆசிரியர்களின் பெயர்களுடன் இடம்பெற்றன.	

ஏற்றமுறச் செய்வதும்
மாற்றமுறச் செய்வதும்
ஏடேயாகும்

என்ற பாரதிதாசளின் கருத்து இதழினைச் சமூகத்தில் உயர்த்திப் பிடித்தமை அறியப்படுகின்றது. தற்கால ஈழ இணைய இதழிகளில் மலையக நாட்டுன் மக்களின் செய்திகளும், சனாமி பற்றிய கவிதைகளும் மிகுதியாக இடம் பெறுகின்றன. சமூகப் பாதிப்பினை வெளிப்படுத்தும் பான்மையில் அமைந்துள்ளன.

இணையம் ஓர் ஆவணக் காப்பகம், ஆய்வு மூலங்களின் இருப்பிடம் இதன் மூலம் நிறையச் செலவுசெய்து 300-1000 வாசகர்களை அச்சு மூலம் அடைவதைவிடச் சில ஆயிரம் வாசகர்களைச் செலவே இல்லாயல் அடைந்துவிட முடியும்.

இணையம் சிலருக்கு மட்டும் கிட்டும் கனியாக இருந்த நிலை மாறி இன்று அனைவருக்கும் எளிதாகக் கிடைக்கும் கருவியாகத் திகழ்கிறது. இன்றைய அனைத்து அதிர்வகளையும், உலக அளவில் உடனுக்குடன் பரிமாறிக் கொள்ளும் இணையத்திற்கு ஈடுகொடுத்துள்ள தமிழ் வளர்ச்சி வருங்காலத்தில் இன்னும் துரிதமாக இருக்கும் என்பதில் சிறிதும் ஜயமில்லை.

இணையத்தில் மட்டுமே இடம்பெறும் இதழ்களை இணைய இதழ்கள் என்று குறிப்பிட வேண்டும். பிரபல தமிழ்நாளிதழ்கள் இணைய முகவரியைப் பெற்றுள்ளன. இருப்பினும் இவற்றை இணைய இதழ்கள் எனக் கருதமுடியாது. இணையத்தில் மட்டுமே செய்திகளைத் தருகின்ற இதழ்களே இணைய இதழ்கள்.

இவை அனைத்திலும் உள்ள செய்திகளை தேடலின் போது கிடைக்கும்.

துணை நால்கள்

1. றமிஸ் அப்துல்லா - இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் (1841-1950).
2. சோ. கலைவாணி - பத்திரிகைக் கலை.
3. லேனா தமிழ்வாணன் - உலகப் பத்திரிகைகளின் தொற்றமும் வளர்ச்சியும்.
4. முனைவர் ஈஸ்வரன், முனைவர் சபாபதி - இதழியல்.

அயலகத் தமிழ் இதழ் ‘இந்து சாதனம்’
(இலங்கை யாழ்ப்பாணப் பழந்தமிழ் இதழ்)

முனைவர் இல.செ.திருமலை
உதவிப் பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை, பச்சையப்பன் கல்லூரி
சென்னை 600 030

முன்னுரை

தமிழகத்தைப் போலவே இலங்கையிலும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பத்திரிகைகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி, இலக்கியம் மாத பிரச்சாரங்களின் பங்களிப்பு முதன்மை பெற்றிருந்ததை அறிய முடிகின்றது. இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் கிறித்துவ சமயப் பாதிரிகளின் இதழியல் வழிப்பட்ட சமயப் பிரச்சாரத்தையும், மத மாற்ற நடவடிக்கைகளையும் எதிர்த்து தோன்றிய ‘இந்து சாதனம்’ பழந்தமிழ் அயலகத் தமிழ் இதழாக அறிய முடிகின்றது.

இந்து சாதனம்

நூற்றாண்டைக் கடந்த ‘இந்து சாதனம்’ என்னும் யாழ்ப்பாண பழந்தமிழ் இதழ் முதன் முதலில் இரு மொழி இதழாக (தமிழ்-ஆங்கிலம்) 11.9.1889, புதன்கிழமை சுபதினத்தில் மாதமிருமுறையாகவும், தமிழில் ‘இந்து சாதனம்’ என்றும், ஆங்கிலத்தில் இந்து ஆர்கன் (Hindus Organ) என்றும் பெயரிடப்பட்டு வெளிவந்ததை அறியமுடிகின்றது. இந்து சாதனம், இலங்கைத் தமிழ்ச் சைவ சமூகத்தின் தனிப்பெரும் செங்கோலாகத் திகழ்ந்து, சைவம், தமிழ், இலக்கியம், சரித்திரம், அரசியல், துறைகளில் நலன் பேணும் பிரதியாக விளங்கியதையும் அறியமுடிகின்றது. அது மட்டு மல்லாமல் யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றிய அனைத்துக் கல்லூரிகளின் தோற்ற வளர்ச்சி கருக்குப் பிரசாரப் பத்திரிகையாகவும் இருந்ததையும் அறிய முடிகின்றது.

இந்து சாதனப்பத்திரிகையின் முகத்தோற்றம்

குறிப்பு : இந்த இந்து சாதன பத்திரிகையின் முகத்தோற்ற வடிவத் தினை பழந்துமிழ் இதழ்கள் பெ.சு.மணி, டிசம்பர் 2004, வெளிவந்த புத்தகத்தின் முகப்பு அட்டைப்பகுதியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

இந்து சாதனமும் அதன் ஆசீரியர்களும்

இந்து சாதனத்தின் முதல் ஆசீரியராக த. கைலாசப்பிள்ளை அவர்களும், அவருக்குப்பின் திரு. பொ. கார்த்திக்கேக அவர்களும், அவரைத்தொடர்ந்து யில்.வே.திருஞானசம்பந்தன், கதிரைவேற்பிள்ளை, டி.செல்லப்பிள்ளை, திரு. ஏ.சபாபதி, எம். சும்பாத்தின சிங்கே, வி. நாக லிங்கம், எம்.எஸ். ராஜாத்தினம், எ.வி.குலசிங்கம், டி.முத்துசாமியில்லை மற்றும் கொழும்பு பல்கலைக்கழக கல்லூரியில் தமிழ் விரிவுரையாளராக இருந்த திரு. ச.பெரியதும்பி தமிழ் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளதையும், தமிழ் இன வரலாற்றைப்பற்றிய நூட்பமான கட்டுரைகளை திரு. குணசேகரம் அவர்கள் எழுதித் தொடர்ந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.¹

இந்து சாதனமும் - சுவாமி விவேகனந்தரும்

ஆங்கில இந்து சாதனம் - இந்து ஆர்கன் யாழ்ப்பாணத்தில் சுவாமியை வரவேற்க முன்சென்றோர்களும் பெயர் பட்டியலையும், வரவேற்பு வைபவத்தையும் பிப்ரவரி 3, 1897இல் விளக்கி எழுதியதையும் அறிய முடிகின்றது.

‘இந்து சாதனம்’, சுவாமி விவேகானந்தரின் யாழ்ப்பாண வெற்றியிலாகச் செய்திகளைக் கொண்டாடி விரிவாக எழுதி வந்த பொழுது, கிறித்துவ சமய இருமொழி டான் ‘உதயதாரகை’ (ஆங்கிலத்தில் ‘மார்னிங் ஸ்டார்’) சுவாமி விவேகானந்தர் எதிர்ப்புப் பிரசாத்தில் முனைந்திருந்ததை அறிய முடிகிறது.

எனவே உதயதாரகைக்கும், இந்து சாதனத்திற்கும் இடையே சமயப் பிரசாரப் போர் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தச் சூழலில் சுவாமி விவேகானந்தரின் யாழ்ப்பாண விஜயம் மேலும் தீவிரமடைந்தது. 17.2.1897இல், ‘ஸ்ரீவிவேகானந்த சுவாமிகளும் கிறிஸ்தவர்களும்’ எனும் தலைப்பில் உதயதாரகை மது எதிர்த் தாக்குதல் தொடுத்ததையும் இங்கு அறிய முடிகின்றது.

உதய தாரகைக்கும், இந்த சாதனத்திற்குமிடையே சுவாமியையை மையாகக் கொண்டு நிகழ்ந்த பிரசாரப் போரின் செய்திகள் ‘இலங்கையில் இராமகிருஷ்ணர் இயக்கம் - 1997 பெ.சு. மணி, எனும் நூலில் விரிவாகத்

தரப்பட்டுள்ளது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும், சுவாமி விவேகானந்தரின் மேலை நாட்டுப் பயணத்தால் இந்து சமயத்திற்குக் கிடைத்தப் பலன்களைப் பேருவகையுடன் ‘இந்து சாதனம்’ அக்டோபர் 18, 1899ஆம் இதழில் ‘சைவ சமய நிலை’ எனும் தலையங்கத்தில் விரிவாக எழுதியுள்ளதையும், அந்தச் செய்தியை தலையங்கத்தின் இறுதியில் கூறப் பட்டதையும் காணும்பொழுது,

எம். சமயாபிமானிகள் இங்கே இன்றும் சிறிது கால முயற்சி செய்ய முடிமத் விவேகானந்த சுவாமிகள் மேலைத் தேசந்தோறும் சென்று எம் சமயவொளியை துவக்க சிறிஸ்து மத பேதங்கள் யாவும் அடியற்றுப் போய்விடும். அப்போது எமது இந்து சமயம் உலக முழுவதுக்கு மேக சமயமாய் விளங்கும். இது சத்தியம்! சத்தியம்! அமெரிக்க முதலிய மேலைத் தேசங்களிலே அக்கிறிஸ்து சமயம் அதைவாடி நிற்றலே இதற்குச் சான்றாகும்.²

சுவாமிஜியின் இரங்கல் குறித்து இந்து சாதனம்

1902ஆம் ஆண்டு ஜூலை 16ஆம் தேதியன்று இந்த சாதனத்தில் ‘பூர்விவேகானந்த சுவாமியவர்கள் சிவபதமடைந்தார்கள்’ எனும் தலையங்கம் வெளிவந்தது. “ஜையயோ இம்மகானை இழிக்க நமது சமயத்தான் செய்த தவக்குறை வென்னோ அறியோம்” என அரற்றி புலம்பியது தலையங்கம்.

‘இந்து ஆர்கன்’ கூட ஜூலை 16, 1902இல் சுவாமிஜியின் மறைவு குறித்து இரங்கல் தலையங்கம் எழுதியது. சுவாமிஜியின் வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை விளக்கி எழுதப்பெற்றத் தலையங்கத்தின் ஒரு பகுதி தமிழாக்கத்தில் பின்வருமாறு காணப்பெறும்போது,

சுவாமி விவேகானந்தர் மறைவில் இந்து சமூகத்தில் மிக ஆழந்து உண்மையான துக்கவுணர்வு பரவியுள்ளது என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. ஜந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் யாழ்பாணத்திற்கு வந்தார். இந்துக்கள் அவருக்கு மகிழ்ச்சிப் பெருக்குடன் இதயப் பூர்வமான வரவேற்பளித்தனர். அவருடைய ஒப்பற்ற பேச்சாற்றலாலும், சமயவுணர்வின் கட்டராளியாலும் இந்துக்கள் மட்டுமல்லாது, கிறிஸ்துவர்களும் கூடியிருந்த அவையோரை உணர்ச்சி பொங்கக் கிளிர்க்க வைத்தது சுவாமிஜியின் இந்த வருடகை. இங்கு இந்து சமய மறுமலர்ச்சிக்குரிய முக்கிய நிகழ்வாக என்றென்றும் நினைவிற்குரியதாகும்.

நவீன காலத்தில் சந்தேகத்திற்கிடமெல்லாம் இந்து சமயத்தைப் பரப்பும் பணியில் மக்கத்தானவர். மற்ற அனைத்து இந்து சமயத்

இந்து சமயத் துறவிகளும் சீர்திருத்தக்காரர்களும், தங்கள் செயற்களத்தை இந்திய எல்லைக்குள்ளேயே அமைத்துக் கொண்டவர்கள். ஆனால் சுவாமி இந்திய எல்லையைச் தாண்டி அமெரிக்காவிலும், ஐரோப்பாவிலும் இந்து சமயத்தைப் போதித்தார். தொன்மை வாய்ந்த இந்து சமயத்தின் ஆண்மைகளை அந்தக் கண்டங்களில் உள்ள பெரும்பான்மையான மக்கள் புரிந்துகொள்ளச் செய்தார். பலரைத் தம் கொள்கையுடன் இசைவழக்செய்தார். மேற்கு நாடுகளில் தாம் தொடங்கி வைத்துப் பணியைத் தொடர்ந்து செய்ய மற்றவர்களுக்கு அவர் பயிற்சியளித்த போதிலும், அவருடைய மறைவு இந்து சமயத்திற்கு ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பாகும். அவரிடத்தை நிறைவு செய்வதற்கு நீண்ட காலமாகும்.³

‘இந்து சாதனம்’ அவ்வப்பொழுது சுவாமிஜி பற்றியச் செய்தி களையும், சொற்பொழிவுகளையும் வெளியிட்டு வந்தது. ‘இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸ அவர்களின் சீவிய சரித்திரமும் அவர் உரைத்த போதனைகளும்’ எனும் தலைப்பின் தொடர் கட்டுரைகளையும் 1899ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 9ஆம் தேதி முதல் ‘இந்து சாதனம்’ வெளியிட்டு வந்ததை இங்கு அறியத் தக்கதாகும்.

இந்து சாதனமும் - பரதியும்

08.09.1906ல் பாரதியாரின் இந்தியா உரை இதழில் அழியாப் புகழ்கொண்ட பழங்காலத் தமிழ் மாது என்னும் தலையங்கம் வெளியிடப் பெற்று, ‘Like the brands of puranasabu’ புறநானாற்றுப் பாணர்களைப் போன்று என்று தோழர் வி.சக்கரை செப்தியார் பாரதியாரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் வருடாந்திரக் கூட்டமொன்றில் அன்றைய சென்னை மாநிலக் கல்லூரியின் தமிழ்ப் பண்டதூரான உ.வே.சாமிநாதர்யார், புறநானாற்றுப் பாடல் ஒன்றை விளக்கிப் பேசினார்.இந்தப் பாடலைப் படைத்தவர் சங்க காலம் பெண்பாற் புலவர் காக்கை பாடனியார் நக்செள்ளையார்.

இந்தத் தலையங்கக் கட்டுரையில் பாரதியார், ‘புறநானாறு’ பற்றிய தம் கருத்தை பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளதை அறிய முடிகின்றனது. அதாவது, ‘புறநானாறு’ என்னும் அரிய தமிழ் நூல் எத்தனையோ பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் தொகுக்கப்பட்டது. பின்னிட்ட நூல்களைப் போல இது புராணக் கதைகளை விரிக்கும் தன்மை

உடையதில்லை. அக்காலத்தில் தமிழ்நாடு இருந்த நிலைமையையும் தமிழ் மன்னர்கள் செய்த போர்களையும் இன்னும் பல இயற்கைச் செய்திகளையும் விளக்கிக்கூறுவது.

புறநானாற்றுப் புதையலைக் கண்டெட்டுத்து அச்சிட்டு உதவிய ஏடு காத்த பெம்மன் உ.வே.சா.வின் முற்கூறிய பாடலின் விளக்கத்தைப் படித்த பாரதியார், புறநானாற்று வீரத்தாயின் வீரவுணர்ச்சியை தமது தேசபக்தி உணர்ச்சி பிரசாரத்திற்கு பயன்படுத்திக்கொண்டார். இத்துறையில் பாரதியார் முன்னோடியாவார். “இந்தப் பெருமாட்டியின் பெயர் இப்போது தெரிய இடமிடல்லை. இவளைப்போன்ற தாய்மார்கள் பாரத கண்டத்திலே இக்காலத்தில் அரேகர் பிறக்குமாறு ஈசன் அருள் புரிந்தாலல்லவோ நமது குறைகளுக்கெல்லாம் முடிவு ஏற்படும்” என்று தேசியப் புது பார்வையில் புறநானாற்றுச் செய்தியை அனுகூ முதன் முதலில் வழிவகுத்தார், பாரதியார்.⁴

பாரதியாரின் இந்த தலையங்கக் கட்டுரையை ‘இந்து சாதனம்’ 1906ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 3ஆம் தேதி இதழில் (ப.27) “பாரதியாரின் ‘இந்தியா’ வில் இருந்து (அனுவாதம்) அழியாப் புகழ்கொண்ட ஓர் பழங்கால மாது” எனும் தலைப்பில் மறுபிரசாரம் செய்தது.

பாரதியாரின் ‘இந்தியா’வில் இருந்து மட்டுமல்லாமல் தமிழ்த் தென்றல் திரு வி.க.வின் ‘நவசக்தி’ மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ‘செந்தமிழ்’ முதலான இதழ்களில் இருந்தும் சில பல செய்திகளைக் கட்டுரைகளை இந்து சாதனம் வெளியிட்டுள்ளதை இங்கு கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

முடிவுரை

அரசியல் நிகழ்வு, இலக்கிய நிலை, சமயம், சமூகம், நோக்குகளில் யாழ்ப்பாண வரலாற்றை ஆய்வுதற்கும், 115 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தொடர்ந்து வெளிவரும் ‘இந்து சாதனம்’ சமய முரண்பாடுகளைத் தாங்கிக் கொண்டு ஈடுகொடுத்து ‘ஸமூத்துத் தமிழ் சைவத்தின் தனிச்செங்கோல்’ என்ற பெருமையுடன் வீரு நடைபோடும் பழந்தமிழ் இதழாக தொடர்ந்து இலக்கிய பணியைச் செய்துக்கொண்டிருக்கின்றது என்றால்; அது மிகையாகது.

சான்றிறண் குறிப்புகள்

1. பழந்தமிழ் இதழ்கள், பெ.ச. மணி, டிசம்பர் 2004, ப. 346.
2. பழந்தமிழ் இதழ்கள், பெ.ச. மணி, டிசம்பர் 2004, ப. 334.

3. பழந்தமிழ் இதழ்கள், பெ.சு. மணி, டிசம்பர் 2004, ப. 335.
4. பழந்தமிழ் இதழ்கள், பெ.சு. மணி, டிசம்பர் 2004, ப. 340.

துணை நால்கள்

1. பழந்தமிழ் இதழ்கள், பெ.சு.மணி.
2. தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் ஒரு காலகட்டம் (1831-1892)

உதவிய வலைத்தளங்கள்

1. www.google.com
2. www.tamil.wikipedia.com
3. tamiljournal.com

ஈழத்தில் தமிழ் அகராதி முயற்சிகள் (1939 வரை)

திரு. ஞா. பாலச்சந்திரன்
இலங்கை

கட்டுரை நோக்கம்

தமிழ் அகராதிகளின் உன்னத படைப்பான Tamil Lexicon எனில் யாழ்ப்பாண கு.வெ. கதிரைவேற்பிள்ளையின் அகராதியைப் பற்றிக் குறிக்குமிடத்துத் “தமிழ் அகராதிகளில் மீண்டுமொரு பாண்டித்திய முயற்சி யாழ்ப்பாணத்திலே மேற்கொள்ளப்பட்டது” (1904) என்று குறிக்கப் பட்டுள்ளது. அகராதியியலுக்குச் சிறந்த பங்களிப்புச் செய்த ஈழத்து முயற்சிகளை ஒருமித்துத் தரமுயல்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

அவையடக்கம்

அகராதியியலுக்கான ஈழத்து முயற்சிகளை ஒருமித்துத் தரமுயல்வதென்பது பரந்ததொரு பணியாகும். ஆனாலும், இவ்விடயம் ஆராய்ச்சிக்கு எடுக்கப்பட்டு, ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும் எனும் தாகத்தில் இத்துறையில் அதிகம் பரிசுயமில்லா நான் முயல்கின்றேன். பிழைகளையும் முழுமைத்துவமின்மையையும் பொறுத்துக் கொள்ளவும்.

இக்கட்டுரையிலே குறிக்கப்படும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளுக்கான மூல ஆதாரங்கள் கட்டுரையிலும், கட்டுரையின் இறுதியிலும் தரப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் வழுக்கள் காணப்படுமிடத்து, அதற்கு பொறுப்பாளிகள் மூல ஆதாரங்களை ஆக்கியோர்களே.

தொல்காப்பியத்தில் சொற்பொருள் விளக்கம்

தமிழ் இலக்கணத்தில் சொற்களை அவற்றின் தோற்ற மூலத்தின் அடிப்படையில் இயற்சொல், திரிசொல், வடசொல், திசைச் சொல் என நால்வகைப்படுத்தலாம். மேற்குறித்த சொல்வகைகளில் உள்ள எந்த ஒரு சொல் வகையையும் -அவ்வகைக்குள் அடங்கும் சொற்களை அவற்றின் இலக்கண இயல்பு அடிப்படையில் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என நான்கு வகைப்படுத்தலாம்.

“நானும் அவனும் வந்தோம்” எனும் வாக்கியத்தில் “நான்”, “அவன்” என்பன பெயர்ச்சொற்களும், “வந்தோம்” என்பது வினைச்சொல்லும் ஆகும். இவ்வாக்கியத்திலே “நானும்” “அவனும்” என்பனவற்றில் வரும் “உம்” இல்லா

விடில் வாக்கியம் பொருளியின்துவிடும். இந்த “உம்” இடைச் சொல் ஆகும். இடைச் சொல் ஆனது பொருளுடைய வாக்கியங்களை அமைக்க உதவுகின்றது. இடைச் சொல் பலவகைப்படும் “உம்” அவற்றுள் ஒன்றாகும்.

தொல்காப்பியார்,

எச்சம் சிறப்பே ஜெயம் எதிர்மறை
முற்றே எண்ணே தெரிந்தை ஆக்கமென்று,
அப்பால் எட்டே உம்மைச் சொல்லே

என்று “இடையியல்” பகுதியில் “உம்” என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் தந்து விளக்குகின்றார்.

அடுத்து, உரிச்சொல் என்பது உயிரற்ற பொருள்களுக்கு, உரிமை பூண்டு நிற்கும் குணம், தொழில் பண்புகளை உணர்த்தும் சொல்லாகும். ஆறுமுக நாவலரின் இலக்கணச் சுருக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு உரியியலை, அட்டவணை 1இல் உள்ளது போன்று, அட்டவணைப்படுத்தலாம். உயிரல்பொருள்களின் தொழிற் பண்புகளான ஓலித்தல், வெடித்தல், பழுது போன்றன உயிர்ப் பொருள்களுக்கும் பொருந்தும் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்க.

உரிச்சொல்			
உயிர்ப்பொருள்கள்	உயிரல்பொருள்கள்		
குணப்பண்பு	தொழிற்பண்பு	தொழிற்பண்பு	குணப்பண்பு
அறிவு	உண்ணல்	ஓலித்தல்	வட்டம்
அச்சம்	உடுத்தல்	வெடித்தல்	வெண்மை
மானம்	உறங்கல்	பழுது	புளிப்பு

அட்டவணை 1

தொல்காப்பியார்,

“பழுது பயன் இன்றே”

என்று “உரியியல்” பகுதியில் “பழுது” என்ற சொல்லுக்குப் “பயனில்லாமை” என்று பொருள் தருகின்றார்.

ஆக, சொற்களுக்குப் பொருள் குறித்துத் தொகுக்கும் வழிமை தமிழின் முதல் நூலான தொல்காப்பியத்திலேயே தொடங்கிவிட்டது என்பது உண்மை. தமிழிலக்கணத்தைக் கடறும் தொல்காப்பிய நூலில், சொற்களுக்குப் பொருள் தருவது நோக்கமல்லாதவிடத்தும், இடையியலில்

இடைச்சொற்களுக்கும், மரபியலில் மரபுச் சொற்களுக்கும் ஆங்காங்குப் பொருள் விளக்கப்பட்டுள்ளது [01]. அத்துடன் பிற இயல்களில் இலக்கணக் குறியீடுகள், மரபுக் குறியீடுகள் ஆங்காங்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியத்தின் உரியியலைப் பொறுத்தவரையில், முழு இயலும் சொற்பொருள் விளக்கப் பகுதியாகும். இப் பகுதியில் 120 உரிச்சொற்களுக்கு [02] தொல்காப்பியர் பொருள் கூறியுள்ளார். இதனை நியாயப்படுத்துவதற்காக உரியியல் பகுதிகளின் தொடக்கத்திலே

வெளீப்படு சௌல்லே கீளத்தல் வேண்டா
வெளீப்பட வாரா உரிச்சௌல் மேன

என்பதன் மூலம், வெளிப்படையாக எளிதில் பொருள் தெரியும் சொற்களை விட்டுவிட்டு அரிய சொற்களுக்கு (தொல்காப்பியர் கால வழக்கில்) மட்டுமே பொருள் தரப்பட்டுள்ளது என்கிறார் தொல்காப்பியர்.

எழுத்தெனப் படுவ
அகரமுதல் னகர இறுவாய்
முப்பல்கிடென்ப

எனும் சூத்திரத்தின் வாயிலாக அ-கரம் தொடங்கிய எழுத்துவரிசை தொல்காப்பியத்தில் குறிக்கப்பட்டிருப்பினும் உரியியல் பகுதியில் உள்ள 120 சொற்கள் அகர வரிசையில் அடுக்கப்படவில்லை. அக்கால வழுமையில் மனனம் செய்ய இலகுவாக நூற்பா வடிவத்தில் தரப்பட்டுள்ளது.

நிகண்டுகள்

தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்னர் எழுந்த நன்னால் உட்பட அனேக இலக்கண நூல்களில் சொற்பொருள் விளக்கப்பகுதி இடம்பெற்றுள்ளது. இருப்பினும், தொல்காப்பியக் காலத்தில் சொல்லிலக்கணத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்த சொற்பொருள் விளக்கப் பகுதி, நாளைடையில் சொல்லிலக்கணப் பகுதியிலிருந்து பிரிந்து ஒரு தனிக்கலையாயிற்று. தொல்காப்பிய உரியியலின் வேலையைப் பிற்காலத்தில் தீவாகரம், பிங்கலம், சூடாமணி முதலிய நூல்கள் தனியே எடுத்துக் கொண்டன [03]. இவற்றிலே சொற்பொருள் விளக்கம் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. இந்நூல்கள் “நிகண்டு” எனப் பொதுவாக அழைக்கப்பட்டன. ஆனால், இந்நூல்களில் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல், வடசொல், திசைச்சொல் எனப் பல்வகைச் சொற்களும் பரந்த அளவில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றிலும் மனனம் செய்ய இலகுவாகச் சொற்பொருள் விளக்கங்கள் நூற்பா வடிவத்திலே அமைந்துள்ளன.

நிகண்டு நூல் வரிசையிலே 8ஆம் - 9ஆம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் சேந்தன் என்பவரின் ஆதாவில் திவாகரால் இயற்றப்பட்ட திவாகரம் எனும் நூலே முதன்மையானது. இது 12 தொகுதிகளாகப் பிரிக்கட்டு 9500 சொற்களுக்கு விளக்கம் தருகின்றது [03]. இதன்பின்னர் 13ஆம் நூற்றாண்டுக்குள்ளான காலப்பகுதியில் 15800 சொற்களைக் [04] கொண்டு (சில நூல்கள் 14700 எனக் குறிக்கின்றன [02]), பிங்கல்வால் பிங்கலந்தை (பிங்கலம்) எனும் நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்பின்னர் மேலும் பல நூல்கள் எழுந்திருப்பதற்கான சான்றாதாரங்கள் ஆங்காங்குக் கிடைப்பினும் 1520 ஆம் ஆண்டாவில் 11000 சொற்களைக் கொண்டு மண்டல புருடால் ஆக்கப்பட்ட சூடாமணி நிகண்டு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இன்று நாம் திவாகரம், பிங்கலந்தை என்பனவற்றைப் பொதுவாக நிகண்டுகள் என்று அழைப்பினும், “நிகண்டு” எனும் பெயரை முதலாவதாகத் தனதாக்கிக் கொண்ட பெருமை சூடாமணி நிகண்டையே சாரும் [02]. “நிகண்டு” என்பது வேதாகமத்தில், வேதச் சொற்களின் பொருளை ஆராயும் நிருத்தத்தின் ஒரு பகுதியாகும் வடமொழிச் சொல்.

இதனைத் தொடர்ந்து பல நிகண்டுகள் 20ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கக் காலம் வரை எழுந்துவண்ணம் இருந்தன. இன்று ஆராய்ச்சி யாளர்கள் 30 - 50 வரையிலான நிகண்டுகளை இனங்கண்டுள்ளார்கள்.

ஸமுத்தில் நிகண்டுகள்

ஸமுத்துடன் நிகண்டுகள் சார்ந்த விபரங்கள் மிகவும் குறைவாகவே எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. ஆனால், நிகண்டின் பயன்பாடு இலங்கையில் பரந்து காணப்பட்டுள்ளது என்பதை ஆங்காங்கு உதிரியாகக் கிடைக்கும் தகவல்கள் எமக்குத் தருகின்றன.

1. Philip de Melho - 1723 இல் கொழும்பில் பிறந்து 1753இல் யாழ்ப்பாணத்திற்குச் சென்றார். இவர் செந்தமிழில் தேர்ச்சிபெற்று மண்டல புருட் செய்த சூடாமணி நிகண்டின் 2ஆம் தொகுதிக்கு அநுபந்தமாக 20 உவமைப் பாடல்களை இயற்றிச் சேர்த்துள்ளார். மாணிப்பாயில் அச்சுக்கப்பட்ட நிகண்டில் (1856 [01]) “மெல்லோ பாதிரியாற் செய்யப்பட்ட உவமைப் பாட்டுகள்” என இவை சேர்க்கப் பட்டுள்ளன. இவர் சூடாமணி நிகண்டின் 12 ஆம் தொகுதிக்கும் 100 பாடல்களை இயற்றியுள்ளார் எனத் தெரிய வருகின்றது. (பாவலர் சரித்தீ தீபகம் - ஆ. சதாசிவம்பின்னை 7ஆம் பதிப்பு. பக் 214.)
2. 1820ஆம் ஆண்டு ஹறியற் வின்சிலோ அம்மையார் எழுதிய கடிதமொன்றில் “இங்குள்ளவர்கள் சொற்களின் கருத்தை

அறிவுதற்கு நிகண்டை, இராகத்துடன் மனப்பாடம் செய்வார்கள்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(யாழ்ப்பாண அகராதி 2ஆம் பதிப்பின் அஸிந்துரை - முனைவர் எஸ். சிவலிங்கராஜா.

3. ஆறுமுக நாவலர் (1822 - 1879) உரையெழுதிய நூல்களில் ஒன்று - சூடாமணி நிகண்டு.

(சமுநாட்டின் தமிழ்ச் சுடர்மணிகள் - மு. கணபதிப்பிள்ளை 1967, ப. 28)

4. ச. வல்வை. வைத்தியலிங்கம்பிள்ளை (1852-1901) - 1875 இல் சூடாமணி நிகண்டு நூலைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

(சமுநாட்டின் தமிழ்ச் சுடர்மணிகள், மு. கணபதிப்பிள்ளை 1967, ப. 28)

5. ‘உரிச்சொல் நிகண்டு’ பாண்டிச்சேரியில் 1840இல் பதிப்பித்ததைத் தொடர்ந்து 1858இல் யாழ்ப்பாணத்தில் ரா.ரா. அருணாசலம் சதாசிவம் பிள்ளையால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. 1905ஆம் ஆண்டு அ. குமார சுவாமிப் புலவரவர்களால் (1855 - 1922) செவ்வை யாக்கப்பட்டு மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்தில் பதிக்கப்பட்டது.

(Tamil Lexicon (1982 பதிப்பு - Volume I - அறிமுகம்)

6. சூடாமணி நிகண்டின் 11ஆம் பகுதி வேதகிரி முதலியாரால் குறிப்பு களுடன் மாற்றியமைக்கப்பட்டு ‘வேதகிரியார் சூடாமணி நிகண்டு’ எனும் நூலாக்கப்பட்டது. இது 1842இல் யாழ்ப்பாணத்தில் தான் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது [01].

7. அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் (1855 - 1922) சூடாமணி நிகண்டின் முதலாவது, இரண்டாவது தொகுதிகளுக்குச் சொற்பொருள் எழுதி அச்சிட்டார்.

(சமுநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதும், சி. கணேசையர், 2 ஆம் பதிப்பு - ப. 167)

இவற்றிற்கும் மேலாக வ. ஜெயதேவன் ஆவர்கள், ‘தமிழ் அகராதி யியல் வளர்ச்சி வரலாறு’ எனும் தமது நூலில் ஈழத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்ட 15ர்கும் மேற்பட்ட நிகண்டு நூல்களின் பதிப்புகளை நிரற்படுத்துகின்றார். இவற்றிலே திவாகரம், நேர்சொல் நிகண்டு போன்றவையும் அடங்கும். இப்பதிப்புகள் 1835 தொடக்கம் 1910 வரையிலான காலத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டவை.

மேற்கண்ட தகவல்கள் ஈழத்தில் நிகண்டுகள் பரந்தளவில் பயன்பாட்டியிலிருந்துள்ளன என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

திவாகரம் முதற்கொண்டு அனேக நிகண்டுகளில், ஆசிரியர்கள் சொற்களின் முதல் எழுத்தைப் பின்பற்றியே எழுதினார்கள். இது தொல்காப்பியை அமைந்துள்ளது போன்ற குத்திர அமைப்பாகும். இவற்றிலே ‘எதுகை’ அமைப்பிற்கு அதிகம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் மண்டல புரூட்டார், குடாமணி நிகண்டில் முதன்முறையாக ‘எதுகை’ அமைப்பைக் கருத்தில் கொண்டு அதன் 11ஆம் தொகுதியை அமைத்துள்ளார் [02].

மேற்குறித்த ‘எதுகை’ அமைப்பிலே யாழ்ப்பாணத்து, ச. வல்வை. வைத்தியலிங்கம்பிள்ளை (1852 - 1901) அவர்கள் 1874இல் சிந்தாமணி நிகண்டு எனும் 400 விருத்தங்களில் 3000 சொற்களைக் கொண்ட நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார் [05]. ஆசிரியரே இதற்கு உரையும் எழுதியுள்ளார். கீழ்க்கண்ட செய்யுளைக் காண்க [06].

சீர்சௌ செஞ்சடைக்கட் டிகழுமதிப் பிளவுதாங்கும்
ஏர்சௌ கீருகன்ற னினையல ரடியையேத்தி
நேர்சௌ யினைஞ்சுரோர்சௌற் கொருபொரு ஜேராயோரப்
பார்சௌ நிகண்டுசிந்தா மணியெனப் பகர்வனன்றே

சொற்களுக்குப் பல பொருள் கூறும் ஏனைய நிகண்டுகள் போல்ஸ்தாது, சொற்களுக்கு ஒரு பொருள் மட்டும் கூறும் முதலாவது நிகண்டு யாழ்ப்பாணத்து ச. வல்வை. வைத்தியலிங்கம்பிள்ளையின் சிந்தாமணி நிகண்டாகும். உளவியல் முறையில் மிகுந்த கவனம் கெலுத்தப்பட்டு இளைஞர்களுக்காக / மாணவர்களுக்காக (Specific domain) இலகு முறையில் இது எழுதப்பட்டுள்ளது [03]. வட சொற்கள் அதிகமாகக் கொண்டுள்ள நிகண்டு வரிசையில் இதுவும் ஒன்றாகும் [05].

தமிழில் அகராதிகள்

அகரம் + ஆதி = அகராதி, அகரம் என்றால் ‘அ’, ஆதி என்றால் “முதல்”, ‘அ’ எனும் எழுத்தை முதலாகக் கொண்டு தொடங்கிச் செல்வதால் அகராதி எனப்படுகிறது. சொற்களுக்குப் பொருள் கூறும் புயற்சியில் அகரவரிசையை உள்ளாக்கிக் கொண்ட பெருமை 1594 இல் “அகராதி நிகண்டு” எழுதிய சிதம்பர ரேவணச் சித்தரையே சாரும் [02]. இந்நால் முதல் எழுத்தை அகராதி வரிசையில் அமைத்துப் பொருள் கூறும் நிகண்டு ஆகும். இம்முயற்சி தமிழ் அகராதி இயலுக்கு (Tamil Lexicography) வித்திட்டது.

அகராதிகளில் பல வகைகள் உள்ளன. ஒரு மொழி அகராதி, இரு மொழிகள் அகராதி, கலைக்களஞ்சியங்கள் எனப் பலவகைப்படும்.

முனைவர் மு. தமிழ்க்குடிமகள், கு. வெ. கத்ரேவேற்பிள்ளையின் அகராதி மீள்பதிப்பு (1998) அணிந்துரையிலே, “இதுகாறும் 64 வகையான அகரமுதலிகள் வெளிவந்துள்ளன” எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

தமிழை அகராதியிலுக்குள் நுழைத்த பெருமை ஜோப்பியரையே சாரும். 1500களின் நடுப்பகுதியிலிருந்து தமிழ் அகராதியிலில் பல்வேறு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருப்பதற்கான தகவல்கள் கிடைப்பினும், Antao de Proenca (1625 - 1666) அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு 16546 சொற்களைக் கொண்ட தமிழ் - போர்த்திக்கேய அகராதியே முதன்முறையாக (1679) அச்சேறிய அகராதியாகும் [04].

முதலாவது தமிழ் அகராதி (ஒரு மொழி அகராதி) என்ற பெருமை 1732இல் வீரமாழனிவரால் (Father Beschi) ஆக்கப்பட்ட சதுரகராதியையே சாரும். இவ்வகராதி தமிழ் அகராதியிலுக்குத் திருப்பு முனையாக அமைந்தது. இது முழுமையாக 1824 ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது [02].

இதனைத் தொடர்ந்து இன்றைய க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதியின் விரிவாக்கிய திருத்திய பதிப்பு வரை (2008) பல நூற்றுக்கணக்கான அகராதிகள் தமிழிலே எழுந்துள்ளன. தற்பொழுது (2008) சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் (Tamil Lexicon) திருத்திய பதிப்பிற்கான ஆய்வுகள் நடந்துவருவது ஆரோக்கியமான விடயம்.

சுழுத்தில் அகராதிகள்

Henrique Henriques தமிழ் - போர்த்திக்கேய அகராதி

தமிழ் அகராதியிலுக்கு ஜோப்பியர்கள் ஆற்றிய பணி அளப்பரியது. இதன் தொடக்கமாக Henrique Henriques எனும் ஜோப்பியரைக் கொள்ளலாம். இவர்தான் முதலாகத் தமிழ் மொழி எழுதக் கற்றுக் கொண்ட ஜோப்பியர் எனத் தெரியவருகின்றது.

தமிழ் அச்சியிலின் தந்தை எனக் கருதப்படும் Henrique Henriques (1520 - 1600) 1549இல் தாம் வரைந்த கடிதமொன்றில் தமிழ்-போர்த்திக் கேய அகராதியொன்றை உருவாக்கி வருவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் ஈழத்தின் இருப்பினும் இந்நாளின் பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை. இவர் ஈழத்தின் மன்னார்ப் பகுதியில் 1561 - 1564களில் பணியாற்றினார். அதன்பின்னர்த் தமிழ்மையாக மொழியிலில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டு ஜோப்பா தமிழ்மையாக மொழியிலில் பணியாற்றினார். அதன்பின்னர்த் தமிழ் - போர்த்திக்கேய அகராதியை ஆஞ்சினார் என்று சரிவரத் தெரியவில்லை. இருப்பினும் 1594இல் எழுதப்பட்ட ‘அகராதி நிகண்டு’ தெரியவில்லை.

நூலிற்கு முன்னராக இது ஆக்கப்பாட்டுள்ளது என்பதற்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன. இதனடிப்படையில் தமிழ் மொழி கொண்ட முதல் அகராதி முயற்சிக்கு ஐரோப்பியர்களுக்கு உதவியவர்களில் ஈழத்தவர்களும் பங்கு வகிக்கிறார்கள் [04].

(Fr. Henrique Henriquez - was the first Tamil Scholar among the foreign missionaries. He composed 14 works in Tamil, including a grammar and lexicon - S. Rajamanickam, S. J., Padre Henrique Henrique: the Father of the Tamil Press, International Conference - Seminar of Tamil Studies, 1968.)

அனேகமான அகராதியியல் கட்டுரைகளில் Henrique இன் பெயர் தவறவிடப்பட்டும், இவர் ஈழத்தில் தொழில் புரிந்தார் எனும் தகவல் குறிக்கப்பாமல் தவறவிடப்படுவதால் உரு 5,6 இல் இவர் பற்றிய விவரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன [04].

Ignacia Bruno SJ - (Jaffna) Tamil Vocabulary

Ignacia Bruno SJ அவர்கள் (Jaffnapatnam) Tamil Vocabulary எனும் நூலைன்றை 30 வருடக் கால உழைப்பில் தயாரித்துள்ளார். இந்நூலானது 1666இல் முன்னாத் தயாரிக்கப்பட்டதாகத் தகவல்கள் இருப்பினும் இதன் பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை. 1679இல் பதிப்பிக்கப்பட்ட தமிழ் - போர்த்திக் கேய அகராதியின் முன்னுரையிலே இதனைப் பற்றிக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது [04].

Jacome Goncalves - Portuguese - Tamil - Sinhalese Dictionary

இலங்கையிலிருந்து எமக்குக் கிடைக்கப்பெறும் தமிழ் அடங்கிய பழைய அகராதி முயற்சியாக Jacome Goncalves அவர்களின் 1735 காலப் பகுதியில் எழுந்த போர்த்திக்கேய - தமிழ் - சிங்கள அகராதி அமைகின்றது. இது தற்பொழுது கொழும்பு ஆவணைத் தினைக்களத்தில் காணப்படுகிறது. உரு 7.

யாழ்ப்பாண அகராதி

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த கிறிஸ்தவ சங்கம் Joseph Knight அவர்களின் தலைமையில் 1833 ஆம் ஆண்டு தமிழ் - தமிழ், தமிழ்-ஆங்கிலம், ஆங்கிலம் - தமிழ் ஆகிய அகராதிகளை தயாரிக்க முயற்சிகள் எடுத்தது. இவற்றிலே பேருதவியாக இருந்தவர்கள் யாழ்ப்பாண சந்திரசேகர பண்டிதரும் Rev. Peter Parcivalவும் ஆவர். Joseph Knight அகராதிப் பணிகள் முடியுமுன்னரே இவ்வுலகை நீத்தார். இவரைத் தொடர்ந்து Levi Spaulding பணிகளைத் தொடர்ந்தார்.

1842ஆம் ஆண்டு Levi Spaulding தமிழ் - தமிழ் அகராதியை வெளியிட்டார். இது யாழ்ப்பாண அகராதி, மானிப்பாய் அகராதி, மனுவல் (Manaval) அகராதி என்று பலவாறு அழைக்கப்பட்டது. 58500 பதிவுகளைக் கொண்டு சதுரகராதி போன்று நான்கு மடங்குச் சொற்களைக் கொண்ட யாழ்ப்பாண அகராதியானது தமிழிலே எழுந்த முதலாவது முழுமைத்துவம் பெற்ற அகராதி என்று குறிக்கப்படுகிறது. இவ்வகராதியானது குறிப்பிடப்படுமாவு வடமொழிச் சொற்களையும் கொண்டுள்ளமை சிறப்பம்சமாகும் [02].

பிற்காலத்தில் Levi Spaulding னிலால் ஆங்கில-தமிழ் அகராதியும் அச்சிடப்பட்டது. Rev. Peter Parcivalவும் 1867 இல் ஆங்கில - தமிழ் அகராதியொன்றை வெளியிட்டுள்ளார். இவ்வகராதி ஆக்கத்தில் Parcivalஏற்கு அவர் ஈழத்தில் அதிபராகப் பணியாற்றியபோது பெற்றுக்கொண்ட அறிவு முதன்மை வகித்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

தாது மாலை - சங்கர பண்டிதர்

நீர்வேலி சங்கர பண்டிதரால் (1821-1891[07]) யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பட்ட “தாது மாலை” எனும் அகராதியில் வடமொழிச் சொற்கள் கிரந்த வரிவடிவத்தில் அகராதிகில் அமைக்கப்பட்டு இவற்றின் தாதுக்களின் பொருள் வேறுபாடுகள் தமிழில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வகராதி 1908இல் யாழ்ப்பாணத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவருகின்றது [01]. இதனைப்பற்றிய வேறு குறிப்புகள் பெறுவதில் சிரபம் காணப்படுகின்றது.

சைமன் காசிச்செட்டி அகராதிகள்

சைமன் காசிச்செட்டி ஆங்கில - தமிழ், சமஸ்கிருத - தமிழ் அகராதிகளை ஆக்கியுள்ளார் எனும் தகவல் கிடைப்பினும் அவ்வோலைச் சுவடுகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை [04]. ஈழத்தறிஞர் சைமன் காசிச்செட்டி (1807 - 1867) வாழ்ந்த காலத்திடிப்படையில் நோக்குமிடத்து இவர் செய்திருக்கும் சமஸ்கிருத - தமிழ் அகராதி முயற்சி, இவ்விருமொழிகளின் இணைப்பு அகராதி முயற்சியில் முதல் முயற்சியாகக் கொள்ளலாம். பதார்த்த பாஸ்கரம் எனும் கிரந்த (சமஸ்கிருத) - தமிழ் அகராதியே (1877) சமஸ்கிருத-தமிழ் அகராதியிலில் ஆச்சேறிய முதலாவது நூலாகத் தெரிகின்றது [03].

சைமன் காசிச்செட்டி அவர்கள் 'மலை அகராதி' எனுந் தாவரவியல் அகராதியொன்றையும் தொகுத்துள்ளார் [01]. இது பல பதிப்புக்களைக் கண்டுள்ளது.

இதனைத் தொடர்ந்து Samuel Fisk Green, Nicholson மயில்வாகனம் ஆகியோர் அடங்கலாகப் பல்வேறு ஈழத்தறிஞர்கள் தமிழ் அகராதிப் பணிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்தியிருந்தனர்.

அழிதான கோசம்

1902 இல் யாழ்ப்பாண - மாளிப்பாய் ஆ. முத்துத்தம்பி பிள்ளை எழுதிய “அபிதான கோசம்” எனும் நூலே தமிழ் அகராதியில் பிரிவில் கலைக்களஞ்சியங்களுக்கான முதல் நூல் ஆகும். பல்வேறு சிறப்புப் பெயர்களை அகர வரிசையில் கொண்டு விரிவான விளக்கங்களுடன் இந்நால் அமையப் பெற்றுள்ளது. உரு 9.

நா. கதிரவேற்பிள்ளை - அகராதி

1899 இல் முதற்பதிப்பு வெளிவந்ததாகக் தெரிய வருகின்றது. புலோலியூர் நா. கதிரவேற்பிள்ளையவர்கள் யாழ்ப்பாண அகராதியை விரிவுபடுத்தி இதைச் செய்துள்ளார்.

க.வை. கதிரவேற்பிள்ளை - தமிழ்ச் சொல் அகராதி / தமிழ்ச் சங்க அகராதி

தமிழ் அகராதி முயற்சிகளில் பலவிடங்களில் வழிகாட்டியாக இருந்த ஈழத்தவர்களுக்கு, வை. கதிரவேற்பிள்ளையின் பங்கு அளப்பரியது. இவர் தொகுத்த அகராதி தமிழ்ச் சொல் அகராதி அல்லது தமிழ்ச் சங்க அகராதி என வழங்கப்பெறுகிறது. இவ்வகராதி முயற்சி ‘த’கர வரிசையிலிருக்கும்போதே இவர் இறந்துவிட்டார். இவ்வகராதி பின்னர்ப் பல அறிஞர்களால் முழுமையாகக்கப்பட்டு, பகுதிகளாக 1910, 1912, 1923 களில் பதிக்கப்பட்டு முழுமைப்படுத்தப்பட்டது. 1998இல் மீன்பிரசுரமான பதிப்பின் அணிந்துரையில் முனைவர் தமிழ்க் குழுகன் அவர்கள், சண்முகம் பிள்ளை தம்நூலில் கீழ்க்கண்டவாறு குறித்துள்ளதாகக் கூறுகின்றார்.

“இரு சொற் பல் பொருள் விளக்கம் தரும்போது, பொருள்களை 1, 2 எனக் குறியிட்டுக் காட்டியிருப்பது புதுமை. மேலும் சொற்பொருளுக்கு அடிப்படை ஆதாரமான நூற்சான்றுகளையும் உதாரணம் என எடுத்துக்காட்டியது புது முயற்சி. சொற் பொருளுக்கு இலக்கிய, நூல்களிலிருந்து மேற்கோள் எடுத்துத் தந்த முதல் தமிழ் - தமிழ் அகராதி இருவே.”

அகராதிகள்

20ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்திலிருந்து பல அகராதிகள் தேவைகருதியும் அச்சுப்பதிப்பின் வசதிகாரணமாகவும் வரத்தொடங்கினார்.

அவற்றுள் சன்னாகம் அு. குமாரசுவாமிப் புலவரின் “இலக்கியச் சொல் அகராதி”யும், 1924 இல் பதிப்பிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணச் ச. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியாரின் “சொற்பொருள் விளக்கம்” அகராதியும் முக்கியமானவை.

ஞானப்பிரகாச அடிகள் - சொற்பிறப்பு, ஒப்பியல் அகராதி

இலங்கை ஞானப்பிரகாச அடிகள் தொகுத்த அகராதியே தமிழ் சொற்பிறப்பியல், ஓப்பியல் துறையில் வெளிவுந்த முதல் அகராதி ஆகும். இதன் காலம் 1939 - 1946. இவ்வகராதியில், எடுத்துக்கொண்ட ஒரு சொல், எந்த வேரிலிருந்து எப்படிப் பிறந்து உருவாகின்றது என்பது காட்பப்பட்டிருப்பதோடு, அத்தமிழ்ச் சொல் மற்றுய இந்திய மொழிகளிலும் ஜோப்பிய மொழிகளிலும் ஒத்த நிலையில் வழங்கப்படுகின்ற, அவ்வவ் மொழி உருவங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது இவ்வகராதியின் சிறப்பாகும்.[03].

நிறைவாக

தமிழ் அகராதியியலிலே தேவையான காலகட்டங்களில் முதன்மையான பல பணிகளை ஈழத்தவர்கள் செய்துள்ளார்கள். காலம் கடக்கும் முன்னர் மூலாதாரங்களைத் தேடி, அவற்றை ஆராய்ந்து, ஒருங்கே தொகுத்து, ஆவணப்படுத்த வேண்டியது எனது கடமை.

துணை நூல்கள்

1. தமிழ் அகராதியில் வளர்ச்சி வரலாறு - வ. ஜெயதேவன் - 1985.
2. Tamil Lexicon - Volume I - Reprint 1982.
3. தமிழ் அகராதிக் கலை - சுந்தர சண்முகனார் - 2001.
4. Colporal - A History of Tamil Dictionaries - Gregory James - 2000.
5. நிகண்டு நூல்களின் வரலாறு - பக் 61.
6. ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம் - சி. கணேசனம் - 2ஆம் பதிப்பு - 2006.
7. ஈழநாட்டின் தமிழ்ச் சுடர்மணிகள் - மு.. கணபதிப்பிள்ளை 1967.

கவிஞர் சேரனின் கட்டுரைத் தொகுப்புகளில் தமிழ்ச் சமூகமும், அரசியலும்

திரு. சி. கோபியா
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்த் துறை
அறிஞர் அண்ணா அரசு கலைக் கல்லூரி
நாமக்கல் - 637002

தமிழ்நாடும் இலங்கையும் அரசியல், மொழி, சமுதாயம், பண்பாடு எனப் பல துறைகளிலும் தொடர்பு கொண்டுள்ளன. தமிழார்வம் கொண்டு தமிழ் வளர்த்த ஆன்றோர் பலரையும் இலங்கை என்றெடுத்துள்ளது. அவர்களுள் ஒருவரான கவிஞர் சேரன் அரசியல், சமூகம், இலக்கியம், பயண அனுபவம் எனப் பல்வேறான துறைகளைக் குறித்துத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பல இதழ்களில் தொடர்ந்து கட்டுரைகளை வழங்கியுள்ளார். அக்கட்டுரைத் தொகுப்புகளிலிருந்து ஈழத்தமிழ்ச் சமூகம் குறித்தும் அச்சமூகத்தின் அரசியல் குறித்தும் இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகின்றது.

தமிழ்ச் சமூகம்

கல்தோன்றி மண் தோண்றாக் காலத்து முன் தோன்றிய தமிழர்கள் ஈழத்தின் இரண்டாவது தேசிய இனமாக வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களைப் பார்ப்பியப் பிரதேசங்களாகக் கொண்டு ஏனைய மாகாணங்களிலும் பரவி வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஈழத்துத் தமிழரின் சமூக அமைப்பானது சாதிப் பாகுபாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒன்றாகும். இச்சமூகத்தினைக் குறித்தும் அதன் சாதி அமைப்பினைக் குறித்தும் கவிஞர் சேரன் இவ்வாறு ஆராய்கிறார்:

என்பதுகளில் உரம் பெற்ற ‘மகத்தான்’ விடுதலைப் போராட்ட அலை சாதி வேற்றுமைகளை அடித்துச் சென்றுவிட்டது என்று ஒருபறம் வலியறுக்கல் நிகழ்கிறது. ஆனால் பல்வேறு தளங்களிலும் சாதி முறை இன்னும் வலுவாக இருப்பது மட்டுமல்ல இயக்கங்களையே சாதி அடிப்படையில் வியாக்கியானம் செய்யும் போக்கு பரவலாக இருந்து வருகிறது. (EPRLFஐ ஈழப்பள்ளர் Revolutionary Liberation Front என்றும், ENDLFஐ ஈழநாளர் Democratic Liberation Front என்றும் கேளி செய்யும் வழக்கு) மேற்கூறிய அவதானங்களில் இருந்து எவ்வகையான பொதுமைப் படுத்தப்பட்ட முடிவுகளுக்கு வராமுடியும் என்பது அல்ல நம்முடைய இப்போதைய பிரச்சினை. மாறாக இந்த அவதானங்களிலிருந்து ஒரு வகை

இரட்டைத் தன்மையும், ஆழமான விழுமியங்கள் பற்றி அக்கறையின்மையும் விரவியிருக்கும் ஒரு சமூகம் என்று நமது சமூகத்தைச் சொல்லலாம்” (சரிநிகர், ஜெ - பி.ப. 1991) எனத் தன் கருத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

மேலும் தமிழினத்தைப் ‘புலித்தமிழர்’ எனச் சிங்களவர்கள் விமர்சிப்பதனை ஏற்றுக் கொள்ளும் தமிழ்ச் சமூகத்தைப் ‘பறைத் தமிழனாய் இருப்பதைவிடப் புலித்தமிழனாய் இருப்பது எவ்வளவுதாரம் கொரவத்திற் குரிய விஷயம் என்பதில் எனக்கு அளவற்ற சந்தேகம். பறையர்களையும், புலையர்களையும் எண்ணய பலரையும் ‘தாழ்த்தப்பட்ட’ சாதிகளாக்கிய ‘பெருமை’யும் தமிழர்களுக்குதான் உண்டு’ (செந்தாமரை - 1993) எனத் தமிழ்ச் சமூகத்தை மிருகத்திற்கு இணையாகச் சிங்களவர்கள் குறிப்பிடுவதை ஏற்றுக்கொள்வதா என வண்ணமையாகச் சாழியள்ளார்.

இவ்வாறு ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தைக் குறித்துத் தனது பல்வேறு கட்டுரைகளில் தெரிவித்துள்ளார்.

அரசியல்

ஸ்வத்தின் 1956 ஆம் ஆண்டின் அரசியல் மாற்றத்தினையடுத்துப் பொதுவுடைமை அரசியற் கோட்பாடு இம்மக்களிடம் வர்க்க உணர்வை ஏற்படுத்தத் தொடங்கியது. தமிழ்ச் சமூகமானது ஈழத்தின் இரண்டாவது இனமாக இருப்பதனால் முதல் பிரிவினரின் ஆதிக்கத்திற்கும், அடக்குமுறைக்கும் உள்ளானது. தமிழ் மொழி, தமிழ் இனம் ஆகியவற்றிற்கு எதிராகப் பெரும்பான்மையினர் மேற்கொண்ட புறக்கணிப்பும், அடக்குமுறையும் இன உணர்ச்சியைத் தூண்டுவதாக இருந்தன. இந்த இனவெறியானது பலவிதமாகத் தமிழ் மக்களைத் தாக்கியது. அதனை அரசாங்கம் கண்டும் காணாமல் இருந்தது என்பதனைச் ‘சிங்கள இனவெறி அரசு தமிழ் மக்களைக் கொல்வதைக் கிரமமாக நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது. இதுபற்றிச் சிங்கள மக்களுக்கு ஒன்றும் தெரிவதில்லை. வடக்கு, கிழக்கில் என்ன நடந்தாலும் அதனை மூடி மறைத்துவிட்டுத் தெற்கில் சாதாரணமாக ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டு சென்றுவிடலாம் என்று நினைக்கிறது அரசு’ (செந்தாமரை - 1993) என்ற சேரனின் வரிகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

இக்கையை அரசாங்கத்தின் மேம்போக்கினால் ஒற்றுமையாக இருந்த தமிழ் - முஸ்லிம் இன மக்களிடையே பிரிவினை உண்டானதையும் அதன் விளைவையும் ‘தமிழ் முஸ்லிம் உறவுகள் வடக்கிலும் தெற்கிலும் ஆரோக்கியமானவையாக இருந்து வந்துள்ளன. கிழக்கில் தமிழ் - முஸ்லிம்களின் கிராமங்களின் அமைவு மறைமை, நிலம் பயிர்செய்கை

போன்ற காரணிகளாலும் (அம்பாறை மாவட்டத்தின் 75% நெல் நிலங்களும், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 25% நெல் நிலங்களும் மூஸ்லீம் மக்களுடையவை) அவ்வப்போது இரண்டு இனக் குழுக்களிடையேயும் விரிசல்கள் கிளர்ந்தாலும் 1985 வரை பொயிய அளவு மோதல் எதும் ஏற்பட வில்லை. உண்மையில் சிங்கள மேலாதிக்கமே நிலத்தையும் குடியேற்றத்தையும் பொறுத்தவரை தமிழ் - மூஸ்லீம் இனக் குழுமங்களுக்குப் பொது எதிரியாக இருந்தாலும் இப்போது பொது எதிரி பின்தள்ளப்பட்டாயிற்று. சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிற போதெல்லாம் தமிழ் மக்களும் மூஸ்லீம் மக்களும் ஒருவரை ஒருவர் கொண்டும் உடைமைகளை அழித்தும் வருகிறார்கள்' (சரிநிகர், செப் - அக். 1990) இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

புலம் பெயர்தல்

அரசாங்கத்தின் மெத்தனப் போக்கினால் ஏற்பட்ட பலவிதப் போராட்டங்களில் தமிழ்ச் சமூகமானது பலவித இழப்புகளையும் சந்திக்க வேண்டிய சூழல் உருவானதால் அம்மக்கள் புலம் பெயரத் தொடங்கினார்.

புலம் பெயர்தல் என்பது தமிழ் மக்களுக்குப் புதிதல்ல. சங்க காலத்திலேயே பொருள் தேடவும், போரின் பொருட்டும் இம்மக்கள் புலம் பெயர்தலை நிகழ்த்தியமை குறித்து நமது சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால் இன்றைய ஈழத் தமிழ்ச் சமூகமானது அரசியல் சூழ்சியினால் புலம் பெயரவேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கின்றனர். இதனைச் சேர்ந் 'சமூகவியல் ரீதியில் குடா நாட்டுக் குடியானவர்களின் வர்க்க நிலை, சொந்தமாக உள்ள நிலம் போன்ற பல காரணிகளால் இதனை விளங்கப்படுத்த முடியுமென்றாலும் குடா நாட்டுத் தமிழர்களின் புலப் பெயர்ச்சி கவாரசியமான சமூக மானிடவியல் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தத் தகுந்தது என்பதில் இரு கருத்துகளிருக்க முடியாது."

'அரசு யந்திர அடக்கமுறையின் அகோரம் என்பத்து மூன்றிற்குப் பிறகு எல்லா வர்க்கத்தினரையும், எல்லாச் சாதியினரையும் மேற்கு நோக்கிப் புலம் பெயர வைத்தது.'

'இது தமிழ் மக்களைப் பொறுத்து மட்டும் குறிப்பான விடயமில்லை. உலகில் எங்கெங்கு விடுதலைப் போராட்டங்களும், யத்தங்களும் இடம் பெறுகின்றனவோ அங்கங்கிருந்தெல்லாம் ஒரு தொகுதி மக்கள் பல வழிகளிலும் புலம் பெயரத்தான் செய்கிறார்கள்' (சரிநிகர், பெப்-மார்ச் 1991) எனக் கட்டிக் காட்டுகின்றார்.

இவ்வாறாகப் புலம் பெயராயும் ஈழத் தமிழ்ச் சமூகமானது மற்ற நாடுகளில் அகதிகளாகத் தஞ்சமடைகின்றனர். புலம் பெயர்தல் என்பது

தமிழர்களுக்கு மட்டுமன்றி அனைத்து மக்களுக்கும் பொதுவான ஒன்று என்பது குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்றாகும். இருப்பினும் தஞ்சமும், புகலிடமும் கோரி மற்ற நாடுகளில் விண்ணப்பிக்கக் கூடியவர்களுள் அதிகமான இடத்தை வகிப்பவர்கள் இலங்கைத் தமிழர்களே. அதுபோன்று தஞ்சமும் புகலிடமும் அளிக்கக் கூடிய நாடுகள் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கே முதலிடம் கொடுக்கின்றன. இச்செய்தியினை உறுதிப்படுத்தும் வண்ணம் சேரனின் கட்டுரைத் தொகுப்பில் புள்ளி விவரத்தோடு கூடிய கட்டுரை ஒன்றும் இடம் பெற்றுள்ளது என்பது குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

முடிவுரை

கவிஞர் சேரனின் கட்டுரைகள் ஈழத்தமிழ்ச் சமூகமானது எவ்வித முன்னேற்றமும் இன்றிக் காலம் காலமாக விடுதலைக்காகப் போராட்க்கூடிய ஒரு சமூகமாகவே இருப்பதனைச் சுட்டிக் கூட்டுகின்றது. அதை உண்மையும் கூட என்பதனை நம்மால் மறுக்க முடியாது. ஈழத்தமிழ்ச் சமூகமானது அவர்கள் நாட்டில் மட்டுமல்லாமல் அகதிகளாகத் தஞ்சமடைந்த நாடுகளிலும் கூடப் பல்வேறான இன்னல்களுக்கு ஆளாவதனைப் பத்திரிகைகளும், ஊடகங்களும் இன்றளவும் செய்திகளாக வெளியிட்டுக் கொண்டுதான் உள்ளன.

துணை நூல்

1. உயிர் கொல்லும் வார்த்தைகள் - சேரன்

ஸமுத்து அரங்க எழுச்சியில் “பொங்கு தமிழ்” அரங்கு

திருமதி யாழ். தர்மினி பத்மநாபன்
ஆய்வியல் நிறைவேலர்
இதழியல் மற்றும் தொடர்பியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை

அறிமுகம்

தொடக்க காலத்து ஸமுத்து அரங்குகள் மகிழ்வளிப்பு போன்ற சிந்தனைகளில் இருந்து தேசிய விடுதலைப் போராட்ட உணர்வுகள் அதிகரிக்கத் தொடங்கியபோது நாடக அரங்குகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கின. அவை மேடை நாடகங்கள், தெருவெளி அரங்குகள் என்ற பரிமாணங்களில் இயங்கத் தொடங்கின. இந்தச் செயல் முனைப்பானது ஸமுத்து அரங்கின் ஆற்றுகைப் போக்குகளில் மிக முக்கியதிருப்பு முனையாக 1985இல் அமைந்தது ‘மன் சமந்த மேனியர்’ நாடகம். குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தினால் எழுதப்பட்டு கலாநிதி க. சிதம்பரநாதனால் நெறியாய்வை செய்யப்பட்டது. யாழ் கலாச்சாரக் குழுவினால் யாழ் மாவட்டம் எங்கும் இந்த நாடகம் நடத்தப்பட்டது. தமிழ் மக்களிடம் புதிய அரங்கப் போக்குகள் அறிமுகம் ஆரம்பமாகிய அதே வேளை இந்த நாடகத்தைப் பார்ப்பதற்கான ஆர்வமும் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. நான்கு பக்கச் சுவர்களில் நிகழ்ந்த மேடை நாடகப் போக்குகள் மாற்றங்கள் ஆரம்பமாகின. கிராமங்கள் தெருக்கள் தோறும் மக்கள் கூடும் இடங்கள் எங்கும் ஆற்றுகைகள் இயங்கத் தொடங்கின. இதனால் அரங்கைத் தேடி மக்கள் போகும் நிலையில் இருந்து மக்கள் இருக்கும் இடங்களைத் தேடி அரங்கம் நகர்ந்தது. நாடகம் ஒரு மகிழ்வளிப்பு என்ற கருத்தியலில் இருந்து விடுபட்டு மானுடம் சுடரும் விடுதலை நோக்கிய அரங்கப் போக்கை உருவாக்கியது. மக்களின் மனநிலைகளை அறிந்து கொள்ளவும் பகிர்ந்து கொள்ளவும் இந்தக் களங்கள் சந்தர்ப்பத்தை வழங்கக்கூட தொடங்கியது.

யாழ் சமூகத்தை இணைக்கும் முக்கிய நிறுவனமாக விளங்குவது யாழ் பல்கலைக்கழகம். யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், சமுதாயம் என்று அணைத்து மக்களையும் இணைத்து அவர்கள் தம் சுயநிர்ணயம் பற்றிப் பேசவும் தமிழ்ச் சிறுதலைப் போராட்டத்தின் தேவையை வலியுறுத்தவும் அன்று அரங்கு இயங்கத் தொடங்கியது. அவ்வாறான அன்றைய விடுதலை அரங்கின் இயங்கு நிலையே தொடர்ந்து உருவாக்கம் பெற்ற பொங்கு தமிழ் அரங்கிற்கான உச்சம் ஆகும்.

தொடர்ந்து ஈழத்தின் பல பாகங்களில் இன்றுவரை பல நாடகங்கள் கூட்டுகள் தெருவெவளி அரங்குகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவை ஒவ்வொன்றும் சமூகத்தின் தேவை கருதி பாடசாலை நாடகங்களாகவும், கல்லூரி நாடகங்களாகவும், போட்டிகள், விழாக்கள் மற்றும் கலைஞிகம்புகளாகவும் களியாட்ட விழாக்களாகவும் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன. அத்துடன் இன்று பாடசாலைகளில், பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வித்திட்டத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் ஒரு பாடமாகவும் உள்ளது.

இவற்றுக்கும் அப்பால் ஈழத்தின் அரங்கப்போக்கில் சர்வதேச அரங்கில் சமூக மாற்றத்தையும் எழுச்சியையும் ஏற்படுத்தியது பொங்கு தமிழ் அரங்கு.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்ட 1983, 1985, 1987, 1990, 1993, 1995 காலப்பகுதிகளின் தொடர் இடப்பெயர்வுகளால் தமிழ் மக்கள் யீதான் மிகக் கொடுரமான ஒடுக்குதல்களைத் தீவிரப்படுத்தியது. யுத்தச் சூழல் என்பன மக்களை அவலத்தினுள் ஆட்கொண்டு வைத்திருந்தது. தமிழ்ச் சமூகம் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களாக மரணத்துள் வாழ்ந்தனர். தம் சுதந்திர உரிமை பற்றி வெளியில் துணிந்து பேச முடியாத பயத்தினுள் இருந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். வெளியில் விருப்பைக் கூறினால் அடையாளப்படுத்தப்பட்டு விடுவார்கள் என்ற அதிக பயத்தில் உறைந்து போய் இருந்தார்கள். மக்கள் தம் மனதிலைகளை வெளிக்காட்ட முடியாத வண்ணம் இறுக கட்டிப்போட்டிருந்த இந்த நிலைகளில் இருந்து மன விடுவிப்புக்கான காரியம் ஆற்றவும் மாணவர்கள் பயமின்றி செயற்படவும் பல்கலைக்கழகம் அனுசரணையாக இருந்தது. இந்த பயமற்ற நிலையினால் நம்பிக்கை கொண்ட பல மாணவர்களும் இணைந்து அரங்கச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடத்தொடங்கினர்.

'பொங்கு தமிழ் அரங்கு' தோற்றமும் மின்னணியும்

யாழ் பல்கலைக்கழகம், யாழ் சமூக இணைப்பில் மிக முக்கிய நிறுவனம். பல்கலைக்கழகத்துக்கும் தமிழ் சமூகத்துக்கும் சமுதாய உறவும் இணைப்பும் உண்டு. அந்த வகையில் பொங்கு தமிழ் அரங்கை நிலை நிறுத்த, பொறுப்பு வாய்ந்த நிறுவனமாக யாழ் பல்கலைக்கழகம் விளங்கியது.

2000ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் இருந்து யாழ் பல்கலைக்கழக நாடகமும் அரங்கியலும் துறைத் தலைவராக இருந்தவர் கலாநிதி க. சிதம்பர நாதன். மானுடம் கட்டும் விடுதலை நோக்கிய இவரது எண்ணங்களும் சிந்தனைகளும் 1985, 1986, 1987களில் மன்றமந்த மேனியர் போன்ற உணர்ச்சி மிகக் அற்றுகைகளைப் படைக்கக் காரணமானது. அதே போன்ற அவர் துறைத் தலைவரானப் பின்பு நாடகமும் அரங்கியலும் துறை

மாணவர்களின் எண்ணங்களும் சிந்தனைகளும் பகிரவும் மாற்றங் களுக்காக வேண்டி நிற்கவும் அரங்கத்துறை சாத்தியமானது. நசிந்துபோன ஒடுங்கிப்போன வாழ்வியல் நிலையில் இருந்தும் தம்மைத் தாமே விடுவிக்கும் பக்குவத்தை இவரது களப்பயிற்சிகள் கொடுத்தன. வாழ்க்கைக்கு நம்பிக்கை உண்டு.

அரங்க களப்பயிற்சிகள்

அரங்க செயற்பாட்டுக் குழுவின் நிறுவனரான கலாநிதி க. சிதம்பரநாதன் தனது அரங்க நிறுவனத்தின் ஊடாக யாழ்.பல்கலைக் கழகம், கல்வி நிறுவனங்கள், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் ஊடாகவும் பல அரங்கப் பட்டறைகளை நடத்தி வந்தார். அந்தப் பட்டறைகள் யாவும் அதிகமாக தங்குமிடப் பயிற்சிப் பட்டறைகளாகவே இருக்கும். இந்தப் பயிற்சிக்காலத்தில் பங்குகொள்ளும் ஒவ்வொரு மனங்களுடனும் நானும் பொழுதும் உரையாடுவதும், ஆடுவதும், பாடுவதும், மகிழ்வதும், பகிர்வதும், என்று அவை நினூம். ஆயினும் இங்கு எந்த ஒரு நிமிடமும் வீணாக்கப்பட மாட்டாது. ஒரு புதிய உலகையும், புதிய பிறப்பையும் இந்தப் பட்டறைக் காலத்திலும், பட்டறை முடிவிலும் அனுபவிக்க உணர முடியும். சாதாரண வாழ்வில் எம் கதை கேட்க எமக்குப் பக்கத்தில் யாரும் தயாராக இல்லை. ஆனால் இங்கு எமக்கும் எம் சமூகத்துக்குமான உறவுக்கும், உணர்வுக்குமான களம் உணர்ப்படுகிறது உருவாக்கப்படுகிறது. அந்த நம்பிக்கையான உருவாக்கமே எமது அடிப்படை ஆசைகளையும் வெளிக்காட்ட சந்தர்ப்பம் ஆகின்றது. இந்த அரங்கப்பட்டறையில் நம்பிக்கையும் இறுகப்பற்றிய காரமும் சேரும் போது தியான வெளியில் எல்லோர்மனங்களும் விடுவிடுப்பு பெறுகின்றது. கட்டுக்கள் அவிழுக்கப்படும் போது அவனோ அவனோ தனது அடக்கப்பட்ட உணர்வுகளைக் குத்தியும் கிழித்தும் அறுத்தும் எறிந்தும் ஆவேசம் கொள்கின்றனர். அவர்களின் உணர்வுகள் சத்தங்களாகவும் நிறங்களாகவும் படிமங்களாகவும், குறியீடுகளாகவும் உருக்கொள்கின்றன. இந்த உணர்ச்சி மிகக் குறவங்களும் குணங்களும் குறிகளும் மீண்டும் மீண்டும் உருநிலைப் படுத்தப்பட்டு வெளிப்படுத்த வேண்டிய சுட்ப்பிலைகள் உருவாகின்றது. அவை மக்கள் தோறும் மீண்டும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு பகிரப்படும் போது அங்குச் சமுதாய நெருக்கமும் இணைவும் உறவும் ஏற்படுகின்றது.

அந்த வகையில் உருவானது தான் 1995இன் யாழ்ப்பாண வலிகாம இப்பெயரவின் பின்னான மக்களின் அவலங்களை காட்டிய துயரப் பாறை கட்டவில் குழலார், பண்பாட்டுப் பவனி போன்ற ஆற்றுக்கைகள் வவனியா,

மட்க்களப்பு, திருகோணமலை, கொழும்பு ஆகிய இடங்களில் ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் மற்றும் பல்வேறு நிறுவனங்கள் சார்ந்து களப் பயிற்சியாளர்களுடன் இணைந்து இந்த ஆற்றுகைகள் நடத்தப்பட்டன. பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்கள் மீதான திணிக்கப்படும் அழுத்தங்கள் பற்றியும் அன்றைய இடப்பெயர்வுச் சூழலில் நிகழ்ந்த போரின் அவல நிலைகளையும் கட்டிக்காட்டியது. துயரப் பாறை நாடகம் இது 1997இல் வவுனியாவில் அரங்கப்பட்டறையில் பயிற்சிப் பெற்ற ஆசிரியர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டது. பெண்கள் மீதான சமுதாய மற்றும் அரசியல் ரிதியான ஒடுக்குதல்களையும் இடப்பெயர்வு வாழ்வின் அவலங்களையும் எடுத்துக்காட்டியது கட்டவில் சூழலார் ஆற்றுகை. இந்த ஆற்றுகையும் அரங்கச் செயற்பாட்டுக் குழுவில் பயிற்சிப் பெற்ற ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் இணைந்து 1998, 1999இல் திருகோணமலை ஜோசப் கல்லூரி இலக்கிய விழா அரங்கிலும் வவுனியாவின் மத்திய மகாவித்தியாலம், விடுலானந்த கல்லூரி இறும்பைக்குளம் மகளிர் மகாவித்தியாலம் ஆகிய இடங்களில் பங்கு கொள் அரங்காகவும் நிகழ்த்தப்பட்டது. தொடர்ந்து ஒடுக்குதல்களை வெளிக்காட்டும் வகையில் பெரியாவில் உருவாக்கம் பெற்றது.

பண்பாட்டுப்பவனி 1997, 1998, 1999 காலப்பகுதிகளில் அரசியல் நெருக்கடிகள் உச்சக்கட்டமானக் காலப்பகுதி அது. தமிழ் மக்களுக்கு மாவட்டம் விட்டு மாவட்டம் செல்ல பாஸ் நடைமுறை (இராணுவ அனுமதி பெறவேண்டிய கட்டாயம் சோதனைகளின் போது அனுமதிப் பெற்ற ஆவணம் கையில் இருக்க வேண்டும் என்பது கட்டாயச் சட்டமும் நடைமுறையும்) தமிழ் மக்கள் மீதான கைதுகளும் காணாமல் போதல்களும் கடத்தல்களும் அநிகரித்த இந்தக் 1997, 1998, 1999 காலங்களில் (இவை பின்பும் தொடர்ந்தன) நாளாந்தம் வாழ்வியல் பாதிக்கப்பட்டது. இந்த அவலங்களை வெளிச்சொல்ல தமிழ்ச் சமூகம் பயந்து சூனிக்குறுகி மௌனமாகி இருந்தமையால் தமிழ்மக்கள் சந்தோசமாக உள்ளனர். அவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் உள்ளன என்று சூறிக்கொண்டு வந்தது அரசு. இந்தக் காலப்பகுதியில் ‘உள்ளத்து நெருப்போடும் உதட்டுச் சிரிப்போடும்’ வாழ்வதாக தமிழை அரங்கில் உணர்ந்து கொண்ட பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் தலைநுகர் கொழும்பில் கொட்டும் மழையில் எமது பண்பாட்டின் அடையாளமான பிரமாண்டமான கொற்றவையுடன், ‘எங்கள் நிலம் எமக்கு வேண்டும், எங்கள் நிலமே எமக்கு வேண்டும்’ என்ற முழுக்கத்துடன் வீதி எங்கும் முச்செறிந்து பவனி வந்தனர்.

அதே போன்று மட்டக்களப்பிலும் சர்வதேசச் சித்திரவதைகள் தினமன்று இந்தப் பண்பாட்டுப் பவனி நகர்ந்தது. எங்கும் இராணுவ இறுக்கங்களும் கெடுபிடிகளும் இறுக்கம் கொண்ட காலப்பரப்பில்தான்

இந்தச் சாதனைகளை அரங்கால் நிகழ்த்த முடிந்தது. அவ்வாறான நம்பிக்கை வேலிகளை மக்களுக்கு அரங்கு கொடுத்திருந்தது.

இத்தகைய அரங்குகளிலும் அரங்கப்பட்டறைகளிலும் பட்டைத் தீட்டப்பட்ட பலர் தொடர்ந்து அரங்கில் சுயத்துடன் வாழ ஆசைப்பட்டனர்.

மனமே ஆத்மார்த்த விடுதலை வேண்டி அரங்கை கவாசிஞ் அங்கு

அழகான உலகம்

அழக் காத்திருக்கின்றது

என்னை நான் கண்டுகொள்ளவும்

எனக்கான உலகைப்

புரிந்துக் கொள்ளவும்

என் மன விடுதலைக்கான

பயணத்தை ஆரம்பிக்கவும் - என்

துரணாக தோன் நீன்றது அரங்கு

அரங்கு. . .

ஆச்சரியம் மிக்க அற்புதமான உலகம்

(யாழ், தர்மினி பத்மநாதனீன் டயரீக் குறிப்பு)

இவ்வாறு அரங்கில் தமிழை இணைத்து மானுட விடுதலைக்காக வாழ ஆசைப்பட்டவர்கள் அரங்கச் செயற்பாட்டுக்குழு, மற்றும் பெண்கள் பண்பாட்டு மையம் ஆகிய குழுக்களுடன் தமிழை இணைத்துக் கொண்டனர்.

அரங்க செயற்பாட்டுக் குழு என்பது அரங்கின் ஒட்டாக மானுடம் கூட்டும் விடுதலை நோக்கிப் பயணிக்கும் குழு. இதன் ஸ்தாபகராக கலாநிதி க.சிதம்பரநாதன் உள்ளார். இந்தக் குழுவில் வைத்தியர்கள், ஆசிரியர்கள், ஊகவியலாளர்கள், மாணவர்கள், கலைஞர்கள், விற்பனையாளர்கள் என்ற பலரும் இணைந்து இயங்கி வருகின்றனர். இந்த அரங்கச் செயற்பாட்டுக் குழுவினரால் பெண்களுக்கென்று தனித்து உருவாக்கப்பட்டதே பெண்கள் பண்பாட்டு மையம்.

பெண்கள் பண்பாட்டு மையம் என்பது ஒடுக்கப்பட்ட பெண்கள் தம் சுய விருப்புகள், கட்டுக்கள், வெளிக்காட்ட முறையா அவலங்கள் ஆகியவற்றை சுதந்திரமாக வெளிக்காட்டும் வெளியை ஏற்படுத்தும் நோக்கில் உருவாக்கப்பட்டது ஆகும். சாதாரண வாழ்வில் ஆண் பெண் நட்பு என்பது விமர்சனம் கொண்டது. அதிலும் மிக இறுக்கம் கொண்ட குடாநாட்டு சமூகத்தில் பெண் சமுதாய வெளியில் தன்னொழுச்சியாக இயங்குதல் என்பது மோசமான விமர்சனங்களைக் கொடுக்கக் கூடியது. அத்தகைய

சூழலில் வாழும் பெண்களுக்கு நம்பிக்கையான இடத்தையும், சமுதாய நட்பையும் கொடுக்க வேண்டியதுடன் அவள் நம்பிக்கையான இடத்தில் தனது விடுதலை உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தவும் தேவையானக் களங்கள் உணர்ப்பட்டது. மேற்குறிப்பிட்டது போன்று இறுக்கமான மனநிலை கொண்ட ஆணாதிக்க நிலை சமூகத்தில் பெண்களின் மனவிடுப்பு என்பது இங்கு இலகுவில் சாத்தியமற்றது- அத்தகைய சாத்தியமற்ற வெளிகளைச் சாத்தியமாக்க உருவாக்கப்பட்டது பெண்கள் பண்பாட்டு மையம்.

பெண்கள் பண்பாட்டு மையமும், அரங்க செயற்பாட்டுக் குழுவினரும் சேர்ந்து சமூகத்தின் சாத்தியமற்ற இருப்புகள் மீது தொடர்ந்து இயங்கி வருகின்றனர். கிராமங்கள் தோறும் ஒடுக்கப்பட்ட சமூக இருப்புக்கள் தோறும் சென்று அங்கிருந்து அவர்கள் தம் அவலங்களை வெளிக்காட்டவும், பகிரவும் களங்கள் அமைத்து வருவதுடன் எதிர்கால வாழ்வியல் பற்றியச் சிந்தனைகளுக்கும் ஒளி கிடைக்கின்றது.

இத்தகைய அரங்க வாழ்க்கையும், அரங்கச் செயற்பாடுகளும் தொடர்ந்து ஈழத்தின் பல பிரதேசங்களிலும் விசாலிக்கத் தொடங்கியது. சிறுகச் சிறுக சேமித்த தீப்பொறிகள் பொங்கு தமிழாக சுவலிக்கத் தொடங்கியன.

யாழ் பல்கலைக்கழகமும் ‘பொங்கு தமிழும்’

நாடகமும் அரங்கியலும் துறையில் ஒவ்வொரு வருடமும் இறுதி வருட மாணவர்கள் தங்கள் தேர்வுக்காக நாடகம் ஓன்று அரங்கேற்ற வேண்டும் என்பது பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டம். அந்த வகையில் அன்றைய நாடகமும் அரங்கியல் துறைத் தலைவராக இருந்த கலாநிதி.க.சிதம்பரநாதனின் ஆலோசனையையும் வழிகாட்டலையும் பெற்ற மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் ஆற்றுகைகளும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அடக்குதல்களையும் மக்கள் மீதான இராணுவக் கட்டவிழுப்புகளையும் வெளிக்காட்டுவனவாக அமைந்தன.

ஸழத்து மீனவர்கள் மீதான ஒடுக்குமுறையாளர்களின் ஆக்கிரமிப்பையும் பாஸ் நடைமுறையின் கொடுரைக்களையும் சுட்டிக்காட்டிய ராஜ்குமாரின் ‘கரிக்கும் கண்ணரீக் கடல் அலைகள்’ கணேச ராஜாவின், ‘பேசாப் பொருள்’ குழு நிலையில் செய்யப்பட்ட ‘ஆத்மா விசாரம்’, ‘மண்ணின் புழுதியிலே’ போன்ற நாடகங்கள் சாதாரண பட்ச்சட்ட அரங்கில் இருந்து பல்கலைக்கழக வெளியை நிரப்பிக்கொண்டது. இந்தப் பிரமாண்ட வெளியில் பார்ப்போரும் பங்கு கொள்ளும் வகையில் இந்த ஆற்றுகை நிகழ்த்தப்பட்டமையால் பார்வையாளர்கள் பங்குக் கொள்பவர்களாயினர்.

அரங்கில் ஒவ்வொரு இடங்களிலும் பார்வையாளர்களின் குரல்கள் ஓலிக்கத் தொடங்கின. அவற்றின் காரணமாகத் தமிழ் மக்களின் மனங்களிலும் வெளிக்காட்ட முடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் ஈழவிடுதலை வலியை வெளிக்காட்ட சமூகத்தை ஒன்றிணைக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையை இந்த வெளி கொடுத்தது.

கலாநிதி கா. சிதம்பரநாதன் மற்றும் அவர் தம் குழுவின் ஆழந்த சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக 'பொங்குதமிழ்' என்ற ஈழத்தமிழ் வடிவம் பிறந்தது. தமிழ் மக்களின் அடக்கப்பட்ட உரிமைகள் பொங்கிக் கொண்டிருக்கும் உணர்வுகளை கொட்டித் தீர்க்க 'பொங்கு தமிழ்' என்ற பதமே சரியாக அமைந்தது. இந்த எண்ணப் பகிர்வுகள் அன்றைய பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பலருடன் கலந்துரையாடப்பட்டது.

இந்த அரங்கப் பகிர்வு, அரங்கச் செயற்பாட்டுக் குழுவுடனும் பகிரப்பட்டது. தம்மால் முடியாது என்று நினைத்தப் பல மாணவர்களை உண்ணாலும் முடியும் என்று வழிகாட்டிய அரங்கப்பட்டறையில் பட்டை தீட்டப்பட்டவர்கள் பலர் மீளக் கல்விக் கற்றுப் பல்கலைக்கழகத்துக்குத் தகுதிப் பெற்றதும் உண்டு. தொடர்ந்து அரங்கில் பட்டைத் தீட்டப் பட்டவர்களும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களாகின்ற நிலை உருவாகும் வேண்டியில் அரங்கியல் சிந்தனைகளில் ஆர்வம் கொண்டவர்கள் அரங்க செயற்பாட்டுக் குழுவில் இணைந்து கொண்டனர். அரங்கச் செயற்பாட்டுக் குழுவும் பெண்கள் பண்பாட்டு மையமும் சேர்ந்து யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்களை தமிழ்முடன் அரங்கியல் ரிதியாக ஒன்றிணைக்க முடிவு செய்தது. அதுவே படிப்படியாக மூன்று ஐந்து பத்து என்று மாணவர்களையும் ஆர்வலர்களையும் அரங்கச் செயற்பாட்டாளர்களையும் ஒன்று கூட்டியது. ஒவ்வொரு நாளும் ஐந்து மணி தொடக்கம் இரவு பகல் பாராமல் பல்கலைக்கழக புல்வெளியில் இந்த அரங்கியல் சிந்தனைகள் பட்டைத் தீட்டப்பட்டன. மேலும் அரங்க செயற்பாட்டுக் குழுவின் கந்தர்மட்ட நிலையத்திலும் கருத்தாடல்களை உருவாக்க சாத்தியமானது.

மக்களின் தேசிய விடுதலை என்பது இளைஞர்களினதும் புலிகளினதும் மட்டுமே தவிர அது மக்களுக்கானது அல்ல மக்களின் ஆசை விடுதலை அல்ல என்ற எண்ணாங்கள் ஒடுக்குமுறை சக்திகளிடம் பாரவாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மக்கள் அப்படிக் கூறுபவர்களின் மாண்யையை உடைக்கவும் தமிழ் மக்களின் விருப்புகள் என்ன என்பதையும் வெளிக்காட்ட வேண்டிய உடனடி தேவையும் உருவானது. அந்த உருவாக்கம் தான் பொங்கு தமிழ் அரங்கு

அரங்கு என்பது தனை நிக்கத்துக்கானது. சமூக மாற்றத்துக்கானச் சக்தி வாய்ந்த ஆயதமாக இதனைப் பயன்படுத்த முடியும். இந்தப் பொங்கு தமிழ் அரங்கில் மக்கள் உடனடியாக ஒன்று கூடியது அல்ல. 'மன் சமந்த மேனியர்' நாடகம் குடாநாடு எங்கும் பரந்தளவில் மக்களை ஒன்று சோர்த்துள்ளது. இது நிகழ்ச்சியாக நிகழ்ந்துள்ளது. ஆற்றுகைப் போக்கு மக்களைக் கவர்ந்ததுடன் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்திடள்ளது. இந்தக் தாக்கம் இலட்சக்கணக்கான மக்களை ஒன்று திரட்டும் விழுவாக மாறியுள்ளது. மக்கள் தாமாக விரும்பிக் கலந்து கொள்ளும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்துள்ளது. மனசமந்த மேனியர் காலம் தொட்டுப் படிப்படியாக நகர்ந்த தேசியவிடுதலைக்கான அரங்கச் செயற்பாடுகளும் அரங்க ஆற்றுகைகளும் பண்பாட்டுப் பவனி போன்ற காரணிகளும் பொங்கு தமிழாக மாற்றம் கொண்டது.

ஒன்றும் ஐந்தும் பத்தும் என்ற பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அரங்காளிகளின் சங்கமிப்பும் இணைச் செயற்பாடுகளும் இறுதியில் பல இலட்சக்கணக்கான மக்களை ஈழத்தின் வவனியா, மன்னார், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, முல்லைத்தீவு, கிளிநோச்சி ஆகிய பிரதேசங்களில் ஒன்று சோர்ந்ததுடன் சர்வதேச நாடுகளான லண்டன், பிரான்ஸ், கனடா, நார்வே, கவிஸ், ஜெர்மனி போன்ற நாடுகள் எங்கும் பொங்கு தமிழ் அரங்கு காட்டுத் தீயானது.

2000ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நடத்தப்பட்டு வந்த இந்த அரங்க எழுச்சி கடந்த 2009இல் ஈழப் போராட்ட அழிவுகளின் பின் ஈழத் தமிழ் மக்கள் ஒன்று சேராவண்ணம் இராணுவக் கட்டமைப்புகள் பரவலாக்கப் பட்ட அவலம் சர்வதேச நாடுகளில் தொடர்ந்து மூண்டு வரும் ஈழத் தீயாக பொங்கு தமிழ் அரங்க உணர்வுகளை எந்த சக்தியாலும் அழிக்க முடியாது என்பதுதான் உண்மை.

அரங்கவெளி

அரங்கவெளி என்பது ஆற்றுகை செய்யப்படகின்ற இடமாகும். இது இடம் களம் பிரதேசம் எனப் பொருள்படும். இங்கு பொங்கு தமிழ் அரங்க ஆற்றுகைக்கான அரங்க வெளியானது பல்கலைக்கழக மைதானம் மட்டுமன்றி தமிழ்ப் பிரதேசங்களான வடக்கு கிழக்கின் ஓவ்வொரு வீதிகளும் பாடசாலை மண்டபங்களும் வயல்களும் கடற்கரகளும் என்று தமிழனின் கதை பேசும் களங்கள் யாவும் ஆற்றுகை வெளிகளாயின. சில இடங்களின் தெரிவும் கிராமமும் கிராமத்து ஒசைகளும் அரங்கை உயிர்ப்பித்தது. இலட்சக்கணக்கான மக்களை ஒன்று திரட்டிய அரங்கவெளியானது யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவப் பீட மைதானம், வவனியா நகரசபை மைதானம்,

மன்னார் ஜோசப் கல்வூரி மைதானம், மூலஸெலத்தீவு திறந்தவெளி மைதானம், மட்டக்களப்பு மக்கேசர் விளையாட்டு மைதானம் என்று மக்களை ஒன்று சேர்த்தது. இங்கு அரங்கு உயர்த்தப்பட்ட நீளமான மேடையாக அமைக்கப்பட்டு அரங்கும் மைதானமும் அந்த தேசங்களும் சிவப்பு மஞ்சள் நிறத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டு தேசியத் தலைவரின் பிரமாண்மான படமும் அமைக்கப்பட்டு இருந்தது. வீதிகள் தோறும் வீட்டு வாசல்கள் தோறும், நகரம் எங்கும் மஞ்சள் சிவப்பு நிறத்தினாலான அலங்காரம் தேசிய எழுச்சியை பறை சாற்றியது.

நிறங்களும் அழகியலும்

ஸமூத் தமிழனின் அடையாள நிறங்கள் சிவப்பு, மஞ்சள் இவை பண்பாட்டு நிறங்கள். இந்த நிறங்களில் அமைந்த கொடிகள் எழுச்சியையும் தமிழனின் வீரத்தையும் புரட்சியையும் மன்னின் வாசனையையும் வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் தேசத்தின் குன்றுகள் ஒடைகள் ஒழுங்கைகள் என்று எங்கும் வியாபித்து அனல் பரப்பி நின்றது. ஆற்றுவோர் சிவப்பு நிறத்திலான காற்சட்டையையும் மஞ்சள் நிறத்திலான மேலாடையையும் அணிந்திருந்தனர். இதில் ஆண்கள் பெண்கள் என்ற வேறுபாடுகள் இருக்கவில்லை. அந்துடன் சிவப்பு நிறத் துணியினை பெஸ்கள் இடுப்பிலும் ஆண்கள் நெற்றியிலும் கட்டி வீரம் உரைத்தனர். கொற்றவையை வணங்கி சக்தி பெற்று அரங்க உணர்வுடன் வெற்றித் திலகமிட்டு சங்கு முழங்க அரங்கேறுகின்றனர்.

இங்கு பயன்படுத்தப்பட்ட இசைக் கருவிகளும் சிவப்பு மஞ்சள் நிறத்திலான அலங்காரம் கொள்கின்றன. அவை வெறும் இரசிப்புக்கு அல்ல. ஆழ்ந்த உணர்வின் அகோர மனதின் இரத்தமும் சதையமான ஆழ்ந்த அழியல் வெளியாக காட்சிக் கொள்கின்றது.

ஊர் ஊராய் பொங்கு தமிழ்

ஊர் ஊரை பொங்கு தமிழ் என்ற இடையிட்ட அரங்க வடிவம் கிராமங்கள் தோறும் இயக்கம் கொள்கின்றது. பெரிய அளவில் மக்களை ஒன்று சேர்க்க இந்த வடிவம் இயங்கியது. ஆற்றுகையாளர்கள் குழு நிலைப்படுத்தப்பட்டு கிராமம் கிராமயாகச் சென்று ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அருகில் இருந்தும் உண்டு மகிழ்ந்தும் சேர்ந்து வாழ்ந்தும் அவர்களுக்கு நூல்பிக்கையையும் வீரியத்தையும் கொடுத்து பயங்களில் இருந்து விடுவிட்டு இந்த ஆற்றுகையை நிகழ்த்துகின்றனர். இரவு கூட அவர்களுக்கு இங்கு பகலாகின்றதைய மிகை அல்ல. ஆற்றுகையாளர்கள் தெரு வெளி நாடகங்களை நிகழ்த்துவதும் தேசியம் தொடர்பான அரங்கப்பாடல்களைப்

பாடுவதும் அதனுல்டாக அக்களை பங்குகொள்ள வைத்து அவர்களின் அபிலாசைகளைக் கேட்பதும் தேசிய இலட்சியக் கனவுக்காக மக்கள் ஒன்று கோர்வதும் என்பதே இந்த ஊர் ஊராய் பொங்கு தமிழ் அரங்கின் ஆடிப்படை. அங்கு தெருவெளி அரங்கில் ஆற்றுவோன் சாதாரணமானவனாகவும் வெளிநாட்டுத் தூதுவ அதிகாரிகளாகவும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களாகவும் ஒடுக்கு முறையாளர்களைக்கவும் என்று பாத்திரங்கள் ஏற்று அதற்கேற்பதமது ஆற்றுகை உடைகளை ஒழுங்கமைத்துக் கொள்கின்றனர். இதில் இராணுவக் காவலரண்கள் சோதனைக் காவடிகள் என்பன அந்தக் கிராமங்கள் ஊடே தற்காலிகமாக ஆற்றுகைக்காக அமைக்கப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு ஆற்றுகைக்கு ஏற்ப வேட உடை ஒப்பனைகளையும் ஒழுங்கமைத்துக் கொண்டனர்.

காண்பியம் என்பது ஏதோ ஒரு விதமாக மனங்களில் இருந்து பீரிடும் படிம உருவாக்கம் அதனை அரங்கில் பயன்படுத்தும்போது அழகியல் அம்சங்களை நிறைத்து வெளி வருகின்றது. ஒடுக்கப்பட்ட மனங்களின் காயங்களாகவும் வலிகளாகவும் இரத்தமாகவும் சதையாகவும் அளவிட முடியாத கற்பனைகளின் வடிவங்களாக ஆவை உருக்கொள்கின்றது. அது எந்தக் கோணத்தில், எந்தக் கோலத்தில், எந்த மக்களைச் சித்திரவதை செய்கின்றது என்று நாம் மனதறிந்து நினைத்திருக்க முடியாது. ஆற்றுத் தற்காலிகமாக பயணத்தின் வெளிப்பாடாகவே நாம் அதனைப் பிரசவிக்க முடிகின்றது. ஒரு தாய் குழந்தையைப் பிரசவிப்பதன் வலியை விட மிகக் கோரமும் கொடுரமும் கொண்டது. மனங்களின் அழியில் நின்று பிறக்கும் இந்த அழிமனக் கொதிப்புகளும் விப்பங்களும் அரங்காடியப் பின்னரான வெளிக் செல்கையில் அது எம்மை விட்டுச் சென்ற விடுவதான பிரிமையில் ஆத்ம திருப்தியை அரங்கு கொடுக்கின்றது. இங்கு அரங்கக் காண்பியங்களில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டிய பிரமாண்டமானக் காண்பியங்களாக ஒடுக்குமுறைக்குள்ளான பிரமாண்டமான மாதிரி வீடு இராட்சத் அரக்க உருவம். பிரமாண்டமான கறுப்பு சப்பாத்து பொங்கு தமிழ் பாளை சுமந்த ஊர்தி என்பவற்றை குறிப்பிட முடியும். இவை எழுச்சியும் உயர்ச்சியும் கொண்ட காண்பியங்களாக அமைந்திருந்தன.

அடக்குதல்களுக்குள்ளும் ஒடுக்குதல்களுக்குள்ளும் ஈழத்தமிழ் மக்கள் அடக்கப்பட்டு இருப்பதனை வெளிக்காட்டும் வகையில் பெரிய அளவிலான மாதிரி வீடு பிரமாண்ட வெளியில் அமைக்கப்பட்டு இருந்தது, எங்கள் ஈழத்து வீடுகள் இராணுவ ஒடுக்குதல்களால் முள்வேலி இடப்பட்டு அங்கு யாருமே உட்புக முடியாவண்ணம் சுற்றிவளைக்கப்பட்டுள்ளது. யாருமற்ற வீட்டில் புல் பூண்டுகளும் செடிகளும் பாம்பு பூச்சிகளும் தொன் வாழ முடியும். அவ்வாறு மஞ்சள் நிற நீளமான நக்கப்பாம்பு அந்த வீடுகளைச்

சுற்றி ஆக்கிரமித்துள்ளது. அத்துடன் மிதிவெடிகளுக்கான அபாய எச்சரிக்கைகளும் சித்தரிக்கப்பட்டு இருந்தன. எல்லோர் மனங்களையும் அந்த வெளியின் குறியீடு தைத்துக்கொண்டே இருந்தது. பொங்கு தமிழ் எழுச்சியின் போது

... எமது நீலம் எமக்கு வேண்டும்
எமது நீலமே எமக்கு வேண்டும். . .

என்ற உணர்ச்சி மேலிட்டால் எழுச்சி கொண்ட ஈழத்தேசிய மக்கள் உயர்ந்த வீட்டை சுற்றி இருந்த முட்கம்பி வெளிகளின் ஆபத்தையும் கடந்து வீட்டின் மேல் ஏறி கொடியேற்றிக் கொண்டனர். இது எல்லாம் திட்டமிட்ட செயல் அல்ல. ஆற்றுகையாளர்களின் உணர்ச்சிகளின் சக்தியே மக்களை எழுச்சிக் கொள்ள வைத்தது. இவை எல்லாம் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உணர்ச்சியின் உச்சம் ஆகும்.

பொங்கு தமிழ் எழுச்சி வாரம்

பொங்கு தமிழ் எழுச்சி வாரம் என்பது பொங்கு தமிழ் நிகழ்வுக்கான தயார்ப்படுத்தல் ஆகும். சமூகத்தை தேசத்தை தயார்ப்படுத்தும் நோக்கில் ஒன்று இரண்டு வாரங்கள் அனுஷ்டிக்கப்படும். பிரமாண்ட ஒன்று சூட்டலுக்கான அறிவிப்பையும் அடையாளத்தையும் இது நினைவு படுத்தும். இந்தக் காலத்தில் அரங்க ஆற்றுகைகள் கிராபியக் கூட்டங்கள் மக்கள் சந்திப்புக்கள் கலந்துரையாடல்கள் நிகழும். தேசத்தை எழுச்சிப் படுத்தும் வகையில் துண்டுபிரசரம், விநியோகித்தல், சுவரொட்டிகள், விளம்பரத் தட்டுக்கள் கட்டுதல் மற்றும் எழுச்சிக் கொடிகளால் வீடுகள், தெருக்கள், கடைகள், நகரங்கள் எங்கும் அலங்கரித்தல் என்பன நிகழும். இந்த வேளையில் பொங்கு தமிழ் ஊர்தி தமிழ்த் தேசமெங்கும் பவனி வந்தது. பிரமாண்டமான பொங்கு தமிழ்ப் பாணையைச் சமந்த அலங்கரிக்கப்பட்ட ஊர்தி எழுச்சி கொண்ட அரங்கியல் பாடல்களை ஒலிபெருக்கி ஊராக ஒலிக்கவிட்டு அரங்கச் செயற்பாட்டாளர்களையும் சமந்து கொண்டு வீதியெங்கும் பவனி வந்தது. இதே போன்று 2005இல் நிகழ்ந்த பொங்கு தமிழின் போது இராட்சத் அரக்க உருவும் அரங்கவெளியைச் சுற்றி வந்த போது மக்கள் அதனை ஆத்திரம் கொண்டு சின்னாபின்னமாக்கிக் கொண்டனர். அதனுடைய தமிழ்த் தமிழ்க்கப்பட்ட உணர்வுகளை வெளிக்காட்டி எதிர்ப்புக்காட்டி மனநிறைவு கொண்டனர்.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் எப்போதும் தமக்கான வெளிப்பாட்டுக் கழகத்தை வெளியே எதிர்பார்ப்பார்கள். சாதாரண வெளிகளில் அவர்களால் இயங்க முடிவதில்லை. ஆனால் அரங்கின் ஊராக இதனை சாத்தியமாக்க

முடியும் என்பதனை பொங்கு தமிழ் நிகழ்வுகள் உணர்த்தி நின்றது. தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது ஒட்டு மொத்த ஆடைகளை தனித்தனியே சொல்ல முடியாது. அடக்கப்பட்ட எல்லா மக்களும் சேரும் போது அதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. அந்த வகையில் எல்லா தமிழ் மக்களும் ஒன்று சேர்க் களம் கொடுத்து பொங்கு தமிழ் அரங்கு. கிராமங்கள் தோறும் நடத்தப்பட்ட பொங்கு தமிழ் தயார்படுத்தல் அரங்கின் போது ஆத்திரமும் எழுச்சியும் கொண்ட மக்கள் இராணுவத்தின் மீதான வெறுப்பைக் காட்ட ஆற்றுகையாளர்களை அடித்தும் அவன் மீது கோபம் கொண்டதுமான சம்பவங்களும் நிகழ்ந்துள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தின் அராலி ஆணைக்கோட்டை போன்ற கிராமங்களில் ஒடுக்குமுறையார்களின் வேடமணிந்து கிராமத்தின் ஒழுங்கைகளை சுற்றி வந்து வீதியால் செல்லும் மக்களை தடுப்பதும் விசாரணை செய்வதுமான ஆற்றுகையாளனை இராணுவம் என்று பயந்து ஒதுங்கிக் கொண்டவர்கள் போக மீதியானவர்கள் பாத்திரம் ஏற்றவரை எதிர்த்து விரட்டி அடித்த சம்பவங்களும் உண்டு. இந்த சின்னச் சின்ன எழுச்சிகளின் தயார்ப்படுத்தலே பொங்கு தமிழ் அரங்கின் எழுச்சியில் உருக்கொள்ள வைத்தது.

எழுச்சி மிக்க இசை

பொங்கு தமிழ் அரங்கின் உயிர்ப்பே இசை. அரங்க எழுச்சிப்பாடல்கள் மற்றும் பறை ஒவிய ஆகியன இங்கு முக்கியம் பெறுகின்றது. உணர்வார்ந்த எழுச்சிப் பாடல்களையும் எழுச்சியும் உணர்ச்சியும் கொண்ட மனங்களின் உச்ச வெளிப்பாட்டை இங்குக் காணலாம். இங்கு இசை மிகப் பலமான ஆயுதமாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பொங்கு தமிழ் அரங்கில் எழுச்சி மிக்க அரங்கப்பாடல்களைப் பாடுவதற்கு என்று ஆர்வமான பலரை இணைத்து அவர்களுக்கு உயிர்ப்பான பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டு அவை எழுச்சி ஊட்டப்பட்டன.

கல்வியங்காடு கந்தர்மடம் ஆகிய இடங்களில் பெண்கள் பட்ட மையமும் அரங்க செயற்பாட்டுக் குழுவும் இணைந்து எழுச்சி மிக்க அரங்கப் பாடல்களை தினம் தினம் கற்பணையாலும் தாயகக் கனவுகளாகவும் வழித்தெடுத்தனர். உணர்ச்சியும் ஆர்வமும் கொண்ட யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் கல்லியியற் கல்லூரி பயிற்சி நெறி ஆசிரியர்கள் யாழ் மத்திய கல்லூரி நாடகத்துறை இசைத்துறை மாணவர்கள் மற்றும் இராமநாதன் கல்லூரி மாணவர்கள் மட்டுமேன்றி தேசிய விடுதலையில் ஆர்வம் கொண்ட வவுனியா மன்னார் மட்டக்களப்பு திருக்கோணமலை மூல்லைத்தீவு கிளிநொச்சி கொழும்பு ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்த பலர் ஆற்றுகையாளர்களாக இணைந்து கொண்டனர். இசைச் சக்திகளின்

கம்பீரமான குரல்வளம் சர்வதேசத்தையே கலங்க வைத்துக் கொண் சிருந்தது. அரங்க செயற்பாட்டுக் குழுவால் பட்டை தீட்டப்பட்ட பல உணர்வாளர்களின் உணர்ச்சியும் வீராப்பும் கொண்ட குரல் வளம் சாதாரண இசைவளத்தை விட இசையை பல்வேறு பரிமாணங்களில் புறத்தெரியும் உடைத்தெறியும் ஆற்றல் கொண்டிருந்தது.

உயர்ந்தவர்கள் நூமெல்லோரும் உலகத் தூய் வயிற்று மைந்தார்.

நசிந்து இனிக் கிடக்க மாட்டோம்; நாமெல்லாம் நிமிர்ந்து நிற்போம்.

என்ற கவிஞர்கள் முருகையளின் பாடல் வரிகள் உலகையே ஒரு கணம் உலுக்க வைத்தது. இங்கு ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் தனது உயிர் கலந்து அடி மன ஆசையை வேண்டி நிற்கக் காணலாம். மன்னார் மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற பொங்க தமிழ் நிகழ்வின் போது

எங்கள் நிலம் எமக்கு வேண்டும்
எங்கள் நிலமே எமக்கு வேண்டும்

என்ற உணர்வார்ந்த கோசத்தின் போது இளைஞர்கள் பலர் ஒன்று சேர்ந்து கொட்டும் மழையையும் பொருட்படுத்தாமல் நிலத்தின் மண்ணை அள்ளி தம் உடல் மீது புசியும் வானத்தின் மேலெ அள்ளி ஏறிந்தும் நிலத்தில் அடிக்கு சத்தியம் செய்தும் உருண்டும் பிரண்டும் தம் உணர்ச்சியை வெளிக்காட்டினார்கள். இந்த வேகம் யாவும் அதிர்ந்த இசையாலும் புறத்தெறிந்த கம்பீர குரல் வளத்தின் பிமானம் ஆகும்.

கலாநிதி க. சிதம்பரநாதன் செ. விந்தன் ஆகியோரின் தூயகக் கணவுகளின் கேள்விகளும் அதிர்ந்த பறை மேளங்களின் வீசும் அரங்கில் உயிர்ப்புக் கொடுத்தன. பெரிய பறைகள் நாதகரம் தவில் தபேலா ஹார்மோனியம் சல்லவாரி சங்கு என்பன இங்கு அரங்கக் கருவிகளாயின.

அரங்க எழுச்சியில் பெண்கள்

சாதாரண நாடக அரங்ககளிலும் சரி, சிரிமா துறையிலும் சரி நடிப்பதற்கான பெண்கள் அழகாக இருக்க வேண்டும். தயாரிப்பாளர்களின் கற்பணக்கு அமைந்தவளாக இருக்க வேண்டும் என்பது அவர்களின் நியதி. அத்துடன் அவளை சமூகமும் கலைப் பொருளாக இரசிக்கின்றனரே தவிர உள்ளார்ந்த அழியலை மதிக்கவோ புரிந்துகொள்ளவோ தயாரிஸ்வை. அவளை சமூகம் மதிப்பற்றவளாகவே கருதுகின்றது.

நாடகங்களில் நடிக்கும் பெண்கள் ஒழுக்கம் இல்லாதவள் பலருடன் பழுபவள் என்ற காரணங்களை காரணம் இன்றி திணித்து அவள்

வாழ்க்கையை சமூகம் இன்றுவரை களங்கப்படுத்த தயங்கவில்லை. பெண்ணை திருமணத்துக்கு தயார்படுத்தும் போகப் பொருளாக மட்டும் பார்ப்பதால் தங்கள் ஆளுமைகளை வெளிக்காட்ட விரும்பும் பல பெண்களும் மேடையில் ஏறினால் மாப்பிள்ளை கொடுக்க மாட்டார்கள் என்ற மடத்தனமான கருத்தியலை உள்வாங்கிக் கொண்டனர். தமிழ் சமூகத்தில் பெண்கள் மீதான கட்டிறுக்கம் என்பது சமூகக் கட்டமைப்பினாலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாக உள்ளது. இதனால் பெண்கள் இரு நிலைப்பட்ட ஒடுக்குதல்களை சந்திக்க வேண்டியவர்களாகின்றனர். சமூகமும் அரசியல் நிலைகளும் அவளை ஒரு மனிதம் கொண்டவளாக பார்ப்பதற்கான வெளிகளைக் காணவது என்பது இங்கு கேள்வியாக அமைகின்றது. இதனால் இன்றுவரை பல நாடுகளின்களில் பெண் பாத்திரங்களுக்கு பதிலாக ஆண்களே பெண்பாத்திரங்களை ஏற்று நடிக்கும் நிலைமை தொடர்ந்து வருகின்றது. ஆயினும் அந்த சமூக மூடக் கருத்தியலை உடைத்தெறிந்தது பொங்கு தமிழ் அரங்கு.

இந்த அரங்கில் தம்மை முழுநேரமாகவும் அர்பணித்து மானுட விடுதலைக்காக அரங்கில் இயங்கியவர்களில் 80 வீதமானவர்கள் பெண்கள் என்பது வரலாற்றுப் பதிவாக்க வேண்டிய விடயம் ஆகும். பெண்கள் பண்பாட்டு மையத்தின் கிராமியப் பயிற்சித் திட்டங்கள் ஆகியவற்றின் ஒன்று திரட்டிய சோக்கையால் ஆர்வமும் ஆற்றலும் கொண்ட பெண்கள் இந்த அரங்கை நிறைத்துக் கொண்டனர். இந்த எழுச்சித் தாகத்தினால் தமது வீடுகளில் இருந்தும் பெற்றோரின் அனுமதியுடன் வந்த பெண்கள் ஆற்றுகைக் குழுவுடன் தம்மை முழுமையாக இணைத்துக் கொண்டனர்.

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் நாடகங்கள் நோக்கும் போக்கும் (1935 முதல் 2007 வரையிலான வரலாற்றின் வழி)

முனைவர் கே.இரா. கமலா முருகன்
உதவிப் பேராசிரியர்
இராணிமேரி கல்லூரி
சென்னை

உலக மக்கள் அனைவரின் கண்ணொயும் கருத்தினையும் கவர்ந்து தன் வயப்படுத்திக் கொள்ளும் ஆற்றல் நாடகக் கலைக்கே உரிய ஒரு தனிச் சிறப்பாகும். நாடகம் மட்டுமே நம் வாழ்க்கையை, நம் கனவுகளை, நம் கற்பனை உலகத்தினை என அனைத்தையும் முழுமையாக நம் கண் முன் படைத்துக் காட்டும் ஆற்றல் பெற்றுள்ளது. இத்தகைய நாடகங்கள் நம் முத்தமிழில் ஒன்றாகித் தமிழகத்தில் மட்டுமின்றி, உலக மெங்கும் பல்வகையான கதைப் போக்குகளுடன் காலம் மற்றும் சூழலுக்கு ஏற்ற சில வடிவ மாற்றங்களுடன் உலா வருகின்றன. அவ்வகையில் சிங்கப்பூரில் 1935 முதல் 2007 வரையிலான காலகட்டங்களில் வெளியிடப்பட்டு நடிக்கப்பட்டதான் நாடகங்களின் நோக்கும் காலப்போக்கில் அவற்றின் போக்கின் தன்மையும் எவ்வகையில் அமைந்துள்ளன என்பதனை ச. வாதன் மற்றும் சா. ஹமிட் அவர்களால் படைக்கப்பட்டுச் சீதை பதிப்பகத்தின் வழியாக வெளியான ‘சிங்கப்பூர்த் தமிழ் நாடக வரலாறு’ என்ற நூலின் வழியாக அறிந்துணர்த்தலே இவ்வாய்வின் நோக்கம்.

நாடகக் கலையின் நோக்கம்

கலை கலைக்காகவே

கலை வாழ்க்கைக்காகவே

என்பதான இரு கருத்துகள் என்றென்றும் இங்கே ஆய்வாளர்களிடமும் வரலாற்றாசிரியர்களிடமும் மோதலாகவே இருந்து வருகின்றன என்றாலும் ‘கலை வாழ்க்கைக்காக’ என்பதுவே உண்மையாகும். காரணம் கலை வாழ்க்கைக்காக என்று மாறுகின்றபோதுதான் அது இருவகையான பங்களிப்பினை அளிக்கின்றது. ஒன்று கலை வாழ்க்கைக்காக என்ற நிலையில் மக்களின் வாழ்க்கையில் ஒரு பொழுது போக்கு நிகழ்வாகி மக்களை உற்சாகப்படுத்துகின்றது.

மற்றொன்று, கலை வாழ்க்கைக்காகவே என்ற நிலையில் தம் கலைப் பயணத்தில் பல்வேறு வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கி, வெளிப்படுத்துவதன் மூலம், மக்களுக்கான விழிப்புணர்வையும்

வழிகாட்டுதலையும் அது செய்து கொண்டிருப்பதற்கான வாய்ப்பும் மிகுகின்றபோதுதான் கலையானது பயன்பாடு உடைய ஒன்றாக மாறுகின்றது. எனவே கலை வாழ்க்கைக்காகவே என்பதனை நாம் உணர முடியும். இதனை முழுமையாக வெளிப்படுத்த உதவும் கலை நாடகக் கலை மட்டுமே ஆகும். அவ்வகையில் நாடகக் கலை எல்லோர் இதுயங்களிலும், எல்லா நாடுகளிலும் தனித்த புகழ் பெற்றுத் தனக்கென ஓர் இடத்தினை உடையதாகத் திகழ்கின்றது.

சிங்கப்பூரில் தமிழ் நாடகங்கள்

முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம், முத்தமிழ் என்பதற்கு,

இயல், இசை, நாடகம் என்னும் தமிழ்ப் பாகுபாடு தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தலையாய கூறுகளில் ஒன்றாகும். இயல் என்பது மனத்தின் விளைவாகிய எண்ணம்; இசை என்பது எண்ணம் (மனம்), சொல் (வாய்) ஆகிய இரண்டும் இணைந்தது; மனத்தாலும், வாயாலும் உருவானது; நாடகம் என்பது மனம், வாய், மெய் ஆகிய மூன்றின் விளைவாகிய எண்ணம் மொழி, செயல், ஆகிய மூன்றினால் விளைவது. முத்தமிழில் இயற்றியிழ் என்பது பலாப் பழுத்தைச் சுவைப்பது போன்றது. பலாப்பழுத்தின் கடினமான தோலை நீக்கிச் சக்கையை அகற்றிக் கொட்டையை நீக்கிச் சுளையை எடுத்துச் சாப்பிட வேண்டும். இது போன்று இலக்கிய இலக்கணத்தின் பொருளாறிந்து இயற்றியிழச் சுவைக்க வேண்டும். இசைத் தமிழ் அவ்வளவு கடினமான தன்று. மம்பழுத்தைச் சுவைப்பது போன்றது. இராகத்தோடும், தாளத்தோடும் இணைந்துள்ள இசையைச் சுவைப்பது மாம்பழுத்தின் தோலை நீக்கிச் கொட்டையை அகற்றிச் சாபிடுவது போன்றதாகும். நாடகத் தமிழிழச் சுவைப்பது வாழைப்பழுத்தைச் சுவைப்பது போன்றது. வாழைப்பழுத்தின் தோலை நீக்கியவுடன் சாபிட்டு விடுகிறோம். அது போல நாடகத்தைப் பார்த்ததும் சுவைக்கலாம்

என்று தமிழர் கண்ட முக்கணிக்கும், முத்தமிழுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பைக் கூறுகின்றார்.

அவ்வகையிலான நாடகக் கலை சிங்கப்பூரிலும் கால் கொண்டுள்ளது. பொருள் ஈட்ட வேண்டும் என்பதான நோக்கத்துடனேயே மிகுதியான தமிழர்கள் பல அயலகங்களுக்குச் சென்றனர். அவ்வகையில் சிலர் சிங்கப்பூர் சென்றனர். அவர்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளில், தங்களுக்குரியதான்

தமிழகத்தின் கலாச்சாரப் பண்பாட்டுச் சூழல்களையும், சமயத்தாக்கங்களையும் அறிமுகம் செய்து கால் கொள்ளச் செய்தனர். அவ்வகையில், முதலில் அங்குக் கோயில் திருவிழாக்களின் போது கரக ஆட்டம், காவடி ஆட்டம், பாட்டுக் கச்சேரி, நாடகக் கூறுகளை உள்ளடக்கிய கூத்துக் கலை இவைகளை நடத்தத் தெட்கினார்.

கூத்துக் கலையினை ஒட்டியே காலப் போக்கிற்கு ஏற்பய் பல்வகையான அறிவியல் வளர்ச்சிகளை ஒட்டியும் நாடகம் தேர்ந்தமும் ஏற்றமும் பெற்றது. இந்தகைய நாடகங்களை வழங்குவதற்கென்று அக்கால கூத்துர் கூட்டம் போன்று நாடகக் கலைஞர்கள் கூட்டமும், நாடகக் கலையினை வெளிப்படுத்தும் அரங்குகளும் அமைப்புகளும் உலகெங்கும் உருவானதனைப் போன்று சிங்கப்பூரிலும் உருவாகி உள்ளன.

ஆரம்பக் காலத்தில் தமிழகத்தில் பிரபலமாக இருந்த நாடகக் குழுக்களைக் கொண்டு சிங்கப்பூரில் நாடகங்கள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இதன் காரணமாக, தமிழகத்திலிருந்து மனமோகன அரங்கசாமி நாட்டு நாடகக் குழு, பி.எஸ். கோவிந்தன் நாடகக் குழு போன்றவை. சிங்கப்பூரில் நடத்திய நாடகங்களின் விளைவாக, அங்குள்ளவர்கள் பல நாடகக் குழுக்களையும் நாடகங்களையும் உருவாக்கினர். 1936-களில் சீர்திருத்தச் சங்க நாடகக் குழுவினாலே பங்களிப்பில் கெளரி சங்கர், இரண்ணியன் போன்ற நாடகங்கள் நடிக்கப்பட்டன. தொடர்ந்து இந்திய நுண்கலைக் கழகம், வெண்ணிலா கலை அரங்கம், இந்தியக் கலை மன்றம், அண்ணா நாடகக் குழு, பாரி நாடக மன்றம் போன்ற பல அமைப்புகள் பல்வகையான நாடகங்களை அளிக்கத் துவங்கின என்பதனை வரலாற்றின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் நாடகங்களின் நோக்கம்

எல்லாக் கலைகளின் நோக்கம் போன்று சிங்கப்பூரிலும் ஆரம்பக் காலத்தில் பொழுதுபோக்கு, வியாக்களியாட்டம் என்பதான நோக்கத் தூட்டேயே நாடகங்கள் நடிக்கப்பட்டன. இவை பக்தியினை மையமாகக் கொண்டும், பதிபக்தி, உள்ளை வழி நடத்தல் போன்றதான் பல கருத்துகளை உள்ளடக்கியும் அமைந்தன. காரணம் தமிழகத்துக் கலைஞர்களே சிங்கப்பூர் சென்று தம் நாடகத்தினை நடத்தினர் என்பதனால் புகழ் பெற்ற வர்ணித் திருமணம், பதிபக்தி, தமிழகத்தில் அல்லி அர்ஜூனா, பட்டாபிஷேகம் போன்ற நாடகங்கள் சிங்கப்பூரில் மேடை கண்டன. 1955 ஆம் ஆண்டு முதல் சிங்கப்பூர்த் தமிழ் மேடை நாடகம் மறுமலர்ச்சியடைந்துள்ளது. காரணம் பகுத்தறிவு நாடக மன்றத்தின் பங்களிப்பாகும். இவர்கள் போர்வாள், கலைஞரின் நச்சக் கோப்பை, மணி மகுடம், ஒரே முத்தம்,

அண்ணாவின் காதல் ஜோதி, வேலைக்காரி, கசந்த கரும்பு, டாக்டர் சுந்தர் போன்ற பல நாடகங்கள் சமுதாயத்தின் பல சூழல்களைச் சாடும் வகையில் படைக்கப்பட்டன. திலகம் சிறந்த சமூக நாடகமாகத் திரெளபதி நாடக மன்றத்தினரால் அளிக்கப்பட்டது. இளைஞர் குரல் நாடக மன்றம் உருவான போது அதன் நிறுவனர்களில் ஒருவரான நை. இப்ராஹிம் “நாடகக் கலைக்காகவும் தமிழுக்காகவும்” ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற தாகம், ஆசை, ஆர்வம் உள்ளத்தில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்ததன் விளைவாகவே இம்மன்றம் தோன்றியது என்று கூறுகின்றார். (ப.77) இவர்களது நாடகங்களில், ஆசை, நடைக்கலை, பரத நாட்டியம் எனப் பல்வகையான உணர்வுகளைக் காணமுடிந்தது.

1958இல் இந்தியா் சமூக நல நிலையம் தொடங்கப்பட்டு அதன் தொடக்க விழா மற்றும் அதன் சார்பான விழாக்களில் “தென்றலுக்குப் பின் புபல், என்பன உள்ளிட்ட பல நாடகங்களை வெளியிட்டனர். இதன்படி அணைந்த தீபம், அன்பின் ஜோதி போன்றவை தமிழ்ப் பள்ளிக் கட்டட நிதி என்பதான காரணங்களுடன் வெளியிடப்பட்டு, சீனர்கள், மலாய்க்காரர்கள் ஆதரவுடன் 15000 வெளியினை ஈட்டியது நுழைவுச் சீட்டு விற்பனையில். 1966இல் பள்ளியும் சிறப்பாகத் துவங்கப்பட்டது என்பதனை அறிகின்றோம்.

செம்பவாங்கலை மன்றம் “செம்பவாங், நேவல் பேஸ் பகுதிகளில் இயங்கிய கப்பற் பட்டறையில் பணியாற்றிய பெரும்பான்மை தமிழ் மக்களின் கலையார்வத்திற்கு மெருகூட்டி நாடகக் கலை வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றியுள்ளது” (ப.104) குறிப்பிடத்தக்கது.

கலையின் மீது ஆர்வம் கொண்ட அறுவரின் பள்ளி நட்பு வளர்ந்து கலைப் பித்தர் குழுமாகி, பல சமூக மற்றும் நடைக்கலை நாடகங்களை வெளியிட்டது. இவை தவிர அறிவியல் ஆர்வத்தினைத் தூண்டும் வகையில் இந்தியக் கலை மன்றத்தினர் “விண்வெளி வீரன்” என்ற நாடகத்தைப் படைத்துப் பெரும் வரவேற்றபெய் பெற்றனர். இதற்கான விளம்பரங்கள் “நாடகம் தயாரிப்பதில் புதிய திருப்பம்” என்ற அறிவிப்பில் வெளியானது குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும்.

உள்ளூர் - வெளியூர்க் கலைஞர்களிடையே காட்டப்படும் பாரப்பாங் களை நடைக்கலை உணர்வுடன் ‘தூக்காதே’ என்ற நாடகமாக ராஜந்திரன் நாடகக் குழுவால் படைக்கப்பட்டது. இவர்களது குழுவும் பல சமூகச் சிக்கல்களைப் படைத்துக் காட்டியது. 1935 க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் நாடகங்கள் சிங்கப்பூரில் அரங்கேறியுள்ளதனையும், அவை

கலையார்வம், சமுதாயச் சீர்திருத்தம், நகைச்கவை எனப் பல தரப்பட்ட உணர்வுகளின் பரிமாற்றங்களை நோக்கமாகக் கொண்டு எழுந்துள்ளன என்பதனையும் அறிய முடிகின்றது.

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் நாடங்களின் பேரக்கு

“நல்ல முயற்சியுடனான துவக்கமே பாதி வெற்றி” என்பது நாம் அறிந்த ஒன்று தான். எனினும், நல்ல பல ஆர்வமுடைய எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், போன்றவர்களின் படைப்பில் பல நாடகக் குழுக்கள் பல நாடகங்களை உருவாக்கின. ஆனால் காலச் சூழல், அன்றைய நடைமுறைச் சிக்கல்கள், பொருளாதாரச் சிக்கல், எனப் பல நிகழ்வுகள் காரணமாகப் பல நாடக மேடைகள், நாடகக் குழுக்கள், கலைஞர்கள் இக்கலையிலிருந்து வெளியேறி விட்டனர். மேலும் பல நாடகங்கள் பல்வகையான காரணங்களைக் கூறி நாடகங்களை நடத்தின. குறிப்பாக ஜப்பானியர், ஆட்சியில் ஏற்பட்ட தடை, சிறந்த நாடக ஆசிரியரான பலர் பல்வேறு காரணங்களைக் காட்டி நாடகத்தினை விட்டு விலகினர். குறிப்பாக, சிறந்த இயக்குநரும் நடிகருமான ந. பழனிவேலு, எம். கே. நாராயணன் போன்றோர் வானொலி பணிவாய்ப்பால் விலகியது, தன் குடும்பம், கல்விப் பணி என விலகிய சிறந்த இயக்குனர் கன்னிகா, சூழல் காரணமாக விலகிய, முருகேசன், பாதுகாப்புவசதி, பொருளாதாரத் தோய்வில் விலகிய செம்பவாங் கலை மன்றம் எனப் பட்டியல் விரிகின்றது. ஆனால் வாழ்ந்த போதும் பல நாடகங்கள் மற்றும் நாடகக் குழுவினர் நிதி உதவிக்காக வேண்டிப் பல நாடகங்களை நடத்தியது குறிப்பிடத்தக்கது.

பகுத்தறிவு நாடக மன்றத்தினரால் பகுத்தறிவுச் சிந்தனை, சமுதாயச் சிந்தனைகளை உள்ளடக்கிய நாடகங்கள் படைக்கப்பட்டு, 1955களில் தமிழ் எங்கள் உயிர் என்பதற்கான உயர்ந்த நிதியாக 603.45 வெள்ளிகள் கிடைத்துள்ளதனை அறிய முடிகின்றது. தேசிய அரங்க நிதிக்காக வரவேற்பு, எங்குமே எதிர்ப்பு, போன்ற நாடகங்கள் நடிக்கப்பட்டன. இன்றைய காலச் சூழல் மற்றும் சிங்கப்பூர்க் கலாச்சாரத்தை ஒட்டிச் சிங்கப்பூர் மருமகள், ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் போன்றவை வெளியிட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். ஹமீது தம் முன்னுறையில் 1950-60களில் ஏற்ததாழ முப்பத்தைந்து நாடகக் குழுக்கள் போட்டி போட்டுச் சிறந்த இரசிக்கும் படியான நாடகங்கள் மேடையேற்றின. சொந்த பணத்தையோ, வட்டிக்கு பணம் வாங்கியோ அல்லது நாடகக் குழுவினரின் நகைகளை அடகு வைத்தோ நாடகத்தை நடத்தினர். நாடகக் கலையை வளர்க்க வேண்டுமென்ற அந்த ஆர்வம், வேட்கை இன்று காண இயலவில்லை. இதற்கு ஒரு முக்கியக் காரணம்

தொலைக்காட்சியின் வருஷை” என்று நாடகப் போக்கின் மாற்றத்திற்குக் காரணம் கூறுகின்றார்.

இவைமட்டுமின்றி நாடகங்களை நடத்திய பல சங்கத்தினர் தம் நாடகங்கள் சிறப்பாக நடைபெறத் தேவையான பணத்திற்காகத் தம் நாடகத்திற்கான டிக்கெட்டுக்களை வீடுவீடாக மாடி மாடியாக ஏறிச் சென்று கதவினைத் தட்டி விற்றுள்ளானர். ஆனாலும் உள்ளூர் நிகழ்ச்சிகளுக்கான டிக்கெட்டுக்களை வாங்கி ஆதரவு தரக் கூடியவர்கள் குறைந்ததும் கூட நாடகத்தின் போக்கில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தின.

1972இல் மேடை கண்ட, “கல்யாணமாம் கல்யாணம்” என்ற நகைச்சுவை நாடகத்தின் வசூல் தொகையான 5000/- வெள்ளி கங்கீர்வா இலவச மருத்துவமனை கட்டட நிதிக்காகவும், இரண்டாம் முறை மேடை ஏறி இந்நாடகத்தின் வசூல் 1000 வெள்ளியாகி அது தமிழ் சங்கக் கட்டட நிதிக்கு உதவியது. இப்படிப் பல சூழல்களை ஒட்டியும் நாடகத்தினை நடத்த வேண்டி இருந்தனையும் நாம் அறிய முடிகின்றது. இன்றைய காலகட்டத்தில் அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி, மக்களின் பல்வகையான கலாச்சாரச் சூழல்களை ஒட்டியே நாடகங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

நிறைவூரை

காலம் காலமாகப் பல்வகையான வரலாறுகளை நாம் படித்தும் படைத்தும் இருப்பினும் ச. வரதன் மற்றும் சா. ஹமிட் என்பவர்கள் படைத்துக் கொடுத்துள்ள சிங்கப்பூர்த் தமிழ் நாடக வரலாறு, தாம் தமிழர்கள் என்றென்றும், எங்கெங்கும் தமிழ் உணர்வுடையவர்களாகவும் உதவும் உள்ளம் படைத்தவர்களாகவும் இருந்துள்ளார் என்பதனை உணர்த்துகின்றது. இத்தகைய நாடகங்கள் அயலகத்தவரின் எண்ணத்தினையும் கொள்ளை கொண்டு தமக்கெண் ஓர் இடத்தினை அயலகத்திலும், அயலகத்தவர் இதயத்திலும் தக்க வைத்துள்ள உண்மையினை உணர முடிகின்றது. இவ்வணர்வு சிங்கப்பூர் மட்டுமின்றி உலகம் முழுவதும் விரிகின்றபோது “பாரில் உயர்ந்தது தமிழ் மொழியே அதைத் தொழுது வணங்கிடு தமிழனமே” என்று நாமும் பாடுவோம்! வாழ்க அயலகத்தில் தமிழ்ப் பணி! வளர்க அயலகத்தமிழ் இலக்கியங்களும் இலக்கிய வரலாறுகளும்!

ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் தமிழ்ப் பணிகள்

திரு. மார்க்கண்டன் ரூபவுதனன்
ஹவா வெல்லஸ்ஸப் பல்கலைக்கழகம்
பதுணை, இலங்கை

ஆய்வு முன்றுறை

இலங்கைத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றினை, குறிப்பாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியை ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் படைப்புகளைத் தவிர்த்து நோக்கமுடியாத அளவுக்கு அவரது பணிகள் குறிப்பிடத்தக்கனவாக உள்ளன. அதனுடன், கிறிஸ்தவத் தமிழ்ப் பற்றிய ஆய்வில் ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை சிறப்பிடம் பெறவேண்டியவருள் ஒருவராகிறார். தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதுகையிலும் புலவர் வரலாறு பற்றிய தேடுகையிலும் பாவலர் சரித்திர தீபகமும் அதன் ஆசிரியரான ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையும் நினைவு கொள்ளப்படும் போக்கு இன்று வரை உள்ளது. ஆணால், அவரது பணிகள் அதனுடன் நிறைவு பெறக் கூடியனவல்ல. ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் பணிகளுள் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள், அற் இலக்கியங்கள், அறிவியல் தமிழ்நூல்கள், கட்டுரைகள், உரைநடை இலக்கியங்கள், தமிழின் முதலாவது பத்திரிகையான 'உதயதாரகை'யின் ஆரம்பகால ஆசிரியராய் முப்பத்தேழு ஆண்டுகள் (1857-1895) கடமையாற்றியமை, நலீன் உரைநடைச் செல்நெறியில் தமக்கெனத் தனித்தளத்தில் இயங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கவை.

இப்பணிகளைனத்தையும் உள்ளடக்கியதான் ஆணல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை பற்றிய ஆய்வு இதுவரை நடைபெறவில்லை. இதுவரை காலமும் பாவலர் சரித்திர தீபகம் எனும் நூலை ஆக்கியவர் என்ற அடிப்படையில் ஆய்வறிஞர்களால் ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை நோக்கப்பட்டுள்ளார். அந்தவகையில் பொ. பூலோகசிங்கம், எஸ்.ஜெபநேசன், க.கைலாசபதி ஆகியோர் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனரை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் பன்முகப்பட்ட தமிழ்ப்பணிகளைத் தமிழுலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்துவதே ஆய்வின் பிரதான நோக்கமாதலால் அவரது பல்பரிமாணங்களையும் புலப்படுத்துவதாக இவ் ஆய்வு அமைகிறது. தனிநபர் பணிகள் பற்றிய ஆய்வாக இருப்பதனால், விவரண ஆய்வு அனுகுமுறையும் ஆய்வின் நோக்கம் கருதி விளக்கமுறை, வரலாற்று அனுகுமுறை, சமூகவியல் அனுகுமுறை என்பனவும் கையாளப்படவுள்ளன.

ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை: வாழ்வும் வளமும்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு அறிவியற் புரட்சி மலிந்த உலகிலும் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு உட்பட்ட இலங்கையிலும் பலவகையாலும் முன்னேறிய யாழிப்பாணத்துச் சூழலிலும் ஏறத்தாழப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முழுமையிலும் வாழ்ந்து தமிழ்ப்பணியாற்றியவர், ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை

யாழிப்பாணம் மானிப்பாய் கோவில்பற்றைச் சேர்ந்த நவாலி எனும் ஊரில் 1820இும் ஆண்டு ஜப்பாசி மாதும் பதினேராம் திகதி அருணாசலம், ஆனந்தப்பிள்ளை எனும் சைவத் தம்பதிகளுக்கு ஏழாவது பிள்ளையாகப் பிறந்தார், சதாசிவம்.

குடும்ப அந்தஸ்தின் பின்னணியில் அக்காலத்தில் நிலவிய மரபுவழிக் கல்வி முறையைச் சதாசிவம்பிள்ளை தமது ஊரிலேயே பெற்றார். அக்காலத்திலே மானிப்பாயில் உயர்த்துப்பட்சாதியினர் மத்தியில் இருந்த திண்ணணப்பளிகள் பலவற்றுள் ஒன்றான மானிப்பாய் சப்பையர் நடத்தி வந்த பாடசாலையில் சேர்ந்து தமது கல்விப் பாதைக்கு அடித்தளமிட்டுக் கொண்டார். 1831இல் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் மானிப்பாய் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் சேர்ந்து ஒருவருடத்திற்குள் ஆங்கிலத்தில் சிறப்புத் தேர்ச்சியும் இதா பாடங்களில் அடிப்படை அறிவும் பெற்றுக்கொண்ட சதாசிவம் பிள்ளை, 1832இல் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் சேர்ந்துக் கொண்டார். 1832 தொடக்கம் 1840 வரை எட்டு ஆண்டுகள் செமினரியில் கல்விகற்று, 1840இும் ஆண்டு செமினரிக் கல்வியை முடித்துக்கொண்டு வெளியேறினார்.

செமினரியில் சேர்ந்து முதல் மூன்று ஆண்டுகள் சைவராகவே இருந்தார். ஆணால், கிறிஸ்தவச் சூழல், மிஷனரிமாரின் வேதாகமக் கல்வி என்பன சதாசிவத்தின் சிந்தனையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். 1834இும் ஆண்டின் இறுதியில் நடைபெற்ற எழுப்புதல் கூட்டங்களில் செமினரியில் படித்துக்கொண்டிருந்த சைவரான சதாசிவம் பங்காற்றினார். கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு ஞானஸ்தானம் பெற்ற போது ஜே.ஆர். ஆணல்ட் (J.R. Arnold) எனும் பெயர் குட்டப்பட்டார். சதாசிவம் ஆணல்ட் ஆணார். ஆயினும், தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் ஜே.ஆர். ஆணல்ட் என்ற பெயரும் அ. சதாசிவம்பிள்ளை என்ற பெயரும் ஒருவரையே குறிக்கும் பெயர்கள் என நன்கு அறியப்பட்டவையாக உள்ள போதும், அவை தனித்தனியாகப் பயன்படுத்தப்படுவது அருமையாகவே உள்ளது. ஆங்கிலப் பெயரின் ஈற்றும் அனைவரும் நன்கறிந்த பெயருமாகிய

ஆணல்ட் உம் அவரது தமிழ்ப் பெயரான சதாசிவம்பிள்ளையும் இணைந்ததான் ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை என்னும் பெயரே அவரைக் குறிக்கும் பெயராக வழங்கிவரலாயிற்று.

கிறிஸ்தவரான ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை, தமது குடும்பத்தால் வெறுக்கப்பட்டாரா, கிறிஸ்தவராக வாழ அனுமதிக்கப்பட்டாரா என்பது குறித்து அறியுமாறில்லை. அதேவேளை, அவரது சகோதரர், சகோதரிகள் யாராவது கிறிஸ்தவரானார்களா என்பது குறித்த தகவல்களுமில்லை. ஆணால், தமது வாழ்க்கையை ஒரு 'கிறிஸ்தவ வாழ்வாக' வாழவேண்டும் என உறுதிபூண்ட ஆணல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை, ஞானஸ்நானம் பெற்ற நாள் தொடங்கி அவ் வாழ்வுக்காகத் தம்மைத் தயார்ப்படுத்தி வந்துள்ளார். வாழ்க்கைத் துணையைத் தேடல், பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்த்தல், சமூகத்தில் முன்மாதிரியாக வாழல் என்பவற்றில் கிறிஸ்தவ நெறிமுறை களையே பின்பற்றியுள்ளார்.

சதாசிவம்பிள்ளைக்கும் உடுவில் பெண்கள் பாடசாலையில் கற்று வெளியேறிய முத்துப்பிள்ளைக்கும் - கிறிஸ்தவப்பெயர் மாக்கற்ற நிற்சி (Margarat Nitchie) 1846 ஆம் ஆண்டு ஆடுமாதும் 6ஆம் திகதி உடுவில் திருச்சபையில் திருமணம் நடைபெற்றது. இவர்களுக்கு ஆறு புத்திரர்களும் நான்கு புத்திரிகளும் பிறந்துள்ளனர். அவர்களுள் சாள்ஸ் (1848), சேரா பொன்னுப்பிள்ளை (1851), எலிசா சின்னத்தங்கச்சி (1854), தம்பையா ஆணல்ட் (1867), சின்னப்பா ஆணல்ட் (1870) ஆகியவர்களுடன் 1854க்கும் 1867க்கும் இடையில் பிறந்த மூன்று ஆண்பிள்ளைகளும் இரண்டு பெண்களும் இறந்துவிட்டார்கள் என எஸ்.ரி. ஆணல்ட் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1840ஆம் ஆண்டு தாம் ஆரம்ப ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெற்ற மாணிப்பாய் ஆங்கிலப் பாடசாலையிலேயே ஆசிரியரானார். 1845இன் ஆரம்ப வரை அங்கு ஆசிரியராய் இருந்து, அங்கிருந்து சாவகக்சோரி ஆங்கிலப் பாடசாலையில் (தற்போது சாவகக்சோரி த்ரிபேக் கல்லூரி) சிறிதுகாலம் கற்பித்தார். அங்கிருந்து 1846ஆம் ஆண்டு உடுவில் ஆங்கிலப் பாடசாலைக்கு மாற்றலாகி, ஆசிரியராக அங்கு இரண்டு வருடங்கள் கடமையாற்றினார். 1848ஆம் ஆண்டு உடுவில் மகளிர் பாடசாலையில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார். ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் காலத்தில் 1854முதல் அப்பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார். அமெரிக்கன் மின்னாரிமார் 1859இல் ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனம் ஒன்றனை (Vernacular Training and Technological Institution) ஆரம்பித்தார்கள். அதிலும் சிலகாலம் விரிவுறையாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார். கதேசிகள் 1856ஆம் ஆண்டு

வட்டுக்கோட்டை - ஆங்கில மகாவித்தியாசாலையை ஆரம்பித்தனர். அதன் தமிழ்ப்பாடப் பரிசுகராக ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை நியமிக்கப்பட்டார். 1872இும் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப் பட்டது. பாடசாலைக் கல்வியிடங்கள் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகப் பரிசுகளுக்கும் மாணவர்கள் தயார்ப்படுத்தப்பட்டனர். அதனால், ஒவ்வொரு பாடத்துக்கும் - சிலர் இரண்டு, மூன்று பாடங்களுக்கு - ஒவ்வொரு பேராசிரியர் நியமிக்கப்பட்டார். ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை சுதேச மொழிப் பேராசிரியராக - தமிழ்ப் பேராசிரியராக (Vernacular Professorin Tamil) 1881இும் ஆண்டு நியமனம் பெற்றார். 1891இும் ஆண்டு வெரை அப்பதவியை அலங்கரித்தார். அமெரிக்கன் மீ'னரால் வெயினிடப்பட்டு வந்த உதயதூரை (Morning Star) பத்திரிகையின் தமிழ்ப் பகுதியின் ஆசிரியர் பொறுப்பை 1857-06-01 தொடக்கம் ஏற்று இறக்கும் வரை (1896-02-20) ஏற்ததாழ் நாற்பது வருடங்கள் பணியாற்றினார்.

வேதாகம மொழிபெயர்ப்பில் பங்காற்றியதுடன் இவரது மொழிபெயர்ப்புப் பணி ஆரம்பமானது. “சென்னையில் நடந்த வேதாகம மொழிபெயர்ப்புக்கு ஸ்பாஸ்டிக் பண்டிதருடன் இவரும் நாழும் போய் இருந்தோம்” என்று சதாசிவம்பிள்ளை தாழும் உடுவில் சந்திரசேகர பண்டிதரும் அமெரிக்கன் மிஷன் சார் சுதேசிகளாக வேதாகம மொழிபெயர்ப்பில் பங்காற்றியமை பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். கிறிஸ்தவ உண்மைகளை எடுத்துக்கூறும் பணியில் ஈடுபட்ட மிஷனரிமாரோடு தாழும் ஒரு மிஷனரியாய்ப் பணியாற்றும் முகமாக 1844இல் வண.ஜே.சி. ஸ்மித் அவர்களுடன் மதுரைக்குச் சென்று வந்தார். மதுரை மிஷன் பணிக்களம் யாழ்ப்பாணத்தைத் தலைமையகமாகக் கொண்டியங்கிய அமெரிக்க மிஷனரிமாராலே கண்காணிக்கப்பட்டு வந்தது என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

யாழ்ப்பாணச் சுதேச கிறிஸ்தவ வளர்ச்சிக்கும் அயராது உழைத்தவர் ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை. சுதேச குருக்களை உருவாக்குதல், அவர்களைப் பயிற்றுவித்தல், புதிய இடங்களில் நற்செய்திப் பரப்பில் ஈடுபடல், கிறிஸ்தவ ஆழாதனைகளைத் தமிழ்ப்படுத்தல், பால்கள் இயற்றிச் சுதேசமயப்படுத்தல் என்பவற்றில் மிஷனரிமாரைவிட வேகமாகச் செய்திட்டவர்.

சதாசிவம் பிள்ளையின் தமிழியல் பணிகள் பலதரப்பட்டவை. அவை அனைத்திற்கும் அவர் ‘தமிழ்’ என்ற கருத்துநிலையில் இயங்கியமையே அடிப்படை. ஏனெனில், ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதே தமக்கு அங்கீகாரம் என வாழ்ந்த பல சுதேசக் கிறிஸ்தவர்களுள் தமிழ்லேயே தமது அனைத்துப்

படைப்புகளையும் எழுதியவர், ஆணால்ட் சதாசிவம்பிள்ளை. இதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது, அவர் பெற்றுக்கொண்ட மொழிசார் கல்வியென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திண்ணெணப்பள்ளியில் சப்பையாரிடம் பெற்ற தமிழ் - இலக்கிய இலக்கணம், சமஸ்கிருத அடித்தளத்துடன் செவினரியில் சன்முகச்சட்டம்பியார், ஹென்றிமார்ட்டின் அப்புக்குடி மற்றும் மிஷனரிமார் ஆகியோரின் தொடர்பும் சதாசிவம்பிள்ளை எனும் சிறந்த தமிழ்ப்பண்டதர், தமிழ்றிஞர் உருவாக வழிவகுத்தது.

தாம் கற்ற இலக்கிய, இலக்கணக் கல்வியைத் தமிழ் ஆக்க இலக்கியம், தமிழ்ப் பத்திரிகையியல், கிறிஸ்தவத் தமிழ்க் கீர்த்தனைகள், தமிழ்ப் புலவர்களின் வரலாறு, தமிழியல் வரலாறு, தமிழில் அறிவியல், தமிழ் உரைநடை என அனைத்திலும் தமிழை மையப்படுத்தி இயங்கவும் துணைக்கொண்டுள்ளார். இவை அனைத்தும் தனித்தனியாக ஆய்வுக்குட்படுத்தபடவேண்டியவை.

சதாசிவம்பிள்ளையின் ஆக்கங்கள் அவர்காலத்தில் வெளிவந்தமையும் அவரது புதல்வர்களால் வெளிக்கொணரப்பட்டவையுமாகக் கிடைக்கப்பெற்றவை கால அடிப்படையில் இங்கு அட்டவணைப்படுத்தப் படுகின்றன.

வெளிவந்த ஆண்டு	நால்	குறிப்புகள்
1849	திருச்சதகம்	1844இல் எழுதிமுடிக்கப்பட்டது. 1874இல் இரண்டாம் பதிப்பு
1852	மெய்வேதசாரப்	இதன் அனுபந்தமாக ஸ்தோத்திர விஞ்சதி, கீர்த்தன விஞ்சதி, நன்னெறிமாலை ஆகிய மூன்று பாடங்களும் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன.
?	சற்போதசரணம் பிரசுரிக்துள்ளார்.	உடுவில் மாரிமுத்து உடையார்
1858	சாதாரண இதிகாசம்	1854இல் எழுதிமுடிக்கப்பட்டமை பாயிரத்திலிருந்து தெரியவருகிறது
1859	நன்னெறிக்கொத்து	
1861	வான சாஸ்திரம்	
1869	நன்னெறிக்கொத்தா சங்கிரகம்	1893இல் இரண்டாம் பதிப்பு

1886	பாவலர் சுரித்தீர் தீபகம்	
1887	இல்லற நோண்டி	
1887	வெஸ்லையந்தாதி	
1890	கீர்த்தனா சங்கிரம்	'கீர்த்தன விஞ்சதி'ல் இருந்த 20 பாடல்களுடன் வெறும் பாடல்கள் சேர்ந்த தனிநூலாகியது.
1895	குடும்ப தருப்பணம்	
1898	ஞானவெண்பா	1890இல் எழுதிமுடிக்கப்பட்டது.
1898	பஞ்சாத்தினம்	1890இல் எழுதிமுடிக்கப்பட்டது.
1898	சுகமரணாபீட்டம்	1892 நவம்பரில் எழுதிமுடிக்கப்பட்டது.

மேற்கூறிய நூல்களுள் சிலவும் அவற்றுக்கு அவரால் எழுதப்பட்ட பாயிரங்களும் அவர் உதயதாரகையில் பணியாற்றியபோது வெளிவந்த பிரதிகள் சிலவுமே அவாது தமிழியல் பணிகளை மதிப்பிட உதவுகின்றன.

ஆக்க இலக்கியப் பணிகள் கிறிஸ்தவ இலக்கியப் பணிகள்

திருச்சதகம், மெய்வேதசாராம், சற்போத சரணாம், வெல்லையந்தாதி, பஞ்சாத்தினம், கீர்த்தனா சங்கிரகம், ஞானவெண்பா மற்றும் சுகமரணாபீட்டம் என்பன இவாது கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களாகும். சதாசிவம்பிள்ளையின் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களில் சதகம், அந்தாதி, வெண்பா என்ற சிற்றிலக்கிய வகையில் திருச்சதகம், வெல்லையந்தாதி, ஞானவெண்பா என்பன கொள்ளத்தக்கன. ஏனையவை சிற்றிலக்கிய வகைக்குள் அடங்கக்கூடிய புதிய வடிவங்களாகும்.

திருச்சதகம், ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் முதற் படைப்பாகும். இது கிறிஸ்தவத் தமிழ்ச் சதகங்களுக்கு எல்லாம் தலையாயதாகக் காணப்படுகிறது. இயேசு நாதரின் பெயரில் பாடப்பட்டபடியால் இது “இயேசு நாதர் திருச்சதகம்” என்றும் அழைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள் குறித்து ஆய்வு செய்துள்ள கு . இன்னாசி அவர்கள் ‘இயேசு நாதர் திருச்சதகம்’ என்றே பல இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால், இதன் பெயர் திருச்சதகம் என்பதேயாகும். ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளைகூட இந்நால் பற்றித் தமது ஏனைய நூல்கள் மற்றும் உதயதாரகை என்பவற்றில் விளம்பரப்படுத்தும்போது திருச்சதகம் என்றே

பதிவுசெய்துள்ளமை இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். திருச்சதகம் இயேகு பிரான் மீது பாப்பட்டிருப்பது. அக் காலத்துத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களுக்கான பக்தி மார்க்க வழிகாட்டலுக்கு இது பெரிதும் உதவக்கூடியதாக இருந்துள்ளது.

மெய்வேதசாரம், உண்மையான வேதத்தின் சாரத்தினைப் பிழிந்து கொடுப்பது இந்நாலின் நோக்கமாக இருந்துள்ளது. இந்நால் கடவுள், ஆன்மா, பாவம் ஆகிய திரிபதார்த்தங்களைக் குறித்தும், சற்குரு நாட்டங் குறித்தும், குருவும் சீனும் உரையாடுவது போன்று அமைந்துள்ளது. திரிபதார்த்தபடலம், சந்தேகநிலிர்த்திப்படலம் எனும் இரு படலங்களைக் கொண்டதாகச் செந்தமிழ் விருத்தப்பாவாற் பாப்பட்டது. இந்நாலுக்குக் குமாரகவாயி முதலியார் கதிரைவேற்பிள்ளை, திருவாக்குப்புராண ஆசிரியர் அளவையும்பதி கனகசபாபிள்ளை, ஆனைக்கோட்டை குமாரவேற்பிள்ளை, அருணாசலப்பிள்ளை ஆகியோர் சாற்றுக்கவிகள் வழங்கியுள்ளனர்.

சற்போதசரணம் என்னும் பாடலை இயற்றினார். மெய்யறிவெறுத்தல், ஞான விண்ணப்பம் என்னுமிரு பிரிவுகளாபங்கிய இந்நாலை இவர் நன்பாரான உடுவில் மாரிமுத்து உடையார் தமது பொறுப்பிற் பிரசரஞ்செய்வித்தார்.

வெல்லையந்தாதி கிறிஸ்தவ அந்தாதிகளுள் முக்கியமான இடத்தில் வைத்து நோக்கப்படுகிறது. அவர் படைத்த கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களுள் மக்களாலும், ஆய்வறிஞர்களாலும் அந்தக் கிறிஸ்தவ அடிக்கடி பேசப்படுவதும் வெல்லையந்தாதி என்பதும் இங்கு முக்கியத்துவமுடையதாகும். இயேகுவின் பிறப்பு, அவரை மூவிராஜாக்கள் வந்து வணங்கி வாழ்த்தியது(5), ஏரோது அரசனின் சிகசங்காரத்தில் இருந்து இயேகு தப்பியது (29) என அவரது வாழ்க்கையில் நடந்த முக்கியச் செய்திகள், இயேகு செய்த புதுமைகள் - நோயாளிகளைக் குணப்படுத்தியமை (34), நூற்றுக்கதிபதியின் மகளைக் குணப்படுத்தியமை (46), பசாசின் அதிகாரத்தை அத்திடியமை (54), நாற்பது நாள் உபவாசம் (56), காணாவூர் திருமணத்தில் நீரை ரசமாக்கியது (64), மலைப்பிரசங்கம் செய்தமை (76), கைம்பெண்ணின் மகளை உபிர்த்தெழுச் செய்தது (87), பெரும்பாடுள்ள ஸ்திரியைக் குணபாக்கியது (84) முதலியன உள்ளிட்ட பல விவிலியச் செய்திகளும் வெல்லையந்தாதியில் அடங்கியுள்ளன. வெல்லையந்தாதியில் வெல்லை, வெல்லை வள நகர், வெல்லையும்பதி, வெல்லைப்பதி என ஒவ்வொரு பாடலிலும் வெல்லை எனும் சொல் வரும்படியாகப் பாடியுள்ளார்.

முக்தி / மோட்ச இன்பம் பெறும்பொருட்டு எடுக்கப்பட்ட இவ்வுலக வாழ்க்கையில் மனம் / ஆன்மாவானது உலக இன்பங்களில் அள்ளுண்ணு அல்லற்பட்டு அலைந்து திரியும் தருணங்களில் அவ்வாண்மாவை இரட்சஸ்ரிய

மார்க்கத்தில் வழிநூட்டத்தும் முகமாக எழுதப்பட்ட 100 வெண்பாக்கள் அடங்கிய நூலே ஞான வெண்பா. ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை ஞான வெண்பாவை “எம்மதத்திற்குஞ் சம்மதமும்” எனப் பாடியிருந்தாலும், அதில் கிறிஸ்தவச் சமயக் கருத்துகளும், தத்துவங்களும், சமய சாரங்களுமே விரவி வந்துள்ளன. அதனுடன், பிறசமய - குறிப்பாக வைதீகமதக் - கண்டனங்களும், விர்களாங்களும் இடம்பெற்றுள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. கிறிஸ்தவ மதத்தினையும், அதன் விழுபியங்களையும் புகழ்ந்து கூறும் சதாசிவம்பிள்ளை வைதீக மதத்தின் அனுஷ்டானங்களைச் சாடியுள்ளதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

‘பஞ்சாத்தினம்’ எனும் இலக்கிய வகைசார்ந்த நூல்கள் கிறிஸ்தவத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் வெளிவந்துள்ளனவா என்பது அறியுமாறில்லை. தமிழில் ‘பஞ்சாத்தினத் திருப்புகழ்’ என்ற ஓர் இலக்கியம் வெளிவந்துள்ளது. பஞ்சாத்தினத்தில் உள்ள பாடல்கள் தனிமனித வாழ்வில் ஒருவர், தம்மைத் தமது இறுதி - பரலோக - யாத்திரைக்கான தயார்ப்படுத்தவில் ஈடுபெடுத்துமுகமாகப் பாடக்கூடியவை ஆகும். மனித வாழ்வில் சகல விடயங்களுக்கும் முன் ஆயத்தம் அல்லது தம்மைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ளல் என்பது எவ்வளவு முக்கியமோ அதேபோலப் பரலோக யாத்திரைக்கும் தம்மைத் தயார்ப்படுத்தல் என்பது அவசியம் என்ற புதிய கடமையைத் தருகின்றார், ஆசிரியர். மெப்பறிவறுத்தல், முத்தி நாட்டம், அடிமைகொள்ள வேண்டல், அந்தியகாலப் போராட்டம், சாலோகப் பிரவேசம் என ‘ஜந்து’ செய்யுள்களை உள்ளடக்கிப் ‘பஞ்சாத்தினத்தை அமைத்துள்ளார்.

ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் இறுதி இலக்கியப் படைப்பு சுகமரணாபீட்டம் ஆகும். தமது இறுதிக்காலத்தில் உலக வாழ்வை முடித்துக்கொண்டு மரணத்தைத் தழுவும் காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில், அதே விடயத்தைப் பாடு பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இலக்கியமே இது. பிறந்த உயிர்களுக்கு இறப்பு உண்டு என்ற இயற்கைத் தத்துவத்தை உணர்ந்தவராயினும், அந்த இறப்பு சுகமான இவ்விலக்கியம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. காப்புச் செய்யுள், வாழிப்படல் தவிர்ந்து இவ்விலக்கியம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. காப்புச் செய்யுள், வாழிப்படல் தவிர்ந்து 120 விருத்தப் பாக்களால் அமைந்த சுகமரணாபீஸ்டத்தில் நடைமுறை வாழ்க்கையில் மனிதரின் மரணத்துக்குக் காரணமாக நோய்களைக் கூறி, அவற்றால் நோயாளர் படும் அவஸ்தை, பிறருக்கு அவரால் ஏற்படும் துன்பம் என்பவற்றை நயம்படக் கூறி, இவற்றில் இருந்து காப்பாற்றி, சுக மரணம் தரும்படி யேசுவிடம் இறைஞ்சி ஆசிரியர் வேண்டுதல் செய்கிறார்.

கீர்த்தனை என்னும் தமிழ் இசைவடிவில் ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை இயற்றிய கிறிஸ்தவ பக்தி வழிபாடு, சமூக சீர்த்திருத்தம் ஆகியவற்றைப் பொருளாகக் கொண்டு பாடிய கீர்த்தனைப் பாடல்களினதும், வேறு சில பாடல்களினதும் தொகுப்பு கீர்த்தனா சங்கிரகம். இது 1890 ஆம் ஆண்டு மானிப்பாய் ஸ்ரோங் அன்ட் அஸ்பெரி அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. கீர்த்தனா சங்கிரகம் என்ற தொகுப்பில் - ஆனந்தக்களிப்பு, பராக்கு, எச்சரிக்கை, இலாலி, ஞான விண்ணனப்பம் ஆகிய கீர்த்தனை வடிவம் சாராப் பாடல்களைத் தவிர்த்தால் - 56 கீர்த்தனைகள் அடங்கியுள்ளன. இவற்றின் 6 பாடல்கள் மதுவிலக்குப் பாடல்கள். ஈழத்துக் கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனை வாரலாற்றில் கத்தோலிக்க, புரட்டஸ்தாந்து, அங்கிலிக்கன், மெதுடிஸ்த மிஷன்களைச் சார்ந்தவருடன் ஒப்பிடும்போது, கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைகள் இயற்றியவருள் ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை முன்னோடியாகத் திகழுக்கூடும். ஆனால், தமிழ்நாட்டுடன் ஒப்பிட்டு ஒட்டுபொற்றுமாகப் பார்க்கும்போது, இவர் பல தசாப்தங்களுக்குப் பின்னிற்பது புலனாகின்றது.

அற இலக்கியங்கள்

ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் ஆக்க இலக்கியங்களில் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களைத் தவிர ஏனைய இலக்கியங்கள் அவற்றின் பெயர், பாடுபொருள் என்பவற்றால் அற இலக்கியங்களின் வகையைச் சார்ந்தவையாகவே உள்ளன. நன்னென்றிமாலை, நன்னென்றிக்கொத்து, இல்லறநொண்டி, நன்னென்றிக் கதாசங்கிரகம், குடும்பதருப்பணம் இவற்றுடன் கீர்த்தனா சங்கிரகத்தில் உள்ள மதுவிலக்குப் பாடல்கள் ஆகியவை அறக் கருத்துகளைக் கூறும் நூல்களாகும்.

நன்னென்றிமாலை, நன்னென்றிக்கொத்து, மதுவிலக்குப் பாடல்கள் ஆகியவை தனிமனித மற்றும் சமுதாய விருத்திக்கான நெறிமுறைகளைக் கூறுவன. குடும்பதருப்பணம், இல்லறநொண்டி என்பவை இல்லறத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறுவனவாகக் காணப்படுகின்றன. நன்னென்றிக் கதாசங்கிரகம் நவீன இலக்கிய வடிவில் அறக் கருத்துக்களைக் கூறுவதாகக் காணப்படுகின்றது.

அவரது காலத்து மக்களின் இல்லற வாழ்வில் கண்ட அனுபவங்களைக் கிறிஸ்தவ சமயப் பின்னணியோடு பாடுவதாக இல்லறநொண்டி அமைந்துள்ளது. உள்ளடக்கம் நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை 1. இல்லறம் புரிதற்கேற்ற உத்தம ஆடவர் இலக்கணம் 2. இல்லறத்திற்காகாத அதம ஆடவர் இலக்கணம் 3. நற்குணப் பெண்டிர் இலக்கணம் 4. துற்குணப் பெண்டிர் இலக்கணம் என்பவையாகும்.

ஒவ்வொரு விடயமும் செய்யுளிலும் உரைநடையிலும் அமைந்துள்ளது. செய்யுளில் கூறப்படாதவை சிலவற்றை உரைநடையில் கூறியிருப்பதை அவதானிக்கமுடிகிறது. அவரது சமகாலத்தில் இல்லறத்து இச்சீர்கேடுகள் - பலதார மணம், பால்ய விவாகம், விபசாரத்துணம், விவாகரத்துகள் முதலியன - உலகம் முழுவதும் காணப்பட்டாலும், இலங்கையில் குறிப்பாக யாழிப்பாணத்தில் கலாசாரக் கலப்புகளால் அவை மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன எனத் தாம் விசனப்பட்டுக்கொண்டதற் கிணங்கவும் அவற்றைக் குறைத்து எதிர்காலச் சந்ததியினரைப் பண்பாட்டு வரம்புக்குள்ளே நல்வழிப்படுத்தும் நோக்கத்தில் ஆசிரியர் வெற்றிபெற்றிருக்கிறார். ஆனால், 'நொண்டி' இலக்கிய வகைப் பெயரை இந் நாலிற்கு வைத்ததனால், இது நொண்டி இலக்கிய வகையைச் சார்ந்ததாகக் கொள்ளமுடியாதுள்ளது. அமைப்பாலோ, கதையோட்டத்தாலோ நொண்டிக்குரிய பண்பை இல்லற நொண்டி பெறவில்லை என்பதனையே கூறவேண்டியுள்ளது.

உரைநடை இலக்கியம்

தாம் உரைநடையில் எழுதிய கதைகளைத் தொகுத்து 'ஒரு கதைப் புத்தகத்தை' நன்னெறிக் கதா சங்கிரகம் என்னும் பெயரில் 1869இல் வெளியிட்டார். நன்னெறிக் கதா சங்கிரகம் என நூலுக்கு இவர் வைத்துள்ள பெயர், நூலைப் பற்றிய பல்வேறு தகவல்களையும் வழங்குவதாக உள்ளது. சுருங்கக் கூறின், கதைகள் நன்னெறி புக்டுவெனவாகும். இவற்றுள் சில கதைகள் நூலுநுப் பெற முன்னம் 'நன்னெறிக் கதாமாலிகை' என்ற தலைப்பிலேயே உதயதாரகையில் பிரசரமாகியுள்ளன. ஆங்கில உபதாஸப்பும் 'A Collection of Moral tales in Tamil'-நன்னெறிக் (ஆழுக்கக்) கதைகளின் தொகுப்பு என்றே அமைந்துள்ளது. அக்கதைகள் 'எம் நாட்டுக்கிணங்கிய' னவாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுப்படையாக நோக்கினால் ஒவ்வொரு கதையும் ஒவ்வோர் ஒழுக்க போதனையைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டுள்ளது. கற்பனைத் தேசுத்தில் கற்பனை கலந்த உருவகப் பாத்திரங்களுடன் கதை கூறப்பட்டாலும், அவை கதை எழுதப்பட்ட சமகாலத்தில் மட்டுமன்றி, இன்றும் தனிமனிதனுக்குப் படிப்பினைகளைப் போதிப்பதாகவே உள்ளன.

இந்நூலில் நாற்பது கதைகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கதையும் ஒரு தலைப்பு, தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலத்தில் அக் கதையின் உட்பொருள் விளக்கம், தொடர்ந்து கதை முடிவில் கதைக்கறும் அல்லது கதையிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் படிப்பினை எனும் ஒழுங்கில் அமைந்திருக்கிறது.

உதாரணமாக, ஐந்தாவது கதை பொன்னளந்த பெருமான் கதை. அதன் உட்பொருள்: வறுமை நிலைநில்லாது - Today to me, tomorrow it

belongs to you. கதைக்கறும் படிப்பினை: வறுமை நிலைநில்லாது என்றுணர்க.

தமிழின் ஆரம்பகால உரைநடை இலக்கியங்களின் பொதுவான பண்பாக இருந்த கதை, சரித்திரம் என்று தலைப்பிடும் பண்பு இவரிடமும் காணப்படுகின்றது. எல்லாக் கதைகளின் தலைப்புகளும் கதை என்றே முடிவடைகின்றன. 8. உபாயகந்தாரி கதை 17. குலழூஷனான் கதை 27. இடங்கண்டமிண்டன் கதை 39. சத்தியமான்யியன் கதை என்பவை இதற்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகள்.

எண்ணெய்ச்சாடு பேசிய கதை, தோசை களவாண்ட கதை தவிர்த்த அனைத்துக் கதைகளும் குணாம்சம் அல்லது செயற்பாடு தாங்கிய நபரின் பெயரிலேயே அமைந்துள்ளன. அப்பெயர்கள் கதை எதனைப் பற்றியது அல்லது எவரைப் பற்றியது என்பதனை அறிமுகப்படுத்துவதாவும் அமைந்துள்ளன.

நாற்பது கதைகளுள் சில கதைகள் தொடர்க்கதைகளாகக் கூறப்படுகின்றன. மேலும், ஒரு கதைக்குள் உபகதைகள் அவ் உபகதைக்குள் கதைகள் எனக் கதைகள் தொடர்படனும் தொடர்பறந்தும் கூறப்படுவதனைக் காணமுடிகிறது. மேலும், இரண்டு கதைகளுள் மற்றொன்று விரித்தல் (Digression) என்னும் பண்பு விரவிக் காணப்படுகின்றது. கதைகளைக் கூறிக்கொண்டு செல்லும்போது இடையிடையே தமது தனிப்பட்ட கருத்துகளைத் தாமாகவோ, பாத்திரங்களுடாகவோ புகுத்திச்செல்கின்றார்.

ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் கதைகள் சிறுகதைகளா, இல்லையா என, என்ன இலக்கணத்தின் அடிப்படையில் வாதாடுவது என்பது பிரச்சினைக்குரியதே. “புனைகதைகள் முதன்முதலில் தோன்றுகின்ற அக்கால நிலையில் சமுதாய அமைப்பிலும் தனிமனித உறவு முறையிலும் ஏற்படும் எல்லா மாற்றங்களையும் பிரச்சினைகளையும் நன்கு அறிந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்பும், அறிவுத் திறனும் எல்லா ஆக்க இலக்கியக் கார்த்தாக்களுக்கும் இருக்காது. மேலும் நன்கு அறிந்து கொள்ளத்தக்க வகையில் இம்மாற்றங்களும் பிரச்சினைகளும் வெளியிலே தெரியவும் மாட்டா.”⁷ எனவே, அவரின் கதைகள் இன்னவிடயங்களைப் பேசவில்லை என ஒதுக்குவதும் ஆய்வு நெறிக்குப் பொருந்தாது.

ஆணல்ட் சதாசிவம் பிள்ளையின் கதைகளில் நெடுங்கதைகள், இரண்டு பக்கங்களைக் கொண்ட கதைகள், நடைக்கவை கலந்த கதைகள் என்பவற்றுடன், சமூகச் சீர்திருத்தக் கதைகளுமண்டு. எனவே, ஆணல்ட்

சதாசிவம் பிள்ளையிடம் சமூகச் சீர்திருத்தக் கருத்துகள் இல்லை என ஒத்தபடியே ஒதுக்கிவிடுவதும் கடினம்.

உரைநடையில் கதைகள் எழுதப்பட்ட காலப்பகுதி, அக் கதைகள் சிலவற்றில் சமூகப் பிரச்சினைகளை அக் காலத்துக்கு ஏற்ற வகையில் கூற முயன்றமை என்பவற்றை வைத்துப் பார்க்கின்றபோது, ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையைத் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் சிறுகதை இலக்கியத்தின் தந்தை எனக் கருதாவிட்டாலும், இவங்கையில் மட்டுமன்றி, தமிழ் கூறும் நல்லுவகில் சிறுகதை வளர்ச்சியடைவதற்கு வித்திட்ட முதன்மையானவர்களுள் முக்கியமானவராகக் கொள்வது ஏற்படுத்தாகும்.

அறிவியல் தமிழ்ப் பணிகள்

ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை மாணவர்களுக்காக எழுதிய அறிவியல் பாடநால்கள் இரண்டு.

சாதாரண இதிகாசம் - இது சமூக விஞ்ஞானத்தைச் சேர்ந்தது. 1858இல் வெளிவந்தது. உலக நாடுகளின் வரலாறுகள் கூறும் நூல் இதுவாகும். சாதாரண இதிகாசம் தமிழுலகிற்கு அறியதொரு வரவாகவே இருந்துள்ளது. அறிவியல் தமிழ் நூல் வரலாற்றை நோக்குகின்றபோது தமிழ் வரலாற்றெழுதியலில் உலக வரலாற்றைத் தமிழில் கூறிய முதல் நூல் என்றும் பெருமையையும் அதுவே பெறுகின்றது.

வானசாஸ்திரம் - இஃது இயற்கை விஞ்ஞானத்தைச் சேர்ந்தது. 1861இல் வெளிவந்தது. விண்வெளி தொடர்பான அறிவியல் விடயங்களைச் சுருக்கமாகத் தொகுத்து விளக்கும் நூல் வானசாஸ்திரம் ஆகும். இயற்கை விஞ்ஞானத்தில் தலையாதும், பழைமைவாய்ந்ததும் இன்றும் ஆய்வில் முன்னணியில் இருப்பதுமான வானியலைத் தமிழில் வழங்கிய முதலாவது நூல் இதுவாகும்.

இவ் இரண்டு நூல்களும் இங் இரண்டு துறைகளிலும் தமிழில் வெளிவந்த நூல்களில் முதல் முயற்சி என்றும் அங்கீகாரத்தைப் பெறக்கூடியன. ஆயினும், பொதுப்படையாக அறிவியல் தமிழ் நூல் மற்றும் பாடநூல் உருவாக்கத்தில் ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையை முன்னோடியாகக் கொள்ள முடியாது.

ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை தமது அறிவியல் பாட நூல்களை மொழியாக்கம் மூலம் செய்தமையால் கலைச்சொல்லாக்க வேலைகளில் ஈடுபடுவது தவிர்க்கமுடியாதது. சாதாரண இதிகாசத்தில் ஒவிபெயர்ப்பிலும், ஈடுபடுவது தவிர்க்கமுடியாதது. சாதாரண இதிகாசத்தில் ஒவிபெயர்ப்புடன் கலைச் சொல்லாக்கத்திலும் அதிகம் வானசாஸ்திரத்தில் ஒவிபெயர்ப்புடன் கலைச் சொல்லாக்கத்திலும் அதிகம்

ஈடுபட்டிருப்பது புலனாகிறது. அத்துடன் மொழிசாராக் கூறுகளையும் தாராளமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கான பங்களிப்பு

இவரது தமிழ் உரைநடைப் பணிகள் பன்முகப்பட்டவை. தமிழ் உரைநடையை அவர் பயன்படுத்திய துறைகள், முறைகள், உரைநடையில் கையாண்ட மொழிக்கூறுகள், உரைநடைகள் அச்சுருப்பெற்ற ஊதங்கள் என்பன அவரின் உரைநடையிலும், மொழிநடையிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தன. அவற்றுடன், சமகாலச் சூழலில் மொழிப்பயன்பாடு பற்றிய மக்களின் சிந்தனையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் காரணங்களாகின. தமிழ் உரைநடையை அவர் நவீன இலக்கியம், இதுயில் (செய்தி, விளம்பரம், அறிவித்தல், கட்டுரை) பாடநால்கள், மொழிபெயர்ப்புகள், அறிவியல் நூல்கள், ஆய்வு நூல்கள், செய்யுள் இலக்கியங்களுக்கான முன்னுரைகள் முதலியவற்றில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இவற்றில் இவருக்கான ஒரு ‘நடை’ இருப்பதனையும் இனங்காண முடிகின்றது. உரைநடையை எழுதும்போது, மொழிப்பயன்பாடு குறித்துச் சில சிந்தனைகளைக் கொண்டிருந்தார் என்பது, அவரது ‘நன்னெறிக் கதாசங்கிரகம்’ தொகுப்பிற்கு எழுதிய முன்னுரையில் தெளிவாகின்றது.

“எத்திற்ததவர்க்கும் பிரயோசனப்பட வேண்டும் என்பதே நோக்கமாதலிற் கூடியவரையில் வாசகங்களைச் செம்பாகமாய் எழுதுப் பிரயாசப்பட்டோம். முன்னே குறித்தபடி, இற்றைக்குப் பதினெண்டுது வருஷங்களின் முன்னும் இடைக்கிடையும் எழுதப்பட்டன பலவாதலால் ஓரே ஹோக்கும் நடையுமாய் எல்லாமிராவென அறிக்கையிடுகிறோம். அவசரம் நூழைக்கவேண்டிய கருகலான பதங்களுக்கு அரும்பதவிளாக்க அகராதி சேர்த்திருக்கிறோம். பெருஞ்சொற் பிரயோகம் மிகுதியென அந்தியர் குறை கூறுவராயினால் தமிழ் பழுத்தோர் குறைகூறாரென்பது நமது கருத்து. எம்முப்ப் பெண்களாதியாய் எவரும் பழுமொழிப் பிரீதியராதலால், அவற்றிற் சற்றும் ஒறுப்பின்றித் தாராளமாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டோம்.”⁸

பொதுவாகவே உரைநடையில் பழுமொழிகள், மரபுத்தொடர்கள், அணித் தொடர்கள் என்பவற்றைக் கலந்து எழுதுவது ஆணல்ட் சாதாசிவம்பிள்ளையின் தனியியல்பாகும்.

மொழிபெயர்ப்புப் பணிகள்

வேதாகம மொழிபெயர்ப்பில் பங்குபற்றியதுடன், இவரது மொழிபெயர்ப்புப்பணி ஆரம்பமானது. 1848இல் சென்னையில் அமெரிக்க

மிஷனரியான வின்ஸ்லோ வீட்டில் நடைபெற்ற வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு மீளாய்வு வேலைகளில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அமெரிக்க மிஷன் சார்பில் மிஷனரி ஸ்போஸ்டின் மற்றும் உடுவில் சந்திரசேகர பண்டதருடன் ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை சென்றிருந்தார். வெஸ்லியன் மிஷன் சார்பில் மிஷனரி பீற்றர் பேர்சிவலுடன் ஆறுமுக நாவலர் சென்றிருந்தார்.

பாடசாலை ஆசிரியராகவும், உதயதாரரை ஆசிரியராகவும் இருந்த காலத்தில் மாணவர்களுக்கும், பொதுநிலை வாசகருக்கும் நன்றென்றி புட்டும் வகையில் அக் காலத்தில் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்திருந்த சில கதைகளை மொழிபெயர்த்துத் தமிழ் வழவும் கொடுத்துப் பிரசுரித்துள்ளார். அறிவியல் விடயங்களை வெகுஜனப்படுத்தும் நோக்குடன் ஆங்கிலத்தில் இருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்து உதயதாரகதையில் வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ்மொழிவழிக் கல்வியை மேம்படுத்தும் நோக்கத்தில்; தமிழில் அறிவியல் நூல்கள் இல்லாத குறையைப் போக்கும் எண்ணத்துடனும் பாடநூல் உருவாக்கத்திலும் ஈடுபட்டுச் சில அறிவியல் நூல்களைப் படைத்திருந்தார். அந்நூல்களுக்கான பல விடயங்களை ஆங்கில நூல்களில் இருந்து மொழிபெயர்த்துத் தந்துள்ளார். ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் மொழிபெயர்ப்புத் திறனைக் கண்டுகொள்ள ஓர் எடுத்துக்காட்டு:

History may be divided into two great parts, viz. Ancient and Modern. Ancient History includes a period of 4004 years. And extends from the Creation of the World to the Nativity of Jesus Christ. Modern History includes a period of 1829 years, and extends from the Nativity of Jesus Christ, to the present time.⁹

இதிகாசமாவது, பற்பல இடங்களிலும் காலங்களிலும் நடந்த சங்கதிகளை முறையேயுணர்ந்த நூலாம்.

அது, புராதன இதிகாசம் நூதன இதிகாசம் என இரு வகைப்படும். அவற்றுள், புராதன இதிகாசம், உலகமுண்டான காலந்தொடங்கிக் கிறிஸ்து நாதர் மறு அவதாரஞ்செய்த காலம் வரைக்கும் நிகழ்ந்தவைகளையும், நூதன இதிகாசம் கிறிஸ்துநாதர் மனு அவதாரஞ்செய்தகாலந்தெர்டங்கித், தற்காலம் வரைக்கும் நிகழ்ந்தவற்றையும் கூறுகின்றன.¹⁰

தமிழ் இதழியல் துறைப் பணிகள்

ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை தமது வாழ்நாளில் பல்வேறு தொழில்களைச் செய்திருக்கிறார் என்பது முன்னர் விவரமாகத்

தரப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர், தலைமை ஆசிரியர், போதனாசிரியர், விரிவுறையாளர், பேராசிரியர், மொழிபெயர்ப்பாளர், பதிப்பாசிரியர், பத்திராதிபர், பாடநூலாசிரியர், இலக்கியக் கர்த்தா என இவருக்கான அடையாளப்படுத்தல்கள் இருந்தபோதும் 'உதயதாரரைக் பத்திராதிபர்' எனும் அடைமொழியினாலேயே இவர் அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றமையை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை தமது எழுத்துகளில் தம்மை அறிமுகப்படுத்தும்போதும் ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் புதல்வர்கள் உட்பட அவரது சமகால ஏற்றும் பிற்காலப் புலமையாளர்கள் இவரை அறிமுகப்படுத்தும் போதும் இதுவே வழக்கமாக இருந்துள்ளது. இந்த அடையாளப்படுத்தல் காரணமாக ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் தமிழியல் பணிகளின் 'பத்திராதிபர்' என்ற வகையில் அவரது பணிகள் குறித்ததான் விசேட கவனத்துக்கு ஆய்வாளர்களை ஈட்டிச் செல்லும் என்பது இயல்பானதே.

1841 ஜெவரி 7 ஆம் திகதி உதயதாரரை வெளிவரத்தொடந்கியது முதல் 1857 ஆணி மாதம் அதன் ஆசிரியப் பொறுப்பை ஏற்கும் வரைக்கும் அப் பத்திரிகையுடன் நெருங்கிய பிணைப்பைக் கொண்டவராக இருந்தவர், ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை.

ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை தமிழ்ப் பதிப்பின் ஆசிரியராகி தாம் இறக்கும் வரை(1896-02-20) அப்பதவியை அணிசெய்தார். இக் காலப் பகுதியில் ஆங்கிலப் பதிப்பின் ஆசிரியப் பொறுப்பை 1870 வரை அமெரிக்கன் மிஷன் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தியது. 1870 முதல் ஆர்.ஓ.டி. அஸ்பெரி அவர்கள் ஆசிரியப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். 1880 தொடக்கம் மீண்டும் அமெரிக்கன் மிஷன் ஆங்கிலப் பதிப்பின் ஆசிரியப் பணியைச் செய்தது.

ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை உதயதாரரைப் பத்திரிகையின் தமிழ்ப் பகுதி ஆசிரியர் பதவியைப் பொறுப்பேற்றுச் சில மாதங்களில், உதயதாரரை தமிழ் அடையாளத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கத் தொடந்கியதனை அவதானிக்க முடிகிறது. தமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் ஒன்றிணைந்து செல்லும் ஒரு பத்திரிகையாகத் தன்னை இனங்காட்டிக்கொள்ளும் வகையில் பண்பாட்டம்சங்கள் பலவற்றைச் சேர்க்கலானார்.

இவர் தமது இதழியலில் புதியன் புகுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் உதயதாரரையில் 'சமாசாரத் திரட்டு' என்ற பகுதியை ஆரம்பித்து, ஒவ்வொர் இதழியும் ஒவ்வொரு விடயம் குறித்துப் பகுதி பகுதியாக வெளியிட்டார். கிறிஸ்தவமதப் போதனைகள், நீதிக்கதைகள், நொடிகள், உருவகக்

கதைகள், நடைமுறையில் நடைபெற்ற திகழ்ச்சிகளுக்குக் கிறிஸ்தவ அறக்கருத்துகளை ஏற்றிக் கூறும் முறைகள் இதில் அடங்கியிருந்தன.¹¹ புதினப் பத்திரிகை என்ற வகையில் நாட்டு நடப்புகளைச் சுவைப்பட அறிவிப்பதில் இவர் மிக வல்லவர். பழுமொழிகள், தொடர்மொழிகளை உரிய விதத்தில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

அவரது பத்திரிகை நடை ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை பத்திரிகை நடை என்று சிறப்பித்துக் கூறும் நிலையைப் பெற்றதெனவாம்.

8. தமிழ்யல் ஆய்வும் வரலாற்று எழுதியலும்

தமிழ் மொழியின் தொன்மை, செழுமை என்பவை தமிழ் எழுத்துகளை - இலக்கியங்கள், இலக்கணங்கள் முதலியவை - காலவர்களுமிற்படி பகுத்தாராய்வுதன் மூலம் மீன் வலியறுத்தப்படத் தொடங்கினா. இத்திட்டத்திலும் ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை பங்குகொள்ள முற்பட்டார். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தொல்பழங்காலந் தொடக்கம் நூல் தொகுக்கப்பட்ட காலப்பகுதிவரை வாழ்ந்து தமிழ்த் தொண்டாற்றிக் காலமாகியவர்களின் வரலாற்றைத் தொகுத்துக் கூறும் நூலே யாவலர் சரித்திர தீபகம் ஆகும்.

இதில் 410 பாவலர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளும் அவர்களது தமிழ்ப் பணிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவர்களில் 328 பேர் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். 82 பேர் ஈழத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். பாவலர்களின் தொரிவின் அடிப்படை, அவர்கள் எம் மதத்தவராயினும் தமிழ்பேசும் சேதசிகளாக இருக்கவேண்டும் என்பதாகவே இருந்துள்ளது. உமறுப்புலவர், சவாதுப்புலவர், நுயினாமுகமதுப்புலவர், மஸ்தான்சாப்பு, மதாருசாகிப்புலவர், முகமதுகைசன் ஆகியோரின் வரலாற்றை உள்ளடக்கியுள்ள ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை, தமிழியல் வரலாற்றில் முக்கியமான பல தமிழ்ப் பணிகளைச் செய்து காலமாகிய விதேச கிறிஸ்தவத் தமிழறிஞர்களை இதில் உள்ளடக்கவில்லை. குறைந்தபட்சம் தமிழ் மொழியின் பல்துறை விகசிப்புக்குப் பங்களிப்புச் செய்த ஹென்றி ஹென்றிக்ஸ்,¹² நொபேட் டி நொபிலி,¹³ சீக்ன்பால்கு,¹⁴ ஜோசப் பெஸ்கி,¹⁵ பார்சியஸ்¹⁶ முதலியோரக்கூட இதில் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை.

தமிழ்ப் பாவலர்களைக் கால அடிப்படையில் பகுத்துக் கூறாமல் அகராதிமுறையையில் தொகுத்துக் கூறியுள்ளார். பெயர்களின் முதல் எழுத்து மட்டுமே அகரவரிகைக் கிரமத்துக்குக் கருத்திலெடுக்கப்பட்டுள்ளது. பாவலர்களின் பெயர்களை ஒவிபெயர்ப்பு முறையைப் பின்பற்றி ஆங்கிலத்திலும் வழங்கியுள்ளார்.

1970களின் பின்னர், பாவலர் சுரித்திர தீபகம் மீது தமிழ்லக்கின் பார்வை விழுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இந்நால் மீள்பதிப்புப் பெறவேண்டும் என்ற முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்துகொண்ட கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தினர், இதனைச் செய்ய முன்வந்தனர். அந்தவகையில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் போ. பூலோக சிங்கம்¹⁷ அவர்களின் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன், அகஸ்தியார் தொடங்கி ஒள்ளையார் வரை எண்பத்தேழு பாவலரின் சுரித்திரத்தை முதலாவது பகுதியாக 1975இலும், கச்சபாலய ஜயர் தொடங்கி தொக்காப்பியார் வரை 165 பாவலரின் சுரித்திரத்தை இரண்டாவது பகுதியாக 1979இலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்புகளும் மீள்பதிப்புப் பெற்றுள்ளன. நக்கீர் மாட்டின் அப்புக்குட்டி வரையான 152பேர் சுரிதமும் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன் மீள்பதிப்புப் பெறுவதும் காலத்தின் தேவையாகும்.

இந்தியாவில் இயங்கிவரும் ஆசிய கல்விச் சேவையினர், பாவலர் சுரித்திர தீபகத்தை ஒளியச்சி வழவில் 1984ஆம் ஆண்டு மீள்பதிப்புச் செய்தனர். தொடர்ந்து 1993, 1994, 1997, 2001 ஆகிய ஆண்டுகளிலும் மீள்பதிப்புச் செய்துள்ளனர். இவர்கள், பாவலர் சுரித்திர தீபகத்துடன், எஸ். ரி. ஆணல்ட் அவர்களால் எழுதப்பட்ட பூர்வம். ஜே. ஆர். ஆணல்ட் ஆசிரியர் அவர்களின் சீவியசுரித்திரம் நூலினையும் பின்னினைப்பாகக் கொண்டு 2004இல் புதிய மீள்பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளனர்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. பூலோகசிங்கம், பொ., (2002) தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெரு முயற்சிகள், சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம்.
2. ஜெபநேசன். எஸ்., (2007) தமிழின் நவீனமயாக்கமும் அமெரிக்க மிஷனும், சென்னை, குமரன் புத்தக இல்லம்.
3. Sebanesan, S., (ed) (1981) Jaffna College Miscellany 1879-1979 Centenary Publication, Vaddukkodai, Jaffna.
4. ஆணல்ட், எஸ். ரி., (1897) பூர்வம். ஜே. ஆர். ஆணல்ட் ஆசிரியர் அவர்களின் சீவிய சுரித்திரம், New Delhi: Asian Educational Services, ப. 9.
5. சதாசிவம்பின்னை, அ..(2004) பாவலர் சுரித்திர தீபகம், New Delhi: Asian Educational Services, ப.125
6. இன்னாசி, கு., (1990) கிறிஸ்தவரும் தமிழரும் சென்னை: உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம். ப. 17, மற்றும் கிறிஸ்தவத் தமிழ்க் கொடை (தொகுதி 1) (2001), சிதம்பரம்: மெய்யப்பன் தமிழராய்வகம். ப. 163.
7. சிவத்தமியி,கா.,(1967) தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றுமும் வளர்ச்சியும், சென்னை, பாரி நிலையம். ப.12

8. சதாசிவமிள்ளை, அ., (1893) நன்னெறிக் கதாசங்கிரகம், (2ஆம் பதிப்பு) மாணிப்பாய்; பாயிரம்.
9. Royal Robbins, Rev. (1846) Outlines of Ancient and Modern History on a new plan. Embracing Biographical Notices of Illustrious Persons and General Views of the Geography, Population, Politics, Religion, Military and Naval Affairs, Arts, Literature, Manners, Customs, and Society of Ancient and Modern Nations, Vol I, USA Hartford: Belknap and Hamersley. p.1
10. சதாசிவம் பிள்ளை, அ., (1858) சாதாரண இதிகாசம், மாணிப்பாய்: அமெரிக்கன் மின். ப. 2
11. உதாரணத்துக்கு உதயதாரகை, 1861 ஜூலை.
12. Henry Henriquez - போர்த்துக்கல் நாட்டவர். 16ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் பணிபுரிந்த கத்தோலிக்கர். தம்பிராண் வணக்கம், கிரிஸ்தியனி வணக்கம், Flos Sanctorum (திருத்தொண்டர் வரலாறு) ஆகிய நூல்களைத் தந்தவர்.
13. Robert De Nobili - தத்துவபோதகர். இத்தாலியர். 16ஆம், 17ஆம் நூற்றாண்டில் மதுரையில் பணிபுரிந்த கத்தோலிக்கர். ஞானோபதேசம், ஆத்தும நிருணயம் முதலியவற்றின் ஆசிரியர்.
14. Ziegenbalg - ஜேர்மெனி தேசத்தவர். தமிழகத்தில் பணிபுரிந்தவர். அச்சகம், அகராதி, மொழியெய்யப்பு வேலைகளால் தமிழுலகம் மறக்கமுடியாதவர்.
15. Joseph Constantius Beschi - வீரமாழிவிவர். 18ஆம் நூற்றாண்டில் இத்தாலி நாட்டிலிருந்து வந்து தமிழகத்தில் பணிபுரிந்த கத்தோலிக்கர். இவரது தமிழ்ப்பணிகள் பன்முகப்பட்டவை.
16. John Philip Fabricius - ஜேர்மெனி தேசத்தவர். 18ஆம் நூற்றாண்டில் தூங்கம்பாயியில் பணிபுரிந்தவர். அகராதி, மொழியெய்யப்பு என்பவற்றுக்காகப் போற்றப்படுவார்.
17. காசிச்செட்டியின் தமிழ் புளுட்டாக்கிற்கு அண்ணாமலையில் மொழியியல் போராசிரியராக இருந்த தெபோ மினாட்சிக்கூந்தரணார் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளை எழுதியுள்ளாரோ(1946), அதேபோல்ப், பாவலர் சரித்தீர தீபகத்திற்கு ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளை எழுதியுள்ள பொ. பூலோகசிங்கம், பாவலர் சரித்தீர தீபகத்தையும், காசிச் செட்டியின் தமிழ் புளுட்டாக்கையைப் பூப்பு நோக்கிச் சிறந்த ஆய்வுக் கட்டுஞர் ஒன்றினைப் 'பாவலர் சரித்தீர தீபகம்' எனும் தலைப்பில் எழுதியுள்ளார். அஃது அவரது 'தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமுயற்சிகள்' எனும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

சுவாமி விபுலானந்தரின் தமிழியல் ஆய்வுகள் (1892-1949)

பேராசிரியர் அம்மன்கிளி முருகதூஸ்
சிஹ்நகுப் பல்கலைக்கழகம்
இலங்கை

உலகிற்கு யான்சியம்யும் உபகாரம்

நம்மிடம் ஏராளமாயிருக்கும் ஞானக்களஞ்சியத்தை நாம் பெருக்கு வோமாயின் அயனாட்டார் நம்மைத் தேடிவருவார் என்பதற்கையமில்லை. இதுவே நம் சருவகலாசாலைகள் செய்ய வேண்டிய முயற்சி. இம்முயற்சி உலகுக்கும் எமக்கும் ஒருங்கு பயன்றருவது. நம்மிடத்திலுள்ள அழுத்ததைப் பெருக்கி உலகத்தாரை விளித்து விருந்தருந்த வருவரீகா என்று அழைப்போம்; அவர்கள் பசியாற உண்டு கலந்துறவாடிக் கொண்டு போகட்டும்

(சுவாமி விபுலானந்தர்-சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில்)

சுவாமி விபுலானந்தர்; அடிப்படையில் ஒரு விஞ்ஞான பட்டதாரி, தமிழ்ப்பண்டிதர் பட்டமும் பெற்றவர். ஆசிரியர், சமூகசேவையாளர் கல்லூரி நிறுவகர், யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தை உருவாக்கியவர். தமிழ் ஆராய்வுக்குழு உறுப்பினர். சொல்லாக்கக் கழகப் பொதுத் தலைவர், இராமகிருஷ்ண மிஷன் துறவியும் கூட (1924). அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் (1931) இலங்கைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் (1943) தமிழ்ப் பேராசிரியாக இருந்தவர். பத்திரிகாசிரியர் மொழிபெயர்ப்பாளர். அவரது இயற்பெயர் மயில்வாகனன். இராமகிருஷ்ண மிஷன் துறவியாகிய போது இராமகிருஷ்ண மிஷனின் சுவாமி விபுலானந்தர் என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார்.

விபுலானந்தரின் கட்டுரைகள் (யாழ்நூல், மதங்கசூளாமணி தவிர) அனைத்தும் நான்கு தொகுதிகளாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையனைத்தும் இலங்கை வடக்கிழக்கு மாகாண சடையினரால் 4 தொகுதி களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

அதன் தொகுப்பாசிரியர்கள் விபுலானந்தர் பற்றி பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்.

பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் எஸ்.மயில்வாகனம் பண்டித மயில்வாகனம் (BSc London) பிரோத் சைதன்யர் சுவாமி

விபுலானந்தர் எனவும், ஸ்ரீராம கிருஷ்ண விஜயம் (தமிழ்) வேதாந்தகேசரி (ஆங்கிலம்) விவேகானந்தன் (தமிழ்) பிரபுத்த பாரத (ஆங்கிலம்)இதழ்களின் ஆசிரியர் எனவும் இரண்டு பல்கலைக்கழகங்களின் முதல் தமிழ்ப்பேராசான் எனவும் தமிழிசை ஆய்வாளர்களால் யற்றநூல் ஆசிரியர் எனவும் தாம் கடந்து சென்ற பாதையில் அழியாத கவடுகளையும் கடந்து சென்றுள்ளார். அடிகள் வாழ்ந்த காலத்தில் வெளிவந்த தமிழ் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் அவருடைய கவிதைகளையும் கட்டுரைகளையும் விரும்பிப் பிரசுரித்தன. ஓர் இதழில் வெளிவந்த அவரது படைப்புகளை ஏனைய இதழ்கள் மீள்பிரசரம் செய்த சந்தர்ப்பங்கள் பல. அவருடைய சொற்பொழிவுகளைப் பத்திரிகைப் பிரதிநிதிகள் குறிப்பெடுத்து விரித்தெழுதிப் பிரசுரித்தனர் எனக் கூறிச் செல்கின்றனர்.

(சா.இ. கமலநாதன், சிவகஸ்பிராமணியம் 1995 vii)

கவாமி விபுலானந்தர் இராமகிருஷ்ண மிஷனால் வெளியிடப்பட்ட இராமகிருஷ்ண விஜயம், வேதாந்த கேசரி, இந்தியா, ஞாயிறு, தமிழ்ப் பொழில் என்பவற்றிலும் அக்காலத்தில் வெளிவந்த விடுதலை, தனவனிகள், குமரன், தேசாபிமானி, செந்தமிழ்ச்செல்வி, பஞ்சாயிர்தம் முதலிய இதழ்களிலும் எழுதினார். அவர் சொற்பொழிவுகளாகவும் முன்னுரைகளாகவும் முன்னுரைகளாகவும் கவிதைகளாகவும் தமது எண்ணங்களை எழுதியுள்ளார்.

தொகுதி 1 - 33 ஆக்கங்களையும்

தொகுதி 2 - 61 ஆக்கங்களையும்

தொகுதி 3 - 33 ஆக்கங்களையும்

தொகுதி 4 - 32 கவிதைகளையும் கொண்டுள்ளன.

விபுலானந்தர் ஓர் இந்து சமயத் துறவி என்ற முறையில் அவரது ஆக்கங்கள் பல சமயம் ஈர்ந்தன. எனினும் ஒரு தமிழாசிரியர் என்ற முறையில் அக்காலத்தில் தமிழில் ஏற்பட்டு வந்த மறுமலர்ச்சிகளையும் மாற்றங்களையும் இனங்களினு தனது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் அறிமுகங்களையும் எழுதியுள்ளார்.

கவாமி விபுலானந்தரின் ஆய்வுகளைப் பின்வருமாறு வகுக்கலாம்.

1. தமிழ் இசைவரலாறு
2. இலக்கிய வரலாறு

3. தமிழ்நாடக வரலாறு
4. மொழியியல் ஆய்வு
5. தமிழர் நாகரிக வரலாறு
6. நூல் அறிமுகங்கள்

1. தமிழ் இசைவரலாறு.

சங்கீத வித்துவான்கள் தெலுங்குக் கீர்த்தனைகளைப் பாடுக் கொண்டிருந்த சமயத்திலே விபுலானந்தருக்கு மிகவும் பிடித்த கவிஞரான பாரதியார் தமிழ்நாட்டில் தமிழில் புதிய பாடல்களைக் கற்றுப் பாடவேண்டும் என வற்புறுத்தினார். அந்த வகையிலே கவாமி விபுலானந்தரும் தமிழிசை ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார் ஆபிரகாம் பண்டிதர் போன்றோரும் அக்காலத்தில் தமிழிசை ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டவர்களாவர். கவாமி விபுலானந்தரின் இசை பற்றிய ஆய்வுகளில் அவரது யாழ்நாலும் இசை பற்றிய கட்டுரைகளும் மிகவும் முக்கியமானவை.

1. பண்டைத் தமிழிசை ஆராய்ச்சி - 2 கட்டுரைகள்
2. சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்று காலை
3. எண்ணும் இசையும்
4. குழலும் யாழும்
5. சங்கீத மகரந்தம்
6. இசைக்கிரமம்
7. வங்கியம்
8. இயலிசை நாடகம்
9. சங்கீத பாரிஜாதம் - 2 கட்டுரைகள்
10. *The Harp with thousand strings*

இக் கட்டுரைகளை ஆராயும்போது தமிழ்இசை நூல்களில் அவருக்கிருந்த தாகமும் இசையில் இருந்த பரிச்சயமும் மிகவும் தெளிவாகின்றது.

பண்டைத் தமிழிசை ஆராய்ச்சி என்ற கட்டுரையில் தன் ஆராய்ச்சி பற்றிக் கூறுவது நோக்கத்தக்கது. சங்க இலக்கியங்களிலே விளையதிர்க் குழியாத பொக்கிழங்கள் இருக்கின்றன. அவை மூடுமெந்திரங்களாகவே யுள்ளன.

அப்பொக்கிஷங்களால் தற்காலத்துத் தமிழ் மக்கள் பயன்டைய வில்லை. அவற்றை அறிவு மேம்பாட்டுக்காக உபயோகித்துக் கொள்ளவுமில்லை. புராதன தமிழ்நாட்டு ஞானிகளின் அறிவுபதேசங்கள் தமிழ் மக்களுக்குப் புத்துபிரரிக்கத் தக்கனவாகும். ஆனால் மேனாட்டுக் கல்வியும் தமிழ்ப் புலமையும் நிறைந்த பண்டிதர்கள் வெகுசிலராகையால் அந்தகையவர்களால் அச்சங்க இலக்கியங்களில் காணும் விலை மதிக்க வொண்ணாத மாணிக்கங்களைத் தமிழரனை வரும் அறிந்து பெரும்பயனைப் பெறும்படி செய்வது முடியாமற் போனது.

இதில் விடுலானந்தர் கூறும் இரு விடயங்கள் முக்கியமானவை.

1. பழைய இலக்கியங்களை அறிவு மேம்பாட்டுக்காக உபயோகித்துக் கொள்ளல்

2. ஆராய்ச்சிக்கு மேனாட்டுக் கல்வியின் அவசியத்தை வலியறுத்தல்

கவாமி விடுலானந்தர் கீழுமத்தேய கல்வியையும் மேலைத்தேய கல்வியையும் ஒருங்கே பெற்றதனால்தான் தனது இசைபற்றிய கட்டுரைகளில் விஞ்ஞானபூர்வ முடிவுகளைக் கூறினார். தமிழிசை வரலாற்றைப் பொறுத்தவரை அவரது யாழ்நால் மிகப்பெரியதொரு பங்களிப்பாகும். பழந்தமிழின் யாழ்ப்பறி பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தனது பொதிகவியல் அறிவை அதிற் பிரயோகித்து அந்நாலை அவர் எழுதினார். யாழ்நாலை இயற்ற திருக்கொள்ளம்பதுரா திருக்கோயில்) முனைந்தமைக்கான காரணத்தை அதன் முன்னுரையில் கூறும்போது

சிறப்புடை உயிர்கட்குக் கண்ணன்று சொல்லப்படும் கணித அறிவு மேனாட்டு மொழிகளிலே எவ்வாறு பாந்து கிடக்கிறது அனுமதல் அண்டமீறாகவுள்ள பொருள்களை அளந்தறியவும் அமைக்கவும் முன்பு காணப்படாத கோண்மீன்களும் யமைக்கவும் வால்வெளிகளும் இன்ன நாளிற் ரோன்றுவெவனக் கணிததறியவும் இயன்ற கணித முறைகளும் எத்தனையோ பலவாக மேனாட்டு மொழிகளிலே பாந்து கிடக்கின்றன. அவை தம்மைத் தமிழ்நூற் கருவுலத்திலே சேர்த்து வைத்தற்கு நாம் முயல வேண்டும் என்கிறார்.

பாரதியார் சொன்னவாறு சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும் கலைச்செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்குச் சேர்ப்பிர் என்றவரிகள் யாருக்கும் இவ்விடத்து நினைவுக்கு வரும்.

யாழ்நால் ஏழு இயல்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பாயிரவியல்

யாழ்நியல்

இசைநரம்பியல்

பாலைத்திரியல்

பண்ணியல்

தேவாரவியல்

ஒழிபியல்

பாயிரவியலில் இசைநரம்புகளின் பெயரும் முறையும், மூவகைத் தானம், நால்வகைச் செய்யுள், தேவபாணி, பரிபாடல் மிடற்றுப்பாடலும் கருவிப்பாடலும், பாணர் வர்முறை, யாழ்க்கருவி தமிழ்நாட்டிலிருந்து பிற நாடுகளுக்குப் பிரவிய முறை போன்றவற்றைக் கூறியுள்ளார். யாழ்நியலில் வில்யாழ், மகரயாழ், சீறியாழ், செங்கோட்டியாழ், சகோட்யாழ் என்பவற்றைப் பற்றியும் அவற்றின் உறுப்புகள் பற்றியும் கூறுவதுடன் அவற்றின் பயன்பாடு பற்றியும் கூறுவார். இசை நரம்பியலில் இசைநரம்புகளின் சிற்றெல்லை பேரெல்லை பற்றியும், பாலைத் திரியியலில் பாலையின் வகைகளான செம்பாலை படுமைலப்பாலை, செல்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடுப் பாலை, விளாபிப்பாலை, மேற்செம்பாலை என வகுக்கப்பட்டு சகோட்யாழுக்கு இசை கூட்டும் முறையும் கூறப்படுகிறது. பண்ணியலில் பிங்கலம், சேந்தன் திவாகரம், சூடாமணி ஆகிய நூல்களிலிருந்து பெறப்பட்ட விடயங்களை வைத்து பண் விளக்கப்பட்டுள்ளது. தேவாரவியலில் நான்காம் திருமுறைக்கு யாப்பமைதி கூறப்படுகிறது. சங்கதீ ரத்னாகரத்திற் கண்ட சில தேவாரபண்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஒழிபியலில் எண்ணால்வாஸை இசைக் கணிதம் 42 இசைநிலைகள் தான் அமைதி, இசை நூல் வர்முறை எனப் பல விடயங்களும் முக்கியமாக இசை பற்றிய குடுமியா மலைக் கல்வெட்டு பற்றிக் கூறப்படுவதனுடன் பிற்சேர்க்கையாகத் தேவார இசை நாடகச் சூத்திரங்கள், அடியார்க்குநல்லார் காட்டியலை, அரும்பதவுரையிற் காண்பவை, பிங்கல நிகண்டில் ஆகியன கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்சையை விஞ்ஞானத்துடன் இணைத்து ஆராய்ந்தவர் என்ற முறையில் இவர் முக்கியமாகிறார். இந்நால் தமிழ்சையைக் கற்க

விரும்புவோருக்கும் ஆராய்ச்சி செய்வோருக்கும் ஒரு முக்கிய ஆவணபாக அமைந்துள்ளது.

இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வுகள் தமிழிலக்கிய வரலாறு பற்றிய விபுலானந்துரின் ஆய்வுகளாகப் பின்வருவனவற்றைக் கொள்ளலாம்.

1. The Origin and growth of Tamil Literature
2. The Ten Idylls of Early Tamil Literature
3. Book of Book on Tamil Land
4. சங்ககாலத்துத் தெய்வ வழிபாடு
5. தொல்காப்பியமும் சைவமதமும்
6. திருக்குறள் முதலதிகாரமும் திருச்சிவபுரத்துத் திருப்பதிகமும்
7. யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம்.

இவற்றுள் The Origin and growth of Tamil Literature (1923) என்ற நீண்ட கட்டுரை தமிழ் மக்களின் வரலாற்றுத் தொடக்கத்தைப் பற்றிக் கூறுவதனுடன் தமிழ் மக்களின் உலகப்பரம்பல் பண்பாடு அக்காலத்தில் ஏற்பட்ட கடல்கோள் ஆகியவை பற்றிய செய்திகளைத் தந்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை ஆராய முனைகிறது. அவர் கட்டுரையை இவ்வாறு ஆரம்பிக்கிறார்.

During the past decades various theories have been put regarding the original home of the Tamil people and linguistic connection of the Tamil Language. Dr.Caldwell the pioneer of the study of the Dravidian Languages originated the Scythian theory classifying Tamil with the Turanian Languages. This theory does not find much favour now, for it has been shown the linguistic connection is more apparent than real and that racially the Tamils had nothing common with Turanians.

தொடர்ந்து பல கொள்கைகளை எடுத்துக் கூறி சுமேரிய திராவிட நாகரிகம் பற்றிப் பேசுகிறார். அவ்வாறு பேசும்போது தமிழரின் பூர்வீகம் தென்னிந்தியாவே எனப் பல்வேறு அறிஞர்களின் கூற்றுகளால் நிறுவுகிறார்.

அதன் பின்னரே தமிழ் நூல்களைப் பற்றியும் அவற்றின் தன்மை பற்றியும் பேசுத் தொடங்குகிறார். எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் என்பவை ஆகியவை அக்காலத்தில் சங்க நூல்களாகக் கொள்ளப்பட்டன. அவற்றின் இலக்கியப் பண்புகளை எடுத்துக்

சூறிச் சில முக்கியமான நால்களுக்கு விளக்கம் கூறுகிறார்.

கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் வந்த இலக்கியங்கள் பற்றியும் அக்காலப் பல்லவராட்சி பற்றியும் தொடர்ந்து விவரிக்கிறார் அக்காலம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

At this date the land is under Pallava domination the names of places and persons have become almost wholly Arianized. Some of the deities worshipped in the Sangam age fallen into disregard and other deities have taken their place. And the social customs have undergone modifications.

இப்பகுதியில் பல்லவராட்சியில் ஏற்பட்ட வடமொழி ஆதிக்கம் மிக நூண்ணிதாக இவ்விடத்தில் முன்வைக்கப்பட்டது. மேலும் இக்காலகட்டத்தில் தோன்றிச் சமயப்பணி புரிந்த நாயன்மார் ஆழ்வார் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார். அதன் பின்னர் சோழர்கால இலக்கியங்களைப் பற்றியும் நாயக்கர் கால இலக்கியங்கள் பற்றியும் கூறுகிறார். மாலிக்காழின் மதுரைப் படையெடுப்புப் பாண்டிய சோழ அரசுகளின் வீழ்ச்சி உள்நாட்டு யுத்தங்கள் காரணமாகத் தமிழினத்தின் வீழ்ச்சி என்பன பேசப்படுகின்றன. தொடர்ந்து மடாலயங்களின் தமிழ் வளர்ச்சி முயற்சிகள் குறிப்பிடப்படுவதனுடன் ஸ்தல புராணங்கள் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார். அடுத்து கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டின்பின் கிறிஸ்தவ இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை இனங்காண்கிறார். அவர் அம்முயற்சிகளைப் பற்றிக் கூறுவது இவ்விடத்துக் குறிப்பிடற்குியது.

Towards the end of the seventeenth century Father Becschi an Italian Jesuit priest better known in Tamil land as Viramamunivar was preaching the doctrines of Roman Catholic Christianity and was creating a Christian Tamil Literature Omar and others the Mohammedan, faith enriching Tamil with Islamic Literature.

தொடர்ந்து இலங்கை ஆறுமுகநாவலரையும் நினைவிற் கொண்டு பாரதியுடன் தமது இலக்கிய வரலாற்றை முடிக்கிறார். இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழிலக்கியம் பாரதியுடன் ஆரம்பிக்கிறது என்பது அவரது அசையாத நம்பிக்கையாகும்.

The harbinger of the approaching dawn is our latest poet Subramaniya Barathi—The Healthy out look on life underlying his poems has a universal appeal. He views

humanity as a whole and stands ready to embrace the north and the south and the west Brahmana and outcaste as well as educated and illiterate.

இவ்வகையில் பார்க்கும்போது 1951இல் முதற் பதிப்பாக வெளிவந்த பேராசிரியர் சௌல்வநாயகத்தின் தமிழ் இலக்கியவரலாற்று நூல் உட்பட பிந்திய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல்களுக்கு இக்கட்டுரை முன்னோடியாக அமைந்திருக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

அடுத்துக் குறிப்பிடத்தக்கது அவரது யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம் என்ற கட்டுரையாகும்.

இந்தக் கட்டுரை அவரது பேச்சு ஒன்றின் சுருக்கமாக அமைந்துள்ளது. அதாவது யாழ்ப்பாணம் பருத்தித்துறை ஆத்தியடிச் சைவ வாலிப் சமாஜத்து ஆண்டு நிறைவு விழாக் கொண்டாட்டத்தில் ஸ்ரீமத் சுவாமி விபுலானந்தர் செய்த ஓர் உபஞ்சியாசத்தின் சங்கிரகம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது 1926 ஜனவரியில் விவேகானந்தன் இதழில் வெளிவந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப்புலவர் சரித்த்தை ஆரம்பிக்கும்போது இன்று யாவரும் தொடங்குவது போலவே ஈழத்துப்புதந்தேவனாரிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறார். எனினும் ஈழத்துப்புதந்தேவனாரிலிருந்து அரசேசேரிவரையான இடைவெளி நிரப்பப்படாதிருந்ததனை அவர் கட்டிக்காட்டியுள்ளார். அக்காலப் பகுதி இலக்கியங்கள் இன்றுவரை அறியப்படாமலேயுள்ளன. அரசேசேரியார் முதல் ஆறுமுகநாவலர் ஈராகவுள்ள உத்தமப் புலவர்களைப் பற்றிக் கூறி ஆறுமுகநாவலருடன் சரித்த்தை முடிக்கிறார். கட்டுரைத் தொடரும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் கட்டுரையின் தொடர்ச்சி வெளிவரவில்லை. ஈழநாட்டுப் புலவர் சரித்த்தைக் குமாரசாமிப்புலவர் எழுதுமுன் எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரையை ஈழநாட்டுப்புலவர் பற்றி எழுதிய முதலாவது கட்டுரையாகக் கொள்ளலாம்.

The Ten Idylls of Early Tamil Literature

Book of Book on Tamil Land

என்பன பத்துப்பாட்டு, தொல்காப்பியம் என்பன பற்றிய அறிமுகக் குறிப்புகளாக அமைகின்றன. சங்ககாலத்துத் தெய்வ வழிபாடு. தொல்காப்பியமும் சைவமதமும் ஆகியன அக்காலத்துச் சமயநிலை பற்றிப் பேசுவன. திருக்குறள் முதலதிகாரமும் திருச்சிவபுரத்துத் திருப்பதிகமும் என்ற கட்டுரை இரண்டு அதிகாரத்திலும் காணப்படும் ஒப்புமைகளைப் பற்றிப் பேசுகின்றன.

தமிழ்நாடக வரலாறு

இசைபற்றி ஆராயும்போதே இசையிலும் ஆடலிலும் தம்மை எடுபடுத்திக் கொண்டிருந்த பாணர் பற்றியும் ஆராய்ந்தார். ஆங்கில இலக்கியத்தில் மிக எடுபாடுடையவராக இருந்த விபுலானந்தர் ஷேக்ஸ்பியரால் மிகவும் கவரப்பட்டிருந்தார். அவரது காலத்தில் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் நிறைய நாடக சபாக்கள் செயற்பட்டன. இவர் தனது 'இயல், இசை, நாடகம்' என்ற கட்டுரையிலே பொதுவாக நாடகம் பற்றிய கருத்துகளை முன்வைக்கிறார். நாடகம் பற்றிய அவரது கருத்துகளை அவரது நூலான மதங்க குளாமணியிலே காணலாம். சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்றுகாதை அவரது யாழ்நூலுக்கு மட்டும் அடிப்படையாக அமையவில்லை. அவரது நாடக ஆராய்ச்சிகளுக்கும் அடிப்படையாக அது அமைந்தது. நாடகவியலை ஆராய்கின்ற சிற்றாராய்ச்சி என்று அந்நூலை அவர் குறிப்பிடுகிறார். சிலப்பதிகாரத்து அடியார்க்கு நல்லார் உரையை வைத்துத் தமிழ் நாடகத்தை ஆராய்வதனுடன் ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களைத் தமிழ், வடமொழி இலக்கணங்களுக்கமைய விளாக்குவதனையும் காணலாம். உறுப்பியல், எடுத்துக்காட்டியல் ஓழிபியல் என மூன்று இயல்களாக அது வகுக்கப்பட்டுள்ளது. உறுப்பியலில் சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்கு நல்லாருரையிலிருந்து பெறப்பட்ட அழிந்து போன நாடகத் தமிழ் நூல்கள் பற்றிக்கூறுவதனுடன் நாடக வரலாற்றை அவற்றிலிருந்து எடுத்துக்காட்டியள்ளார். அதனுடன் நாடக உறுப்புகள் நாடக அமைப்பு பாத்திரங்கள் கவை என்பனவும் கூறப்படுகின்றன. எடுத்துக் காட்டியலில் ஷேக்ஸ்பியரின் 12 நாடகங்கள் விளாக்கப்படுகின்றன. அதனோடு சமஸ்கிருத முறையின்படி நாடக வளர்ச்சி விவரிக்கப்படுகிறது. முகம், பிரதிமுகம், கருப்பம், விளைவு, துய்த்தல் என்ற அடிப்படையில் விளாக்கி ஒன்பது கவைகளையும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். ஓழிபியலில் வடமொழியில் தனஞ்செயனார் இயற்றிய தசரூபகத்தின் முடிவுகளை எடுத்துக்காட்டுவார்.

இவ்வாறு பார்க்கும்போது இந்திய நாடகக்கலையை மட்டுமல்லாது மேலை நாடகக் கலையையும் ஆராய்ந்து தமிழருக்கு ஏற்றவகையில் அதனைத் தர முயற்சித்திருக்கிறார்.

மொழியியல் ஆய்வு

விபுலானந்தர் எழுதிய சோழமண்டலத்துத் தமிழும் ஈழமண்டலத்துத் தமிழும், வகரவெழுத்து ஆகிய கட்டுரைகள் மொழியியல் பற்றியவையாகும். விபுலானந்தருக்கு இருந்த தமிழ்ப் பற்றும் வேற்றுமொழிகளைக் கற்ற அறிவும்

இவ்வாறான கட்டுரைகளை எழுதத் தூண்டின. இலங்கையில் பிறந்தவராயினும் இந்தியாவிலேயே நீண்டகாலம் வாழ்ந்தவர். எனவே இலங்கையிற் பேசப்படும் வழக்குத் தமிழை ஆய்வதில் ஆர்வங் கொண்டிருந்தார். எழுத்து வழக்குப் பேச்சு வழக்கின்போது திரிபடையும் முறைகளைச் 'சோழ மண்டலத்துத் தமிழும் ஈழமண்டலத்துத் தமிழும்' என்ற கட்டுரையில் ஆராய்கிறார். நாடகங்கள் கொடுந்தமிழ் வழக்கில் எழுதப்படுவதே சிறந்தது என்பது அவரது கருத்து. அடிகளாளின் மொழிச் சிந்தனை பற்றி எழுதிய சீஞ்சிரராஜா சமூக மொழியியலாளர் ஆண்கள் பேசும் மொழிக்கும் பெண்கள் பேசும் மொழிக்குமிடையே வேறுபாடு இருப்பதனைச் சுட்டிக்காட்டி விபுலானந்தர் அதனைக் கவனத்திற் கொண்டதனை எடுத்துக் கூறியுள்ளார். கலைச்சொல்லாக்கத்திலும் அவர் கவனஞ் செலுத்தியுள்ளார். கலைச்சொல்லாக்கத்தின்போது தமிழில் ஆட்சியிலிருக்கும் சொற்களைக் கண்டறிதல், வடமொழியிலிருந்து எடுத்து ஆண்றோரால் தமிழருவாக்கி வழங்கப்பட்ட சொற்களை ஆக்கத்தமிழ் மொழியாகக் கருதி ஏற்றுக் கொள்ளல், ஆட்சிப்பட்ட வடமொழிப் பதங்களைத் தமிழில் வழங்குதல், பிறமொழிப் பதங்களைத் தமிழாக்குதல், பிறமொழிப் பதங்களை அவ்வாறே கையாருதல் ஆகிய முறைகளிலே கலைச்சொற்களை ஆக்கலாம் என்பது அவர் கருத்து.

மேலும் தமிழில் எழுத்தாராய்ச்சியும் சொல்லாராய்ச்சியும் செய்வதற்கு வடமொழி அறிவு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவது. 'காவ்யாதரசம்' என்னும் வடமொழி அலங்கார நூலின் மொழிபெயர்ப்பே தமிழ்த் தண்டியலங்காரம் என அறியுமிடத்து அணியிலக்கண ஆராய்ச்சிக்கு வடமொழி அறிவு வேண்டப்படுவதென்பது தெள்ளித்திற் புலனாகின்றது. வடமொழி விருத்த விகற்பங்கள் பல தமிழில் வந்து வழங்குபவாகவின் யாப்பாராய்ச்சிக்கும் வடமொழி வேண்டப்படுவதாம். பொருளாராய்ச்சிக்கு வடமொழி மாத்திரமன்று பிறமொழியும் வேண்டப்படும் என்று ஒப்பியலாய்வை முன்வைப்பதனையும் காணமுடிகிறது.

தமிழர் நாகரிக வரலாறு

தமிழர் நாகரிகம் உலகிலுள்ள பழைய நாகரிகங்களை விடவும் பழைய வாய்ந்தது என்பது விபுலானந்தர் கருத்தாகும். இலக்கிய வரலாற்றுக்கு எழுதிய அறிமுகத்திலும் 'உலக புராணம்' என்ற கட்டுரையிலும் அதனைக் காணலாம். ஆயினும் தனக்கு ஆதரவாகத் தமிழ் நூல்களையும் ஹிராஸ் பாதிரியாளின் கட்டுரையொன்றனையும் ஏ.ஆர். ஹாஸ் என்பவரின் நூலையும் கொண்டுள்ளார்.

இதிலே இறையனார் களவியலுட் கூறப்பட்ட சங்கங்களையும் அவற்றின் கால அடைவுகளையும் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார். அதனுடன் சிந்துவெளி நாகரிகத்துக்கும் திராவிட நாட்டுக்குமிடையே தொடர்பு உண்டெனவும் கூறித் தமிழர்நாகரிகமே பழையதென்கிறார். இது விஞ்ஞான நீதியாக நிறுவப்படவில்லை.

நால் அறிமுகங்கள்

இலக்கியச்சவை பற்றியும் இலக்கியத் திறனாய்வு பற்றியும் அதிகமான கட்டுரைகளை அவர் எழுதியுள்ளார். இலக்கியச்சவை என்ற கட்டுரையிலே இலக்கியச் சுவையாவது யாது, அச்சவையில் ஈடுபடுவதற்கு வேண்டிய மனப்பழக்கம் யாது, இலக்கியம் கற்றற்கு இயைந்த கருவிகள் யாவை எனக் கேள்விகளை எழுப்புகிறார். கிரேக்கக் காவியங்களை எடுத்துக்காட்டி கட்டுரைகள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார். கைவாசபதி சங்க இலக்கியங்களை கிரேக்க இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிட்டாராய் தூண்டுகோலாக இருந்தது இவரது ஆய்வுகளாகவும் என்பது கே.எஸ். சிவகுமாரனின் கருத்தாகும்.

இராமகிருஷ்ண விஜயம் பத்திரிகையிலே நவநீத கிருஷ்ண பாரதியார் பதிப்பித்த 'உலகியல் விளக்கக்', வ.மு.இரத்தினேசுவர ஜயரால் எழுதப்பட்ட 'பிரசங்க இரத்தின தீபம்', இரா.பி. சேதுப்பிள்ளை எழுதிய 'திருவள்ளுவர் நூல் நயம்', பி. தாவுத்தோ எழுதிய 'நபிகள் நாயகமும் நான்கு தேஷுர்களும்', கோபாலையர் பதிப்பித்த 'கலிங்கத்துப்பரணி' போன்றவற்றை அறிமுகம் செய்ததுடன் அவை பற்றிய தனது கருத்தையும் சிறிதளவு எழுதியுள்ளார் அதனுடன் பிரபுத்த பாரதவில் சௌ வேங்கடசாமியின் 'பெளத்தமும் தமிழும்' சைவசித்தாந்த சமாஜம் வெளியிட்ட 'சங்க இலக்கியத் தொகுப்பு', ஜே.எம். சந்தரம்பிள்ளையின் 'தஞ்சைத் திருக்கோயில்கள்', 'சோழர்கால கோயில் பாணிகள்' போன்ற நூல்களையும் பற்றி எழுதியுள்ளார்.

முடிவுரை

தொகுத்து நோக்கும்போது சவாபி விபுலானந்தர் துறவியாக இருந்தபோதும் அவரது கல்வியாலும் உலக ஞானத்தாலும் தமிழக்கும் சமூகத்துக்கும் தன்னாலான கடமைகளைச் செய்துள்ளார். இலக்கியவரலாறு நூடக வரலாறு, இசை வரலாறு, தமிழர் நாகரிக வரலாறு, மொழியியல் எனப் பலதுறைகளில் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்ட அவர் புதிய ஆய்வுத் துறையான ஒப்பியலாய்வுக்கும் வழிவகுத்து ஏனைய மொழிகளின் வளர்ச்சியைத் தமிழும் அடைய வேண்டும் என்பதிலும் ஆர்வங் காட்டினார். பாரதி போன்ற விடுதலைக் கவிஞரைப் போற்றி அவரை தமிழலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தியதிலும் விபுலானந்தருக்குப் பெரும் பங்குண்டு. அவரது

இந்த முயற்சிகளுக்கு அவருடன் உறவு கொண்டிருந்த அறிஞர்கள் கழகங்கள், பத்திரிகைகள், இராமகிருஷ்ண மிஷனின் பரந்த மனப்பாங்கு போன்றன காரணமாக இருந்திருக்கின்றன என்பதில் எந்த ஜயப்பாடுமிருக்க முடியாது.

துணை நூல்கள்

1. கமலநாதன்.சா., சிவசுப்பிரமணியம்.வ தொ.ர். சுவாமி விபுலானந்தரின் ஆக்கங்கள் தொகுதி, கல்வி பண்பாட்டுத் துறை விளையாட்டலுவல்கள் அமைச்ச வட-கிழக்கு மாகாணம், திருகோணமலை, 1992.
2. கமலநாதன்.சா., சிவசுப்பிரமணியம்.வ தொ.ர். சுவாமி விபுலானந்தரின் ஆக்கங்கள் தொகுதி 2, கல்வி பண்பாட்டுத் துறை விளையாட்டலுவல்கள் அமைச்ச வட-கிழக்கு மாகாணம், திருகோணமலை, 1992.
3. கமலநாதன்.சா., சிவசுப்பிரமணியம்.வ தொ.ர். சுவாமி விபுலானந்தரின் ஆக்கங்கள் தொகுதி 3, கல்வி பண்பாட்டுத் துறை விளையாட்டலுவல்கள் அமைச்ச வட-கிழக்கு மாகாணம், திருகோணமலை, 1997.
4. கமலநாதன்.சா., சிவசுப்பிரமணியம்.வ தொ.ர். சுவாமி விபுலானந்தரின் ஆக்கங்கள் தொகுதி 4, கல்வி பண்பாட்டுத் துறை விளையாட்டலுவல்கள் அமைச்ச வட-கிழக்கு மாகாணம், திருகோணமலை.
5. சண்முகதாஸ்.ஆ, சுவாமி விபுலானந்தர் ஆய்வுத்திறனும் நவீனநோக்கும் சுவாமி விபுலானந்தர் நினைவுப் பேருரை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், வந்தாறுமூலை, 2006.
6. சிவகுமாரன் கே.எஸ்., தமிழ்த் திறனாய்வு முன்னோடி விபுலானந்தர் பண்பாடு, பக். 19-26, இந்து சமய கலாச்சார அலுவல்கள், தினைக்கள வெளியீடு, 1991.
7. மெனனகுரு. சத். சுவாமி விபுலானந்தர், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு, சென்னை, 2007.
8. மணிபெ.சு. சுவாமி விபுலானந்தர் சுவாமி விபுலானந்தர் நாற்றாண்டு விழா வெளியீடு சென்னை, 1992.
10. யோகநாதன் செ., இன்றும் கேட்கும் குரல் சுவாமி விபுலானந்தர் காந்தாகம், சென்னை, 1992.
11. அருள்செல்வ நாயகம், விபுலானந்த இலக்கியம், திருவருள் வெளியீடு, 2008.

மலேசியாவில் தமிழியல் - புதிய போக்குகள், புதிய பாதைகள்

முனைவர் பா. கெளசல்யா

உதவிப் பேராசிரியர்

அன்னை வேளாங்கண்ணி மகளிர் கல்லூரி

சௌதாப்பேட்டை, சென்னை - 600 015

தமிழனின் நேசத்திலும் சுவாசத்திலும் தமிழ் மொழிக்குத்தான் முதலிடம் இருக்கும். ஊரைவிட்டு, மாவட்டத்தைவிட்டு, மாநிலத்தைவிட்டு, நாட்டைவிட்டு, எங்குச் சென்று வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும் தமிழனின் சுவாசக்காற்றில் தமிழ்தான் கலந்திருக்கும். அயல் நாட்டிற்குச் சென்ற பிறகும் தமிழ் சார்ந்த பொருட்களை வாங்க, கோயில்களுக்குச் செல்ல, உறவாட என எல்லாவற்றிற்கும் தமிழன் தமிழைத் தேடி ஓடும்போது அவனுக்குள் தேங்கியிருக்கும் பற்றை உணராமல் இருக்க முடியாது. அயல் நாட்டில் வசிக்கும் இந்தியர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குத் தாய் மொழியைப் பயிற்றுவிக்கப் போவல் கொண்டுள்ளனர்.

ஜோப்பியர் வருடகையினால் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றங்களினால் நிகழ்ந்த கல்வி பரப்புதல், மதத்தினைப் பரப்புதல் எனும் நோக்கங்கள் அமைந்தாலும் இவை நம் மரபுசார் கல்விமுறைக்கு எதிர் விளைகளை ஏற்படுத்தின. தம் சுயலாபத்திற்காக நிருவாக அடிப்படையில் நம்மை ஒருங்கினைத்த காலனியத்தின் தேடுதல் முயற்சியில், அந்தந்த மண்ணுக்குரிய மக்களின் இலக்கியங்கள் நம்பிக்கைகள் பழக்க வழக்கங்கள் சாசனங்கள் முதலியவற்றினை ஆவணப்படுத்துதல் நடந்தேறியது மிகவும் முக்கியமானது. ஆங்கிலக் கல்வியினை வளர்க்கும் நோக்கத்தில் பல்கலைக்கழகங்கள் தொடங்கப்பட்டாலும் அறிவியல்சார் அனுஙு முறையினை நமக்கு அது வழங்கியது. இன்னொருவர் நம் பண்பாட்டையோ, மொழியையோ தெரிந்து கொண்டு அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் பொழுது அவர்கள் சந்தித்த நெருக்கடிகள், அவை தொடர்பான முயற்சிகள் என்பவை மிக முக்கியமானவை.

மண்ணுக்குரிய மக்கள் தங்கள் சுய அடையாளங்களைத் தொலைத்துவிடாமல் இருக்கத் தேசிய அளவிலான போராட்டங்களை நடத்தினர். 19ஆம் நூற்றாண்டில் மண்ணுக்குரிய மொழி பண்பாட்டு ஆராய்ச்சித்துறை தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் ஒவ்வொரு துறைசார்ந்த வளர்ச்சி என்பது இந்திய விடுதலைக்குப் பிறகே நிகழ்கிறது. இவ்

அடிப்படைகள் தமிழியியல் தோற்றுத்திற்கான அடிப்படைகளாகவும் அமைகின்றன. தமிழியல் எனத் தனித்துறையாக உருப்பெற்றதற்கான தோற்றப் பின்னணியை நாம் கண்டறிய வேண்டும்.

கிறித்துவ மதப்பாவலுரோடே தமிழ்ப் பரப்பலையும் ஆங்கிலவழிக் கல்வியின் விளைவாகச் சில கிறித்துவப் பெரியார்கள் மேற்கொண்டிருந்தனர். தமிழகத்தில் தமிழியலை உருவாக்கிய கிறித்துவப் பெரியார் தனிநாயகம் அடிகளார் (Xavir Thaninayagam). உலகெங்கும் தமிழியலைப் பரப்ப அவர் மேற்கொண்ட தொண்டும் முயற்சிகளும் தமிழ் ஆராய்ச்சியின் மிகப்பெரிய திருப்புமுனை எனலாம். சமக்கிருதவியலுக்கு மாற்றான திராவிடவியல் ஆராய்ச்சியினை 1950 முதல் 1960 வரை முன்னெடுத்துச் சென்றவர் தனிநாயகம் அடிகளார். இதனைச் செயல்படுத்திட அவரைச் சுற்றியிருந்த அயல்நாட்டவர் பாடுப்படனர். தமிழியல் ஆராய்ச்சியில் இந்த அயல்நாட்டு அறிஞர்களின் பங்கு மிக முக்கியானவை.

1950 முதல் 1966 வரை தமிழியலின் முக்கியமான காலம் எனலாம். இந்தக் காலகட்டத்தில் நிகழ்ந்த ஆராய்ச்சி முயற்சிகளுக்குக் களமாக, தளமாக இருந்தது மலேகிய மண்ணே என்பது அதைவிட முக்கியம். இதற்காகத் தனிநாயக அடிகள் தொடர்ச்சியாக ஆராய்ச்சிப் பணியினை ஆற்றியுள்ளார். உலக அறிஞர்கள் ஒத்துழைப்போடு, உலக அறிஞர்களுக்குத் தமிழைப் பற்றிய அறிவியல் பூர்வமான முறையில் ஆங்கிலத்தில் கொண்டு செல்வதற்கு 'Tamil Culture' என்ற ஆங்கில முத்திங்களிதழைத் தொடர்ந்து நடத்தினார். 1952 முதல் 1966 வரை வெளிவந்த இவ்விதமிகள், தமிழியல் ஆராய்ச்சியின் வரலாற்றுப் புதையல்கள். தமிழியலை அறிவியல் அனுகு முறையோடும், பல்துறை சார்ந்த அறிஞர்களின் உள்ளார்ந்த ஒத்துழைப்போடும் இவ்விதமிக் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் படைக்கப் பட்டுள்ளன.

14 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நடந்துள்ள இவ்விதமினால் தமிழ்க் கல்வியில் ஏற்பட்ட தாக்கம், தமிழ்க் கல்வியாளர்களிடையே உருவான மாற்றங்கள் மிக முக்கியமானவை. தமிழின் சிறப்பை உலக அறிஞர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளும் வண்ணம் பரந்த, சிறந்த சிந்தனைகள் இவ்விதமில் இடம்பெற்றன.

இவ்விதமில் உள்ள ஒவ்வொரு உரையும் ஒவ்வொரு துறைக்கான களமாக அமைந்தன. இதன் வளர்ச்சி நிலையாகத் தமிழியலுக்கான ஓர் ஆராய்ச்சி மன்றத்தினை அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் என்ற பெயரில் 1964இல் ஜனவரி 7இல் பகு தில்லியில் தனிநாயக அடிகளார் பல்துறை அறிஞர்களின் துணையோடு கட்டமைத்தார். இம்மன்றமே

1966ஆம் ஆண்டு தமிழியலுக்கான முதல் ஆராய்ச்சி மாநாட்டை மலேசியத் தலைநகர் கோலாலம்பூரில் மலேயப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடத்தியது.

திராவிடவியல், இந்தியவியல் போலத் தமிழியலையும் ஓர் ஆராய்ச்சித் துறையாக்கி வளர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக ஏற்கெனவே கூறியதி (International association of Tamil research) என்ற இவ்வியக்கம் தொடங்கப்படுவதற்குத் தொடர்ந்து தமிழ்ப்பண்பாடு இதழில் “உலக அறிஞர்கள் கட்டுரைகள்” வழி ஓர் ஆய்வுக் கட்டுமானத்தைத் தனிநாயகம் அடிகளார் உருவாக்கினார். இது தமிழியல் ஆராய்ச்சி வளர்ச்சிக்குச் சரியான அடித்தளமாக அமைந்தது.

1963ஆம் ஆண்டு உருவான மலேசிய நாடு, சிங்கப்பூர் கூட்டரசிலிருந்து விலகித் தனி-நாடாகியது. மலாய் மக்கள் 50% சீனர்கள் 37% இந்தியர்கள் 11% இதில் பெரும்பான்மையோர் தமிழர்களே. கிட்டத்தட்ட 18 இலட்சம் தமிழர்கள் மலேசியாவில் உள்ளனர்.

மலேசிய நாடு தோன்றி மூன்றே ஆண்டுகளில் ஒரு தமிழியல் மன்றத்தினை நிறுவி (I.A.T.R.) ஓர் ஆராய்ச்சி மாநாட்டைத் தனிநாயக அடிகளார் நடத்திக் காட்டுயமை வியப்புக்குரிய பெருமைக்குரிய செயலாகும்.

இலக்கியப் பேரக்குகள்

2000ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பான மலேசிய இலக்கியத்தின் போக்குகள் எழுபதுகள்வரை யதார்த்த எழுத்துக்களை ஓட்டியே இருந்தன. கூலிகளாக மலேசியாவிற்கு வந்த தமிழர்கள் பெரும்பாலானோர் எழுதுகள் வரை தோட்டப்பறந்களை நம்பியே வாழ்ந்தனர். பல்கலைக் கழகம்வரை தமிழ்ப் பட்டப்பட்டப் பெருந்தாலும், அதைக் கற்று இலக்கியம் படைக்க வந்தவர்களின் எண்ணிக்கை சொற்பமே. இன்னொரு பக்கம் எழுதியவற்றை வெளியிட நாளோடுகளையும் வெகுஜன இதழ்களையுமே நம்பியிருக்க வேண்டிய சூழல். அதுவும் நாளோடுகளில் படைப்புகள் ஞாயிற்றுக்கிழமை களில் மட்டுமே வெளிவரும். இவை தமிழர்களின் பிரச்சினைகளை முன்வைக்கும் எழுத்துக்களையே வரவேற்றன. புதுமைச் சிந்தனையும் கலையழகும் கூடிய படைப்புகள் வெளிவருவது ஆரிதாக இருந்தன. இதற்கு முக்கியக் காரணம் நாளோடுகளில் பண்ணியாற்றியவர்களுக்கு மாறிவரும் உலக இலக்கியச் சூழல் புரிந்திருக்கவில்லை. அதோடு விரிவான வாசிப்பும் தமிழறிவும் இல்லாததால் அத்தகைய படைப்புகளைத் தந்த வீரியமான எழுத்தாளர்களும் அதிகமாக இல்லை.

இக்காலக்டாங்களில் எழுதத் தொடங்கியவர்களது எழுத்துக்களின் போக்கு பெரும்பாலும் யதார்த்த வகையைச் சார்ந்தே இருந்தது. அவை ஜனாஞ்சக இதழ்களிலும் தினசரிகளிலும் மட்டுமே வெளிவந்தன.

1970களின் இறுதியில்தான் நவீன இலக்கியம் சார்ந்த முயற்சிகள் மலேசியாவில் தொடங்கின. முக்கியமாகக் கெடாவில் நவீன இலக்கியச் சிந்தனை என்னும் அமைப்பு இளஞ்செல்வன், சீ. முத்துசாமி, நிலாவண்ணனான் போன்றவர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. புள்ளிகளைப் புறக்கணிக்கும் புதுக்கோவங்கள் (1979), இமைக்காத சூரியன்கள் (1985) போன்ற புதுக்கவிதை நூல்கள் அவ்வமைப்பினரால் வெளியிடப்பட்டன. நவீனச் சிந்தனை என்னும் பெயரில் இயங்கினாலும் அவ்வமைப்பினரின் கவிதைகள் என்னவோ புதுக்கவிதை வடிவில் மட்டுமே எழுதப்பட்டன. அகம்சார்ந்த நவீனக் கவிதைகள் சோதனை முறையில் சீ. முத்துசாமி, அக்கினி, கோ. முனியாண்டி, ஆதி. இராகுமாரன், அ. உ. இளஞ்சேரன், கோ. முனியாண்டி போன்ற சிலரால் மட்டுமே எழுதப்பட்டன.

இக்காலக்டத்தில் நவீனப் படைப்புகள் எனச் சொல்லத்தக்க ஆழமான முயற்சிகள் பெரும்பாலும் சிறுக்கதைகளில்தாம் சாத்தியமாயின. முக்கியமான நவீனச் சிறுக்கதையாளர்கள் சீ. முத்துசாமி (இரைகள்), அரு. சு. ஜீவானந்தம் (அட இருளின் பிள்ளைகளே!), சாமி. மூர்த்தி (நேர்க்கோடுகள்), கோ. முனியாண்டி (யக்ஞ) ஆகியோர். இவர்களில் முத்துசாமி தனித்துவமிக்கவர். அவரின் இரைகள் தொகுப்பிலுள்ள மற்ற கதைகள் அனைத்துமே நவீனச் சிந்தனையைச் சீர்வாங்கியிருப்பதை உணர முடிகிறது. இருபதாண்டுகள் இலக்கியத்திலிருந்து ஒதுங்கியிருந்த அவர் தொண்ணாறுகளின் இறுதியில் முக்கியமான நவீனக் கதைகளை எழுதத் தொடங்கிய தம் பின்னணியை அவரின் முதல் தொகுப்பிலேயே காணலாம். இவர்களைத் தவிர மற்றொரு முக்கிய எழுத்தாளராக வே. ராஜேஸ்வரியைச் சொல்ல வேண்டும். கலையுணர்வுகொண்ட சிறுக்கதைகளை எழுதக் கூடியவர். அவருடைய ஆறாவது காப்பியம் முக்கியமான சிறுக்கதையாகும்.

இலக்கிய வட்டத்தில் முக்கியமாகப் பங்களித்தவர்கள் மா. சண்முகசிவா, சாமி. மூர்த்தி, அரு. சு. ஜீவானந்தம், கந்தா, ரெ. சண்முகம், பீர்முகம்மது போன்றவர்கள். ஆனால் படைப்பு ரீதியில் சிறந்த நவீனப் படைப்புகளைத் தந்தவரான சண்முக சிவாதான். அவரது முதல் சிறுக்கதைத் தொகுப்பான வீடும் விழுதுகளும் மலேசிய நவீன இலக்கியத்திற்குச் சிறந்த பங்களிப்பைச் செய்திருக்கிறது. இலக்கியம் மட்டுமல்லாது அரசியல், சமூகம், சினிமா சார்ந்த கட்டுரைகளும் நேர்காணல்களும் வரத் தொடங்கின.

இவை வஸ்லினம் இணைய இதழ் நடுத்தர இதழாக மாறக் காரணமாயின. தமிழ் அதிகாரப்பூர்வ மொழியாக இல்லாத மலேசியா போன்ற நாடுகளில் தமிழ் பேசப்படுவதே பெரிதென உள்ள குழலில் சிற்றிதழ்கள் தொடர்ந்து நிலைபெறுவது சிரமத்தான். தமிழியல் ஆராய்ச்சிக்கு மலேசிய மன்ற ஆற்றிய பங்களிப்பு மக்களானது. இந்தியா, இலங்கையை அடுத்துத் தமிழர்கள் அதிகம் வாழும் பகுதி மலேசியாவே.

வாழ்க மலேசியா! வளர்க தமிழ்!

மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுவர் இலக்கியம்

முனைவர் எஸ். குமரன்
பேராசிரியர்
இந்திய ஆய்வியல் துறை
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
கோலாலும்பூர், மலேசியா

முன்னுரை

சிறுவர் இலக்கியச் சிந்தனையைத் தொல்காப்பியர்,
ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமத் தானும்
தோன்றுவது கிளர்ந்த துணிலி னானும்
என்றிரு வகைத்தே சிவங்கை நிலையே¹

எனக் குறிப்பார். இங்குப் 'பிசி' என்பது இன்று நாம் கூறும் புதிர்க்கலைகள் அல்லது விடுகலைகளையே குறிக்கிறது. தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களுள் ஒருவரான பேராசிரியர்,

மற்றும் என்றதனால் அவையன்றி வருகின்ற சியூம்
செவிலியர்க்கு உரித்தென்பது கொள்க²

என்றும்,

வகைத்தை என்ற மிகையான் இவையும் செவிலீக்கு
உரித்தென்பது கொள்க³

என்றும் உரை எழுதினார்.

'குழவி மருங்கினும் கிழவ தாகும்'⁴ என்ற தொல்காப்பியப் புத்தினை இயல் நூற்பா சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றான பிள்ளைத்தமிழூக் குறிக்கிறது. அழி. வள்ளியப்பாவின் குழந்தை இலக்கியப் பணியைப்பற்றி ஆய்வு மேற்கொண்ட கதி. கணேசன், பிள்ளைத்தமிழ்ப் பாடல்கள் குழந்தைப் பாடல்களா என்ற வினாவை எழுப்பியுள்ளார்.⁵ பிள்ளைத்தமிழ்ப் பாடல்கள் குழந்தைப் பாடல்கள் ஆகா. ஆயின் பிள்ளைத்தமிழோ தலைவனையோ, கடவுளையோ குழந்தையாக உருவகித்துப் பாடுவது. கற்றோர் காமறும் கற்பனையும், கருத்துச் செறிவும் பிள்ளைத்தமிழில் உண்டே தவிரக் குழந்தைகட்குப் புரியும் வண்ணம் இல்லை. எனவே, பிள்ளைத்தமிழ் வேறு; குழந்தைப் பாடல்கள் வேறு என்றே கூறலாம்.

சங்கப்பாடல்களில் குழந்தையின்பம், மழலையின்பம் பற்றிய பாடல்கள் உள்ளன. ஆயின், இவை குழந்தைப் பாடல்கள் அல்ல.

திருவள்ளுவரும் குழலினும் யாழினும் இனிய குழந்தையின் மழலையைப் போற்றுகையில், 'சொற்கேட்டல்' எனக் குறிப்பிடுகிறார். சொற்கேட்டல் என்பதனால் குழந்தைகளைப் பேசவோ, பாடவோ சொல்லி அவர்களின் மழலைமொழியை விரும்புவார் என்ற குறிப்பைப் பெறலாம்.

குழந்தை இலக்கியத் தொடக்கம்

தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் அல்லது சிறுவர் இலக்கியத்தை முதலில் படைத்தவர் ஒளவையார் என்கிறார் பூவண்ணன்.⁶ குழந்தை இலக்கியத்துக்கு உரிய எளிமை, இனிமை, சிறிய தொடர்கள், சிறந்த கருத்துகள் ஒளவையார் பாடல்களிலே உள்ளன. ஆனால், அவர் குழந்தைகளை மனத்தில் நிறுத்திப் பாடியிருப்பாரா என்ற ஜயத்தை எழுப்புகிறார் அழ. வள்ளியப்பா.⁷ மு. வரதாராசனாரின் கருத்தினைக் காட்டித் தம் கருத்தை நிறுவுகிறார் அழ. வள்ளியப்பா. ஒளவையின் ஆத்தி சூழ்நியையும், பாரதியின் ஆத்திசூழ்நியையும் ஓப்பிடும் மு.வ.,

ஒளவையின் பாடல்களில் குழந்தையின் அறிவுக்கெட்டாத ஆய்ந்த கருத்துகள் உள்ளன. சிறுசிறு சொற்களால், சிறு தொடர்களால் அமைந்தமை பற்றிச் சிறுவர்களின் இலக்கியம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அவற்றின் வடிவம் மட்டுமே குழந்தை இலக்கியத்துக்கு உரியது. பொருள் குழந்தை மனதுக்கு எட்டாதது⁸

என்கிறார்.

ஒளவையின் நூல்களில் உள்ள சில சொற்கள் குழந்தைகளுக்குப் பொருள் விளங்காதவை என்பது உண்மை. ஆயினும், குழந்தைப் பாடல்கள் இவ்வாறு அமைத்திருக்கவேண்டும் என முதன்முதலில் கருத்துரைத்தவர் ஒளவையாரே. சிறுவர் இலக்கியச் சிந்தனைக்கு வித்திட்ட சீர்மை ஒளவைக்கே உரியது. பெரும்பாலோர் பாரதியே முதன்முதலில் குழந்தைப் பாடல்களைப் பாடினார் என்றும், பாரதி காட்சிய பாதையைக் கவியணி பின்பற்றினார் என்றும் கூறுவார்.⁹

உண்மை அதுவன்று. கவியணி 1901இல் முதலில் குழந்தைப் பாடலை எழுதினார். பாரதியின் மகள் சகுந்தலா பாரதி 1908இல் பிறந்தாள்.¹⁰ 1908இல் பாரதியின் மூலம் பாப்பாப் பாட்டு பிறந்தது. 1914இல் ஞானபானு என்ற இதழில் இப்பாடல் வெளிவந்தது. எனவே, தமிழில் குழந்தை இலக்கிய முயற்சிக்குக் கால்கோள் செய்த பெருமை கவியணியையே சாரும்.

கவிமணியின் வழியிலே பாரதி, பாரதிதாசன் போன்றோர் குழந்தை இலக்கியம் படைத்தனர். ஆயினும் அழி. வள்ளியப்பா குழந்தை இலக்கியத்துறை என ஒரு தனித் துறையையே போற்றி வளர்த்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரைத் தொடர்ந்து பலர் குழந்தை இலக்கியத்துறையில் தமிழ் ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர்.

மலரயாவிற்குத் தமிழரின் வருடை

1786 ஆம் ஆண்டில் மலாயாவிலுள்ள பினாங்குத் தீவைப் பிரிட்சிஷார் கைப்பற்றினர். பினாங்கிலும் அதனை ஓட்டிய புரவின்ஸ் வெஸ்லஸ்லியிலும் (Province Wellesley) உள்ள காப்பி, தென்னை, மிளகு, கரும்புத் தோட்டங்களில் வேலை செய்த தென்னிந்தியாவிலிருந்து பல தொழிலாளர்களைப் பிரிட்சிஷார் அழைத்து வந்தனர். 1790களில் தென்னை மரங்கள், மிளகுச் செடிகள் பயிரிட இந்தியத் தொழிலாளர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டனர். 1830 களில் கரும்புத் தோட்டங்கள் அதிக அளவில் உருவாக்கப்பட்டன. சீன இந்தியத் தொழிலாளர்கள் கரும்புத் தோட்ட வேலைகளில் அமர்த்தப்பட்டனர்.

1870களில் காப்பித் தோட்டங்கள் பெருமளவில் உருவாகின. மற்ற நாடுகளிலும் காப்பித் தோட்டங்கள் பெருகியதால் 1890 களில் காப்பி விலையில் சரிவு ஏற்பட்டது. 1890களில் ரப்பருக்கு மிகப் பெரிய எதிர்பார்ப்பு ஏற்பட்ட போது அரப்பார் தொழிலில் முழுக் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினர். அத்தொழிலில் ஈடுபட இந்தியத் தொழிலாளர்கள் பெருமளவில் தேவைப்பட்டனர். தோட்டங்களில் பணியாற்றியதோடு காடுகளை அழித்துச் சாலைகள் போடுவதற்கும், கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கும் இந்தியத் தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்தினர்.

மலேசியாவில் சீறுவர் இலக்கியம்

தமிழகத்திற்கும் மலேசியாவிற்குமுள்ள தொப்புள்கொடி உறவு இன்றுவரை நீடித்துள்ளது. ஆங்கிலக் காலனித்துவ ஆதிக்கத்தில் (18ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி) பல்வேறு காரணங்களால் கூட்டங்கூட்டமாகப் புலம்பெயர்ந்து வந்து, சிற்றுரௌ போன்ற தோட்டங்களில் நிலைத்து ஓரினமாக நெடிது வந்ததாலும், மரபுமுறை மாறாத வாழ்வு முறையை மேற்கொண்டதாலும் பள்ளிகளை அமைத்துக்கொண்டு மொழியைக் கற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பமெந்ததாலும் பண்பாட்டைப் பேணி நிலைப்படுத்திக் கொள்ள முடிந்தது. அந்தச் சூழ்நிலை இங்கு இலக்கியம் தோன்ற வழிகோலியது. அப்படி தோன்றிய மலேசிய இலக்கியத்தின் அகவை இன்னும் சற்று நீண்டது.¹¹ ஆண்டுகள். வாய்மொழி இலக்கியத்தின் அகவை இன்னும் சற்று நீண்டது.

கஞ்சிக் கூலிகளாகத் தமிழகத்திலிருந்து தமிழர்கள் அழைத்து வரப்பட்டனர். இவர்களின் முயற்சியாலும், தமிழகத்திலே கல்வி கற்றுப் பிறகாரணங்களுக்காக மலேசியா வந்த தமிழர்களின் முயற்சியாலும், தமிழ் இலக்கிய வடிவம் 1887இல் தொடங்கியது. ஆயினும் மலேசிய இலக்கியப் பரம்பரை 1946க்குப் பின்னர்தான் தொடங்கியது. மலேசிய மண்ணில் பிறந்து, கல்வி கற்று, இம்மண்ணின் உருவையும், திருவையும் பலர் இலக்கியமாய் வடித்தனர். இலக்கிய ஏடுகளுக்குத் தமிழகத்தினையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த நிலை மாறலாயிற்று.

மலேசியாவில் இலக்கிய ஏடுகள் வெளிவரத் தொடங்கின. தொடக்கக் காலத்தில் 'சோலை' என்ற இலக்கிய இதழை, கா. இராமநாதன் தொடங்கினார். 'மலேசியாவில் தமிழ் இலக்கியம்' என்ற தலைப்பில் சில கருத்துகள் இவ்விதமில் வெளிவந்தன. மலேசியாவில் சிறுவர் இலக்கியச் சிந்தனைக்கு வழிகாட்டிய 'சோலை' இதும்,

சிறுவர்கட்டு ஊட்டும் இலக்கிய இன்பம் மிகவும் எளிதான தன்மையுடன் இன்பமாகப் புகுத்தப்பட வேண்டும். இதற்கு ஆரம்ப்பாசாலைகளே தகுந்தவை. அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் நல்ல முறைப்படி பயின்ற தமிழ் மன்னர்களாக இருக்க வேண்டும்

என்கிறது.

தமிழ் நாளிதழ்களின் பங்கு

தமிழ் முரச் என்ற நாளிதழினின் ஆசிரியர் கோ. சாரங்கபாணி, மாணவர்களுக்காகத் 'துமிழ் முரச் மாணவர் மணிமன்ற மலர்' என்ற இலவச இதழுத் தமிழ் முரச் இதழுடன் இணைத்து 6.7.1959 இல் வெளியிட்டார். மணிமன்ற மலரும் ஆரம்பக் காலத்தில் மாணவர்களைக் கவரவில்லை. சிறிது காலங்களிற்கே மாணவர்களின் கைவண்ணங்கள் மணிமன்ற மலரில் இடப்பெற்ற தொடங்கின. படிப்படியாக ஓர் எழுத்தாளர் பரம்பரையை மணிமன்ற மலர் தோற்றுவித்தது. மணிமன்றப் பயிற்சிக்களம் பலரைத் தமிழ்வழி ஒளிர்ச்செய்தது. மலேசியாவில் சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்ந்து வளர் மாணவர் மணிமன்றம் விளங்கியது என்றால் அது மிகையாகாது.

தமிழ் முரசின் 'மணியோசை', தமிழ் நேசனையும் தமிழ் மலரையும் விழித்தெழுச்செய்து சிறுவர் இலக்கிய விழிப்புணர்வை ஊட்ட வழிகாட்டியது. தமிழ் நேசன் 1963இல் 'சிறுவர் அரங்கம்' என்ற இலவச இதழை வெளியிட்டது. சிங்கையிலிருந்து வெளிவந்த 'தமிழ் மலர்', 'சிறுவர் போவை'

என்ற இலவச இதழை வெளியிட்டது. பின்னர், 1965இல் 'மலைநாடு' என்ற நாளிதழ் சிறுவர்களுக்கென நான்கு பக்கங்களை வெளியிட்டுச் சிறுவர் இலக்கிய இதழாகத் திகழ்ந்தது. இதன் காரணமாகத் தமிழ் நேசன், தமிழ் ஒசை, தினமணி ஆகிய நாளோடுகள் திங்கட்கிழமை வெளிவரும் இதழைச் சிறப்பிதழாக வெளியிட்டு வந்தன. நாளிதழ்களின் ஞாயிறு மலர் மலேசிய இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுகோலாயிருந்தது போலத் திங்கட்கிழமைதோறும் வெளிவந்த சிறுவர் சிறப்பிதழ்களும் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் தூண்டுகோலாக இருந்தன.

நாளிதழ்களில் சிறுவர் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி கண்டு அத்துறையில் நாட்டங் காட்டி, திங்கள் (மாத) இதழ்களும் சிறுவர் இலக்கிய முயற்சிக்கு இடம் ஒதுக்கி வெளியிட்டன. இலவச அரசு வெளியீடுகளான 'ஜனோபகாரி', 'வெற்றி', 'வளர்ச்சி', 'உதயம்' போன்ற இதழ்களும் சிறுவர் இலக்கியத்திற்கு ஊக்கமளித்து வெளியிட்டன. தொடர்ந்து 'பொன்னி', 'மலைமகள்', 'முத்தமிழ்', 'அரும்பு' போன்ற திங்கள் இதழ்களிலும் சிறுவர் இலக்கியப் பகுதிகள் வெளிவர இடமளித்தன.

தமிழகத்தில் 'பாலதீபிகை', 'பாலியர் நேசன்' போன்ற குழந்தைப் பத்திரிகைகளைக் கிறிஸ்தவர் பிரச்சார சபையினர் முதன் முதலில் தமிழில் வெளியிட்டனர். பின்னர்த் தமிழகத்தில் குழந்தைப் பத்திரிகை உலகில் ஒரு திருப்புமுனையாகப் 'பாப்பா மலர்', 'திகழ்ந்தது', 'பாலர் மலர்', 'அணில்', 'கண்ணன்', 'சங்கு', 'அம்புலிமாமா' போன்ற பல சிறுவர் இலக்கிய இதழ்கள் வெளிவந்தன. தமிழகத்தின் சிறுவர் இலக்கிய ஈடுபாடு மலேசியச் சிறுவர் இலக்கியத்திலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

1956இல் மு. அப்துல் வத்தீப்பை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'மாணவர் பூங்கா' என்ற தலி இதழ் சிறுவர்களுக்கென வெளிவந்தது. இவ்விதம் தோன்றிய வேகத்தில் நிறுத்தப்பட்டது. பின்னர், 1961 இல் 'மாணவர்' என்ற இதழ் பசீரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது. 1965 இல் 'மாணவர் உலகம்' என்ற பத்திரிகையை ஜானகி வெங்கடேசன் தொடங்கி, பின்னர், கு. ஏழுமலை 'அன்னை' என்ற பெயரில் 1963 இல் வெளியிட்டார். இதுவும் விரையிலேயே முடிவிலியாக கண்டது. 1969விற்குந்து சி. வேலுசாமியின் 'திருமகள்' மாணவர் இதழ் தொடர்ந்து சிறுவர்களுக்கென இலக்கியச் செல்வத்தை ஊட்டி வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. மலேசியாவில் மக்களின் ஆதரவின்மையாலும், போதிய விற்பனை இன்மையாலும் எத்துணையோ நாளிதழ்கள், திங்களிதழ்கள் இடையிடையே தங்களின் தமிழ்ச் சேவையை முடித்துக்கொண்டன.

நாளிதழ்களிலே இடம்பெறும் சிறுவர் பகுதிகளாயினும், சிறுவர் களுக்கெனத் தனியே தோன்றிய இதழ்களாயினும் சிறுவர்களுக்காகப் பெரியவர்கள் படைக்கும் கைவண்ணங்களையும், சிறுவர்களின் சிந்தனை வண்ணங்களையும் வெளியிட்டுச் சிறப்புச் செய்தன. சிறுவர்களிடையே மொழிபற்றிய விழிப்புணர்வையும், இலக்கியப் படைப்பாற்றலையும் வளர்க்கும் வண்ணம் இவை அமைந்துள்ளன. கவிதை, கட்டுரை, நெடுங்கதை, சிறுகதை, விடுகதை போன்ற பல வடிவங்களின் வழியே சிறுவர் இலக்கியச் சிந்தனைகள் பெருக்கெடுத்து ஓடின.

மலேசிய வாளனாலியின் சிறுவர் இலக்கியப் பணி

மலேசிய வாளனாலியில் 1966இல் கல்வி ஒலிபரப்பு இடம்பெறத் தொடங்கியது. இவ்வொலிபரப்பில் ஒலிபரப்பைடும் கவிதை, கதை, கட்டுரை போன்றவற்றை அச்சிட்டுக் கல்வி அமைச்சின் செலவில் அனைத்துப் பள்ளிகளுக்கும் அனுப்பிவைக்கப்பட்டன. இக்கல்வி ஒலிபரப்பில் சிறுவர் மொழியறிவை வளர்க்கும் வண்ணம் கவிதை, கதைகள் ஒலிபரப்பப்பட்டன. தமிழகத் துறை எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளும் ஒலியேறின. முரச நெடுமாறன், சி. வேலுகவாயி, ந. மகேஸ்வரி, இரா. தண்டாயுதம் போன்றோர் கல்வி ஒலிபரப்புக்குத் தங்கள் கைவண்ணங்களை அளித்து வந்தனர். எடுத்துக்காட்டாக 1981இல் வாளனாலியில் ஒலிபரப்பப்பட்ட இரண்டாம் வகுப்புக்கான தமிழ்ப் பாடப் புத்தகத்தில் உள்ள 'மாந்த ஆடுகள்' என்ற பாடலைப் பார்ப்போம்.

அன்பு மீக்க ஆடுகளே

ஆவ வேரூடு வந்திடுவீர்

இனிய புல்லும் தழைகளுமே

ஈடில் வாத நீர்தீவையும்

உங்க ஞக்குக் காட்டிடுவேன்

ஊக்கத் தோடு வந்திடுவீர்

என்றும் நீங்கள் மசிழ்ந்திடலாம்

ஏற்றத் தோடு வாழ்ந்திடலாம்

ஜயஸ் கொள்ள வேண்டாவே

ஒன்று சேர்ந்தே எல்லாரும்

ஒடி என்னுடன் வாருங்கள்

ஒளவியம் இல்லை நம்மிடுவீர் (ரேஷனோ மலேசியா மலர், 1981)

கல்வி ஒலிபரப்போடு சிறுவர்களுக்கென வாளனாலி நிகழ்ச்சியும் சனிக்கிழியை தோறும் முப்பது நிமிடங்களுக்கு ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்தது. இந்நிகழ்ச்சியில் சிறுவர்களின் திறமைகளை வெளிக்கொணர வாய்ப்புகளும்

வழங்கப்பட்டன. மலையாப் பல்கலைக்கழகத்தில் குழியில் துறையில் இணைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய முனைவர் வி.எம். பழனியப்பன் 'பழனிமாமா' என்ற பெயரில் 1962 முதல் வாரம் ஒரு முறையாக ஏறத்தாழ 1300 கணதகள் சூறியுள்ளது இங்குக் குறிப்பிட்டத்தக்கது. தமிழகத்துச் சிறுவர் நெஞ்சங்களில் 'வாணோலி அண்ணாவும்', 'வாணோலி மாமாவும்' ஏற்படுத்திய ஈடுபாட்டை மலேசியாவில் 'பழனிமாமா' ஏற்படுத்தினார் என்றே கூறலாம். இவர் 'சிறுவர் மலர்' என்ற வாணோலி நிகழ்ச்சிக்குப் பொறுப்பாளராகப் பொறுப்பேற்றுச் சிறுவர் இலக்கியம் வளர் அரிய தொண்டாற்றினார் என்பதை மலேசியர்கள் மறக்க இயலாது.

மலேசியாவில் சிறுவர் இலக்கிய வகைகள் : கவிதைகள்

குழந்தைப் பாவலர்கள் மலேசியாவில் அநேகர் உள்ளனர். இவர்களுள் முதன்மையானவர் மா. சி. அண்ணாமலை என்று இயற்பெயர் கொண்ட சோமசண்மா ஆவர். 'கவிச்சுடர்', 'மலேசியக் கவியரசு' என்ற பல சிறப்புப் பட்டங்கள் பெற்றவர். இவர் பாடல்கள் பெரும்பாலும் மொழிப்பற்றை ஊட்டுவனவாக அமைந்தன.

தாய்மொழியில் பற்றுக்கொண்டு நடநட தம்மி
தாய்மொழியை மறக்க வேண்டா நட நட

மலேசியக் குழந்தைப் பாவலர்களுள் பெரும்பாலோர் தமிழ்ப்பள்ளி ஆசிரியர்களாக இருப்பது குறிப்பிட்டத்தக்கது. முரச நெடுமாறன், சி. வேவு சுவாமி, கவிஞர் பரிதி, பொன்முடி என்ற கெ. சுப்பிரமணியன், மதிதாசன், மா. இராமகிருஷ்ணன், வார்பீஸ் மாயவன், எம். பகதூர், தமிழ்க்குழியில் கலியபெருமாள், கு. கிருஷ்ணன், ஜோசப் செல்வம், ந. சிவராமன், ஆ. சின்னத்தம்பி, சி. காவேரிநாதன், தங்கா தமிழ்ப்பாணன், கோவி. தியாகராசன் என்று குழந்தைப் பாவலர்களின் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே செல்கிறது. தமிழ்ப்பள்ளி ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றியதனால் இப் பாவலர்கள் குழந்தைகளின் உள்ளாங்களைப் புரிந்துகொண்டு, பாடல்களைக் குழந்தைகளின் தேவைக்கும் தகுதிக்கும் ஏற்பாடு பாட இயலுகிறது.

மலேசியக் குழந்தைப் பாவலர்களுள் எம். பகதூர் பிறப்பால் ஒரு நேப்பாளி இனத்தவர். தமிழால் கவரப்பட்டுத் தமிழைக் கற்றவர். மலேசிய தேசிய மலரான பூங்கா ராயா (செம்பருத்தி) என்ற தொகுப்பு பகதூரின் சிறுவர் இலக்கியப் பணிக்குச் சான்றாகும். கதைகள், கட்டுரைகள் போன்றவற்றையும் மலேசியத் தமிழ்க் கவிதை இலக்கியத்திற்கு விட்டுச்சென்றுள்ளார்.

போன்றவற்றையும் மலேசியத் தமிழ்க் கவிதை இலக்கியத்திற்கு விட்டுச்சென்றுள்ளார்.

தொடக்கக் காலத்தில் மலேசியத் தமிழ் நூல்கள் குறைவாகவே வெளியிடப்பட்டன. இதற்கு மக்களின் ஆதரவு அதிகம் கிடைக்காததே காரணமாக ஆமெந்தது. ஆயினும், மலேசியக் குழந்தைப் பாவலர்கள் மலிவு விலையில் நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளனர். நூலாக வெளிவந்த சிறுவர் இலக்கியங்களுள் சில:

நற் பெயர்	ஆசிரியர்
முழுநிலா	பாரிதி
கத்திக்கப்பல்	கவிமதிதாசன்
ழஞ்சிட்டு	இராமகிருஷ்ணன் & பொன்முடி
ழங்ஙா ராயா	பகதூர்
பறவைக்கப்பல்	பொன்முடி

மலேசியக் குழந்தை இலக்கிய உலகில் மு. கந்தன் என்னும் இயற்பெயரைக் கொண்ட கவிஞர் பரிதியின் 'முழுநிலா' என்ற மலேசியச் சிறுவர்களுக்காக எழுதப்பட்ட பாடல்களைக் கொண்ட தொகுப்பு நூலே முதல் நூலாக விளங்குகிறது. முரசு. நெடுமாறன், சி. வேலுகவாமி ஆகியோர் தங்கள் எழுத்துகளை நூல் வடிவில் வெளியிடக் கவிஞர் பரிதி முன்னோடி யானார். இருபது கவிதைகளைக் கொண்ட இந்நூலில் பறவைகள், இயற்கை, நன்னெறிகளைப் பற்றிய பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டுக்கு ஒன்று:

நீலக்கடலில் ஊர்ந்து செல்லும்
ஜாலம் மிக்க ஓட்டம்போல்
ஞாலம் வியக்க நீந்திச் செல்லும்

மலேசியாவில் குழந்தைகளுக்கான நெடுங்கணத்தகளும் சிறுகதை களும் நாளிதழ்களின் சிறுவர் மலரில் ஏராளமாக வெளிவந்துள்ளன. ஆயினும், நூல்வடிவில் வெளிவந்தவை மிகக் குறைவு. ந. மு. தேவி, கே. என். பிள்ளை, கரு. சொக்கன், ந. மகேசுவரி, மலாக்கா முத்துக் கிருஷ்ணன், கு. கிருஷ்ணன், தா. ஆரியமாலா முதலியோர் குழந்தைகளுக்குக் கதைகள் எழுதி உள்ளனர். திருமதி சரகவதி அரிகிருஷ்ணன், பி. கே. சாமி, சா. ஆ. அன்பானந்தன், ந. மகேசுவரி ஆகியோரின் கதைகள் கல்வி ஒலிபரப்பிலும் இடம்பெற்றன. நூலாக வெளிவந்த கதை நூல்கள்:

நூற் பெயர்	ஆசிரியர்
தேவகி	கரு. சொக்கன்
பூம்பூம்	சி. வே. கிருட்டணன்
காலன்னாடுமலை	கு. கிருஷ்ணன்
மணியோசை	-
இரண்டு முத்துக்கள்	கே. எம். முருகேசன்
மஞ்சள் வீடு	கு. கிருஷ்ணன்
பிறந்தநாள் பரிசு	ந. மகேகவாரி
மூங்கில்மரக் காடு	ந. மகேகவாரி

எழுத்தாளர் சோமசன்மா மலேசியக் குழந்தைகளுக்காகக் கதைகளையும் எழுதியள்ளார். இவர் எழுதிய 'கொக்கு டாக்டர்', 'பாயாசம் குடித்த குருவி', 'கழுகும் கிளியும்', 'தவணையும் காளையும்' போன்ற கதைகள் சிறு குழந்தைகளுக்கு ஏற்றன என்கிறார் அழ. வாளியப்பா.

கட்டுரைகள்

குழந்தைகளுக்கான கட்டுரைகளை மு. ப. சாகவதி, காந்தீஸ்வரி பாலையா, சந்திரா சூரியா, பழ. அடைக்கலம், செ. பெருமையினார், கே. எம். முருகேசன், அப்பாசாமி, மா. அகம்மது, கெஜல்ட்கமி போன்றோர் எழுதியுள்ளார்கள்.

நாடகங்கள்

சிறுவர்களுக்கான நாடகங்கள் எழுத்துக்குவில் வருபவை மிகமிகக் குறைவு. அத்திடுத்தது போல் அரிதாக இதழ்களிலே ஒரிரு நாடகங்கள் வெளிவந்துள்ளன. ஆயினும், பள்ளிகளில் பெற்றோர் ஆசிரியர் தின விழாக்களிலும், வாணோலியிலும் சிறுவர் நாடகங்கள் பல அரங்கேறியுள்ளன.

முரசு நெடுமாறன்

தமிழக அரசின் தொடக்கப் பள்ளிப் பாடநால்களிலும் வெவ்வேறு அமைப்புகள் தொகுத்த சிறுவர் பாடல் தொகுப்புகளிலும் கவிஞர் முரசு. நெடுமாறன் பாடல்களையும் கவிஞர் சி. வேலுகவாமி பாடல்களையும் இடம்பெற்ற செப்தமை இந்நாட்டுக்குச் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புகளுக்குக் கிடைத்த ஒப்புதலாகும்.¹²

மாணவர் மணிமன்றத்தில் எழுதத் தொட்சிய முரசு நெடுமாறன் பாரதியைப் போலக் குழந்தைகளை எதிரில் வைத்துக்கொண்டும் கவிமஸியைப் போலக் குழந்தையாக மாறியும் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இசையறிவு கொண்டவராதலால் குழந்தைப் பாடல்களை இசையமைத்து, பாடல்களை ஒலிப்பதிவு செய்தும் வருகின்றார். மாணவர் பண்பாட்டு விழா மூலம் சிறுவர்களின் ஆற்றலை வெளிக்கொணர்ந்து வருகிறார். தமிழகத்தில் வெளியிடப்பட்ட முதல் மலேசியத் தமிழ் நூல் 'இளந்தளிர்' என்ற சிறப்பும் இவருக்கே உரியது.¹³

பாப்பாவின் பாவலர் என்று சிறப்பிக்கப்படும் முரசு நெடுமாறன் மலேசியச் சிறுவர் இலக்கியத்திற்குப் பெரும்பணி ஆற்றியவர். இவருடைய பாடல்கள் பல தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்தினரால் பள்ளிசெல்லும் பாலகர்க்குப் பாடமாய் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவரது கவிதைத் தொகுப்புகள் பல அச்சேற்றப்பட்டன. அவற்றுள் சில: இளந்தளிர் (1969), அங்குப்பாட்டு (1976), அறிவுப்பாட்டு (1976), அழகுப்பாட்டு (1976), இனப்பாட்டு (1986), எங்கள் பாட்டு (1986).

பிறந்த பொன்னாடாம் மலேசிய மண்ணைப் புகழ்கிறார் முரசு நெடுமாறன். நம்நாடு, அரப்பர் மரம், கொடியை வணங்குவோம், ஈயக்கப்பல், டுரியான் பழம் ஆகிய கவிதைகள் மலேசிய மண்ணின் மணம் கமமும் பாடல்கள். மலேசிய நாட்டு மாண்பை மாணவர்களுக்கு உணர்த்தி நாட்டுப்பற்றை வளர்க்கும் நல்ல கவிதைகள் முரசு நெடுமாறன் கவிதைகள்.¹⁴

இயற்கை வனப்பையும் கவிதைகள் வழியே காட்டத் தவறவில்லை கவிஞர். ஆலையர், கதிரவன், வெண்ணிலவு, காற்று, வானவில், தாமரை மலர், பசும்புல், தென்னைமரம், தொட்டாற்சுருங்கி, வாழை, முருங்கை மரங்கள், கொடி, வானம், சோலை, பனித்துளி ஆகியவற்றைப் பாடுகிறார்; இயற்கைப் பொருள்களைக் காட்டி இனிய படிப்பினைகளை உண்டுகிறார். தொட்டாற் சுருங்கி பொறுமையையும், வாழை, முருங்கை போன்ற மரங்கள் தடைகளை வென்றால் வெற்றி தேடிவரும் என்ற உண்மையையும் உணர்த்துவதாய்க் கூறுகிறார். பசும்புல்லும் சிறுவர்களுக்குப் பாடம் புகட்டுவதாகவே ஆசிரியர் பாடியுள்ளமை போற்றத்தக்கது. அவரவர்க்குரிய இடத்தில் அவரவர் இருத்தலே சிறப்பு என்ற படிப்பினை பசும்புல் மூலம் பெற்படுகிறது. தென்னைமரம் வள்ளல் பேரால் வாரி வழங்கும் உள்ளத்தை வளர்க்கிறது. பூப்போன்ற மனங்கொண்ட சிறுவர் பூவை விரும்புவது இயற்கை. எனவே பூக்களையும் பாடியுள்ளார் ஆசிரியர்.

குழந்தைகள் விலங்குகளை விரும்புவது அவர்களின் தனிப்பண்பு. “யிர்களிடத்தில் அங்கு வேணும் என்ற கொள்கையை அடிப்படையாகக்

கொண்டுவிடுதலையாப் அச்சமின்றி வாழும் ஆட்டுக்குட்டியைப் பாடுகிறார். தேனொழுகக் கவிபாடும் தேசிய விநாயகத்தின் தோட்டத்தில் மேயது வெள்ளைப் பசு என்ற பட்டலை விரும்பாத சிறுவர்களே இரார். அதுபோலப் பகலைப் பாடிய பாப்பாவின் பாவலர் பகலின் மூலமாக அறச்சிற்றையைச் சிறுவர்களிடம் வளர்க்கிறார்; கன்று குடித்து எஞ்சிய பாலையே நாழும் குடித்து மகிழ்வோம் என்ற நன்னெறியை ஊட்டுகிறார். பூனையைப் பாடாத குழந்தைக் கவிஞரே இலர். அணிலை விலங்கென விலக்காமல் சின்னத் தம்பியாய்க் கருதிச் சீருடை கொடுத்துத் தின்பண்டங்களையும் கொடுப்பதாகக் கவிஞரே சிறுவராய் மாறிப் பாடியுள்ளார். சிறுவர் மகிழும் கொக்கு, சிட்டுக்கருவி, எறும்பு, புறாப்பற்றியும் பாடல்களும் இடம் பெறுகின்றன.¹⁵

சி. வேலுகவாயி

குழந்தைப் பாவலர்களுள் முரசு நெடுமாறனை அடுத்துப் பல நூல்களை வெளியிட்டுச் சிறுவர் இலக்கியப் பணிபுநிதவர் சி. வேலுகவாயி. 'வேலுகவாயி ஒரு வீட்டின் விளக்கு' எனக் கவியரசு கண்ணதாகனால் பாராட்டப்பட்டவர் கவிஞர் சி. வேலுகவாயி ஆவார். இவர் தேனையைப் பார், பாட்டுப் பாடலாம், அருள்புவிவார், பாட்டெழுதுப் பழகுங்கள் போன்ற கவிதை நூல்களை வெளியிட்டவர்.

மலாய்ச் சொற்களின் பொருளைத் தமிழில் கூறிச் சிறுவர்க்கு மலாய் மொழி அறிவைப் புகுட்டும் வேலுகவாயியின் பார்வை முற்றிலும் புதியது. மலாய் படிப்போம் என்ற கவிதையில்,

ஆப்பா என்றால் என்ன?

அபரங் என்றால் அண்ணன் (பாட்டுப் பாடலாம், ப. 23)

எனக் கூறி மலாய் மொழி படிக்கும் வழியையும் காட்டுகிறார்.

மலேசிய நாட்டுத் தலைவர்களையும், மலாய் மொழியையும் வாழ்த்திப் பாடும் போக்கு வேலுகவாமியிடம் சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது. துங்கு அப்துல் ரஹ்மான், துன் ரசாக் ஆகிய தலைவர்களையும் போற்றுகிறார். இந்தியாவின் நேரு போல, மலேசியாவில் துங்கு எனப் பாராட்டுகிறார். மலாய் நாட்டு வளத்தைப் பாடுவதோடன்றிச் சில மலாய் மொழிப் பாடல்களையும் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். வேலுகவாயியின் பாடல்களில் மலேசிய மனம் அதிகமாகவே கமழ்கிறது.

விந்தை மனிதர் என்ற பொருளில் ஜோன் மெக் ஆடம், ஐாஷ் ஸ்டிவன்சன், டைம்ஸ் ஹென்றி போன்ட், டன்ஸ்ப், கிரகாம் பெல், எடிசன்,

ஷர்ட் சோதுராக்கள் ஆகியோரின் அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளைப் பாடுகிறார். வானிலை, மணிப்பொறி போன்றவற்றைப் பாடும் கவிதைகளின் மத்தியில் பல புதிய கண்டுபிடிப்புகளாக இருப்புப் பாதை, தொலைபேசி, நீராவி இயந்திரம் ஆகியவற்றையும் புதுமையாகப் பாடியுள்ளார்.¹⁶

சிறுவர்களுக்குப் பழைய கதைகளையே பாடப் புதிய நீதிகளை வழங்குகிறார். காகமும் குடமும், குரங்கும் குருவியும், காக்கையும் வடையும் போன்ற பல கதைகளைப் பாட்டுகளாகப் பாடியுள்ளார். காக்கையும் வடையும் கதையில் ஆசிரியர் இடையிட்டுப் பேசுகிறார்.

இந்தக் கதையில் காக்கைதான்
எயாந் ததுபோல் நீங்களும்
எந்தச் சமயம் தன்னிலும்
ஏமா றாயல் இருக்கணும்

என்று நீதி கூறுகிறார்.

உரைநடையில் வழங்கிய விடுகதைகளைக் கவிதை வடிவில் எழுதியதோடன்றி மலேசியாவிற்குத் தகுந்தவாறு,

வேர்தான் உண்டு மரயல்ல
உறையும் உண்டு மலரல்ல
அதனைப் பயிரிட முடியாது
அதிகம் கிடைக்கும் பசாரில்

எனக் காளானையும்,

தாடி உண்டு கீழவணல்ல
சட்டி உண்டு வீரனல்ல
கையிலும் காலிலும் கோல்உண்டு
தலையில் நிறைய மயிருண்டு

என இறாலையும் விடுகவிதையாகப் பாடியுள்ளார். ‘விடுகவிதைகள் நூறு’ என்ற இவரது நூல் சிறுவர்களால் மிகவும் விரும்பப்படும் தன்மை உடையது.

சிறுவர்களுக்குப் புரியும் வகையில் எனிய நடையில் ‘திருவள்ளுவர் பேசுகிறார்’ என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். ஆங்கில, மலாய் மொழிக் கதைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் ‘திருமகள்’ என்ற மாணவர் இதழில் வெளியிட்டார். சில நூலாகவும் வெளிவந்துள்ளன. ‘நாகராணி’, ‘வெண்கலப் பன்றி’ ஆகிய நெடுங்கதைகளும், ‘சேவல் சண்டை’ போன்ற சிறுகதைகளும் நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

தாம் நூஸ் எழுதி வெளியிடுவது ஒருவகை இலக்கியத் தொண்டு; பிறருடைய எழுத்துகளை அச்சேற்றி மக்கள் மத்தியில் உலாவவிடுவது மற்றொரு இலக்கியத் தொண்டு. இவ்விரு வகையாலும் குழந்தை இலக்கியத் தொண்டாற்றி வந்தவர் நாடறிந்த நல்ல கவிஞர் சி. வேலுக்கவாமி. பொன்முடியின் 'பறவைக் கப்பல்', ந. மகேசுவரியின் 'பிறந்தநாள் பரிசு', பாங்வதியின் 'சின்னக் கோழிக்குஞ்சு', சி.வே. கிருஷ்ணனின் 'பூம்பூம்' ஆகியவை சி. வேலுக்கவாமிக்கு உரிய 'திருமகன்' அச்சக வெளியிடுகள்.

முடிவுரை

இன்றைய சூழலில் மலேசியச் சிறுவர்களுக்கு உரிய கவிதைகள் குறைவாகவே வெளிவருகின்றன. சிறுவர்களுக்குப் புரியும் வகையில் எனிய நடையில் எழுதுதலும் குறைந்தே காணப்படுகிறது. சில கவிதைகள் சிறுவருக்கு உரியன என்ற முத்திரையோடு வெளிவருகின்றன. ஆயினும், அவை பொருளாலும், சொல்லும் முறையாலும் பெரியவர்க்கு எழுதப்பட்ட கவிதைகளாகவே தோன்றுகின்றன.

'கவிதை என்பது செலியால் உணரப்படும் கலை; அது ஒலிச்சித்திரம்'¹⁷ என உணர்ந்து கவிஞர்கள் கவிதை படைக்க வேண்டும். புலமைக்குச் சற்று இடையீடு கொடுத்துச் சிறுவர்க்குப் புரியும் பொருளிலேயே பாடவேண்டும். பாரதியின் அறிவுரை குழந்தைப் பாவலர்க்குப் பயனளிக்கும் பொருளுரை யாகும்.

தமிழகத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சி மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஒரு தூண்டுகோலாய் விளங்கியது மறுக்க இயலா உண்மையாகும். தமிழக எழுத்தாளர்கள் அறிவியல் உண்மைகளைக் குழந்தைகளுக்குக் கூறுவதில் சாதனை புரிந்துள்ளனர். ஆயின், மலேசியாவின் அன்றாட வாழ்வில் அறிவியல் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தும் தமிழர்கள், தங்கள் குழந்தைகளுக்குச் சமகால அறிவியல் சிந்தனைகள் வேண்டும் என்பதில் அக்கறை செலுத்துதல் நன்று.

குறிப்புகள்

1. தொல்காப்பியம், பொருளத்திகாரம், 488.
2. மேலது - உணர்.
3. மேலது - 487 ஆம் நாற்பா உரை.
4. தொல்காப்பியம், புறத்தினை இயல், 8.
5. கநி. கணேசன், வளரியப்பா ஒரு வழிகாட்டி, ப. 16.
6. பூவண்ணன், சிறுவர் இலக்கியச் செல்வர்கள், ப. 5.
7. அழ. வளரியப்பா, வளரும் குழந்தை இலக்கியம், ப. 9.

8. மேலது, ப. 10.
9. கதி. கணேசன், வள்ளியப்பா ஒரு வழிகாட்டி, ப. 27.
10. ஆழ. வள்ளியப்பா, வளரும் குழந்தை இலக்கியம், ப. 14 - 15.
11. செ. சீனி. நெணா முகம்மது, தமிழ்ச் செம்மொழிச் சிறப்பு மலர், ப. 215.
12. செ. சீனி. நெணா முகம்மது, தமிழ்ச் செம்மொழிச் சிறப்பு மலர், ப. 218.
13. இலக்குமி மீனாட்சிகள்தூர், ஆறாவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகள், ப. 81.
14. மேலது, ப. 67.
15. மேலது, ப. 69.
16. மேலது, ப. 81 - 83.

துணைநூல்கள்

கட்டுரைகள்

பூவண்ணன், மலேசியச் சிறுவர் இலக்கியம், மலேசியத் தமிழ் இலக்கியக் கருத்தாங்கம், சென்னை.

மலேசியத் தமிழ் நூல்கள் உலகில் குழந்தைப் பாவலர்கள், தமிழ் ஒளி, இதழ் 13. மலாயாப் பல்கலைக்கழகம், கோலாலும்பூர். 1981/82.

முரச நெடுமாறன், (1974), குழந்தை இலக்கியம், ஆசிரிய தீபம், கோலாலும்பூர். முரச நெடுமாறன், பரிதி மறைந்தது, கையெழுத்துப்படி.

வள்ளியப்பா, ஆழ., (1981), குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சி, 5ஆவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுச் சிறப்பு மலர், சென்னை.

வேலுகவாமி, சி. குழந்தை இலக்கியத் துறை, தமிழ் நேசன், 11.8.1968.

வேலுகவாமி, சி., மலேசியாவில் குழந்தைக் கல்குருகள், திருமகள் வெளியீடு.

நூல்கள்

- இராமையா, மா., (1978), மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, முதல் பதிப்பு. கணேசன், கதி, (1984), குழந்தை இலக்கியத்தில் வள்ளியப்பா ஒரு வழிகாட்டி, அருள்சிவம் நூலகம், காரைக்குடி, இரண்டாம் பதிப்பு,
- நெணா முகம்மது, செ. சீனி., (2007), தமிழ்ச் செம்மொழிச் சிறப்பு மலர், உங்கள் குரல் வெளியீடு, பினாங்கு.
- பரிதி, (1984), முழுஷிலா, பூங்கா பிரகாரம், கோலாலும்பூர், முதற்பதிப்பு.
- பாரதியார் கல்வித்தகள் (1975), மழனியப்பா பிரதர்ஸ் வெளியீடு, சென்னை, ஐந்தாம் பதிப்பு.
- பூவண்ணன் (1976), சிறுவர் இலக்கியச் செல்வர்கள், வானதி பதிப்பக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு.
- வள்ளியப்பா, ஆழ. (1976), சிறுவர் கணதைப் பாடல்கள், தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்க வெளியீடு, சென்னை, முதற்பதிப்பு.

அமெரிக்கப் பெண் படைப்பாளி காஞ்சனா தாமோதரனின் மொழிநடை

திருமதி கி. ஐமுனா

ஆய்வியல் நிறைவேர்

அயல்நாட்டுத் தமிழர் புலம்

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

தரமணி, சென்னை - 113

முனைவர் கு. சிதம்பரம்

உதவிப் பேராசிரியர்

அயல்நாட்டுத் தமிழர் புலம்

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

தரமணி, சென்னை - 113

காஞ்சனா தாமோதரன் சென்னையில் பிறந்து வளர்ந்தவர். பாளையங்கோட்டையில் பள்ளிப் படிப்பையும் சென்னையில் உள்ள தொழில்நுட்ப பொறியியல் கல்லூரியில் பொறியியல் பட்டப்படிப்பையும் முடித்தார். 1981இல் ஆண்டு அமெரிக்காவில் பொறியியலில் முதுகலைப் பட்டமும் வார்த்தக ஆராய்ச்சியில் முதுகலைப் பட்டமும் பெற்றவர். தற்போது தன் கணவர் மற்றும் மகஞுடன் வாழிங்டனில் வசீக்கிறார். அமெரிக்கப் பண்ணாட்டு நிறுவனத்தில் பணிபுரிந்துவருகிறார். சமூகச் சேவைகளில் ஈடுபாடு கொண்டவர். தன் தாய்மொழியான தமிழ் மீது கொண்ட பற்றால் தமிழில் பல படைப்புகளைப் படைத்துவதார்.

காஞ்சனா தாமோதரனின் படைப்புகள்

வரம் - சிறுகணதகள் தொகுதி - 2000

இக்கரையிலே - நாவல் - 2002

மரகதத்தீவு - குறுநாவல் - 2009

பூமித்தினனிகள் - கட்டுரைத் தொகுதி - 2004

நோக்கம்

இவ்வாய்வுக் கட்டுரை காஞ்சனா தாமோதரனின் மொழிநடை குறித்து விரிவாக ஆய்விற்கு விரிவாக ஆய்விற்கு.

மொழிநடை

நடை என்பது ஆசிரியரின் தன்மையை வெளிப்படுத்தும் மொழி, உள்ளத்தின் தெளிவு நடையின் தெளிவாகும். ஆசிரியரின் நடை அவருடைய இயல்பைக் காட்டும் உரைகல், நடை ஆசிரியனுடைய உள்ளத்தின் சொல்லோவியம்-என்றும், குணத்தை அறியுங்கலை என்றும் கூறப்படுகிறது.

ஆசிரியரின் நடை சூழ்நிலைக்கேற்ப மாறும் தன்மை உடையது. எண்ணரிய கலையில் பிறகுக்கு எடுத்துரைக்கும் சூழலில் ஒவ்வொருவரும் வேறுபடுகின்றனர். சிலர் எளிமையாக உரைப்பார். சிலர் எளிமையோடு இனிமையாக உரைப்பார். கேட்போர் உள்ளொளக் கூறுவர், சிலர். நூட்பமாகவும், செறிவாகவும் எடுத்துரைப்பார் சிலர்.

நூட்பம், எளிமை, நயம் என்னும் மூவகைப் பண்புகளே நல்ல நடையின் இயல்புகள் என்பார் சாப்பென். இனிமையாகவும், எளிமையாகவும், தூய தனித்துபிழில் கற்றறியாத பாயாறும் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலும் பழப்போர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து அவற்றை நினைவில் நிற்கவும் செய்வதே சிறந்த நடை எனலாம். மேலும் நடை என்பது ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாத நீரோடை போலவும், பூஞ்சோலையைத் தாலாட்டும் தென்றல் போலவும் அமைவது சிறப்பு எனலாம்.

சமுதாய நிலையானது ஒரு சூறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் எந்த மொழி நடையை உபயோகிப்பது என்ற பிரச்சினையைத் தீர்க்கும். எடுத்துக்காப்பாக, ஒருவர் மேடையிலோ அல்லது வகுப்பு அறையிலோ பயன்படுத்தும் மொழி வழக்கிற்கும் அவன் சாதாரணமாகத் தன் குடும்பத்தாருடன் கலந்துரை யாடப் பயன்படுத்தும் வழக்கிற்கும் மிக வேறுபாடு உள்ளது என்கிறார் கி. கருணாகரன் (1975, ப. 158).

தொல்காப்பியர் கருத்துகள்

கருதிய பொருளைக் கற்பார்க்கு இனிதே திரிபின்றி விளங்க வைக்க வேண்டும் என்பதனை அறிவின் இரு திறன்கள் எனத் தொல்காப்பியர் வெளிப்படுத்துகிறார்.

பெருட்குத் தீரிபு இல்லை உணர்த்த வல்லின்

(தொல். உரீதூ. 94)

உணர்ச்சி வாயில் உணர்வோர் வலித்தே (தொல். உரீதூ. 95)

நடையின் சிறப்பையும், அது எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதையும் திருவள்ளுவர் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்.

எண்பொருள் வாகச் சௌகால்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு (424)

தீரனறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறஞும்
பொருளும் அதனினுரட்சு இல் (644)

சொல்லுக சொல்லைப் பிற்தோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லும்சொல் இன்மை அறிந்து (645)

இணர்உழற்றதும் நாறா யவரனையர் கற்றது
உணர விரித்துரையா தார் (650)

மொழிநடையின் வகைகள்

சங்ககால நடை, காப்பியக் காலநடை, பக்தி இலக்கியக் காலநடை, மணிப்பிரவாளக் காலநடை, 20ஆம் நூற்றாண்டு மறைமலை அடிகளார் நடை, திரு.வி.க. நடை, உ.வே.சா. நடை, அண்ணா நடை போன்றவை நடையின் இலக்கணத்துக்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

மறைமலை அடிகளாரின் நடை தனித்தமிழ் நடை. பிறமொழி கலக்காமல் தூய தமிழ்ச்சொற்களையே பயன்படுத்தி எழுதுவது ஆகும். உ.வே.சா., கதிரேசச் செட்டியார், சேதுப்பிள்ளை போன்றோர் தாளிகை நடையைப் பயன்படுத்துவார்கள். அண்ணாவின் நடை பேச்சுக்கு ஏற்ற நடையாகும். இவ்வாறே ஒவ்வொருவரின் நடையும் வேறுபடுகிறது. உளவியல் கூறாகவே அவர்களின் நடை அமைப்பு நிகழ்கிறது.

காஞ்சனா தாமோதரனின் மொழிநடை

காஞ்சனா தாமோதரன் தன் யதார்த்த நடையில் எளிமையையும் இனிமையையும் கொண்டு வந்துள்ளார். இவருடைய கதைகள் கிராமியச் சூழலையும், ஜரோப்பிய நாட்டுச் சூழலையும் கொண்டு வந்துள்ளதனால் அம்மக்களின் பேச்சு வழக்கையும் புலம் பெயர்ந்த தமிழ் மக்களின் பேச்சு வழக்கையும் கொண்டு தனக்கு என ஒரு தனிநடையை உருவாக்கிப் படைத்துள்ளார்.

இவர் நடையில் ஆங்கிலச் சொற்கள் கலந்த பேச்சு மொழி, எழுத்து மொழிப் பயன்பாடு அதிகமாகவே உள்ளது. அமெரிக்காவில் வாழும் காஞ்சனா தாமோதரன் தான் வாழும் நாட்டிற்கேற்பட்ட தன்னை வடிவமைத்துத் தான் பிறந்த மண்ணின் கிராமத்துக் கதையையும் தான் வாழும் அமெரிக்காவின் சூழலுக்கேற்ப இரு விதமாகத் தன்னுடைய படைப்பிலக்கியங்களைச் சிறுக்கதை, நாவல், குறுநாவல், கட்டுரைகள் எனப் பல வடிவங்களில் பல கதைகளைப் படைத்துள்ளார்.

புலம் பெயர்ந்து வாழும் மக்களின் உளவியல் தொடர்பான பிரச்சினைகள், தொடர்புகள், உணர்வுகள், பிற நாட்டவரோடும் கொண்டுள்ள நடைமுறை வாழ்க்கையை இன்றைய நிலையில் நடப்பியல் சாயலைப் பெற்று

யதார்த்தமாக அமைத்து அமெரிக்க - இந்தியக் கலாச்சாரம் கலந்து இலக்கியமான தொடரைத் தந்துள்ளார்.

கவிஞரும் சாதாரணக் செய்தியையற்றவற்றோடு ஒப்புமைப்படுத்தியும், தன் கற்பனைத் திறத்தைக் கலந்து அவற்றை மிகைப்படுத்தியும் அழகாக வருணித்துக் கூறுவது இயல்லே. இதில் ஒவ்வொருவரும் மாறுபடுவார். இவை படிப்போளின் கருத்தைக் கவர்ந்து திரும்பப் படிக்கத் தூண்டும்; படித்த பின் மகிழ்ச்சியும் ஏற்படும். ஆகையால், படைப்பாளிகள் தம் கற்பனையைப் படைப்பிலக்கியங்களில் காட்டுவார்கள்.

ஆசிரியர் காஞ்சனா தாமோதரனும் இத்தகைய வருணானைகளைத் தமது கதை, சூழ்நாலால், நாவல்கள், கட்டுரைகளில் கையாண்டுள்ளார். இவர் மிக எளிமையாகவும் அதே சமயம் வியக்கத்தக்க வகையிலும் கிராமத்துக் கதைகளில் வீடுகளையும், நெல் வயல்களையும், தோட்டங்களையும், ஆறுகளையும் வருணித்துள்ளார். மேலும் புலம் பெயர்ந்த நாட்சில் உள்ள மலைகளையும், அருவிகளையும், அமெரிக்கச் சாலைகளையும் வருணித்துள்ளது ஆசிரியரின் எளிமையான கற்பனைத் திறத்தைக் காண முடிகிறது. அவற்றில் சிலவற்றைக் கீழ்வரும் பகுதிகளில் காணலாம்.

அயல்மொழிக் கலப்புச் சொற்பண்பாடு

காலம் மாறி வருகிறது. அதனால் பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழாக்க வேண்டும் என்பதற்குப் பதில் தமிழ்மொழிச் சொற்களாக்கிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. ஆங்கிலேயர் வியாபார நோக்கிற்காக இங்கிலாந்தில் இருந்து கப்பல் மூலம் சென்னைத் துறைமுகத்துக்கு வந்திறங்கியபோதே ரிக்ஷாக்காரர்கள் மூலம் பல ஆங்கில வார்த்தைகள் மெப்ராஷ் பாஸ் என்று பேசப்பட்டது. இதை எழுத்தாளர்கள் பலர் தங்கள் கதைகளிலும் யன்படுத்தினர். பல திரைப்படங்களிலும் வரத்தொந்தியது. செக் பண்ணி, ஃபீல் பண்ணி, டிபன் பண்ணி என்பன போன்றன சாதாரண மக்கள் பேச்க வழக்கிலும் யன்படுத்தப்பட்டன. (தி.த. 15.12.2012).

பின்னர் ஆங்கிலேயர் நாட்டை ஆளத் தொடங்கியபோது, ஆங்கிலச் சொற்கள் பல தமிழ்ப் பேச்க மொழியிலும், எழுத்து மொழியிலும் நுழைந்து விட்டன. அவற்றிற்குத் தேவையான தமிழ்ச் சொற்களைப் படைத்து வழங்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

ஆங்கிலப் பெயர்ச் சொற்கள்

ஆங்கிலப் பெயர் + தமிழ்ப் பெயர்

ஆங்கிலப் பெயர்ச் சொல் + தமிழ் வேற்றுமை உருபு

ஆங்கிலப் பெயர்டை + ஆங்கிலப் பெயர்

தமிழ்ப் பெயர்டை + ஆங்கிலப் பெயர்

ஆங்கிலப் பெயர் + தமிழ்ப் பண்மை விகுதி

ஆங்கிலப் பெயர் + தமிழ்ப் பெயர்

கான்ஃபரன்ஸ் மேசை

கான்வெண்ட் முதல்வார்

விபான் புடைவை

வீட்டோ காட்சி

செல்போன் எண்

சிலிக்கோன் மூனை

கிராமஃபோன் பெட்டி

கிரிஸ்டல் பனிக்கட்டி

கம்ப்யூட்டர் அறிவியல்

மதராஸிப் பெண்

ஆங்கிலப் பெயர் + தமிழ் வீணை

டைவார்ஸ் வாங்கினான்

ப்ளோன்லேயே தூங்கிட்டான்

ஏரோபிக்ஸ் செய்றேனே

ஸ்டீலோவுக்கு நுழைந்தான்

மேரேஜாக்குச் சென்றான்

வீப்புக்கு வந்தான்

காஃபி பார் சென்றான்

ரோட்டில் நடந்தான்

மார்க்கெட் சென்றான்

ஈமையில் அனுப்பினான்

சோஃபாவில் சாய்ந்தான்

ஆங்கிலப் பெயர்க் கொஸ் + வேற்றுமை உருபு

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு - ஐ

காஃபி பாரை

கெர்ஸ்டாரண்டை

ட்டிரிங் டெஸ்டை

பெண்ஸ் காரை

முன்றாம் வேற்றுமை உருபு - ஆஸ்

பெயினாஸ்	நைஃபாஸ்
ஸ்டெப்பாஸ்	ஜோக்காஸ்
ரோட்டாஸ்	டிரைவராஸ்

நான்காம் வேற்றுமை உருபு - கு

ஸ்டிடியோவுக்கு	காலேஜூக்கு
டி.எஸ்.எாக்கு	கம்பெனிக்கு
ஆஸ்பிட்டலுக்கு	

ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு - இன்

ஒல்ட்டிஂபேஷனின்	ஸ்கஸ்போனின்
க்ளோபஸலஸேஷனின்	பார்க் செர்ட்டனின்

ஆங்கிலப் பெயர்ச் சொற்கள்

ஆங்கிலப் பெயரைக் குறிக்கும் சொற்கள்

கெல்லி	என்யா
கைஹி	கிலார்ஜி
ராமோன்	மார்ஸா
மார்காாட்டா	கர்ந்கோ
கார்ட்டா	

ஆங்கில இடத்தின் பெயரைக் குறிக்கும் இடப்பெயர்கள்

வர்ஜினியா	ஹவானா
ப்ளோரிடா	மயாமி
ஹார்வாட்	மண்ஹாட்டன்
டப்லின்	ஜீரிஷ்

ஆங்கிலப் பெயர் + தமிழ்ப் பன்மை விகுதிகள்

செல்போன்கள்	ஸ்டிக்கர்கள்
ஸாட்டிலைட் டிவிகள்	சானல்கள்
எஞ்ஜினியர்கள்	பிளாஸ்திரிகள்
ஃப்ரெண்ட்ஸ்கள்	

தமிழ்ப் பெயர்டை + ஆங்கிலப் பெயர்

எட்டாம் கிளாஸ்	பெரண்டாவது ரேங்க்
புது சிலிக்கோன்	நல்ல ரெஸ்ட்
பெண் எஞ்ஜினியர்	முதல் பிரேசிடெண்ட்
ஆண் மருத்துவர்	

உம்மைத் தொகை

உம் என்னும் இடைச்சொல் மறைந்து பொருள் தருவது உம்மைத் தொகை எனப்படும்.

காஞ்சனா தாமோதரன் உம்மைத் தொகையைத் தனது படைப் பிலக்கியங்களில் அந்திகமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவற்றுள் சிலவற்றைக் கீழே காண்போம்.

ஃபேக்ஸீம் ஈமெயிலும்
 கிரிக்கெட்டும் கால்டுபீமாய்
 ணட்மூஸ் இணையமும்
 எல்ட்டன் ஜானும் ரெஸாம்
 குல்மோஹரும் அமஸ்ததாஸாம்
 ஆக்ஷிலீஜனும் நெட்ரஜனும்
 பி-கிரேடும் கே-கிரேடும் எம்-கிரேடும்

இரட்டைக் கிளவி

இரண்டு சொற்கள் சேர்ந்து வருவது. பிரித்தால் பொருள் தராது. இரட்டை என்றால் இரண்டு; கிளவி என்பது சொல் எனப்படும்.

துருதுரு	பக்பக்
கசகச	வளவள
சளசள	பளபள
மடமட	டம்டம்

அடுக்குத் தொடர்

இரண்டு அல்லது மூன்று ஒரே சொற்கள் அடுக்கி வருவது அடுக்குத் தொடர். இதனைப் பிரித்தால் பொருள் தரும். விரைவு, ஆச்சம், அவலம், வெகுளி ஆகிய பொருள்கள் காரணமாக வரும் இவையே

அடுக்குத் தொடர் எண்படும். ஆசிரியர் தனது படைப்பில் அதிக அளவில் அடுக்குத் தொடரைப் பயன்படுத்தி உள்ளார்.

புகுந்து புகுந்து	பாம்பு பாம்பு
படிச்சு படிச்சு	சின்ன சின்ன
விட்டு விட்டு	வெளியேறு வெளியேறு
விளாக விளாக	

சொல் வளம்

ஓவியன் பல வண்ணங்களைப் பயன்படுத்தி ஓவியம் தீட்டுவது போலவும், சிற்பி சிலை செய்ய கற்கள் பயன்படுத்துவது போலவும், எழுத்தாளன் சொற்களைப் பயன்படுத்தித் தனது படைப்பை உருவாக்குகின்றான். இதனைச் சொல் வளம் என்று கூறலாம்.

ஆசிரியர் காஞ்சனா தாமோதரன் தனது நாவல், குறுநாவலில் பல சொல்வளச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவற்றுள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

சோக சுகம், உதிர்ந்த இலைகள், தூரிகை முத்தம்
சுகமான சுமை, தனித்த தீவுகள், நீலப்பச்சை
காவியகளம், சருகுமறைத்த புல், நீள்சதுரம்
பாசிப்பச்சை, வாணபகள்.

முடிவுரை

காஞ்சனா தாமோதரனின் இலக்கியத்தைப் படித்தவுடன் அவற்றின் நடையைக் கொண்டே அவ்விலக்கிய ஆசிரியர் யார் என்பதனை அறிந்து கொள்ளலாம். நடையை வெளிப்படுத்தும் முறையும் மொழியும் அவருக்கே ஹரிய தனிப்பண்பு ஆகும். பொருளைத் தெளிவாக உள்ளத்தில் செலுத்திப் படிப்போர் கவனத்தை ஈர்த்துக் கருத்தைப் பிழையின்றிக் கூறுகிறார். மேலும் எளிய நடையில் ஆரவாரமின்றித் தருகிறார். ஓவ்வொரு கருத்தினையும் படிக்கும் போது அதன் மையக் கருத்து நமது மனத்தில் பதியச் செய்துள்ளார். நுட்பமான தொனியில் மொழியை இயல்பு மாறா விதத்தில் அயல்மொழிச் சொற்பண்பாட்டில் நமது தமிழ் இலக்கணத்தைக் கொண்டு படைப்புகளை நமக்குத் தந்துள்ளது உண்மையிலேயே வியக்கத்தக்கது ஆகும்.

முதன்மை ஆதாரங்கள்

- காஞ்சனா தாமோதரன், வரம் (சிறுகதைத் தொகுப்பு), கவிதா பப்ஸிகேஷன், சென்னை - 17, 2000.

அயல்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்கள்

397

2. இக்கரையில்... (நாவல்), கவிதா பப்ஸிகேஷன், சென்னை - 17, 2002.
3. மாகதத் தீவு (குறுநாவல்கள்), உரிமை பதிப்பகம் 2009, சென்னை-18, 2009.
4. புமித்தின்னிகள் (கட்டுரைகள்) உரிமை பதிப்பகம், சென்னை - 18, 2004.

துணை நால்கள்

1. கருணாரகன், கி., சமுதாய மொழியியல், பாரி நிலையம், சென்னை - 1, 1975.
2. இராசமாணிக்கனார், மா., தமிழக ஆட்சி, பாரி நிலையம், சென்னை - 1, இரண்டாம் பதிப்பு, 1972.
3. ஞானமூர்த்தி, தா.ஏ., இலக்கியத் திறனாய்வியல், யாழ் வெளியீடு, ஐந்தினை பதிப்பகம், சென்னை - 5, 1996.
4. சந்தரமூர்த்தி, இ., நன்டயியல், மக்கள் அச்சகம், (அன்பு வெளியீடு), சென்னை-2, (மு.ப. 1978).
5. பூவன்னன், மொழித்திறன், கழக வெளியீடு, சென்னை - 18, 1998.

நாகரத்தினம் கிருஷ்ணாவின் எழுத்துலகம்

முனைவர் மு. இளங்கோவன்
இணைப் பேராசிரியர்
புதுச்சேரி பல்கலைக்கழகம்

தமிழ் இலக்கியங்களை உலகத் தரத்திற்கு எழுதவேண்டும் என்ற முயற்சியில் எழுத்தாளர்கள் பலர் பலவகையில் முயற்சி செய்கின்றனர். தமிழக எழுத்தாளர்களின் முயற்சியைப் போலவே புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் முயற்சிகளும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். அவ்வகையில் புதுச்சேரியில் வாழ்ந்து, தற்பொழுது பிரான்சு நாட்டில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா அவர்களின் தமிழ் இலக்கியப்படைப்புகளை இக்கட்டுரை அறிமுகப்படுத்துவதுடன் அவரின் படைப்புகள் சிலவற்றை மதிப்பிடவும் முனைந்துள்ளது.

நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா அவர்கள் தமிழகத்தின் விழுப்புரம் மாவட்டம் கீழ்ப்பத்துப்பட்டுக்கு அருகில் உள்ள கொழுவாரி என்ற ஊரில் 07.01.1952இல் பிறந்தவர். பெற்றோர் இராதாகிருஷ்ணன் பிள்ளை, இந்திராணி அம்மாள். புதுவைக் காலாப்பட்டுப் பள்ளியில் பள்ளியிறுதி வகுப்புவரை யபின்றவர். சென்னையில் உள்ள தியாகராசர் கல்லூரியில் இளங்கலைப் பொருளியல் படித்தவர் (1972). அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைச் சுழகவியல் படித்தவர். தொடக்கத்தில் விக்கி நிறுவனத்தின் முகவராக மூன்றாண்டுகள் பணியாற்றியவர். பின்னால் வருவாய்த்துறையில் புதுச்சேரியில் எழுத்தர் பணியாற்றினார். பின்னர் துணை வட்டாட்சியர் பணியில் இணைந்தார். கென்னடி டுட்டோரியல் கல்லூரியில் படிப்பு, பளி, பின்னர் புதுவையின் அல்லயன்சு பிரான்சுவேயில் பிரெஞ்சு பயின்றார். துணைவனிகத்தில் சில காலம் ஈடுபட்டிருந்தார்.

நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா அவர்களுக்குத் தமிழாசிரியர் புலவர் நாகி அவர்களால் தமிழ் ஈடுபாடு உருவாக, பள்ளியில் “எண்ணம்” என்ற கையெழுத்து ஏட்டை நடத்தினார். 1973 முதல் கிருஷ்ணா என்ற பெயரில் எழுதினார். குழுதம், இராணி, குங்குமம் போன்ற ஏடுகளில் இவரின் படைப்புகள் வெளிவரத் தொடங்கின. 1977இல் இவருக்குத் திருமணம். மனைவி பிரெஞ்சுக் குடியுரிமை பெற்றவர். 1985இல் பிரான்சுக்குச் சென்றார். அங்குச் சென்று கணக்கியல் பட்டயப் படிப்பு முடித்தார். மூன்று ஆண்டுகள் நகர் மன்றத்தில் உதவிக் கணக்காளராகப் பணிபுற்றினார். 1991இல் மளிகைக்கடை வைத்து வணிகம் நடத்தினார். 1999 வரை இவர் எழுத்தில் கவனம் செலுத்தவில்லை. தொடர்ந்து வாசிப்புகளில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

நாகரத்தினம் கிருஷ்ண அவர்கள் பிரான்சில் நிலா என்ற இதழினைத் தொடங்கி நடத்தினார். 1999 முதல் 2002 வரை இந்த இதழ் வெளிவந்தது. ஆசிரியர் நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா. துணை ஆசிரியர் பாலகிருஷ்ணன். தமிழில் இணைய இதழ்கள் தோற்றப்பெற்ற சூழலில் தொடர்ந்து இணைய இதழ்களில் எழுதக்கொடுக்கினார். மின்னப்பலம், ஆறுமாத்தினை, தின்னை போன்ற புகழ்பெற்ற இணைய இதழ்களில் எழுதக் கொடுக்கினார்.

நாகரத்தினம் கிருஷ்ணாவின் படைப்புகள்

நாகரத்தினம் கிருஷ்ண அவர்கள் கவிதை, சிறுகதை, நாவல், மொழிபெயர்ப்பு, கட்டுரை என்று பல வடிவங்களில் படைப்புகளை வழங்கியுள்ளார். இவர்தம் படைப்புகளில் நாவல்கள் பலவும் பல்வேறு சோதனை முயற்சிகளில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. கதைகருக்களைத் தேர்வு செய்தல், செய்தி சேகரிப்பு, விவரிப்பு என்று ஒவ்வொன்றிலும் இவர் கவனம் செலுத்தியுள்ளார். பன்மொழியறிவும், பன்னால் பயிற்சியும் வாழ்க்கை குறித்த தெளிவும், மானுடத்தை நேசிக்கும் இயல்பும், பழையமயிலிருந்து பதுமையை உருவாக்க வேண்டும் என்ற உந்துதலும் இவர் படைப்புகளைச் செழுமையடையச் செய்துள்ளன.

ஒரே போக்கில் கதை சொல்லாமல் நூற்றாண்டு இடைவெளி கொண்டும், நாடு, மொழி எல்லைகளைக் கடந்தும் இவரின் படைப்புகளில் உள்ளடக்கம் அமைந்துள்ளது. பழைய வரலாறுகளையும் சம்பவங்களையும் பொருத்தப்பான இடங்களில் பொருத்திக்காட்டியுள்ள இவரின் செய்ஞேர்த்தி வியக்க வைக்கின்றது. கற்பனைகளிலும், வெளியீட்டிலும் ஆண்மிகம், அதீதப் புனைவுகள் பலவிடங்களில் காணமுடிகின்றது. வரலாற்றுப் புதினங்களில் கதையை மட்டும் நகர்த்தாமல் உரிய இடங்களில் வரலாற்றை எழுதிச் செஸ்வதும் இவரின் பாணியாக உள்ளது.

கடல்கடந்த தமிழர்கள் ஒவ்வொரு நாடுகளில் எவ்வாறு கடும் உழைப்பில் அந்தந்த நாட்டை வளப்படுத்தினர் என்பதை நாவலில் மிகச்சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழர்கள் இன்று தொழில் நிமித்தமும், பணி நிமித்தமும் செல்வதுபோல் இல்லாமல் பல சூழ்நிலைகளால் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுள்ளதை இவர் நாவல்களில் அறியலாம். சமி, பஞ்சத்திலிருந்து தப்பிக்கவும், வெளிநாட்டார் அல்லது கணகாணிகளின் பச்சுப் பார்த்ததைகளாலும் பலர் வெளிநாடு சென்றுள்ளனர். சிலர் இங்குத் தவறு செய்துவிட்டுத் தண்டனைகள் அல்லது சமூக அடக்கமுறைகளுக்கு அஞ்சி சென்று நாடு திரும்பாமல் இறந்த செய்திகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

அதுபோல் அயல் நாட்டுக்காரர்களைத் திருமணம் செய்துகொண்ட தமிழ்ப்பெண்கள், வெளிநாட்டுப்பெண்களை மணந்துகொண்ட தமிழக ஆண்கள் பற்றிய பலகுறிப்புகளை இவர் புதினத்தில் காணமுடிகின்றது. தமிழர்களிடம் காலம் காலமாக இருந்துவரும் அடிமை உணர்வு, காட்டுக்கொடுக்கும் இயல்பு, நன்றி மறவாமை யாவும் இவர் புதினத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா ‘மொழிவது சுகம்’ என்ற தொடரை வாரந்தோறும் எழுதினார். இதில் வாரந்தோறும் தம் எண்ணாங்களைப் பதிவுசெய்தார். சிந்தனை மின்னல்கள் என்ற குறிப்புடன் இந்தத் தொடர் நூலாக வெளிவந்துள்ளது. 24 கட்டுரைகள் அடங்கிய இத்தொகுப்பில் பயனுடைய பல செய்திகள் உள்ளன. வெளிநாடுகளில் நூல் பரிசுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் நீதிபதிகளின் மதிப்பீடுகளைப் படிக்கும்பொழுது எந்த அளவுக்குப் பரிசுக்குரிய நூல்கள் வாசிக்கப்படுகின்றன என்ற வியப்பு ஏற்படும். சமகால நடப்புகளைத் தீவிரமாக எண்ணி எழுதியள் மிகச்சிறந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பு இந்நூல். பிரான்சு நாட்டின் அரசியல், சமூகம், கலை, இலக்கிய முயற்சிகள் ஆசிரியரால் இந்நாலில் நினைவுகூரப் பட்டுள்ளன. வாரந்தோறும் எழுதிய சிந்தனைகள் என்று அடக்கிவிட முடியாதபடி தகவல்களின் களஞ்சியமாகவும், விவாதங்களின் தொகுப்பாகவும் பல கட்டுரைகள் உள்ளன.

‘வணக்கம் துயரமே’ என்ற நூல் பிரெஞ்சுமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூலாகும். 16 வயது பெண் தன்னுடைய அனுபவங்களையும் ஆதங்கங்களையும் பகிர்ந்துகொள்வதாக உள்ள நூலாகும். பிரான்சில் அதிகம் விற்பனையான நூல் இதுவாகும். 160 பக்கம் கொண்ட நூல் நாகரத்தினம் கிருஷ்ணாவால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

‘காதலன்’ என்ற நாவல் பிரெஞ்சுப்புரட்சியை ஏற்படுத்திய நாவல். இளம் பெண்ணெணாருத்தி தன் அனுபவங்களைக் கூறுவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

‘மார்க்சின் கொடுங்களவு’ என்னும் நூல் மூலதனம் நூல் பற்றிய விமர்சனமாகும்.

‘உலகங்கள் விற்பனைக்கு’ என்ற நூல் (அதிர்வுக்கதைகளின் தொகுப்பு) பிரெஞ்சிலிருந்து தமிழுக்குப் பெயர்க்கப்பட்ட நூலாகும். இந்த நூலின் முடிவுகள் வித்தியாசமாக இருக்கும்.

‘கிருஷ்ணப்ப நாயக்கன் கெளமுதி’ என்னும் நாவல் செஞ்சியை ஆண்ட கிருஷ்ணப்ப நாயக்கன் என்பவனின் வரலாற்றைச் சொல்லும்

நூலாக வெளிவர்ந்துள்ளது. செஞ்சி நூயக்கரின் வரலாற்றைச் சொல்லும் வளையில் அக்காலத் தமிழக நிலையைச் சிறப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளார். இந்த நாவலின் கதை இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கும் பதினாறாம் நூற்றாண்டுக்குமாகத் தாவித் தாவிநடக்கின்றது. செஞ்சி பற்றியும் சிதம்பரம் தீட்சிதர்கள் பற்றியும் பல அரிய செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. குறிப்பாகச் செஞ்சியின் வரலாற்றை நினைவுகூர்ந்தாலும் அக்காலப் பழக்க வழக்கங்கள், பண்பாடுகளை நூலாசிரியர் சிறப்பாக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

கிருஷ்ணப்ப நூயக்கர் கெளமுதியில் சிதம்பரம் தீட்சிதர்கள் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் கோவிந்தராசனுக்குச் சிலைவைக்கக் கூடாது என்று எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துக் கோயில் கோபுரத்திலிருந்து வீழ்ந்து இருந்த செய்தியை இந்நூலில் பதிவு செய்துள்ளார். கிருஷ்ணப்ப நூயக்கர் கெளமுதி நூலில் பழையையும், புதுமையும் கலந்துபடி செய்திகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. படைப்பாசிரியர் நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா காலத்துக்குத் தகுந்த மொழிநடையைப் படைக்கும் நோக்கில் மிகுதியான சமற்கிருதச் சொல்லாட்சிகளை ஆண்டுள்ளார். சமகாலப் புதுச்சேரி வாழ்க்கையும் இந்நூலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

நீலக்கடல்

நீலக்கடல்-என்ற நாகரத்தினம் கிருஷ்ணாவின் நாவல் பதினாறு, பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளில் புதுச்சேரியைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்த பிரெஞ்சுக்காரர்களைப் பற்றியும், பிரெஞ்சுத் தேசமாக விளங்கிய புதுச்சேரியிலிருந்து மொரீசியசு தீவுக்குச்(பிரெஞ்சு தீவு) சென்ற மக்களைப் பற்றியும் சிறப்பாக விவரிக்கின்றது. மொரீசியசு வரலாற்றை விவரிக்கும் முதல் தமிழ் நாவலாக இதனைக் குறிக்கலாம்.

நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா அவர்கள் நீலக்கடல் நாவலில் பல்வேறு புதுமைகளைச் செய்துள்ளார். மக்களுக்கு வரலாற்று அறிவைக் கதைப்போக்கில் தந்துள்ளார். முன்பு வெளிவந்த வரலாற்று நாவல்கள் என்பவை அரசன், குறுநில மன்னன் வீர தீர்க்கானும், அரசியர்களின் அந்தப்புர வாழ்க்கை பற்றிய செய்திகளையும் மிகைக்கற்பணங்களையும் கொண்டிருக்கும். ஆனால் நாகரத்தினம் கிருஷ்ணாவின் நீலக்கடல் நாவலில் சாதாரண மக்களும் கதைப்பாத்திரங்களாக உலா வருகின்றனர்.

நீலக்கடலில் பழமொழிகளும், சமயச்செய்திகளும், புராண இதிகாசச் செய்திகளும், ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை அவர்களின் நாட்குறிப்புச் செய்திகளும், வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் உரிய இடங்களில் பக்குவமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மக்களிடம் இருந்த பசி, பஞ்சம், கோப, தூபங்கள்

பதிவாகியுள்ளன. மொர்சியசு தீவினை வளப்படுத்தத் தமிழ் மக்கள் பட்ட துண்பங்களை நேரில் கண்டுரைத்தவர்போல் இந்நாவலில் கிருஷ்ணா பதிவு செய்துள்ளார். 520 பக்கத்தில் விரியும் நீலக்கடல் நாவல் தமிழில் வரவேற்கத் தகுந்த முயற்சியாகும். இந்த நாவலில் பிரெஞ்சு அதிகாரிகள், ஆட்சியாளர்கள் இடம்பெறுவதுபோல் அவர்களின் சொற்களும் மிகுந்தயாக ஆளப்பட்டுள்ளன. லஸ்கர், கும்பெனி, சொல்தா, போத்தல், குவர்னர், கப்பித்தேன், லெ பொந்திஷேரி, மினியே என்ற பல சொற்களின் ஆட்சியைக் குறிப்பிடலாம்.

நாவலில் கதை விவரிப்பு மட்டும் என்று அனமையாமல் அக்காலத்தில் நிகழ்ந்த கப்பல் கட்டுமானம், கப்பல் செலுத்துதல், கப்பல் வாழ்க்கை, மாலுமிகளின் செயல்பாடுகள், கடல்பயணம், வணிகப்பொருள்கள், பிரெஞ்சுக்காரர்களின் மதுவிருந்து, காற்றின் வேகம், கரும்புவெட்டு, ஆப்பிரிக்கர் வாழ்க்கை, மொர்சியசு பழங்குடியக்களின் வாழ்க்கை, மொர்சியசைப் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் கைப்பற்றி ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு உட்படுத்தியமை, பிரெஞ்சியர்கள் மக்களுக்கு வழங்கிய தண்டனைகள் யாவும் பதிவாகியுள்ளன.

புராணம், இதிகாசம், கூத்து, நாட்டுப்புறவியல் குறித்த பல செய்திகளைத் தாங்கிய கருவுலமாக இந்த நீலக்கடல் நாவல் உள்ளது.

காமாட்சி அம்மாள், தெய்வானை, கைலாசம், சில்வி, பொன்னப்ப ஆசாரி, தேவராசன், காத்தமுத்து, வீரம்மா, பாகூர் உடையார், மனோரஞ்சிதம் அம்மாள், நீலவேணி, தானப்பமுதலியார், கனகராய முதலியார், வைத்தியர் சபாபதி படையாட்சி, பலராம் பிள்ளை, வேலாயுத முதலியார், ஆனந்தரங்க பிள்ளை, ஆதிகேசவவு ரெட்டியார், கம்மாளன் முருகேசன், மாறன், பரங்கினி நடேசன், கேணிப்பட்டு கோவிந்தன், வேம்புலி நாயக்கர், சீனுவாச நாயக்கர், விசாலாட்சி, உள்ளிட்ட பல பாத்திரங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

அதுபோல் வாழும்தொனே(பிரெஞ்சுத் தீவின் கவர்னர்), பௌர்னார் குளோதான், துய்மா, துய்ப்ளே போன்ற பிரெஞ்சு ஆட்சியாளர்கள், அதிகாரிகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்.

பதுச்சேரியை ஒட்டிய ஊர்களான முத்தியால்பேட்டை, வழுதாலூர், திருவக்கரை, பரங்கிப்பேட்டை, காரைக்கால் (அல்வா), கும்பகோணம், கடலூர், தொண்டைமாநத்தும், ஊசடு ஏரி, வில்லியனூர், முத்தரையர் பாளையம் உள்ளிட்ட பல ஊர்களும் அவற்றில் வாழும் மக்களும் இந்த நாவலில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்.

ஒரு வரலாற்றை மிக எளிமையாகக் கடைப்போக்கில் வெளியிட்டுள்ள நாகரத்தினம் கிருஷ்ணாவின் படைப்பு முயற்சி புதுமையாகவும், நேர்த்தியாகவும் அமைந்துள்ளது. புதுச்சேரியைப் பிரேரஞ்சுக்காரர்கள் அடைந்த வரலாறு, ஆண்ட வரலாறு, மிகத்தெளிவாக எனிய நடையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. வரலாறு, நாட்குறிப்பு, களப்பணி, வாய்மொழி மற்களை உள்வாங்கி இந்த நாவலைப் படைத்துள்ளார். மொசீயக தீவில் தங்கியும் களப்பணியாற்றியும் செய்திகளைச் சேகரித்துள்ளார்.

தமிழகத்தின் ஏற்றப்பாட்டு, பழமொழிகள், உவமைகள் இந்த நாவலில் பொருத்தமாக ஆளப்பட்டுள்ளன.

மாத்தா ஹரி

நாகரத்தினம் கிருஷ்ணாவின் மற்றொரு அறிய படைப்பு மாத்தாஹரி புதினம் ஆகும். புதுச்சேரியிலிருந்து புறப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் கதை என்ற குறிப்புடன் வெளிவந்துள்ள இந்தப் புதினம். பெண்களைப் பெருமைப்படுத்தும் வகையில் புதினத்தை ஆசிரியர் படைத்துள்ளார். மாத்தாஹரி வேவுக்காரியாக அறியப்பட்டு, தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு 1917இல் பிரான்சில் கட்டுக்கொல்லப்பட்டவள். மாத்தா ஹரி இராணுவ வீரர்கள், இலக்கியவாதிகள், நாடக ஆசிரியர்கள், கவிஞர்கள் எனப்பலின் கணவுக்கள்யியாக இருந்தவள். அவள் வாழ்க்கையை மையிட்டுப் பல படைப்புகள் பல வழிவங்களில் வெளிவந்துள்ளன. மாத்தா ஹரிக்குப் பிறகு பிரான்சுக்குப் போன பவானி, பவானியின் மகள் ஹரினியைப் பற்றிய கதையாக இந்நாவல் அமைந்துள்ளது.

மாத்தாஹரி, பவானி, ஹரினியின் வாழ்க்கை ஏற்தாழ ஒரே மாதிரியாக இருப்பதை நாவலில் உணரமுடிகின்றது.

நாகரத்தினம் கிருஷ்ணாவின் படைப்புலகம் பழைமையில் நின்று புதுமையைப் படைக்கும் படைப்புகளாக உள்ளது. இவரின் நாவல்கள் உயராய்வு செய்பவர்களுக்கும் தமிழ்ப்படைப்புலகைத் திறனாய்பவர்களுக்கும் தேவையானவையாக இருக்கும்.

நாகரத்தினம் கிருஷ்ணாவின் படைப்புகள் கட்டுரை

பிரேரஞ்சு இலக்கியம் பேசுகிறேன் - (2005)

சிமோன் தெ பொவ்வார் - ஒரு திமிர்ந்த ஞானசெருக்கு (2008)

எழுத்தின் தேடுதல் வேட்டை- (2010)

கதையல்ல வரலாறு- 2013

மொழிவது சுகம் 2013

ஊர்ப்பேச்சு 2013

நாவல்

நீலக்கடல் (தமிழ்நாடு அரசின் பரிசுபெற்ற நாவல்) 2005)

மாத்தா ஹரி (2008)

கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் கௌமுதி (செஞ்சி வரலாற்றைப் பின்னணியாகக் கொண்ட நாவல்) 2013

சிறுகதை

கனவு மெய்ப்படவேண்டும் -(2002)

நந்தகுமாரா நந்தகுமாரா -(2005)

சங்னலோட்டி அமரும் குருவிகள்-(2010)

சிரிக்கிற ரோபோவையும் நம்பக்கூடாது (அறிவியல் புனைகதைகள்)) (2010)

மொழிசெயர்ப்பு

போர் அறிவித்தாகிவிட்டது- நவீனப் பிரெஞ்சுச் சிறுகதைகள் -(2005)

காதலன் - மாங்கெரித் தூராஸ் -பிரெஞ்சு நாவல் (2008)

வணக்கம் துயரமே - பிரான்சுவாஸ் சகாங் பிரெஞ்சு நாவல் -2009)

உயிர்க்கொல்லி (உலகச் சிறுகதைகள் - 2012)

மார்க்கின் கொடுங்கனவு -டெனிஸ்கோலன் - 2012

உலகங்கள் விற்பனைக்கு (அதிர்வுக்கதைகள்) - 2012

கவிதை

அழுவதும் சுகமே (2002)

நெதர்லாந்து படைப்பாளி கலையரசனின் அகதி வாழ்வியல் - பயணங்கள் - உரிமைகள்

முனைவர் கு. சிதம்பரம்
உதவிப் பேராசிரியர்
அயல்நாட்டுத் தமிழர் புலம்
உலகத் தமிழராய்க்கி நிறுவனம்
சென்னை - 600 113

முன்னுரை

ஒரு சமூகம் தான் வாழும் சூழலில் தன் உடைமைக்கும் உயிருக்கும் பாதுகாப்பற்ற நிலை ஏற்படும்போது தன்னுடைய பூர்வீகத்தை விட்டுப் புகவிடம் தேடுப்போய்த் தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டித் தனது புலம் பெயர்தலைச் சுமார் 3500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே செய்ததற்கான ஆதாரங்கள் இருப்பதாக ஜக்கிய நாடுகளின் அகதிகளின் ஆணைய இணையம் தெரிவிக்கின்றது.

இன்று உலகம் முழுவதிலும் தினாந்தோறும் அகதிகள் உருவாகிக் கொண்டே இருக்கின்றார்கள். அகதிகள் உருவாவதற்கு,

சாவாதிகார ஆட்சி

மக்கள் விரோத ஆட்சி

மத இனக் கலவரங்கள்

உள்நாட்டுப் போர்

இராணுவப் புரட்சி

மாற்று அரசியல் கொள்கைகள்

இயற்கைச் சீற்றம்

வறுமை

எனப் பல காரணங்களைக் கூறலாம். இவ்வாய்வுக் கட்டுரை இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து நெதர்லாந்தில் வசித்து வரும் கலையரசனின் 'அகதி வாழ்க்கை' என்ற பயண இலக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவரின் அகதி வாழ்வியல், பயண அனுபவம், இன்னல்கள், ஐ.நா.வின் பரிந்துரைகள் ஆகியவற்றை விரிவாக ஆராய்கிறது.

ஆசிரியர் குறிப்பு

கலையரசன் அவர்கள் தருமலிங்கம் - மகேஸ்வரி தம்பதியருக்கு 1967இல் யாழிப்பாணத்தில் பிறந்தவர். தமது கல்லூரிப் படிப்பை யாழிப்பாணத்தில் முடித்தவர். இலங்கையில் போர் நடந்த காலத்தில் யாழிப்பாணத்திலும், புலம் பெயர்வதற்கு முன்னர் ஓரிரு வருடங்கள் கொழுப்பு நகரிலும் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றார். இலங்கையிலிருந்து 1991ஆம் ஆண்டு தனியாகப் புலம் பெயர்ந்தவர். நெதர்லாந்து வருவதற்கு முன்பு நான்கு வருடங்கள் சுவிட்சர்லாந்தில் அகதியாக வாழ்ந்திருக்கின்றார். கலையரசனின் தாயார் மறைந்துவிட்டார். அவருடைய ஒரே சகோதரியும் இளம் வயதிலேயே புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்டுக் காலமாகிவிட்டார். தந்தை இன்னும் யாழிப்பாணத்தில் வசித்து வருகிறார். கலையரசன் அவர்கள் 1995ஆம் ஆண்டு நெதர்லாந்து நாட்டின் வதிவிட உரிமையும் பிறகு 2000ஆம் ஆண்டில் நெதர்லாந்து நாட்டின் குடியிருமையும் பெற்றவர். நான்கு வருடங்களுக்கு முன்பு திருமணமாகித் தன் மனைவி மகனுடன் வாழ்ந்து வருகிறார்.

கலையரசனின் படைப்புகள்

1. துப்பிரிக்கர்கள் கண்டுபிடித்த இருண்ட ஜோப்பா (2009)
2. அகதி வாழ்க்கை (2010)
3. ஈராக் வரலாறும் அரசியலும் (2010)
4. ஈழத் தமிழர்களை பூதர்களுடன் ஒப்பிடமுடியுமா (2011)
5. காச ஒரு பிசாசு அனைவருக்குமான பொருளியல் (2012)

இலங்கை இனக் கலவரமும் தமிழ் அகதிகள் உருவாக்கமும்

ஆசியக் கண்டத்தில் மிகப் பெரிய அளவில் புலம் பெயர்தலைச் சந்தித்த ஓர் இனம் தமிழ் இனமாக உள்ளது. இலங்கையில் பெரும்பான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த சிங்களப் பேரினவாதிகள் தமிழ் இனத்தின் மீது கொண்ட காழிப்புணர்ச்சியின் காரணமாக நடத்திய இன வெறித் தாக்குதலே இதற்குக் காரணம் என்பது வெளிப்படையான உண்மை.

சிங்கள மயமாக்கல் நாடெங்கும் தொடர்ந்தது. தமிழர்கள் எதிர்ப்புக் காட்டியபோது அதை அகம்பாவும் என்று சிங்களர்கள் புரிந்து கொண்டனர். தமிழரின் ஒவ்வொரு எதிர்ப்புக்கும் பதிலடி கொடுத்தனர். பதிலடி காட்டமானதாக இருந்தது. இனக் கலவரம் வாடிக்கையானது----- சிங்கள மொழி

மட்டுமே அரசு மொழி என்னும் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆங்கிலேயர்கள் இருந்த காலத்தில் அவர்களுடன் பணியாற்றிய அனுபவம் கொண்டு இருந்ததால் தமிழர்கள் ஆங்கிலத்தைக் கற்றிருந்தனர். சிங்களம் சரளமாகத் தெரிந்தால் மட்டுமே அரசு பதவிகளில் நிலைக்க முடியும் என்ற சட்டம் வந்தபோது அதைத் தமிழர்கள் எதிர்த்தனர். இதனால் பலர் தங்கள் வேலையை இழக்க வேண்டியிருந்தது. -----கொழுப்பில் வசித்த யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் தங்களைப் பல வகையில் தயார்ப்படுத்தி வைத்திருந்தனர். இயல்பாகவே பதவிகள் அவர்களை நாடுச் சென்றன. இதைக் காரணம் காட்சிச் சிங்கள அரசியல்வாதிகள் இனவாதத்தைத் தூண்டி விட்டனர். இனக் கலவரங்கள் மூட்டிவிடப்பட்டன.

(அகதி வாழ்க்கை, (அ.வா.) ப. 13)

ஒரு பக்கம் தமிழினத்தின் வளர்ச்சியின் மீது சிங்களர்களுக்கு ஏற்பட காழ்ப்புணர்ச்சி மறுபக்கம் காலங்காலமாகவே நீறு பூத்த நெருப்பாக ஈர் இனங்களுக்கிடையே உள்ள வரலாற்று முரண்பாடுகள் இரண்டு இனங்களுக்கும் இடையே இருந்த பண்பாடு மற்றும் மொழி வேற்றுமைகள் ஆகிய காரணிகள் ஈர் இனங்களுக்கிடையே ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் கற்பித்துக் கொண்டிருந்ததும் அகக் காரணிகளாக அமைந்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு.

தமிழர்கள் வென்ற துட்ட கெழுனுவைச் சிங்களர்கள் தமது தேசிய நாயகனாகக் கொண்டாடனார்கள். தமிழர்கள் பதிலுக்கு எல்லாள மகாராஜாவைத் தங்கள் கதாநாயகனாக முன்னிறுத்தினார்கள். கிழு.145 தொடங்கி கிழு.101 வரை இலங்கை முழுவதுமாக ஆண்ட தமிழ் மன்னன்.

(அ.வா., பக். 16-17)

சிங்களர்களும் தமிழ் மக்களும் பல்லாண்டுக் காலமாக இலங்கையில் வாழ்ந்து வந்தாரெனினும் சிங்களம் தமிழ் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் புலமை பெற்றவர்கள் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடியவர்களாக இருப்பது வருந்தத்தக்கது. இதன் காரணமாக இவ்விரு இனங்களின் கலாச்சாரங்களைப் புரிந்துகொள்வதிலும் கருத்துகளைப் பரிமாறிக் கொள்வதிலும் நிலவிய வேறுபாடு இன மோதல் வரை வளர்ச்சியற்றமை முழுநாட்டினையும் பாதித்துள்ளது...

(கு.சிதம்பரம். பக். 32-33)

இந்தியாவின் வட பிரதேசங்களில் இருந்து குடியேறியவர்கள் சிங்களர்கள் என்றும் தென் பிரதேசங்களில் இருந்து குடியேறியவர்கள் தமிழர்கள் என்றும் தொல்லியல் மூல்வுகளும், வரலாற்றுத் தரவுகளும் சான்று பகர்கின்றன.

ஆனால் இலங்கை சிங்களர்களின் பூமி, பூர்வீக மக்கள் சிங்களர்களே என்று சிங்களர்கள் மத்தியில் இருந்து வந்த கருத்து தமிழர்களை இரண்டாம் தரக் குடிகளாகத் தள்ளியதற்குப் பேரினவாத அரசியலே காரணமாக அமைந்துள்ளதனை வெளிப்படையாகக் காணப்படுகிறது.

இலங்கை எங்களுக்காக உரியது என்றார்கள் சிங்களர்கள். தமிழர்கள் இந்தியாவில் இருந்து வந்த குடியேறிகளாகக் கருதப்பட்டனர். குடியேறிகளுக்கு எப்படி ஒரு நாடு சொந்தமாக முடியும் என்றார்கள். தமிழர்கள்.....தாம் மட்டுமே இலங்கைத் தீவின் பூர்வீகக் குடிகள் என்றும் சிங்களர்கள் தமக்குப் பிறகு வந்தவர்கள் என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள்.....

(அ.வா., ப. 16)

மேற்கண்ட காரணிகள் இனமோதலுக்கு மிக வலுவான காரணிகளாய் இருப்பதனைக் காணப்படுகிறது.

சிங்களப் பேரினவாதத்திற்கெதிரான தமிழ் இனவாதம்

1977 ஆம் ஆண்டின் இனக் கலவரத்திற்குப் பிறகு 1983 ஆம் ஆண்டு ஐந்து மாதம் யாழிப்பாணத்தில் 13 இராணுவ வீரர்கள் தமிழ் கொரில்லாக்களால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். இந்தத் தாக்குதல் பேரினவாதத்திற்கெதிரான தாக்குதலாக அமைந்தது எனலாம்.

1983 ஆம் ஆண்டு ஐந்து மாதம் யாழிப்பாணத்தில் 13 இராணுவ வீரர்கள் தமிழ்க் கொரில்லாக்களின் திடீர் தாக்குதலால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். இந்தச் சம்பவம் சிங்களச் சமூகத்தின் மத்தியில் பேரியாக இறங்கியது. இதற்கு முன்னர் அவ்வப்போது ஒன்று இரண்டு அரசுக் படையினர் கொல்லப்பட்டாலும், ஒரு பெரிய தொகை இழப்பு ஏற்பட்டது அப்பொழுதான். ஆவேசம் கொண்ட ஒரு பெரும் கூட்டம் தமிழர்களைத் தாக்க ஆரம்பித்தது.

(அ.வா., ப. 38)

இந்தத் தாக்குதல் 90 சதவீதத் தமிழர்கள் வீடுகளையும் வர்த்தகத் தலங்களையும் இழந்தனர். ஆயிரக்கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டனர்.

இலங்கையில் 12-17' சதவீத மக்கள் தொகை கொண்ட தமிழர்கள் மேல் 70 சதவிகித சிங்கள மக்கள் நிகழ்த்திய தாக்குதல் தமிழர்களை நிலை குலைய வைத்தது.

புலம்பெயர்வுப் பாதைகளும் அபாயங்களும்

1983க்குப் பிறகு சிங்கள இராணுவத்தின் கையில் மாட்சி சித்திர வதைக்கு ஆளாகி இறப்பதற்குப் பதில் தமது உயிரையும் பண்யம் வைத்து மிகப் பெரிய அளவில் புலம் பெயர்வு நிகழ்கிறது. கடல்வழி தரைவழி ஆகாய மார்க்கம் என ஏதாவது ஒரு வழியில் பயணித்தாக வேண்டிய கட்டாயச் சூழல். மூன்று பாதைகளிலும் ஆபத்துகள் நிறைந்திருந்தன. அனைத்து நாடுகளிலும் எல்லைகளிலும் அந்தந்த நாட்டுப்படைகள் நிறுத்தப் பட்டுள்ளனர். இராணுவத்தின் கண்ணில் பட்டாலும் உயிருக்கு ஆபத்து. கடல் வழிப் பாதை என்றாலும் கடல் சீற்றத்திலிருந்து தப்பித்துக் கரை கடப்பது என்பது மறு பிறவி எடுப்பதற்குச் சம்மானது. தரைவழிப் பாதை என்றாலும் கடும் குளிரையும் கடும் பனியையும் சந்திக்க வேண்டிய சூழல். தரை வழிப் பயணம் என்பது ஆண்டுக் கணக்காகும். புகலிடத்தை அடைவதற்குள் பனி புயலிலும் கடும் குளிரிலும் மாட்சி உயிரிழப்பதற்கான ஆபத்துகள் அதிகம். இத்தனை ஆபத்துகளையும் கடந்து இன்று உலகத்தின் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் இலங்கைத் தமிழர்கள் அகற்றிகளாக வாழுந்து வருகின்றதனை இதன் மூலம் காணமுடிகிறது.

ஒரு மேற்குலக நாட்டுக்கு நேரடியாக விசா எடுத்துச் சென்று பின்னர் அங்கேயே தஞ்சம் கோருவது இலகுவான வழி. இருப்பினும் ஒரு சிறு பிரிவினர் இந்தியா சென்று அங்கிருந்து பாகிஸ்தான், ஈரான், துருக்கி என்று நாடு விட்டு நாடு சென்று கடைசியாக மேற்கு ஜரோப்பா சென்றதைந்தார்கள்.----- நாட்டின் எல்லையைத் தொட்டதுமே நூழையு விசா கிடைத்தது. மேற்கு ஜரோப்பிய நாடுகளில் மட்டுமே விசா கிடைப்பது கடினமாக இருந்தது. அதனால், திருட்டுத்தனமாக இராயில் பயணம் செய்ய நோந்தது.

(அ.வா.பக். 32-33)

மொத்தம் ஆறு ஆண்கள், மூன்று பெண்கள் சிங்கப்பூர் நோக்கிப் பயணமானோம். எங்களை அழைத்துச் சென்ற வனுக்கு இருபத்து நான்கு வயது. ஜரோப்பிய நாடொன்றின் வதிவிட அனுமதிப் பத்திரத்துடனும், இலங்கைக் கடவுச் சீட்டுடனும் பயணம் செய்தான். கொழும்பு விமான நிலையத்தில் இருந்து கிளம்பும்போதே, பயண ஒழுங்கு ஓரளவு

தெரிந்துவிட்டது. நுழைவு விசா கிடைத்திருப்பதனால் முதலில் சிங்கப்பூர் சென்று அங்கிருந்து ஏதாவதோர் ஜோப்பிய நாட்டின் தூதுவராலயத்தில் விசா எடுக்க வேண்டும். இதுதான் திட்டம்.

(அ.வா.பக. 75-76)

விஷயம் தெரிந்தவர்கள் எந்த முகவரின் உதவியின்றித் தாமே பயணம் செய்வது சாத்தியமே. யாருமே அகதியாகப் போக விரும்பாத ஏழை நாடுகளுக்கு இலகுவில் விசா கிடைக்கும். பணக்கார நாடுகளுக்கு அண்மையில் அமைந்திருக்கும் ஏதாவதோர் ஏழை நாட்டுக்கு விசா பெற்றுச் சென்று விட்டு, பின்னர் அங்கிருந்து சட்ட விரோத வழிகளைப் பயன்படுத்தி நுழைவதே பயண ஏற்பாடு. சட்ட விரோத வழிகளைப் பயன் படுத்தும்போது, ஆஸ்களைக் கடத்திச் செல்ல வேண்டி வரும். கடத்திச் செல்லுமாறு எம்மை நாமே ஒப்படைக்க வேண்டும். பெருமளவு பணமும் செலவிட வேண்டும்.

(அ.வா.ப.80)

போலந்து, செக்கோஸ்லோவாகியோ போன்ற ஜெர்மன் எல்லையோர் நாடுகளுக்கு விசா எடுத்து, அகதிகளைக் கூட்டி வர்த்தி தங்க வைப்பார்கள். பின்னர்த் தருணம் பார்த்து எல்லையைக் கட்டியார்கள். வருடக்கணக்காகவும் காத்திருக்க நேர்ந்தது. எல்லையில் பிடிப்பட்டு, திரும்பி வந்தவர்களும் உண்டு. முதலில் ரவுயா கூட்டி வந்து, பின்னர் ஒவ்வொரு கிழக்கு ஜோப்பிய நாடாகக் கடந்து வருவதும் உண்டு. பெரும்பாலும் எல்லை கடத்தல், கடுமையான குளிர் காலங்களில்தான் நடைபெறும் எல்லையோர்மாகப் பணிப்பாக மலைப் பகுதியில் நடந்து போகும்போது, குளிரில் விற்றத்து மரணமடைந்தவர்கள் பலர்.

(அ.வா.பக. 81-82)

தமிழ் அகதிகள் புலம்பெயர்ந்த நாடுகள்

அகதிகளைப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் அனேகமாக எல்லா மேற்கத்திய நாடுகளிலும் உள்ளனர். தமிழ் அகதிகள் கண்டா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ், சவிட்சர்லாந்து, ஜெர்மன், நார்வே, டென்மார்க், ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளில் அதிகளவு தமிழ் அகதிகள் உள்ளனர். நெதர்லாந்து, பெல்ஜியம், இத்தாலி ஆகிய நாடுகளில் சில நாறு பேரளவில் உள்ளனர். இங்கே குறிப்பிடாத மேற்கு அல்லது கிழக்கு ஜோப்பிய நாடுகளில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவு. கண்டாவில் மாத்திரம் ஒரு

இலட்சத்திற்கும் அதிகமானோர் புலம் பெயர்ந்து வாழ்கின்றனர். ஜேரோப்பிய நாடுகளில் எல்லாமாகச் சேர்ந்து இன்னொரு இலட்சம் இருக்கலாம். தோராயமாக இரண்ட்டைர இலட்சம் தமிழ் மக்கள் புலம் பெயர்ந்து சென்றிருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. இந்த எண்ணிக்கையில் இந்தியாவில் இருக்கும் தமிழ் அகதிகள் அடங்கவில்லை.

அகதி வாழ்க்கையும் சாதியும்

அகதியோடு வழித்துணைக்கு அவனுடைய சாதியக் கூறுகளும் அவனோடு சேர்ந்து பயணிப்பதனை அகதி வாழ்க்கையில் தெளிவாகக் காணமுடிகின்றது.

அகதி முகாம்களில் வாழும்போது பல்வேறுபட்ட சமூகங்களுடன் வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தம். பக்கத்துக் கட்டிலில் படுத்திருக்கும் நபர் வேறு இன்த்தவராக இருந்தாலும் சகித்துக் கொள்ளவேண்டிய சூழல். (அ.வா.ப.131) விரஸ் விட்டு எண்ணிக்கூடிய தொகையில் இருந்த முஸ்லிம்கள், குறிப்பிட்ட சில தமிழ்ச் சகோதரர் களையே நண்பர்களாகக் கொண்டிருக்க முடிந்தது. எனக்குத் தெரிந்த தமிழ்க் குடும்பம் ஒன்று, முஸ்லிம் இளைஞரை வீட்டில் வைத்திருந்த குற்றத்துக்காகப் பரிகசீக்கப்பட்டது. எண்ணிக்கையில் பெரும் தொகையான யாழ் மைய வாதிகள், தலித் அகதிகளையும் இன்ம் கண்டு ஒதுக்கி வைத்தனர். புகலிடத்தில் சாதி பார்ப்பது மறைவாக இருந்து வந்தது. பொதுவாக உயர்த்தப்பட்ட சாதியினர் தமிழைத் தனிமையைப் படுத்திக் கொள்வதன் மூலம், சாதியத் தூய்மையைப் பாதுகாத்தனர். ஜெர்மனி, பிரான்ஸ் போன்ற பெருவாரியான தமிழர்கள் நெருக்கமாக பசித்த நாடுகளில் சாதி உணர்வு பகிரங்கமாக இருந்தது. அதே நேரம் நெதர்லாந்து போன்ற நாடுகளில் சாதி அவ்வளவாகப் பார்க்கப்படவில்லை. அகதிகள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருந்தது ஒரு காரணம். இன்னொரு காரணம், அவர்கள் ஒரே இடத்தில் அல்லாது பல பகுதிகளில் பரவியிருந்தது. புது நாட்டில் ஒருவருக் கொருவர் உதவியாக இருக்கவேண்டிய கட்டாயமும் இருந்தது. ஆனால், இவர்கள் குழந்தைகள் சாதிக் கலப்புத் திருமணம் செய்ய யத்தனித்தபோது, பிரச்சினை வெடித்தது என்பதுணையும் இங்கே சொல்லக்கூடியதாக உள்ளது.

(அ.வா.ப. 132)

அகதியும் மொழியும்

தனது சொந்த நாட்டிலிருந்து புலம் பெயரும் அகதிகள் புகலிடத்தில் மொழி தொடர்பான சிக்கல்களையும் சந்திக்கின்றனர். பிற நாட்டின் மொழி அறியாத ஒரு நாட்டிற்குப் புலம்பெயரும் அகதிகளுக்கென்று ஓவ்வொரு நாடும் அகதிகளின் மொழிபேசும் மொழிபெயர்ப்பாளர்களை வைத்து மனுக்களை விசாரிக்கின்றது. ஆனால், மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் விருப்பு வெறுப்பின் பேரிலும் அகதிகளின் மனுக்கள் நிராகரிக்கப்படுவதும் அகதிகளை மேலும் சிக்கலில் ஆழ்த்தியுள்ளது.

மேற்கத்திய நாடுகளின் அகதிகளுக்கான துறையில் கடுமையான ஊழல் நடைபெறுகிறது. வேண்டாம் என்று முடிவு செய்துவிட்டால், இலகுவில் அகதிகளை மொழிபெயர்ப் பாளர்களால் நிராகரிக்க முடிகிறது. அதாவது, அதிகாரிகளே நிராகரிப்பது போல் செய்துவிடுகிறார்கள். அதற்கேற்றாற்போல் விஷயங்களை மாற்றியும் மறைத்தும் திரித்தும் மொழி பெயர்த்து விடுவார்கள். 1990களில் ஆஸ்திரியாவில் இலங்கைத் தமிழ் அகதிகள் தஞ்சம் கோரிய போது, அங்கே மொழிபெயர்ப்பாளர் பிரச்சனை எழுந்தது. அந்த நேரம் அங்கிருந்த சில இந்தியத் தமிழர்கள் மொழிபெயர்ப்பாளர்களாகக் கடமையாற்றினார்கள். அவர்கள் அனேகமாக இலங்கைப் பிரச்சினை பற்றி அறியாத அல்லது எதிர்மறையான பார்வை கொண்ட நடுத்தர வார்க்கத்தினர். (பிரான்ஸில் கூட ஆரம்பத்தில் பாண்டிச்சேரித் தமிழர்கள் மொழிபெயர்ப்பாளர்களாக இருந்தனர். ஆனால், அங்கு இதுபோன்ற மோசமான பிரச்சினைகள் எழவில்லை.) அவர்கள் ஆஸ்திரிய ஆசக்குச் சார்பாக அகதிகளின் கதைகளைத் திரித்துக் கூறியதாகவும், அதனால் தஞ்ச மனுக்கள் நிராகரிக்கப்பட்டதாகவும் அறிந்தேன்.

(அ.வா., பக். 117-118)

அகதிநிலையும் பணியும்

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் அகதிகளாக வாழும் தமிழர்கள் பணி புரிவதிலும் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. அந்நாட்டு மக்கள் செய்யாத இரண்டாம், மூன்றாம் தர வேலைகளைச் செய்யும் அவலமும், உழைப்புக்கேற்ற ஊதியத்தை மறுக்கும் அவல நிலையும் காணப்படுகின்றது.

அழுத் தமிழரும் வெளிநாட்டுக் குடியேறிகள் என்ற பிரிவுக்குள் அடக்கப்படுவதனால், சிறுபாண்மை மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை இவர்களும் எதிர் கொள்கின்றனர். இவர்கள் தரம் குறைந்த, உள்நாட்டு வெள்ளைக்காரர் செய்ய விரும்பாத தொழில்களையே செய்கின்றனர். கிடைக்கும் ஊதியத்தைப் பெரிதெனக் கருதுகிறார்கள். வெளிநாட்டாரின் பரிதாப நிலையைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் முதலாளிகள் குறைந்த ஊதியம் கொடுத்து உழூப்பைச் சுரண்டுகின்றனர்.

(அ.வா.ப.140)

உள்ளர் மக்கள் இலகுவான வேலைகளை மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டனர். எனவே, ஓப்பந்தக் கூலிகளின் உதவியால் ஜீரோபியப் பொருளாதாரம் வளர்ந்தது. பணக்காரராட்சாக அவை மாற்றம் கண்டன. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஈடு கொடுக்க, அதிகப்படியான மனிதவளம் தேவைப்பட்டது. இருக்கவே இருக்கிறது மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கு அதைகளாக வந்தவர்கள் அந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தனர். ஹோட்டல் அறைகளைச் சுத்தமாக்குவது, சமையலறையில் பாத்திரங்களைக் கழுவுவது போன்ற துப்புவுப் பணிகளில் இவர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். போலந்து நாட்டுக்காரர்கள் சமையல் உதவியாளராகவும், உணவு உபசாரகர்களாகவும் பணியாற்றுகின்றனர். அவர்கள் எல்லோரும் சந்திக்கும் மைய இடம் சமையலறை. எனக்கும் அவ்விடத்தில் சில நாள்கள் வேலை செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் ஆணைவரும் 18 வயது முதல் 30 வயதுக்கு இடைப்பட்டவர்கள். சமீபத்தில் சேர்ந்தவர்கள் தலிரி மற்றவர்கள் விசா இன்றிச் சட்ட விரோதமாகத் தங்கி இருந்தவர்கள். வேறு எங்கேயும் அவர்களுக்குத் தொழில் வாய்ப்பு இல்லை என்பதனால், ஹோட்டல் வேலை ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருந்தது. ஆனால் அண்மைக்காலக் காவல்துறை கெடுபிடி காரணமாக, இவர்களை வைத்திருக்க முதலாளிகள் தயக்கம் காட்டுகின்றனர்.

(அ.வா.பக். 153-154)

ஐநா.வும் அகதிகளுக்கான அங்கீகாரமும்

ஐ.நா.வின் அகதிகள் ஆணையம் அகதி என்று ஒருவர் அங்கீகாரிக்கப்பட வேண்டுமொனால் அவரிடம் என்னென்ன தகுதிகள் இருக்க வேண்டும் எனச் சில வரையறைகளை வைத்துள்ளது. அவை:

1. அரசியல் வாழ்வில் ஒருவர் சந்தித்த அபாயங்கள் நம்பகத்தன்மை கொண்டவையாக இருக்கவேண்டும். தனது அரசியல் கொள்கையில் கொண்ட பற்றுக் காரணமாக எதிரிகள் சம்பாதித்தவராக இருக்க வேண்டும்.
2. அடக்குமுறைக்குப் பல்வகையான அப்பாவியாக அவர் இருக்க வேண்டும் அல்லது சித்திரவதை செய்யப்பட்டமைக்கான ஆதாரங்களை ஒருவர் காண்பிக்கலாம்.
3. இராணுவத்தில் இருந்து வெளியேறியவராகவும் அவர் இருக்கலாம்.

ஐ.நா.வின் பரிந்துரைகளும் உரிமைகளும்

ஐ.நா.வின் அகதிகள் ஆணையம் அகதிகளின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு ஐ.நா.வின் உறுப்பு நாடுகளுக்குச் சில பரிந்துரைகளை வழங்கியுள்ளது. அவை:

1. குறிப்பிட்ட அரசியல் நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்த காரணத்தால் அடக்கப்பட்ட, சித்திரவதைக்குள்ளான அல்லது ஆபத்துகளைச் சந்திக்க நேர்ந்த நபர்களுக்கு அடைக்கலம் வழங்குவதுடன், திருப்பி அனுப்புப்போது (யீரி) ஆபத்துகள் நேருமென நிருபிக்கப்பட்டால் அகதி அந்தஸ்து வழங்க வேண்டும் என்று ஐ.நா. பரிந்துரை செய்கின்றது.
2. அதே நேரம், போர் நடக்கும் நாட்டில் இருந்து வருவோருக்கு, தற்காலிகத் தங்குமிட வசதி செய்து கொடுக்கச் சொல்கின்றது. (அதாவது போர் முடியும் வரையில் புகலிடம் கோரிய நாட்டில் தங்கி இருக்கலாம்).

அகதிகளுக்கான ஐ.நா.வின் ஆணையம் அகதிகளுக்கான தங்குமிட வசதி, உணவு, "சட்டத்தியான விசாரணை" என்பனவற்றில் மட்டுமே ஐ.நா. அதிக அக்கறை காட்டுகின்றது. விசாரணையின்போது எந்தவொரு ஐ.நா. அதிகாரியும் பங்கு வகிப்பதில்லை. அது பற்றி ஐ.நா.வக்கு அறிவிக்கப் படுவதுமில்லை என்பது ஐ.நா.வின் குறைபாடாகவும் உள்ளது.

முடிவுரை

கலையரசனின் அகதிவாழ்வியலும் அவரது பயணமும் தமிழர்களின் புலம்பெயர்வு வரலாற்றில் முக்கிய இடம்பெறுவதாக அமைகின்றன. புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் இன்று உலகத் தமிழர்கள் என்ற ஒரு புதிய

தளத்தையும் உருவாக்கி வருகின்றனர். உலகத் தமிழர்கள் இன்று ஒன்றூட்டு ஐ.நா.சபையின் நடவடிக்கையிலே சில மாற்றங்கள் கொண்டுவரும் அளவுக்கு வல்லமை பெற்றவர்களாகவும் உயர்ந்துள்ளனர் என்பது கணியன் பூங்குன்றனாரின்,

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

என்ற புறநானுற்றுப் பாடல் வரிகளை நினைவுபடுத்தக் கூடியதாக உள்ளது.

துணை நூல்கள்

1. கலையரசன், அகதி வாழ்க்கை, கிழக்குப் பதிப்பகம், சென்னை, 2010.
2. சிதம்பரம் கு., தமிழ் : இங்கிடாம் தேசிய மொழி, உயிர் எழுத்து (மாத இதழ்), திருச்சி, 2011.

சீனத்தில் விளைந்து தமிழ்ப் படைப்புகள்

முனைவர் ந. கட்காசலம்
4, காமதேனு நகர், 2வது தெரு,
பெருங்களத்தூர்
சென்னை - 63

உலக இலக்கிய வரிசையில் சீன இலக்கியம் சிறப்பான இடம் பெற்றுள்ளது. சீனத் தலைநகரில் தமிழ்ப்பணி ஆற்றும்போது, சீன இலக்கியங்களை மொழிபெய்த்து மகிழ்ந்தேன். இவற்றை, சீனத்தில் விளைந்த தமிழ்ப் படைப்புகள் எனும் தலைப்பில் வழங்க முன்னகிறேன்.

சீன வாணைலியிலான எனது தமிழ்ப் பணியும், தமிழாக்கம் செய்த நூல்களின் உள்ளடக்கமும் இக் கட்டுரையில் பேசப்படுகின்றன. சிறுகதை, நாட்டுப்புறக்கதை, குறும்புதினம், புதினம், இலக்கியப் படைப்பாளர் எனப் பல்வேறு நிலைகளில் சீன இலக்கியத்தை, பரந்துப் பார்வையாக இந்தக் கட்டுரை காண்கிறது.

சீன வாணைலியும் தமிழும்

சீன மக்கள் குடியரசின் தலைநகராம் பெய்ஜிங்கில் அமைந்துள்ள சீன வாணைலி நிலையம் 50 ஆண்டுகளாகத் தமிழ்ப்பணி ஆற்றி வருகிறது.

சுமார் 60 (உலக) மொழிகளில் ஒலிபரப்புநடத்திவரும் சீன வாணைலி நிலையம், தமிழ்மொழிக்கும் 1963 ஆகஸ்டுத் திங்கள் முதலாம் நாளன்று இடமளித்துச் சிறப்பித்து, இந்தியா, இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்கா ஆகியவற்றின் தமிழர்களுக்குச் சேவை புரிந்து வருகிறது.

முதலில் 30 மணித்துளியாக இருந்த தமிழ் ஒலிபரப்பு இன்று ஒரு மணி நேரமாக அதிகரித்துள்ளது. 30 மணித்துளியாக இருந்த மறு ஒலிபரப்பு, இன்று இரவில் ஒரு மணி நேரமும், மறுநாள் காலையில் ஒரு மணி நேரமும் ஒலிக்கிறது. தமிழ் நேயர்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதில் சீன வாணைலியின் தமிழ்ப் பிரிவு முன்னணியில் இருந்து வருகிறது.

1983 ஜூன் திங்கள் 18 ஆம் நாள் முதல், தமிழ்ப் பிரிவுடன் எங்குத் தொடர்பு இருந்து வருகிறது. 12 ஆண்டுக் காலம் தமிழ்ப் பிரிவில் பணியாற்றும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. சீன வாணைலி நிலையம் ஒலிபரப்பு நடத்தி வந்த ஆங்கில மொழிகளில் தமிழுக்கு முதலிடம் கிடைக்க உழைத்ததன் பயனாக, சீன மக்கள் குடியரசின் உயரிய விருதான நட்புறவு

விருது, 1984இல் எனக்கு வழங்கப்பெற்றது. என் வாழ்க்கையில் நான் பெற்ற பேரு இது.

தமிழ்ப் பிரிவில் பணியாற்றியபோது, சீன இலக்கியத்தை, உலகெலாம் பாவிக் கிடக்கும் தமிழர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்று தீர்மானித்தேன். ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு மூலமாக ஏராளமான சீன இலக்கியப் படைப்புகளைப் படிக்கலாணேன்.

வானொலி வாயிலாக, முதன்முதலில், சீன நாட்டுப்பூர்க் கதைகளைத் தமிழில் ஒலிபரப்புவதென முடிவு செய்யப்பெற்றது. 1984 அக்டோபர் முதற் கொண்டு, வெள்ளிக்கிழமை தோறும், சீனக் கதை நிகழ்ச்சி அறிமுகமானது. நேயர்களின் ஆதாவு இதற்கு உரமுட்டியது.

தமிழ்ப் பிரிவின் ஒலிபரப்புக்காக, கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்து வந்த நிலையில் சீன இலக்கியத்தையும் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கினேன். முதலில் சிறுகதைகள், பின்னர்க் குறும்புதினங்கள்; தொடர்ந்து நீதிக் கதைகள்; மாறுபட்ட விந்தைக் கதைகள் எனப் பட்டியல் நீண்டது. பின்னர், இவற்றை நூலாக்கி மகிழ்ந்தேன்.

வானொலி நிலைய ஒலிபரப்பு எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்பதைக் காண்பதற்காகப் பணியில் சேர்ந்தவனுக்கு, மொழிபெயர்ப்பில் ஆழங்காலப்படும் வாய்ப்பு இயல்பாக வந்து சேர்ந்தது என்பதுவே உண்மை.

முதன்முதலாக, அவந்தி கதைகளைத் தமிழாக்கம் செய்தேன். சீனத்து மூல்லா கதைகள் என்றும் இவற்றைக் கூறலாம். தெனாளிராமன் கதைகள் போலவே இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மொழிபெயர்ப்பாளர் மட்டுமல்ல, தமிழ் வானொலி நேயர்களும் வாசகர்களும் இக் கதைகளோடு ஒன்றிப் போயினர். இதுபோன்றே, சீன நாட்டுப்பூர்க் கதைகளும் அமைந்தன. தமிழக நாட்டுப்பூர்க் கதைகளைச் சீன நாட்டுப்பூர்க் கதைகளோடு ஒப்பிடு செய்யவும் வாய்ப்புண்டு. சிறுவர் முதல் பெரியவர் வரை அனைவரையும் ஈர்க்கும் ஆற்றல் மிக்கவை சீன நாட்டுப்பூர்க் கதைகள்.

இன்னொரு சீன இலக்கிய வகை, மனித துளியில் அமைந்த கதை. அதாவது ஒரு மனித துளியில் இந்தக் கதையை எடுத்துக்கொள்ளம். கவிஞர் கண்ணதாகச் செய்திய குட்டிக் கதைகள் போன்றவை எனலாம். சின்னாஞ்சிறு சீனக் கதைகள் என்று தமிழில் தந்தேன். மூர்த்தி சிறிது, கீர்த்தி பெரிது என்பதற்கு இந்தக் கதைகளை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். இக்கதைகளில் இடம்பெற்ற மாந்தர்கள், உளவியல் ஆய்வுக்குப் பயன்படக் கூடியவர்கள்.

உலகப் புகழ்பெற்ற ஈசாப் நீதிக் கதைகள் போன்று சீன நீதிக் கதைகளும் அமைந்துள்ளன. ஓவ்வொரு கதையும் நீதி புகட்டுவதாக அமைந்திருப்பது தனிச்சிறப்பு. விலங்கு, தாவரம், மனிதர் என்று, உயிரினம் அனைத்தும் கருப்பொருளாகி இருப்பதைச் சீன நீதிக் கதைகளில் காணமுடிகிறது. தவிர, சில கதைகள், பஞ்சதந்திரக் கதைகள் போன்றே அமைந்துள்ளன. பாரதியார் எழுதிய ஒரு கதையின் சாயலும் இங்கே தெள்படுகிறது.

நகைச்சவை மிக்க கதைகளுக்கும் சீன மொழியில் பஞ்சமில்லை. பழங்காலந்தொட்டே சீன மொழியில் நகைச்சவைக் கதைகள் வழங்கி வந்திருப்பது புலனாகின்றது. பழஞ்சீன நகைச்சவைக் கதைகள், இக்காலத்தில் எழுதப்படும் நகைச்சவைக் கதைகள் என ஏராளமான கதைகளைக் காணமுடிகிறது. கையுட்டுப் பெறுவது தொடர்பான கதைகளும் சீன மொழியில் எழுதப்பட்டிருப்பது கூட்டத்தக்கது. சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கதைகளாக இவை உள்ளன.

உலகப் புகழ்பெற்ற சீன எழுத்தாளர் பற்றிய நிகழ்ச்சியை ஒலிபரப்பாறு தமிழகத்திலிருந்து சில நேயர்கள் வேண்டுகோள் விடுத்தனர். அதைத் தொடர்ந்து, சீனப் பண்பாடு எனும் தலைப்பில் வராந்திர நிகழ்ச்சியை ஒலிபரப்பினோம். லூ சன், மா துன், பா சின் எனப் பலரைத் தமிழுலகத்திற்கு அறிமுகம் செய்துவைத்தேன். அவர்தம் வாழ்வு, படைப்பு பற்றிய அறிமுகமாக இந்திகழ்ச்சி அமைந்தது. நேயர்களின் பாராட்டை மிக அதிக அளவில் பெற்றது. இந்திகழ்ச்சியில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகளைத் தொகுத்து, சீன இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் எனும் தலைப்பில் பின்னர் நூலாக வெளியிட்டேன். தமிழ்ப்பணி புரிந்த நாட்டின் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்களையும் அவர்தம் படைப்புகளையும் படிக்கும் ஆரிய வாய்ப்பு கிடைத்தத்தில் பெருமிதம் கொண்டேன்.

அறிவியல் உலகம், மலர்ச்சோலை, சிறப்புக் கட்டுரை, சீன உணவு அரங்கம் முதலான நிகழ்ச்சிகளுக்கும் பெருமாவில் வாணொலிக்குப் பங்களிப்பு செய்ததில் மன்றிறைவு கொள்கிறேன்.

மந்திரப் பறவை

சீன நாட்டுப்பறக் கதைகளின் தொகுதி இது. உலக நாடுகளின் நாட்டுப்பறக் கதைகளில், சீன நாட்டுப்பறக் கதைகளுக்கும் சிறப்பான இடமுண்டு.

செயற்கைத்தனமில்லாமல் சீன மக்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் இவற்றில் வெளிப்படுகின்றன. அந்தக் கால மக்கள் பிரச்சினைகளை

எதிர்கொண்ட முறை, பெற்ற வெற்றி ஆகியவை படிப்பினையாக அமைகின்றன.

வாழ்க்கைக்கு இலக்கியம் வசூக்கும் நாட்டுப்பறக் கதைகளை இங்கு நாம் காணமுடிகிறது.

'வானத்திலே உலா வரும் அந்த மிதக்கும் மேகம் எப்போதும் மகிழ்ச்சியாகவே இருந்து வந்தது. அஷ்கடி தன் உருவத்தை மாற்றிக் கொள்ளும் அந்த மேகம் காற்றோடு கைகோாத்துச் செல்லும்' (ப.86) எனத் தொடர்ந்து, வாழ்க்கை என்பது என்ன? பிறருக்கு உதவுவதே வாழ்க்கை (ப.88) என எடுத்தியம்புவது, படிப்போரைச் சிந்திக்க வைப்பதாக அமைகிறது.

மந்திர மயில், மந்திரப் பணப்பை, மந்திரக் கையுறைகள் முதலான கதைகள் மந்திர ஆற்றல் ஏழைகளுக்குப் பயன்படுவதாக, உழைக்கத் தூண்டுவதாக, படிப்படியாகத்தான் வாழ்க்கையில் முன்னுக்கு வர வேண்டும் என்பதை எடுத்துரைக்கின்றன.

'மந்திரப் பணப்பையை நாம் எப்போதும் நம்பியிருக்க முடியாது. முன்பு போலவே மலைக்குச் சென்று விற்கு வெட்டி வருவோம். அதுவே வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு நம்பகமான வழி' (ப. 113) எனும் கூற்று, உழைப்பே சிறந்தது என்பதை உணர்த்துகிறது.

தையற்கலையைக் கற்றிட முயன்ற இளைஞருளுக்கு மந்திரக் கையுறைகள் கிடைத்த போதிலும் பயன்கிட்டாமல் போகிறது. 'ஓர் எலியின் கடியைத் தூங்க முடியாத மந்திரக் கையுறைகளை நம்புவதால் பயன் இல்லை. . . . ஓன்றை மட்டும் மனதில் வைத்துக் கொள். படிப்படியாகத்தான் வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டும்; ஒவ்வொரு படியாகத்தான் ஏனி மீது ஏறிச் செல்ல வேண்டும்' என்று (ப. 115) இளைஞரை முதியவர் தேற்றியிருப்பது, நமக்கும் பாடமே!

நகைச்சுவை, அண்ணன் தமிழ் உறவு, தொண்டு மனப்பான்மை, ஆதிகார வார்க்கத்தின் ஆணவம், மக்களின் சுதந்திர வேட்கை, எத்தர்களின் பொய் முகங்களைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவது, நீதி புகட்டுவது எனப் பலவகைப்பட்ட கதைகள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

விலங்குகள் வாயிலாகவும் நீதி எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. காணிக்கை (ப. 93) என்னும் கதையை எடுத்துக்காட்டாகத் தாலாம்.

தொண்டு மனப்பான்மை கொண்டோர்க்கு, துரோகிகளால் ஏற்படும் தீங்கு தற்காலிகமானது என்பதை, என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே (ப. 101) எனும் கதை தெளிவாகப் புலப்படுத்துகிறது.

'உயர்ந்த உள்ளம்' (ப. 124) எனும் கதையானது, 'உள்ளம் உடைமை உடைமை' என்னும் உயரிய கருத்தைப் பற்றசாற்றுகிறது.

சிறுவர்களுக்கான கதைகள் சிலவும் இந்நாலில் காணக் கிடக்கின்றன. 'ஒரு குதிரைக் குட்டி ஆற்றைக் கடக்கிறது' (பக். 89-90) எனும் கதை, 'எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு' என்பதை மற்றதலாகாது என்கிறது.

கொக்குகளின் பெருந்தன்மை, ஆழமையின் ஆணவும் ஆகியவற்றை விளக்குவதாக அமைந்துள்ள 'பெருமையும் சிறுமையும்' (ப. 91) எனும் கதை,

பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தும்
கருமரே கட்டளைக் கல்

எனும் பொய்யாமோழிக்கு விளக்கமாகவும் காணப்படுகிறது.

சீன நாட்டுப்பூருக் கதைகளைப் படிக்கும்போது, நம்முர் நாட்டுப்பூருக் கதைகளைப் படிப்பது போன்ற உணர்வு தோன்றுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சீன விந்தைக் கதைகள்

எழுதியவர் பு சாங்லிங். 1640இல் பிறந்தவர். 1715இல் 75 ஆவது வயதில் காலமானார்.

கிராமத்தில் ஆசிரியராக இருந்தபோது ஏழைகளின் உண்மை நிலைமை அவர் கண்கூடாகப் பார்த்தார். இருத்தக் கண்ணர் வடித்தார். சமூக அநீதிக்கு எதிராகப் போர்க்கொடி உயர்த்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்தக் கதைகளைப் படைத்தார். அரசியல் அநீதியை அழிப்பதற்கான வழியைத் தும் கதைகளில் அவர் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார்.

491 கதைகளை அவர் எழுதினார். 1740இல் முதன்முதலாக விந்தைக் கதைகள் அச்சுவாகனம் ஏறியதாகத் தெரிகிறது.

ஆவி, பேய், பிசாக், சித்து விளையாட்டு ஆகியவை இக்கதைகளில் இடம்பெற்ற போதிலும், மனித நேயம், மனித உறவு, நட்பு, காதல் ஆகியவற்றுக்கும் உயர்வான இடம் அளிக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

एழை, அரசியலில் என்றுமே தலையெடுக்க முடியாது என்பதற்குப் பு சாங்லிங் சாட்சியாகிறார். மக்களுக்காக உழைக்காமல், நாட்டைச் சுரண்டும் அமைச்சர்களை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறார். 'கனவில் கிடைத்த நாற்காலி' (பக்.182-190) எனும் கதையில் ஊழல்வாதிகளுக்கு

உரிய வகையில் கடுந்தண்டனை வழங்க வேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்கிறார்.

கல்வியாளர் ஊழலில் ஈடுபடுவதை இக்கறைகளின் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார். தவறு செய்த தேர்வாளரின் இதயம் கிழித்து எடுக்கப்பட வேண்டும் என்கிறார், பிராயச் சித்தம் (பக. 87-90) எனும் கறையில், தேர்வுக்கு முன்பே விளாத்தாள் வெளியாவதற்கு யார் காரணம்? இது ஏற்படுத்தும் விளைவுகள் என்ன? இந்தப் பிரச்சினையை தமக்கே உரிய வடிவில் ‘ஆறாவது விரல்’ (பக. 70-76) எனும் கறையில் அலகி ஆழங்கிறார்.

மகளிர் நிலை பற்றிய ஆசிரியரின் கருத்துக்களும் இந்தக் கறைகளில் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். ஒரு பெண் அழகாக இல்லை என்றாலும் ஒருவனுக்கே வாழ்ந்து உயிர்விடுவதுதான் உத்தியிக்கு அழகு என்பதை ‘அர்ப்பணம்’ (பக. 83-86) உணர்த்துகிறது. அழகு என்பது ஆபத்தானது என்று ‘மலராகி வந்தவள்’ (பக. 68-69) கறை மூலம் உணர்த்துகிறார்.

மனித நேயம், மனித உறவு மதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை பு சாங்லிங் பெரிதும் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்.

நேர்மையாக வாழ்வோர் இனிய வாழ்க்கை பெறுவர் என்பதை ‘ஆறாவது விரல்’ (பக. 70-76) கறை மூலம் காட்டுகிறார். அத்துடன், தற்பெருமை கொள்வோர் உரிய முறையில் பாடம் பெறுவது தவிர்க்க முடியாதது என்கிறார் ‘கத்திச் சண்டை’ (பக. 77-79) எனும் கறையில். அபாமான கற்பனை வளத்தைப் பயன்படுத்தி விந்தையான நிகழ்ச்சிகளைக் கறைகளில் அமைப்பதை ஓர் உத்தியாக அவர் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். ‘விந்தையான வழக்கு’ (பக. 57-59) எனும் கறையில், புலிக்கு எதிராக வழக்கு தொடுக்கும் முதாட்டியின் உள்ளத்து உணர்வு வெளிப்படுத்தப் படுகிறது. இதுபோலவே, ‘கறுப்புக் குதிரை’ (பக. 50-52), ‘பணியில் பூத்த மலர்’ (பக. 27-30), ‘மலருடன் நின்றவள்’ (பக. 40-42) முதலான கறைகளும் விந்தைக் கறைகளாக அமைகின்றன.

ஒரு நீதிபதியை எதிர்த்து நின்று, வெற்றி காணும் ஏழைப் பெண்மனியை அர்ப்பணம் (பக. 83-86) எனும் கறையில் படைத்திருக்கிறார் பு சாங்லிங். பாண்டிய மன்னனுக்கும் கண்ணகிக்கும் நடைபெற்ற வாக்குவாதத்தை இந்தக் கறை நினைவுட்டுகிறது. அத்துடன் கறுப்பு நிறம் என்பதால் உள்ளம் உடைந்து போகாமல் நேர்மையாக வாழும் இப் பெண்ணின் கறை, நானும் ஒரு பெண் திரைப்படத்தை நினைவுபடுத்துகிறது.

മിത്രന്തിലാ

வா ஒ சு (1899-1966) என்பார் எழுதிய குறும்புதினம் இது. 1935 இல் எழுதப்பட்டது. சிறைக்கு வர நேர்ந்த அவலம் நிறைந்த கடந்த கால வாழ்க்கையை ஒரு பெண் நினைத்துப் பார்ப்பதாக அமைந்துள்ளது. பிறைநிலா என்பது குறியீடாக இங்குப் பயண்படுத்துப்பட்டுள்ளது.

ஏழ்மையின் காரணத்தால், தாயும் மகனும் விபச்சாரிகளாக மாறியதுதான் கதைக்கரு. ‘இந்த உலகம் என்பது, ஓநாய்களும் புலிகளும் அலைந்து திரியும் இடமாகும். எனவே, தீயவர்கள் பலன் பெறுகின்றனர்’ என்பதைக் கதை முழுவதும் அவர் கோட்டுக் காட்டுகிறார். ‘கரடியும் புலியும் வாழும் காட்டில்தான் மானும் வாழ வேண்டியுள்ளது’ எனும் மு.வரதராசனாரின் கூற்று இங்கு நினைவுபூர்த்தக்கது.

தங்க நிற அவிவாள் போல் தோற்றுமளிக்கும் பிறைநிலா (ப.95) என்கிறார் ஆசிரியர். தூங்கத் தூங்க்கும் பூவின் இதழ்களை மாலைத் தெண்றல் திறந்து வைப்பது போல, என்னுள் தூங்கிக் கிடந்த நினைவுகளைப் பிறைநிலா தூண்டிவிட்டது (ப.95); பனியினால் பாதிக்கப்பட்ட வசந்த கால மலர் போல், என் இதயத்தில் பாசம் புதைந்து போனது (ப.123) என்று எஸிய உவமைகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்.

மழைத் துளியை உறிஞ்சிக் கொள்வது போல, அந்தப் பெட்டியை மண் விழுங்கி விட்டதாகவே நினைத்தேன் (ப.98) என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

லா ஒ கவின் மொழிநடை வெகுவாகப் பாராட்பட்டது. பிறைநிலா விலும் அது எதிரொலிக்கிறது. கதைமாந்தர்தம் உணர்வுகளைப் படப்பிடித்துக் காட்டும் போக்கில், அழுத்தமான கருத்துக்களை, எனிய சொற்களைக் கொண்டு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

உடம்பின் மற்ற அங்கங்களுக்கு எதுவும்
தேவைப்படாதது போல, வெறும் வயிற்றுக்காக
மட்டும் எல்லாவற்றையும் விர்க நேரிட்டது (ப. 121)

என்பது, ஒரு பெண்ணின் அவல நிலைக்கு எடுத்துக்காட்டாகிறது.

என்னை விட ஒரு நாய் பரவாயில்லை. அது எங்கு வேண்டுமானாலும் படுத்து, தூங்க முடியும். தெருவில் தூங்குவதற்கு எனக்கு அனுமதி கிடைக்குமா? கிடைக்காது. காரணம், நான் ஒரு பெண். மனித இனத்தைச் சோந்து ஒருத்தி, நானைய விட மிகவும் கேவலமாக இருப்பது ஏன்? (ப. 129)

என்பது சமூகத்தின் மீது விழும் சாட்டை ஆட எனலாம்.

தனது அவல நிலைக்கு, வயிற்றுப்பசியே காரணம் என்று எடுத்துரைக்கும்போது,

பசி வயிற்றைக் கிள்ளும்போது மானமாவது
மண்ணாஸ்கட்டியாவது

(ப. 153)

என்று எரிமலையாகிறாள் அந்தப் பெண். பசி வந்தால் பத்தும் பறந்து போகும் அல்லவா?

குழ்நிலை காரணமாக, நிர்ப்பந்தம் காரணமாக முதன்முதலாக ஒருவளிடம் தன்னைப் பறிகொடுத்ததை,

பிறைநிலாவை மட்டுமல்ல, என்னையும் இழந்துவிட்டேன்.

நானும் அங்மா மாதீரி ஆகிவிட்டேன்

(ப.134)

என எடுத்துரைப்பதன் மூலம், விபச்சாரியாக மாறியதைக் கோட்டுக் காட்டுகிறாள்.

ஆண்களைப் பற்றி இந்தப் பெண் என்ன கருதுகிறாள்?

தன் மீதான பிடிப்பை ஒரு பெண் கொஞ்சம் தளார்த்திக் கொண்டால் போதும்; உடனே ஆண்கள் அதை மோப்பம் பிடித்து ஓடோட வருவார்கள் (ப.142).

பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அம்மாவுக்கு என்ன எஞ்சி இருக்கிறது என்பதை ஆழாயும்போது,

பல ஆண்டுகளாகச் சமையை விற்ற அவனுக்கு மிச்சம் இருப்பது - நரைத்த தலைமுடியும் கறுத்த சுருங்கிப்போன தோலும்தான். இதுதான் வாழ்க்கை (ப.170)

என்று திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வருகிறாள்.

இனிய உதயம்

துணிச்சலான கதைக்கருவால் புகழ்பெற்ற புதினம் இது. சென் ரோங் எனும் பெண்மணி எழுதிய இந்தப் புதினம், சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும், அரசாங்கத்தையும் விழித்து எழுச் செய்த பெருமைக்கு உரியது.

தாய்நாட்டை விட்டு, வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும் நிலைமை பரவலாகத் தொடங்கிய போது, சீனாவிலேயே தங்கி, நாட்டு மக்களுக்குச் சேவை செய்ய நினைக்கும் ஒரு பெண் மருத்துவர் பற்றிய கதை இது.

மருத்துவர்களுக்குப் போதிய வசதி இல்லாத நிலையில், 'டாக்டராக இருப்பதைவிட நாவிதனாக இருப்பதே மேல் என்று சீனாவில் சொல்

கிறார்கள்' (ப.30) எனும் சூற்றின் மூலம், சவுக்கடி வழங்கியவர் ஜென் ரோங்.

— மருத்துவர்கள் உள்ளிட்ட பணியாளர்தம் ஊதிய உயர்வுக்கு வழிவகுத்தது இனிய உதயம் எனில் மிகையன்று.

நடுத்தர வயது ஊழியர்கள் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். மருத்துவமனையில் அறுவை சிகிச்சை என்றால் நடுத்தர வயது டாக்டரை நம்பியிருக்க வேண்டும். மிக முக்கியமான ஆராய்ச்சியாளர்கள், தொழிற்துறையில் கடுமையான உழைப்புக்குச் சொந்தக்காரர்கள் நடுத்தர வயதினர். பள்ளிக்கூடத்தில் மிக முக்கியமான துறைகளில் நடுத்தர வயது ஆசிரியர். . . ஆனால் நடுத்தர வயது ஊழியர்களின் வாழ்க்கை எவ்வளவு கசப்பானது என்பதை மட்டும் எவரும் உணர்ந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லையே? (ப.49)

எனும் கதைமாந்தர் ஒருவரின் சூற்றுதான், இனிய உதயம் புதினத்திற்கு அடிப்படை.

கண் மருத்துவத்தில் ஈடுபட்ட பெண்மணியின் நாட்டுப்பற்றையும் சேவை மனப்பான்மையையும் இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

கடந்த காலத்தில் நடந்ததெல்லாம்
இனிய நீணவுகளாக மாறிவிடும்

என்று பொருள்படும் புஷ்கின் எழுதிய கவிதை வரிகளுக்கு வழவும் தருவதாக இனிய உதயம் விளங்குகிறது.

கண் மருத்துவர் ஹா, கதைநாயகி. அவளது உயிர்த்தோழி - ஜியாங் யாஃபென். முன்னவள், தாய்நாட்டுப்பற்று மிகக் காரணத்தால், வாழ்க்கை வசதி குறைந்து காணப்பட்ட போதிலும், ஊதியம் குறைவாக இருந்த போதிலும் தாய் நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் சேவை புரிய வேண்டும் என்பதில் ஊன்றி நிற்பவள். தாய்நாட்டிலிருந்து சிரமப்படுவதைக் காட்டிலும் வெளிநாட்டில் சொகுசு வாழ்க்கை நடத்த வேண்டி, கள்டாவுக்குச் செல்ல முற்படுவள் ஜியாங்.

இவ்விரு கதைமாந்தர் வாயிலாக, மக்களுக்குச் சேவைபுரியும் மருத்துவர்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியது இந்தப் புதினம்.

'இவர்கள், புகழ்பெற்ற இந்த மருத்துவமனையின் இரண்டு கண்கள். இவர்கள் இல்லாவிட்டால் காற்றில் அலைக்கழிக்கப்படும் மரம்போல் தம் துறை மங்கிப்போகக்கூடும் என்று, மருத்துவமனை இயக்குநர் கன் நினைத்தார் (ப.24). ஏனெனில் உடல்நலம் பாதிக்கப்பட்ட வேளையிலும் மருத்துவப் பணியை, செவ்வனே நிறைவேற்றி வந்தான் லூர்.

அவளது கணவன் ஜியாஜி அறிவியலாளர்; ஆயினும் கவிதை யுணர்வு மிக்கவன்.

அழைவின் விளைம்பில்
நான் இருந்தாலும்
பச்சைப் பசுங்கொடியாக
என்னவள் மாரி
என் தலையை
அவங்களிப்பான்

(ப. 18)

என்றும்,

அடர்ந்த காடாக நானிருந்தால்
என்னருமைக் காதலி
சின்னஞ்சிறு பறவையாகி
மரங்களின் மீது
வட்டமிட்டு வலம் வருவானே

(ப. 17)

என்றும் மனைவியை அவன் பாராட்டி மகிழ்ந்தான். ஹங்கேரி நாட்டுக் கவிஞர் பொடோலிபி எழுதிய இந்தக் கவிதையைப் போன்றே புஷ்கின் முதலான பிற நாட்டுக் கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் துய்த்து மகிழ்ந்தவன் ஜியாஜி.

சீனப் பண்பாட்டுப் புரட்சியின் போது (1966-1976) அறிவு ஜீவிகள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டதை வரலாறு உணர்த்துகிறது. இந்தக் கதையில் வரும் மருத்துவமனை இயக்குநர், மருத்துவர் பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்டு, கழிவுறையைத் தூப்பைப்படுத்தும் பணியிலமர்த்தப்பட்டார் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

லூவின் கணவன் ஜியாஜியும், கைது செய்யப்பட்டான். இத்தகைய தவறான நடவடிக்கைகள் காரணமாகவே, லூவின் உயிர்த்தோழியானவள், தாய்நாட்டின் மீது வெறுப்புக்கொண்டான்.

ஆயினும், பண்பாட்டுப் புரட்சி முடிவுக்கு வந்த பின்னர் நிலைமை சீரடைந்து, அயல்நாட்டுத் திறப்புக் கொள்கையின் விளைவாக, சீனா

உலகத்துக்குத் திறந்து விடப்பட்டது. சீனாவை உலகம் கண்டது; சீனாவும் உலகத்தைப் பார்க்க முடிந்தது. சீன இலக்கியவாதிகள், மருத்துவர்கள், பிற துறை ஊழியர்களின் வாழ்வில் வசந்தம் மலர்ந்தது.

இதை, இனிய உதயம் கோட்டுக் காட்டுகிறது. நாற்பத்தைந்து நாட்களுக்குப் பிறகு, உடல்நலம் தேறி, மருத்துவர் லூ வீடு திரும்புகிறாள். கணவரின் தோள் மீது சாய்ந்தவாறு, நடந்து சொன்றாள்.

லூவின் வாழ்வில் இனிய உதயம் தொடங்கிவிட்டது என்று, கதையை முடிக்கிறார் ஆசிரியர்.

பண்பாட்டுப் புரட்சியினால் விளைந்த பாதிப்பு, நீங்கிவிட்டதாக - நீக்கப்பட்டுவிட்டதாக, ஆசிரியர் கருதுவது இதன்மூலம் புலப்படுகிறது.

சீன இலக்கியப் படைப்பாளர்கள்

பழையமும் வளமும் யிக்கது சீன இலக்கியம். உலகப் புகழ்பெற்ற இலக்கியப் படைப்பாளர்களை அது உலகுக்கு வழங்கியிருக்கிறது. லூ சன், மா துன், ஸா ஒ ச, பா சின் முதலான படைப்பாளிகள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

சீன இலக்கியப் படைப்பாளர்களைத் தமிழுலக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் எனும் உயரிய நோக்கத்துடன் உருவான நூல் சீன இலக்கியப் படைப்பாளர்கள்.

சிறுகதை, குறும்புதினம், புதினம், கவிதை, நாடகம் ஆகியவற்றில் கைதேர்ந்த 14 சீன எழுத்தாளர்களை இந்நால் அறிமுகப்படுத்துகிறது.

இந்நால், இவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை மிகச் சுருக்கமாகத் தருகிறது; இவர்தம் படைப்புகள் பற்றியும் சுருக்கமாகப் பேசுகிறது.

ஒரு சில கவிதைகளின் தமிழாக்கம் இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

சீன இலக்கியப் படைப்பாளர்களில் மிகவும் புகழ் பெற்றவர்தம் படைப்புகள் இந்நாலில் பட்டியலிடப்பட்டிருப்பது நாலுக்குப் பெருமை கேர்ப்பதாக அமைகிறது.

சீனப் பண்பாட்டுப் புரட்சியின் முதன்மைத் தளபதி லூ சன் என்று மா சே துங் அவர்களால் புகழாரம் குட்டப்பெற்றவர் லூ சன். அவர் எழுதிய ஆக்டூஸின் உண்மைக் கதை எனும் நூல், விடுதலை வேட்கை கொண்ட விவசாயிகளின் உள்ளத்தை அருமையாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. 1926 இல் பிரெஞ்சு மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, அதைத் தொடர்ந்து 40 மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பெருமை இந் நாலுக்கு உண்டு.

இதுசாரி எழுத்தாளர் என்று கருதப்பட்டவர் மாதுன். 'சமூக வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியம்'தான் உண்மையான இலக்கியம்' என்று அறுதியிட்டுக் கூறினார். அவர் எழுதிய நன்றிரவு எனும் புதினம், 'புரட்சி இலக்கியத்தின் மாபெரும் வெற்றி' என்று லா கன் பாராட்டியிருக்கிறார்.

பட்டுப்புழுக்கள் எனும் சிறுக்கதையின் வாயிலாக, சிக்கலான சமூகத்தையும் வரலாற்றுப் போக்குக்களையும் கலையுணர்வுடன் எழுத்தில் வழங்க முடியும் என்று நிருபித்தார். பட்டுப்புழுக்களை அதிக அளவில் பெற்ற போதிலும் அந்தக் கிராமத்து மக்களின் வாழ்க்கை மட்டும் முன்னேறவில்லை. இந்த அவவ வாழ்க்கையை இதில் அருமையாக மாதுன் அலசி ஆராய்கிறார்.

ஏழைகளைப் பற்றி எழுதிய எழுத்தாளர்களில் லா ஒ கவும் ஒருவர். பிறைநிலா எனும் குறும்புதினம் அவர் எழுதியவற்றுள் மிகவும் புகழ்பெற்றதாகும். காவலர் ஒருவரின் வாழ்க்கையை என் சரிதை என்று எழுத்தில் வடித்தவர் அவர்.

ஒரே கூட்டுரையின் கீழ் நான்கு தலைமுறையினர், தேனீர் விடுதி, ரிக்ஷாக்காரர் ஆகியவை இவருக்குப் புகழ் சேர்த்த படைப்புகளாகும்.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் என்று இனாங்காணப்பட்டவர் பாசின். கடிதம் அல்லது நாட்குறிப்பு வடிவத்தில் அமைந்த சிறுக்கதைகளை எழுதியவர். பெருக்கெடுத்து ஒடும் ஆற்றுநீர் போன்று அவரது சிறுக்கதைகள் தெள்படுகின்றன. குடும்பம், வசந்தம், இலையுதிர்காலம் எனும் மூன்று புதினங்களை ஒரு தொகுதியாகத் தந்து புகழ்பெற்றவர்.

'குறாவளி' எனும் நாடகத்தின் மூலம் பிரபலமானவர் சாவுடுபாசின் எழுதிய குடும்பம் எனும் புதினத்துக்கு நாடக வடிவம் கொடுத்தவர். 'பாமர மக்களால் நாடகம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். ஏனெனில் அவர்களே நாடக உலகின் உயிர்மூச்சு' என்று கருதியவர்.

உணர்ச்சிக் கவிஞர் அப் சிங், தாதியைப் பற்றிக் கவிதை எழுதிய ஒரே கவிஞர் எனும் பெருமைக்கு உயிரியலர். என்னருமைத் தாதி எனும் தலைப்பில் அமைந்த கவிதையில்,

உன் முலைப் பாலில் உயிர்த்த நான்
உன்னை வணங்குகிறேன் தலை தரழுத்தி

(U. 94)

என வணங்கி மகிழ்கிறார்.

கவிதை என்பது, பாமர மக்களுக்குச் சித்தாந்தக் கல்வியை அளிப்பதாக அமைய வேண்டும்; புரட்சி இலட்சியத்தின் பிரச்சாரப் பிரங்கியாக அது மாற வேண்டும்

என்று அப் சிங் கருதினார். கவிதையின் அரசியல் முக்கியத்துவத்தை அவர் உணர்ந்திருந்தார்.

இனிய சொற்களின் கலவையாக அவர்தம் கவிதைகள் அமைவதை, நம்பிக்கை எனும் கவிதையில் காண முடிகிறது.

ஆற்றங்கரையோரத்து
வண்ணத்துப்புச்சி அவள்
கன்னி என்றாலும்
அழகி அவள்

(ப. 99)

குளிர்காலத்தில் ஒரு குளம் எனும் கவிதையில், துயரே உருவான முதியவர் போல் குளம் இருக்கிறது என்கிறார்.

அந்தக் குளம், குளீர்காலத்தில் -

முதியவரின் இதயம் போல
தனிமையில் கிடக்கிறது

.....
முதியவரின் கண்போல்
வற்றிக் கணப்படுகிறது

.....
முதியவரின் தலைமுடி போல
வீணாய் நிற்கிறது

.....
துயரின் உருவமாக முதியவர் போல்
சேகக்துடன் காட்சி தருகிறது

(ப. 100-101)

புதுக்கவிதையின் வளர்ச்சியில் முக்கியப் படிக்கல்லாக அப் சிங் படைத்த கவிதைகள் திகழ்வதாக ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர்.

கவிஞர் வென் ஈதோ, நாட்டுப்பற்று மிக்க கவிஞர். அமெரிக்காவில் கல்வி பயின்றபோது கீட்சின் கவிதைகளால் ஈர்க்கப்பட்டவர்.

விதிமுறை இல்லாமல்
வினாயாட்டு இல்லை
அதுபோல, வடிவம்
இல்லாமல் கவிதை இல்லை

(ப. 50)

என்பது அவர்தம் கருத்து.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பது, பழஞ்சீனப் பண்பாட்சின் பெருமை பேசவது எனும் இரண்டும் அவரது கவிதைகளின் உள்ளடக்க மாகும்.

அவரைப் பொறுத்தவரை, அமெரிக்கா என்பது -

பழிவாஸ்கத் துடுக்கும் பருந்து தேசம்;

இரும்பு இயந்திரஸ்கள் மலிந்த தேசம்;

ஏழை வர்க்கத்தின் இரத்தம் குடித்த

இயந்திரஸ்கள் மலிந்த தேசம்

(ப. 55)

அவர் எழுதிய சிவப்பு மெழுகுவர்த்தி எனும் கவிதை வெகுவாகப் பாராட்டப்பட்ட கவிதையாகும்.

சிவப்பு மெழுகுவர்த்தியே

நீ எரிய வேண்டும் என்றே

ஒருவன் உன்னைப் படைத்து விட்டான்.

இப்போது நீ எரிகிறாய்

கண்ணீர் சிந்தி என்ன பயன்?

.....

சிவப்பு மெழுகுவர்த்தியே

விளைச்சலைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே

மண்ணை உழுதுகாண்டே இரு

(பக. 56-57)

'கர்மத்தைச் செய், பலனை எதிர்பார்க்காதே' எனும் கீதையின் குரல் இங்கு ஒலிக்கிறது.

சீன நீதிக் கதைகள்

கி.மு. ஏழாம் நூற்றாண்டிலேயே சீனாவில் நீதிக் கதைகள் தோன்றி யுள்ளன. ஆட்சியாளர்க்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைக்கும் போது நீதிக் கதைகள் வெகுவாகப் பயன்பட்டன. தெருப்பேச்சு, வீணை வம்பு என்று நீதிக் கதைகளை ஏளனம் செய்த நிலையும் சீனாவில் இருந்தது. இதன் காரணமாக, பல கதைகள் பதிவு செய்யப்படவில்லை. கி.பி. பதினேராராம் நூற்றாண்டில் நீதிக் கதைகள் சீனாவில் ஆழத் தடம் பதிக்கலாயின. பதினான்காம் நூற்றாண்டில், மங்கோலியர் ஆதிக்கத்துக்கு எதிராக, யு வி விலி எனும் நீதிக்கதை நூலை விய ஜி எழுதினார். பின்னர், சமூகப்பிரச்சினைகளை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவதற்கு நீதிக் கதைகள் பயன்படவாயின.

வாழ்க்கை பற்றிய தத்துவார்த்த நீதியிலான விமர்சனங்காக, சீன நீதிக் கதைகளைக் கருதலாம். சீனக் கதைக் கதம்பம் நூலில் காணும் சில நீதிக் கதைகள்:

'தங்கத்துட்டு' (ப. 54) என்பது, சுதந்திரத்தின் பெருமையை எடுத் துரரக்கிறது.

நீயும் உன் தங்கத் தட்டும்! சுதந்திரம் இல்லாத வாழ்வு ஒரு வாழ்வா? கழுத்தில் வளையத்துடன் தங்கத் தட்டில் உண்பதைவிடச் சுதந்திரமாக காட்டில் திரிவதில் எனக்கு இன்பம் அதிகம்

என்று பதிலளித்தது ஒநாய். பாரதியாரின் வீட்டு நாயும் ஒநாயும் கதை இங்கு நினைவுசூரத்தக்கது.

தன் குழந்தையைப் பதம்பார்த்த பாம்பின் வாஸை அவன் துண்டித்து விட்டான். ஆனாலும் தலை தப்பித்துக் கொண்டாது. பயந்து போனவன், பாம்புடன் சமாதானம் பேச முயன்றான்.

இதோ பார்! நமக்கு இடையே இனி, சமாதான உடன்படிக்கையே கிடையாது. ஏனென்றால், உன்னைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் என் வால் நினைவுக்கு வரும். என்னைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் இறந்த குழந்தை உன் நினைவுக்கு வரும். அதனால் சமாதானம் என்பது இனி, சாத்தியில்லை' என்றது பாம்பு. (ப. 58).

சமாதானம் எனும் கதை இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறது.

இன்னொரு நீதிக் கதை - கேள்வியும் பதிலும். ஆறுகள் எல்லாம் கடலிடம் குற்றப் பத்திரிகை வாசித்தன. நல்ல நீரை, உப்புநீராக்கிவிடுகிறது கடல் என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு.

சரி! சரி! உங்களுக்கு விருப்பம் இல்லையென்றால், இனிமேல் என்னிடம் வராமல் விலகியே இருக்கலாம்' என்றது கடல். இதைக் கேட்டு ஆறுகள் அதிர்ச்சியடைந்தன.

பொதுவாக, நன்கு அனுபவிப்பவர்கள்தான், புகார் கூறுவதில் முன்னணியில் இருப்பார்கள் எனும் நீதியை இது உணர்த்துகிறது.

கரடியின் நடனத்தைக் கண்டு, சகிக்கவில்லை என்றது குரங்கு. பிரமாதம் என்றது பன்றி. புத்திசாலி பாராட்டில்லை என்றால், அது மோசம்! ஆனால் முட்டாள் பாராட்டினால் படுமோசம் எனும் நீதியை உணர்த்துவதாக, பாராட்டு (ப. 60) எனும் கதையமைகிறது.

இனி, சீன நீதிக் கதைகள் நூல் தரும் சில கதைகள் வருமாறு:

'பாம்பும் தவளையும்' (ப.30) எனும் கதை, பாம்பு தவளையை விழுங்குவதாகக் கூறுவது உண்மையல்ல என்கிறது. பாம்பின் பாராட்டுக்கு மயக்கி, தவளை அதன் வாய்க்குள் தாவி விடுகிறதாம்.

மேல்ஸைக்குத் தீங்கு விளைவிக்காமல் இருக்கும்வரை, புத்தகத்தின் உப்புதி முழுவதையும் நாம் பதும் பார்த்தாலும் அவர்களுக்குத் தெரியாது என்று முதிய கறையான் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியதை, 'புத்திசாலித்தனம்' (ப. 85) கதை உணர்த்துகின்றது.

'கடி' என்று சொன்னபோது மறுத்துவிட்ட நீ, இப்போது ஏன் கடித்தாய்? என்று கேட்ட அந்தப் பாம்புக்கு, விஷப் பாம்பு இவ்வாறு கூறியது: "அப்போது அவன் கையில் மருந்து இருந்தது. நீ கடித்தாய். அவன் பிழைத்துக் கொண்டான். மருந்து கைவசம் இல்லாதபோது நான் கடித்தேன். அவன் இறந்து போனான்" என்பது 'பாம்புக்கடி' (ப. 119) எனும் நீதிக்கதை.

காவலுக்கு நிற்க வைத்த பூணை, கோழியை உயிரோடு விட்டு வைக்கவில்லை. வீட்டுக்குத் திரும்பிய சமையல்காரன், இது சரியா என்றான். அவன் பேசிக் கொண்டிருந்தபோதே பூணை, முழுவதுமாக ருசி பார்த்து விட்டது. ஆக, தேவை செயல், சொற்பொழிவு அல்ல என்பது 'செயல்' (ப. 24) எனும் கதையின் மூலம் தெரிகிறது.

ஒளி விளாக்கை அள்ளி வீசும் நிலவை, 'உன் பெருமையே பெருமை' என்று ஒருவர் பாராட்டினார். 'சனியனே தொலைந்து போ' என்று திருடன் கூறினான். இருவேறு கருத்துக்களையும் கேட்ட நிலா இவ்வாறு தனக்குத்தானே கூறியது: 'குரியனைவிட அதிகப் பெருமை எனக்கு இல்லை. . . நான் வக்கிரம் பிடித்த சனியனும் இல்லை. நான், நானாக நிவாகவே இருக்கிறேன்'. நான் நானாக (பக். 23-24) எனும் நீதிக் கதை இதுவாகும்.

சீண்ணஞ்சிறு சீணக் கதைகள்

சீண மொழியில் ஒரு மணித்துளியில் எடுத்துரைக்கப்படும் கதைகள் காணக்கிடக்கின்றன. ஒர் இலக்கிய வகையாகவே இது பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

மனித உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் கதைகளாக இவை தென்படுகின்றன.

இன்னொருத்தியின் உறவு கிடைத்துவிட்டதால், மனைவியை விலக்கி வைக்கும் கணவன் யீது, அவன் பாச மழை பொழிவதையும் அதனால் அவன் அதிர்ச்சி அடைவதையும் 'மனைவி அமைவதெல்லாம்' எனும் கதை (பக். 15-18) உணர்த்துகிறது.

தன்னோடு பயின்றவன் தன்னைவிட நல்ல நிலையில் இருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு, பொறாமை கொள்ளும் ஒருவன், அவனுக்கு விபத்து ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாகச் சிறைத் தண்டனை அனுபவித்ததைக்

கேட்டதும் மனம் நெகிழ்வதை 'மகிழ்ச்சி' (பக். 55-58) எனும் கதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இதுபோன்ற சின்னாஞ்சிறு கதைகள் சீன மொழியில் ஏராளமாக உள்.

சீன வாரெனாலியிலான என் தமிழ்ப்பணி வாயிலாக விளைந்த படைப்புகளை இக் கட்டுரையில் கண்டோம். பழஞ் செவ்வியல் மொழியாம் சீன மொழியில் எழுந்த படைப்புகளை, செவ்வியல் மொழியாம் தமிழில் தந்திருப்பது மனநிறைவு அளிப்பதாக அமைகிறது. சீன இலக்கியம் எனும் கடவில், மேலும் ஆழமாகச் சென்று முத்தெடுத்து, மாலையாக்கி, தமிழன்னைக்குச் சூட்ட வேண்டும் என்பது என் எதிர்காலக் குறிக்கோளாக அமைகிறது.

இக் கட்டுரையாசிரியர்தம் படைப்புகள்

1. மந்திரிப் பறவை, கலைச்செல்லி பதிப்பகம், சென்னை, 1990.
2. சீன நவதந்திரிக் கதைகள், பகவதி பதிப்பகம், சென்னை, 1998.
3. சீன விந்தைக் கதைகள், பகவதி பதிப்பகம், சென்னை, 1999.
4. சீன நீதிக் கதைகள், பகவதி பதிப்பகம், சென்னை, 2000.
5. சீனக் கதைக் கதம்யம், பகவதி பதிப்பகம், சென்னை, 2002.
6. சின்னாஞ்சிறு சீனக் கதைகள், பகவதி பதிப்பகம், சென்னை, 2003.
7. பிறைநிலா, சபா பதிப்பகம், சென்னை, 2004.
8. சீன இலக்கியப் படைப்பாளர்கள், பகவதி பதிப்பகம், சென்னை, 2004.
9. சீனக் கதைக் களாஞ்சியம், ரம்யபிரியா பதிப்பகம், சென்னை, 2010.

சீன வாணோலியின் தமிழ் நூல்களும் படைப்பாளர்களும்

திரு. தங்க. ஜெய்சக்திவேல்
உதவிப் பேராசிரியர்
தகவல் தொடர்பியல் துறை
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி

வானினாலி அறிமுகம்

சமீபகாலத்தில் வானினாலி என்றவடன் நம் அனைவருக்கும் முதலில் நினைவு வருவது எப்.எம் வானினாலிகளே. ஆனால் 1980களில் வானினாலி என்றால் நம் அனைவருக்கும் முதலில் நினைவுக்கு வந்தது இலங்கை வானினாலி மட்டுமே. காரணம் ஒரு சகாப்த காலத்திற்கு மேலாக நேயர்களைத் தன் பிடிக்குள் வைத்திருந்தது இலங்கை வானினாலி. அதற்குக் காரணம் அவர்களின் அழிவிப்புப் பாணி.

வெளிநாட்டு வானினாலிகளில் ஒரு காலத்தில் நேயர்கள் மத்தியில் முதல் இடத்தில் இருந்தது இலங்கை வானினாலி மட்டுமே. ஆனால் காலப்போக்கில் இது மறைந்து இன்று தனியார் துறை பண்பலை வானினாலிகளின் மோகத்தில் நாம் இன்று வெளிநாட்டு வானினாலிகளை மறந்துவிட்டோம்.

வெரித்தாஸ் தமிழ்ப் பணி, வத்திகான் வானினாலி, பிபிசி தமிழோசை உட்பட பல வானினாலிகள் இன்றும் சிற்றலையில் ஒலிபரப்பி வந்தாலும் நம்பில் பலர் சிற்றலை வானினாலிகளைக் கேட்பது அறவே இல்லை. அதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருந்தாலும் முழு முதற்காரணம் ஒலிபரப்பின் தெளிவின்மை.

இன்றும் 10க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் இருந்து தமிழ் ஒலிபரப்பானது சிற்றலையில் ஒலிபரப்பப்பட்டு வருகிறது. அந்த வகையில் சீனாவின் தலைநகர் பெய்ஜிங்கில் இருந்து ஒலிபரப்பி வரும் சீன வானினாலி நிலையம் தமிழில் தன் சேவையைக் கடந்த 50 ஆண்டுகளாகச் செய்து வருகிறது.

சிற்றலை வானினாலி

வானினாலி ஒலிபரப்பில் பல வகைகள் உள்ளன. நம் அனைவருக்கும் தெரிந்த வானினாலி வடிவம் எப்.எம். இதைத் தவிர இன்னும் இரண்டு முக்கிய வானினாலி ஒலிபரப்பு தொழில்நுட்பங்கள் உள்ளன. அவைதாம் சிற்றலை வானினாலி மற்றும் மத்தியலை வானினாலி.

மத்தியலை வாணொலிகளைப் பொறுத்துமட்டில் நம் நாட்டில் உள்ளூர் ஒலிபரப்புகளுக்காக மட்டுமே யென்படுத்தி வருகிறோம். அகில இந்திய வாணொலியானது மத்திய அஸைவரிசையில் ஒலிபரப்பி வருகிறது. ஒரு சில வெளிநாட்டு வாணொலிகளும் மத்திய அஸைவரிசையைப் பயன்படுத்தி வருகின்றன.

இந்தியாவில் மத்தியலை மற்றும் சிற்றலை ஒலிபரப்புகளைத் தனியாக துறையினர் யென்படுத்துவதற்கு அனுமதியில்லை. இதனால் மதம் சார்ந்த ஒலிபரப்புகளை வெளிநாடுகளில் இருந்து இன்றும் ஒலிபரப்பி வருகின்றனர். சமீப காலமாக நமது அகில இந்திய வாணொலியும் மதம் சார்ந்த ஒலிபரப்புகளுக்குத் தனது நேரத்தினை விற்றுப் பணம் ஆக்கி வருகிறது.

சிற்றலை ஒலிபரப்புகளைச் செய்வதற்கு மின்சாரம் மிக அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் நேயர்களைச் சென்றடைவதிலும் தெளிவு இல்லாததால் சமீபகாலமாகப் பல நாடுகள் சிற்றலையில் ஒலிபரப்புவதை நிறுத்திவருகின்றன.

இந்தச் சமயத்தில்தான் சீன வாணொலி மிக அதிக சக்தியுடன் உலகின் பல நாடுகளுக்கும் சிற்றலையில் ஒலிபரப்பி வருகிறது. அதுவும் குறிப்பாகத் தமிழ் மொழியில் மொத்தம் நான்கு மணி நேரங்கள் இன்றும் ஒலிபரப்பி வருகிறது. இது தமிழர்களாகிய நமக்கெல்லாம் பெருமையைத் தரக்கூடியது.

சீன வானினரலி

சீன வாணொலியின் தமிழ்ப் பிரிவானது தொடங்கப்பட்டு 50 வருடங்கள் ஆகிறது. இது 2012 ஆகஸ்ட் 1 ஆம் தேதி தனது தமிழ்ச் சேவையைத் தொடங்கியது. சீன வாணொலி தமிழ்ப் பிரிவில் பணியாற்றுவார்கள் அனைவரும் சீனர்கள்தாம். அங்குத் தற்பொழுது முழு நேரமாக மொத்தம் 22 பேர் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

தமிழ் மொழியில் தேர்ச்சி பெறுவதற்காகத் தஞ்சைத் தமிழ் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் புதுச்சேரி பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டயப் படிப்புகளை முறையாகக் கற்றுபின் சீன வாணொலியில் இவர்கள் அனைவரும் சேவையாற்றி வருகின்றனர்.

சீனப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஓர் அங்கமாக உள்ள பீகிங் ஒலிபரப்புக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பட்டப்படிப்பு 1960இல் தொடங்கப்பட்டது. முதல் கட்டத்தில் 20 மாணவர்களும் அதன் பின் 1963இல் 20 மாணவர்களும் கோர்ந்து படிக்கத் தொடங்கினார்.

சீன வாணாவியின் நிகழ்ச்சிகள் தினமும் இந்திய நேரம் இரவு 7.30 முதல் 8.30 வரையும், மீண்டும் 8.30 முதல் 9.30 வரையும் ஒலிபரப்பு செய்யப்படுகின்றன. மீண்டும் அதே நிகழ்ச்சிகள் மறுநாள் காலையும் 7.30 முதல் 8.30 வரையும், 8.30 முதல் 9.30 வரையும் மறு ஒலிபரப்பு செய்யப்படுகின்றன. சிற்றலையில் ஒலிபரப்பாகும் இந்நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் சிற்றலை வாணாவிப் பெட்டியில் மட்டுமே கேட்க முடியும்.

இவர்கள் ஒலிபரப்பிவரும் நிகழ்ச்சிகளில் மக்கள் சீனம், சீன வரலாற்றுச் சுவடுகள், சீன உணவு அரங்கம், சீனாவில் இன்பப் பயணம், சீனப் பண்பாடு, சீனக் கடைகள், சீன தேசிய இனக் குடும்பம், சீனக் கலை வாழ்வு, சீன மகளிர், சீன இசை நிகழ்ச்சி போன்றவை சீனாவின் கலை மற்றும் கலாசாரத்தினை அறிய உதவும் நிகழ்ச்சிகள் ஆகும்.

"தமிழ் மூலம் சீனம்" என்ற பெயரில் ஒலிபரப்பிவரும் நிகழ்ச்சி நேயர்கள் மத்தியில் புகழ்பெற்றது. மிகவும் எளிதாக, மெதுவாக அனைவருக்கும் புரியும்வண்ணம் அந்த நிகழ்ச்சியை வழங்கி வருகின்றனர்.

அந்த நிகழ்ச்சியில் ஒலிபரப்பாகும் பாத்திட்டங்களின்படி நூல்களும் அச்சிடப்பட்டு நேயர்களுக்கு இலவசமாகவே அனுப்பி வைக்கின்றனர். ஆர்வம் உள்ள எவரும் எளிதாக இந்நூல்களைக் கொண்டு சீன மொழியைக் கற்றுக் கொள்ளலாம்.

சீன வானியாலியின் தமிழ் நூல்கள்

ஒரு வெளிநாட்டு வாணாவி தமிழில் தொடர்ந்து நூல்களை வெளியிட்டு வருவது தமிழர்களாகிய நமக்குப் பெருமையே. காரணம், இவர்கள் "சீனத் தமிழ் ஒலி, தமிழ் மூலம் சீனம், அன்றாடச் சீன மொழி, சீன-தமிழ் அகராதி மற்றும் சீனாவில் இன்ப உலா" ஆகிய நூல்களை இதுவரை வெளியிட்டுள்ளனர்.

இந்நூல்கள் ஒவ்வொன்றினைப் பற்றியும் விரிவாக ஆராய்வதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம். காரணம் இந்நூல்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் அவ்வளவு சிறப்பு இருக்கிறது. பொதுவாகவே காகிதத்தினை கண்டுபிடித்தவர்கள் சீனர்கள் என்று கூறுவோம். அக்காகிதத்தினைக் கண்டுபிடித்த சீனர்கள் செம்மொழியாகிய தமிழ் மொழியில் ஆர்வம் கொண்டு புத்தகம் எழுதி வருவது மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த ஒன்றாகும்.

சீன வாணாவியைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழ் மொழியில் புத்தகம் எழுதுவது ஒரு புறம் இருக்க, அதே சீன வாணாவியின் முத்த

தயாரிப்பாளரான சுந்தரம் அவர்கள் தமிழ் மறையாம் திருக்குறளைச் சீன மொழியில் மொழிபெயர்த்து வருகிறார்.

சுந்தரம் என்பது தமிழ்ப் பெயராயிற்றே எனக் குழப்பம் கொள்பவர்களுக்கு இங்கு ஒரு செய்தி. சீன வாணோலி தமிழ்ப் பிரிவில் பணியாற்றும் அனைத்துச் சீனர்களும், தமிழ் மேல் உள்ள பற்றினால் தங்களின் சீனப் பெயரைத் தமிழ்ப் பெயராக மாற்றிக் கொண்டனர்.

சீனத் தமிழ் ஒலி

தமிழர்களே இல்லாத நாட்டில் இருந்து ஒலிபரப்பும் ஒரு வாணோலி தன் வெளிநாட்டுத் தமிழ் நேயர்களுக்காக ஓர் இதழ் கொண்டுவருவது என்பது சாதாரண விடயம் அல்ல. ஆனால் அதை பொய்யாக்கும் விதத்தில் சீன வாணோலி கடந்த 10 ஆண்டுகளாகச் ‘சீனத் தமிழ் ஒலி’ எனும் காலாண்டு இதழை வெளியிட்டு வருகிறது.

அதுவும் அனைத்துப் பக்கங்களும் வண்ணத்தில், ஆர்ட் தாளில் வெளியிடப்படும் இந்த இதழ், உலகெங்கும் உள்ள நேயர்களுக்கு முற்றிலும் இலவசமாக அனுப்பப்பட்டுவருகிறது.

ஒவ்வொரு இதழும் ஏதேனும் ஒரு சிறப்பிதழாக வெளியாகிறது. இங்கு இன்னொரு முக்கியத் தகவல்லையும் பதிவு செய்ய வேண்டும். இந்த இதழ் தயாரிக்க ஆகும் செலவை விட, அதனை உலகெங்கும் உள்ள நேயர்களுக்கு அனுப்பும் செலவு மிக அதிகம்.

வான் அஞ்சல் கடிதம் எழுதுபவர்களுக்கு இது புரியும். 20 கிராம் கடித உறைக்கு ரூ.25/- அஞ்சல் தலை ஒட்டவேண்டும் என்றால் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். ஆக ஒரு சீனத் தமிழ் ஒலி தயாரிக்க அடக்க செலவு ரூ.20 என்றால் அதனை வான் அஞ்சலில் அனுப்ப ரூ.120/- செலவாகிறதாம். ஆனாலும் அவ்வளவு சிரமத்திற்கு மத்தியிலும், நேயர்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இன்றும் தொழில்லாபல் தொடர்ந்து தம் தமிழ் நேயர்களுக்கு அனுப்பி வருகின்றனர்.

எ4 தாளில், அதாவது நம்முர் இந்தியா டூடே அளவில் வெளியாகும் இந்த இதழை அவர்களது இணையத்தளமான www.tamil.cri.cn எனும் முகவரியில் pdf வடிவத்தில் பதிவேற்றியுள்ளனர். ஆக, இதழ்களில் ஒரு தனித்துவமான இதழாகத் திகழ்கிறது இந்தச் சீனத் தமிழ் ஒலி.

தமிழ் மூஸம் சீனம்

சிற்றவையில் ஓலிபாபாகும் ஒவ்வொரு வெளிநாட்டு வாணைவியும் தன் தேசிய மொழியைச் சிற்றவை வாணைவி ஊடாகக் கற்றுத் கொடுக்கிறது. அதில் முதல் இடம் வகிப்பது பிபிசி மற்றும் வாய்ஸ் ஆஃப் அமெரிக்கா இவை இரண்டும் ஆங்கில மொழியைக் கற்றுத் தருகின்றன. அடுத்து ஜப்பான் வாணைவியான என்.ஹெ.கே ஜப்பானிய மொழியைக் கற்றுத்தருவதோடு அதற்கான புத்தகங்களையும் அனுப்புகிறது.

இதுபோன்று ஜெர்மன், பிரெஞ்சு மற்றும் அரபிக் ஆகிய மொழிகளை அவ்வாறு கற்றுக்கொடுக்கின்றன. ஆனால் அவை அனைத்தும் ஆங்கிலத்தின் ஊடாகவே அவர்களது மொழியைக் கற்றுக்கொடுக்கின்றனர்.

ஆனால், இதிலும் சீன வாணைவி தனித்துவமாக விளங்குகிறது. ஸ்பாஷ்யெனில், தமிழ் மூஸம் சீன மொழியைக் கற்றுத்தருவதோடு அதற்கான புத்தகங்களையும் தன் நேயர்களுக்கு இலவசமாகவே அனுப்பி வருகிறது.

இந்தப் புத்தகமே, சீன வாணைவியால் வெளிடப்பட்ட முதல் தமிழ்ப் புத்தகமாகும். சீனத் தமிழ் இதழ் போல் இல்லாமல், இது வழக்கமான டெம்பி அளவில் புத்தகமாகச் சீனாவிலேயே அச்சிடப்பட்டு நேயர்களுக்கு 2000 ஆம் ஆண்டு முதல் இன்றுவரை தொடர்ந்து அனுப்பப்பட்டு வருகிறது. இதில் குறிப்பிடத்தக்க தகவல் யாதெனில், இன்றுவரை இது பல பாகங்களாகத் தொடர்ந்து வந்த வண்ணம் உள்ளது.

இந்த நூல் நேயர்கள் மத்தியில் பெற்ற வரவேற்பினை அடுத்து, சீன வாணைவியின் தமிழ்ப் பிரிவினரால் தாயாரிக்கப்பட்டதே ‘அன்றாடச் சீன மொழி’

சீன - தமிழ் அகராதி

இதுவரை நாம் பார்த்த நூல்களில் இருந்து இந்தச் சீன-தமிழ் அகராதி முற்றிலும் வேறுபட்டது. காரணம், இந்த நூலைச் சீன வாணைவியின் முன்னாள் தலைவர் கலையாசி தனி ஒருவராக எழுதியுள்ளார் எனலாம்.

ஒரு சீனப் பெண்மணி தமிழ் மேல் கொண்ட பற்றினால், எழுதப்பட்ட இந்த நூல் சீனாவில் தமிழ் மொழியைக் கற்பவர்களுக்குப் பெரிதும் உதவியாக நிச்சயம் இருக்கும் என்பதில் எள் அளவும் ஜயம் இல்லை. சீனாவில் செயல்பட்டுவரும் ‘வெளிநாட்டு மொழி ஆய்வு நிறுவனத்தோடு’ இணைந்து இந்த நூலினைத் தயாரித்து உள்ளார் கலையாசி அம்மையார்.

சீன மொழியில் அகர வரிசைப்படி தொகுக்கப்பட்டுள்ள இந்த நூலின் மொத்த பக்கங்கள் 232. சீன யுவானில் 65க்கு விற்கப்படும் இந்த நூல் பற்றிய விபரங்களை <http://mlp.fltrp.com> எனும் முகவரி சென்று தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இந்த நூலின் பிற்சேர்க்கையில் உலக நாடுகள் மற்றும் தலைநகரங்களின் விபரங்களைச் சீன-தமிழ் மொழியில் வழங்கியுள்ளது கூடுதல் சிறப்பு. அதே போன்று சீனாவில் உள்ள அணைத்து மாநிலங்கள் மற்றும் அதன் தலைநகரைப் பற்றிய விளக்கங்களையும் இரண்டு மொழிகளிலும் கொடுத்துள்ளார் நூலின் அசிரியர் கலையரசி.

Foreign Language Teaching and Research Press (FLTRP) உலகின் பல மொழிகளிலும் நூல்களை வெளியிட்டு வந்தாலும், சீன வானோலி தமிழ்ப் பிரிவோடு இணைந்து வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்தச் ‘சீன-தமிழ் அகராதியே’ முதல் தமிழ்ப் புத்தகம் என்ற பெருமையைப் பெற்றிருது. இந்த அமைப்பின் முகவரி <http://fltrp.com> தொடர்பு கொள்ள மின் அஞ்சல் முகவரி sunjx@fltrp.com

அன்றாடச் சீன மொழி

சீன வானோலித் தமிழ்ப் பிரிவின் வரலாற்றில் பதிவு செய்ய வேண்டிய முக்கியமான தொகுப்பு இந்த ‘அன்றாடச் சீன மொழி’ இந்த நூலினை கண்பியுசியஸ் கல்வி நிறுவனத்துடன் இணைந்து வெளியிட்டுள்ளது சீன வானோலி.

மொத்தம் ஆறு பாகங்கள் கொண்ட தொகுப்பாகும் இது. ஒவ்வொரு தொகுப்பும் 200 பக்கங்களுக்குக் குறையாமல் உள்ளது. இந்த நூலுடன் ஒரு ஒலி வடிவிலான குறுந்தகடு ஒன்றினையும் இணைத்து வழங்குகின்றனர். இதன் மூலம் நூலினைப் படித்துக்கொண்டு இருக்கும் போதே, அந்த வார்த்தைகளின் ஓலியினையும் உச்சரிக்க வசதியாக உள்ளது.

இதில் சீனப் பெண்மனியான திருமதி கலையரசி அவர்களும் தமிழ்நாட்டினைச் சேர்ந்த ஆண்டனி க்ளிட்டஸ் அவர்களும் இணைந்து குரல் கொடுத்துள்ளனர். நிறுத்தி நிதானமாகக் கற்றுக்கொடுத்துள்ளது, அனைவர்க்கும் புரியும்படித் தெளிவாக உள்ளதும் இந்த ஒலி வடிவிலான குறுந்தகடின் சிறப்பாகும்.

2009 டிசம்பரில் வெளியிடப்பட்ட இந்தத் தொகுப்பினைப் பற்றிய விரிவான விபரங்களை www.chirp.com.cn எனும் இணையத்தளத்தினில் சென்று பார்க்கலாம். இந்த நூலின் ISBN No. 978-7-5078-3111-5 ஆகும்.

இந்திய ரூபாயில் 1200/- விற்கப்படும் இந்தத் தொகுப்பின் சீன விலை 150 யுவான் ஆகும்.

சீனாவில் பணியாற்றிவரும் தமிழர்களுக்குப் பெரிதும் பயனுள்ள அடிப்படை உரையாடல்களை இந்த நூலின் உதவியுடன் கற்றுக் கொள்ளலாம். அந்த அளவிற்கு எளிமையாக இந்த நூல் தயாரிக்கப் பட்டுள்ளது. நூலினைத் தயாரித்த திருமதி கலையரசி அம்மையார் சீன வானோலியில் இருந்து ஒம்வு பெற்ற போதும் தொடர்ந்து தமிழுக்குச் சேவையாற்றும் நோக்கில் தமிழ்ப் பிரிவில் சேவையாற்றி வருகிறார்.

சீனாவில் இன்ப உலா

தமிழகத்தில் உள்ள பதிப்பகங்கள் ஊடாக ஏராளமான புத்தகங்கள் சீனா தொடர்பாக வெளிவந்துள்ளன. ஆனால் அவை அனைத்தினையும் எழுதியது தமிழர்கள். ஆங்கிலத்தில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்களே அவற்றில் பெரும்பான்மையாக உள்ளன.

அதை முறியடிக்கும் விதமாக இந்த ஆண்டு வெளிவந்துள்ள நூல் தான் இந்தச் ‘சீனாவில் இன்ப உலா’. தற்பொழுது சீன வானோலியின் தலைவராக உள்ள திருமதி கலைமகள் (Mrs.Zhao Jiang) எழுதி சென்னை கவுதம் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ள இந்த நூல்தான் ஒரு சீனரால் தமிழில் எழுதி, தமிழகத்திலேயே வெளியிடப்படும் முதல் நூல்.

சீனாவில் காண வேண்டிய முக்கிய இடங்களை விரிவாக இந்த நூலில் கலைமகள் கவாரஸ்யமாக எழுதியுள்ளார். சீன வானோலியின் தமிழ்ப் பிரிவில் 1999 முதல் பணியாற்றிவரும் இவர் தமிழ் மொழியை முறையாகக் கற்றவர். சீனாவில் உள்ள செய்தி ஊடகப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பட்டம் பெற்றபின் நிற்காமல் முதுகலையில் செய்தி ஊடக நிர்வாகவியலிலும் முதுகலைப் பட்டத்தினைச் சீனாவின் புகழ்பெற்ற கல்லூரியான சிங்ஹாவா பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துப் பெற்றுள்ளார்.

தற்பொழுது இவர் சீன-தமிழ் மொழி அகராதியின் விரிவான தொகுப்பினைக் கொண்டுவரும் பணியில் தீவிரமாக இயங்கி வருகிறார். இது தவிர, இவரின் இன்னும் இரண்டு நூல்களும் விரைவாகத் தமிழில் கவுதம் பதிப்பகத்தாரால் வெளிவரவுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆக, சீன வானோலியில் பணியாற்றும் பணியாளர்கள் பலரும் இன்னும் தொடர்ந்து தமிழ் மொழியில் நூல்களை எழுத உள்ளனர். அப்படி எழுதும் பட்சத்தில், சீன-தமிழ் இலக்கியங்கள் செழுமை பெரும் என்பதில் சிறிதும் ஜெயில்லை என்றார்.

தொடர்புகளுக்கு

தமிழகத்தில் சீன வாணொலியைக் கேட்கும் நேயர்கள் மிக அதிகம். இன்றும் இந்த வாணொலியைச் சிற்றலையில் கேட்டுவிட்டுக் கடிதம் எழுதும் நேயர்களின் தோராயமான எண்ணிக்கை 25000 இருக்கும். சீன வாணொலிக்காக வாணொலி நேயர் மன்றங்களும் தமிழகம் முழுவதும் செயல் பட்டு வருகின்றன. 2500 மன்றங்கள் உலகம் முழுவதும் சீன வாணொலிக்காக உள்ளன.

சீன வாணொலி தமிழ்ப் பிரிவின் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டுவிட்டு நேயர்கள் கடிதம் எழுதுவதற்குத் தேவையான வான் அஞ்சல் கடித உரைகளை இலவசமாகவே அனுப்பித் தருகிறது. இதனைக் கொண்டு நேயர்கள் தொடர்ந்து கடிதம் எழுதி வருகின்றனர்.

வான் அஞ்சல் முகவரி:TAMIL SERVICE CRI-9, CHINA RADIO INTERNATIONAL, P.O.Box 4216, BEIJING, P.R.CHINA 100040.

மின்னஞ்சல் முகவரி:tamil@cri.com.cn

குறுந்தகவல் அனுப்ப:008618810535929

*கட்டுரையாளர் முன்னால் பிபிசி உலகச் சேவைப் பணியாளர், தற்பொழுது உதவிப் பேராசிரியர், தொடர்பியல் துறை, பனோன்பணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி - 627012, மின் அஞ்சல்: jaisakthivel@aol.in

துணை நிரல்கள்

வெ.நல்லதம்பி, உலகமெலாம் தமிழோசை, மங்கை பதிப்பகம், 2006.

கோ.செல்வம், உங்கள் வாணொலி, புவனா பதிப்பகம், சென்னை, 1992.

தங்க. ஜெய்சக்திவேல், சர்வதேச வாணொலி, இதழ் எண்: 139, டிச்ம்பர் 2012.

Folk Songs of Srilanka

Dr. M.A.Bhageerathi

Associate Professor and Head

Department of Music

Queenmary's college. Chennai-4

Folk music is that music which reflects the culture and civilization of the land. Folk songs reflect the regional mood. Folk songs are aplenty in Tamil. The Tamil speaking population of various regions, including Srilanka, have their own folk literature and songs. The Srilankan folk songs contain elaborate descriptions about the socio - cultural background of the people of that region. They are classified into many categories like Vasanthan Kuththu, Paraimela Kuththu, Vadamodikkuththu, Thenmodikkuththu, Kaththankuththu, Kaman Kuththu etc. Vasanthan Kuththu and Parai mela Kuththu do not have a well knit story. They are simply enacted with singing and dancing. Kaththan Kuththu narrates the puranic story of the hero Kaththavarayan. Kaman Kuththu narrates the story of Mamatha and his wife Rathidevi. Sillaiyur Selvarajan a knowledgeable artist and a poet says that Vadamodi Kuththu has themes from Hindu epics and puranas whereas Thenmodi Kuththu uses Christian religious themes. In this paper an attempt is made to study some of these folk songs in detail.

The study is based on the rendition of these songs in the CD titled "Kuththisaippadagal" released by the organization "Gourement Inter Cultural Franco-Tamoul, France". The CD was a brain child of M.Ariyanayakam, a Srilankan Tamil settled in France. Many Srilankans who have settled down at various locations in Europe have contributed for this CD. In his introduction to the CD Thiru M.Ariyanayakam states that the purpose of bringing out this CD is to preserve and promote the culture of their land among the younger generation, who have settled down at various parts of the world due to various reasons. He says that due to this CD the national folk art of Srilanka will be preserved and promoted.

1. Kanni Mamari palane

This song is praise of Lord Jesus. The lyrics of the song are as follows:

கன்னிமாயறி பாலனே - ஆதி
கர்த்தனே பரிசுத்தனே

என்னையும் கருபை தந்தில்வேளையில்
 இரங்கி ஆட்கொள்ள வேண்டுமே
 பண்டு நாள்முதல் எங்கட்காய்-அடி
 பட்டுண்டர் கரம் கட்டுண்டர்
 தொண்டன் நான் படும் பாடுடல்லாம்
 வரயால் சொல்லவே எளிதல்லவே

This song is in the scale of Shankarabharanam. The range of the song is only madhyasthayi dhaivatam. The svaras occur without any oscillation. The rhythm of the song is seven beats. This is equivalent to the present day misra chapu talam. The song gives the meaning that Lord Jesus who is the son of Mary should protect us. He sacrificed himself for the sake of the human race.

The song reflects the religious thoughts of the region. That Christians were part and parcel of Srilankan Tamils is evident from this song.

2. Adi Pida

This song is in praise of the Almighty, Jesus and the Holy Spirit. The lyrics are as follows:

ஆதி பிரா சதன் தூய ஆவி
 ஆக்கிடும் கலைகளின் ஆதாரமாய்
 அரங்கினில் வந்திட வேண்டுகின்றோம்
 வரமருள வேண்டும் வரமருள வேண்டும்
 ஆதவனையே ஆடையென
 அணிந்தவனே அருள் நிறைமதியே
 அரங்கினில் ஆற்றலை தந்திடவே
 அருள்தாராய் தாயே
 அருள்தாராய் தாயே
 ஆதியில் வாழ்ந்திட்ட ஏகலைவன்
 பாதையைக் கூத்தினில் பாடிடவே
 அரங்கினில் வந்திட்டோம் ஆண்டவரே
 ஆவி இதம் தருவாய்
 ஆவி இதம் தருவாய்

This song mentions about Kuththisai. In the third stanza says “Adiyil vazhnithitta ekalaivan padaiyai kuththinil padidave”. The song again is having its base in the scale of Shankarabharanam. The range of the song

is only up to the madhyasthai dhaivatam. The song is having six beats as its rhythm. The last line in each stanza is repeated till the completion of the rhythm of the song. The tempo with which the song is rendered is medium.

3. Thirumevu Desanthannil . . .

This song is in praise of Lord Jesus. The lyric of the song is as follows:

தீருமேவும் தேசந்தன்னில்
 தீந்தமிழும் தெளிவுறவே
 சிறந்திலங்க
 அருள்மேவு தமிழ்க் கலைகள்
 அழதுகுற்றோங்க அவணிதன்னில்
 புகழுடனே
 அணியாய்த் தேங்க
 இருள்மேவும் இன்னை பிணி
 யாவும் நீங்க
 என்றும் என்றும் இறைவன்
 அருள் நீறைந்து ஓங்க
 தருமேவு தத்பரனாம் ஏசபாதம்
 தண்டனீட்டு பேரற்றுச்சேந்
 காப்புதானே

This song is rendered as a viruththam. A viruththam is that which is rendered without rhythm or talam. The range of the song is from mandra sthayi nishadham to madhyasthai madhyamam. Kaisiki nishadham, sudhdha rishabham, sadharana gandharam and sudhdha madhyamam are the svaras that occur in this song. Hence it is very difficult to say the scale of this song.

The song mentions about the sweetness of the language Tamil as “Thin Thamizh”. This song is like the “Kappu cheiyyul”, as is evident from the words “Kappu thane”.

4. Mundi mundi vinayakane

This song is in praise of Lord Vinayaka. The same song, with slight modification in the lyrics is rendered in many parts of Tamil Nadu. Hence, it is evident that Tamils from Tamil Nadu shifted their base to

Srilanka for the purpose of livelihood. This song belongs to the Kaththan kuththu variety. The song is as follows:

முந்தி முந்தி வினாரயகரே – எங்கள்
 முக்கண்ணளார் தன்மகனே
 கந்தனுக்கு முன்பிறந்த – எங்கள்
 கணபதியே முன்னடைவாய்
 ஆலடியில் வீற்றிருக்கும் – எங்கள்
 ஜங்கரனைக் காப்பதமே
 காப்பதமே காப்பதமே
 காப்பதமே காப்பதமே – எங்கள்
 கணபதியைக் காப்பதமே

This song has only the svaras ni, sa, ri and ga. The svarasthanas of these svaras belong to the scale of Shankarabharanam. The song has six beats and is having medium tempo. The song mentions that Lord Vinayaka is the elder brother of Lord Muruga and he is always under the shadow of the banyan tree and protects his devotees.

One great thing that is visible from the songs mentioned above is that folk songs are in praise of the almighty and they belong to people of all religions of the region.

5. Mayan Uraiththa

This song is about story telling. The song is as follows

மாயன் உரைத்த கதையை – அந்த
 மாரிக்கு ஓடிப்போய் நான் சொல்லப்போரேன்
 சிவனார் உரைத்த கதையை – அந்த
 தேவிக்கு ஓடிப்போய் நான் சொல்லப்போரேன்
 ஆயன் உரைத்த கதையை – எங்கள்
 ஆச்சிக்கு ஓடிப்போய் நான் சொல்லப்போரேன்

The song is very beautiful in the sense that every second line ends with the phrase “Nan sollapporen”. The tune of the song is similar to the sidhdhar song “Nanda vanaththil or andi”. The song “Nanda vanaththil or andi”, also has three stanzas like the song mentioned above. Both the songs are in the scale of Nadanamakriya. The rhythm of these songs is three beats, popularly known as tisra nadai. In this song the deities Mayan, Mari, Shiva and Devi are mentioned.

6. Aththarallo chinnan

This song tells about the various materials which add fragrance and their effects on one's mind. The song is in the form a conversation between two brothers. A beautiful word "Chinnan" is used to address the younger brother. The song follows:

அத்தரல்லோ சின்னான் மணக்குதடா - எனக்கு
அறிவுறிலை தன்னில் மாறுதடா

அத்தரல்லோ அண்ணா மணக்குதென்று - நீரும்
அறிவுறிலை தன்னை மாறவேண்டாம்

பன்னீரல்லோ சின்னான் மணக்குதடா - எனக்கு
பரவசமும் மெத்தக் கொள்ளுதடா

பன்னீரல்லோ அண்ணா மணக்குதென்று - நீரும்
பரவசமும் மெத்தக் கொள்ளவேண்டாம்

புனுகுமெல்லா தம்பி மணக்குதடா - எனக்கு
புஞ்சிரிப்பும் தம்பி கொள்ளுதடா

புனுகுமெல்லோ அண்ணா மணக்குதென்று - நீரும்
புஞ்சிரிப்போ அண்ணா கொள்ள வேண்டாம்

The svarasthanas occurring in this mettu belong to the scale of Hanuma Thodi and the svaras occurring are sa, ri, ga and ni. The rhythm of this song corresponds to four beats. It may be reckoned as the chathurasra eka talam. At times we hear the other varieties of ri and ga also. The tempo of this song is medium. This song addresses the social issue of infatuation. The decision making part in one's love life is well explained.

7. Pozhuthai sariyidalam

This song advises one to heed to the words of one's mother. The song has the tune which is similar to the tune of the song "ennadi muniamma" which we sing in Tamil Nadu. This goes to prove the fact that the Srilankan Tamils had their origin in Tamil Nadu. The svaras correspond to the scale of Shankarabharanam. The rhythm of the song is tisra nadai. The song is as follows

பெரமுதைச் சரியிடலாம் அம்மாவைக் கேளும் - அந்த
பெரங்னின் மண்ணை ஓப்பிடலாம் தாயாரைக் கேளும்

நிலவைச் சரியிடலாகும் அம்மாவைக் கேளும் - அந்த நிலவண்டை வெப்பிடலாகும் தாயாரைக் கேளும்

This song gives prominence to the relationship between mother and son/daughter. The tempo of the song is medium. The words are simple but pregnant with meaning.

8. Orattam Nanarindu

This song describes the dice game. The song is as follows

ஓராட்டம் ஓராட்டம் காவியறிந்து - இந்த
 ஓராட்டமும் சின்னா நூன் தோக்கு விட்டேன்
 ஈராட்டம் ஈராட்டம் காவியறிந்து - இந்த
 ஈராட்டமும் காத்தா நூன் வெண்று விட்டேன்
 மூலாட்டம் மூலாட்டம் காவியறிந்து - சொக்கட்டான்
 காவியறிந்து - இந்த
 மூலாட்டமும் சின்னா நூன் தோற்றுவிட்டேன்
 நூலாட்டம் நூலாட்டம் காவியறிந்து - இந்த
 நூலாட்டமும் சின்னா நூன் தோற்றுவிட்டேன்
 நூலாட்டம் நூலாட்டம் காவியறிந்து - சொக்கட்டான்
 காவியறிந்து - இந்த
 நூலாட்டமும் காத்தா நூன் வெண்று விட்டேன்.

The song has adi talam tisra nadai as its rhythm. The tune of the song belongs to the scale of Shankarabharanam. The song has both medium and fast tempos. The song describes the conversation between two brothers while playing the game of dice.

9. Muraiyudan Vanakkangal

This song mentions about the beauty of the language Tamil. It also mentions about the Vada modikkuththu and Then Modikkuththu. There is a statement in this song which says that the folk songs which originated from Ezham or Srilanaka are a treasure which has to be preserved. The song is as follows:

முறையுடன் வணக்கங்கள் கூறியே உங்கள்முன்
வந்தேன் சபைதனிலே
முன்னவர் முத்தவர் முதலுபரும் கலைஞர்கள்
முன்னேற வாழ்த்துவீரே

தாரணீ புகழ்ந்தீட தனிர்நடை நடந்திடும்
 தங்கத் தமிழே
 தாளமும், மேளமும், ராகமும் நீறைந்திடும்
 தனிப்பெபரும் சுடர் அழகே
 தேசிய தலைமாலை வழங்கிடும் சுத்திசை
 தேங்சிந்தும் பாடல்களே
 தென்றவாய் வீசி நம் மனத்தில் அமர்ந்திடும்
 தெள்ளாத்தமிழ் அழகே
 மலர்வளன் பூவெங்கும் மணமுடன் வீசிடும்
 மங்காத நடிப்பிசையே
 ஆண்டரண்டு காலமாய் ஆடியே பாடிடும்
 ஆருயிர் கலைவளமே
 கண்ணித் தமிழ் அழகும் கணிந்த இசை அழகும்
 கணிவுடன் கேட்பீர் இங்கே
 இயலிசை முத்தமிழ் நாடகம் முழங்கிடும்
 இசைகற்ற வித்தகரே
 அன்ன நடை அழகு சின்ன இடை அழகு
 அழகீய மாநிலமே
 தீடங்கொண்டு ஆடவர் அரஸ்கத்தில் சுடிடும்
 தீத்திக்கும் பொன்னாளிதே
 ஈழத்துப் புலவர்கள் பாடி நமக்களித்த
 ஈடுஸ்லா பொக்கிஷையே
 வடமேராட தென்மேராட யாவையும் ஒன்றாகக்
 கேட்டு மகிழ்விரே

This song is in chatusra nadai. It can be reckoned in four beats. Adi talam will be suitable. This song seems to be the end song or the song which does the vanakkam, which we call as the mangalam in the music parlance. The scale of the tune corresponds to Shankarabharanam though the range is on madhyasthayi and that too only up to the madhyamam.

Conclusion

Though there are hundreds and hundreds of Srilankan folk songs, only few songs have been taken up for study. Even though this is only a tip of the iceberg, it certainly reveals the characteristic features of the Srilankan folk songs. All the songs are uniformly melodious and have a good rhythmic structure. The songs contain details about the Srilankan society at large and its unity in diversity. This writer plans to render the

catchy tunes, as part of her presentation, so as to bring forth the beauty of the tunes as well as the lyrical content of these songs. Overall the songs certainly establish the fact that Srilankans have their own share in the Tamil folk literature.

References

1. Kuththisaippadagal, CD, Groupement Inter Cultural Franco, France.2008
2. <http://www.eelavar.com/jaffna/pageview.php?ID=578&SID=119>
3. <http://www.mysrilanka.com/travel/lanka/art/music.htm>
4. http://www.sinhalaya.com/srilankatravelguide/ac_folk_songs_music.php
5. <http://www.sundaytimes.lk/120708/plus/spotlight-on-traditional-folk-dance-and-music-5117.html>

Ilam Novelist S.Ganesalingan's Long Journey as an Epic told in Lyric Parts

Dr N.Murugaiyan

Chief Resource Person

Central Institute of Classical Tamil,
Chennai -600 113

Introduction

Tamil, a unique Dravidian language, that has preserved its ancientness and modernity, is noted for its expansive spread over the global space and has the potential and feasibility of becoming a universal language. As things stand now, it serves like English language which is an ‘international of international languages’ as it has been in use in various parts of the world as an official language of various regions such as India, Sri Lanka, Singapore, Malaysia, Mauritius, etc. Owing to its use as lingua franca and a language of cultural heritage, a powerful medium of communication and culture it has evolved itself into various varieties with its own literary expressions related to its places of use. Tamil literary output from Sri Lanka is much more prodigious, vital, an energetic trend-setter than the literary expressions coming from other Diaspora regions such as Malaysia, Singapore, Mauritius etc. Though it cannot be held on par with Tamil mainland literary output blossomed or evolved over various periods of time in quantum as well as in quality of growth, the Sri Lankan Tamil Literature stands next only to the literature of the home province, namely, Tamil Nadu. However, Karthikesu Siva Thambi believes that Sri Lanka alone has the longest vibrant Tamil literary tradition outside India. The aim of the present paper, in this context, is to make a critical appraisal of the novel entitled Long Journey by the Ilam novelist S. Ganesalingan with reference to its story, plot structure, characterization, social and cultural milieu connected with the scene of action etc.

Long Journey as the first novel of Ilam Tamil Fiction

As the earlier attempts at Ilam Tamil Fiction were The Story of Asan Bey (1885) by Siddi Lebbai and Mokanangki (1895) by T. Saravanan Muthuppillai had their scenes of action outside Sri Lanka, the former in several places in India and Egypt and the latter in places in Tamil Nadu such as Thanjavur and Thiruchi during the reign of the Nayakka kings (17th century). Though these two novels were made by writers of Ilam,

they cannot be called works of Ilam Tamil Fiction as they deal with life outside Ilam or Sri Lanka. Though they are not considered Ilam Fiction by many scholars, they have the distinction of the former being the second Tamil fiction since Mayuram Vetanayagam Pillai's Piratapa Mutualian Saritiram (1879) is the first Tamil novel while the latter, Mokanangi, being the first Tamil Historical novel. Ilam Tamil fiction took a definite shape exhibiting characteristic features and distinction as works of art peculiar to Ilam Tamils depicting their customs, practices, occupations in the economic, social and political background then prevailing only in the 20th century. Ilangkiran's Neethiyee Keel (Listen Oh Justice) along with Tendralum and Puyalum (Breeze and Storm) are considered to be first great attempts at weaving a story in the social, economic and political background of Sri Lanka forming a national consciousness and uniqueness to Ilam Tamil fiction. However, Ganesalingan with his Long Journey (Neenda Payanam) and other great novels such as Catangku (Ceremony) and Cevvanam (Red Horizon) has carved out a niche for himself in fiction in general and as the greatest writer of Ilam Tamil fiction in particular as he is highly successful while dealing with life in Jaffna and its environments, presenting an authentic picture depicting social political, economic situations encountered by his characters. As Kailasapathi believes, Ganesalingan's Long Journey and other four novels such as Cevvanam and Satanku will find a definite place in a selection of ten great novels of Ilam Tamil fiction.

The Plot of Long Journey

The Plot or story of Long Journey revolves around a lower caste youth, Chellatturaiyan, one who has as his profession extracting toddy from coconut trees in an imaginary village called Kurumbaiyur located in Jaffna district of Sri Lanka. He fights for the cause of a pallar youth Nallan by name who happened to cross the boundary line by accident while witnessing the village festivity. Chellatturaiyan opposed the people who took Nallan to task by thrashing him mercilessly severely for this accidental infringement of a callow youth. Chellatturaiyan who tried to stop the brutal attack on Nallan had also received a few blows from the vellala youth. The thrashing of Nallan was so severe that he fell down unconscious owing to this merciless brutal attack of Vellala youth. To add fuel to fire Nallans' parents were banned from taking the child for treatment to a nearby hospital by the Village Officer Vithanaiyar Vallipuram. For his raising voice against this inhuman act, Chellatturaiyan was taken

for a rebel as he said once “I will break the rope tied to segregate the Dalits from caste Hindu Vellalas at the festival time of Kurumbaiyur.” As a result of this outpouring by Chellatturaiyan, the caste Hindus were planning to ostracize him and to physically harm him.

Three girls, Karpagam, Valli and Saraswathi were eager to win his love. Saraswathi, the elder daughter of Srinivasakam, a higher caste pensioner from Malaysia, commits suicide by jumping into the well in her own house under tragic circumstances. The novelist does not make clear the reason for Saraswathi suicide. He leaves the question unanswered what probably was the reason for her taking the extreme step of committing suicide. It is left for the readers to guess the reason for her taking her life out. One possible reason could be that Chellatturaiyan who had been receiving a kind of preferential treatment from her all along was the father of the child growing in her womb.

Madhavan, a Paraiya youth, offers his solid support to Chellatturaiyan in his fight against the caste Hindus by forging a kind of union to save him from evil designs of the Vellala land lords and their henchmen. The poignant love scenes in which Chellatturaiyan appears with one or other of the three girls brings in a puff of fresh air in this desultory Jaffna province torn by caste conflict.

Though the efforts taken by Chellatturaiyan and Madavan were not successful in getting those who caused the death of Nallan punished for their heinous crime, their collaboration continues in their fight against the feudalist forces that wage a war against the oppressed or downtrodden in Kurumbaiyur and its neighbourhood. But the land lords defeated in the execution of their evil designs were unable to punish Chellatturaiyan as each of them becoming a victim of his own machinations. After getting his sister Annam married to a suitable groom and after telling Karpagam’s father that he is not interested in marrying Karpagam, he marries Valli at the end of the story of the novel Long Journey.

Realism in Long journey

Use of a few epithets such as erupatti (a belt used by climbers of palm trees), iyanakkuutu (The apparatus of a toddy drawer, especially the one tied to his waist), tala nar (a foot-brace for a tree climber), implements used by Chellatturaiyan, the tree-climber, presents a picture real and lively. Annam, Chellatturaiyan’s sister, hands these implements to him when he launches the day’s work. When Saraswathi who has

been kind and sympathetic towards Chellatturaiyan makes a request to him at the behest of a Vellala woman whose son is involved in the case not to pursue the case against him Chellatturaiyan's response is a polite total refusal of the request. He said to Saraswathi, " For your sake I would not hesitate to give up my life. But I cannot sell my soul." The simple polite refusal of the request reveals his strength of character and the great respect he has for the person who has made this request. The novels of the trilogy as well the others are the field in which Socialist, Marxist ideas have grown and developed and organizations based on them have existed in the past and stories developed having these places as the scenes of action can be nothing but being the exemplification of these ideas in full flesh and blood.

Casteism in the Long Journey

People of South India who migrated to Sri Lanka had preserved their caste divide in tact and practiced some of their prejudices in the country of their adoption. Even though India had in a way overcome their caste bias to a certain extent and its vestige is somewhat dormant now to the vast majority of Indians, it was so vehement and palpable amidst the Tamil Diaspora in the province of Jaffna in the middle of the 20th century. The protagonist of Long Journey is a Dalit and he is treated with contempt throughout the story. The Dalits at Kumbaiyur are not allowed to have a free temple worship, drawing water from a common well is denied to them, a dalit marrying a higher caste girl unheard of and certain professions involving mean physical work such as scavenging, burying the dead etc were earmarked for them. A Dalit youth, Manickam by name, serving as the tractor driver in the house of a caste Vellala Ponnampalam falls in love with the landlord's daughter Puuman. When the couple's plan for elopement was known to Puuman's mother and her accomplices, the lower caste youth was trapped and killed violently by the Vellala women of Kurumbaiyur in the novel. Caste and sub-caste contradictions amidst not only the Hindus but also amidst the dalits causing tension and hostility are described by Ganesalingan in his Long Journey as well as other novels.

Ruling Political Philosophy in Long journey

Class struggle takes a pride of place in S.Ganesalingan's novels and he, being a Marxist, interprets the situations found in Long Journey, Ceremony and Red Horizon in terms of class struggle. A manifestation

of the class struggle can be found in Vellala landlords' exploitation of the dalits, the pallas and the paraiyas in the Long Journey. This is described as the class struggle relating to the transformation of society from feudalism to capitalism. K. Kailasapathy referring to the novels, namely, Long Journey, Ceremony and Red Horizon that describe life in the Jaffna region as trilogy says that they at the bottom represent the society at large that is under transformation from the Land Management system to capital Intensive Industrial system. Trade union movements referred to in the Long Journey for forging unity among the workers who serve as scavengers for fighting for their rights reminds one of the class struggle between the employer and employee. The union activity of Madhavan comes in handy for fighting the atrocities of caste Hindus perpetrated against the Dalits forging unity among the pallars and paraiyars of Kurumbaiyur in the Long Journey.

Long Journey as an Epic told in Lyric Parts

The milestones crossed by man in his long journey of overcoming obstacles caused by nature on the one hand and man's inhumanity to man on the other hand are never ending or ever expanding. Man's oppression of helpless men and women on the question of religion, class divisions, racial differences, ideological conflicts, language divides are too many. The poor and the helpless are often exploited in the name of god or religion on the one hand and in the name of caste or sub-caste on the other hand. Political oppression caused by nationalism or expansionism or colonialism or racial superiority has been the characteristic feature in the past, the present and in the future. The long journey undertaken by man against oppression, exploitation is never ending and it is bound to be eternal and everlasting. S. Ganesalingam's novel Long Journey, though it depicts man's inhumanity to man in the middle of the 20th century in the province of Sri Lanka, namely Jaffna, it is a tiny part in the long and prolonged fight against oppression and exploitation. It narrates the small steps taken by an oppressed youth who suffers from the intolerance of the caste Hindu agriculturists who held a lower position in the caste hierarchy propagated by Aryans and others in India and carried by the Diaspora Tamils settled in Sri Lanka in General and in Jaffna in particular. S. Ganesalingam as a Marxist treating literature and culture as inseparable from the politics of class relations weaves webs in his novels, especially in the trilogy novels, that are based on class relations.

Even though the story is devoid of sudden upheavals or unexpected turns and twists and the unfolding of the story being slow, not fast moving, there are characters and situations that are poignant and heart rending. The three girls, namely, Valli, Karpagam and Saraswathi , in love with Chellatturaiyan are touching our hearts and moving our emotions with their words simple and unornamented. Though Chellatturaiyan is a man of few words, sometimes bringing his meeting with them to an abrupt end, their aspirations and their interaction with him are memorable as well as poignant. The death of Saraswathi, the elder sister of Ponnambalam, highly devoted to her father, quite unlike her sister Maheswari who elopes with Panchalingam, is heart-breaking. Seeing her dead by committing suicide Chellatturaiyan, a man known for his stubbornness and reticence becoming distraught is heart rending. Saraswathi's father, Srinivasam, with this irreparable loss of a devoted daughter, his only hope in life, looks pathetic. The passionate lover Manickam getting trapped and brutally murdered receiving severe wound from the hands of the girl's mother and her accomplices for the simple reason that the groom belongs to a lower caste is heart-breaking.

Conclusion

S. Ganesalingam an octogenarian Diaspora writer from Sri Lanka, placing himself in residence in Chennai, freeing himself from the turbulence and toil of Sri Lanka over the years, goes on writing from his recollection of emotions in tranquility weaving story webs that have the strength of great works of art based on ideological bearings related to the scenes of action. They are right from the beginning of his career as a novelist trend-setters and each of his works is path breaking in a particular way. They present authentic versions of pictures that serve as a useful introduction to life Sri Lanka and modern Diaspora Tamil literature in general, Ilam Tamil literature in particular. His first novel Long Journey easily is the best of his works.

Bibliography

1. Amirthalingam Paunanthi, Se Ganesalinganin Navalkal: Oor Aaivu, Kumaran Book House, Colombo and Vadapalani, Chennai, 2009.
2. Bloch, Marc, Feudal Society. Tr. L.A. Manyon, Two volumes, Chicago: University of Chicago Press, 1961 ISBN 0-226-05979-0.
3. K.Kailasapathy, Eelathu Ilakkiya Munnotikal (Pioneers of Ilam Literature), Kumaran Publishers, Chennai -600 026, 2001.

4. K. Sivasthambi et al , Se. Ganesalinganin Pataippulakam, Kumaran Book House, Chennai and Colombo, 2008.
5. Literary Theory: An Anthology, Edited by Julie Rivkin and Michael Ryan, Blackwell Publishers, Malden, Massachusetts, USA, 1998.
6. Reynolds, Susan, Fiefs and Vassals: The Medieval Evidence Reinterpreted, Oxford: Oxford University Press, 1994 ISBN 0-19-820648-8S. Ganesalingan, Neenda Payanam, (Long Journey), Kumaran Publications, Chennai -600 026, 1965.
7. S.Yogarasa,Elathu thamil naval : Valamum Valarcciyum (The Growth and Development of Ilam Tamil Novels), Kumaran Book House, Chennai 600 026, 2008.

உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம்

சென்னை - 600 113

அண்மை வெளியீடுகள்

அறிஞர்கள் பார்வையில் பேரினர் அண்ணா	145.00
அறிஞர் அண்ணா - மொபசான் சிறுகதைகள் - ஓப்பாய்வு	160.00
இராசேந்திர சோழன் வெளியிட்ட எசாலம் செப்பேடுகள்	55.00
கடலஷியில் தமிழர் நாகரிகம்	55.00
படைப்பு நூற்றுமறைகள்	150.00
Comparative Studies in Literary Cultures	100.00
Sangam Classics : New Perspectives	105.00
கடற்பொறியியற் கலைச்சொற்கள் (கருங்கலைக்களஞ்சியம்)	150.00
அரங்கியல் நோக்கில் கபிலர் பாட்டுகளில் காண்ணாகும் கதைமாந்தர்கள்	100.00
சங்க இலக்கியத்தில் சமூக ஆய்வுகள்	55.00
தமிழ் வாழ்க்கை வரலாற்றியல்க்கியம்	170.00
கவிஞர் குலோத்துங்கனின் மானுட்யாத்திரை காவிய வானில் புதிய தாராகை	45.00
தமிழ் நாடக வகையும் வரலாறும்	110.00
வா.செ.து.என்ற ஆங்கமையாளர்	50.00
உ.வே.சா.விள் குழுங்கொகை உரைத்திறன்	45.00
மருதத்தில் மக்கள் வாழ்வியல்	40.00
நன்னூல் உரைவளம் - தொகுதி - 1 பாயிரம் - 1	85.00
நன்னூல் உரைவளம் - தொகுதி - 4 எழுத்தியல் - 2	140.00
நன்னூல் உரைவளம் - தொகுதி - 2 பாயிரம் - 2	75.00
நன்னூல் உரைவளம் - தொகுதி - 6 உயிரிற்றுப்புணரியல் - 1	125.00
நன்னூல் உரைவளம் - தொகுதி - 7 உயிரிற்றுப்புணரியல் - 2	160.00
நன்னூல் உரைவளம் - தொகுதி - 8 மெய்மீற்றுப்புணரியல்	160.00
நன்னூல் உரைவளம் - தொகுதி - 9 உருப்புணரியல்	95.00
நன்னூல் உரைவளம் - தொகுதி - 12 விகினியியல்	190.00
நன்னூல் உரைவளம் - தொகுதி - 13 பொதுவியல் - 1	140.00
நன்னூல் உரைவளம் - தொகுதி - 16 ஒடைச்சொல்லியல்	90.00
நன்னூல் உரைவளம் - தொகுதி - 17 ஹரிச்சால்லியல்	55.00
நன்னூல் உரைவளம் - தொகுதி - 18 தொல். நன்னூல் பண்டைத் தமிழ் எழுத்துக்கள் (ம.ப.)	120.00
வல்லம் புராணம்	65.00
வல்லம் புராணம்	200.00
இதழியல் உலகம்	120.00
தமிழும் தமிழ்க் கற்பித்தலும்	60.00
படைப்பிளக்கியம் - விளம்புறிகலை மக்கள் ஆய்வுநோக்கு	100.00
பழந்தமிழும் கிளைமொழிகளும்	65.00
உலக மொழிகளில் தமிழ்ச்சொற்களும் இலக்கணச்சூறுகளும்	85.00
அரசகுலச் சான்றோர் வரலாறும் மதுரைக்காஞ்சியம்	115.00
பெயரியல்	55.00
தமிழ் கிளாம் உருவாக்கமும் திருக்குர் ஆன் தமிழ் வாசிப்பும் ஆய்வியல் சிந்தனை	45.00
தலித் அறம்	45.00
பொதுவடிவமை யீக்க இதழ்கள்	115.00
தமிழில் இதழியல்	270.00
744- அய்ந்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்கள் (தொகுதி - 2)	200.00